

D N.
PHILIPPVS
DECIVS IN TIT.
FF. DE
REGVLIS IVRIS;

*Cum additionibus D. HIERONYMI CVCHALON
Hispani, unâque recens analyticis adnotationibus
D. GABRIELIS SARAYNAE Juriscon.
Veronensis, In communem cuiuslibet
Causidici Iurisque studiosi
utilitatem.*

His accessit hac postrema editione Index, multò,
quàm antea, locupletior.

LVGDVNI,
Apud hæredes Iacobi Iunctæ.

1 5 7 0.

LVGDVNI
Excudebat Petrus R.

D N.
PHILIPPVS
DECIVS IN TIT.
FF. DE
REGVLIS IVRIS:

*Cum additionibus D. HIERONYMI CVCHALON
Hispani, unâque recens analyticis adnotationibus
D. GABRIELIS SARAYNAE Juriscon.
Veronensis, In communem cuiuslibet
Causidici Iurisque studiosi
utilitatem.*

His accessit hac postrema editione Index, multò,
quàm antea, locupletior.

LVGDVNI,
Apud hæredes Iacobi Iunctæ.

1570.

INDEX COPIOSISSIMVS
IN ENARRATIONES D. PHILIPPI

DECII IN TIT. FF. DE REGVLIS IVRIS.

omnia, quæ scitu digna sunt, complectens, cuius primus numerus paginam, mox sequens numerum margi-
nalem denorat.

*

ABBATISSA qualiter dignitatem cum administratione dicatur habere. pag. 19. num. 8.	Accipiat verbum, an sit directum, vel obliquum.	206.6
Absens condemnari non potest, & tamen absolui potest. 207.2	Accusatio non potest replicari, absoluto semel accusato.	213.4
Absolvere nequit, qui damnare non potuit.	Accusare potest homicidium etiam alias inhabilis, statim hoc permitte.	388.4
Absolvere quando possit, qui damnare nequit.	Accusans homicidium an succumbat si probatur mandatum.	327.7
Absolvere qui potest ex privilegio, non statim damnare poterit. 167.4	Acquisitio facta p. fores initio nulla, non conualescit eo ciue facto. 143.1	167.2. & 3
Absolutio facta per dispensationem non debet iterum inquisitio fieri. 214.6	Acquiri quando possit alicui res sua acquisitione noua.	189.3
Absens ex iusta causa, latitare non dicitur.	Acta a partibus attendi debent in contractibus.	159.1
Absens quando consentire dicatur. 221.2	Actio alia aliam non consumit, 363.1	207.2
Absenti rei publicæ causa datur restitutio, etiam aduersus fiscum.	Actio vna electa quando tollatur alia.	363.364.2.3. & 4
Absolutus semel non debet molestari.	Actio intentata perimitur per exceptionem, quæ opponitur.	364.5
Acceptatio simpliciter facta ad omnes stipulationes præcedentes est porrigenda.	Actio certa ex pluribus, quæ competunt, est eligenda.	89.4
Accessorium sequitur naturam sui principalis.	Actio in rem vtilior est ea, quæ intentatur in personam.	187.1
Accessorium rescinditur rescisso principali.	Actio in rem vtilior est ea, quæ intentatur in personam.	134.2
Accipere verbum, sine effectu intelligi potest.	Actio furti ex assidua contrectatione non dicitur crescere.	266.1
Accipere non dicitur, qui aliena auctoritate quid sortitur.	Actio furti quando dicatur augeri. ibi. 2	206.5
	Actio vel mobilis vel immobilis dicitur, pro qualitate rei, quæ in ea deducitur.	96.97.2
	Actio non quaeritur domino ex factu maleficio.	101.1

INDEX.

Actio nõ queritur nõ cõsentienti. 201.2
 Actio de peccato non datur in patrem, si non sit factus locupletior. 216.1.&4
 Actio & exceptio simul competunt, quando ad eundem finem tendunt. 379.2,3.&4
 Actionem habere, an sit minus, quam rem ipsam tenere. 97.4
 Actionem habere, sed elisam exceptione, perinde est, ac si nullam habeat. 88.1
 Actiones personales, & debitorum nomina, in bonis nostris computantur. 97.5
 Actiones penales quot modis extinguantur. 110.1
 Actor procuratorem reuocare nõ potest post litem contestatam, sicut nec reus. 177.1
 Actor & reus in medio causæ à pari procedunt. 361.5
 Actor non debet meliori gaudere conditione, quam reus. 178.3
 Actor variate nequit lite contestata. 278.2
 Actus à parte maioris factus, ad omnes est referendus. 318.1
 Actus perfectus non viciatur per id, à quo incipere non potuit. 275.2
 Actus si quid cum sit, requirit, id cum dissoluitur necessario exigat. 164.5
 Actus à principio nullus potest ratificatione roborari. 145.13
 Actus est nullus, qui per legem alio fauore, quæ partis, est annullatus. 175.11
 Actus initio nullus non potest validari: validus autem qui potest annullari poterit etiam confirmari. 144.9
 Actus se habet per modum actionis, fortior censetur eo qui per patientiam constat. 67.10
 Actus personæ illegitimæ inualidus, non sit validus ea effecta legitima. 144.5
 Actus repugnans nõ potest in esse produci. 346.3
 Actus non valens in maiori summa in minori quâdoque cõseruatur. 302.5
 Actus prior in ordine literæ quando præsumatur processisse. 331.8
 Actus non valens fieri pure, permittitur sub conditione. 256.5
 Actus, qui neque diem neque conditionem recipiant. 256.6
 Actus, dicitur generalis terminus, multa significans. 255.1
 Actus legitimi qui merito dicantur. 256.2
 Actus fieri potest sub conditione, qui & pure. 256.3
 Actum id præsumitur, quod tacite subintelligitur. 160.5
 Actum etiam esse dicitur, quod ex rei qualitate colligitur. 160.6
 Edificare potest quis in suo liberè; modo in alienum nil immittat. 226.4
 Edificare qui vetatur, rescire domum non prohibetur. 225.1
 Edificare in suo, & altius tollere potest quis liberè. 220.1
 Equitas modum interpretandi leges, & statuta, ac etiã pacta, præbet. 280.1
 Equitas inter mercatores est attendenda. 280.3
 Equitas rigori ferè in omnibus est præferenda. ibid.4
 Equitas naturalis merito attenditur, ubi ius deficere inuenitur. 281.8
 Equitatem rigori debere præferri, qualiter intelligendum. 281.9.10.11
 Equitate cessante ratificatio non facit mandatum valere. 224.18
 Equitas quandoque à regulis iuris recedere suadet. 280.5
 Equiuocum quando pro specie sit sumendum. 261.3
 Adire non prohibetur quâdoque, qui repudiavit. 285.1
 Aditio sola non sufficit, vt hereditas dici possit. 227.3
 Aduocatus patrocinium suscipere cogitur inuitus. 378.2
 Aduocatus iustã causam fouet, cùm malicia licite aduersariũ cõuincit. 231.3
 Aduersus, aliquando pro contra accipitur.

INDEX.

Actus volens ad penam debet prius pro sua parte implere. 374.175.3
 Agere alieno nomine, duobus modis intelligi potest. 358.1
 Agere ad alterius vilitatẽ potest quis nomine proprio. 358.2
 Alienare prohibitus non potest alienanti consentire. 318.2 & 3
 Alienatio verè dicitur, vbi dominium transfertur. 357.2
 Alienatio rei minoris inualida, accedente ætate cõfirmari potest. 145.11
 Alienatio fieri etiam dicitur, si res in emphiteusim concedatur. 323.2
 Alternatiua ad sui veritatem requirit alterutram partem esse veram. 307.1
 Amicus inimici mei, non statim mihi est inimicus. 198.3, & 4
 Amisio priuatio quædam est habitum præsupponens. 169.2
 Amittere non potest quis, quod suum non fuit. 270.5
 Amisio improprie potest res, quæ propria non fuit. 270.5
 Animus hominis ex ipsius cogitatione loquela. 159.4
 Appellatio non præsumitur defectu in dubio. 271.2
 Appellatio admittenda videtur in dubio. ibid.3
 Arbitrium boni viri intelligitur, si quid in domino, vel procuratoris arbitrium conferatur. 313.1
 Arbitrium liberum differt ab arbitrio simplicitet dicto. 113.2
 Arbitrium boni viri, quale debeat intelligi. ibid.3
 Argenti officium publicam causam habet. 155.2
 Argumentum à maiori ad minus valet, si vtrobiusque sit ratio eadẽ. 111.8
 Argumentum à maiori ad minus, non valet in mandatis. 204.14
 Argumentum de toto ad partem non valet, quâdo lex differentiam facit inter totum & partem. 371.5
 Argumentum à maiori rationis in materia correctoria non probat. 110.4
 Argumentum de toto ad partem, est in iure validum. 371.72.1.3, & 6
 Argumentum valet in tempore de toto ad partem. 371.1
 Argumentum à testamentis ad contractus, est nullum in dubio. 88.7
 Argumentum de pacto ad statum nullius est vigoris, si negatiue formetur: si affirmatiue, poterit valere. 178.179.9. & 10
 Argumentum à maiori in statutis locum habere potest. 109.2
 Argumentum ab oppositis quare inualidum. 81.7
 Affessor, & qui pro officij ratione confulitur, de malo cõsilio tenetur. 193.2
 Affessor se peritum asserens, de impetritia tenetur. 166.1
 Augmentum si non auget, nec minuitio minuet; quod oppositorum eadem sit ratio. 83.6
 Bannitum cum saluo conductu occidens excusatur. 106.5
 Bannitum occidens quare puniri non debeat. 114.10
 Baronis homines non dicuntur regis homines. 198.2
 Bene facere alteri nemo compellitur. 203.7
 Beneficium principis latam recipit interpretationem. 285.8
 Beneficium non confertur iniunctum. 380.1
 Beneficium conferri potest sub conditione si vacat. 257.12
 Beneficium à principe concessum, latam admittit interpretationem. 237.5
 Beneficium prior impetrans, præferatur posteriori. 292.2
 Benignitas in subditorum correctione attendenda. 212.2
 Bona dotalia non sunt in bonis mariti computanda. 348.2
 Bona fides possessoris non alteratur per simplicem denuntiationem. 38.10

I N D E X.

Bonæ fidei possessor. quo ad fructus penè est locum domini. 166.1
 Bonæ fidei possessor est loco domini, si non appareat quis dominus sit. 366.2
 Bonorum possessio cõtra tabulas non datur in multæ in testamentis. 17.52
 Breuitas in cunctis rebus commensabilis, veluti prolixitas odiosa. 5.3
C Ad iuræ ad furcas suspẽdere non licet. 310.2
 Canones si à legibus diuersum sententiunt, hoc ipsum exprimunt. 20.11
 Capere pro se qui non valet, vr alij reddat accipere potest. 205.1
 Capere quãdo non dicatur, qui alij restituitur tenetur. 205.2
 Capere verbum, cum effectu intelligi debet. 206.3
 Cauillatio quæ, veluti supernacua, à iure reprobatur. 231.1
 Cauillatio quandoque tolerari potest. 233.2
 Caupo & tabernarius hospites recipe re coguntur inuiti. 378.5
 Causa confirmans, superueniens ad inualido robur ministrat. 14.4.10
 Causa lucratia, vel onerosa qualiter ab origine sit iudicanda. 118.8
 Causa nõ bene definitur per effectum. 382.3
 Causa finalis actus desiciens vitiat actum. 275.3
 Causa requirens etiam plenam causæ cognitionem, in spiritalibus delegari potest. 245.8
 Cautela abundans in testamentis non est nocua. 167.2
 Citatio partis necessaria est in cognitione causæ. 298.2
 Citatio requisita in aliquo actu, quando consideranda. 327.4
 Citari non debet is, que etiam inuito potest actus transigi. 136.2
 Clam fieri quando quid censendum sit. 248.1
 Claritas seu perspicuitas ipsam legem maximè docet. 5.4
 Clausula siue titulus generalis aliquando statim in principio, quandoque etiam in fine collocatur. 2.4
 Clausula generalis subiecta, ad enumerata specialiter minimè referri debet. 2.2
 Clausula generalis nonnunquam ad specialiter enumerata subicitur, eadem omnia comprehendens. 1.2.1
 Clausula, sciens se non teneri, qualiter debeat intelligi. 353.5
 Clausula codicillaris præsumitur apposita de voluntate testatoris. 161.12
 Clausula, valeat eo modo quo potest, non intelligitur, nisi apponatur. 332.14
 Clerici statutis laicorum qualiter debeant vti. 373.4
 Cõditio modica quæ minoribus magistratibus competat. 242.3
 Cõgnitio causæ quando fieri possit absque citatione. 298.3
 Cõgnitionem plenam causæ quæ requirunt, delegari nequeunt. 245.6
 Commissum alicui simpliciter, secundum æquitatem regulari debet. 280.4
 Commodatum quo differat à precario. 123.18
 Commodatum, terminorum data paritate, non differt à deposito. 12.4.29
 Commodatum præsumitur fieri ad petitionem commodatarij, ibidem num. 29
 Commodatarius pro deterioratione rei non tenetur, si ad vsum debitum ea vtuatur. 124.30
 Commodatarius minus iuris confertur, quàm precario recipiens, & tamen plus obligatur. 118.12
 Commoda ferēs, incommoda & onera suscipere debet. 81.8.1.1. & 2
 Commodatarius de culpa leuissima teneri solet. 117.6
 Compositum in muliere fieri haud quaquam potest. 20.17
 Coniunctas quando obicitium delicta teneatur. 202.2
 Com

I N D E X.

Comune quod est, meū aliquo modo est. 85.4
 Concessio secūda feudi, non derogat priori. 292.3
 Concessio quæ fit alicui pro se & posteris, ad nomen familiaris referenda est. 25.61
 Concorditer aduerbium, quid significet. 319.4
 Condemnatus ad restitutionem rei furtiua, qua in dubio dicatur teneri actione. 297.1
 Cõditio de præsentis vel præteritis, quibus casibus apponi nequeat. 257.13
 Cõditio de præsentis vel præteritis, non dicitur proprie cõditio. 257.14
 Cõditio expressa in ultimis voluntatibus quando transmissionem impedit. 353.8
 Cõditio an habeatur pro impleta ab eo, cuius interest, impedita. 321.5. & 7
 Cõditio dispositioni imposita præsumitur in dubio, quando substantia illa concernit. 94.8
 Cõditio de præsentis aut de præteritis quando actum vitiat. 257.11
 Cõditio de dando hæredi impletur, si hæredi hæredis datur. 35.1
 Cõditio purificata retrahi solet. 119.17
 Cõditio, si sine filiis decesserit, intelligitur etiam de filiabus. 36.103
 Cõditio quando pro impleta haberi debeat. 320.1
 Cõditio si meus erit: verificatur si meus pro parte sit. 86.7
 Cõditio in ultimis voluntatibus, & in contractibus quando pro impleta habeatur. 320.2. & 6
 Cõditio verè impleri debet, si testator hoc voluit. 320.3
 Cõditio executionem respiciēs, non vitiat actum. 256.7
 Cõditio tacita actum non vitiat. 256.8
 Cõditionis futuræ spes quando potius in contractu, quàm in legato ad hæredes transeat. 204.4
 Cõditio in persona hæredis impleta in domino vel patre non est verificanda. 104.5
 Cõditio dandi hæredi, non verificatur in hærede hæredis. 104.6
 Conductor & locator iniucè de dolo, & lata & leui culpa tenetur. 125.33
 Cõfessio debitoris quãdo dicitur certa de præsentis. 384.4
 Cõfessio per iracundiam facta, reuocari potest ex iusta causa. 200.5
 Cõfessio in questione nullis iudiciis illata, non validatur, superuenientibus iudiciis. 144.4
 Cõfessio in fauorem confitentis debet interpretari. 330.3
 Coniunctorum nomine venit sexus uterque. 41.125
 Coniuncti pro coniunctis defensionem suscipere possunt. 358.4
 Cõsensu matrimonium perficit, nõ carnalis copula. 147.5
 Cõsensu omnium quando explicitè requiritur. 319.2
 Cõsensu omnium in consuetudine non est requirendus. 319.3
 Cõsensu in dissoluedo requiritur, cuius & in contrahendo. 163.1
 Cõsensu tunc nõ præiudicat, si actus non valeat. 316.2
 Cõsensu si requiratur, error interuenire non præsumitur. 253.1
 Cõsiliu modò non fraudulentum, non ligat consententem. 193.1
 Cõsiliu nõ punitur nisi ad malum tendere probeatur. 156.12
 Cõsiliu præstare quando quis dicitur. 196.17
 Cõsiliu præbens quando tenetur, & quando non. 194.4
 Cõsuetudo attenditur, si quod actum est non intelligitur. 160.7
 Cõsuetudo quælibet, cuiuslibet consuetudinis regula esse debet. 160.10
 Cõsuetudo à pari procedit cum statuto. 18.5
 Cõsuetudo firmata bino aut tertio actu cõtrario non tollitur. 359.1. & 2

I N D E X.

Consulens non damnatur, si principa-
lis absoluitur. 196.13
Consulens non tenetur, consilio in tē-
pore reuocato. 196.14
Consulens non punitur statuto pœnam
facienti imponente. 196.15
Consulens quandoque mitius punitur
qualitate attendente facientis. 196.16
Consulens, in atrocioribus pari pœna
punitur. 194.5
Consulens quando pœna speciali ple-
ctatur. 195.6
Consulens non tenetur, si de interdi-
cto vnde vi agatur. 195.7
Consulens indistinctè punitur, si eius
nomine delinquitur. 195.8
Consulens alicui, præsumitur causa
motus principaliter, quare merito
punitur. 195.9
Consulens tunc punitur, si ex consilio
delictum sequatur. 195.10
Consulens ex consilio non punitur, nisi
consilium præcessisse delicti pro-
beatur. 195.11
Consultor quando consilium semel da-
tum mutare nequeat. 252.1
Constitutio legitimè durant superue-
niente casu, à quo initium habere
non potuerunt. 275.1
Constitutio veram possessionem tradit, si
ceteris sic modo queratur. 119.16
Constitutum quando post mortem con-
stituentis conferri possit. 119.17
Contestatio litis non reddit deteriore
conditionem contestantis. 278.1
Contractus liciti esse debent, & hone-
sti. 355.1
Contractus secundum quam consue-
tudinem extendi possit. 161.14
Contractus secundum loci consuetu-
dinem attenditur, si contrahentes
modis ignoentur. 160.8
Contractus ex conuentione legem ac-
cipiunt. 345.6
Contractu principali existente inutili,
valet confessio contenta in illo.
 341.4
Contractus calore iracundiæ initus,
 quando effectum fortiri dicatur.
 199.1
Contractus quando gratia eius, qui ro-
gavit, dicitur celebratus. 117.5
Contractus ethi strictam recipiunt in-
terpretationem, non tamè perinde
ac si materia foret edicta. 38.110
Contrahens, conditionem seu quali-
tatem secum contrahentis asside-
bet. 105.1
Contrahere sponte non dicitur, qui ex
quasi contractu obligatur. 107.11
Contrahentes etsi licet se mutuo deci-
piant, non tamen honestè. 355.7
Contraria allegans, non est audiendus.
 346.1
Contrarium præbari potest, non ob-
stante clausula, ex certa scientia.
 251.254.6.
Contraria eidem subiecto simul in-
esse nequeunt. 317.2
Contrariorum quare eadem discipli-
na. 813. & 5
Contumax innocens non debet con-
demnari. 343.4
Conuentus ob donationem à se factam,
retinere potest, ne insoludum exi-
gatur. 141.5
Conuentus ob donationem propriam,
quo gaudere possit priuilegio. 141.6
Conuentus ob liberalitatem suam a-
ctione personali, tenetur tantum in
id quod potest. 141.7
Conuictio priuatorum non potest pu-
blici iuri derogare. 137.1
Conuenti ex causa donationis, in id
quod possunt tantum, dampnandi
sunt. 140.1
Copularia vtrunc; copulatorum re-
quirit esse verum. 307.2
Corpus liberi hominis æstimationem
non recipit. 298.2
Corumpere volens mulierem quan-
do capite puniti debet. 61.4
Creditor non dicitur negligens, qui
pignus exceptione repellit. 89.3
Creditor rem debitore alienare po-
test. 210.3
Creditor

I N D E X.

Creditor de dolo, lata & leui culpa
contingente in re pignori accepta
tenetur. 124.32
Creditor quando pignus videri possit,
& quando non. 243.3
Creditor ante conditionem non cogit
ur inuitus solutionem recipere.
 101.5
Creditor ante tempus non cogitur vi-
num aut granum recipere, cusu tē-
poris quod minulur. 102.6
Creditor, cuius fauore tempus adie-
ctum est, ante tempus petere pote-
rit. 102.10. & 11
Creditor ius pignoris remittit, qui eius
dem alienationi consentit. 316.1
Creditor inuitus nõ soluitur aliud pro
alio. 355.4
Crimen non prohibens cum possit te-
neri. 301.1
Crimen læsæ maiestatis propter sedi-
tionem committitur. 339.3
Culpa leuissima in faciendo, est leui
æquiparanda. 117.7
Culpa quomodo in contractibus in-
terueniente dicatur. 123.27
Culpa lata de dolo æquiparanda.
 229.1
Culpa lata pacto remittitur aliquando.
 127.43
Curator adulti differt à ouatore fu-
rioso. 127.43
Damnatus pœna capitali, intelligi
debet de minori. 78.10
Damni & lucri alia, & alia est ratio
habenda. 156.1
Damnum vitanti plus fauendū, quàm
luctum querenti, qualiter intelli-
gendum. 178.1
Damni emergentis & lucri cessantis
non eadem ratio. 365.1
Dare quot modis in iure capiatur.
 210.5
Dare, est dominium transferre, & ac-
cipientibus facere. 324.1
Dare verbum, variis capitur modis.
 324.1
Dare & remittere paria sunt. 333.2
Dare quid sit. 313.5
Dare nemo potest, quod non habet.
 209.2
Datio insolutum vitatur facta pro
maiori quantitate, quam debeatur.
 271.1. & 2
Datio insolutum vitatur, quando in
summa debiti principalis erratur.
 271.3
Debitor speciei ex contractu natu-
ra de cau factu non tenetur.
 128.46
Debitor tenetur de culpa casum inter-
ueniente. 128.47
Debitor etiam post biennium proba-
re potest pecuniam se nõ recepisse.
 385.5
Debitor, à quo plus debito petitur, iu-
re super toto litigare potest. 293.5
Debitor quis proprie dicatur. 234.1
Debitori datur electio in alternatiuis.
 78.7
Debitor in expensis non damnatur, si
citatus abique interpellatione de-
bitum faciat. 181.9
Debitum non censetur remissum, iure
pignoris remisso. 316.3
Debitum fatetur is, per quem compen-
sationis exceptio obstat. 170.4
Debitum esse potest quod ex pluribus
causis. 317.1
Debitum non diiur, quod perpetua
exceptione defenditur. 89.2
Debitum mihi, nõ est proprie meum.
 98.7
Debitum purum dicitur, quod præ sen-
ti die debetur. 95.11
Debitum ciuilitè tantum, an possit
repeti solutum. 268.1
Deceptio, etiam iure canonico con-
trahentibus permittitur. 356.9
Decedere sine liberis non dicitur, qui
prægnantem vxorem relinquit.
 346.1
Deceptis subuenitur, non autem deci-
piantibus. 308.2. & 3
Declaratio facienda in tempore ante
tempus facti non debet. 101.3
 225

I N D E X.

Declaratio semper fieri potest. 213.14
 Declarandi potestas ad heredem non
 transmittitur. 219.7
 Decretum in alienatione rei minoris
 interponendum delegari non po-
 test. 244.2
 Decretum in alimentorum translatio-
 ne requisitum non potest delegari.
 244.3
 Decretum requirens plenam causæ co-
 gnitionem, non delegatur. 244.4
 Decretum primum contra absentem
 causa reipublicæ interpositum ten-
 ner. 366.2
 Defendere non dicitur quis duobus
 modis. 207.1
 Defendere qui tenetur, iure & factō
 teneri ad defendendum intelligitur.
 207.5. & 6
 Defendere non dicitur, qui defensionem
 suscipere recusat. 207.3
 Defensionem suscipiens, sed non per-
 severans defendere non dicitur.
 207.4
 Defensionem suscipere potest quis a-
 lienō nomine. 358.3
 Defensor etiam immobilia possidens,
 satisfacere tenetur. 305.2
 Defensor alterius quando admittatur
 sine satisfactione. 305.3
 Definitio rei definitæ substantia de-
 ber ponere. 382.1
 Definitio bona censetur, quæ cum suo
 definito convertitur. 382.2
 Delegari non possunt, quæ in meri im-
 perij gradibus primis sunt. 241.4
 Delegari nequeunt, quæ causæ cog-
 nitionem requirunt. 244.1
 Delegari possunt, quæ iudicis mer-
 cenario expediunt officio. 244.5
 Delicto obviare tenetur quis canonici
 iure. 203.10
 Delictum obligat, etiam sine propo-
 sito & voluntate. 253.3
 Delicta punire reipublicæ interest.
 137.2
 Delictum quando clandestinum sit di-
 cendum. 249.3

Delictum an putetur mandare, quod
 cum possit, noluit prohibere.
 222.7
 Delicto obviare an teneatur quis ci-
 vili iure. 202.4
 Delictum non impediens, quando ipsum
 perpetrare dicitur. 202.2
 Delicta præterita aggravant poenitæ
 commissæ. 214.9
 Delictum imprudenter commissum
 mitius est puniendum. 300.6
 Delictum mitius punitur, quod impe-
 tu committitur. 300.7
 Delictum per iram commissum, intra
 quantum tempus excusari debeat.
 200.9
 Delicta an possint excusari ex causa
 iusta. 106.4
 Delicta alibi commissæ, delictum, de
 quo agitur, gravare solent. 214.9
 Delinquens quando propter iram ex-
 cusetur. 200.7
 Delinquens per iracundiam prouo-
 carus puniri debet mitius. 200.8
 Delinquens non liberatur, si poenā in-
 nocenti infligatur. 344.6
 Demonstratio falsa quando vitiat a-
 ctum. 371.4
 Depositarius de dolo solo tenetur. 115.1
 Depositum & commodum eiusdem
 sunt ferme rationis. 116.2
 Depositarius pro custodia pecuniam
 recipiens, de culpa etiam leni tene-
 bitur. 116.3
 Depositarium, qui se obrulit, de culpa
 leuissima teneri, quando verum sit,
 ibidem. 4
 Depositarius de casu tenetur, si depo-
 situm in pecunia numeretur. 117.8
 Depositum in re propria fieri non po-
 test, sicut nec precarium. 189.4
 Deportatio ea sola tollit, quæ in situm
 deferri solent. 291.1
 Deportati bona in situm deferuntur.
 291.2
 Descendentes ex feminis etiam ge-
 neris vocabulo comprehenduntur.
 30.66

Descen

I N D E X.

Descendentes ex feminis quomodo
 dicantur de genere & posteritate.
 28.8
 Descendentes ex feminis deterioris
 sunt conditionis, quam qui ex ma-
 sculis. 28.57
 Definere non dicitur is, qui non in-
 corp. 134.2
 Derentatio an possit acquiri filio.
 289.3
 Deus non punit bis in idipsum. 213.5
 Dies expressæ actionis naturam im-
 pedit, obligationis non item. 95.10
 Dies appositæ dispositioni, differt ab
 ea, quæ executioni. 93.7
 Dies incertus, pro conditione repu-
 tatur. 101.5
 Difficultas facit ne mora committa-
 tur, cum factum est in obligatione.
 345.3
 Dispensatio latam recipit interpreta-
 tionem iuxta verborum proprietatem.
 238.13
 Dispensatio ratione maioris rationis
 non extenditur. 110.6
 Dispensationes & odiosa quæque, ali-
 quando latam interpretationem ad-
 mittunt, sicut & privilegia. 28.59
 Dispositio principalis extendi potest,
 poenâ autem adiecta non potest.
 376.6
 Dispositio generalis latius ipsa patet
 quam regularis. 7.15
 Dispositio conditionalis suspenditur
 ante euentum conditionis. 318.1
 Dispositio quælibet sic debet intelligi,
 ne quid contractui contineat. 347.4
 Doctor ad consilium præstandum cog-
 gi potest. 379.6
 Doctor secundum consuetudinem stu-
 dij præsumitur conducti. 160.9
 Doctor qui imperitè consulit, damnum
 passio satisfacere tenetur. 193.3
 Doli capaces qui præsumantur. 308.2
 Dolo defimens possidere æquipara-
 tur ei, qui dolo uoluit acquirere.
 364.1
 Dolo quare per pactum remitti ne-
 queat. 127.48
 Dolo de furto tacite remittitur quan-
 doque. 128.45
 Dolo re ipsa præsumitur ex enormi
 læsione apparente. 260.3
 Dolo & culpa in rerum communio-
 ne attenditur. 116.40
 Dolo actoris quando cum dolo rei
 veniat compensandus. 182.12
 Dolo à fraude differt, velut genus à
 specie. 258.2
 Dolo & culpa in pluribus contracti-
 bus simul interuenire possunt.
 122.25
 Dolosus dicitur, qui petit quod resti-
 tuere tenetur. 336.1
 Dolosus dicitur, qui quid lege facit
 resistente. 340.2
 Dominium ex vna causa quantum,
 non potest ex alia quæri. 317.4
 Dominium quando transferatur in do-
 natione facta absentis. 250.3
 Dominium rei legata quando in lega-
 tarium transeat. 353.7
 Domus tenentur de delictis familiae.
 301.3
 Domus sua intelligitur quam quis in-
 habitat. 296.1
 Donatio & venditio inter alienatio-
 nis species numerantur. 323.1
 Donatio ob causam quare insinuatio-
 nem non requirit. 140.5
 Donatio simplex dicitur, qua quid in
 præmium emancipationis à patre
 donatur. 141.4
 Donans conuentus ob donationem,
 æs alienum deducere potest. 142.9
 Donatio vel venditio si duobus suc-
 cessiuè facta sit, vtri iure quærat.
 119.18
 Donatio non creditur filio in admini-
 stratione generali concessa. 216.3
 Donatio hodie fieri potest pacto nu-
 do. 164.4
 Donatio censetur, quando recipiens
 scilicet indebitum recipit. 208.1
 Donatio quare inter virum & vxor-
 em prohibeatur. 157.7
 Donatio

Donatio non præsumitur in dubio. 208.3
 Donare quando præsumatur, qui indebitum soluit. 208.4
 Donatio causa mortis nudo pacto fieri potest. 221.4. & 5
 Donatio vera non dicitur, quæ quid remunerationis gratia conceditur. 269.2
 Donatio prohibita dicitur, si venditio prohibetur. 323.4
 Donatio iuræ vitium & vxorem quo ad dominium prohibetur, non autem quo ad possessionem. 357.1
 Donatio facta absenti, ante ratificationem non prodest ei. 121.22
 Donum non dicitur, quod ab eo, qui donare non potest, datur. 209.1
 Dos promissa sic læ intelligi debet, cum ambilis erit. 92.2
 Doti in dubio fauendum est. 273.1
 Dubitatio gratia quæ apponitur, nocere non præsumitur. 267.1. & 5
Ecclēsia substituta an excludatur stante filia. 36.10.4
 Ecclēsia in eo, in quo sic locupletior, teneri potest. 168.3
 Ecclēsia etiam obligatur, ut locupletior efficiatur. 384.2
 Effectus rei quando & per quid præsumatur mutari. 353.1
 Electio facta de bannito non roboratur eo rebannito. 14.4.6
 Emere rem suam per alium quis potest quod per se non potuit. 190.6
 Empio rei propriæ quare non valeat. 190.5
 Empior, primus non est secundo præferendus, nisi pretium aut fidem de pretio dederit. 120.19
 Empior rem venditam accipiens auctoritate propria, prædo dicitur. 362.1
 Emphyteuta quando pro deterioratione rei emphyteuticæ teneatur. 125.15
 Emphyteuta rem emphyteuticam vendere non valens domino irrequisi-

to donare poterit. 524.5
 Emphyteuta quare pro annis pluribus futuri solvere nequeat. 102.7
 Emphyteuta non solvens canonem, iure suo priuatur, non obitante rescripto summi pontificis. 102.8
 Emphyteuta non soluendo, non priuabitur iure, si hoc terat consuetudo. 102.9
 Emphyteuta pacisci potest cum ecclesiæ, quod non soluendo non cadat à iure. 102.9
 Episcopus vicario omnia, quæ ipse potest, concedens, non tenetur cōcessisse reueruata sibi specialiter. 9.29
 Equus in itinere moriens an pereat locatori, an vero conductori. 125.34
 Errantis nulla voluntas est, aut consensus. 315.2
 Error iuris expressus sententiam vitiat. 353.4
 Error allegari non potest, ubi quid ex certa scientia fieri dicitur. 212.4
 Error maxime omnium consensui est contrarius. 315.1
 Error notarij qualiter possit probari. 287.8
 Error notarij quot testibus possit probari. 287.9
 Esse, idem putatur cum eo quod est, esse debere. 107.10
 Euidum è nobis non est in bonis notis. 348.1
 Exactum licite non potest remitti. 380.3
 Excommunicatio calore iracundiæ lata timeri debet ut valida. 200.5
 Excommunicatio in dubio de maiori est intelligenda. 79.12
 Excommunicatio qualiter esse poena probetur. 79.13
 Excommunicatio minor non solet ab hominæ proferri. 76.14
 Excommunicatus in iudicio esse prohibitus, iudicium validum accipere potest, si non opponatur. 376.8
 Exceptio an semper competat ei, cui & actio. 379.1
 Exceptio non numeratæ pecuniæ quando opponi possit de iure canonico.

nico. 385.4
 Exceptio obscura, pro non opposita reputatur. 249.2
 Exceptio in quibusdam admittitur, ad similes casus est potrigenda. 11.35. & 36
 Exceptiones plures falso opponens, à iure de mētiōe puniri solet. 185.7
 Exceptio quibus casibus regulam ampliat, & quibus restringat. 10.30
 Exceptio vna quando reliquas tollere creditur. 10.34
 Exceptio doli facit, an possit in possessionis opponi. 336.3
 Exceptio regulæ restringendæ gratia sicut prohibetur. 275.4
 Facta plurima valere dicuntur, quæ fieri prohibentur. 154.3
 Facta per fictionem, infecta iudicari possunt. 154.3
 Facti vocabulo venit quandoque non factum. 84.2
 Factum quandoque sumitur pro actu, & quando non. 90.7
 Factum reputatur, quod metus causa fuit ne efficeretur. 169.1
 Factum aliquando facilius destruitur, potest, non obstante statuto, &c. 213.1
 Factum non potest non esse factum. 154.1
 Factum eius personæ debet quis apparere exclusi. 343.3
 Factum pro agnatione sumitur quandoque. 29.6.4
 Falsitas quando fit in notario præsumenda. 288.11
 Famuli facti, quando fit domino imputandum. 301.2
 Fictio in præiudicium tertij non transportationem esse dicuntur, de genere, tamè regulæ conuincuntur. 8.10
 Fictio non habet locum, ubi extrema requisita non sunt habitia in fictione de tempore ad tempus translata. 350.3
 Fideiussor non requiritur, ubi pignus habetur. 243.1
 Fideiussor pro maiori summa, obligatus censetur in minori. 303.10
 Fideiussor promittens se facturum & curaturum, non tenetur, si fecit quod perit. 345.3
 Fideiussor quas culpa sua soluit vitias, à principali non repetet. 383.3
 Fideiussorem qui dare tenetur dando pignus.

INDEX.

pignora liberabitur. 135.3
 Filius an possit ex causa alimentis priuari. 72.4
 Filius qui debitam sibi portionem consumpsit, alimenta à patre petere potest. 72.5
 Filius testamentum patris non impugnat, si volens exheredatus fuit. 469.4
 Filius possessionem bonorum patre invito, & ignoante potest agnoscere. 136.1
 Filius vel seruus aliquid faciens mandato patris, vel domini premissus excusatur. 17.7
 Filius vel seruus quo casu excusetur per mandatum patris vel domini. 32.7.2
 Filius familias hæres institutus, si sui iuris fiat, hereditatem postea aditam sibi acquirit. 351.4
 Filius familias an possit citra patris assensum uxorem ducere. 148.8
 Filius familias rem peculiarem possidere non dicitur, sed ipse pater. 289.1
 Filius matrimonium sine patris consensu contrahens, an possit exheredari. 149.10
 Filia matrimonium sine patris consensu contrahens, potest dotem petere. 110.11
 Filia nupta nõ gaudet privilegio concessio patri & filiis, & filiabus. 32.83, & 85
 Filia nupta originem & familiam patris retinet. 32.84
 Filia renuntians hereditati paternæ fratri poterit succedere. 284.6
 Filia sine consensu patris matrimonium contrahens, quando possit exheredari. 151.14
 Filia renuntians hereditati patris, non excluditur ab hereditate fratris. 228.6
 Filia furiosa aliquo casu pro consentiente habita. 61.7
 Filia sane mentis, si non contradixerit, pro consentiente haberi debet. 61.7
 Filiatio probatur per instrumentum emancipationis. 270.3
 Filius rem alienam nõ potest alienare totam, licet partem possit. 371.5
 Fisco etiam in multis fauendum est. 360.3
 Fisco fauet perinde ac doti ipsi. 273.3
 Femina quare prohibeatur postulare. 19.9
 Femina non puniuntur ob crimine lætæ maiestatis à patre commissum. 31.78
 Femininum de sermone proprietate non concipitur per masculinum. 34.93.
 Femininum concipere masculinum, naturæ repugnat. 41.127
 Frater an succedat sorori, statuto ita te quod soror non succedat fratri. 83.8
 Fraus duobus modis considerari potest. 260.1
 Fraus ex consilio & euentu proueniens, tunc imputatur. 260.1
 Fraus quid proprie dicatur. 258.1
 Fraus præsumitur, si insolite clauulæ apponantur. 267.3
 Furiosus pro delicto nõ punitur, quod ratione careat & sensu communi. 60.4
 Furiosi factum non personale dicitur, sed casuale. 60.5.1
 Furiosus quo differat à pupillo fari valente. 61.8
 Furiosus consentire non potest. 306.2
 Furiosus, quia agenda non intelligit, merito negotiũ gerere nequit. 58.1
 Furiosus ne ad pias quidem causas testari potest. 60.2
 Furiosus iisdem causis, quibus & ignorans, ligatur. 60.6
 Generi an derogetur per speciem in vltimis voluntatibus. 264.13
 Generi per speciem in diuersis legibus non derogatur. 263.10
 Genetis nomine veniunt omnes sexus vtriusque. 29.65
 Genes

INDEX.

Generaliter aduerbium, strictius est aduerbio vniuersaliter. 7.17
 Genus ipsum cognitioni prius obicitur, quàm species. 2.5
 Gestor negotiorum de dolo, culpa læta, & leui potest quandoque teneri. 128.38
 Gladij potestas merum imperium significat. 242.1
 Grammatica falsa non vitiat instrumentum. 285.1
 Hæres in rebus defuncti iustâ ignorantiam prætereundere potest. 179.1
 Hæres emphyteutæ non cadit iure, si fundum emphyteuticum vendiderit. 179.2
 Hæres testamenti notitiã habere præsumitur. 179.3
 Hæres in damno virado propter ignorantiam excusatur. 179.4
 Hæres quare conuentus ob ignorantiam excusatur, conueniens autem non item. 179.5
 Hæres lucrum habes à defuncto, non debet contrahente ipsius factis. 372.1
 Hæres, qui inuentarium confecit, factis defuncti contrahere poterit. 372.2
 Hæres qualiter executori in testamento dicatur. 219.9
 Hæres quando tunc demum quis dicitur. 219.10
 Hæres quibus actionibus teneatur ratione hereditatis. 311.6
 Hæres ex quasi contractu obligatur. 106.7
 Hæres nec ex delicto defuncto potest lucrari, nec pœna teneri. 168.1
 Hæres grauatur ad distribuendum bona se mortuo, non potest ante mortem distribuere. 101.2
 Hæres eadem cum defuncto persona reputatur. 218.1
 Hæres heredis capit omnia, quæ sunt iuris. 352.4
 Hæres heredis quãdo non veniat nomine heredis. 276.8
 Hæres insolidum tenetur, qui de dolo proprio tenetur. 188.1
 Hæres de dolo defuncti non tenetur. 188.2
 Hæres quãdo de dolo defuncti tenetur, etiam de eo quod ad eum non peruenit. 189.3
 Hæres nõ tenetur ex delicto defuncti, nisi de eo quod ad se peruenit. 110.3
 Hæres grauatus expedere centum in funere, nõ potest minus exponere. 303.6
 Hæres ratificare potest quod defuncti nomine factum est. 218.3
 Hæres partem hereditatis adire nequit, alia repudiata. 68.5
 Hæres impeditur præscribere per malam fidem defuncti. 368.1
 Hæres factum idem cum factis defuncti creditur. 218.4
 Hæreditatis titulus, censetur lucratiuus. 156.2
 Hæreditas tunc lucratiuã causam habet, quando soluendo est. 156.3
 Hæreditas si pro adita habeatur, omnia in testamento relicta debentur. 342.2
 Hæreditas patris adita per filium defuncti esse patris. 284.7
 Hæreditas successio dicitur, possessio vero honoris, ius succedendi. 227.1
 Hæreditas etiam dici potest ante aditionem. 217.2
 Hæreditate adita intelliguntur, quæ de hære de dicuntur. 219.8
 Hæreditas an desinat dici per solam possessionis apprehensionem. 228.6
 Hæreditas repudiari non potest conditione pendente. 337.2
 Hæredes plures ad distribuendum bona se mortuo, non potest ante mortem distribuere. 101.2
 Hæres loco habetur is, ad quem bona vniuersa peruenisse noscuntur. 363.2
 Homicidium semel commissum, licet rursus fieri non possit, ratum tamen haberi poterit. 223.13
 Homicida qualiter puniri debeat, stat

I N D E X.

stantibus statutis diuersam pœnam
iussu gestibus. 214.8
Homicidium negans, si conuincatur,
potest de sese sine exipere. 184.1
Homo intelligitur, cum ab aliquo si
quis proferatur. 34.94
Homo liber vendi non potest. 300.5
Homo dicitur, si simpliciter prolata, dif-
fert ab eo quod proferatur, si quis ho-
mo. 34.96
Honestatis causa ab omni reuerentia
centetur exempta. 355.2
Ignorans, quo casu æquiparetur du-
bitanti. 105.3
Ignorantia excusatus, superueniente
scientia non excusabitur. 340.4
Ignorantia iuris excusat à dolo. 340.1
Illegimitas præcedens probatur per
instrumentum legitimatiõis. 270.3
Immunitas concessa posteris, etiam si-
liæ nepti, & ex sceminis descendenti-
bus conceduntur. 28.60
Immunitas generaliter concessa vt ad
posterost transmittatur, durat succe-
dentibus in perpetuum. 29.63
Impeditus nõ dicitur, qui impedimen-
tum remouere potest. 336.1
Impeditus excusatur, qui impedimen-
tum tollere non potest. 336.3
Impêsa vtilis facta pro infirmo, etiam
inuito, reperi potest. 247.2
Impuberes ciuilibus fungi officiis haud
quaquam possunt. 49.1
Impubes iudex eligi nequit. 49.2
Impubes dignitatem aut officium sine
administratione potest obtinere. 49.3
Impuberes defectu iudicij non possunt
ad testimonium admitti. 50.51.10
Inest verbum, proprietate & essentiam
denotat. 302.1
Indefinita in testibus non æquipollet
vniuersali. 122.26
Indefinita de rigore sermonis non æ-
quipollet vniuersali. 34.95
Indefinita a lege prolata, vniuersali est
æquiparanda. 7.12

Indefinitè aliquid dici aut fieri idem
est quod generaliter. 7.17
Individua quare speciei derogent. 267.2
Inhabiles etiam admittuntur quando
de vtilitate publica tractatur. 388.2
Inhabiles quo casu ad feudum sine ad-
mittendi. 388.3
Initium facti attenditur, vt pœna cui-
tetur. 376.7
Iniuria volenti non irrogatur. 369.1
Iniuriam non fieri volenti, qualiter in-
telligendum. 370.11
Iniuria in corpus illata non potest re-
mitti. 369.370.
Innocentia existente notoria, non est
necessarium superioris consilium. 344.5
Innuatio requiritur, quando ex cau-
sa donationis quid remittitur. 314.7
Institucus sub potestatiua conditione
non potest repudiare. 336.2
Institutio inutilis quando reconuale-
scere possit. 33.91
Instrumentum in dubio interpretatur,
vt in eo mala grammatica nõ con-
tineatur. 285.3
Interesse alicuius quantum sit, non iu-
re, sed in facto consistit. 132.2
Interesse publicum dum tractatur, ver-
ba latissime interpretantur. 87.1
Interesse quæduplex, & quale vnus-
quodque. 131.1
Interesse non iniuriæ tunc petitur, cum
factum fieri denegatur. 132.4
Interesse qualiter probari possit. 132.5
Interpretatio fieri debet semper, vt
actus valeat. 330.4
Interpretatio eatenus fieri debet, qua-
tenus valeat actus, nõ autem percat.
9.27
Interpretatio in duobus actibus non
fit in dubio, vt vterque valeat. 332.7
Interpretatio mitior semper in dubio
capi debet. 212.1
Interpretatio benignior semper ca-
pienda est. 280.2
Interpretatio ad eum spectat, qui con-
dere

I N D E X.

dere potest. 290.1
Indicium vniuersum ad quæstionem ius-
fuit, iudicis arbitrio. 370.10
Interpretatio priuilegij spectat ad ob-
cedentem. 349.2
Interpretatio lata fit, etiam quædæ que
in materia odiosa. 238.12
Inuito aliquo si quid fieri possit, & eo
ignorante poterit. 136.3
Iranon excusat delictum. 200.6
Iudex æquitate præ oculis semper
habere debet. 281.7
Iudex testi malam rationem afferenti
credere non debet. 268.6
Iudex rem non suam in alium trans-
ferre potest. 210.4
Iudex inuestigandæ veritatis gratia
cauillationibus vti potest. 212.6
Iudex delinquenti impunitatem pro-
mittere potest. 232.7
Iudex qui accusat pro personarum
qualitate. 300.4
Iudex non debet exequi sententiam,
si de innocentia constet. 343.2
Iudex non presumitur, qui extraudi-
cialiter procedit. 329.2
Iudex quis non dicitur, qui facit quæ
ad iudicis officium non pertinent. 329.3
Iudici officium excedenti impune non
paretur. 329.1
Iudicis mandato qui quid operatur,
an aliquando excusetur. 58.12
Iudicis præceptum non ligat extra iu-
dicii officium. 326.5
Iudices in partium præiudicium leges
interpretari possunt. 290.2
Iudicium cum milite valet, si non sit
oppositum, quod in iudicio esse nõ
possit. 376.8
Iudicium criminale valet cum procu-
ratore, si non opponatur. 376.9
Iudicium quando retrahatur. 351.5
Iudicia in inuitum etiam reddi possunt.
136.4
Iurans iuratura se seruaturus, iusta causa
potest ea negligere. 278.4
Iurans soluere certo tempore, excusatur
si per iudicem impediatur. 326.2
Iuramentum voluntaria remitti potest
tacite, sed non expresse. 353.3
Iuramentum quare potest in contractu
apponi. 261.13
Iuramentum non præsumitur de
feudi iuramentis. 50.6
Iuramentum iracundia præstitum nõ
ligat iuramentum. 199.4
Iure ipso liberatur, magno opere autem
ab eo quod ex ope exceptionis li-
beratum esse. 90.6
Iure vno sublato, quando tollatur a-
liud, & quando non. 283.4
Iuri suo non facile potest renun-
tari. 283.5
Iure suo priuari potest quis ob publi-
cam vtilitatem. 385.4
Iure speciali quod conceditur, in con-
sideratione esse non solet. 230.3
Iuris peritus non excusatur a dolo per
ignorantiam iuris. 340.3
Ius ubi dicere nemini permittitur. 338.3
Ius sibi dicere potest quis decem cati-
bus. 338.2
Ius gentium duobus modis accipitur.
272.3
Ius naturale diuersa iuris species est
à gentium iure. 272.4
Ius auctoris si resolutum sit, resoluitur
ius acceptoris. 320.1
Ius accrescendi qua ratione intrudu-
tum fuerit. 68.2
Ius ciuile creditur iuri canonum in-
hæerere, vbi non discordat ex-
presse. 204.13
Ius publicum est, quod commune est,
314.1
Iustus minuit pœnam, etiam in gra-
uioribus. 327.3
Iustus iudicis excusatur à dolo. 350.4
Laborator an ob denuntiationem in
locam processatorem extrajudiciali
desistere teneatur. 57.9
Laudum quando censetur ratificatum,
222.10
Laudum à principio nullum, pullo pa-
cto ratificari potest. 143.2
Philip. Dec. b b

I N D E X.

Laudum cum efficitur generi per speciem derogatur. 265.18
 Legata in testamentis relicta pararam habent executionem. 83.6
 Legatum alicui factum si nuptias contrahat, quando deberi incipiat. 148.6
 Legatum generi & speciei relicti vni aut diuersis, qualiter intelligendum. 264.15
 Legata pura vel in diem certum relicta, ad heredem transmittuntur. 103.1
 Legata quæ ad heredem non transferuntur, patri, vel domino non acquiritur. 104.2
 Legata etiam in testamentis relicta, strictam recipiunt interpretationem. 87.3
 Legata ad pias causas an debeantur hereditate non adita. 342.3
 Legatum sub conditione, an possit alienari. 383.1
 Legatum ad pias causas non est de minori intelligendum. 77.4
 Legatum quod sit clericis, an intelligi debeat de minori, an vero maiori. 77.5
 Legatum pro loci cui sit, qualitate est intelligendum. 77.6
 Legatum generale, quæ in domo sunt venalia, includere non presumitur. 8.1
 Legatum factum monasterio, censetur in dubio factum monialibus. 11.77
 Leges ad ea, quæ vt plurimum accidunt, applicari solent. 130.2
 Leges regulam tradentes nihil superfluum admittunt. 5.2
 Leges etiam sunt de his, quæ naturaliter contingunt. 130.1
 Legitimatio sub conditione fieri potest. 156.4
 Legitimati pluries quis potest, & se pluribus tueri legitimacionibus. 187.3
 Legitimus consentiens hereditatem transferri in institutum, presumitur nolle heres esse. 63.1
 Legitima filii debita non potest per statutum auferri. 73.7
 Legitima quo iure filii sit debita ex bonis parentum. 73.8
 Legitima patri vel matri debita, an statuto possit minui vel intotum tolli. 73.9
 Lex magis specialis dicitur, in qua utilitas maior inuenitur. 162.4
 Lex minus generalis inter generales pro speciali reputatur. 261.1
 Lex generalis quomodo conformari dicitur speciali. 263.11
 Lex recepta contra rationem iuris, non trahitur in consequentiam. 367.1
 Lex posterior quando priorem corrigit. 282.12
 Libellus quare latam recipiat interpretationem. 316.3
 Libellus admittitur, quo quis sententiam nullam dicit, vel in integrum restitui petit. 184.3
 Libellus petitionis in integrum restitutionis qualiter formandus. 315.3
 Libellus in herede, locum habere potest in bonorum possessore. 316.2
 Liberalitas non potest in iudicium exerceri. 241.1
 Liberare potest quis alium, pro eodem soluendo. 329.2
 Liberatio facta a filio patris viui debitoribus, non conualescit patre mortuo. 143.3
 Liberalis dicitur, qui donat, quod donante non cogitur. 269.3
 Liberi non matris, sed patris familiam sequuntur. 30.68
 Libertati in dubio fauendum est. 108.1
 Liberas inter causas pias annumeratur. 108, 109.2
 Libertati plus fauatur, quam liberorum legitimæ. 109.3
 Libertatis causa publica censetur, non priuata. 109.4
 Libertas quando certo pretio estimari possit. 300.4
 Liberta patrono nupta non potest eo inuito diuertere. 85.5
 Liberto neque nocet, neque etiam prodest quod fecit dum seruus esset. 371.2
 L 10

I N D E X.

Lite cum defuncto contestata transit processus ad heredem. 311.5
 Locator operarum ex usatur, si iussu conductoris aliquid fecerit in fundo alieno. 57.8
 Locupletior alium esse factum quis probare debeat. 217.6
 Lucrativa causa dicitur a lucro originem trahens, licet damnum acciderat. 117.4
 Lucrum quærens ex aliena iactura, in dolo esse presumitur. 384.1
 Lucrum dotis factum a marito, an dicitur ex causa lucrativa. 157.5
 Lucrum vt verè dicatur, causa immediata attenditur. 157.6
 Mandans quid vendi centum non videtur in minori consentire. 303.9
 Mandans quando verè facere dicitur. 317.4
 Mandans grauius peccat quam mandarius, qui aliàs non erat facturus. 316.2
 Mandatum a voluntate mandantis, ita regulatur in superioribus sicut in priuatis. 305.15
 Mandatum de maiori, non extenditur ad id, quod minus est. 117.7
 Mandatum speciale filii non derogat speciali. 265.21
 Mandatum speciale iurisdictionis nihil potest generaliter derogare. ibid.
 Mandatum speciale an possit dari tota facultate. 222.6
 Mandatarius quo casu possit excusari. 327.1
 Mandare quando quis presumatur. 220.1
 Magistratus quilibet prator dici potest. 298.1
 Magistratus licet potest legem transgredi metu periculi aut scandalii. 278.3
 Mactatus læsæ conscientie punitur, si non reuelauerit. 203.9
 Nummittenti consentire. 317.1
 Maritus pro re dotali tenetur de dolo, culpa læta & leui. 115.36
 Maritus uxorem corrigere potest, ut autem mulier virum. 27.52
 Maritus ad concubinam dimittendam compelli potest. 355.4
 Mater ab hereditate exclusæ, non statim excluditur a tutela. 146.2
 Matertera non venit nomine auunculi. 42.126
 Matrimonium consensu contrahitur, non concubitu. 147.1
 Matrimonium per verba de presenti contractum, secundo per eadè verba etiam copula secuta, est præferendum. 147.2
 Matrimonium presumitur ex consuetudine cum muliere habita. 147.3
 Matrimonium presumitur in fauorem filiorum, vt scilicet legitimi credantur. 147.4
 Matrimonium dicitur clandestinum, etiam quod coram duobus testibus est contractum. 248.2
 Matrimonium fabulibus contrahitur quam dissoluitur. 164.8
 Matrimonium inter prohibitos valet, sub conditione, si papa dispensabit. 250.4
 Masculus præfertur mulieri concurrenti in aliquo officio. 26.47
 Masculus in deposito est mulieri præferendus. 26.48
 Masculus nomine personæ, sepe semper includitur. 42.129
 Masculi sexum præferuntur in feudis, quo casu eadè possunt admitti. 27.55
 Masculinum non concipit femininum, lege per modum qualitatæ de masculo loquente. 39.113
 Masculinum non includit femininum in materia correctoria. 39.114
 Masculinum in contractibus non continet femininum. 37.106. & 108.
 Masculinum in legatis an concipitur femininum. 38.109
 bb 2

INDEX.

Masculinum non concipit foemini-
num, ubi mentio vtriusque sexus di-
stincte facta est. 35.101
Masculinum non concipit foemini-
num, si verba ad literam sint intel-
ligenda. 35.101
Masculinum concipere foemini-
um, quando verum sit. 37.102
Masculinum includit foemini-
um in vltimis voluntariis. 36.103, & 105
Masculinum an etiam in rescriptis con-
cipere possit foemini-
um. 40.119
Masculinum quando in sententia foemi-
nium includat. 41.120
Masculinum in materia officiorum, an
comprehendat foemini-
um. 41.121
Masculinum appellatur prolatum,
differt ab eo quod proprie profes-
tur. 34.97
Masculinum non continet foemini-
um, cum constat aliter voluisse di-
sponentem. 35.98
Masculinum regulariter foemini-
um continet. 33.90
Masculinum in privilegiis quando
concipiat foemini-
um. 40.118
Masculinum in statutis non compre-
hendit foemini-
um. 39.40.115.116.
& 117
Medicus de imperitia tenetur. 364.1
Medicus quomodo sit excusandus. 364.2
Mensis simpliciter prolata dictio, pro
triginta diebus accipi debet. 295.3
Mensis qualiter intelligi debet in di-
lationibus dandis. 294.1
Mensis vltis triginta dierum esse di-
citur. 295.2
Meretrix in lupanari, an possit ad-
votum cogi. 379.7
Meretrices possunt signo notari. 355.4
Metus etiam iuramento probari po-
test. 171.11
Metus iustus inicitur, quum regius
officium alicui minatur. 170.5
Metus iustus etiam dicitur, quod ab
excommunicatione inferatur. 170.6
Metus iudicis probatur & praesump-
tionibus. 171.7
Metus facilius probatur duobus testi-
bus, quam libera voluntas centum
testibus. 171.8
Metus non praesumitur, si in conspectu
iudicis quid efficiatur. 171.9
Metus iustus quis & quare dicatur.
169.2
Metus minor in muliere quam in ma-
sculo attenditur. 170.3
Metus libera superveniēte voluntate
purgari potest. 173.14
Meum esse nihil potest ex pluribus
causis. 317.3
Meum, tuum, suum, haec verba, in du-
bio pro toto sunt accipienda. 85.6
Meum, non immerito dicitur, quod
mihi debetur. 96.1
Miles etiam concluditur in dispositio-
ne quae generaliter loquitur. 246.1
Miles partim testatus, & partim iure-
stus decedere potest. 68.6
Miles de vna re testari potest, in reli-
quis remanens intestatus. 69.7
Miles, quod ad testamentum attinet,
in dubio praesumitur velle com-
muni iure. 69.8
Miles caelestis militiae quo iure teste-
tur, & an possit testatus partim, &
partim intestatus decedere. 69.9
Minimum etiam in contractibus, qua-
re sequi debeamus. 77.78.7
Minimum in penis infligendis atten-
dendum. 78.9
Minimum in legatis sequi debemus,
& vltimis voluntatibus. 76.2
Minimum sequitur, nisi significatio
propria vocabuli aliud innueret.
77.3
Minimum, quod est, quando sequi de-
beamus. 76.1
Minores alienare rem immobilem,
nec alienari consentiunt potest. 318.4
Minor quando circa aliam laesionis
probationem restituatur. 315.4
Minor non restituitur adversus dolum
praesumptum de futuro. 127.44
Minor viginquinque annis mitius
punitur in delictis. 299.3
Mittit

INDEX.

Mistus casus quando contineatur sub
simplicibus. 87.4
Momento aliquid fieri sufficit, ut factum
fuisse dicatur. 362.1
Monialis sacra vasa tangere, & iuce-
sum adolere non debet. 25.40.
Mora sua cuique est nociva. 335.1
Mora vnius ex reis promittendi non
nocet alteri. 335.2
Mora principalis nocet fideiussori.
35.3. & 5. & 6.
Mora filij in actione de peculio no-
cet patri. 335.4
Moram incurrit non dicitur, qui li-
tigandi causam iustam habere in-
venitur. 229.2
Morosus an dicatur, qui negat certum
a se petita in re implicita. 293.1
Morosus non dicitur, qui legitima ex-
ceptione sese tuerit. 279.2
Morosus non censetur, cui dilatio a
legibus tribuitur. 279.3
Mortuus potest quandoque fingi vi-
vus. 105.4
Mortuus non potest doctores iurisci-
pere dignitatem. 149.3
Mulier de consensu filiorum secundum
nuptias, non incidit in poenam. 68.5
Mulier non committit adulterium no-
leas. 369.2
Mulier in contractibus venit libere
appellatione. 17.107
Mulier procuratoris officio fungi ne-
quit in iudicio. 20.14.15. & 16
Mulier suos descendentes non reddit
nobiles. 30.67
Mulier in multis casibus a pari pro-
cedit cum masculo. 32.86
Mulier qua postulat prerogativa ultra
masculos. 33.87
Mulier non debet a masculo differre.
33.91
Mulier in testamento inter liberos tes-
tatis admittitur, veluti in eo quod sit
ad pias causas. 232.9
Mulier in testamento ad pias causas
testis admittitur. 22.17
Mulier, quae licite occiditur, impunē
violari potest. 110.3
Mulier multis casibus in fœdis succede-
re potest. 27.5.6
Mulier viro subdita esse debet, non
vit mulieri. 27.32
Mulier praegrans quibus gaudent praerogati-
vis. 31.7.9
Mulier pro excommunicatione non
tenetur Romam concedere. 31.80
Mulier ob minorum metum excusa-
tur, quam vir. ibid.
Mulieres ob dotem varia habent pri-
vilegia. 31.82
Mulier a numeribus corporalibus ex-
cusetur. ibid.
Mulieri potius quam masculo subve-
nitur ratio de fragilitatis sexus. 31.82
Mulier principis in aulgentia iudicare
potest. 18.8
Mulier qua ratione magistratum ne-
queat gerere. 18.6
Mulier inhonesta debet expelli de vi-
cinitate. 355.8
Mulier & minor a pari procedunt. 246.2
Mulier adulterata non praesumitur in-
turiam passa. 169.7
Mulier pro alio intercedere Velleia-
no senatusconsulto vetatur. 10.12
Mulier benivola occidi licite potest,
adulterata autem violari non de-
bet. 325.8
Mulier nec ad ordines promoveri, nec
characterem recipere potest. 25.39
Mulier naturalis tantum viro legiti-
mo nupta efficitur legitima. 19.7
Mulier quae re tutrix esse nequeat. 11.18
Mulier maiore fulgere debet honestate
quam vir. 27.54
Mulier non succedit in feudo. ibid. 54.
Mulier neque docere, neque praedica-
re potest. 25.41
Mulier a rebus spiritibus prohibita,
ius patronatus habere potest in
ecclesia. 25.42
Mulier ob sexus fragilitatem condi-
tionis reputatur deterioris. 25.43
Mulier maritum lugere tenetur, si non
autem contra. 26.31

I N D E X.

Mulier filios in potestate habere non potest. 26.49
 Mulier pupillum substituere non potest. 26.49
 Mulier filio tutorē dare nequit. 26.50
 Mulier ad optare nequit citra beneficium principis. *ibid.*
 Mulier legitimare non potest. 26.51
 Mulier posthumum hæredem instituere nequit. 27.51
 Mulier filiis alienis tutrix dari nequit. 21.20
 Mulier quo casu executoris officium suscipere possit. 21.21
 Mulier, nisi sit mater, bonis curatrix dari nequit. 21.22
 Mulier tributorum exactrix esse non debet. 22.23
 Mulier ab argentariis officiis repellenda est. *ibid.* 24
 Mulier in fiscum deferre non potest. *ibid.* 24
 Mulier actionem popularem intentare non debet. 22.25
 Mulier in testamento testis esse prohibetur. *ibidem*
 Mulier in dubio prius mortua præsumitur quam vitæ. 26.44
 Mulier in scriptura privata testis reicitur. 23.32
 Mulier in causa criminali non potest testificari. 24.33. & 34
 Mulier in testimonium admittit minor fides habetur, quam viro. 24.35
 Mulieri tunc creditur, cum aliter veritas erui non potest. *ibid.*
 Mulier in fœcis non admittitur vt testis. 24.36
 Mulieres in legibus aut statutis condendis interuenire nequeunt, *ibid.*
 Mulieres consuetudinem introducere non videntur. 24.37
 Mulier est condēdis legibus non ad est cōsiliū tamē dare potest. 25.38
 Mulieres quot casibus melioris sint conditionis quam viri. 30.70
 Mulier ventrem ætatis citius impetrare potest, quam masculus. 30.71

Mulier carcere includi non debet. 30.31. 72. & 73.
 Mulier pro administratione tutelæ obligata potest carceri mancipari. 31.74
 Mulier ad virū inuita trahi potest, *ibid.*
 Mulier non semper comparere cogitur personaliter. 31.75
 Mulier in palatium intrare potest, nō obstante statuto. *ibidem*
 Mulier in electione facta optionem habet. 31.76
 Mulier non tenetur statuto loquente de bannitis. 31.77
 Mulieres cōsilio sunt inualido. 26.46
 Mulieres deterioris sunt conditionis, quam viri. 18.2
 Mulieres iudicare nequire, moribus est inductum. 18.3
 Mulier, si consuetudo sineret, iudicis officio fungi possit. 28.4
 Mulieri in dubio prægnantem se afferenti creditur. 34.6.2
 Mulieri non permittenda fornicatio aut adulterium necessitatis prætextu. 32.3.4
 Mulieribus quando subueniendum. 30.81
 Munera ciuilia eadem dicuntur, quæ & publica. 27.1
 Mutilatio quo differat à mēbri truncatione. 24.2.2
 Mutus procuratorem constituere potest. 35.9.2
 Mutus & surdus & donare, & matrimonium contrahere possunt. *ibid.*
 Mutus etiam cum alio pacisci potest. 36.0.3

Naturalia quæ sunt, immutabilia sunt. 71.1
 Natiuitas actionis an differat à natiuitate obligationis. 94.91.10
 Nautis prædium vrbano æquiparatur. 29.6.3
 Necessitas ipsa legi non subiecta, legem facere dicitur. 35.2.1
 Necessitas licitum facit quod alias esset illicitum. 32.2.2. & 3
 Negant

I N D E X.

Negans quali defensione vti dicatur. 186.8
 Negans se debere viginti, an censetur negare decem. 293.2
 Negans quibus casibus puniri possit. 185.6
 Negariū signo vniuersali postposita, suo contrario æquipollet. 304.11
 Negariū quomodo potest dicitur ipsa affirmatiua. 303.8
 Neptis non præsumitur melioris esse conditionis quam filia. 35.29
 Nocentem absolueri satius est, quam innocentem damnare. 361.6
 Nolle subire non dicitur, quæ viri potens non repetitur. 52.1
 Nolle & velle contraria sunt, medium inter vtrumque est non velle. 53.6
 Nomen proprium attendi debet in ordina, an præcedat appellatiuum. 331.9
 Notarius præsumitur rogatus ad clausulas consuevas. 160.9
 Notarius multoties errans non potest corrigere sed puniri debet. 188.11
 Notarius non matrimonium, si rogatus instrumentum fecerit non rescitur. 276.6
 Notarius præsumitur potius errare, quam malignari. 288.12
 Notarius instrumenta confiscare cogi potest. 178.4
 Notarij dicta præsumuntur esse de voluntate & consensu partium. 285.4
 Notarij plus iusto accipientes, merito puniendi. 380.4
 Notarius alteri ratione officij potest stipulari. 249.2
 Notarius in instrumento dotis hypothecam apponere potest. 161.11
 Notarius quādo & in quibus errorem suum corrigere possit. 286.5
 Notario errorem suum corrigere volenti, quo casu credatur. 286.6
 Notarius diem vel mensem pro alio corrigere non potest, nisi error per testes sit probatus. 287.7

Notarius errorem ad partes persæctam ex intervallo corrigere nō potest. 287.8
 Nouum nō dicitur, quod prius destructum reparatur. 226.3
 Numerus minor quando in maiori continetur. 303.7

Obligatio si cōstitutis quando valeat absque iuramento. 304.11
 Obligatio qualitate non mutatur in creditoribus ob hæredū personas. 106.8
 Obligatio naturalis ex re impossibili an oriatur. 344.0
 Obligatio naturalis tollitur animo sublato. *ibid.*
 Obligatio an nasci solet ante diem ratione loci tacite subintellectum. 94.9
 Obligatio naturalis de iure gentium esse dicitur. 271.
 Obligatio naturalis cōsiderari potest duobus modis. 272.2
 Obligatio qua delictum punitur de iure naturali esse dicitur. 192.4
 Obligatio personalis non sequitur singularem successorem. 339.3
 Obligatio per accidens contrahi potest extra id quod agitur. 253.2
 Obligatus ex maleficio vel quasi, non potest bis puniri. 121.4
 Obligatus ad casum sortitum, tenetur, si contigerit. 129.48
 Obscurum in iudiciis interpretari solemus in fauorem actoris. 79.18
 Obscurum quando aliquid esse merito dicitur. 76.16
 Obscurum iudicis arbitrio declarandum si sit, nō recurritur ad id quod minimum est. 78.8
 Obscuritas breuitatis prætextu nō admittenda. 5.4
 Occidere qui potest licite, verberare potest non illicite. 109.1
 Oisio alieno grauari nemo debet. 251.1
 Offendens alium conditionē eius inuestigare debet. 206.6

I N D E X.

Offensum iurare valens, saltem clamando, non tenetur si non fecerit. pag. 201.8
 Officialis quæ ad alterius spectant officium attentare non debet. 166.2
 Officium civile genus quoddam dicitur, sub quo iudicia officia comprehenduntur. 18.2
 Officium necessarium quod dicitur. 375.8
 Opinio vltima rigorem continens, non est prima præferenda. 281.13
Pactum quod pater non tenetur alere filium, est ipso iure nullum. 72.3
 Pactum in contractibus, beneficiis, & iudiciis qualem recipiat interpretationem. 330.1
 Pactum de luctu in societate, est etiam de damno intelligendum. 82.2
 Pactum insolitum suspitionem inducit vsurari ductus contractus. 267.4
 Pactum indictorum ordinis derogatorium est inualidum. 157.3
 Pactum non valet de pignore non vendendo. 243.2
 Pactum contra ius naturale aut officium paternum, est ipso iure nullum. 71.6
 Pactum cum alio factum porrigitur ad eius hæredem. 218.5
 Pacem contrahentes, si postmodum simul ruperint, agere non poterunt. 374.2
 Papa non valens torum tollere, partem poterit quandoque. 372.7
 Papa privilegium à se concessum solus interpretatur. 290.3
 Papa gratias à se indultas declarare solet. 290.4
 Papa quilibet Petri successor dicitur. 351.2
 Pars continetur in toto. 312.2
 Pars cum toto dupliciter consideratur. 311.1
 Pater quatenus pro filio teneatur. 216.2
 Pater filio etiam ex hæredato tutoris dare potest. 247.5
 Pater filio pupillo ex hæredato substituere potest. ibidem
 Pater filio naturali tantum instituto tutorem dare potest. 247.6
 Pater pro delicto filij tenetur ex quo locupletior est effectus. 216.4. & 5.
 Pater quo casu non teneatur de peculio. 217.7
 Pater ratione officij publici pro filio præcipue tenetur. 217.8
 Pater iure naturali filio educare tenetur, non obstat statuto contrario. 72.2
 Pater curatorem filio impuberi in testamento dare non potest. 311.11
 Patria potestas inæstimabilis quædam res dicitur. 298.3
 Pater filiis in potestate, & etiam posthumis tutorem dare potest. 246.2
 Pater ad tempus filio sub pena matrimonium prohibere potest. 149.19
 Pax alicui & suis adherentibus facta, qualiter sit extendenda. 111.7
 Pax pro absente per notarium recepta an post terminum datum possit ratificari. 121.2
 Pecunia quando libere recipiatur pro defensione alterius. 202.1
 Pecuniam accipere, & obligatione liberari, paria sunt. 313.1
 Pena minui debet ob ætatem, & improvidentiam. 299.9
 Pena non committitur ipso iure quoad aliquid sub pena præcipitur. 375.192.3
 Pena delicti est commensuranda. 192.3
 Pena ex conventionem apposta parte, ad aliam partem non debet extendi. 376.4
 Pena extenditur, dum de fraude remouenda agitur. 377.11
 Pena extenditur quandoque ratione reipublicæ. 377.12
 Pena extenditur in æquiparatis. 377.13
 Pena in fauorem ecclesiæ extenditur quandoque. 377.14
 Pena tunc extenditur, quando ratio extendendi exprimitur. 377.15
 Pena

I N D E X.

Pena extenditur de similibus ad similia. 377.16
 Pena apponi debet in cautione rati, vbi agitur de libertate. 300.6
 Pena iure ipso imposita defuncto, transit ad hæredes. 111.4
 Pena vt plurimum fauore reipublicæ infligitur. 38.112
 Pena an possit retineri in foro conscientiarum. 192.2
 Pena non debetur, vbi nulla mora contrahitur. 279.4
 Pena hæredi imposita, non transit in hæredem hæredis. 352.3
 Pena quandoque minuitur senectutis ratione. 300.5
 Pena offendenti alicui in domo sua imposita, non est de hospitio intelligenda. 296.2
 Pena quando in hæredem transit si te non contestata. 311.7
 Pena quado contractui possit adici. 161.12
 Pena pro feminis inuenta, non est masculis infligenda. 42.128
 Pena ex hæredationis à iure civili imposita contrahentibus matrimonium, canonibus reprobat. 151.13
 Pena statuti puniens malefictum, extenditur ad mandantem. 326.3
 Pena si pro delictis sit infligenda, quæ mitior est, irrogari debet. 79.12
 Pena locum non habet, nisi statuta. 376.9
 Penam & commodum ex eodem facto nullus reportare debet. 365.1
 Penam petere nequit, qui in illam incidit. 374.1
 Penam nullo modo sunt extendenda. 376.5
 Penæ vt plurimum fauore reipublicæ infligi solent. 38.112
 Penales casus sunt stricti iuris. 375.3
 Percussus volens non agat actione iniuriarum. 369.3
 Periculum incurere nemo tenetur. 203.6
 Perussio dolosa non excusatur à pena. 369.6
 Petitio nulla est, vbi nulla mora. 279.1
 Petitio hæreditatis quado hæredi vel fideicommissario detur. 228.4
 Petitio hæreditatis non datur hæredi, qui possessionem semel apprehendit. 228.5
 Petitio pænæ liquida debet esse. 375.4
 Pignori dari sua res potest nemini. 189.1
 Pignoris vel seruitutis ius in re sua nemini potest quæri. 189.2 & 3
 Pignus per pactum expressum ipso iure tollitur. 354.9
 Pignori in umbere factus est, quam in personam agere. 134.1
 Plebs à populo differt, veluti species à genere. 312.3
 Plerunque dictio, quam ob causam regulam faciat. 77.11
 Plus & minus si sint eiusdem speciei, cui quod licet plus non licebit minus. 110.5
 Possessio non acquiritur sine animo & corpore nec etiam amittitur. 374.1
 Possessio constituiti in absentem facta non transcurtur ante ratificationem. 120.19
 Possessio vltima in possessorio attendenda. 359.3
 Possitio præsumitur ratificari per fructuum perceptionem. 222.9
 Possessio quando emptori à domino censetur tradita. 222.3
 Possessionis occupatio, dicitur quædam alienatio. 357.3
 Possessores bonorum in omnibus habentur loci hæredum. 311.1
 Possessor male fidei tam de fructibus perceptis, quam de his, qui potuerint percipi, tenetur. 259.3 & 4
 Possessor male fidei titulum habens, non tenetur de fructibus percipiendis. 259.6
 Possessor an melioris esse conditionis presumatur in pari causa. 365.1
 Possessor bonæ fidei, in quo habeatur locus domini. 365.2 & 3
 Possessor bonæ fidei non ad dant æstima-

I N D E X.

mationem, sed in eo quo locupletior factus est tenetur. 168.4
 Posterius vocabulo qui continetur. 42.11.6
 Posteritatis nomine veniunt omnes descendentes. 29.62
 Possulate qui nequit, in camera consilium duc potest. 19.10
 Possessionem sui non habens, alium in potestate nequis habere. 316.1
 Potestas patria in tutore non attenditur. 357.2
 Præbenda minoris valoris non debet dari loco maioris. 304.13
 Præarium recipiens, de dolo & lata culpa tenetur. 117.9
 Præarium constituit dicitur, ubi verbum, precario, vel aliud eiusdem significati addicitur. Ibid.
 Præarium sumens non tenetur de leui aut leuissima culpa. 117.10
 Præarium concedens non potest illico iurisdictionem in præiudicium recipiens. 118.11
 Præarium quando transeat in heredem concedentis. 181.13
 Præarium quando extinguitur morte concedentis. Ibid. 14.
 Præarium quo differat à constituto. 181.15
 Præarium ad voluntatem concedentis reuocabile, non est illico reuocandum. 93.4
 Præarium recipiens, cum reuocatur, de solo dolo tenetur. 93.5
 Præceptum iudicis quando excuset facientem. 326.4
 Prædictio quatuor modis quis dici potest. 362.2
 Præiudiciale minus in dubio eligi debet. 181.1
 Prælati non debent delegationes à iudicibus secularibus suscipere. 163.5
 Prælarus dolo deficens possidere, non præiudicat ecclesie. 364.1
 Præscriptio petitione sola interruptitur. 91.8
 Præsens intelligere præsumitur. 359.1
 Præsumptio legis potius ad confirmandum, quam ad infirmandum ad præi debet. 331.5
 Præsumptio tunc tollitur cum mala causa exprimitur. 268.7
 Præsumptio à communiter accidentibus ortum habere solet. 7.11
 Præsumptio in contractu venditionis dicitur de substantia. 99.1
 Prætere vetate factum perinde est, ac si fiat contra ipsius edictum. 295.1
 Prior tempore præferri solet in pari causa iuri. 292.1
 Princeps & respublica occasione data rem meam mihi auertere possunt. 84.3
 Princeps quando præsumatur vti plenitudine potestatis, & quando non. 311.7
 Princeps excipiens casum, quo non vult tertio præiudicare, præsumitur in cæteris velle præiudicare. 9.26
 Princeps circumuentus præsumitur, à quo factum proprium reuocatur. 251.4
 Princeps aut dominus defensionem alicuius qualem suscipere præsumatur. 207.7
 Princeps si ignorare præsumatur, clausula, ex cætra scientia, nihil operabitur. 254.7
 Priuato etiã fides seruati debet. 212.8
 Priuilegium datum cause transit cum causa, sicut actioni datum cum actione. 239.14
 Priuilegium rem sequitur, quod rei conceditur. 239.15
 Priuilegium loco concessum, an extendatur ad loci personas. 239.16
 Priuilegium personis concessum, durat aliquando personis deficientibus. 219.17
 Priuilegium, quod dignitati conceditur, durare potest dignitate cessante. 239.18
 Priuilegium quod vni personæ conceditur, ad alias non porrigitur. 237.6
 Priuilegium loquens de filio, non verificatur in filia. 237.7
 Priuilegium ad alias non porrigitur personis quando verum sit. 238.8
 Priuilegium scholaribus concessum, ad eorum famulos est extendendum. 238.9
 Priuilegium patrifamilias concessum, ad familiares extenditur tam præsententes, quam futuros. 218.10
 Priuilegium contra ius speciale, latam recipit interpretationem. 238.11
 Priuilegium quod fisco vel ecclesie de non soluenda gabella conceditur, ad emptores non extenditur. 237.2
 Priuilegium in dubio est censendum personale. 237.3
 Priuilegium quando ad heredes fit extendendum. 237.4
 Priuilegium secundum speciale, non derogat primo generali. 265.20
 Priuilegium quod loco conceditur, in loci successoribus transmittitur. 239.3
 Priuilegium mortuo quale concedi potest. 349.4
 Priuilegium datum viuenti, non competit defuncto. 261.8
 Priuilegium alicui concessum, per legem generalem contrariam non tollitur. 261.8
 Priuilegium personale extinguitur cum persona. 236.1
 Priuilegio renuntiare quando quis præsumatur. 316.4
 Priuilegio principis induci potest, quod & consuetudine. 18.6
 Priuilegio originem ex contractu trahenti potest renuntiare. 142.8
 Priuilegiatus damnatus fugiens, quo utatur remedio aduersus priuilegiatum querentem lucrum. 178.2
 Probatio facta per testes, parte non opponente valet, statuto contrario non obstantem. 276.7
 Probatio concludens esse debet. 133.8
 Probatio ordinaria, quando exigi dicitur. 213.0
 Probatio in penis liquida esse debet. 375.2
 Procellus in possessorio valet admitti exceptione delictus proprietatis. 276.9
 Procurator pœnam recuperare non debet, quam ob suum passus est delictum. 383.1
 Procurator generaliter ad omnia constitutus, nihil potest in his que mandatum speciale requirunt. 9.25
 Procurator dominum in pœnam cadere facit quandoque. 202.3
 Procurator vel negotiorum gestor quare dicitur facere quæ ad se pertinent. 166.3
 Procurator fisci an possit ad officium cogi. 378.3
 Procurator inuitus nemo constituitur. 378.1
 Prodigus non potenti datur curator. 176.4. & 7
 Prodigus in acquirendo assimilandus est pupillo. 176.5
 Prodigus in delictis non toleratur, sicut in contractibus. 176.6
 Prodigus quis vere dicendus. 175.4
 Prodigus non verbis, sed factis agnoscitur. 175.2
 Prohibitio quæ fit in testamento aut locum habeat in codicillis. 22.26
 Prohibitio alienandi facta hereditati hæredem hæredis transmittitur. 352.6. & 7.
 Prohibitio qualem admittat interpretationem. 20.11
 Promissio non valet, quæ fit sine causa. 332.15
 Promissio mercedis vel pensionis soluenda, ad quod tempus porrigitur. 92.2
 Promittens simpliciter restituere mutuum non potest statim conueniri. 91.3
 Promissio de soluendo die præsentis, non ob temporis expressionem impletur si fieri exceptionem. 96.22
 Promittens viginæ, an censetur decem separatim promittere. 302.3
 Promittens simpliciter, non statim obligatur soluere, licet præsentis die debeatur quod promissum est. 93.6
 Promittens aliquem non offendere, potest

I N D E X.

276.9
 238.8
 238.9
 218.10
 238.11
 237.2
 237.3
 237.4
 265.20
 239.3
 349.4
 261.8
 261.8
 236.1
 316.4
 18.6
 142.8
 178.2
 276.7
 133.8
 213.0
 375.2
 276.9
 383.1
 9.25
 202.3
 166.3
 378.3
 378.1
 176.4. & 7
 176.5
 176.6
 175.4
 175.2
 20.11
 332.15
 92.2
 91.3
 96.22
 302.3
 93.6
 93.6

INDEX.

potest cum bannitum licite offendere. 389.6
 Promittens factum alienum, si fecerit quod potuit, excusatur à poena. 345.4
 Promittens de facto suo tantum heredem non excludit suum. 219.6
 Promittens se factum in omnia eventum non excusatur propter difficultatem. 345.5
 Promittens p. o se premitur pro suis heredibus promittente. 218.5
 Propinquorum appellatione includitur sexus uterque. 41.125
 Proposuit nihil operatur, si in mente recusat. 159.2
 Proprietas verborum in penalibus maxime attendenda. 79.11
 Protestatio an in metu sit necessaria. 172.12
 Protestatio clandestina facta quando prodest. 172.13
 Protestans se esse procuratorem vel heredem, in instrumento hoc ipsum probare debet. 180.6
 Pubertati proximus ex delicto iuramento obligatur. 309.4
 Pubertati proximus ne ad alias causas testari potest. 309.5
 Punctum loco copulae habetur in oratione soluta. 307.4
 Puniri nemo debet, si nullam admisit culpam. 351.2
 Pupillus infans à pari procedit cum eo, qui infantiae proximus est. 61.9
 Pupillus qualiter obligari possit, remissive. 61.10
 Pupillus in ecclesia cathedrali canonicatum habere potest. 50.6
 Pupillus in ecclesia praebendam obtinere potest. 50.7
 Pupillus iure hereditario dignitatem cum administratione potest obtinere. 50.8
 Pupillus neque notarius neque testis esse potest. 50.9
 Pupillus ignorat etiam vitam, nec dicere nouit. 347.1

Pupillus pubertati proximus, praesumptur doli capax. 348.2
 Pupillus infans ne naturaliter quidem obligari potest. 348.3
 Pupillus, quod scilicet iudicio careat, ab officiis prohibetur administrationem repairentibus. 49.50.4. & 5
 Pupillus agere potest ratione iuratae sibi illatae. 301.3
 Pupillus quantum ad primum decretum pati dicitur. 307.4
 Pupillus obligatur in eo, in quo locupletior factus est. 384.1
 Pupillus homicidium committens non decapitatur. 278.2
 Pupillus nec lucrari, nec obligari potest circa tutoris auctoritate. 168.2
 Pupillus pubertati proximus pro furto & iniuriis tenetur. 309.3
 Pupillus homicidium committens non decapitatur. 377.2
 Pupillus quando per patientiam non obligatur. 306.1
 Pupillus maior factus testis esse potest de his, quae vidit in aetate pupillari. 51.11
 Pupillus quando dicitur pubertati proximus. 308.1
Qualitas paucioribus competens, dispositionem reddit specialiter. 262.6
 Qualitas loci & temporis quae principali obligatione ponitur, in fideiussoris obligatione repetita censetur. 92.1
 Qualitas quae verbo adiungitur, secundum tempus verbi ferè semper intelligitur. 69.10
 Quaestio offerri potest homini male conditionis, si aliter veritas erui non possit. 361.7
 Quaestio an sit plebeio inferenda prius quam nobili. 270.9
 Quaestio sine iudicis applicanda nemini. 170.9
 Quaestio à muliere veluti timore debet incipere. 25.43
Ratificatio intra quod tempus fieri debeat. 223.12
 Ratificatio

INDEX.

Ratificare nequit quis, quod non suo nomine gestum est. 222.11
 Ratum haberi potest, quod homine impediendo fieri non potest. 224.15
 Ratum habere quis potest, quod in sui praedudium nomine alieno est gestum. 223.11
 Ratio eius nulla habetur, quod à principis voluntate sola pendere noscitur. 230.5
 Ratificatio secundae obligationis quando praedudat priori obligationi. 122.24
 Rationabiliter trahitur, & aequiparatur mandato. 22.5
 Ratum haberi potest, quod homine impediendo fieri non potest. 224.15
 Ratificatio nulla est eius, quod nullum est. 224.16
 Ratificatio non sufficit, ubi mandatum lex requirit. 224.17
 Ratificatio non est verè idem cum mandato. ibidem
 Resciscere non dicitur, qui rem penitus lapsam restaurat. 216.2
 Regula ampliat vigore exceptionis, ubi sequitur correctio iuris. 10.31
 Regula specialior praesumptis personas respiciens, ea quae casus intuetur. 262.5
 Regulae iuris ex causa iusta negliguntur. 277.1
 Regula iureconsulto Paulo quid dicatur, & quid Sabino. 51
 Regula in iure variis sumitur acceptio nibus. 216
 Regula non ius ipsum constituit, verum ex prius constituto iure ipsa elicitur. 23
 Regula qua ratione pro ordine absolute sumatur. 37
 Regula ex oratione vniuersali aut etiam indefinita ferè semper, constituitur. 712. & 16
 Regula communis ex benignitate procedens quandoque excluditur, veluti etiam naturalis aequitas pacta suadens esse seruanda. 7.13
 Regula aliquando vitata, suo ipsa

facio priuatur. 7.9.14. & 19
 Regula pro ratione adiuncti interdum accipitur. 32
 Regula superuenientes continet casus, veluti genus suas species. 6.6
 Regula ipsa nixus, in casibus non debitis intentione fundata habet. ibi.
 Regula per exceptionem non ampliat, quando verba regulae repugnant. 9.23
 Regula statuti qualem recipiat exceptionem. 9.28
 Regulae iuris, haec duo verba, dupliciter in iure sumi possunt. 3.3
 Regula generalis pro qualitate exceptionis extensionem patitur. ib. 29.
 Regula breuem continere debet narrationem, & veluti summariam. 5.4
 Regula ex iure colligitur, non autem ipsum constituit. 1.5
 Regula seu dispositio generaliter loquens personas etiam privilegatas includit. 6.3
 Regula quare causa coniunctio dicatur. 216.2
 Rei publicae interest, ut conseruentur homines. 241.4
 Rei iudicatae renuntari potest. 386.4
 Relatio tunc fieri non debet, si per eam actus destruarur. 331.16
 Religiosus qualiter intelligatur non habere velle aut nolle. 52.2
 Relicta in testamento confirmari possunt per additionem coactam. 342.1
 Remissio ob aliam causam non dicitur donatio. 311.4
 Remittens debitum non liquidum, facere potius quam dare dicitur. 313.3
 Remittens dare dicitur, si pecunia non fuit solutioni parata. 313.6
 Remittere loquendo proprie non est dare. 313.5
 Renouatio privilegij vel instrumenti quare specialis casus dicatur, 10.33
 Renuntiationem dolo factam non valere, qualiter intelligatur. 260.4
 Renuntari potest favori suo in annulatione actus. 277.11
 Rebus

I N D E X.

Renuntiatio expressa efficacior est ta-
cita. 353.6
Reo debendi vno solvente, liberan-
tur reliqui. 213.1
Reo plus taceatur quam actori. 360.1
Reprobatio testium quæ prohibita præ-
sumatur. 347.2
Repudiare posse cum, qui & adire,
qualiter intelligendum. 353.5
Repudiatio quando ad omnia sua ad-
hærensitate pertinentia extendat-
ur. 282.2
Repudiare potest, qui acquirere. 337.1
Repudiatio legati alienatio quædam
dicitur. 365.2
Repudiatio non statim poterit, qui ad
re potuit. 337.1
Res iudicata propriè tunc dicitur, quan-
do appellari non potest, quæ tunc
pro veritate habetur. 385.1
Res tota in dubio venit rei vocabulo.
86.8
Rescriptum principis nihil potest con-
tra sententiam, quæ transit in rem
iudicatam. 386.3
Rescripta sua interpretatur solus pa-
pa. 291.5
Reipublica ferè in omnibus favorabi-
lis est. 38.111
Restitutio cum debet incontinenti fieri,
in dolo est qui perit. 336.4
Restitutio in integrum alij potest de-
legari. 245.7
Restitutio in integrum non datur, nisi
duobus concurrentibus. 314.2
Restitutio tantum reddit, quantum læ-
sio abstulit. 333.1
Restitutus quos recuperet fructus, &
quos non. 334.2
Restitutio qualiter omnia in statum
pristinum reponere intelligat. 314.3
Reus in idem privilegium vitatur, quibus
& actor. 178.2
Reus sese trahi potest pluribus colla-
tionibus, aut etiam electionibus.
187.2
Reus quando ad expensas merito
damnetur. 182.10

Reus exceptiones, quas obicit, proba-
re tenetur. 185.5
Reus prescriptionem vel privilegium
diminuit potest apponere. 185.4
Reus ex iusta causa ab expensis excu-
sari potest, non item actor. 182.11
Reus in decisione causæ in dubio ab-
solvitur. 361.4
Reus in iusta litigandi causa usus suc-
cumbens ab expensis excusari de-
bet. 181.7
Reus publicato processu, vel instru-
mento productio delictis, ad expen-
sas damnari non debet. 181.8
Rusticus non excusatur, si contraria
allegatur. 346.1
Satisfactio quid sit. 305.1
Satisfactio remitti potest ei, qui val-
de idoneus est, non autem pignoris
datio. 131.5
Scripta non dicuntur, quæ in testa-
mento sic scripta sunt, ne intelligen-
tur. 249.1
Scriptoris error partibus nocere non
debet. 281.1
Sententia quando que à reo potest di-
ci nulla, & si qua sit, ab eadem ap-
pellare potest. 184.1
Sententia solenniter lata, nihil in ea
est immutandum. 343.1
Sententia iudicis quare strictam non reci-
piat interpretationem. 70.11
Sententia in dubio contra actorem fe-
renda est. 271.3
Sententia pro actore fertur, nisi exce-
ptio ex parte rei probetur. 90.5
Sententia secundum regulam profes-
ri debet, nisi contrarium sit proba-
tum. 6.7
Sententia quando conditionalis dica-
tur. 383.3
Sententia ferri non potest sub condi-
tione extrinseca. 256.9
Sermonem proferens vnicum tantum
presumetur habere intellectum.
255.4
Servus nihil gratis præstari potest li-
bertate. 298.1
Servus

I N D E X.

Servitus morti assimilatur. 37.1
Servitus via, itineris, aqueductus in
obligationem pro parte non dedu-
citur. 349.1
Servi nec iudices esse, nec aliis civili-
bus officiis fungi possunt. 337.1
Servus neque tutor, arbiter, aut testis
esse potest, neque etiam executor.
337.2
Servus, miles non potest esse, nec ab-
sens causa reipublicæ. 338.1
Servus non potest esse tabellio, licet
procurator esse possit. 338.4
Servus omnia potest quæ liber, si liber
ab omnibus esse credatur. 338.5
Servus tabellionatus officio fungi ne-
quit. 155.1
Servus ab alio possessus domino non
queritur. 289.2
Servus quando possit abesse causa rei-
publicæ. 388.1
Servus manumissus novus homo dici-
tur. 371.1
Servus an possit esse iudex de consen-
su partium. 438.7
Servus excusari debet, qui domino
subvenire non potest. 20.1
Servus pœnæ manumitti non potest.
387.1
Servus pœnæ est penitus incapax, nec
restitutus habilitatur. 387.3, & 4
Servus pœnæ propter delictum nullus
efficitur hodie. 387.5
Servus nec obligare, nec obligari po-
test. 112.1
Servus quando naturaliter obligari
possit. 112.2
Servus an possit fideiubendo obligari.
ibidem 3
Servus in delictis obligari potest, in
contractibus non item. ibidem 4
Sistere dicere propriè, qui loqui po-
test, & desinere qui cepit. 52.3
Simonia in remissione debiti potest
committi, sicut in datione. 313.1
Simulatum contractum asserens simula-
tionis specie exprimeret debet. 100.6
Socius in rebus societatis tenetur de

dolo, & culpa levi si quid deperat.
126.39
Societate finita non tenentur socij de
contractu postea inito cum aliquo
iporum, licet contrahens nescierit
solutam societatem. 105.2
Solennitates iuris, & vitatus modus,
& quietate suadete omittuntur quan-
doque. 180.6
Solvere potest quis pro alio invito.
241.2
Solvere non est melius, quam solvisti
repetere. 318.1
Solvens pro eo, cui manus amputan-
da est nisi soluerit repetere poterit.
241.3
Solutio debiti, si citra instrumentum
probari nequeat, nec ipsum debitum.
164.3
Solutum nomine pœnæ non repetitur.
191.1
Solutio in dubio in causam gratiorè
facta presumitur. 297.3
Solutio censetur facta in dubio in cau-
sa remouendi insaniam. 197.1
Solvendo esse presumitur, qui fideiubi-
sorem habet. 209.1
Solvendo esse dicitur, qui totum debi-
tum solvere potest. 189.2
Solvendo est, qui nomina debitorum
habet. 290.3
Solvendo non esse, quando quis præ-
sumatur. 20.3, & 4
Soror an iure communi veniat fratris
appellatione. 41.122
Soror in statuto odioso non venit fra-
tris vocabulo. 41.123
Soror in dispositione legis, & testato-
ris comprehenditur nomine fratris.
41.124
Species in legatis, quando generi de-
rogare dicitur. 264.14
Species an deroget generi in legibus.
262, 263, 7, & 9
Species generi detrahit in rescriptis
pariter ac mandatis. 255.19
Species an deroget generi in contra-
ctibus. 264.12
Species

Species causa dubitationis præsumitur addici quandoque.	166.16	Statutum prohibes accipere, non perimitur accipi ab eo, qui offert spore.	381.5
Specierum enumeratio genus respiciens, aut etiam non respiciens, qualiter intelligenda.	265.17	Statutum facultatem testandi auferre potest, pactum tollere non potest.	138.8
Spicula alia facilius construuntur, quæ destruantur.	164.7	Statutum non ratione, sed errore fundatum, ad similia non est extendendum.	367.3
Spoliatus per iudicem non restituitur.	316.3	Statutum pœnam impones filiis vxo-rem ducenibus sine patris assensu, sperueadum.	151.12
Statutum vniuersale in causa dotis, aut etiam militis locum sibi vendicare potest.	6.7	Statutum tollis exceptionem, locum non habet, si quis lucratur cum factura alterius.	384.3
Statutum disponens instrumenta publica nõ probare nisi registrata, nõ intelligitur de instrumento dotis.	6.8	Statutum favorabile est, quod de non rumpendo testamento factum est.	87.2
Statutum propinquo- rum requirens consensum, non de foeminarum consensu intelligendum.	33.92	Statuto in sola voluntate fundato nõ proceditur de similibus ad similia.	367.2
Statutu- de contractu loquens ad quasi contractum quandoque extenditur.	106.9	Statuto fieri potest, vt quis partim testatus decedat, & partim intestatus.	138.7
Statutum loquens de vendente rem suam non intelligitur de re, ad qua quis habet actione- personale.	97.6	Statuto induci nequit, vt filius sine patris consensu matrimonium contrahere non valeat.	149.9
Statutum loquens de promissore, non habet locum in hærede.	218.2	Statuto induci potest, vt decedere possit quis partim testatus, & partim non.	70.12
Statutum pœnale locu- habere potest aliquando in muliere.	33.88. & 89.	Statuto potest iuri publico derogari.	138.4
Statutum à quo fieri, & conuetudo induci possit.	30.69	Statuta plura introduci possunt, quæ pacta inducere nequeunt.	138.5
Statutum puniens alium pro alio, an sit validum.	251.3	Statuta strictè sunt interpretanda.	116.4
Statutum dictans neminem contra publicum instrumentum audiui non includit mulierem.	20.12	Statuta & consuetudines loci articu- laris, facti sunt, & in facto consistunt.	112.1
Statutum quod mulier non contrahit sine propinquo- rum consensu, qualiter intelligendum.	25.38	Statutus de præsentis quare debeat attendi.	183.1
Statutum loquens de faciente non semper habet locu- in mandante.	97.2	Stipulatio pœnalis non valet dispositioni impossibili adiecta.	144.2
Statutum requirens alicuius authoritatem vel consensum, nõ est de foemina intelligendum.	26.45	Stipulatio quo casu sit inuicilis iudicanda.	332.16
Statutum loquens de dominio, non habet locum in eo, quod hæres retro habuisse flagitur.	350.1	Stipulationum commoda, parti vel domino indistinctè acquiruntur.	104.3
Statutum in possessore, an intelligitur in eo, quod dolo desit possidere.	364.3	Stipulatio valet, quæ quis dare quod sua interest stipulatur.	249.1

Stipu-

Stipulari alteri quando quis possit.	149.1	non caput vires patris accedente consensu.	144.7
Stipulari alteri qualiter possit quis indirectè.	250.4	Testamentum pleniores admittunt in interpretationem, quam contractus.	87.5
Substitutio pupillaris an faciat testamentu- pro parte valere, quod aliis non valet.	68.3	Testamentum vstrarum nullum præstita demum cautione efficitur validum.	145.12
Substitutio de hæredibus facta, intelligitur si adierit hæreditatem.	219.8	Testamentum furiosi aliquando Romanæ approbationem legitur.	60.3
Substitutio verbis directis facta à pagano, est inuallida.	332.12	Testamenti factio potest tolli statuto, non autem pacto.	138.6
Successor prælatus nõ censetur eadem persona cum antecessore.	363.1	Testamentum primum reconuallescit, si testator secundu- incidit.	108.3
Successor, etiam singularis, iure vti debet præcessoris.	339.1	Testamentum valet, vbi testes erant serui, qui credebantur liberi.	338.6
Summa minor quado in maiore continetur.	302.4	Testamentum militis probari debet probationibus legitimis.	23.29
Summa minor in maiore continetur.	293.4	Testator non potest ius accrescendi prohibere in institutione.	68.4
Suspensus an sit liberandus, si fractio laqueo cadat in terram.	351.8	Testari potest pubertati proximus, si staturo inducatur.	309.6
Tacens nec consentire, nec contradicere præsumitur.	368.1	Testator disponere potest, legata deberi hæreditate non adita.	342.4
Tacere medium quoddam est inter contradicere, & consentire.	368.2	Testatus partim quis decedit, quando alicui totum relinquere nequit.	70.13
Tacens in statuto, non dicitur consentire.	ibidem.3	Testator præsumitur quædam minimum velle hæredè legatis grauare.	76.2
Taciti & expressi non est æqua virtus quo ad actus nullitatem.	351.2	Testes in codicillis an debeant esse legitimi, quemadmodum in testamentis.	23.28
Taciti & expressi in contractibus est eadem virtus.	354.10	Testes ante litem contestationem regulariter non admittendi.	7.17
Tempus quod in testamento adicitur, gratia hæredis adiecti creditur.	101.4	Testes prodigum asserentes, rationem assignare debent.	175.3
Tempus solutioni adiectum videtur fauore debitoris.	101.1	Testes publicatione facta nec super iisdem capitulis, nec super directo contractis admittuntur.	82.4
Tempus probare debet, qui in illo se fundit.	274.4	Testes tot probant solemnitate- instrumenti, quot qualitate-.	287.10
Testamenta locum habere, interest Reipublicæ.	87.1	Testes tot in reuocatione requiruntur testamenti, quot in eiusdem confessione.	83.9
Testamentum est quid indiuiduum, quod non est partim validum, & partim nullum.	68.1	Testes deponentes de culpa in contractu, de qua intelligi debeant.	121.16
Testamentum primum ad pias causas factum coram septem testibus, an tollatur per secundum coram duobus factum.	164.6	Testes tot in reprobando testamen- Philip. Dec.	cc
Testamentum filij à principio nullum,			

INDEX

to requiruntur, quot in probando. 164.2
 Testes de falso suspecti, solliciti sunt examinandi. 231.4
 Testis suspectus etiam de circumstantiis interrogari debet. 231.5
 Testis interesse probando adhibitus, ratione dicti adducere debet, etiam non rogatus. 132.6
 Testis dicens quem quid in sui defensionem fecisse, non tenetur dicti sui rationem allegare. 133.7
 Testis quando dicatur affectione motus, & quando non. 133.8
 Testis deponens de summa maiori, non estetur de minori consentire. 305.16
 Testibus affirmantibus plus creditur quam negantibus. 171.10
 Testibus malam rationem adductibus non creditur, non obstante statuto hoc ipsum precipiente. 268.6
 Transferre latius patet, quam concedere. 63.2
 Transferre velle intelligitur quis variis modis. 63.64.3.& 9
 Transferre non potest quis quod nec actu habet nec potentia. 210.6
 Timor iustus putatur, quod ex precepto regis oritur. 170.4
 Totum vniuersale qualiter se habeat ad partem subiectiuam. 312.2
 Tutela quae morti efficaciter competit. 21.19
 Turpitudine non dicitur, quae iure pernitente perpetratur. 355.8
 Tutor in rebus pupilli, de dolo lata culpa, & leui ligatur. 215.37
 Tumultus occasio solliciti rescandanda est. 338.3
 Tutor nomine pupilli bonorum possessionem agnoscere potest, repudiare nequit. 35.4
 Tutor venit quandoque curatoris appellatione. 331.11
Variatio in consilio iure improbat. 252.2
 Variatio & inconstantia est in principio reprobanda maxime. 252.3

Vasallus vasalli mei an sit mihi vasallus. 198.1
 Velle non putatur, qui superiore cogente operatur. 55.1
 Velle qui potest, etiam non velle dicitur. 67.12
 Velleianum Senatusconsultum in quibus casibus loci non habeat. 20.3
 Venditio facta pretio viliori, an sit dicenda donatio. 99.3
 Venditio imaginaria, seu simulata, nullius est efficacia. 99.3
 Venditio facta in fraude creditorum, valida est, reuocatioe indiget. 99.4
 Venditio nullius est valoris, quae facta est in fraudem legis. 99.5
 Venditio de presenti pura dicitur, licet sub conditione possit resolui. 323.2
 Venditio pura dicitur, quae sic de presenti, licet sub conditione possit resolui. 328.2
 Venditionis nomine quando ceteri contractus comprehenduntur. 376.6
 Venditor generis, ad dandum tenetur. 325.3
 Venditor de dolo & culpa leui in re vendita contingente tenetur. 124.31
 Venialia in legato vniuersali continentur, in generali non item. 7.18
 Veneno interficere volens an sit plerendum, si non perfecerit quod voluit. 64.6
 Venenum emens necandi gratia punitur, ac si necasset. 64.7
 Veniam petens quando delictum facti dicatur. 270.6
 Verba secundum naturam contractus sunt intelligenda. 234.1
 Verba secundum naturam actus de quo agitur, accipi debent. 234.2
 Verba potius pro natura actus, quam pro personae qualitate sunt interpretanda. 234.3
 Verba dubia qualiter sint in pactis interpretanda. 330.2
 Verba actum denotantia pro materiz subiectae ratione sumuntur quandoque pro simplici voluntate. 67.8
 Verbu

INDEX

Verba si nec confundenda sunt, nec distincta, qualiter sint accipienda. 199.3
 Verba statutorum sunt proprie intelligenda. 64.6
 Verba non sunt curanda, ubi mens disponentis est aperta. 159.3
 Verba quando ad improprium intellectum sunt trahenda. 331.6
 Veritas sola in foro conscientiae est attendenda. 204.12
 Vusufructuarius quo casu cautionem de vrendo arbitrio boni viri praestare non tenetur. 104.2
 Viras repetere potest, qui scienter soluit indebitas. 208.2
 Vocabula non eo sunt numero, ut rebus ipsis respondere valeant. 3.6
 Voluntas ex facto collecta, praesumitur tacita. 65.20
 Voluntas testatoris in nullo laedenda est. 333.18
 Voluntas non eadem est cum facto, sed ipsa re distincta. 63.5
 Voluntatem cessare, differt ab eo quod est, eandem reuocare. 51.7
 Voluntas testatoris ex ipsius qualitate coniecturam praebet. 35.120
 Voluntas nostra quare facti esse dicatur. 84.1
 Voluntarius non dicitur actus, qui iussu patris vel domini est factus. 56.2
 Voluntas coacta qualiter voluntas dei possit. 56.3
 Voluntate coactam, voluntatem esse in negotiis propriis, & non alienis intelligendum. 56.4
 Voluntas an possit dici coacta in eo, qui gerit negotia aliena. 56.5
 Voluntas dicitur quandoque coacta conditionali violentia. 56.6
 Vocum nullum praesumitur, quod calore iracundiae emissit. 199.2
 Votum deliberatione non modicam requirit. 199.3
 Vicinus vicini negotia nosse praesumitur. 58.11
 Vicus quando ad expensas victoris non teneatur. 381.1
 Videtur verbum impropriate quantam designat. 373.3
 Videtur verbum fictionem, non veritatem importat. 97.3
 Vis multis committitur modis. 248.3
 Visalia publica alia priuata. 373.1
 Vis priuata in dubio interpretari debet. 373.2
 Violentia differt ab actu violenter facto. 373.3
 Violentia quando cum armis illata dicatur. 248.3
 Violentia feminis non competit. 27.5
 Virginitas amissa semel nunquam recuperari potest. 154.2
 Visa realia in quouis successorum transmittuntur. 368.2
 Vitiosum a principio quando vires ex post facto assumere possit. 14.8
 Vxor nondum cognita non prohibetur religionem ingredi. 248.7
 Vxor radiis mariti illustris effecta vocatur aliquando domina. 19.7
 Vxor potest marito pignus remittere. 316.5
 Vxor adulterium committens dotem non perdit, marito concubinam renegante. 355.5
 Vxor maritum in tertia parte bonorum potest heredem instituere, in reliquis quae vult aut debet. 70.13
 Vxor consentiens marito contrahenti, metu coacta creditur. 173.19
 Vxor agere potest ad dotem & tori separationem, marito concubina vtente. 355.6
 Vxores subditorum non debent cogi ad domos dominorum ingrediendum gratia choraeum. 354.3

INDICIS FINIS.

INDEX LEGVM, ET PARAGRAPHORVM.

A bsentia eius	366	Domum suam	225
Actus legitimi	255	Donari videtur	268
A dea que nō habet	381	Diuus Pius	140
§. Semper	eodem	Ea quæ ad dandum	365
§. In cōtractibus successores eo.		Ea quæ raro	229
Alterius	251	Ea est natura	231
Aliud est vendere	317	Ea sola deportationis	291
§. Refertur	318	Ea quæ in partes	349
§. Absurdum	319	§. In re dubia	350
Bona fides	213	Eius est nolle	52
Bona fides tantum	366	Et si nihil	343
Capienda occasio	326	Ex pœnalibus causis	216
§. Quod factum	eodem	Expressa nocent	353
Contractus	115	Ex qua persona	372
Consilij	193	Factum à iudice	329
§. Socij mei	197	Factum cuique suum	375
Culpa est	166	§. Non videtur	eodem
Culpa caret	202	§. In pœnalibus	eodem
Cum tempus	100	Fauorabiliore	360
Cum quis possit	324	Fœminæ	17
Cum amplius	270	§. Item impuberes	48
§. Is natura	271	Ferè in omnibus	299
Cum prætor	362	Ferè quibuscunque	374
Cum principalis	340	Filius familiæ	289
Cum par delictum	174	Furiosi	175
§. Illi debet	eodem	Fraudis interpretatio	260
Cum senis	299	Fructus rei	243
Cuius effectus	371	Generaliter	258
Cuius per errorem	208	Hæredem eiusdem	218
Cui ius est	324	Hæreditas	227
Creditor	316	Hoc iure	373
		§. Deie	373

Index Leg. & Paragr.

§. Deiecit qui	374	In totum omnia	253
§. In contractibus	eodem	In contrahenda	330
Id quod nostrum	84	In condemnatione	333
Imaginaria venditio	98	§. Cum verbum	eodem
Imperitia	368	§. Vnicuique	334
Impossibilem	344	§. Dolo facit	335
In ambiguis pro	273	Iura sanguinis	71
§. Non est nouum	275	Iure naturæ	384
§. Quoties	277	Ius nostrum	68
In ambiguis orationibus	290	Is damnus dat	326
In eo quod plus	301	§. Eius verò	327
§. Nemo alienæ	305	§. Quod pendet	328
§. Pupillus	306	Libertas	298
§. Vbi verba	307	Libertas omnibus	39
§. Mulieribus	307	Marcellus	234
In eo quod vel	156	Melior conditio	365
In iure civili	320	Minus est actionem	383
In obscuris	312	Nemo damnus facit	373
In obscura voluntate	341	Nemo dubitat	389
In omnibus obligationibus	92	Nemo de domo	295
In omnibus causis id	236	Nemo ideo obligatur	328
In omnibus causis	173	Nemo fraudare videtur	369
In omnibus quidem	280	Nemo alieno nomine	358
In omnibus officiis	337	§. Temporalis	eodem
§. Non debeo	338	Nemo post gladij	244
In negotiis	59	Nemo prædo est	362
In personam	112	§. Locupletior	262
§. Generaliter	113	§. Cum de lucro	eodem
In pari causa	362	Nemo plus	269
§. Hi qui	363	Nemo plus commodi	357
Inuito beneficium	240	Nemo qui condemnare	166
Inuitus nemo	378	Nemo ex his	184
§. Cui damus	379	§. Quoties	186
§. Cum quis	380	Nemo potest mutare	251
§. Plerunque emptoris	380	Neque in interdicto	356
§. Quod cuique	eodem	Neque pignus	189
In testamentis	17	§. Priuatorum conuentio	191
In toto & pars	312	Nec ex prætorio	137
In toto iure	261	Neratius	348

Index Legum

Nihil interest	311	Omnis definitio	382
Nihil tam naturale	163	Omnis hereditas	366
Nihil dolo	363	§. Nunquam	eodem
§. Cum principalis	eodem	Omnia quæ ex testamento	382
Nihil confensui	314	Omnia ferè	350
§. Non capitur	314	Omnia quæ iure	294
§. Non videntur	315	Omnia quæcunque	244
Nihil peti potest	346	Parem esse conditionem	373
Non omne quod licet	368	Pœnalia iudicia	324
§. In stipulationibus	eodem	Plerumque fit	383
Non vult	62	Prætor	315
Non solet	278	Privilegia	354
Non solent	289	Pupillus nec velle	347
Non est singulis	338	Pupillum qui	308
§. Infinita est	339	§. In hæredes	310
Non alienat	357	Plus cautionis	134
Non fraudantur	365	Quandiu	179
§. Nemo ex suo	eodem	Quatenus	311
Non debet cui	109	Quæ ab initio	387
Non debet actori	177	Quæ dubitationis	267
§. In re obscura.	178	Quæ legata	103
Non vt ex pluribus	317	Quæ propter	322
Non potest dolo	256	Quicquid calore	199
Non potest videri	292	Qui actionem habet	96
Non potest videri defuisse	386	Qui autore	366
Non debet alteri	311	Qui cum alio	105
Non videntur data	324	§. Non solet	108
§. Qui iussu	325	Qui potest inuitis	136
Non videtur quisquam	205	Qui potest facere	336
Non videtur defendere	206	§. Quod quis	337
Non videtur rem amittere	269	Qui in alterius locum	179
Non videtur coepisse	89	Qui sine dolo	229
Nullus videtur	210	Qui vetante	395
Nulla intelligitur	279	§. Eius est actionem	eodem
Nullum crimen	300	Qui in ius	339
Nunquam actiones	363	§. Nemo	340
Nuptias	147	Qui per successionem	351
Omnes actiones	366	Qui in seruiture	356
§. Non videntur	eodem	Qui non facit	358
		Qui	4

Et Paragraphorum.

Qui dolo	364	Res iudicata	385
Qui rem alienam	324	Secundum naturam	81
Qui tacet non vtique	368	Semper generalibus	371
Quod attinet	156	Semper in contractibus	355
Quod euincitur	348	Semper in stipulationibus	159
Quod à quoquam	191	Semper in obscuris	76
Quod contra	367	semper in dubiis	212
§. Vni duo	367	Semper qui non prohibet	220
Quod initio	143	Seruitutem	386
Quod iussu	341	Seruus Reipublicæ	388
Quod nullius esse potest	342	Si librarius	285
Quod quis ex culpa	182	Sicuti pœna	168
Quod quis cum seruus	371	Si in duabus	297
Quod ipfis	368	Si nemo subiit	342
Quo tutela	446	Si quis obligatione	313
§. Nemo potest	242	§. Non potest videri	316
§. Vi factum	247	Siquis prægnantem	346
§. Clam	248	Toties in hæredem	188
§. Quæ in testamento	249	Vani timoris	346
§. Nec paciscendo	249	Velle non creditur	58
Quod attinet	156	Verum est	154
Quoties dubia	108	Vbicunque causæ	298
Quoties idem sermo	234	Vbi repugnantia	346
Quoties duplici iure	282	§. Quæ rerum natura	347
Quoties vtriusque causa	292	Vbi non voce	359
Quoties nihil	381	§. Furiosus	360
Regula	4	Vbilex	294

FINIS INDICIS LEGVM
ET PARAGRA-
PHORVM.

D. N.

PHILIPPI DECII
MEDIOLANENSIS IVRIS
VTRIVSQUE DOCTORIS
CELEBERRIMI, ENARRA-
TIO IN TITVL.
De Regulis Iuris. ff.

Cum solitis additionibus **HIERONYMI CVCHALON**
 Hispani. Et annotationibus analyticis
 M. Jurisconsulti Parisiensis, &
D. GABRIELIS SARAYNAE
 I. V. D. Veronensis re-
 center adiectis.

In Rubric. Argumenta.

- 1 *Clausula generalis nonnunquam ad specialiter enumerata subiicitur, eadem omnia comprehendens.*
 - 2 *Clausula generalis subiecta, ad enumerata specialiter minime referri debet.*
 - 3 *Regula non ius ipsum constituit, verum ex prius constituto iure ipsa elicitur.*
 - 4 *Clausula siue titulus generalis alioquando statim in principio, quandoque etiam in fine collocatur.*
 - 5 *Genus ipsum cognitioni prius obicitur, quam species.*
 - 6 *Vocabula non eo sunt numero, ut rebus ipsis respondere valeant.*
- 7 *Regula quae ratione pro ordine absolute sumatur.*
- 8 *Regula pro ratione adiuncti interdum accipitur.*
- 9 *Regule iuris, hac duo verba, dupliciter in iure sumi possunt.*

M

Axima & incomparabilis videtur praesentis tituli vilitas & ex eo facile iudicari potest, quod vtriusque Iuris censura in regulis, aut regularu exceptionibus resolvitur. Idcirco studendo vilitati vestrae quantum possum, eius interpretatione in lectionibus extra ordinariis videbimus. Et quia in regulis breuiter proceditur, in qualibet regula eius resolutionem conclusiue, & ad text. explicabo.

† Primo. eo inuatur ist. tit. ut in gl. dum inquit, non esse nouum ut quibus.
 Phil. Dec. 2

dam specialiter enumeratis genera
 a his clausula subiiciatur, quæ omnia
 comprehendat. l. si feruus seruum. g.
 Inquit lex. in vers. sed non est noui.
 ff. ad leg. Aquil. facit text. in cap. qui
 ad agendum. de procur. in vj. & in c.
 quoniam contra falsam. de prob.
 Sed tamen in casu illo non bene ad-
 a peatur quod glo. dicit, quod omnia
 comprehendat. † Nā generalis clausula
 b la quæ subicitur, non refertur ad
 præcedentia, de quibus specialiter di-
 cendum fuit. l. doli clausula. c. ff. de ver-
 ber. oblig. l. sanctio legu. ff. de pen.
 l. alimeta. g. bassica. ff. de alim. & ci-
 ba. leg. l. quid sit fugitiuus. g. quod
 alunt. cū gl. ff. de adil. vnde effect sup-
 plendū, q̄ omnia cōprehendat quæ
 c non sunt specialiter. Et ideo cōtinua-
 tio melius adaptari potest.
 † Primo, vt colligitur per gl. in rub.
 eod. tit. in vj. Nam cū regula ex iure
 prius scripto colligatur l. j. j. eod. cō-
 ueniens fuit q̄ vltimo loco hęc po-
 natur, facit gl. in sit. de actio. in prin.
 dū ibi ponit cōtinuationē. Et quod
 no. Bal. in l. j. in prin. per illū tex. ff. de
 iusti. & iur. Vel secūdo, vt Abb. dicit
 in rub. extra eo. in Antiquis. quia pro
 dēcisione casus cōcurrentis prius ad
 casus parriculares recurritur si repe-
 tiatur, & in subsidiū ad cōmunes re-
 gu. iur. merito tit. iste hęc referuatur.
 Circa cōtinuationē gl. opp. secundū
 4 gl. in rub. eod. tit. in vj. † Quia nō vi-
 detur verū quod generalis clausula
 siue citu. generalis vltimo loco refer-
 uetur: quia plerūq; à principio ponit-
 ur tit. generalis, vt patet in rubr. ex-
 tra de pb. & de reb. eec. nō alie. & in
 rub. de feruit. & in rub. de bon. poss.
 cū si. gl. respōdet in d. rubr. e. tit. in vj.
 q̄ in isto tit. hoc factū fuit, vt ostē-
 d. rertur q̄ ius nō sumitur ex regula:
 q̄ d quod regula ex iure sumatur. l. j.
 infra eo. & supra dictū est. Et ista re-
 spōsio videtur bene procedere quan-
 tum ad situationē istius tit. Sed per

hoc nō respōdetur ad quæsitū gl. de
 aliis tit. general. cui plerūq; præmit-
 tuntur. Vnde aliter respōndendū vi-
 d. detur, vt dicamus quod quādo
 d Le-
 gislator magistraliter procedit tra-
 dendo doctrinā ad instructionē iu-
 uenū à generali titulo inchoadua
 est: † quia ad cognitionē specierum
 d. debet præcedere cognitio generis,
 vt not. Bal. per illū tex. in l. j. in j. not.
 ff. si cer. per. facit text. in l. j. in p. inc.
 & q̄ ibi Bald. no. ff. de iusti. & iur.
 Et hoc modo bene pcedit generalis
 tit. de prob. de ferui. de bon. poss. cū
 si. Sed quādo clausula generalis ponit-
 ur post aliquos casus speciales, vt
 e nit ad ampliandū: quia omnes ca-
 6 sus specificari nō possunt: quia plu-
 ra sunt negotia quā in vocabula. Na
 rura. ff. de p. et. ver. Et tali casu vl-
 timo loco clausula generalis ponit-
 ur d. c. qui ad agendū. d. l. doli clau-
 sula. cū si. ista tamen latiorē postula-
 ret indagine, quia vario modo iura
 loquuntur: sed quia incidenter hęc oc-
 currit, nō in fito. Vt etiam ad intelli-
 gentiā præmitendū est, quod regula
 sumitur dupliciter, vt not. Bar. in l. j.
 in prin. j. e. Et plurib. aliis modis re-
 gula dicitur: vt tradit Arch. l. j. dist.
 c. regula. Et breuiter placet vt dica-
 7 mus † quod regula absolute pro or-
 dine accipitur, eo quod regat & re-
 gē ducat: vt colligitur in d. c. regu-
 la. l. j. dist. in prin. variatur tamen se-
 cundū subiectā materiā, vel ratione
 qualitatis adiunctæ. Nā quandoque
 pro modo & ordine viuēdi accipi-
 tur d. c. regula. post princ. Et isto re-
 spectu qualibet lex, etiā laicorū, re-
 gula appellatur. lib. in si. d. legib.
 & in proc. Decret. in princ. in vers.
 ideoque. Quādoque pro ordine ec-
 clesiasticorū. xlvj. dist. in c. quonia.
 † quandoq; ratione adiuncti d. cla-
 8 ratur: vt quando dicitur Regula Mi-
 norū. l. iij. dist. in c. multos. ibi secun-
 dum regulas patrū, & xij. dist. in c.
 da

de his. ibi, regulas magisterij & in c.
 quemadmodum. g. ff. de iurciur. ibi,
 secundum regulam Euangelij. Et fa-
 cit tex. l. xj. dist. in c. bene nouit. dū lo-
 quitur de facris regulis. Ad idē tex-
 in g. sanctimus. in auth. quō oportet
 epif. & in auth. de monach. in g. fin.
 † Et sic patet quod regula semper or-
 dine significat: & secundum subiectā
 materiā variatur, vel ratione adiun-
 ctā; vt hęc elicitur de Regulis Iuris.
 † Et ista verba, de Regulis Iuris, duo-
 bus modis intelliguntur transiue, &
 intransiue, vt not. Bart. in l. j. infra
 eod. & ibi in ij. not. declarabitur.

Philippus Decius Valentia.

ADDITIO.

a Clausula subiiciatur. An per gene-
 ralem clausulā in fine positā, specia-
 lis augeatur? Et an generalis clausu-
 la limitetur per speciale præcedētē,
 vel sequētē: idē vt late & subtilissi-
 mē scribit Bart. in l. quæsum. g. j. ff.
 de fando instructo. Gab. Saray.
 b Quando generalis clausula cōpre-
 hendat casus speciales, vide A. b. c.
 sedes. de rescrip. in fin. col. & ibi do-
 mi. Philip. penult. col. Hier. Cuch.
 c L. doli clausula. Has leges ad hoc
 propositū primū allegauit Ioannes
 Pagliarenensis doctor, & magister Bal-
 di, summus textualis, vt refert Paul.
 de Castr. se à Baldo audiuisse in l. j.
 col. ij. nu. 7. ff. si cer. per. Gab. Sar.
 d Quod quādo. Adde eundē Decium
 in l. j. in ij. notab. in tertia lectura. ff.
 si cerum per. Sed certē ista doctrina
 nō videtur tuta: nā licet Iuriscōsul-
 tus procedat ad instructionē aliquā
 do tamē ccepit à specialibus titulis,
 & postea subiunxit tulum generale,
 vt patet ff. de iurisdic. omn. iudic. qui
 titulus est generalis, & tamē postpo-
 nitur titulis præcedētibus, de officio
 Præsidis, Proconsulis, &c. Igitur vi-
 detur potius dicendū esse, quod istud
 sit de iure positum, & ad libitum le-
 gislatorum, cuius nulla certa ratio

reddi potest. Gab. Saray.

e Ampliandū. Fallit vbi expressa men-
 tio requiritur, quia tunc quātumuis
 generalia non sufficiunt. gl. Gemin.
 Philip. Fran. c. inquisitores. de hære-
 dit. in vj. Gemin. in cap. quia pericu-
 losum. de sent. excom. in vj. Math.
 Affliq. decif. Neapol. ccxx. nu. 16. &
 quando etiā vniuersalia restringun-
 tur vide Oldra. q. exlvij. in fin. Albe-
 ri. j. parte statu. q. xvj. in si. to. Andr.
 in merc. in generali eo. in vj. Iaf. l. j.
 col. iij. de leg. j. Aym. consil. iij. con-
 sil. lxx.

f Ordine. Qui dicantur proprie habe-
 re regulam, vide Philipp. Franc. in
 rub. eod. tit. lib. vj. Hier. Cuch.

g Et sic patet. Adde quod regula etiā
 ponitur pro norma quæ lineæ diri-
 guntur, quasi mensuram regens. Co-
 lumella lib. iij. c. xij. nam duas regu-
 las etus latitudinis, qua pastinator
 sulcu. f. d. urus est in spectē Græcæ
 literæ x. decussauimus. Ponitur etiā
 pro baculo, quo quid redum tene-
 tur. Columel. lib. 6. cap. 19. vt in seruo
 capite descendētibus per foramina
 regulis, ceruix teneatur. Ponitur etiā
 pro instrumentū eundem vsu præ-
 bente, quem fiscus, in fractura olei.
 Columel. lib. xij. c. l. j. suspensa mole-
 la oleum frangito, eamq; vel in re-
 gulas, vel in nouos fiteos adicito.
 Per translationem dicitur breuis re-
 rum pereceptio. Cicero 4. Academi.
 hanc enim esse regulam totius Phi-
 losophiæ, cōstitutionem veri, falsi,
 cogniti, incogniti. Ponitur etiā ali-
 quando regula pro solennitate, vt est
 gloss. in l. si certarum. g. si. in verb. re-
 gulam. ff. de testa. milit. vt regula iu-
 ris ciuilib. Gabr. Saray.

In Regulam primam
argumenta.

† Regula Inuconsulto Paulo quid
 dicatur, & quid Sabino.

- 2 Regula breuem continere debet narrationem, & veluti summariam. Leges regulam tradentes nihil superfluum admittere solent.
- 3 Breuitas in cunctis rebus commensabilis, veluti prolixitas odiosa.
- 4 Obscuritas breuitatis preteritum non admittenda. Claritas seu perspicuitas ipsam legem maxime decet.
- 5 Regula ex iure colligitur, non autem ipsius ius constituit.
- 6 Regula superuenientes continet casus, veluti genus suas species. Regula ipsa mixta, in casibus non definitis intentione fundata habet.
- 7 Sententia secundum regulam proferri debet nisi in contrarium sit probatum.
- 8 Regula seu dispositio generaliter loquens, personas etiam privilegatas includit. Statutum vniuersale in causa dotis aut etiam militis locum sibi vendicare potest.
- 9 Statutum disponens instrumenta publica non probare nisi registrata, non intelligitur de instrumento dotis.
- 10 Regula quare causa conuinctio dicitur.
- 11 Plerumque dictio, quam ob causam regulam faciat. Presumptio à communiter accidentibus ortum habere solet.
- 12 Regula ex oratione vniuersali aut etiam indefinita ferè semper constituitur. & num. 16. Indefinita à lege prolata, vniuersali est equiparanda.
- 13 Regula communis ex benignitate

procedens quandoque excluditur, veluti, etiam naturalis equitas pacta suadens esse seruanda.

- 14 Regula aliquando vitiosa, suo ipsa officio priuatur. & num. 19.
- 15 Dispositio generalis latius ipsa patet quam regularis.
- 17 Testes ante litis contestationem regulariter non admittendi. Indefinitè aliquid dici aut fieri, idem est quod generaliter.
- 18 Generaliter aduerbium, strictius est aduerbio vniuersaliter. Venalia in legato vniuersali continentur, in generali non item.
- 20 Exceptiones tamen si contra regulam dispositionem esse dicuntur, de genere tamen regule conuincuntur.
- 21 Exceptiones quibus casibus regulam confirment. & num. 22.
- 23 Legatum generale, quae in domo sunt venalia includere non presumuntur.
- 24 Exceptio regula restringenda gratia sicut adiuuata.
- 25 Procurator generaliter ad omnia constitutus, nihil potest in his quae mandatum speciale requirunt.
- 26 Princeps excipiem casum quo non vult tertio prauidicare, praesumitur in ceteris velle prauidicare.
- 27 Interpretatio euenus fieri debet, quatenus valeat actus, non autem pereat. Exceptio regulam qualiter ampliat re dicitur.
- 28 Regula per exceptionem non ampliat, quando verba regula repugnant. Regula statuti, qualem recipiat excep

exceptionem.

- 29 Regula generalis pro qualitate exceptionum extensionem patitur. Episcopus vicario omnia, quae ipse potest, concedens, non censetur concessisse reservata sibi specialiter.
- 30 Exceptio quibus casibus regulam ampliat, & quibus restringat.
- 31 Regula ampliatur vigore exceptionis, vbi sequitur correctio iuris.
- 32 Exceptio in quibusdam admissa, ad similes casus est pertrahenda, & num. 35. & 36.
- 33 Renouatio privilegij vel instrumenti quare specialis casus dicatur.
- 34 Exceptio vna quando reliquae tollere creditur.

REGULA PRIMA.

PAVLVS.

Regula est, quae rem, quae est, breuiter enarrat: non vt ex regula ius sumatur: sed vt ex iure, quod est, regula fiat. Per regulam igitur breuis rerum narratio traditur, & (vt ait Sabinus) quasi causae conuinctio est, quae simul cum in aliquo vitiosa est, perdit officium suum.

Ita lex non summatur, quia eius dicta sunt per summario. Et diuiditur per gl. in quatuor partes, prout quatuor ponuntur dicta quae de se patet: ex quibus colliguntur quatuor notae. & in his tota materia legis complectatur. primo noto ibi, breuiter enarrat, 2. quod in regula breuis narratio & summaria esse debet. Et ideo per illud text. dicit Bald. in l. Gallus. §. j. in iij. oppo. ff. de lib. & posth. q. in legibus traditis regula nihil superfluum

esse debet. Et dictum Bald. intelligitur maxime procedere in legibus traditis regulam: quia idem est in aliis legibus, in quibus omnis superfluitas relictur: vt not. Bal. per illum text. in l. j. ff. qd. mer. cau. facit text. in §. quibus. in j. constit. C. vbi Bal. & in proce. Decretal. §. pen. ibi rescatis superfluis. 3. Et generaliter etiam in aliis breuitas commendatur l. fin. §. j. C. de app. l. si. supra de precib. imp. off. & l. si. C. de dona. facit text. in l. j. in prin. ff. de offic. praef. praer. xxij. dist. in prin. & l. xij. dist. in prin. Et ideo dicit gl. j. in l. j. ff. quod met. cau. quod gaudet breuitate Moderni. facit text. in l. j. supra si cer. pet. ibi, pauca. & in l. j. de praef. rig. verbis ibi, agam paucis. Et hoc intelligitur quod modo obferatiras non inducatur: vt not. Bal. in l. si. C. de app. Et ne cogatur quod Horat. dicit: Dū breuis esse laboro obsecurus fio: vt per gl. in proce. Digest. col. pen. in verb. copendium. Obferatitas enim reprobat. l. si legatario. §. si. ff. de fideic. l. si lita fidei. ff. de iur. hie. & praefertim in lege quae debet esse clara. iij. dist. c. crit. aut lex. & c. si. de constit. Et nihil magis proprium est legis, quam claritas. §. nos igitur. in auth. de test. imper. Secundo not. ibi, ex iure, quod est, regula fiat, quae regula non facit ius, sed ipsa colligitur ex iure quod est. Et istud verum est quo ad illos casus qui regulam praecedunt, ex quibus ipsa regula constituitur & formatur: & hoc modo dicitur regula iuris transiit: quia de regula fit transitus ad ius, ita quod ius est separatum & distinctum ab ipsa regula. Secus est quo ad alios casus qui ante regulam determinati non reperiuntur, in quibus regula facit ius: vt patet in regula Catoniana, quae dicitur regula iuris. l. cum legato. ff. quado dies leg. ced. & facilius, vt not. in l. j. ff. de reg. Cato. Et videmus quod saepenumero fit decisio casus occurrit

is per regulā iuris, ea. inter dilectos. de hnd. in ltr. in si. c. si diligenti. de for. cōpet. cum sim. vt per gl. in rub. eod. titu. in vj. Et isto casu dicitur regula iuris inuāstūe: quia ipsa regula immediatē est ius, & non fitrausius: & quata rasi casu ius non est distinctū & separatū ab ipsa regula. Sed ius & regula fess vnum & idē. Et illa colligitur ex his quæ Bart. hic dicit post gl. & alios quos refert. Et idem Bart. in l. j. ff. de reg. Caton. & not. per glo. & Dyn. in rub. eo. tit. in vj. Et in isto casu non comprehenduntur alij casus per viam extēnsionis, iuxta l. j. nō possunt. de legibus sed ab ista regula que facit ius, immediatē includitur: quia sicut genus comprehendit species proprie, vt not. Bald. in l. ij. C. de iure aur. annul. facit tex. in l. semper. in generalib. infra eo. ita regula cōplectitur casus qui post regulā superueniūt. Vnde in casibus nō determinatis suadatam habet intētionē ille qui habet regulam pro se: & vt not. per gloss. in l. omnis definitio. infra eod. & in rub. eo. tit. in vj. Et ideo dicit Barto. in l. quoties. ff. si quis e aut. q. res dicitur certa esse pro eo qui habet regulam pro se. Et idem Bart. in l. ij. col. j. ff. si quis in ius voc. vbi alleg. Inno. in c. præterea. de dilat. Et hoc dictum h̄ pro notab. reasumit Matth. in not. xix. not. quod sententia. cum simili. vt dixi in cōsil. viij. in princ. Et dicit Bald. in cap. j. in ij. col. de alien. iud. mut. cau. fac. quod secundū regulam pronuntiandū est, nisi contrariū proberur. Allegat not. in l. qui restituere. ff. de rei vend. Et idem Bald. in l. si tutor. in fin. C. de ser. com. manu. Alb. in ij. parte statutorū. q. cl. ij. si ex forma statut. circa si. bene facit text. in l. ab ea parte. ff. de prob. & in l. suis quoque. in vers. puto generaliter. ff. de hered. instit. Et in c. ad decimas de restit. spol. in vj. Et ampliatur ista conclusio vt re-

gula etiā attendatur cōtra personas vel casualias priuilegiatas: quia regula & dispositio quæ generaliter loquitur, etiā comprehendit personas priuilegiatas: vt no. Bal. per illum tex. in l. in si. audem. in si. de test. mili. Et facit tex. in eal. in §. si quis. & quod ibi colligit Bal. ex quo infert, quod lex vel statutum generale etiā habet locum in causa dotis: vel cōtra milites. Et hoc verum esse inteligitur, nisi loquatur in tali materia, in qua causa vel persona priuilegiata sit. Et ita loquitur & pcedit quod not. Salt. per illum tex. in l. si. in prin. in ver. ex quo not. bonum argumentum. C. de iure dot. vbi loquitur, quod statutum generaliter disponēs quod instrumenta publica nō probent, nisi registrata fuerint, tale statutum non habet locum in instrumento dotis. Et bene dicit Salic. per illū tex. vbi patet quod in tali materia causa dotis priuilegiata est: quia vt ibi dicitur, causa dotis nō debet infirmari. Secus ergo est si causa dotis non esset expressē priuilegiata: quia tunc in statuto generalī includeretur per supra dicta. Et latius dixi in cōsil. v. vbi ita consului Florentia. & dixi etiam in l. ij. C. vnde liberi. Et ad prædicta videndum est quod scripti in c. consulu. cl. j. de appel. Tertio noto ibi, quasi causa: coniunctio. quæ regula est coniunctio cause, id est rationis. Regula enim constituitur coniungēdo rationem pluriū casuum eandem rationem habentium. Et sic rationes que erāt plures numero in quā pluribus & variis casibus, ad vnum per traditionē regulæ rediguntur: vt gl. & doct. hic dicunt, & in rub. eod. tit. in vj. Et not. Arch. in c. regula. iij. dist. Et talis regula cōstituitur ex his quæ vt plurimum se habent. arg. l. nam ad ca. de legib. ita gl. not. concludit in l. Iulianus. §. j. in verbo plures. ff. de actio. comp.

emp. Et ideo dictio plerunq. m. regulam facit: vt not. Alb. in q. cl. vij. in ij. parte statutorum male. l. plerunq. que. ff. de iur. dot. Et idem Albertus in Diction. in verbo plerunq. vbi allegat bonum text. in l. j. §. j. plerunq. ita est supra de tut. & rat. dist. & in l. iij. supra de offic. præfec. vic. Et ad idem est tex. in §. in. indit. de legit. patro. tut. sic etiam præsumptio inurgit & communiter accidentibus: vt not. per gloss. in l. neque natales. C. de probatio. cum sim. vt dixi in c. præsentia. colum. xvj. de probat. Similiter regula cōstituitur ex oratione vniuersali, vel ind. finia: vt declarat glo. & Bart. hic & gl. Dy. & Doct. in rub. eo. tit. in vj. Nam indefinita prolata a lege, æquipollet vniuersali. vt not. Bartol. in l. si pluribus, de leg. j. & gloss. in cap. vt circa. in princ. de elec. in vj. Et nota quod dicit Bar. hic, & in d. l. si pluribus, p indefinita æquipollet vniuersali ex interpretatione, allegat l. si seruus. ff. de serui. verba. pig. d. ibi. humanius est verbo generali omne lumen significari. Et Doct. cōmuniter ita tenent. Nouissimē tamen Barth. Soci. in contrarium inducit text. in l. ij. ff. de lib. & posth. vbi ipse dicit quod ibi in materia odiosa indefinita nō æquipollet vniuersali de proprietate verborū. Si responderi potest quod ibi loquitur de benignitate particulari ratione odij, & excluditur regula communis, quæ tamen etiam de benignitate procedit, sicut dicitur quod æquitas naturalis suadet, quod pacta seruentur. l. j. in prin. ff. de pac. Et eadē æquitas naturalis suadet, quandoque pacta non seruentur in aliquo casu particulari in l. j. in prin. cip. ff. de minoribus. Quattro noto ibi, causa in aliquo viciata est, quæ regula quādoq. viciatur, & tunc perdit officium suum. Et sic sunt duo dicta. Circa primum facit: quia regula &

illud quod regulariter fit, plerunq. habet exceptiones: vt inquit gloss. in rub. eod. titu. in vj. Et not. Alb. post Card. per illum tex. in c. quoniam frequenter. in princ. vt lit. non contestat. facit tex. in l. j. §. j. de probat. hęc. in l. regula. ff. de iur. & fac. igno. in cap. penul. de re iudic. cum condecor. vt tradit Ioan. And. in rub. extra eod. titu. in antiquis. Secus est si generaliter aliquid disponatur: quia tunc omnia sine aliqua exceptione includuntur. Cū plus sit disponere generaliter, quā regulariter. P vt not. Abb. per illū tex. in c. venerabilem. de elec. ibi, regulariter & generaliter. Et idē Abb. dicit in d. capit. quoniam frequenter. in princ. quē Mod. ibi sequitur. Sed ista differentia, quæ Doct. cōmuniter tenent, non videtur vera. quia regula cōstituitur ex oratione vniuersali in definita vt supra dictum est. Ergo regula vel verbum regulariter, videtur significare vniuersaliter vel indefinitē, hoc est generaliter, secundū quod verba regulæ loquuntur. Et probatur in d. ca. quoniam frequenter in princip. vbi dicitur, quæ regulariter ante litem contestat. testes nō recipiuntur. Et ista regula habetur indefinitē in rub. vt lit. non contestat. Et sic regulariter & indefinitē pro eodem ibi ponuntur. ergo idem videtur de verbo generaliter, quia indefinitē & generaliter idem est: vt colligitur in l. j. §. & generaliter. ff. de leg. præstand. Et hoc idem confirmatur: quia minus importat verbū generaliter, quā vniuersaliter: vt no. Bar. in l. generali. §. vxori. ff. de vusu. leg. in fine vbi inquit quæ in generali legato non includuntur venalia: sed tunc est in vniuersali. Ergo non videtur verum, quod verbum generaliter excludat exceptiones, quia idem importat quod vniuersaliter. Et sic secundū dicta quod regula perdit officium suum h̄

in aliquo vitata sit. Et in effectu sensus est, quod i exceptiones sunt contra regulam illam, quod est, contra illud quod in regula disponitur, ut hic; & in l. in his, vbi dicitur de legibus, Et no. Ang. in consi. c. x. Thema est, coll. iij. 20. Et licet exceptiones sint contra dispositionem regulę, sunt tamen de genere regulę, quia si regula loquitur de homine, etiã exceptio debet fieri de homine. Et nõ esset congrua exceptio si dicitur, Omnis homo currit nisi asinus: vt cõcludit Dy. in rub. eorum. in vj circa fi. Bar. hic, & in d. l. in his, ff. de leg. Et propter hoc, quia exceptiones sunt de genere regulę, dicimus quod exceptio declarat regulam: quia ex qualitate exceptionis declarat, de quo genere regula loquitur, inã quid liquide. ff. de penu. leg. Et hoc modo per illum text. ad declarationem regulę arguit Alex. in l. senium. C. qui test. fac. pos. & Ro. in c. cõs. cxvij. circa id. ¶ Similiter licet exceptiones sint contra regulam in casibus nõ exceptis, exceptiones cõfirmant regulam: vt not. Bar. in l. quæsitum. §. si nique. ff. de suad. instr. & in §. vt autem, vbi gl. & Bar. in auth. de non alien. col. j. facit tex. in l. tribunus. §. si ff. de test. mili. in c. nonne. de præiump. & xxxij. q. vij. in c. dominus. & not. Ang. in cõs. ccxxxix. quidam emptores. & in consi. c. x. supra all. & Ro. in consi. ccxxxvij. quo ad primũ. Et ratio videtur: quia regula sub generalitate omnes casus includit. Vnde si aliqui casus specialiter excipiuntur, alij remanent sub regula arg. l. ùm prætor. ff. de iur. sic. in l. maritus. C. de procu. xxv. dist. iij. 22. in c. qualis. ¶ Sed quo ad alios casus qui sub regula non includuntur, exceptio nõ firmat regulam: quia non facit quod regula extendatur ad ea quę alias non facta exceptione sub regula comprehensa nõ fuissent: vt

est text. not. in lege, generaliter. §. vxori. vbi Bartol. ff. de usufruct. leg. 23. ¶ Nam in legato generali eorũ quę in domo sunt, non veniunt venalia. d. l. generali. §. idẽ quę sit. l. si chorus. §. j. si ita legatum. de leg. iij. Si ergo testator legauit usufructũ eorũ quę in domo sunt, non veniunt lane venales quę in domo sunt, vt est casus in d. l. genera. §. vxori. vnde exceptio ibi facta de argento licet confirmet regulam, vt supra dictũ est, nõ tamẽ ampliat vt sub illo generali legato res venales includantur: quia alias in tali legato non comprehẽdebantur. Et idem dicit Bar. per illum text. in l. Lucius. §. j. ff. ad Trebell. Floria. in l. mora. la. j. §. j. per illum text. ff. de usufr. Et not. Abb. in c. in nostra per illum text. de sepul. cum similib. vt late congerunt Moder. in d. c. quoniam frequẽter. Et vltra dicta ibi hoc tractat Signorol. in consi. vij. quæstio proponitur. ver. secũdo præmittit. Imol. in consi. lxxxiiij. visa. Ro. in cõs. cvij. supra alle. & in cõs. cc. lxxxix. circa primum. col. si Abb. in cõs. xx. casus in effectu. in si. lib. ij. & in consi. lxij. in controuersia. col. v. col. lib. ij. Aret. in consi. cxliij. visa. col. ij. Alex. in consi. xxxix. viso statuto. col. iij. lib. iij. & in consi. cvj. visa. col. iij. lib. v. And. Sicul. in consi. xix. col. iij. lib. j. & Marian. in cõs. xlvij. in prin. col. ij. & Cor. Perus. in consi. lvij. placer. lib. j. Et huius conclusionis ratio manifesta videtur: ¶ quia exceptio facta est ad restringendũ regulã: ideo illã ampliare nõ debet. l. legata inuiti. l. tr. ff. de leg. j. l. si mæcipia. de suad. instr. Et prædicta cõclusio vera est, & pcedit quãdo fuit facta exceptio de eo quod in regula continetur: quia tunc exceptio factis operatur: quia regulam restringit, prout loquitur text. in dicta l. generali. §. vxori secus: ¶ si exceptio facta sit de eo quod in regula non comprehẽdebatur: quia tunc

tunc ne exceptio superflua & inutilis reddatur, regulam ampliare intelligitur secundum qualitatem exceptionis. gratia exempli. ¶ si cõstitutio procuratoris generaliter ad omnia, non veniunt illa, quę mandatu speciale requirunt. c. qui ad agendum. de procur. in vj. sed si facio procuratorem ad omnia, nisi quod iuramentum nõ possit deferre. Et sic exceptio vnum casum in quo speciale mandatum requiritur. Illa exceptio declarat regulam & ampliat, vt omnia alia includantur in quibus mandatum speciale requiritur. Ita cõcludit Dominic. post Lap. in d. c. qui ad agendum. §. j. de procur. in vj. & sequitur Alex. in l. fin. ff. quod quisque iur. Et dixi in cap. consultatõnis in fin. per illum text. de offic. de leg. Et ad hoc facit quod no. Alex. in consi. ccxvj. nec arguendi. col. vij. in ver. 26. x. considero. l. ij. ¶ vbi inquit quod quando princeps excipit vnu casum in quo noluit tertio præiudicare, ex tali exceptione declaratur & ampliat intentio principis, quod in aliis voluit tertio præiudicare. Ex quo inferetur quod in casu l. generali. §. vxori. si facta fuisset exceptio de re venali, quę in tali legato alias nõ comprehẽditur: tamen virtute talis exceptionis regula generalis legati etiã ad res venales extenderetur, vt exceptio congrua sit & aliquid operetur argumen. l. si quando, de leg. j. c. si papa. de priuile. in vj. 27. ¶ Et quia in dubio interpretatio debet fieri vt actus valeat. l. quoties. supra eo. Nec isto casu habet obstare quod exceptio non debet regulam ampliare, cum facta sit ad istum effectum vt regula restringatur, vt supra dicebatur. Quia ex quo alias exceptio non valeret, inducitur ad diminutionem operantur augmentum, quando aliter dispositio non potest habere locũ. l. Procus. ff. de usufruct.

Idemque. §. interdum. & ibi Bart. ff. de pen. leg. Et ista declaratio sine procedere intelligitur, quãdo verba regulę quę debent amplia non repugnant: quia generalia sunt: & de sui natura cõprehendunt exceptionem: vt patet in dicta l. generali. §. vxori. & in quæstione in qua loquitur do. Alexand. in locis supra allegatis. 28. ¶ Secus si verba regulę repugnet: quia tunc regula per exceptionem nullo modo ampliat, sed potius exceptio inepta iudicatur & reicitur vt notab. tradit Pau. de Cast. in l. his. ff. de legib. vbi dicit quod disponente statuto, quod debeat solui gabella de omni instrumentõ contineat summã c. librarũ, exceptio instrumento procuratoris. Et sic regula statui loquitur de re æstimabili, & exceptio de re inestimabili. Nã propter qualitatem exceptionis, regula statui non exceditur ad instrumenta facta de rebus inestimabilibus: sed potius exceptio inepta reputatur, secundũ Pau. de Cast. quod ex eo videtur, quia verba regulę non cõueniunt, quę præcisẽ loquitur de rebus inestimabilibus. Et in simili casu idẽ tradit d. lo. Bap. de s. Seuer. in l. omnes populi. col. lxxvj. in versicul. xv. quertur. ff. de iusticia & iure. Sed in casu d. l. generali. §. vxori. & in quæst. in qua doct. & Alex. loquuntur in locis s. alleg. ¶ verba regulę erant generalia, & secundũ qualitatem exceptionis extensionem partebantur. Et hoc modo varia doct. dicta adaptari & cõcordari possunt. Et secundum istã resolutionem dubia videtur decis. Pet. de Anch. in c. ij. de off. vic. in vj. in ver. quæro. episcopus concessit, dicens, quod si episcopus vicario concessit, vt possit omnia quę potest ipse episc. excepta collatione beneficiorum, nõ tamen poterit alia quę reuerata sunt episc. Et sequitur Aret. in consi. vij. abundẽ

fatis. In fin. Et Moder. in dicto cap. quoniam frequenter. in princ.
 Nam est exceptio facta sit de collatione beneficiorum, quae est de reservatis episcopo. c. si. de offi. vicar. in vj. talis exceptio videtur ampliare regulam ad omnia alia quae reservata sunt episcopo: quia verba regulae non repugnant, sed conveniunt, dum dicitur, quod omnia concessit per supra dicta, secundum Dominum. in d. ca. qui ad agendum. Nam quando verba conveniunt, & restringuntur propter verisimilem mentem disponentis: vt in dicto c. qui ad agendum. & in d. ca. fin. de offi. vic. Et excipitur casus in quo requiratur specialis provisio. Et tali exceptione apparet de mente disponentis. Ideo verba generalia generaliter vt sonant intelliguntur: nec tali casu regula ampliat. Sed potius dicitur est, quod verba generalia non restringuntur.
 Et ex praedictis colliguntur tres conclusiones. Prima est, quod exceptio non ampliat regulam, quando est facta de eo quod in regula constituitur. d. l. generali. §. vxori. Secunda, quod exceptio ampliat regulam si facta sit de eo quod in regula non continetur, quando verba regulae conveniunt vt not. Dominus. in d. c. qui ad agendum. Tertia conclusio, quod si verba regulae repugnant, exceptio facta de eo quod in regula non comprehenditur, non ampliat regulam, sed vitatur. vt not. Pau. de Cast. in d. l. in his.
 Et ad supra dicta notandum est, quod nunquam regula vitatur exceptionis ampliat, si correctio iuris sequeretur vt est glo. in l. si. ff. quod quisque iuris. quae ita intelligitur, secundum Alex. ibi. Et eodem modo si absurdum resuleret, vt not. Alex. in consi. vj. vifis. col. iij. lib. v. Postremo non est omittendum, quod sicut regula limitatur non procedere in casibus exceptis, vt si dictum est, pariter non habet locum in casibus similibus + quia

exceptio facta in aliquibus casibus, ad similes + porrigitur, vt not. per gl. in l. j. C. de condi. indeb. & not. Bar. per illud tex. in c. post translationem. §. quanquam de renunt. Et ad hoc allegatur tex. que ibi Abb. ponderavit in c. cum dilecta. de consir. viii. vel iuncti. Alex. tamen in l. si constante. in prin. col. vj. ff. sol. mat. dicit quod ille tex. non est casus exceptus a regula, imo procedit secundum regulam, vt habetur in c. si. de fid. instr.
 Sed replicari potest, quod imo + renouatio privilegij vel instrumenti videtur specialis casus ex quo fieri non potest sine causa. d. c. fi. Et facit tex. in l. si quis ex argentiis. §. penul. ff. de eden. & tex. in d. c. cum dilecta. expresse arguit a simili. Et Alex. ipse hoc modo arguit, allegando illum tex. in l. singularia. col. iij. in vers. praeterea. ff. si cert. peta. & in l. certis conditio. §. si nummos. col. j. eod. titul. & in l. j. col. xvij. versicul. iuxta praedicta quaeritur. supra de offi. eius.
 Et pro vltiori declaratione huius conclusionis habemus considerare duos casus. Primus est, in aliis exceptionibus, quae per alia iura includuntur. Et tunc clarum est, quod ille non excluduntur, etiam si exceptio facta sit taxatiue per dictionem tantum, vel duntaxat, quia propter hoc non tolluntur aliae exceptiones comprehensae per alia iura: quia hoc modo alia iura corrigentur, quod non est dicendum, vt not. Bar. in l. iij. §. cum Titio. de adm. leg. in l. ob res. post glo. C. de praed. min. & in l. ferut nomine. ff. de vsucap. & in l. si constante in prin. col. vj. ff. sol. mat. Et idem tradit Ang. in l. si hominem. §. in aedilitiis. ff. de aedil. edic. & in l. Paulus. §. haeres rogatus. vers. & hinc est. ff. de vsufr. & in l. ita nobis. C. de adulte. Abb. in d. ca. cum dilecta. col. ij. Alex. in l. j. C. de cotratib. & in l. j. §. per seruus. supra de acquir. poss. Et hoc etiam habet locum si verba

taxatiua essent geminata, vt not. tradit Alex. in consi. cxxx. in causa. col. iij. vers. nec obstat. lib. iij.
 + Secundus casus est, quando aliae exceptiones, non includuntur per alia iura. Sed quaeritur, an exceptio facta in vno casu, porrigatur ad alium similem casum per viam extensionis. Et tunc si exceptio facta sit taxatiue, non videtur quod ad alios casus extendatur. vt not. Bald. in dicta l. ita nobis. col. j. & in l. item videndum. §. fin. ff. de petic. haered. & in l. j. §. sed excipiuntur. in f. ff. de ser. Et ad hoc faciunt quae dixi in l. prima. supra de cotratib. vbi consilium fuit, quod dictiones taxatiuae concludunt omnes casus de proprietate sermonis.
 + Si vero exceptio facta sit simpliciter in aliis casibus: tunc videtur habere locum conclusio supra facta, quod ad similes casus porrigatur. Et hoc tamen altior est postulare indaginem, quia pendet a profunda materia extensionis. Et talis conclusio procedit a terto iure communi. Sed in statuto distinguitur, vt not. Abb. in cap. ad audientiam. de clericis. non resid. Et ex his haec prima regula expedita sit.
 Philippus Decius Valentia.
 ADDITIO.
 In aliis breuitas. Ad hoc facit quod notat Is. in l. Gallus. §. j. in primo notat. ff. de liber. & posth. vbi dicit, quod aduocatus nimis verbofus potest propter hoc priuari aduocatione, & est gl. singularis in lex ca. in j. glo. ff. de postulan. facit l. quis quis. in vers. venio. cum glo. in verb. protrahar. C. de postula. Et facit gl. in l. antiquitas. in fi. C. de vsufructu. G. S.
 Dummodo obcuritas. Idem scribit ipse Decius in l. j. col. iij. in vj. notat. ff. certum petatur. Gab. ar.
 In lege. Sed an tunc quis excusetur ab ignorantia eius, vide Abb. & doctores. in de consili. Hier. Cuch.

Regula. Adde glof. & doct. in rub. de reg. iur. in vj. & Bald. in sua Margarita, in verb. regula. Hier. Cuch.
 Transitus. Scilicet in alium subiectum, sed est vnicum et idem subiectum simile, cum dico personam Petri intelligitur intransitiue, id est, quae est Petrus. Idem cum dicitur donum fidei, id est quod est fides. est enim donum & opus Dei in nobis. Ephesior. r. Phil. i. & r. Petr. r. sed cum dixi donum Dei, verba stant transitiue: quia aliud est res data, aliud dator: haec verba transitiue sunt termini Grammaticorum & Logicorum, quibus frequenter vtitur Theologi scholastici, vt apud Tho. Aquin. in tract. Fall. c. x. in fallae. amphibologiae, quos terminos prius omniu. Dec. noster ad scitiam legalem trahit, nec sine fructu, de exemplum in cap. quanto. de diuor. vbi Canonista multum laborant in distinguendo inter matrimonium & ius matrimonij, sed in pecc. & frustra, quia ibi illa verba ius matrimonij, stant intransitiue, id est ius quod est matrimonium, de quo per Alph. & Tosad. i. Reg. §. q. r. C. M.
 Ergo videtur quod sententia lata contra regulam ipso iure nulla, sicut quando est lata contra ius, vt in l. j. & ij. C. quando prouoc. non est necesse. & cap. j. de re iud. de quo vide eundem. dom. Philip. ca. consultu. lo. j. in finalibus verbis de appel. Hieronymus Cuchalon.
 Pro fe. Alex. consil. lxxix. nu. 1. lib. vij. late Andr. Tiraq. in tract. Retract. proxi. §. j. glo. lxx. nu. 209. C. M.
 Et hoc dictum. Latet de hoc dixi in annotationibus meis ad d. sing. xix. Matthesi. Et ibi dictis adde, quod idem notat ipsemet Decius j. eod. in l. ca. quae raro. nu. 3. & in l. j. co. iij. in fin. num. 2. & in l. imperium. col. x. nume. 3. ff. de iurifict. omn. iud. & faciunt quae not. Bar. in repet. lex quacunque. col. j. vers. dictum est.

ff. si quis in ius voc. non terit. Idem scribit Decius in l. iube te caure, co. ij. num. 7. ff. de iurisdic. omnium iudic. & tradunt Moderni, & maxime Curtius Iunior in rubr. C. qui admittit. col. ij. nume. 7. & idem Decius in cap. in presentia. in xij. notab. verfi. sed tamen, extra de probatio. Et late per Ias in l. qui se patris. col. xvij. nume. 43. verfic. nec aliquid obstat. C. vnde liber. & multa tradit idem Iason in l. hoc iure, quam legit cum l. in illa stipulatione. col. penul. in fine. verfic. tenio fundamentum ff. de verb. oblig. & per Dec. in l. j. col. ij. in qua. to notab. C. de edict. & in l. certum. in ij. notab. in fin. ff. si cer. pet. & per Crocum in l. qui Romæ. §. duo fratres. col. xxij. verfi. tertio. ff. de verb. oblig. Gab. Sar.

i Privilegiatas. Idem Decius in l. patrum quod dotali. colum. ij. C. de patris. in l. j. C. vnde lib. in cap. cum ordinem. colum. ij. cap. sedes. col. v. de rescript. in consil. v. Sed contra facit Ias. l. fin. colum. fin. C. de inoffic. testa. l. j. col. ij. ff. solu. matrimo. Dec. consil. cccxv. nume. 11. Alciat. in l. generali. supra de ver. sign. vbi limitat, nisi privilegium tolleretur. C. M.

k Privilegiatas. Et quod dispositio generalis tantum valeat respectu omnium quantum specialis respectu quorundam, vide Paul. de Cast. in l. qui edificii. ff. de ser. vrb. preed. & quando dispositio generalis censeatur etiam disponere in casibus specialiter promissis, vide eundem Paul. de Cast. in l. j. §. hoc autem. ff. de ope. nou. nunt. Item au in dispositione generali veniant illicita, idem latissime tractat in l. si quis. ff. de condit. insti.

l Dotis. Contrarium late dom. Andr. Tiraq. in tract. Retract. proxi. §. i. gl. xxiiij. num. 91. cum seq. C. M.

m Dicitio plerunque. Adde text. in l. iij. vbi plerunque. ff. de religio. & sumptib. funer. l. si. ff. de præto. stip. & in

l. rescriptum. §. fin. in prin. ff. de pact. & in l. non dubitamus. ff. de condit. & demonstra. & in l. j. in fine prin. ff. de heredi. vel actio. vendit. & per Salic. in l. qui adulterium col. j. C. ad leg. Iuliam de adult. adde l. cum virum. & ibi gloss. & Bald. col. ij. verfi. deinde not. & doct. C. de fideicom. mis. & Bartol. in l. antepenul. ff. de tutel. & Nicol. de Neap. in l. j. in prin. ff. de tutel. & ratio. distrah. Bartho. Capolla concius mens in l. j. ff. de verb. signific. Item plerunque aliquando ponitur pro maxime. l. nec quicquam. §. fin. & ibi Barr. ff. de officio Proconsul. & legat. Adde text. in l. j. §. deinde cum post aliquo annos. ff. de orig. iuris. & vide de dicto verbo plerunque. text. in l. iij. in fin. iuncta l. seq. ff. de inoffic. testa. & in l. circa. C. eod. tit. & ij. q. vij. cap. plerumque. l. fideicommissa. §. plerumque. ff. de legatis iij. l. nō est. ff. de manum. vindicta. & est bonus text. in l. neque leges. ff. de legib. & not. Alex. in l. si quis iniquum. in prin. nu. 3. ff. quod quisque iur. & in l. qui plures. num. 3. ff. de vulg. & pupil. & pulchre notat Albert. de Rosat. quem omnino videas in l. si vt certo. §. como datum. in prin. ff. commoda. vbi inter alia exponit plerunq; id est regulariter: & adde Alex. in apostillis ad Bart. in l. j. ff. de offic. prefecit vigillum. & vide Socinū, qualiter plerunq; significet regulam in l. si nominatum. ff. de condit. & demonstra. Gab. Sar.

n Vniuersali. Adde latissime Dyn. in rubr. isto titul. & ibi per Anchar. & Philip. Fræ. & doct. in l. si ita. de leg. ij. Alex. consil. vij. in j. vol. & in consil. ex. eod. vol. Hierony. Cuch.

o Odiosa. Idē quādo nō est eadē ratio Phil. Cor. cōf. cxl. lib. iij. Phil. Fran. c. ij. col. j. de rescript. in vj. C. M.

p Regulariter. Ale. c. synodū. xvij. dif. qd recte reprobatur Dec. hic, & in c. nā cōcupiscētū Ale. ij. co. ij. de dec. C. M.

Ve

q Venalia. Caue, quia imò Bartol. ibi tenet q; veniunt in generali legato, nisi dispositio restringatur ad res existentes in certo loco, quia tunc non veniunt merces, etiā in vniuersali, quia non censentur in loco. Et sic in hoc non est differentia inter generale & vniuersale. Idem Lā. el. deci. ibi. Bal. l. cum tabernā. in prin. de pig. Alex. in l. si cōstante. in prin. in ij. q. iij. part. prim. col. mar. & cōf. xxx. num. 16. lib. v. consil. clxvij. nu. 2. libr. vij. Mar. Affli. dec. Neap. cvj. num. 6. Anton. Negrusant. trac. pign. part. ij. membro ij. nu. 14. C. M.

r Genere. Siue de terminis regulæ. Bart. Bal. l. si cam. §. qui iniuriarum. ff. si quis caut. Anchar. in rubr. eod. in vj. Dec. l. j. col. xix. de officio cui mand. est iurisd. Ias. consil. lxxij. lib. iij. C. M.

s Declarat. Alexand. consil. xxxvj. col. j. lib. vj. C. M.

t Confirmant. Deci. consil. cclxxx. iij. col. & Alci. de verb. sign. lib. ij. pag. 25. fallit in his quæ essent contra ius Alex. consil. cxlv. nu. 2. lib. vij. C. M.

v Non facit. Albert. in l. si per illū text. supra ad Trebel. Alex. consil. xxvij. nu. 11. lib. j. vbi dixi Steph. de Phed. de interpre. iur. part. ij. pag. 123. Dec. in rubr. de probat. colum. ix. consil. cccxxxix. colum. ij. C. M.

x Secus. Hoc est falsum, & omnino de stituit præcedentem conclusionem veram. Et est contra text. §. vxori, vbi argentū erat de rebus quæ aliās non veniebant in generali legato, etiam si non fuisset exceptum, & tamen non ampliat ad reliqua nō expressè excepta, vt etiam dixi ad Alexand. consil. xxxvj. nu. 3. li. vij. C. M.

y Ampliat. Idem Dec. c. cum dilecta. col. ij. de consir. vt. vel inuelli. Ias. l. si. in si. ff. quod quisque iur. l. nūmis. de in lit. iur. l. properandum. col. iij. num. 11. C. de iudic. facit Aret. consil. xxx. col. iij. Nic. Euerad. in loc.

leg. loco. l. ij. ab except. ad regul. Sed est falsum, & contrarium melius tenet Pet. de Ancha. in rubr. de reg. iur. in vj. ad finē. Steph. de Phederi. vbi supra citauit. C. M.

z Inquit. Sed male, vt ibi dixi, & in locis præfatis. C. M.

a Valeret. Imo satis valet ad maiore expresseionem, iuxta l. quæ dubitationis, in fi. a. C. M.

b Augmentum. Adde Bart. in l. lex hac scripiura. col. j. verfic. Sed contra, & col. ij. verfic. item aduert. ff. de donation. C. S.

c Imo verissima.

d Potius. Imo quia fateor q; exceptio non restringitur per se in aliis: sed dico per d. §. vxori. quod non facit quin generalitas restringatur prout alias per se restringitur. C. M.

e Similes. Alex. consil. xliij. num. 5. lib. iij. Dec. c. iurauit. col. ij. de probat. consil. cccclv. imol. consil. vij. C. M.

In l. Fœmina. argumenta.

- 1** *Munera ciuilia eadem dicuntur, quæ & publica.*
- 2** *Officium ciuile genus quoddam dicitur, sub quo reliqua officia comprehenduntur.*
Mulieres deteriori sunt conditionis quam viri.
- 3** *Mulieres iudicare non posse, moribus est indultum.*
- 4** *Mulier, si consuetudo sineret, iudicis officio fungi posset.*
- 5** *Consuetudo à pari procedit cū statuto. Mulier principis indulgentia iudicare potest.*
- 6** *Privilegio principis induci potest quod & consuetudine.*
Mulier qua ratione magistratum nequeat gerere.
- 7** *Vxor rarijs mariti illustris effecta vocat*

- vocatur aliquando domina.
Mulier naturalis tantum viro legitimo & naturali nupta, efficitur legitima.
- 8 Abbatiſſa qualiter dignitatē cū admīniſtratione dicatur habere.
- 9 Fœmina quare prohibeatur poſtulare.
- 10 Poſtulare qui nequit, in camera conſilium dare poterit.
- 11 Prohibitio qualem admittat interpretationem.
Mulier pro alio intercedere Velleiano Senatusconſulto vetatur.
- 12 Statutorum dictans neminem contra publicum inſtrumentum audiri, non includit mulierem.
- 13 Velleiano Senatusconſultum in quibus caſibus locum non habeat.
- 14 Mulier procuratoris officio ſungi nequit in iudicio. & nu. 15. & 16.
- 17 Compromiſſum in mulierem fieri hæc quaquam poteſt.
- 18 Mulier quare tutrix eſſe nequeat
- 19 Tutela q̄ matri efficitur cõpetat.
- 20 Mulier filiis alieni tutrix dari nequit.
- 21 Mulier quo caſu executoris officium ſuſcipere poſſit.
- 22 Mulier niſi ſit mater, bonis curatrix dari nequit.
- 23 Mulier tributorum exactrix eſſe non debet.
Mulier ab argentarij officio repellenda eſt.
- 24 Mulier in ſiſto deſerre nõ poteſt.
- 25 Mulier actionem popularem intentare non debet.
Mulier in teſtamento teſtis eſſe
- prohibetur.
- 26 Prohibitio quæ ſit in teſtamento, an locum habeat in codicillis.
- 27 Mulier in teſtamento ad pias cauſas teſtis admittitur.
- 28 Teſtes in codicillis an debeant eſſe legitimi, quæ admodum in teſtamentis.
- 29 Teſtamentum militis probari debet probationibus legitimis.
Mulier in teſtamento inter liberos teſtis admittitur, veluti in eo quod ſit ad pias cauſas.
- 30 Probatio ordinaria quando exigi dicatur. & nu. 31.
- 31 Mulier in ſcriptura privata teſtis reiicitur.
- 32 Mulier in cauſa criminali non poteſt teſtificari. & nu. 34.
- 33 Mulieri in teſtimonium admiffa, minor fides habetur quàm viro.
Mulieri tunc creditur, cum aliter veritas erui non poteſt.
- 34 Mulier in feudis non admittitur ut teſtis.
- Mulieres in legibus aut ſtatutis condendis interuenire nequeunt.
- 35 Mulieres conſuetudinem introducere non valent.
- 36 Mulier eſſi condendis legibus non aſeſt, conſilium tamen dare poteſt.
Statutum quod mulier non contrahat ſine propinquorum conſenſu, qualiter intelligendum.
- 37 Mulier nec ad ordines promoueri, nec characterem recipere poteſt.
- 38 Mulier in ſiſto deſerre nõ poteſt.
- 39 Mulier niſi ſit mater, bonis curatrix dari nequit.
- 40 Mulier actionem popularem intentare non debet.
- 41 Mulier neque docere, neque prædicare poteſt.

Mulier

- 42 Mulier à rebus ſpiritu alibus prohibita, ius patronatus habere poteſt in eccleſia.
- 43 Mulier obſeſus fragilitatem conditionis reputatur deterior.
Quæſtio à muliere veluti timidior debet incipere.
- 44 Mulier in dubio prius mortua præſumitur quàm vir.
- 45 Statutum requirens alicuius auctoritatem vel conſenſum, non eſt de feminis intelligendum.
- 46 Mulieres conſilio ſunt inualido.
- 47 Maſculus præfertur mulieri concurrenti in aliquo officio.
- 48 Maſculus in depoſito eſt mulieri præferendus.
Mulier maritum lugere tenetur, non autem contra.
- 49 Mulier filios in poteſtate habere non poteſt.
Mulier pupillũ ſubſtituere nõ pot.
- 50 Mulier filio tutorem dare nequit.
Mulier adoptare nequit citra beneficium principis.
- 51 Mulier legitimare non poteſt.
Mulier poſthumum heredem inſtituere nequit.
- 52 Bonorum poſſeſſeſ contrahat, non datur in mulierum teſtamentis.
Mulier viro ſubdita eſſe debet, non vir mulieri.
Maritus uxorem corrigere poteſt, non autem mulier virum.
- 53 Vindicta feminis non competit.
- 54 Mulier maiore ſurgere debet honeſtate, quàm vir.
Mulier non ſuccedit in feudo.
- 55 Maſculi feminis præfertur in feudis, quo caſu eadẽ poſſunt admitti.
- 56 Mulier multis caſibus in feudis ſuccedere poteſt.
- 57 Deſcendentes ex feminis deterioris ſunt conditionis, quàm qui ex maſculis.
- 58 Beneficium principis latam recipit interpretationem.
Deſcendentes ex feminis quomodo dicantur de genere & poſteritate.
- 59 Diſpenſationis & odioſa quæque aliquando latam interpretationem admittunt, ſicut & privilegia.
- 60 Immunitas cõceſſa poſt erui, etiam filia, nepti, & ex feminis deſcendentibus conceduntur.
- 61 Conceſſio quæ ſit alicui proſe & poſteris, ad nomen familia referenda eſt.
- 62 Poſteritati nomine veniunt omnes deſcendentes.
- 63 Immunitas generaliter conceſſa ut ad poſteras tranſmittatur, durat ſuccedentibus in perpetuum.
- 64 Familia pro agnatione ſumitur quandoque.
- 65 Generis nomine veniunt omnes ſexus viri uſque.
- 66 Deſcendentes ex feminis, etiã generis vocabulo comprehenduntur.
- 67 Mulier ſuos deſcendentes non reddit nobiles.
- 68 Liberi non matri, ſed patris familiam ſequuntur.
- 69 Statutum à quo fieri, & conſuetudo induci poſſit.
- 70 Mulier quot caſibus melioris ſint conditionis, quàm viri.
- 71 Mulier veniam ætatis citius impetrare poteſt, quàm maſculus.

Mulier

- 72 *Mulier carcere includi non debet. & numero 73.*
- 74 *Mulier pro administratione tutela obligata, potest carceri mancipari. Mulier ad virum inuito trahi potest.*
- 75 *Mulier non semper comparere cogitur personaliter. Mulier in palatium intrare potest, non obstante statuto.*
- 76 *Mulier in electione facta opinionem habet.*
- 77 *Mulier non tenetur statuto loquente de bannitis. Legatum factum monasterio, censetur in dubio factum monialibus.*
- 78 *Femina non puniuntur ob crimen lesa maiest. a patre commissum.*
- 79 *Mulier pregnantibus quibus gaudeat prerogatiuis.*
- 80 *Mulier pro excommunicatione non tenetur petere Romam. Mulier ob minorem metum excusatur quam vir.*
- 81 *Mulieres ob dotem varia habent privilegia. Mulier a numeribus corporalibus excusatur.*
- 82 *Mulier potius quam masculo subuenitur ratione fragilitatis sexus.*
- 83 *Filia nupta non gaudet privilegio concessio patri & filii, & filiabus. & numero 85.*
- 84 *Filia nupta originem & familiam patris retinet.*
- 86 *Mulier in multis casibus a pari procedit cum masculo.*
- 87 *Mulier quae potatur prerogatiua*
- ua *vera masculos.*
- 88 *Statutum penale locum habere potest aliquando in muliere. & nu. 89.*
- 90 *Masculinum regulariter femininum continet.*
- 91 *Mulier non debet a masculo differre.*
- 92 *Statutum propinquorum requirens consensum, non est de femininarum consensu intelligendum.*
- 93 *Femininum de sermone proprietate non concipitur per masculinum.*
- 94 *Homo intelligitur, cum ab aliquo, si quis profertur.*
- 95 *Indefinita de rigore sermone non equipollet vniuersali.*
- 96 *Homo dictio, simpliciter prolata, differt ab eo quod profertur, si quis homo.*
- 97 *Masculinum appellatiue prolatum, differt ab eo quod proprie profertur.*
- 98 *Masculinum non continet femininum, cum constat aliter voluisse disponentem.*
- 99 *Neptis non praesumitur melioris esse conditionis quam filia.*
- 100 *Voluntas testatoris ex ipsius qualitate coniecturam praebet.*
- 101 *Masculinum non concipit femininum, vbi mentio vtriusque sexus distincte facta est. Masculinum non concipit femininum, si verba ad literam sint intelligenda.*
- 102 *Masculinum concipere femininum, quando verum sit.*
- 103 *Masculinum includit femininum in vltimis voluntatibus. & nu. 105. Conditio, si sine filio decesseris, intelligitur etiam de filiabus.*

Eccle

- 104 *Ecclesia substituta an excludatur stante filia.*
- 106 *Masculinum in contractibus non continet femininum. & nu. 108.*
- 107 *Mulier in contractibus venit liberorum appellatione.*
- 109 *Masculinum in legatis an concipiat femininum.*
- 110 *Contractus etsi strictam recipiunt interpretationem, non tamen perinde, ac si materia foret odiosa.*
- 111 *Respublica fere in omnibus fauorabilis est.*
- 112 *Panæ vt plurimum fauore reipublica infigi solent.*
- 113 *Masculinum non concipit femininum, lege per modum qualitatis de masculo loquente.*
- 114 *Masculinum non includit femininum in materia correctoria.*
- 115 *Masculinum in statutis non comprehendit femininum, & nu. 116. & 117.*
- 118 *Masculinum in privilegio quando concipiat femininum.*
- 119 *Masculinum an etiam in rescriptis concipere possit femininum.*
- 120 *Masculinum quando in sententia femininum includat.*
- 121 *Masculinum in materia officiorum an comprehendat femininum.*
- 122 *Soror an iure communi veniat fratris appellatione.*
- 123 *Soror in statuto odioso non venit fratris vocabulo.*
- 124 *Soror in dispositione legis & testatoris comprehenditur nomine fratris.*
- 125 *Coniunctorum nomine venit se-*
- cus *uterque.*
- Propinquorum *appellatione includitur sexus uterque.*
- 126 *Posterorum vocabulo qui continentur.*
- Matertera *non venit nomine a-nunculi.*
- 127 *Femininum concipere masculinum, natura repugnat.*
- 128 *Pena pro femininis inuenta, non est masculis infligenda.*
- 129 *Masculus nomine persona, fere semper includitur.*

REGVLA SECVND A.

V L P I A N V S.

Fœminæ ab omnibus officiis ciuilibus vel publicis remotæ sunt: & ideo nec iudices esse possunt, nec magistratum gerere, nec postulare, nec pro alio interuenire, nec procuratrices existere.

Staregula diuiditur in duas partes. In prima Iuriscōsultus ponit dictum generale. In secunda, illationem facit. Secunda incipit ibi: & ideo. Et quia regula breuiter loquitur, alio summario non indiget. In textu, ibi: ciuilibus vel publicis. Pro eodem accipiuntur ciuilia munera & publica. l. in §. hæc omnia. ff. de mun. & honor. ibi, ciuilia seu publica appellantur. Et per illum text. ita dicit Alex. in cons. c. xliij. circa primum col. ij. lib. v. Et ideo text. in l. ij. ff. ad Velleia. simpliciter dicit, quod ciuilia officia adempta sunt feminis. In cōtuario tamen videtur text. hic, vbi text. illationem facit, primo ad officia publica: deinde ad priuata, prout est officium procura-

Philip. Dec. b

toris de quo loquitur. Et ideo dicendum videtur, quod civile officium dicatur genus, & sub eo comprehendatur quodlibet officium, sius publicum siue privatum: vt colligitur in d.l. ff. ad Velleia. & in l. j. cum gl. in verbo, ciuilia. C. de profes. & m. d. lib. x. Et faciat text. in l. j. ff. de munerib. & honor. & in l. ei qui. §. quamuis, & in l. munerum. in prin. e. tit. Et quando reperitur quod distinetur dicatur de officiis ciuilibus & publicis, illa copula, & ponitur tanquam inter genus & speciem: vt in rubr. C. de fuit, & aqua. & hoc modo intelligitur text. hic, & in l. medicos. C. de profes. & med. lib. x. Ibi ciuilibus vel publicis. Et ista regula more aliarum ex pluribus casibus & particularibus colligitur, in quibus deterior videtur conditio mulierum quam masculorum, vt dicitur in l. multis. ff. de statu homin. Nam aliqui ponuntur hic, & quamplures alij vtiliter applicari possunt.

3 Nam primo hic dicitur, quod mulier iudicare non potest. **b** Et hoc moribus introducum est: vt dicit text. in l. cum prator. §. fin. supra de iudic. & ij. quæst. vij. in cap. tria. in prin. & xxxij. q. iij. in cap. mulierem. in fin. Et hoc verum intelligitur, nisi iure hæreditario hoc sibi competeret: quia tunc iudicare & iurisdictionem exercere potest, vt inquit Ang. hic, & in d. l. cum prator. §. fin. vbi refert vidisse Regnam Ioannem sedentem in solio Regali, & sententiam profertentem contra Ill. de Basso. Et not. Innocent. & Abb. post alios in c. dilecti. de arbit. & idem Abb. in cap. significauit. de rescript. in cap. dilecta. de maiorita. & obedientia. Alexand. in consil. j. col. vj. lib. v. **c** Secundum hoc procedit, nisi consuetudo esset contrarium: quia virtute consuetudinis, mulier iudicare potest: vt probatur

in d. cap. dilecti. de arbit. & nor. per gloss. fin. cum de notissimam. xij. q. ij. & xv. q. iij. in §. j. in versic. mulieres. Et not. Bald. in l. fin. in prin. C. de arbit. & in l. de quibus. supra de legibus. Abb. tamen videtur hoc limitare in d. cap. dilecti. in iij. notab. vt solum habeat locum in mulieribus habentibus dignitatem, prout text. ibi loquitur. Et idem videtur sentire glo. in c. noua. de poen. & remiss. in glo. fin. dum inquit, nisi forte aliqua nobilis hoc habeat ex consuetudine. Sed tamen idem dicendum est in quacunque muliere: quia moribus & consuetudine talis prohibitio inducta est: vt dicitur in d. l. cum prator. §. fin. in d. §. quamuis. iij. q. vij. Ergo videtur quod contraria consuetudine tolli possit: vt in simili casu arguit Bald. per illum text. ibi, moribus, in l. ij. in prin. supra de vulg. & pup. Et idem Ang. per illum text. in l. more. supra de acq. hæred. **f** Et quod dictum est de consuetudine, idem est in statuto: quia à pari procedunt, vt not. in l. de quibus. supra de legibus. Tertio, etiam mulier ex privilegio principis habilitari potest ad iudicandum, secundum Bart. hic: & idem tenet gl. in l. j. vbi Bart. C. de mulie. & in quo loco. lib. x. Et idem gloss. in d. c. dilecti. de arbit. in verbo, remota. & in §. xv. q. iij. in versic. mulieres. & in l. imperialis. in verbo, dignitatem. C. de nuptiis. **e** Nam si consuetudine induci potest, vt dictum est: à fortiori cum privilegio principis: vt not. in ca. super quibusdam. de verbor. signific. hoc iure. §. ductu aquæ. supra de aqua quotidian. & æstius. Secundum, mulier magistratum gerere non potest, vt hic, & in l. qui originem. §. corporalia. supra de muner. & hono. Et ista conclusio procedit in magistratu seu in dignitate cum administratione quam mulier habere non potest.

rest, nisi ex certa scientia principis sibi cõcederetur: vt not. Bart. hic, & supra dixi. Secus est in dignitate que non haberet administrationem: quia illam mulier habere potest: vt not. Bart. per illum text. in l. j. C. de mulie. & in quo loco. col. ij. lib. x. & in l. j. per illum text. in ij. opposit. C. de dignit. lib. xij. Nam ex simplici referripio principis talem dignitatem consequitur: vt dicit Bar. hic, per l. imperialem. C. de nupt. & ista dignitas in effectu nihil aliud est quam nobilitas: vt Bart. concludit per gloss. ibi, in d. l. j. C. de dign. lib. xij. Et fœminæ competit talis dignitas seu nobilitas ex persona patris. l. fœminæ. ff. de senat. Similiter ex persona mariti: vxor enim radiis mariti illustratur. l. mulieres. C. de dignit. lib. xij. Et ideo vxor militis vel doctoris, domina appellatur: licet ab ipso marito sic nominari non debeat: vt not. Barto. in l. si post mortem. §. fin. de contratib. & in l. amicissimos. §. fin. de excusat. tur. Et singulariter dicit Angel. in §. quod vero. in fin. in auth. quib. mod. nat. eff. sui, quod si fœmina naturalis tantum nupta sit viro legitimo & naturali, ipsa etiam propter qualitatem mariti legitima efficitur: nam capacitas viri ad vxorem portigitur: vt not. Bald. in l. si quis. per illū text. C. de natur. lib. Ista tamen dignitas quæ cõceditur fœminis ex persona aliorum nõ est ita potens sicut est illa quæ ex propria persona competit: vt notabiliter Bar. dicit in l. quod princ. in fi. de legat. ij. facit quod not. Barto. in l. si quis in bello. §. de actio. vbi inquit, quod firmius retinetur illud quod quis habet ex propria acquisitione, quam ex persona alterius. Et in notabili quæst. tradit Arer. in consilio cxxvj. consult.issime domine. Secundo, prædicta conclusio non habet locum in abbatisa quæ dicitur ha-

bere dignitatem cum administratione: vt not. Bart. in l. j. C. de dignit. & in d. l. j. C. de mulier. & in quo loco, quæ habeat dignitatem probatur in cap. indemnitatebus. §. verum. & ibi Domin. de elect. in vj. Et not. Abb. in c. cum in cunctis. in prin. de elect. cum si. vt dixi ibi, & in administratione abbati æquiparatur: vt not. Bald. in c. j. in prin. col. vj. qui feud. da. poss. Abb. in ca. ij. in prin. de his quæ fi. à præla. & Cardin. in consil. xvij. circa primum. col. ij. Et abbatisa dicitur habere iurisdictionem & etiã potest habere collationem beneficiorum h. c. cum dilecta. de confir. vt. vel inuti. vbi Abb. in ij. notab. in gl. ij. Non tamẽ potest ipsa excõcicare, nec absolvere. d. c. cum dilecta. Nec absolvere à peccatis. ca. noua. vbi Abb. in prin. de poenit. & remiss. **9** Tertio postulare fœmina prohibetur, vt hic: & in l. j. §. sexum. §. de postulan. vbi dicitur quod pro aliis postulare non potest: & ita negligitur hic. Pro se verò non prohibetur, vt ibi colligitur, & etiam pro aliis quibusdam personis. l. j. §. fin. supra de postul. Et not. per gloss. hic. Et ista conclusio procedere videtur quando mulier coram iudice præsentaret, quia tunc postulare dicitur d. l. j. §. postulare. §. de postula. Secus ergo videtur si in camera hoc faceret scribendo, cum hoc sibi prohibitum nõ videatur: quia prohibitus postulare, nõ prohibetur consulere in camera: vt not. Bart. in d. l. j. §. postulare. ff. de postul. & Angel. ibi scriquit, dicens esse casum pro doctore legente, licet prohibitus sit aduocare, in camera tamen consulere potest. Et idem not. Bart. in l. j. §. aduocatos. ff. de var. & extraordin. in l. Paulus. §. de leg. & sequitur Abb. in rubr. de postuland. Et hoc in casu isto videtur bene procedere: quia ratio prohibitionis quæ in muliere

consideratur, in d. l. j. §. sexum omni
no cessare videtur, quando ipsa non
vadit coram iudice in alio casu: vi-
delicet, in doctore ratio prohibitio-
nis deberet diligenter considerari,
quæ etiam videtur militare scriben-
do in camera: vt tradit Ioan. de An-
nan, in rubr. de magistris, in l. ij. col.
circa fin. in versiculo sed aduerse.

17 Et talis prohibitio strictè debet in-
terpretari, vnde prohiberi apud
i præsidem i postulare, apud lega-
tum k eius prohiberi non intelligit-
ur. L. moris. §. j. supra de pœn.

1 Quarto, pro alio intercedere i seu
obligare se mulier nō potest, ita se-
natuconsulto Velleiano disponen-
te, vt hīc, & in l. j. §. ad Velleia. † Et
ideo si statutum dicit, q. nullus con-
tra instrumentum publicum audia-
tur, nō habet locum in muliere quæ
Velleiano iuratur: vt not. Bald. in l.
in multis. ff. de statu homi. & tradit
Anth. de Canario in tract. de execut.
instrum. q. xvij. Et dato quod pater
mulieris consentiret in filia quæ se
obligaret, cōsensu patris nihil ope-
ratur: vt not. Bald. in l. fi. §. necessita-
te. col. pen. versic. quæro nunquid. C.

13 de bon. quæ lib. Limitatur † tamen
hoc quod dictū est de Velleiano m,
non habere locū in quampluribus
casibus: vt not. per gloss. in d. l. j. §. ad
Velle. Et tradit Alex. in l. repudian-
da. §. de acquir. hære. & in l. sciendū.
char. penult. §. de verb. oblig. & ple-
nius Ang. Arce. scribit in §. Item qui
in iudicio. col. v. xij. in versic. hinc
sumpta occasione. in tit. de exceptio.
vbi late proficitur materiam Velle-
ia. Et præsertim in quibus casibus
non habet locum.

14 Quinto, † mulier officium procura-
toris suscipere non potest, vt hīc di-
citur, & in l. neq. femina. §. de pro-
cur. & in l. alienam. C. eo. tit. Et hoc
procedit in iudicio: in extrajudicia-
nibus n̄ verò procuratrix constitui

potest: vt not. Barr. hīc. per tex. in l.
ij. §. j. §. de neg. gest. Et idem tenet
Alberi. & Doct. in d. l. alienā. Abb. in
c. cum dilecta. de cōfir. vi. facit tex.
l. j. §. parui refert. ff. de instir. & in l.
idemque. §. si cui mandauero. ver. si
mater. ff. mand. Et ideo licet mulier
ex forma statuti obligari nō possit,
tamen officii procuratoris ad ne-
gotia suscipere potest: vt not. voluit
Ang. in l. quamuis. ff. de acquir. poss.

15 Secundo † fallit in iudicio volun-
tariæ iurisdictionis: vt not. Bald. per
illum textum in l. fi. §. id quoque. C.
communis de manu.

Tertio fallit in quinque casibus quos
ponit Specul. in tit. de procurat. §. j.

Quarto fallit in abbatissa quæ procura-
trix pro monasterio constitui po-
test. c. cum dilecta. de cōfir. vii. vbi
glo. in verbo, procuratricem, de quo
not. per gloss. in c. dilecti. de arbit.

16 Quinto † fallit in casu quem ponit
Bartol. in fauorem pupilli vel mīno-
ris. in l. ij. in fin. C. de neg. gest. quod
declaratur vt Alex. ibi prosequitur.

Vltimo fallit quando esset proceden-
dum de æquitate remotis apicibus
iuris: quia ista exceptio dicitur esse
de apicibus iuris, vt not. gloss. per il-
lum text. in l. fideiusor. §. quidam.
ff. mand. Ex quo inferur, quod vbi
agitur de salute animæ, mulier po-
terit esse procuratrix: quia tali casu
non est disputandū de apicibus iu-
ris: vt not. Archid. in c. scriptum. vj.
q. iij. & ita dicit Ant. de Alexandro
in d. l. alienam. C. de procurat. & de
his videndum est quod dixi in d. c.
cum dilecta. de cōfirm. viii.

17 Sexto, † in mulierem o compromif-
o sum fieri nō potest: vt est casus in l.
fi. C. de arbit. Et ad hoc facit: quia
sicut mulier iudicare prohibetur, ita
nec arbitrari debet, cum arbitria ad
instar iudiciorum redacta sint, l. j. §.
de arbit. Ex quo inferur quod in
casibus in quibus supra dictum est,
quod

quod mulier potest iudicare, etiam
in illis casibus poterit in illā com-
promissum fieri. Et ista conclusio
bene procedit in arbitrio, prout lo-
quitur tex. in d. l. fin. Sed arbitratrix
mulier cōstitui potest: vt not. Spec.
in tit. de arbit. §. potest in prin. Barr.
in l. multis. §. de itatu hominum. &
Cyn. Albe. Salyc. & Doct. in d. l. fin.
de arbit. Et not. Abb. post Bald. &
alios in cap. quintaualis. per illum
tex. in ij. notab. & in vj. differentia,
quam ibi ponit inter arbitru & arbi-
tratorē, de iure. Et tractat Lanfran-
de Brixia. in tract. de arbi. in princ.

18 Septimo, † ab officio tutelæ mulier
remouetur. l. fi. §. de tutel. l. j. C. quan-
do mul. tut. offic. fungi potest. & in
§. fi. in tit. de legi. patt. tut. Et hoc ab-
solute verum erat de iure antiquo,
niū à principe filiorū tutelam im-
petrarent: vt dicitur in d. l. si quo ca-
su priuilegium habebat locum non
stantibus legitimis, & seruata for-
ma quæ habetur in l. ij. C. quando
mul. tut. offic. Hodie verò etiā de iure
cōmuni mulier habitata est, vt
tutelam filiorū suscipere possit p̄
est tex. in auth. vt ma. & auē. C. quā-
do mul. tut. offic. Et not. Barr. dilin-
guendo iura in l. si quis sub condi-
tione. col. ij. de testa. tut. Et talis tu-
tela quæ matri cōpetit, nō potest fi-
bi à patre auferti q̄: vt not. Bald. in
cōi. cccvij testator. lib. ij. vbi mira-
tur q̄ Bar. dubitauerit de hoc. Nam
Barr. videretur velle cōtrariū in l. mi-
les. §. sexaginta. in fi. ff. de adul. Et
talis tutela adeo matri efficaciter
cōpetit: † q̄ li. et ipsa excludatur ab
hæreditate filij à statuto, vt pleiūq;
est in Italia, nō tamen excluditur à
tutela: vt not. Salic. in d. auth. ma. &
auia in ver. nono quarto. & in auth.
sicut. in fi. C. de leg. tut. Et hoc idem
voluit Io. And. in add. Spe. in tit. de
cura. col. vj. vbi ponitur instrumen-
tum curiæ furiosi. in fin. versic. do.

minus Hubertus de Bobio, Et tract.
Alex. in cōf. cxxj. viso statuto. li. iij.
Et ita cōsuluit, vt patet in cōf. xvj.
Secus in aliis tutoribus legitimis, qui
si priuari sunt hæreditate, etiā à tute-
la excluduntur, vt not. Barr. in l. j. ff. de
leg. tut. & dixi in c. ex parte. de app.
In tutela verò aliorum iura antiqua
in incorrēta remanent: † & idē o
mulier non potest dari tutrix filijs alie-
nis: vt not. Maria. in cōf. xx. visis
actis. col. v. & licet mulier tutrix esse
non possit, mandari tamen potest
in testamēto à testatore, quod eius
consilio tutela administretur. l. qui-
dam decedens. §. j. ff. de adm. tut. Et
not. Bal. in c. decernimus. de iudic.

19 Octauo, † mulier officii executoris
suscipere non potest eo casu quo in
iudicio explicari debet: vt Barr. hīc
cōcludit. Extra iudicium verò, puta
in vltima voluntate, executoris cōsti-
tui non prohibetur. Barr. hīc, & in l.
alio. in prin. ff. de alim. & cib. leg. &
in l. filio. §. matri. §. de alim. leg. Bal.
in l. id quod pauperibus. col. ij. vers.
secūdo quæro. §. de epif. & cler. Bal.
in peculio eius, in verb. mulier. vbi
alleg. Spec. in tit. de instr. ed. §. nūc
verò. versic. sed nunquid. & Io. Andr.
in d. c. fi. de test. in vj. Et not. Pet. de
Ancha. in cōf. l. c. ij. circa primū.
in prin. Et tali casu quā est executrix
nō perdit officium, licet ad secunda
vota trāseat: vt tenet Barr. in d. l. alio,
& sequit̄ Barr. in auth. iisdē penis.
in fi. C. de sec. nupt. imō et si nupta
sit, executoris cōstitui potest, vt not.
Ang. in auth. vt liceat matri & auē.
in prin. Et in duob. casib. mulier ad
officiū executoris indistincte admit-
teretur, q̄ ipsa non esset mera exe-
cutrix, & ageretur de suo interesse.
Et eodē modo ad pias causas gene-
raliter cōstitui potest, vt no. Ang. in
l. feminas. §. de procu. & Bal. in d. l.
id quod in loco §. alleg. † Nono, m̄
licet bonorum curatrix dari non po-

test secundum Arg. in l. ij. §. de cur. bo. dan. Quod videtur procedere nisi esset maior: quia sicut tutela filiorum suscipere potest, ita etiam curam filiorum & bonorum habere poterit, ut not. Bart. post gl. in d. auth. matri & auz. col. um. ij. & in d. l. si quis. col. iij. in vers. quæro an idem sit in cura. & not. Abb. in c. ex parte. de app.

23 ¶ Decimo, non potest constitui exauctoritate tributorum: vnde concludit Luc. de Penna in l. j. col. j. c. de mulier. & in quo loco l. x. Et ibi pluradicit de fœminis.

Vndecimo, ab officio argentarii repellitur. penultima, quæ incipit, fœminæ. ff. de eden.

24 ¶ Duodecimo, delatio in fœcū mulieri prohibetur, l. de ferre. in prin. ff. de iure fisci. nisi de annona agatur, l. mulierem. ff. de accus. & in l. si supra ad leg. Jul. de ann. Similiter ad denunciandum delicta mulierum deputari potest: quia ipsæ melius agnoscunt, ut dicitur Luc. de Pen. & Io. de Pla. in d. l. j. c. de mulie. & in quo loco.

25 ¶ Decimotertio, actione populari mulier agere non potest, l. mulieri. ff. de popul. actio.

Decimoquarto mulier prohibetur esse testis in testamento, l. qui in testamento. §. mulier. ff. de testa. §. testes ante. in tit. de test. Secus tamē est in codicillis, secundum gl. in l. si. in gl. pen. in fi. c. de codicil. & in d. §. mulier. in verbo poterit. quā doct. omnes sequuntur. ¶ Sed in contratiū facit: quia prohibito facta in testamento etiam videtur habere locum in codicillis. l. ij. ff. de lega. j. l. si quis in graui. §. si quis codicillos. ff. ad Sillan. in l. diuus. §. codicillos. el. ij. l. conficiuntur. §. codicilli. ff. de iur. codic. & in l. discretio. C. qui test. fa. pos. Responderi potest quod regula quæ habetur in locis præalleg. habeat locum quantum ad habitum personæ: quod ille qui non potest facere testamentum, non potest pariter facere codicillos, non sic videtur

deur respectu solennitatis testamenti: quia solennitas requisita in testamento, non habet locum in codicillis d. l. fin. C. de coic. vbi testes in codicillis etiam non rogati recipiuntur, qui tamen in testamento non admittuntur. Et ita respondet Aret. in d. l. qui testator. §. mulier. Sed huic solutioni obstat videtur text. not. in l. hac consultissima, in verb. quæ in eundem modum. C. qui test. facere pos. vbi text. in prin. facit mentionem de septē testib. qui regulariter in testamento requiruntur. Et postea in d. verb. qui in eundem modum dicitur, quod ea quæ supra dicta sunt, eundem modum debet obseruare in codicillis. Ergo videtur quod qualitas testium requisita in testamento habeat locum in codicillis. Et hoc nisi contrarium expressum reperitur: ut in

27 d. l. si. C. de codicil. ¶ Similiter quod dictum est in testamento in quo mulier non potest testificari, hoc non habet locum in testamento ad pias causas, ut not. Bald. in l. pen. in fin. C. de sac. sanc. eccle. cum si. ut tradunt Moder. in c. quonia. de test. Et idem sequitur Alex. in consil. lvy. viso. col. vj. li. iij. & Cor. Perus. in consil. ccxv. videtur. col. ij. lib. ij. Idem not. Bald. in l. habeat. in rep. d. l. ver. super prima quæst. ibi, de muliere. C. de sac. sanc. eccle. Lanfran. de Oria. in rep. c. quonia. contra falsam. in ver. testes. ver. & primo queritur ibi, inter liberos, extra de prob. Feli. idem in c. quoniam. extra de test. Paul. de Cast. consil. tuo cccxj. Bald. consil. vij. & Pet. Phil. Cor. consil. ccv. in litera i. part. ij.

Est verum quod Romanus tenet contrarium in auth. similiter. in xv. special. in vltima voluntate. C. ad leg. Falcid. per text. in cap. relatum. el. j. de testam. vbi testamentum ad pias causas probari debet duobus aut tribus legitimis testibus. Ergo non videtur

deur quod mulier admittatur: quia non videtur testis legitimus in testamento. 28 ¶ Sed responderetur, quod non requiritur quod sint legitimi: secundum quod requiritur in testamento de iure ciuili. sed secundum canones debent esse legitimi, ut expresse dicitur in d. ca. relatum. Et ratio quæ ibi allegatur hoc ostendit, dum dicitur: quia in ore duorum vel trium stat omne verbum: nam ista ratio declarat quod testes debeant esse legitimi secundum regulam cōmanem. 29 ¶ Et ad hoc facit text. in l. Lucius. in fi. de test. mil. vbi similiter testamentum multis legitimis probationibus debet probari. Et tamen probatio ordinaria sufficit, ut ibi not. & in l. j. ff. cod. tit. Et quod supra dictum est de testamento ad pias causas: idem est in testamento inter liberos, in quo etiam mulier admittitur, ut not. voluit gl. in auth. quod sine. C. de testa. & Bal. ibi rationem adducit: quia quod masculi requirantur, statutum fuit de solennitate iuris ciuili, quæ non attenditur inter filios. Et per rationem idem dicendum est in testamento militis: & hoc videtur sentire gl. in d. authent. quod sine. quæ allegat rex in d. l. Lucius. ff. de testa. milit. 30 ¶ Et eadem ratione idem esset dicendum si in statu disponatur, quod valeat testamentum cum duobus aut tribus testibus quia tali casu statum videtur considerare ordinariā probationem: ut Corn. Perus. dicit in d. authent. quod sine. secus ergo videtur si statutum loqueretur de tribus vel quatuor testibus: quia ista non esset ordinaria probatio. & ideo esset intelligendum de masculis, secundum ius cōmune, qui non appareret esse derogatum: & quod possit mulier esse testis in testamento inter liberos, ita quod institueret liberos, probatur per gl. si. in allegatione authent. quod sine. C. de testam. & ita tenent

omnes doct. in alleg. l. qui testamentum. §. mulier. ff. de testam. 31 ¶ Sed circa hoc dubitatur, an illa glo. procedat eo casu quo instituat balatum. 2 Bal. in d. §. mulier. format dictam questionem in terminis & alleg. Spec. sed non dicit vbi. dicit quod est in tit. de iust. ed. §. compendi ofe quæstione, in l. si qua illustris. C. ad Orf. & in humanitatis. C. de nar. lib. & in l. fin. C. fami. hecificum. & ibi etiam Paul. de Castr. & in l. parentes. ff. de in ius voc. col. ij. verfic. li. j. quid dicemus.

32 ¶ Decimoquinto, mulier prohibetur esse testis in prinata scriptura in terminis. l. scripturas. C. qui pot. in pig. habe. vbi Bald. hoc dicit per illum text. in verbo trium virorum. b

Sed contra hoc facit quod not. idem Bald. per illum textum in lege, licet vniuersis. de test. vbi requiritur numerus duorum vel trium testium, iuxta illud quod habetur in Evangelio, In ore duorum vel trium stat omne verbum. Et tamen text. ibi dicit, duorum vel trium virorum. & secundum Bald. ibi illa verba non excludunt mulierem: Ita ergo dici potest in casu d. l. scripturas. quæ non videtur habere rationem specialitatis: ut dicent Mod. in c. quoniam. de testi. in d. c. licet vniuersis, & dicunt quod in d. l. scripturas. videtur facta expressio de viris ratione maioris frequentie, ut in simili habetur in l. j. per gloss. de rapt. virg. in elem. j. in verb. præsidentes. de rescript.

Non tamen videtur recedendum ab eo quod dicit Bald. in d. l. scripturas. per illum text. quia textus ibi loquitur in casu speciali, ut patet: quia tres testes præcisè requiruntur. Et duo regulariter sufficiunt, l. vbi numerus. ff. de test. Et debent esse testes probatae atque integræ opinionis, ut ibi dicitur. Et ideo cum ibi dicat, triū virorum, consonat quod talia verba prohibent

ta sint cum ministerio: ideo à proprietate verborum nō est recedendū. Secus videtur in d.l. licet vniuersis, quia ille text. loquitur secundum regulas iuris communis, vt ibi patet.

33 ¶ Decimoexto, non potest mulier c. testificari in causa criminali c. saltē de iure canonico. c. mulierem. xxiii. q. v. vbi gl. in c. forus. §. fin. & ibi gl. quæ ita restringit illum text. de verb. sig. & idem glos. in c. ex eo. xv. q. iij. cum similib. vt Abb. tractat in ca. quoniam de test. sibi dicit quod ista est communis opin. & idem tenet Flor. in l. ex eo. ff. de testib. & Io. de Plat. & angel. Arceti. in §. testes autem, in fine de testam.

34 ¶ Sed tamen aduertendum est: quia ista conclusio non probatur iure: nam primo text. in d. c. mulierem absolute dicit quod mulier testis esse non potest. & sic nō loquitur magis in causa criminali quàm civilis. Sed ille text. videtur hoc prohibere vt non possit sine consensu viri, quia hoc infert ex dicto præcedenti, dum inquit, mulierem tubicātam esse viro. Vnde accedente consensu viri ita videtur quod possit in criminali sicut in civilis: quia cum de iure civilis admittatur etiā in criminalibus, per Lex eo. ff. eo. tit. per locum à speciali. hoc etiam deberet seruari de iure canonico, ex quo contrarium expressum non reperitur: vt not. in c. j. de oper. no. nua. c.

Non obstat. text. in d. c. forus. quia ille text. simpliciter dicit, quod testimonium mulierum non est tantæ autoritatis sicut masculorum: quia variū & mutabile semper fœmina: nam ista ratio generalis est, & nou magis in causa criminali quàm civilis loquitur.

35 ¶ Et generaliter in omnibus causis in quibus fœmina admittitur vt testificari possit, illis minus creditur quàm masculo: vt not. Abb. in d. c. forus. & Bal. in conf. xxj. qui melius,

lib. ij. facit. text. in l. fin. ff. de fide instrum. cum sim. vt inferius dicam.

Sed dato q. communis opi. sit vera, limitatur non habere locū quādo aliter veritas haberi non potest: c. quia etiam mulieres in subiciū in causa criminali recipiuntur. vt no. Io. And. post Guid. de Suza. in addit. Spec. in tit. de teste. §. j. in versic. item q. mulier. Et tradit Alex. in cōs. lxxiij. viso themate. in priā. lib. j. & idē Alex. in cōs. lxxiij. anima aduersis. col. iij. lib. ij. & Abb. in d. c. quoniam. de teste.

Et casu quo mulier admittatur, nō est testis omni exceptione maior propter fragilitatem sexus: vt ex pluribus concludit Bart. Vero. in cōs. lxxij. quidam rustici. col. ij. Et idem Alexan. in conf. xcix. in causa inquisitionis. lib. j. & in cōs. clxxvj. viso themate. lib. ij.

Et non sunt integri testes, ita quod duæ mulieres sufficiant ad condemnationem: sed si plures essent, numerus suppleret defectum: vt in simili not. Inn. in c. cum nuntius. de testib. quem refert & sequitur Alex. cōs. lxxix. visis processibus. col. iij. lib. v. facit glo. in l. ij. §. eiusdem. in ver. numerus. de testib.

36 ¶ Decimosextimo, mulier prohibetur testificari in feudis: vt not. Bald. per illum text. in ca. j. in fin. tit. quæ test. sunt necess.

Decimos octauo, in legibus vel statutis condendis mulieres non debent interuenire l. j. vbi Bart. & Ang. hoc dicunt. ff. de legi. per illum text. & ideo Augusta non potest legem condere, vt per gloss. in l. princeps. supra de leg. not. Ang. in dicta l. j. ¶ Et pari ratione mulieres non possunt consuetudinem inducere: vt no. c. y. in l. ij. c. quæ sit long. cōsuet. Bar. & Alb. in d. l. j. Et idem Abb. in c. si. col. vij. de consuet. vnde infert Ro. in sing. suo xlv. alias xlij. incip. ad hoc vt cōsuetudo. q. si mulieres contrahant cum.

cum personis prohibitis, non derogant statuto. hoc tamen quod dictū est limitatur, nisi esset comitissa vel regina: quia proprio iure hereditario haberet potest. tē faciēdi statuta. secundum Ang. hic arg. eius quod not. in l. fi. C. de arb. & idē Ang. in d. l. princeps. supra de leg. facit quod dixi in prin. l. de iurisdictione, quæ quandoque mulieribus competit.

38 Est etiam notandum, q. licet mulieres non habeant vocem in statutis cōdendis vel legibus: videtur tamen quod consiliū mulieris haberi possit: quia imperator ipse dicit legē fecisse, & cōsiliū participem habuisset coniugem eius. in auth. vt iud. sine quoq. iustit. §. hæc autē omnia, facit quod supra dixi de tutela quæ consilio mulieris administrari potest. Et ad idem facit quod not. Bal. in ca. statutum. c. j. de hered. in vj. quem refert ibi Perus. q. licet nō valeat statutum q. mulier non possit matrimonium contrahere sine consensu patris, vt ibi dicit Io. And. Secus tamē est in cōsilio. Et ad idē facit quod licet reprobatā sit cōditio, quod matrimonium contrahat de consensu alterius. Secus tamen est in consilio. Et ratio est: quia consilium nō astrit gl. c. cū olim. de arb. Et ita Pau. de Cast. cōcludit in cōs. lxxxvj. videtur dicendū. Et dicit in c. eccles. sac. & Maria. col. xvj. de contlit.

39 Decimonono, ¶ mulier ordinari non potest ad ordines ecclesiasticos nec recipit characterem si ordinatur: vt per gloss. xxvij. q. j. in c. diaconissam. not. Abb. in c. noua. de por. & remis. Et facit text. xxxij. dist. in c. mulieres. & c. fin.

Et ideo abbatissa licet possit habere iurisdictionem iure speciali. c. dilecta. de maior. & obed. non tamen potest ea quæ sunt ordinis vel ab ordine dependēt: vnde nō potest excommunicare, nec aboluere à pœnitentiis, d. ca. noua. vbi Abb. in princip.

40 Vigesimo, ¶ mulier etiā à monialibus sit, sacra. va. fa. & res sacras tangere prohibetur: & incensum circa altaria deferre non debet. xxiiij. dist. in sacras. Et mulier prohibetur ad altare accedere, & presbytero ministrare non potest. c. j. in fin. de coha. cl. r. & mulie. Et ideo dicit Arch. de conse. dist. j. in c. hoc quoque. quod mulier non potest seruire presbytero in missa.

41 Vigesimo primo ¶ mulier prædicare non potest, neq. docere, licet dōcta sit & sacra. c. noua. de pœni. & remis. xxiiij. dist. in c. mulier. & in c. mulierem. xxiiij. q. v.

Potest tamen cum autoritate superioris secundum gloss. xvj. q. j. in c. ad discimus. quam Abb. reprobare videtur in c. decernimus. de iudic. sed defendi potest per ea quæ dixi ibi.

42 Notandum tamen est q. licet mulier videatur prohiberi à rebus spiritalibus & ecclesiasticis: potest tamē fœmina habere ius patronatus in ecclesia: vt per gloss. xvj. q. vij. in c. quoniam. el. j. not. Abb. in si. vers. sed quæ. ro. de cōcet. præb. Et idē Abb. in c. j. in vers. secundo potest dubitari. & in c. nobis. in j. not. de iure patr. Et idem Abb. in cōs. lxxij. videtur primo in fin. lib. j. Et idē ald. in cōs. ii. j. de iure patron. Cald. in l. c. fin. q. vj. de iure patron. cum similib.

43 Vigesimo secundo, ¶ In fragilitate sexus est deterioris conditionis l. ij. §. verba itaque. ff. ad Velleia. l. si mulier. C. eod. tit. & in cap. ex parte. cl. j. de priuileg.

Vigesimo tertio, propter hoc tortura debet inchoari à fœmina, quia timidior videtur arg. l. vnus in prin. ff. de quaest. & ita tenet Gaud. in uacat. maleficio. in rub. de quaest. & torm. & §. nunc videndum. col. ij. & Paris de Puteo in tract. de syndic. in char. cxij. in vers. viso. de iudic.

44 Vigesimoquarto, ¶ mulier mortua prius præsumitur, l. qui duos. §. si maritus. vbi glo. ff. de reb. dub. Et econtra masculus præsumitur prius natus, vt not. glo. ff. in l. idem. et. ff. de stat. hom. & not. Bart. in l. si fuerit. §. plane. ff. de reb. dub.

45 Vigesimoquinto, ¶ si statutum requirit in contractu alicuius autoritatis vel consensum consanguineorum vel coniunctorum, non intelligitur de feminis: vt not. Bald. in l. j. col. fin. vers. sed quid si statutum. C. qui admittit cum similibus. vt tradit Alex. in cons. xxxiiij. adn. aduersus. char. fin. col. j. lib. ij. Et idem Bald. in cons. ccj. col. fin. in prouincia. lib. j. idem voluit Ang. in l. fin. de verb. sig. & Cor. de Perus. in c. ij. videtur. lib. iij. Et dicit Bald. in c. j. de iud. col. ix. in vers. vltimo quarto. allegando Aristotelem.

46 stoteli, ¶ mulieres habent consilium inualidum, & idem Bald. in c. significauit. de rescriptis. col. j. dicit, ¶ consilium animi apud se. inā non reperitur. Et illud videtur verum quo ad integrandum personam alterius, prout docet. loquuntur in locis præalleg. & facit tex. in c. forus. §. fi. de verb. signi. Secus effectus materia indifferenti: quia tunc veniunt etiam feminæ. vt not. Bald. de propinquis. in cons. cccxxiiij. in quaest. lib. iij. Eodem modo appellatione proximorum: vt not. Ang. in cons. cclxxix. viso facto. Et appellatione coniunctorum, not. Alex. in cons. cxv. circa dubitationem. columna fin. lib. ij.

47 Vigesimo sexto ¶ si mulier concurrat in aliquo officio cum masculino, præualeat masculus, l. j. ff. de sena. & s. dictum est in officio executoris. vnde si masculus & femina patronidiscordant in præsentando, vox masculi præferatur secundum Bald. in d. l. j. de tenarioribus. Et in testificando præualeat masculus ceteris paribus. Abb. per illum text. in cap.

forus. de verbo. signi. in §. fin. & Bald. in cons. cxxj. quis melius. lib. ij.

Et in substitutione exemplari ceteris paribus attenditur Substitutus a patre: vt not. Bald. in Lex facto. column. fin. vers. vltimo quarto. supra de vulg. & pupil. & in simili not. Salicet. in l. vxor. col. ij. C. qui acuf. non possunt Et ista conclusio sane intelligitur, quando officium æqualiter competit virique. Secus si principaliter illud officium fundatum sit in femina, ex eo quod notabiliter tradit Rota in decisi. ccccxxij. fuit dubitatum, in nouis. vbi concludit quod si maritus ratione dotis præferatur vnum, & ipsa vxor quæ dedit ius patronatus in dotem cum aliis bonis præferatur alium, præferatur præsentatus ab vxore.

48 ¶ Vigesimo septimo, præferatur masculus in deposito. l. fina. ff. de fide instrument.

Vigesimo octauo mulier est deterioris conditionis: quia tenetur lugere maritum, l. j. & ij. C. de secund. nup. Secus est in viro. l. vxores. ff. de his qui nor. infam.

49 ¶ Vigesimo nono femina non habet filios in potestate. §. ceteri. inst. de hæred. qualit. & differ. & inst. de adop. §. feminæ.

Trigésimo, propter hoc non potest mulier pupillum substituere. l. ij. in princ. ff. de vulg. & pupil. l. si mater. vbi glo. fin. de vulg.

50 ¶ Trigésimo primo, non potest mulier dare tutorem filio, §. permissum. inst. de tut. l. pater. in princ. ff. de test. tut.

Trigésimo secundo, non potest mulier adoptare, nisi impetret a principe. §. feminæ. inst. de adop. l. si suspecta. §. fin. supra de in offic. testam. & in l. mulierem. C. de adoptio. Et istud etiam hodie procedit, vt tradit Ang. Arc. in §. sed hodie. inst. de adop.

51 ¶ Trigésimo tertio, mulier non potest legitimare, secundum Bald. in l. mulier

mulierem. in fi. C. de adop. Et not. Ang. Arc. in d. §. feminæ. inst. de adop.

Trigésimo quarto, non potest mulier posthumum hæredem instituere, placet. vbi Soci. post Cuman. ff. de lib. & posthu.

52 ¶ Trigésimo quinto in testamentis mulierum non datur contrarabulas l. illud. §. ad testamenta. ff. de contrarabu.

Trigésimo sexto, mulier viro subiecta est c. mulierem. xxxij. quaestio. v. Et debet versari in obsequio viri, l. si cut. de oper. lib. Et est naturalis ordo, vt visis seruiantur feminæ, in c. ordo. xxx. q. ij.

53 ¶ Et ideo maritus corrigere & leuiter vxorē castigare potest, l. consensu. §. j. C. de rap. & authen. ibi posita: & per glo. in l. quemadmodum. in gl. fi. de iureiur. quæ voluit quod etiam eam in vinculis tenere possit.

Et hoc verum est in vxore clericici: vt est tex. in cap. placuit. xxxij. q. ij. Secus est in vxore laici: quia iure cautum non reperitur, secundum gl. 2. in d. c. placuit. in verbo potestatem.

54 ¶ Trigésimo septimo, ius vindictæ non competit feminis, vt per glo. in cap. j. hoc autem notandum. in tit. de his qui feud. dare poss. in glo. magna, in fi. quæ dicit quod feminæ non recipit compositionem patris occisi, sed tantum masculus. & not. Ang. in l. pro hærede. §. fin. ff. de acquir. hæ. in l. iij. §. Cato. de verb. oblig. & in consil. lxxij. ex themare. & Bald. in l. cum inter veteres. C. de fideicommissis. lib. vbi inquit quod si sunt duo hæredes masculus & femina, sufficit habere pacē ab hærede masculino.

Glossa tamen præallegata reprehenditur per Bald. in d. §. hoc autem notandum, quia procedit de iure Lombardorum, & non iure Romanorum.

55 Conclusio est, quod vindicta ex-

tra iudicialis non competit mulieribus: secus est in iudiciali: vt not. Ang. distinguit in consil. lxxxix. viso & facto & statutis.

56 ¶ Trigésimo octauo in muliere maior honestas requiritur: vt per glo. not. in l. palam. §. quæ in adulterio. ff. de ritu nuptiarum.

Trigésimo nono, femina repellitur a successione feudis. cap. j. hoc autem notandum. in tit. qui feud. dare poss. in cap. j. §. ad filias. de success. feud. in ca. viuico. an muus. & in c. j. de alie. feud. pater.

57 ¶ Et etiam si expressè dictum sit, pro se & descendentibus masculis & feminis. Masculi tamen præferuntur, cap. j. §. quintiam. in tit. episcopi nri vel abb. de cuius intellectu notabiliter scribit Alex. in consil. x. ponderatis his. lib. v. & in consil. xxix. quoniam abunde. column. penult. lib. ij. Et dixi in consilio cxxxix. circa fi. & in consil. cxliij. col. iij.

Et prædicta conclusio procedit, quando concessio est facta in feudum: secus si per viam donationis: quia tunc femina admittitur: vt notab. Ang. tradit in consil. cxlij. super puncto. in fin. & Cald. in consil. lxxij. quod domina mera. cum similibus dixi in consil. xxxij.

58 ¶ Et etiam in pluribus casibus in feudo femina admittitur: vt colligitur Ro. in not. suo cxxx. hodie feminæ: & in consil. cclxvij. circa primū. & lab. de sancto Georgio in tractatu de feudis. in verbo, & feminis. & Cor. Perus. in consilio xvj. aperta fronte. lib. primo. cum similibus.

Sed stante iuramento fidelitatis femina semper excluditur, nisi de illa specialiter exprimat: vt Alex. concludit in d. consil. ix. pōderatis his. col. ij. verb. præterea. lib. v. & dixi in d. consil. cxliij. & cxxxix.

Et prædictos casus fere omnes posuit Spec. in tit. de proc. §. j. licet non cum

tanto apparatu.
 57 † Et non solum fœminæ, vt supra dictum est, sed etiam descendentes ex fœminis sunt deteriores cōditionis, quàm ex masculis descendentes. Nam priuilegiū datū alicui circa immunitatem, & generi posteritq; suis ad eos qui nati sunt ex fœminis non pertinet: vt est text. not. in l. prima. §. si. ff. de iur. immun. Et hoc procedit in priuilegio, prout ille text. loquitur. Secus est in beneficio cōcesso à principe: quia ille text. non habet locū, vt tradit Imol. in l. si ita scriptum, de leg. ij. & sequitur Alexand. in l. quia personale. ff. sol. matr. & idem Alexand. in consilio clx. viso themate. lib. ij. Et idē Ioan. de Imol. in consilio lxxj. post exhibitum consilium, vbi dicit illum text. in l. prima procedere in quolibet priuilegio contra ius commune. Et idem Ant. de But. in cōsil. ix. viso puncto.
 58 † Et ratio prædictæ cōclusionis videtur: quia beneficiū principis latè interpretari debet, l. si. §. de constit. prin. Priuilegium vero contra ius cōmune stricte interpretatur, vt no. Bart. in l. circa fin. C. de iur. & fact. ign. & in d. l. si. in prin. de cōst. prin.
 Iste tamen intellectus qui communiter approbat, quod text. in d. l. j. restringatur, quod loquitur in priuilegio, non procedit sine dubio: quia de proprietate verborum descendentes ex fœminis dicuntur esse de genere & de posteritate, vt infra dicam. Ergo in priuilegio comprehendendi debent: † quia non solum in priuilegio, sed etiam in dispensatione & in materia odiosa sic lata interpretatio quatenus verborum proprietates videatur requirere. Et de dispensatione no. Cal. in consil. j. de cōsang. & aff. & in materia pœnali est text. in l. cum lege. ff. de testa. & Arc. ibi ad hoc not. illum textum.
 Vnde secundo ille text. in d. l. j. de iur.

immu. habet aliū intellectum, videlicet quod solum habeat locum in priuilegio immunitatis: prout loquitur quid d. quoddam priuilegium est contra vtilitatem publicā. Secus est in alio priuilegio: quia etiam descendentes ex fœminis comprehenderentur: vt dicit Paul. de Cast. in l. in maritum. ff. sol. mat. gl. in d. l. si ita scriptum. & sequitur Alex. in d. l. quia personale. Nam etiam beneficiū principis quod de sui natura latè interpretatur, tamē restringatur quando vilitati publicæ derogaret: vt not. Ang. in l. fin. col. iij. de consil. prin. facit text. in l. si quando. C. de ope. pub. & not. Bal. in l. j. C. an ser. ex suo facto.

Sed contra istum secundum intellectum de priuilegio immunitatis, vide text. in l. j. C. de impo. lucr. de 60 script. lib. x. † vbi priuilegium immunitatis datum posteris etiam cōpetit filix nepti & ex fœminis descendentes. Andr. Sicul. in l. cum acutissimi. in xij. char. ver. & pōdera. C. de fideicom. opponit de illo text. & respondet quod loquitur in materia fauorabili, & plus nō dicit.

Sed ista responsio non satisfacit: quia etiam in l. j. ff. de iur. immu. materia fauorabilis videtur respectu eius cui priuilegium conceditur, & sic reputetur odiosa, quia sic contra publicam vtilitatem, vt doct. dicunt declarando illum text. eadē ratione odiosa materia videtur etiam in casu dictæ l. j. de impo. lucra. descript. quia etiam ibi iuri publico derogatur.

Nisi dicamus quod textus in dicta l. j. de iure immunit. loquitur de immunitate generali, quæ magis nocet Reipublicæ, & tollit legē cōmunem. Secus videtur in illa immunitate particulari, de qua loquitur text. in dicta l. j. de impo. lucra. descript. quia loquitur illa l. specialiter de curialibus & causis lucriatiuis

uis: & ibi priuilegium immunitatis tollit illam l. specialē: quo casu latè debet interpretari: quia ad ius commune reuertitur, vt no. in cap. olim. vbi Abb. secundam vnum intellectum. de verb. sig. & facit gl. in c. sta tutum. §. numerandū. de præb. in vj. Tertio, reperio ad illū text. in dicta l. prima. ff. de iure immunit. alium intellectum, † quod ibi concessio facta fuit alicui pro se & posteris: quo casu posteritas ad nomen familiæ referitur. l. vacatio. ff. de mu. & hon. familia autem consistit in his qui per sexum masculinum tantum procedunt l. familiæ. §. si. ff. de verb. sig. ita Alexand. dicit in consil. clx. viso themate. lib. ij. supra allega. Et hoc alleg. Cyn. in d. l. final. de constitut. princ. in iij. quæst.

Sed aduertendū est, quia ista declaratio ad text. in d. l. j. de iure immu. nō satisfacit: quia ille text. non solum dicit de posteris, sed etiam de genere. ibi. generi posteritq; datz: quo casu appellatione generis etiā fœminæ includuntur: vt not. Anth. Butr. in c. nouit. in iij. not. per illum text. de iudi. & latius infra dicam. Præterea etiam sub nomine posterorum fœminæ & descendentes ex eis comprehenduntur, vt concludit præcipue Ant. de But. in consilio ix. viso puncto in j. dubio supra alleg. † vbi dicit, quod verbū posteritas, includit omnes descendentes. & ibi illegatle. in l. quod his verbis. §. fin. de leg. iij. vbi appellatione posterorum veniunt liberi, & appellatione liberorum veniunt omnes vtriusque sexus. & etiam ex fœmineo sexu descendentes: illegat etiā Ant. de But. in d. cōst. text. in c. in quibusdā de pœnis.

Et vterius facit text. in l. cum acutissimi. C. de fidei. in l. generaliter. in prin. C. de inf. & sub. in l. vel quæ pater. in v. ex hæreditatis. & l. si venditor. ff. de relig. & in l. j. in prin. C.

de lucra. descript. lib. x. cū si. vt tradit Andr. Sicul. in d. l. cum acutissimi. char. r. 4. col. iij. C. d. fideicom.
 63 † Et bene facit text. in l. immunitates. ff. de iure immunit. vbi dicitur, quod immunitates generaliter tributz, vt ad posteros transferrantur, durat succedentibus in perpetuum. Ergo etiam videtur competere fœminis & earum descend. tribus: quia illis æqualiter successio tribuitur. Et hoc de proprietate verborum, nisi lex vterius procederet, prout in casu d. l. j. §. si. ff. de iur. imm. Eodē modo in nomine familiæ dicendū est: nā licet quandoq; familia specialiter pro agnatione intelligatur d. l. familiæ. §. si. tamē de proprietate ibi etiā descendentes ex fœminis includuntur, l. si. C. de verb. sig. vbi Old. Bald. & Paul. de Cast. per illū text. hoc dicunt. & facit text. in l. pronūtiatio. §. familiar. ff. de verb. sig. & not. Bar. in l. cū ita. §. in fideicomisso. d. leg. iij.
 64 † Eodē modo dicendū est de genere: nā quādoq; pro agnatione accipitur, vt per glo. in l. j. ff. de prob. Et hoc modo intelligitur quod not. Ang. auth. de ince. nupt. in prin. ad fidum inquit per glo. ibi, illos esse de genere qui consanguinei sunt. Et idō frater dicitur esse de genere, l. eum qui. ff. de interd. & releg. & no. Bal. in c. si pater. de test. in vj. d. c. s. q. appellatione generis, veniunt tantum descendentes per lineā masculinam. & Bal. refert Petrus. in d. c. si pater. in r. 4. char. in xij. q. & Andr. Sicul. in cōsilio lvij. in ij. lib. Ioan. de Plat. in l. vacantis. C. de bo. vac. lib. x.
 65 † Regulariter tamen & generaliter sub appellatione generis omnes vtriusque sexus comprehenduntur: vt not. B. in l. j. ff. de prob. vbi inquit, quod de genere meo dicitur etiam qui sunt cognati. alleg. bonū text. & gl. ibi in §. oportet autē in aurb. de m. prin. vbi dicitur q. puniri debet

qui deliquit, & bona permiti debet generi, secundum quod leges disponunt. Et idem dicitur Ant. de Bur. in d. c. no. nit, per illum text. in l. iij. not. licet Andr. Sicul. conetur respondere ad illum text. in d. consil. lvij. circa fin. Et idem probat & tenet Paul. de Cast. in l. j. C. de cond. infir. column. in ver. ite queritur. & dicit quod ista est veritas quod descendentes ex feminis dicitur esse de genere, & dicit se ita consuluisset, & sic repetit in cons. ccc. xxij. supra scriptus dominus consultor. in nouis. vbi etiam ad hoc allegat Spec. in tit. de loca. ver. nunc alia. ver. clv. & inducit text. in castatum. el. j. in prin. de heret. in vj. Et idem concludit Ioan. de Imol. respondendo ad ea quae in contrarium adduci possunt, in consil. iij. post exhibitum consilium. & idem Mari. in consil. xxv. Do. Fran. in j. dub. Et nouissime Do. Pet. Phil. de Cor. consil. ccc. xliij. in hac consultatione. lib. iij. vbi inducit text. in ca. j. de schis. in vj. & idem Luc. de Pen. in l. fin. col. penult. C. de loc. praed. ciui. lib. xj. Et ista addenda sunt ad ea quae tradit Bald. & Mod. in l. ij. C. de irr. emph. 67 + Similiter descendentes ex femina nobili sunt deterioris conditionis, quia non dicuntur esse nobiles: quia nobilitas non dicitur a matre, vt not. Bald. per illum text. in l. liberos. in ff. de sena. Et idem not. Bal. ponendo rationem in fi. l. ver. sed hic quero. C. de ser. fugit. & tradit Pet. de Anch. in c. ccc. lxxxix. visis diligenter iuribus. Et ideo non potest quis portare arma matris, quia tale ius deseruit arma non competit cognatis: vt not. Bart. in tra. de insign. & art. in ver. quero qualiter. vbi allegat text. in l. ius familiarum. C. de reli. Et ad hoc facit quod descendentes ex femina non sunt de familia eius: quia qui nascuntur, patris, non matris familia sequuntur, l. familia. §. ff. de

verb. sig. & in istis procedit quod si cum est, vt nobilitas ex persona matris non consideretur, quod statutum & consuetudo in contrarium non valet. c. vt no. Bal. per illum text. in fi. in l. x. C. de decur. li. x. In quo dicto aduertendum est, quod statutum vel consuetudo inferioris non valet: qui ibi in d. l. exemplo. derogatur consuetudini. ideo consuetudo contraria non valet, sicut etiam dicitur in authent. nauigia. C. de furtis. in authent. omnes peregrini. C. communia de success. 69 + Sed ab ipso Imperatore, vel principe, vel populo qui superioris non recognoscit, & bene videtur quod statutum fieri posset, vel consuetudo induci: quia quod nobilitas fit a patre, hoc a iure ciuili inductum est, sicut ius agnationis, quod tolli & mutari potest. §. fin. in fi. de leg. agna. tur. vnde in totum nobilitas a statuto induci potest, vt not. Bart. in l. j. in fin. char. in vers. iij. ex praedictis. & in vers. iij. inferitur. C. de dignit. lib. xij. & Paul. de Cast. in consil. cxxvij. dubitatur j. in l. iij. dubio. in nouis.

70 + Contra vero in pluribus casibus de melioris a conditionis sunt feminae quam masculi.

Primo, mulier citius potest facere testamentum. l. qua aetate. supra de testa. Secundo, prius patrimonium contrahit. in st. de nup. in princ. quia prius efficitur pubes. in stit. quib. mod. tutela fit. in princip.

71 + Tertio, mulier citius venia aetatis impetrare potest, videlicet in xvij. anno, & masculus tantum in xx. l. ij. C. de his qui vend. aet. impetr. Et ratio praedictorum videtur secundum Bal. in d. l. ij. quia naturaliter citius e crescit quod citius finitur.

72 + Quarto, mulier non potest carcerari. ff. l. j. C. de offic. diuer. iud. authent. nouo iure. C. de cust. reo. Et hoc habet locum in honestis mulieribus, secus est in meretrice, quae capi & carce

carcerari potest: vt not. Angel. post Pet. in l. quoniam. C. de custod. recr. Et idem no. Bal. in l. consentaneum. col. fi. C. quomodo & quando iudex alleg. text. in argument. in §. fina. in authent. & testibus in ea. quae parit. 73 + Et hoc verum est, nisi esse in matrimonio: quia propter honorem matrimonij, licet in honeste viuat, non potest carcerari: vt not. voluit Io. And. in tit. de iniur. in prin. in addi. Spec. ar. li. vxor. in §. diuus. ff. de adult. not. Ro. in l. si vero. §. de viro. in secunda fallen. supra solut. mar. Alex. in l. plerique. ff. de in ius voca. 74 + Secundo, fallit in muliere obligata pro administratione tutelae: vt no. Bart. in authent. matri & auia. C. quando mul. ur. off. & in l. si quis sub conditione. ff. de test. tut.

Tertio fallit, quando recusat redire ad virum: quia capi potest & extrahi de domo, vt ad vitium ducatur. vt nota biliter tradit Abb. post Card. in c. literas. col. fi. ff. de rest. spo.

75 + Quarto, mulier non cogitur comperere & personaliter, saltem non in omnibus causis ex quibus masculus compellitur. vt no. Bal. in l. si. C. de proc. in ver. vltimo quero hic. Sexto, statutum quod nullus de magnatibus intret palatium, non intelligitur in muliere: vt not. Bald. in l. in multis. ff. de sta. homi.

76 + Septimo, mulier in diuisione quae fieri debet, habet electionem. vt not. Bart. in l. j. per illum text. C. de his qui se dese. libr. x. quod dictum videtur procedere specialiter in illo casu: vt sentit Bart. ibi. & Ioan. de Plat. qui dicit, quod mulier in isto casu habet duo privilegia.

77 + Octauo, statutum quod loquitur de bannito non habet locum in femina: quia ratio statuti non videtur procedere in femina. tradit Ang. in consil. lxxvij. primum est. col. j.

Nono si legatum factum sit monaste-

rio, in dubio de monasterio femininarum & monialium intelligitur: quia locus magis pius reputatur: vt not. Bart. in d. l. in multis. in fi. de statu homi. alleg. Cyn. in l. cum muliere. C. de dona. ante nupt. in vltim. quaestio. vbi de hodie Bal. & Angel. sequuntur.

78 Decimo, + in crimine laesae maiestatis filiae feminae sunt melioris conditionis: vt in l. quisquis. C. ad leg. Jul. maie. fa. text. in ca. quicumque. de poen. in vj. Et in simili si filij bannitorum expelluntur de ciuitate non intelligitur de filiabus: vt not. Bal. in l. qui uis que. C. de ser. fug. 79 Undecimo + si mulier praegrans habet, habet praerogatiuam: vt habetur in l. praegrans. supra de poenis, quia poena differitur, & torqueri non potest: de quo Bar. ibi, & Bal. in l. Imperator. ff. de statu homi. & idem Bal. in l. interpositas. in fin. C. de transac. & Ioan. de Anan. in cap. j. col. ij. de his qui fil. occid.

80 Duodecimo, + est melioris conditionis femina: quia pro excommunicatione non cogitur Romam petere ea mulieres. de senten. excom.

Decimotercio, quia mulier pro minorum metu excusatur quam masculus: secundum glossam in c. cum lo. um. de sponsa. de cuius intellectu videndum est quod dixi in c. fin. de app. & in c. causam matrimo. de offi. deleg.

81 Decimoquarto, + est melioris conditionis respectu dotis: quae est valde privilegiata, l. j. ff. sol. matri. l. affiduis. C. qui pot. & in §. fuerat. in st. de actionibus.

Decimoquinto, in muneribus corpora libus l. iij. §. corporalia. ff. de iur. & hono. & ideo statutum de capiendis malefactorum, non intelligitur in mulieribus. kv. not. Io. de Plaea in l. patrimonium. C. de mune. par. lib. x.

82 Decimosexto, + propter fragilitatem sexus mulieri magis succurritur, quam.

quam masculo: quia mulier plerūq; contra propria commoda laborat, l. iij. C. de nupt. Et ideo in muliere facilis iuris ignorantia præsumitur, vt no. Bar. in l. fi. C. de iuris & facti ignoran. Et facit quod not. Bald. in rub. C. de rerum permu. circa fin. vbi dicit quod in muliere & rustico præsumitur simplicitas, non obstante iuramento: quia iuramentum captiosum est. Et facit quod supra dictum fuit de Velleiano & fragilitate mulieris.

D. scimo. spimo, in casu l. sicut patronus. ff. de oper. lib.

1 Decimo octavo in casu l. iij. §. si filios famul. ff. commo. & de his not. Specu. in titu. de procurato, in §. j.

3 Et ad supra dicta notandum est, quod priuilegium datum alicui pro se & filiis masculis & feminis, non committitur filiz nuptæ. Ad hoc allegatur dictum Barto. in l. quoties. C. de priuileg. f. hola. lib. xij. vbi Aug. & Ioan. de Pla. sequuntur.

Sed Maria Socin. in consil. incip. reuerendus dominus de Raella. prout moder. referunt in ca. nouit. colum. j. de iudic. reprobat illud dictum

34 quia mulier nupta retinet tamen orig. & familiam patris, vt not. Bar. in l. si. §. pen. ff. ad municipi.

Et contra Barto. etiam tenet Alex. in l. cum quedam puella. col. ff. de iurisd. omn. iud. Et late id concludit Corn. Ferus. in consil. clxxvij. circa quod est primo videndum. col. fin. lib. iij.

Sed non est laborandum: quia Bart. in d. l. quoties. non dicit illud ad quod allegatur. Et verissima conclusio vi-

35 datur quod filia nupta gaudeat priuilegio dato patri suo & filiabus: quia licet mulier nupta sit remanet tamen in potestate patris, vt no. per glof. insi. ad Tertul. §. j. in vers. parentes. & not. Bald. in l. si uxorem. in prin. C. de cond. inster. Et retinet originem & familiam patris. vt not. Bar.

in d. l. §. pen. ad municipi. & Bald. in d. l. cum quedam puella. Et ideo bona prohibita alienari extra familiam, non prohibentur alienari in filiam nuptam. vt Alex. concludit in consil. lvi. consideratis verbis. colum. penult. lib. j. & late hoc tradit Soci. in consil. cccxxvij. præfens consuetud. col. ix. Et cum prædictis etiam concordat Alexan. in consil. xx. v. si processu. in fil. lib. ij. consil. c. ex inspektione in prin. lib. ij.

86 Extra casus supra notatos, in quibus expressè inter masculos & feminas differentia constituitur, à pari procedunt regulariter masculus & femina: qui enim inter eos differentiam induunt, nature accusatores existunt, vt dicitur in l. maximum vitium. C. de lib. prat. & in l. lege xij. tabularum. C. de leg. hær. & in §. nostra constit. inst. de ex hær. lib. iij. inter masculos & feminas nihil interesse existimas. & in auth. defuncto. C. ad Tert. ibi, exclusa proferus omnino differentia sexus. & in auth. in successione. C. de suis & leg. non distinguendo sexus. Ad idè tex. in §. consideremus. in fin. vers. non autè. in auth. de trien. & semis. ibi nõ autè distinguemus de filiis. siue masculij, siue feminae sunt. Ad idem tex. in l. mulier an masculus. ff. ab Treb. in l. pen. C. qui bo. ced. pos. ibi, vtriusque sexus, & in l. quoties. §. imperator. ff. de poll. ibi, non tantum masculos, sed etiam feminas. & in l. j. generaliter. ff. de leg. prat. ibi, sed nec personas profecurus est, vtrū ex virili sexu an ex feminino descendunt. & in ij. §. j. ff. vnde leg. ibi, non tantum masculos, sed etiam feminarum & in l. omnes omnino. C. de agric. & censu. lib. xj. ibi, sine vilo sexu discrimine. & in l. vel que pater. §. liberis. ff. de religio. ibi, liberis vtriusque sexus. & facit tex. in c. j. in fin. de vita & hon. cler. vbi feminis, sicut masculis laicis ingress

ingressus ecclesie ad orandum pariter cõceditur. Et mulier in contractibus principalibus masculo æquiparatur: vt not. Bald. per illum tex. in l. si à muliere. C. de instit.

87 Et si mulier nullam habet prerogatiuam vltra masculum, nisi quatenus expressè in iure reperitur, l. fin. vbi Bald. C. de iur. & fac. ignor. vnde quod disponit in monachis, etiam habet locum in monialibus, in his que sunt eis proportionabilia. vt not. Abb. in si. per illum tex. in vltimo notabili. de statu regu. de quo not. Card. in cle. j. in v. q. de regula.

88 Et eodè modo statutum quod imponit pœnam in aliquo casu etiam habet locum in femina: vt no. Bar. in l. iura in si. ff. de leg. vbi loquitur in statuto pœnali quod quis non vadat de nocte sine lumine. Nam etiam comprehendit mulierem. & idem not. Bar. in l. j. in si. ff. de pecun. post Cyn. in l. j. in antepenult. q. C. que sit p long. consue. & Bald. p in l. quicumque. colum. iij. C. de seruis fugit.

89 Et si idem in statuto quod imponit pœnam pro violentia illata cum armis vel sine, quia etiam mulierè includit, vt not. Imol. Ro. Pau. de Cast. & Alex. in l. si constante. §. fin. ff. sol. matrim. Et facit quod not. per glof. magnam quam Bald. & doct. sequuntur, in l. si quis in tantam. C. vnde vi. & que tenet pœnam illius legis etiam habere locum in muliere. facit glo. in l. j. C. de rapu virg.

Aliqua iura ex supradictis alleg. Spec. in dicto titulo de procurat. §. j.

Et quia supra proxima dicta in effectu pendent ab illo articulo, quando masculinum concipit feminitatum, hic non impertinenter pro complemento huius legis applicari potest, & plenius & meliori ordine quam hactenus scriptum sit, declarabitur. 90 Sic ergo conclusio & regula affirmatiua, q masculinum concipit

feminitatum: quia dicitur in l. que duos. in si. de leg. iij. q. sexus masculinus semper femininitati continet, & in l. seruis legatis, de leg. iij. dicitur quasi cõmune nomen vtriusque sexum continet: & hoc procedit etiam secundum Grammaticos, vt dicit Paul. de Castr. in l. quicumque. C. de ser. fugi. Et hoc etiam habet locum in lege diuina: vt not. Abb. per illum tex. in c. maiores. col. ij. versic. item noto de baptis. Et ratio huius con-

91 clusionis videtur: quia non debet fieri differentia inter masculum & feminam. l. maximum vitium. C. de liber. prat. cum similib. supra alleg. Et istam rationem adducit Petr. de Anchar. in consil. cxx. pro clarior. Et attenda hac ratione dicendum est, quod regula procedat in materia in differenti: prout text. loquitur in d. l. maximum vitium. & ita prima regula limitatur. Secus ergo videtur in materia differenti: que non ita conueniret feminis sicut masculis: quia tunc masculinum non completur femininitati: vt not. Bar. in l. j. ff. de verb. signifi. & in l. j. in fin. ff. de pecul. & idè dicit Bald. in l. seruis. C. commu. de success. & in l. in multis. in versic. & nota quod masculinum. S. de statu homi. & idem Bald. in l. tres fratres. in versic. & est argumentum. ff. de pact. & in consil. ccj. in prouincia. col. si. lib. j. & not. Sali. in d. l. quicumque. C. de ser. fugit. & Cuma. in consil. lxxxij. presupposito. & facit quod supra dictum est in

92 hac l. de statuto requirente consensum propter quorū: quod non intelligitur de feminis: quia est diuersa ratio in feminis, vt dictum sit. Et ista ratione si statum preponit agnos cognatis, nõ intelligitur de feminis: vt voluit not. Io. de Ana. in consil. liij. visis statutis in ij. dubio. Et reperio quod Bald. idem dicit in consil. cccclxxxij. circa questionem.

lib. v. Et ista prima limitatio etiam habet locum si statutum expresse dicat, quod masculinum concipiat femininum, quia statutum intelligitur si materia ad optari potest, & si eadem est ratio in femininis: vt not. Bald. in consilio xlvij. actum tale est, libro v. Et tale statutum secundum ius commune intelligitur, & parum operatur: vt tradit Corn. Perus. in cons. xj. stantibus dictis statutis, lib. j. Nisi statutum diceret quod in omnibus casibus masculinum concipiat femininum: vt idem Corn. Perus. scribit in cons. cccvj. quo ad primum. col. penult. lib. j.

93 Secundo, et regula procedit ex interpretatione extensiva: quia de proprietate sermonis masculinum non concipit femininum, vt no. Bar. in d. l. j. de verb. sig. per tex. in l. pronuntiatio. in prin. ff. de verb. signifi. vbi dicitur, quod pronuntiatio sermonis in sexu masculino plerumque ad verum, sexum porrigitur: ergo illud videtur per extensionem per illud verbum, porrigitur. facit tex. in l. ij. de i. lib. cau. ibi, ad iniuriam nostram porrigitur. Et ad hoc allegat. not. in l. in adoptiuis, vers. qui in filio. C. de adopt. vbi expresse dicitur, quod in filio diximus, hoc in filia. ext. simus.

Et ista limitatio secundum intelligitur in nomine masculino, prout est seruus, equus, filius. Secus est in termino communi, prout est homo. Et idem si dicatur, si quis, quia intelligitur homo: & tali casu in termino communi masculinum comprehendit femininum de proprietate sermonis: vt Barth. conclusit in d. l. j. de verb. signifi. per illum text. vbi verbum si quis, concipitur tam femininum quam masculinum. Et hoc proprie propter illud verbum concipitur. Et idem sequitur Bald. in l. Gallus. in prin. col. si. de liber. & posth. Card. in elem. in iij. q. de elec. Domi.

in c. generali. col. iij. de elec. in vj. Alex. in consil. lxxj. super eod. lib. j. & idem Alex. in consil. xxiiij. aniu. diuersis. col. iij. lib. j. & idem Cumanus in consil. clxvj. visa. & Benedic. Capra, in consil. lxxj. cum viso. circa fi. Et circa predictam doctrinam Bart. primo dicit Ang. in d. l. quicunque. C. de ser. sag. q. in materia favorabili talis differentia non attenditur: quia termini sunt communes in substantia, licet non in probatione sermonis. Secundo dicit Domi. in d. c. generali. col. iij. q. talis differentia non attenditur, quia ista est interpretatio passiva quae habet locum etiam in statutis.

Tertio dicit Bart. in l. j. col. si. ff. de pen. col. i. quod licet de proprietate sermonis masculinum conciperet femininum, illa tamen est oratio infinita quae de proprietate sermonis non equipollet vniuersali: & sequitur Aretin. in consil. xxxix. in facto. col. ij. in vers. pro hac decisione.

Et hoc videtur esse intelligendum quando profertur ab homine. Secus videtur si a lege: vt not. Bartol. in l. si pluribus. de legat. ij.

Quarto & ultimo considerandum est, quia non videtur quod Bart. bene dicat in secundo membro, dum inquit, equiparado, siue dicatur de homine simpliciter, siue dicatur si quis: quia intelligitur de homine secundo cum.

96 Nam et hoc non videtur verum: quia licet terminus homo, sit communis si profertur simpliciter: non tamen sic videtur, si dicatur si quis homo: quia tunc terminus homo, restrictus videtur in masculino per illud verbum, si quis. quod est masculini generis: & ita Fulg. dicit in d. l. quicunque.

97 Tertio regula limitatur vt habet locum quando genus masculinum in nomine appellatio exprimitur: puta filius vel seruus. Secus si in nomine proprio: vt not. Bar. in d. l. j. de verb. sign. per l. si quis ita. §. j. cum gloss.

98 glo. in ver. filio. ff. de testam. tur. & idem Ang. dicit in d. l. quicunque. Et idem est si expresse dicatur de masculino: quia tunc femina non comprehenditur: vt Abb. tradit in consil. xxxvij. videtur primo. in j. libr. vbi inquit, quod terminus masculinum tunc conuenit viris & non feminis. idem Ant. de Bur. in consil. xlvj. recte dictum est. & Io. de Ana. in col. xxij. ad approbandam. Et idem si dicatur viris: quia non veniunt feminae. vt not. Barro. per illum text. §. de legi. & Bald. in l. scripturas. per illum text. Cui pot. in pign. hab. de quo supra dictum fuit. Et ad hoc etiam allego bosum text. in c. maiores. de baptis. ibi, et viri quam feminae baptizantur.

99 Quarto limitatur nisi constaret de voluntate disponētis: quia tunc masculinum non continet femininum: vt not. Bart. in d. l. j. de verbor. sign. per l. Lucius. §. quæstum. de leg. iij. ibi, nisi aliud sensisse testatorem probeur. Et idem dicunt Angel. & Salic. in d. l. quicunque.

Et hoc clarum videtur quando apparet de voluntate: idem tamen est etiam si hoc ex coniecturis colligatur, quia voluntas testatoris quæ apparet, & ex coniecturis etiam attenditur. licet imperator. vbi Bart. de legat. j. l. cum auus. de condi. & demonst. l. cum proponeretur. in fin. l. qui solidum. ff. de legat. j.

Et exemplum poni potest in notabili questione quam ponit Pau. de Cast. post Fulg. in l. j. col. fin. C. de condit.

99 infer. vbi inquit, quod si pater instituit filiam in certa, & filium vniuersaliter instituit, ecclesia substituta, si filius institutus sine filiis decederet. Nam tali casu illa conditio filiorum intelligitur de masculinis: quia non est verisimile quod testator voluerit nepotes esse melioris conditionis, quam filias proprias, arg. l. si via matre. C. de bo. mater.

de quo dicendum est, vt tradit idem Paul. de Cast. in consil. lxxvij. casus frequenter contingit: & in consil. cccclx. viso oculo testamento. & Raph. Cumanus in consil. cxvij. in testamento. in prin. cum similib. vt dixi in consil. xv. Et nouissime late in hoc insisit Soci. in l. cum auus. in j. char. ff. de condi. & demonst.

Et in proposito de dictis coniecturis tradit Bald. in l. tres fratres. x. not. ff. de pact. cum similib. vt Alex. tradit in consil. xxxvij. viso testamento. lib. j.

100 Et ad coniecturandum voluntatem testatoris non parum facit qualitas testatoris: quia si ipsa femina sit, non est verisimile quod voluerit femininas excludere: vt not. casu sing. scri. Petr. de Ancha. in consil. cccxxxix. pro maiori intelligentia. col. iij. Et de isto consilio feci mentionem, in c. presentia. in §. char. de probat.

Et ex hoc colligi potest iuramentum ad tex. in l. j. de immu. quod dispositio illius legis, non haberet locum si priuilegium immunitatis concessum fuit ab aliqua muliere, puta ad regina vel ducissa, quod addendum est ad ea quæ dicta sunt supra, circa intellectum l. j. §. fin. de iure immunit.

101 Quinto, et limitatur quod esset facta mentio distincte de utroque sexu: quia tunc masculinum non concipit femininum, vt not. Bald. in l. in multis. in fin. ff. de statu hominum. quia expressum facit cessare tacitum. l. cum ex filio §. j. ff. de vulga. Et repperio quod Bald. hoc idem dicit in consil. clxxxvj. quia allegationes. lib. j. secundum nouam formam.

Sexto regula non habet locum stante statuto, quod verba intelligi debeant ad litteram. Nam tali casu masculinum non contineret femininum, vt not. Bald. in consil. cccclx. Ioannes. lib. v. & Corn. Perus. idem tradit in consil. xliij. in presenti consultatione. col. penult. lib. j.

- 102 Præmissis + prædictis limitationibus quæ generales sunt, nunc videndum est, an regula habeat locum in a omni materia.²
- Et ad maiorem declarationem possunt formari decem quæstiones.
- Prima, quid in ultimis voluntatibus.
- Secunda, quid in contractibus.
- Tertia, quid in dispositione legis.
- Quarta, quid in statutis.
- Quinta, quid in gratia vel privilegio.
- Sexta, quid in rescriptis.
- Septima, quid in sententia.
- Octava, quid in officio.
- Nona, an appellatione fratris veniat foror.
- Decima, videndum erit de quibusdam quæstionibus in specie.
- Postremo econtra: An feminum concipiatur masculinum.
- 103 Circa + primam in ultimis voluntatibus iura clara sunt quod masculinum comprehendat feminum: quia legatis mulis etiam mulæ cõstituentur. l. qui duos. de leg. iij. & legatis seruis serux veniunt. l. seruis legatis. eod. tit. de legat. i. j. & in §. j. in athen. de non eligend. ibi, duos filios masculinum & feminam. Et in substitutione, not. Petr. de Anchar. in consil. cxx. pro clariori.
- Et conditio illa, si decesserit sine filio: etiam de filiabus intelligitur: vt no. Ioan. And. & docto. in c. Raynaldus. de testam. cum similib. vt dixi in consil. xv. in princ.
- 104 Et ex ista + communi opi. confunditur quod dicunt Mod. Papieñ. videlicet: as. in l. si quis id quod. col. iij. ff. de iurisd. omn. iud. q. si testator reliquit fundum Titio & filio successivè. & nõ stantibus filiis substituit ecclesiam. quo i ecclesia nõ excluditur stante filia: quia ecclesia substituitur tollit præsumptionem filiorum. de qu. in locum. uis. ff. de condi. & demonstr. & l. cum acutissimi. C. de fideic. vt not. tradit Pe. de Anc.

in consil. xlvj. prima facie. nam talis definitio quam ponunt Mod. in d. l. si id quod fundata in præal. g. consil. Petr. de Ancha. non est vera, quia est contra contrariam opinionem quæ habet in ultimis voluntatibus masculinum concipit feminum, vt s. dictum est.

Non obstat dictum Petr. de Ancha. quia ad propositum non bene adaptatur: quia fauor ecclesie ita excluderet masculos sicut feminas in casu in quo loquitur Petr. de Anchar.

Propterea contrariū eius quod dicit Petr. de Ancha. tenet Bald. in d. l. cum acutissimi: illa lex etiã habet locum ecclesia substituta: quo dicitur esse, vt late occurrat in d. l. cõsaus. in vj. char. in ver. secundum correlatiū.

105 Et prædicta conclusio in ultimis voluntatibus masculinum concipit feminum, procedit in materia fauorabili: secus est in materia odiosa: puta si facta sit exhereditatio de filio, non habente locum in filia. l. j. §. sed & si in eum. ff. de ven. in pos. mit. & no. Bart. in d. l. j. de v. rb. sign.

Et isto casu verificari potest quod dicitur glo. in c. generali de elect. in vj. q. in fauorabilibus masculinum concipit feminum, & non in odiosis. Et ita simpliciter etiam Bald. dicit in consil. cxxxvj. præmissis verbis. col. fil. v. & Cuma. in consil. clxvj. v. sa.

Sed tamen aduertendum est, quia text. in d. l. j. de ven. in pos. videtur loqui quando verba masculini generis geminata sunt, vt colligitur ibi, si mihi filius vsus nascetur. Quo casu dici potest, quod illa verborum geminatio hoc operetur: quia verba geminata præcisam ostendunt voluntatem disponentis. vt not. Bald. per illum text. in c. cum te. de rescript. Vel secundo responderi potest, quod ille text. videtur loqui in casu claro quando cõstabat de voluntate testatoris, quod noluisse filiam exheredare, sed solum filium: & tunc bene adaptatur casus

casus de quo ibi loquitur: quia incertum est, an nascatur filius, vel filia. Et licet hoc modo text. cauillari possit, negari tamen non potest quin in d. l. j. §. sed & si incertum pro constanti præsupponatur quod exhereditato filio non ut filia exhereditata, & sic bene probatur ibi, cõmunis opi. quia materia odiosa est. Et facit text. in l. ij. in l. cum quidam. de libe. & posth.

106 In + secunda quæstione cõmunis est opi. q. in contractibus masculinum non concipiat feminum. vnde si quis recipit in emphyteusim fundum pro se & filijs nõ veniunt femina: vt voluit Guid. de Suza. in l. veteribus. per illum text. ff. de pact. quia verba interpretantur contra illum qui illa protulit. Et idem tenet Archid. xvij. q. liij. in ca. si quis suadente. cum sim. vt Alex. tradit in cõf. lxx. super eod. lib. j. & in consil. cxlij. viso instrumento. lib. ij. & in consil. cxlij. consideratis verbis. eod. lib. ij. & dixi in ca. in præsentia. de proba. col. xvij. & idem tenet Imo. in consil. xxxvij. in casu præmissis. & Cum. in consil. clxvij. vbi dicit hoc præsertim procedere in contractu stricti iuris.

Et quod dictum est etiã sequitur Rom. in consil. xxxv. visa facti serie & Corn. Perus. in consil. lxxij. de duobus. col. fil. lib. j. & in consil. clxx. post reditum consilium. col. fil. lib. ij. & in consil. cxxxij. in hac consil. lib. iij.

107 Prædicta + conclusio habet locum quando in contractu dicitur de filiis: secus si dicatur de liberis: quia tunc etiã in contractibus femina includitur: vt not. Bald. per illum text. in l. sed si hac. §. liberos. ff. de in ius voc. Petr. de Ancha. in cõf. cxxv. vis. Alex. in d. §. liberos. & in consil. lxx. viso. lib. j.

Sed tamen talis differentia non videtur procedere sine dubio: quia ratio d. l. veteribus. ff. de pact. etiam videtur militare in liberis: quia sicut appellatione liberorum venit femi-

næ cum masculis. d. l. sed si hac. §. liberos. & in l. fin. de censu. & in l. cognoscere. §. liberorum. ff. de verbo. sign. Eodem modo appellatione filiorum, veniunt filia, vt supra dictum est. Et tamen in contractibus non veniunt, per d. l. veteribus. quæ quidem etiam videtur militare in liberis: nam etiam quandoque appellatio liberorum non veniunt femina. l. liberos. de senator. vnde concludendum videtur, vt infra dicam.

Secundò, conclusio supra facta in contractibus non habet locum quando absurdum sequeretur, si femina in contractu non includerentur: vt Alex. declarat in d. l. sed si hac. §. liberos. & in consil. lxx. super eo. lib. j. supra alleg. & ibi responderi ad illum textum, in §. liberos.

Tertiò, prædicta conclusio non videtur habere locum in donatione quæ late debet interpretari. ca. cum dilecti de donat.

Et ad hoc allego decisionem Angel. in consil. cxxlij. super primo. in fin. Card. in consil. lxxij. quod dicta verba. & dixi in consil. xxxj.

108 Postremò + aduertendum videtur, quia licet cõmunis sit opi. q. in contractibus masculinum nõ concipiat feminum, vt patet ex supradictis: tamen ista opi. non probatur iure: quia reg. l. veteribus dicit, quod in re obscura & ambigua interpretatio fit contra venditorem & cõtra locatorem qui apertius potuit legem dicere. Sed hoc in isto casu non videtur adaptari: quia nõ videtur obscurum nec ambiguum, quando dicitur de filiis, quin comprehendantur filia: quia hoc semper habet locum, q. masculinum concipit feminum. d. l. qui duos de leg. iij. Et cum ista sit regula, res clara & certa dicitur pro eo qui fundatur in regula: vt not. Bar. in l. quoties. ff. si quis cautio. Et quia hoc est in vltima voluntate, vt supra

dicitur est, ergo pariter idem videtur esse in contractibus: quia ratio diversitatis efficaciter reddi non potest. Nec valet ratio Alex. in d. consil. lxxij. inquit, quod in ultimis voluntatibus fit larga interpretatio. l. in testa. mētis. ff. de reg. iur. quia illa reg. non habet locum in leg. atis, in quibus attenditur quod minimum est. l. nummis. de leg. iij. l. apud Inrog. l. i. §. Scio de leg. j. Et tamen in legatis masculinum concipit femininum. d. l. qui deos. & l. seruis. Ergo non videtur obsecutum legatum quando masculinum concipit femininum. Et go l. veteribus. non videtur habere locum in tali casu.

Et ad hoc facit quod Doc. dicit de liberis nam idem videtur dicendum de filiis, ex quo ratio diversitatis assignari non potest: vt supra dictum est. Et quia etiam materia odiosa, vt infra videbimus in dispositione. l. masculinum concipit femininum. l. si quis id quod. ff. de iurisd. omnium iud. Ergo idē in contractibus videtur.

110 Et in quibus licet debeat fieri stricta interpretatio, si quicquid astringenda. de verb. oblig. non tamē verba contractus magis restringi debent, quam si materia esset odiosa. Et de hoc aliquid dicit Cor. Perus. in cōf. clxxvij. circa quod lib. iij. & in cōf. cxxxij. lib. iij. supra allegato.

Tertia est questio in dispositione legali, in qua cōmuniter omnes tenent, quod regula, habet locū: si lex loquitur de eo, etiā intelligitur l. j. ff. de consil. pec. l. iij. in prin. ff. de neg. gest.

Et hoc etiam procedit in materia odiosa & pœnali d. vt dicit Cyn. post Odof. in l. quicunque. C. de ser. fug. Et idem dicit Alb. per illum tex. in l. si quis id quod. ff. de iur. om. iud. & ibi etiam allegat tex. in l. ait diuus. ff. de iure fisci. vbi verbum quicunque, masculinum & femininā continet & idem est in ver. si quis. l. j. ff. de verb. signi.

& not. per glo. in c. generali. in vers. vniuersos. de elec. in vj. & facit tex. in l. si quis in tantum. cū gl. si. in prin. C. vnde vi. & in ca. si quis suadente. xvij. q. iij. iun. 20 c. mulieres de sent. excom. & in l. si quis maior. C. de traslac. cum gl. in l. cū proponas. eo. etc. & in clem. j. cum gl. in verb. eos. de sepul. Et ex his verificatur quod not. Ang. in cōf. clxxix. vifo testamento. vbi inquit, quod quādo masculinum profertur à lege, semper concipit femininum. Alleg. Ioann. And. in cōf. de elec. in vj.

Non omitto tamen quod in casu l. si quis id quod. non videtur materia odiosa: quia interest reipublice, quod delicta puniantur. l. ita vulneratus. ff. ad leg. Aquil. cap. vt famae. de sent. excom. Et quādo tractatur de interesse reipublice, materia reputatur fauorabilis: & extensio fit etiā in materia pœnali. vt not. Bart. in l. quem admodum. C. de agric. & censu. li. xj.

Et ita dicit Cor. Perus. in cōf. cxxxij. lib. iij. supra alleg. Et idem dicit Moder. in d. l. si quis id quod.

Sed respondetur, quod illud est verū, quando delictum remaneret impunitum: alias secus, vt declarat Barto. in l. ij. §. ex. item. ff. de his qui no. infam.

112 Et secūdo potest responderi, quod in pœnis causa immediata est fauor reipublice. Et causa immediata attenditur, quae principalis est. Et ita respondet Soc. in l. j. in prin. col. si. de verb. oblig. alleg. Bal. in fi. C. de interd. mar. Prædicta conclusio limitatur, primo vt procedat in materia differēti: secus si materia penitus non cōueniret femininis: vt in isto casu Dom. dicitur in d. c. generali. cum sim. vt dixi supra in prin. nā ista limitatio semper intelligitur per ea quae supradicta sunt.

Secūdo ista conclusio habet locū, vt dictum est, etiā in materia odiosa. Et hoc intelligitur in odio rationali: secus est in odio irrationali, put est quando

quando vnus pro alio ponitur: quia tunc masculinū non concipit forminū. vt not. Bart. in d. l. j. ff. de verb. sign. per l. qui quis. C. ad legem Iul. maieft. & Dom. in d. c. generaliter. Aretin. consil. xxix. in facto. & facit quod not. Bal. in l. quicunque. col. iij. in versio. sed pone. statuto. C. de seru. fug. vbi inquit, quod si filij banntorum non possunt morari in ciuitate, hoc statutu non intelligitur de forminis.

Sed tamen aduerendum est, quia tex. in d. l. qui quis. per quam mouentur Doct. ad ita dicendum, etiā videtur forminas includere. Sed ex dispensatione excipiuntur, quia imperator vltimus ita declarando procedit.

Secūdo in d. l. qui quis. non veniunt forminae alia ratione: quia est facta ibi distinctio de masculis & de forminis, & ita illū text. intelligit Bald. in d. l. quicunque. col. iij. de ser. fug. & facit quod not. idē Bal. in l. in multis. supra de statu hom. & sic dictū fuit.

Tertio etiam dici potest, quod in d. l. qui quis. materia non ita conueniebat forminis, sicut masculis: quia in forminis non est tanta audacia, vt not. Bald. in l. quicunque. column. iij.

113 Et Tertia conclusio supra facta non habet locum quādo lex de masculo loquitur per modū qualicatis: vt quia dicat, religiosus vel medicus: nam tali casu masculinū non concipit femininū: vt not. Dom. in d. c. generali. per tex. in cle. eos. vbi Card. in fi. idem tenet de consang. & affin. per illū tex. ibi, religiosos & montales. ad idem tex. in c. quoniam. §. hoc etiam. de simo. vbi similiter fit specialis nominatio de montalibus & monachis. Ad idem facit tex. xxvij. q. j. in c. impudicas. & sequitur Alexan. in cōf. cxxxv. circa primū. col. pen. lib. j. & Barth. Veron. in consil. xxvj. magnifice & generose.

Sed tamen ista limitatio non videtur procedere sine dubio: quia si mater

ria ita conueniat mulieribus sicut religiosis: idem dicitur videtur: vt not. Card. in clem. j. in v. q. de recript. Et certe non videtur differentia in nomine appellatio cuius qualicatis, vel alio nomine. Et ad hoc facit tex. in l. qui quis. C. de seru. fug. vbi quod dicitur de terro fugitio, etiam videtur habere locū in fugiua: & tamen est acumen qualificatum: & ita tenendum videtur.

114 Et Quarta cōf. Insuper supra facta non habet locum in materia correptionis, quia masculinum non concipit forminum: vt not. Alex. B. in l. Galus. in prin. col. vj. de lib. & posthum. Postremo etiam aduertendum est: quia licet secundum communem opin. supra dictū sit, quod in dispositione legis, etiam in materia odiosa masculinū concipiat femininum, hoc efficaciter non probatur in materia odiosa: quia tex. in l. si quis id quod. cum sim. supra alleg. non loquitur in masculino practice, sed in termino communi quādo dicitur, si quis: quia de homine intelligitur, vt not. Bal. in d. l. j. de verb. signific. Et hoc tenendo dictum Bart. quod cōmuniter approbatur, licet aliud supra dictum sit. Et in contrarium facit, quia ex quo proprie masculinū non concipit femininū, vt supra dictum est, hoc non deberet habere locum in materia odiosa, quae debet stricte interpretari. l. cum quidam. de lib. & posthum. & in regula, odiosa, de regu. iur. in vj. Et ad hoc facit illa distinctio cōmunis, quod in favorabilibus masculinum comprehendat femininum, non in odiosis: vt not. per glo. in d. c. generali. cum si. supra alleg. & facit tex. in d. l. j. §. sed & si incertum. de ventre in postmitten.

115 Quarto queritur, quid in statutis videtur dicendum, quod etiā masculinū comprehendat forminis, vt not. Bart. in l. intra. in fi. ff. de leg. cum

sim. vt tradit Alex. in l. si constan-
te. §. si. col. si. ff. de iol. mar. & not. Bar. in
l. in si. ff. de pecul. vbi absolute di-
cit, qd in statutu loquitur in materia
in differentia masculinum concipiat
fœmininū. & sequitur Aret. in cens.
copiose & eleganter. col. j. & idē no.
Bal. in conf. xlvij. factū tale. lib. v. Et
ideo statutu de primogenito habet
locū in primogenita. vt not. Bal. in
l. in multis. ff. de stat. ho. & sequitur
Ro. in cōf. xcvij. quo ad id. circa fi.
& idem Fulg. in cōf. ciiij. vifis.

116 † In contrariū tamē facit: quia in
statuto salte odioſo quod ſtrictē de-
bet interpretari, non videtur, qd ma-
ſculinū cōcipiat fœmininū. Et ita in
statuto penalī arguit Alex. in cōf.
cxxxv. libr. j. §. alleg. Et idem Barth.
Veron. in cōf. xxvj. ſupra alleg. &
idem in ſtatuto tradit Alexan. & in
cōf. lxiiij. animaduertis his colan-
ter. lib. ij. vbi concludit, qd ſtatutu
de habitatore nō habet locū in mu-
liere habitatrice. & idem Alexan. in
cōf. lxviiij. præclare & ſubtiliter.
col. iij. lib. iij. concludit, qd ſtatutum
cōtra ius commune quod loquitur
in filiſ familias non habet locum in
filia: vt not. Cor. Peruf. in cōf. xliij.
in præſenti lib. ij.

117 † Dominic. in d. c. generali. col. ij.
distinguit, qd si masculinum profer-
tur à ſtatuto ſub termino cōmuni,
idem eſt quod in diſpoſitione legis:
quia maſculinum concipit fœmininū.
Si vero ſtatutu præciſe in no-
mine maſculino loquitur in mate-
ria exorbitanti, maſculinum non
comprehēdit fœmininū: ſecus ſi in
materia fauorabili. Vnde inferet, qd
ſi ſtatutum excludit matrem vt non
ſuccedat filio, non habebit locum
in filia. Et ad hoc facit quod not.
Bal. in l. quicumque. col. iij. in verſ. c.
ſed ponetur. C. de ſer. fugit. vbi in-
quit, quod ſi ſtatuto cauetur, qd filij
bannitorum de ciuitate expellatur,

non habet locum in fœminis: quia
in illis eſt minor audacia: & ſtatu-
tum de adultero, non habet locum
in adultera, vt not. Bald. in cōf. vj.
factum tale eſt. lib. v. in fi.

118 Quinto vidēdu eſt de priuilegijs.
Et Bal. in c. ad audientiam. el. j. col.
fi. verſ. quæro nunquid. de reſcript.
dicit, quod vſu veterū maſculinum
concepit fœmininum etiam in pri-
uilegijs. & idem Domin. in d. c. ge-
nerali. col. iij. in verſ. tertio cau. vbi
inferet, quod i priuilegium immuni-
tatis cōceſſum alicui ex filiis, etiam
ſiliabus competit.

Et ad hoc facit text. in l. j. §. ſin. de im-
mun. vbi excipiuntur deſcendentes
ex fœminis, non autem fœminæ. Et
per hoc videtur dubitandum de eo
quod voluit Signo. in cōf. clxxx. l.
in q. vbi inquit, qd priuilegiū legiti-
mandi filios datū alicui, non intelli-
gitur de ſiliabus. Nam opin. com-
munis videtur in contrarium: quia
etiam in priuilegijs maſculinū con-
cipit fœmininum. Et cōtra Signor.
facit: quia poteſtas legitimandi eſt
fauorabilis, & late debet interpreta-
ri: vt not. Io. And. in c. ſi. de ſimo. per
illum text. & Abb. ibi poſt alios ſe-
quitur. & idem dr. dicit in cōf.
clij. factum tale eſt. in princ. & Do-
minic. in c. quauis. el. ij. de prob.

Et ad prædicta notandum eſt quod tra-
dit Cor. Peruf. in cōf. clxxvij. circa
quod. lib. iij. & quod not. Ful. in cō-
ſil. cxxj. ſuppoſita, vbi in mandato
Papæ de charitatiuo ſubſidio mo-
niales includuntur. & Card. cōſil.
cxxxv. puo. & Domin. in c. ne ali-
qui. de priuileg. in vj.

119 Sexto idem eſt in reſcriptis: vt not.
Arch. in d. c. ſi quis. xvij. q. iij. vnde
ſub illa clauſula, & quidam alij, etiā
fœmina comprehenditur. vt not.
Spec. in tit. de reſcript. præſenta. §. ſi
verſ. ſed queritur vtrum. col. m. j. in
ſin. imol. in l. ſi ita ſcriptum. de leg.

ij. &

ij. & Dom. in d. cap. generali. col. iij.
verſ. quarto caſu. & not. in c. ſignifi-
cauit. de reſcrip. vbi Abb. hoc tenet:
quia reſcriptum eſt modici præiudi-
cij. de quo ibi late inſiſtit Andr. Si-
cul. col. iij.

120 Septimo idem in ſentētia in ver-
bis iudicis: vt not. Archid. in d. c. ſi
quis. xvij. q. iij. Et illud dictum Ale-
xand. extenditur etiam ad verba ar-
bitri. in cōf. j. col. vj. lib. v.

121 Sed tamen de ſentētia dubitari
potereſt, quia eſt ſtricti iuris: vt notat
Innoc. in d. l. ſi ita ſcriptum. de leg.
ij. Et confirmatur: quia ex verbis ſen-
tētiæ plus inferri non debet, quàm
ex his inferatur. Barth. in l. Iulianus.
col. iij. ff. de cond. indeb. & Fulg.
in cōf. cxl. præſuppoſitis. in ij. du-
bio. & dixi in cōf. xliij. circa ſin.
Et de hoc etiam not. Alexand. in d.
cōf. j. col. vj.

122 Octauo quid in officijs: Bald. in c.
ad audientiam. el. j. circa ſi. ver. ſane
in officijs. de reſcr. enet, quod non.
vnde inferet, qd ſi quis in teſtamento
dedit executores fratres ſuos, non
intelligitur de fororibus: quia fœmi-
na inuolidum habet conſilium.

Et ex tali ratione videtur, quod dictū
de officijs procedat in materia dif-
ferenti, prout regulariter eſt in offi-
cijs: vt in hac l. fœminæ.

123 Nono, ſpecialiter dubitatur, an
appellatione fratris, foror includatur
de iure communi? Hoc clarum
videtur in diſpoſitione legis: quia
iura hoc expreſſe dicunt. l. tres fra-
tres. ff. de pact. vbi gl. & in l. Lucius.
§. quæſitum. de leg. ij. & in l. Lucius.
in princ. vbi gl. ff. famil. herciſcund.
& in l. Lucius. §. Mæuia. el. ij. ff. ad
Treb. & not. Fulg. in cōf. lxxj.

Et hoc procedit etiam ſi verbum, fra-
tres, ab homine proferatur: vt not.
Ang. in d. l. tres fratres. in d. §. quæſi-
tū. & in d. §. Mæuia. & ſequitur Ale-
x. in cōf. viij. animaduertis. col. ij. lib.

liij. Et Pau. de Caſtr. in d. l. fratres. vbi
ipſe diſtinguit, an proferatur in nu-
mero plurali vel ſingulari.

Sed magna dubitatio eſt, an hoc ha-
beat locum in ſtatuto: Per. de Ancha.
in c. j. de conſt. quæ reſert Alex. in d.
123 conſ. lxxxv. † tenet qd non, in ſtatu-
to odioſo & idem Pau. de Caſtr. in
cōf. ccl. Lxx. editas prædicta, quem
reſert Fran. de Cur. in cōf. ix. Et con-
cludit Paul. de Caſtr. in d. conſilio. qd
ſtatutu excludit. † fororē à ſuccē-
ſione fratris nō habet locum in ſuccē-
ſione fororis: & idem tradit Bened.
Cap. in cōf. lxxij. cum vilo. circa ſin.
qui tenet qd non: quia non proprie
maſculinū concipit fœmininum. Et
quia ſunt diuerſa nomina, frater &
foror, non eſt idē ſicut eſt in filio &
filia. Et hoc idē in caſu ſubſtitutio-
nis no. Fulg. in cōf. xxxiiij. domi-
na Catharina, quia non proprie ma-
ſculinū cōcipit fœmininū. ideo ap-
pellatione fratris non veniunt forore-
res. Et idem in ſtatuto exorbitante
tener. Cor. Peruf. in cōf. xliij. cir-
ca princ. libr. ij. in prin.

124 In contrariū autē eſt deſiſo Bal. in
cōf. xlvij. factū talē. in verbo, dubi-
tatione legis & teſtatoris appellatione
fratris foror comprehenditur. Et
idē dicit in ſtatuto ſi eadē ratio ſit.
& idem tradit Alex. in cōf. lxxxv.
animaduertis. col. ij. lib. iij. §. alleg.
& late Franc. de Cur. in cōf. ix. Ti-
cinenſi ſtatuto. & Lud. Bologna. in
cōf. lx. tota difficultas videt in per-
ſcrutādo, an ſit eadē ratio in forore
quæ eſt in fratre. Nā vbi eſſet diuer-
ſa ratio, allegata ſupra in contrariū
procederet: & ex plurim habetur per
Alex. in cōf. xv. viſo reſt. lib. iij.

125 † Decimo, notādū eſt de quibusdā
verbis ſpecialiter. Nā appellatione
cōiunctorū vterq; ſexus cōprehē-
ditur etiā de proptiate ſermonis.
Alex. in cōf. xv. circa dubitationem.

col. si. lib. ij. Idem est appellacione propinquitatis. Bal. in consil. cccxxx. iij. in quilibet. Idem est appellacione proximorum. vt not. Aug. in consil. cclxxxix. vito facto. Idem est appellacione d. secundum nuntium, quia veniit matuli & formiaze. Alex. in consil. elx. vito themate. lib. ij.

126 † Idem est appellacione posterorum. Anth. de But. in consil. ix. vito pun. to. in primo dubio, cum similib. supra dixi. & tradidit Pet. de Anchar. in consil. cccxxxix. pro maiori intelligentia. col. iij.

Et sub nomine auunculi matertera nõ comprehenditur. Corn. Perus. in consil. cclxxj. lib. iij.

127 † Vltimo, e contra femininum t non concipit masculinum. l. si ita scriptum. de leg. ij. not. per glo. in §. fin. qui dar. tut. test. poss. in l. j. ff. de verb. sign. Ideo ancillis legis masculini non continentur. l. seruis legatis. ff. de leg. iij. Nam hoc esset contra naturam, quam ars quantum potest imitatur, vt dicit Card. in clem. j. in ij. q. de sepult. in fin. & in clem. j. iij. q. de elec. Et ideo nomine abbatis abbas non comprehenditur: vt per gloss. in clem. ascendentes. de statu monach.

Et intelligitur, nisi esset eadem ratio in masculo, quæ est in femina: vt dicit Anth. de But. in c. fin. char. 9. de consuetu. quem referunt & sequuntur Modern. in l. si quis id quod. ff. de iurisdic. omn. iud.

¶ Sed hoc non videtur verum: quia tunc non esset differentia inter masculinum & femininum, contra d. l. si ita scriptum.

Et e contra illud dictum Anth. de But. allego text. notabile. in c. quoniam. 118 in prin. de simo. † Vbi pena quæ mulieribus imponitur, non habet locum in masculis, in quibus tamen e rat eadem ratio. Et illum text. ad hoc ponderauit Ioan. de Anan. Sed

illud quod dicit Anth. de But. posse habere locum quando dictum fuisse d. femina gratia maioris frequentia. Ex quo inferitur ad questionem quam Albe. ponit in j. parte statutorum, quæ est. c. iij. incip. sed quid si statuum sit in villa. q. quis non teneat capras sub pena, an habeat locum in hircis. dicit fuisse determinatum Mutina quæ d. non. de consil. Albert. Papient. per regulam, d. si ita scriptum, quia femininum non concipit masculinum.

Dicit tamen Alber. quod vidit contrarium obseruari propter editatem rationis: & dici potest exprellum fuisse de capris propter maiorem frequentiam, vt dixi. Et ad hoc facit gloss. in l. j. C. de rap. viig.

129 † Appellatione tamen personæ y masculus continetur vt not. Bald. y in l. quicunque. col. iij. vers. idem si statutum diceret, quæcunque persona. C. de seru. fug. Et idem dicit ibi, nomine vniuersitatis, per l. metum. §. animaduertendum. ff. quod mer. caus. Et idem dicit Bald. in d. l. quæcunque. de nomine aquilæ: quia masculus & femina comprehenditur. Et in hac l. hæc satis sunt.

Philippus Decius regius
senator Delphi.
A D D I T I O.

a Casibus. Vide Spec. tit. de procur. in princ. vbi ponit xxxvij. casus, in quibus mulier est deterioris conditionis, quam masculus. Hier. Cuch.

b Nõ potest. Ratio prohibitionis est: nõ quia sint incapaces, sed propter honestatem, vt ten. Abb. c. dilecti. de arbit. secunda col. & gloss. l. j. §. sextum ff. de postul. Hier. Cuch.

c Libr. v. vbi nume. 24. dixi. & consil. xxiiij. nume. 12. eod. lib. Dec. consil. xxxij. num. 6. C. M.

d Sed tamen. Vide Mare. Ant. Blancu in eius tractatu de compromissis, in ij. q. princ. in versio. mulier. qui huic argum

argumeto responderet: & tenet aliam partem. G. S.

e Confectudine. Idem tenet Bart. cap. cum contingat. de foro compe. col. ij. in fine. Hiero. Cuc.

f Efficitur. Sequitur Hippo. Marf. singular. ccccj. sed est falsum. C. M.

g Firmus. Dec. l. si. col. ij. C. vnde leg. Petr. Per. in rubr. proem. inf. nu. 17. And. Tiraq. Tract. Retraç. proxi. §. xxxij. num. 2. Nicol. Boet. decisio. lxxvj. C. M.

h Beneficiorum etiam curatorum parochialium vt quandoque vidi, tamen institutio authoritabilis necessario semper spectabit ad episcopum à quo separari non potest: vt not. per Philip. Fran. in cap. vnico de capell. monach. in cap. j. colum. ij. de verb. signific. in vj. in tantum quod etiam vbi huiusmodi beneficia curato conferuntur à Rege iure regaliz, vt in Scotia, tamen institutio authoritabilis debet spectare ad episcopum. C. M.

i Præsidem. Adde Barb. capit. Rodolphus. col. iij. de recriptis. Hieronymus Cuchalon.

k Legatum qui non habet idem tribunal. alius fecus. C. M.

l Noue dixi in tract. commet. & vira. quæstio. xxxvij. C. M. Vellecia. Adde quod regula est quod mulier non potest renuntiare Vellei. de qua vide Socin. in suo tract. fallen. in regula cclxxxij. vbi ponit regulam cum suis fall. Item est alia regula quod in casu in quo potest renuntiare, si renuntiat non certificata de Velleiano non tenet renuntiatio regulariter. ita Socin. qui ponit hanc regulam cum suis fallen. vbi supra in reg. cclxxxij. & vide Paul. de Cast. in l. fin. j. col. C. ad Vellei. q. mulier quæ promisit dotem, nõ potest se iuuare Vellei. Itæ si fide iubeat ad pias causas: vt in l. pen. C. ad Vellei. Hiero.

Cuchalon.
n Extrajudicialibus. Adde Alex. in j. quæstis. §. nihil. ad Treb. & vide Inf. in d. l. qui alienæ, vbi ponit ix. limitationes, in j. col. & l. more de acquiritend. hæred. Hieron. Cuch.
o Sexto, in mulierem. De hac q. latè tradit M. Anteo. Blanchus in eius tractatu de compromissis, in ij. q. princ. in ver. mulier. G. S.
p Et q. hodie de iure authenticorum mater præferatur omnibus toribus legitimis & datus, sed nõ testamento renuntiano simplici verbo secundis nuptiis. est gl. off. not. in cap. ex parte. in extrauagan. de appellat. Nec requiritur iuramentum: vt authentic. mat. & auiz. C. quando mu. tut. off. fun. potest.

q Aufferri. Imo ex causa, vt dixi in Consuetu. Paris. §. xcix. C. M.

r Voluntate. Adde Alber. in l. filium. ff. de opt. leg. j. col. & l. Titium. ff. de admira. j. col. & l. filio. §. matri. ff. sol. matr. & Bald. in sua margarita. in verbo, mulier. Hiero. Cuc.

s Nupta. Sed apud nos non poterit acceptare nisi autoritate viri, qua ob teta reliqua sine eius autoritate peraget; nec vir obligatur, quia nec etiã ipsa obligatur nomine proprio, sed executorio, vt dixi in consue. Paris. §. cxliij. Quod autem dixi non posse acceptare, verum est vt obligetur, vel agere aut edueniri possit: sed si de facto extra ius excecata sic tenet: quæ admodum si tanquam nũcia vel procuratrix tertij quid fecerit, tenet in præiudicium constituentis. C. M.
In testamento. Vide Soz. qui ponit hanc regulam, scilicet q. mulier in testam. nec in causa criminali, nec in chirographo non potest esse testis, in tract. fallen. in reg. ccccix. & quo ad illud de chirographo adde Bell. quoniam, de test. vers. fallit tectio, & Inf. l. si quis. C. de cod. vbi etiam ponit an & quando possit esse testis.

- itis. Hiero. Cuc.
 v Cuius vide Alexan. & Iac. in l. fin. C. de codi.
 x Omne ve. bum. Tex. est in C. nouit. de iur. lic. & vide Barto. in l. si iusta. militi. col. j. v. r. n. quare quid si est. num. 4. & ibi Alex. in apotillis. ff. de donatio. G. 3.
 y Mafculus. dixi in Consuet. Parisi. §. xvij. C. M.
 z Bastardus. dicitur. nō. Alex. & Iac. l. hac consulsissima. §. ex imperfe. & o. C. de test. Bened. Rep. c. Rayn. versic. testa. mentum. j. nu. 3. de testamen. C. M.
 a Scriptura. vide Iac. in l. supra de lega. col. iij. in princip. vbi vult tenere cōtrarium. tamē opi. B. l. cōmuniter est approbata. Hiero. Cuch.
 b Vitro. dicitur. q. hoc verū ad finem & effectū d. l. dātaxat. alias secus. C. M.
 c Criminali. Alex. consil. xj. nu. 7. lib. j. vbi dixi. Sed hoc non obseruari dixit Alex. consil. xxxij. nu. 11. lib. ij. ad de Czpol. causa cri. consil. xxxij. C. M.
 d Mafculo. Vide latē Fel. c. quoniam. de testi. ij. col. hoc tamen limita nisi mulieres deponerent pro reo. & viri pro actore. de quo vide Hiero. de Marfil. in l. vnus. §. in ea causa. v. col. supra de quæstioni. Hiero. Cuch.
 e Potest. Hippo. Marfil. l. diuus. col. ij. supra de quæstio. Alia. tracta. præsumpt. regul. j. præsumpt. xlvij. C. M.
 f Duæ. Contra facit Dec. cōsil. cccxlij. dico quod iudex arbitrabitur. C. M.
 g Statutum. Imō valet. vt probauit in consuet. Parisi. tit. x. in rubric. fa. que dixi ad Alexan. in consil. xcvij. lib. j. consil. iij. in fin. lib. vij. ad de infra eod. l. nuptias. C. M.
 h Patronatus. Roc. Curt. in tracta. de iure patron. in ver. competens.
 i Inchoari. Aliam tibi assigno rationē. quia mulieres omnes sunt male. ita Barto. in l. pater Stue. §. socrus. ff. de cond. & demon. & ideo ab eis est incipienda tortura. per no. in c. ij. de iud. & not. quod mulieres raro sunt

bonæ. & sunt nimis crudeles. fa. ista fictas adulationes. sui natura sunt auaræ. sunt mobiles & inconstantes. odiunt p. uignos. ita Alber. in l. si in orbitate. in j. col. C. d. in offic. test. Barb. in cap. ad hoc. vt lite non contest. col. vj. Item mulier si est sterilis. est infamis & maledicta: ita Iac. l. j. fel. mari. co. ij. Item si est inhonesta potest de vicinia expelli. Pau. de Cal. nullus. C. de sum. t. i. n. i. col. j. & finaliter vide Ioan. de Neuzanis in suo tracta. qui vocatur Sylua nuptialis. vbi plenissime ponit omnes malicias feminarum. & etiā earum virtutes que rarè reperuntur. H. C.
 k Feminis. Hier. Cagno. Rep. l. fi. col. xvj. de pact. And. Tiraq. trac. de legi. conu. in princ. nu. 73. Sed certè hoc nō est verū. Vnde vetus illa constitutio Caroli Magni de non alienandis hæred. sine consensu proximiorum. quæ adhuc seruatur in Saxonia vt testatur Bal. in consil. clxxxij. lib. v. & in multis locis Gallie. vt Ambiani & Artēsi: intelligitur etiā de consensu mulierum si sint proximiores. Et hoc erat frequens in Gallia ante trecentos annos: & ipse vidi multa instrumenta donationū dicti tēporis. vbi etiā nominatim apponitur consensus proximiorū donātis. non minus feminaū quàm masculorū. dixi in consue. Parisi. §. lxxxix. C. M.

- l Mafculo. intelligendū ceteris parib. vt declarat Fely. c. quoniam in fi. de test. quod ego verum dico. si ordinarius velit gratificare presentato à viro. quare etiam poterit gratificare presentato à muliere equale ius habēte. vel neutriū admittere. & libere providere lapso tēpore presentandi. & sic illud dictū Bal. simpliciter est falsum. C. M.
 m Vxore. Imo à marito. ad quem spectant omnes fructus. vt tenet Roc. Curt. tract. de iure patr. versic. ipse. vel is à quo. quæst. xxvij. dixi in Consuet. Parisi.

- Parisi. §. xxvj. glo. x. & nu. 3. C. M.
 n Substituere. Adde Cal. consil. ij. sub tit. de testamen.
 o Posthumum. Intellige quod femina non potest omnē posthumum heredem instituire: tamē posthumū suū. scilicet generatione bene potest. ita Iac. sibi in fi. primæ col. & Socin. in j. col. versic. ex quibus concludo. H. C.
 p Gloss. Sed dicta glo. est fatua & contra d. l. consensu. C. M.
 q Sufficit. Quod sufficit habere pacem à mafculo tenet Floria. in l. si vero plures. §. hæc autem nu. 3. ff. de his qui deic. ce. vel effude. vbi ad hoc allegat text. in l. consiliarios. C. de assessor. G. S.
 r Mafculo. Falsum. vt per Ang. Arcti. in tracta Maf. sic. ver. comparent. & inter defen. col. iij. Alexand. in dict. l. pro hærede. C. M.
 s Conclusi. Idem Dec. c. in presentia. num. 57. de prob. sed dicendum vt ibi dixi. C. M.
 t Feudū. Vide omnino dominum præceptorē meum. Frā. Cur. in suo tract. feud. in ij. parte. in j. quæst. vbi ponit regulam cuius fal. & circa id quod hic dicit domi. Philip. quod mafculi & c. vide eūd. mo. Fran. vbi supra. ver. xvij. ad declarationem. & c. l. arb. ca. significauit. de rescript. col. ij. Hiero. Ch.
 v Donationis. Ita quod non sit datum in feudum. vt dixi in d. consil. xxxij. C. M.
 x Dicam. Nu. 72. Bertrā. consil. cclxix. viso consultationis. lib. ij. dixi in Consue. Parisi. §. xij. nu. 3. C. M.
 y Prout. Idem Ant. But. consil. ix. col. j. Alex. consil. clx. lib. ij. Corn. consil. cccix. lib. ij. Cur. seniot. consil. lxxij. nu. 4. Dec. consil. cxxij. j. consil. cccc. lxxvij. col. fin. in c. nouit. col. ij. de iudic. late And. Tiraq. in tracta. de retract. proxi. §. j. gl. nu. 230. C. M.
 z Nisi. Adde And. Tiraq. de legi. conu. sub. l. j. nu. 36. Franc. Ripa. de rescri.

- respon. xxvj. num. 19. Philip. Dec. consil. xxxij. in fin. C. M.
 a Omnes. Dom. And. ritaq. d. tracta. §. j. gloss. ix. nu. 218.
 b Matre. Deci. capit. nouit. col. ij. de iudic. Bo. de Curti in etac. nobilitatis part. iij. nu. 23. cum seq. Alcia. in l. familie de verb. sign. Pulchre & late domi. Andr. Tiraq. in doctissimo suo tracta. de nobilitate & iure primogeniture. cap. xvij. num. 20. cum sequen. nunc primum typis excuso Parisi. C. M.
 c Valet. Dic breuiter quod valet quærum ad ea que sunt in potestate cōsuetudinis vel statuentiū & intra eorū territorii dicitur: nō autē extra. nec etiā inter territoria ad ea que non sunt in potestate consuetudinis vel statuentiū. vbi v. l. quæst. ad diuidendas successiones. de quibus loquitur. & fuerudo. f. d. ad eximēdū à collectis regis vt dixi in Consue. Parisi. in procmio glo. vij. C. M.
 d Melioris. Adde Specu. tit. de proba. ver. & cetera in iij. col. vbi ponit xj. casus. in quibus feminae sunt melioris conditionis quàm mafculi. Hierony. Chuc.
 e Crescit. Quare citius pubescit mulier quàm mafculus. vide Bartol. in l. j. C. de his qui vend. & imp. H. C.
 f Carcerati. Vide Iac. l. iij. C. de iur. emphy. & in l. j. doct. & præximē Phil. Franc. in cap. mulieres. de iudic. lib. vj. in princip. Iac. in l. plerique. & in l. neque impubes. de in ius voc. Barb. in ca. lator. de pigno. col. j. Socin. in tracta. fallen. in reg. cccxix. in ij. fallen.
 g Comparere. Dic quod regulariter nō tenetur comparere. nisi in casib. à iure expressis. ita Ancha. per text. sibi. in cap. mulieres. de iudic. lib. vj. in j. notabili. & Paul. de Cast. in l. j. ff. si quis cautio. §. si non propter. ij. col. & ibi Alex. & Bal. in l. h. C. de procur. Hierony. Chuc.

h Prægnans. Mulier prægnas est maioris pretij quam non prægnans. Alber. l. si quis. j. col. de lega. ij. & an possit citari post partum, vide eudem. l. non exigimus. §. si quis. j. eolum. si quis caut. Item potest examinari lite non contestata. Fel. ca. quoniam frequenter. vt lite non contest. septima col. & post partum retinet eadē priuilegia. ita Alex. dicta l. non exigimus, & non tenetur in iudicio comparere. Paul. de Cast. l. secunda §. non propter. si quis caut. secunda col. itē non cogitur ad testimonium. Alex. l. Imperator. de statu hominū. item non potest torqueri. vt hic. de quo late per Hip. de Mar. in l. prima, in princip. in quinta col. vers. nono requiritur. & in leg. edictum. in tertia col. supra de quaestionibus. Hierony. Cuc.

i Dotis. Cuius priuilegia vide late ibi per doctores, & per Bald. nouel. in suo tracta. de dot. vbi ponit de priuilegiis competentibus constante matrimonio, & etiam soluto.

k Mulieribus. Falsum, & contra seruatur. C. M.

l Decimo octauo. Adde tu quod mulier que est nupta si habeat rem cum clerico, efficitur de foro ecclesiastico. Ita Fel. c. cum sit. de foro cōper. col. vij. idem etiam de laico habente rem cum montali. secundum Maria. Soci. quem refert ibi Felin. H. C.

m Filia nupta. Hanc tenent Bar. Ang. Plat. d. l. quoties. Fel. c. nouit. j. col. de iudic. Barb. c. proposuisti de foro competens. si. col. Conf. sing. in versic. priuilegium. Iaf. & Rom. in l. cum quedam hic allegat. & Rom. l. j. in princip. ad Syllania. Bart. Brix. in suo repertorio in versic. posteri. Curtus in addit. ad Alex. in dic. l. cum quedam. & hæc est communis opinio. tamen contrariam opinionem. tenet Alex. in dicta l. cum quedam. & do. Philipp. hic: circa quod primo est videndum in text. in dict. l. quoties.

prober id ad quod alleg. per Bart. & doct. & an Bart. dicat id ad quod allegatur. Quo ad primum dico quod text. in d. l. quoties. probat opinionem Bartol. & doct. duobus modis. primo in verb. liberi. vbi dicit quod si liberi alterius iudicis iurisdictioni se submiserunt, quod perdunt dictum priuilegium: ergo patet quod tam filij quam sermīne mutando forum perdunt priuilegium. Secundo in quāto dicit, matres vt ortum in viduitate, &c. vult quod matres & sic ascendentes per lineā femininā quibus cōpetit priuilegium. Secundo in quāto dicit, matres vt ortum in viduitate, &c. vult quod matres & sic ascendentes per lineā femininā quibus cōpetit priuilegium ex persona filiorum, quod gaudeant dicto priuilegio, si permanerint in viduitate, alias fecus. Ergo videtur quod contrahendo matrimonium perdat priuilegium: & sic idē videtur in filia nupta: & hoc modo probat id ad quod Bartol. allegat quicquid dicat Philipp. Gorne. in dicto suo consil. clxxvij. in si. cap. iij. volumi. de quo vide Barb. qui tenent hanc opinionem. & dicit se ita consuluisset, in clem. j. de electio. col. xvij. versic. ego vidi dubitari. Hierony. Cuc.

n Alex. & in consil. cxxv. nu. 10. lib. v. vbi dixi. C. M.

o In iure. Alex. consil. lxxv. nu. 10. lib. v. vbi dixi. consil. clxy. nu. 8. lib. vj. And. Tiraquel. in tract. retract. conuentio. §. j. in glo. vj. nu. 17. C. M.

p Bald. Adde eundem in l. ne passim. C. de iur. & fac. sign. vbi dicit, quod mulieres ligantur statutis, nisi expressē reperiantur exceptæ. H. C.

q Concipit. late dominus And. Tiraquel. in tract. retract. proxi §. j. gl. ix. nu. 244. cum sequent. C. M.

r Masculinum. Hanc regulam ponit Socin. in suo tract. fallen. in reg. cclv. fol. 39. vbi ponit ix. limit. & vide late Iafon. in l. si quis id quod. de iur. dict. omnium iudicium. qui loquitur quasi in omnibus casibus quibus hic domin. Philip. Dec. Car.

in

in clem. j. de elec. & in clem. j. de sepul. Hierony. Cuc.

s Differenti. Alex. consil. cxxxv. col. si. lib. j. vbi dixi. C. M.

t Extensiuam. limitat. Alcia. in l. inter stuprum. in si. supra tit. j. Vide d. And. Tira. in tract. retract. proxi. §. j. gl. ix. nu. 223. C. M.

v Homo. Imò idem. C. M.

x Fœminas. vide late Iaf. in l. si quis. in iij. col. de iur. om. iud. ver. x. limitatio. & Alex. in l. j. de ver. sig. qui dicit, quod etiam in statutis ratione vsus masculinum virorum cōcipit femininum. Hier. Cuc.

y Mascululis. falsum, imò neptis excludit ecclesiam, vt dixi ad Alex. consil. cxxvij. nu. 4. lib. vj. & ad Dec. consil. xv. C. M.

z Casu. Nisi quando ex proprietate sermōnis. vt supra eod. nu. 96. C. M.

a Materia. Vide Barb. in cle. j. de elec. in xj. col. Hier. Cuc.

b Cōtra dicitur. Late And. Tir. in tract. retract. proxi. §. j. gl. ix. nu. 181. C. M.

c Iure. Et hanc partem affirmatiuam plene comprobant in Cōsue. Paris. §. xij. C. M.

d Penali. And. Tiraquel. tract. retract. §. j. gl. ix. nu. 211. Sed vide Alex. consil. cxxxv. nu. 4. lib. j. & q̄ ibi dixi. C. M.

e Idem. Et bene. C. M.

f Correctoria. Iaf. tenet cōtra l. si quis id. col. ij. de iur. om. iud. H. C.

g Alex. Idem Cor. consil. xij. consil. xij. lib. 2. C. M.

h Etiam. Bart. consil. cccclxxvj. li. j. And. Tiraquel. tract. retract. §. j. gl. ix. nu. 229. Lud. Comes in reg. Cancel. de infir. resignant. q. vj. C. M.

i Primogenita. si tamē cōstet eadē omnino esse rationē, alias nō. C. M.

k Alex. Sed in dict. consiliis est diuersa ratio. C. M.

l In consil. clxxx. Est in cōs. clxxxiiij. incip. in quaestione vertente, quod consilium etiam allegat, & sequitur actionibus, de quibus per eum, Iaf.

in l. ij. col. iij. vers. pro eadem. ff. de verb. obligatio. G. S.

m Filiabus. Quod vult puro, quia non est tanta ratio in fœminis, & priuilegium exorbitat, & est originaliter decilio Sign. cōs. clxxxiiij. in qua vertente inter Durantē, quod ad verbum refert & tenuit P. apost. in c. per venerabile. §. quod veron. nu. 125. qui si sint le. Itē tenet Sig. cōs. cccxxxix. factū sic se habet col. pe. nu. 17. Cur. senior col. si. Hip. Marfil. sing. dxxxvj. & ita tenendū est licet De. hic. & Iaf. in l. si quis id quod. col. ij. de iur. om. iud. dubitent. sed ipse Dec. postea maturius cogitans & plenius examinans, in consil. cccclij. securus est opin. Signo. & bene. C. M.

n Tamen. Imò idem. C. M.

o Paul. Quod est consil. cxix. lib. j. secundū nouā impressionē. & placet in exorbitati, alias fecus. adde Alex. cōs. xlvi. lib. vij. Soci. in rubric. in xij. ff. de acquir. poss. Albe. in j. par. stat. quaestio. clxvij. Dec. infra eod. l. secundum naturam. in fine. C. M.

p Quod statutū excludens. Sed quid si statutū excludat fororē à successione fratris, an ē cōtra videatur excludere fratrem à successione fororis? Bal. in l. lege xij. tabularū. C. de leg. hære. in si. tenet quod nō, ne ex vno incōuenienti maius nascatur: & hæc est communis opinio, vt dicit Iaf. in rubr. ff. de acq. poss. in fine. Cōtrariū tenuit Socin. in d. rubr. ff. de acquir. poss. ff. si statutum simpliciter fororē excludat à successione fratris. Prius tamē opi. Baldi fecutus est Alex. in l. inter stipulatē. §. sacra. ff. de ver. oblig. D. Marianus Socinus Junior, me audiente dicebat Bald. opi. in d. l. lege xij. tabularum, esse communem: & ab ea in iudicando non esse recedendum. Si quis ramea veller, Bartholo. Soci. opin. in d. rubr. ff. de acquir. poss. ff. tueri, sic putabat ipse d. Marianus Junior præceptor meus

esse distinguendum, q̄ aut in d. statuto, quod fororem à successione excludit, est expressa ratio, & tunc istud statutum debet à ratione regulari, aut in eo non est expressa ratio: & tunc aut statutum habet tacitam rationem, quæ ex eo colligitur, & assignari potest: vt si diceret, extantibus fratribus forores nō succedant: est hac dispositione tacite ratio colligitur, quæ est fauor agnationis, vt bona conferantur in linea masculina, & familiarū dignitas sit salua. l. j. §. pen. ff. de vent. inspicien. fordescit enim familiarum dignitas sine opibus iuxta text. in l. quisquis. C. ad l. iul. maies. & tunc dicebat fratres non excludendos à successione fororū. Aut forores excluduntur simpliciter, vt puta, foror fratri nō succedat: & tunc aut cum forore excluduntur aliz feminæ, veluti auia, vel agnatæ, & tunc asserat dicendum esse fratres non excludi. Aut non excludit alias feminas, neque aliqua ratio colligi potest, nisi voluntas statuentiū. & tunc dicebat procedere opin. d. Barthol. Soc. in d. rub. quod frater debet excludi à successione fororis cum non reperitur ratio diuersitatis, aut potius foror à successione fratris sit exclusiua, quàm è contrā. Gab. Sar. In contrarium. vide Hippo. de mar. in suis singul. xxxix. incip. capias vnum de pane lucrando. vbi allegat plura consilia doctorum tenentium hanc partem. H. C.

1 Contundorū. Sed nō appellatione consanguineorū vt vult Alex. consil. iij. consil. clxxxj. in filib. vij. C. M.

2 Vterque sexus. Adde quod in dispositione statuarie appellatione agnatorū solū masculi veniunt & nō feminæ. ita tenet Io. de Anan. in consil. iij. circa med. quem sequitur idem Dec. in consil. xij. col. j. nume. 4. & in pulchra q. tradit Curtius Iunior.

in l. ij. §. mutui. col. ij. vers. nota tamen per peuo. num. 7. ff. si cert. pet. Adde tamē, quod licet appellatione propinquorum comprehendatur vterque sexus, tamen si lex propinquorum consilium requirat, feminæ non requirentur, vt dixit notab. Dominus & præceptor meus Dom. Andr. Alc. in l. j. in ver. feminas. 3. de verb. sign. Gab. Sara.

3 Femininum. Vide Alex. in l. sed si hæ. §. liber os. de in ius vocando. & in consil. xlvj. iij. volum. & consil. lxxvj. Hierony. Cu. h.

4 Verum. Idem. Dec. c. cum in cunctis. in prin. col. iij. de elec. C. M.

5 Frequentia. Alciat. l. de testatio. §. serui de verbor. signi. fa. Corser. in sing. ver. frequentia. Gerad. sing. xcviij. Terti ad Alex. consil. exix. in fin. libr. vj. C. M.

6 Bal. Adde eundem in l. omnes populi. de iust. & iur. col. pen. & Barb. c. dilecti. de fo. comp. col. vij. & si vis videre latissimē de pluribus verbis, puta filij appella. an veniat filia: & hirci appell. an veniat capra: & verbum, si quis an cōprehēdat feminā. verbum raptor, & de similibus vide Barb. in cle. j. de elec. vbi multa dicit in col. xj. vsque ad xx. H. C.

In §. Item impubes. Argumenta.

- 1 Impubes civilibus fungi officii haud quaquam possunt.
- 2 Impubes iudex eligi nequit.
- 3 Impubes dignitatem aut officium sine administratione potest obtinere.
- 4 Pupillus, quod scilicet iudicio careat, ab officii prohibetur administrationem requirentibus. & nu. c.
- 6 Iuramentum non præsumitur esse defendi substantia.

Pupill

- Pupillus in ecclesia cathedrali canonicatum habere potest.
- 7 Pupillus in ecclesia præbendam obtinere potest.
 - 8 Pupillus iure hereditario dignitatem cum administratione potest obtinere.
 - 9 Pupillus neque notarius neque testis esse potest.
 - 10 Impubes defectus iudicij non possunt ad testimonium admitti.
 - 11 Pupillus maior factus, testis esse potest de iis quæ vidit in ætate pupillari.

§. Item impubes.

Item impubes ab omnibus officiis civilibus debent abstinere.

- 1 Nota regulam quod impubes ab omnibus officiis civilibus remouentur. Et ideo nō tenetur pater qui consentit filium in infantem creati decurionem: quia creatio non valet. l. Lucius. §. pro infante filio. vbi gl. ff. ad municip. Et idem est in officiis ecclesiasticis quæ impuberibus non conferuntur. c. in decorum. de ætate & qualitate. c. super inordinata de præbendis.
- Et ista regula generaliter procedit, adde quod etiam propter penuriam hominum impubes nō admittitur. l. ij. §. ff. de iure iuramentum.
- 2 Secundo ampliatur, vt et etiam iudex eligi non possit, ita quod officium debeat exercere post pubertatem: quia tempus electionis consideratur. vt not. Barto. in l. impuberem. in prin. 3. de fal. vbi dicit q. pupillus notarius creati non potest, hoc modo, vt postea factus maior officium exequatur, allegat l. excusatur. in prin. 3. de excusatur. & text. in c. si eo

tempore. de rescript. in vj. Sed hoc dictum dubitabile videtur: quia vt infra dicam, impubes potest habere officium & dignitatem sine administratione. Ergo nihil repugnare videtur quominus constitueretur notarius conferendo exercitium post tempus pubertatis: quia tunc dum est impubes nihil facit iudicio intellectus impubis. Sed postea post pubertatem exequatur officium secundum iudicium quod tunc habet. Secus esset quando a cū in effectu haberet fundamentum à iudicio pupilli, dum est pupillus gratia exempli: Si minor xiiij. annis faceret testamentum conferendo eius testamentum post tempus pubertatis, certe hoc non valet: vt est bonus text. in l. j. §. si minor. ff. de test. exportat. l. bi. consilio eius quasi parum firmo resistit. & facit text. in l. j. §. fin. ff. commod.

Non obstant iura allegata per Barro. quia habent locum quando electio fit simpliciter. Secus quando facta est conferendo exercitium in tempore habile: de quo tamen videndum est, quod dixi in ca. post cessationem. in vj. notab. de probat.

4 Tertio, pupillus prohibetur hic, quia iudicio caret: vt dicit text. in l. cum prætor. §. non autem. ff. de iudi. & in §. præterea in iur. quibus non est permiss. fac. test. & facit text. in l. j. §. impubes vero. C. de fal. mo. Idcirco tertio ampliatur ista regula, vt contrarium per viam dispensationis à principe constitui non possit: quia super defectu iudicij naturalis dispensari non potest, vt not. Innoc. in c. scilicet. de rescript. Bald. in l. bonarū. C. qui admitt. fa. text. in l. si. C. de testa. milita. cum similib. vt not. tradit lbi Alex. & videtur hoc procedere, nisi pupillus esset doli copax: quia cum eo videtur princeps dispensare possit: vt not. Ang. & se. Philip. Dec.

quitur Alexā. in d. l. si per illum text. de testa. m. & ad hoc facit text. in d. l. de minore. in prin. ff. de questio. vbi in crimine læsæ maiestatis impubes habilitatur ad testimonium, & facit glo. in c. statutum. in versic. in canonicis de rescript. in vj. quæ dicit quod Papa ex certa scientia potest causam pupillo committere. Et de hoc tradit Abb. & Moder. in ca. cum vigesimum. de offic. deleg.

7 Et prædicta regula nunc limitatur, vt procedat in officiis & dignitatibus cum administratione. Secus esset in officio & dignitate simplicia quæ nõ haberet administrationem: ad quam etiam pupillus habilis videtur: vt not. Bald. post Odofred. in d. l. si per illum text. de testa. milit. Et idem Bald. per illum text. in l. sed & milites. §. iam autem. ff. de executor. tutor. vt not. Bart. in l. j. col. x. versic. ex prædictis patet. C. de dignit. libr. xij. vbi inquit, quod infans licet nihil intelligat, miles creati potest. Et hoc sepe numero faciunt barones & reges qui faciunt eorum filios paruulos milites: vt Alber. dicit in d. l. si nã. Et ista ratione etiam infanti feudum concedi potest: quia magis habet naturam beneficii, quam contractus.

8 Licet non possit iurare. l. i. iuradum. §. pupillo. ff. de iurei. tamen iuramentum non est de substantia feudi. Ita Bald. dicit in l. si quis seruo. C. comun. de manu. & facit text. in l. quam tiberonis. §. pupillum. ff. de pecul. vbi pupillus potest habere pecuniam.

Et eodem modo in ecclesiasticis potest pupillus habere canonicatum in ecclesia cathedrali, licet vocem dare non possit. ex eo de elect. in vj. not. in c. si vbi glo. de iudi. in vj.

9 Et potest etiam pupillus habere præbendam in ecclesia: vt not. Bald. in l. administrans. §. qui corporis. ff. de excusa. tutor. & est text. in c. ex

insinuatione de simo. de quo Fedæ. tradit in consil. xlix. domine Raynaut. & in consil. cxxxij. casus est talis: quedam est canonica. Et lætè Abb. in c. super inordinata. de præb. Nam etiam pupillus potest habere ordines minores in quibus sufficit septennium. vt per glo. lxxxvij. dist. in summa. & in clem. fin. de æta. & qualita. Ergo etiam poterit habere beneficia simplicia: vt supra dictum est: quia ille qui reputatur habilis in ordinibus, etiam in beneficiis debet habilis reputari. c. de his. vbi glo. xxvij. dist. in c. accepimus. de ætate & qualitate.

8 Secundò, præ regula procedit nisi pupillus iure hereditario dignitatem cum administratione consequatur: vt patet in filio regis, qui mortuo patre succedit: vt not. in c. grandis. de supplen. n. glig. prælat. & not. Bald. & Ang. in d. l. fin. de test. milit. & idem Angel. in l. cum prætor. §. non autem. ff. de iudic. Et tunc debet regi per tutorem: vt not. Oldr. in consil. liij. questio talis est. Ioan. And. in addit. Specul. in tit. de tut. in rub. cum similib. vt tradit Alexan. in d. l. si. & Abb. in c. cum vigesimum. col. ij. de offic. deleg. Ioan. de Anan. in rub. de delict. puer. col. j.

9 Et per istam regulam inferitur, quod pupillus non potest esse notarius, vt not. Bald. in d. l. impuberem. in prin. de fal. Et eodem modo non potest esse testis. l. iij. §. lex Iulia. l. inuiti. in si. ff. de testib. §. testes autem. insti. de testa. quia eius testimonij esset, sicut si cæcus testificaretur de coloribus: vt Bald. dicit in l. testium. C. de testib. col. ij. versic. redeo ad primum. Et licet non opponatur, eius dictum non valet: quia ipso iure est nullum. vt not. Angel. per illum text. in §. j. in auth. de testamen.

10 Et non videtur quod etiam in defectum aliorum impuberes admittantur

tantur propter defectum iudicij naturalis, ex eo quod supra dictum est per l. ij. §. ff. de iure immunit. licet secus esset in aliis testibus, qui ob alium defectum repelluntur.

Et ista conclusio fallit in crimine læsæ maiestatis, in quo pupillus ad testimonium habilitatur. l. de minore. in prin. ff. de questionib. Secundo fallit quo ad iudicium faciendum si sit doli capax: vt not. per glo. in l. inuiti. l. vj. in si. ff. de testibus, & not. Bart. per glo. ibi in l. si. C. de his quibus vt indignis, & in l. ex libero. §. fin. ff. de questionibus. Non tamen facit iudicium plenum, sed aliquale, vt not. Bart. in l. maritus. supra de questionibus.

11 Tertio, præ regula limitatur, nisi sit maior factus: quia testificari potest de his quæ vidit in pupillari ætate secundum glo. in l. ij. §. lxx Iulia. supra de rescript. in l. notione. §. instrumentorum. de v. rborum significat. in l. ad testium. in princip. ff. de testamentis. & in §. sed neque. insti. de testamen. & not. Speculator in tit. de testibus. §. j. versic. sed nunquid factus impubes. Et hoc est verum in his quæ vidit, dum esset proximus pubertati: vt not. Bart. in d. l. ad testium. in prin. & in d. §. instrumentorum. & est communis opinio: vt dicit Aret. in d. l. ad testium §. & Angel. Aret. in §. testes. insti. de testamentis.

Sed tamen considerandum est: quia hoc non videtur verum h. Nam ex quo eorum dictum refertur ad tempus pupillaris ætatis, in quo non habebat iudicium, non videtur valere testimonium: quia factus pubes nõ deponit. Prout nunc sed prout tunc. facit text. in l. ij. §. fin. ff. commod. vbi factus maior non obligatur pro commodato facto in ætate pupillari.

Philippus Decius Valentiz.

ADDITIO.

a Secundo ampliat. Adde hunc ipsum Declum in l. fin. col. iij. nu. 7. in si. C. de pact. Gabr. Saray.

b Per viam dispensationis. Adde Dec. in l. fin. in ij. notab. C. de testa. milit. vbi plura congerit. Et nota, quod ista clausula in privilegio posita. De plenitudine potestatis nostræ supplementum omnes defectus, &c. intelligitur per illum princeps vel dispensare circa solennia tantum, non circa naturales def. c. us. quod est notandum. Et facit l. & habet. §. si pupillus. ff. de tutorib. Et not. in l. præcisus. C. de impub. & aliis subtesti. Sed an si Papa pupillo coram se existentem conferat dignitatem, an videatur secum dispensare super defectu ætatis: Vide Apostil. ad Dyn. in c. beneficii. in 3. char. in ver. adde hic glo. & Philip. vbi multa de hac quest. allegantur, circa med. ibi. Et an Papa pupillo. Et cum pupillus iudicio careat, an statutum possit circa illum impubere dispensare, vt testamentum facere possit vide Bartol. in l. si queramus. col. ij. versic. secunda regula. nu. 6. de testamen. Gabr. Sar.

c Pupillus. Imò requiritur quod annuum decimum quartum excesserit. Agid. Bellamera decis. dccxxvij. supposita. & decisio. dccclv. sentit Panormi. c. super inordinata. num. 4. de præbendis. in c. præterea. de æta. & qualitate. & est decisum per Reg. Cancellaria. 17. Innoc. 8. C. M.

d Licet vocem dare. Adde Bart. idem tenentem in l. de pupillo. in prin. circa finem. & ibi Iason post alios colum. iij. numero 4. ff. de operis noui nuntia. Gabr. Saray.

e Tutorem. Dixi in Consuet. Paris. §. xxix. C. M.

f Non potest esse testis. Ex hoc inferitur, quod si statutum prohibeat mulierem contrahere, vel obligari non posse sine consensu consanguinei

proximioris, & si proximior con-
sanguineus sit pupillus, non poterit
suppleri per illum cōsentum, etiam
cum autoritate tutoris: quia tēda-
di sunt tales à statuto requisiti ad
instar testium, vt not. Iac. post alios
in l. de pupillo. in princ. num. 2. ff. de
oper. noui nuntiatio. vbi plene hoc
eangit. Gabr. Sarz.

Ad testium. Hęc opin. est etiā com-
munis de iure cano. circa quam vi-
de Fejl. late post. l. i. c. cum nobis.
de prescript. ij. col. in causa tamen
criminali requiritur quod sit ætatis
xx. ann. vt l. in testimonium. §. de tes-
tib. Sed in ibi delictum aliter non
posset probari, admittatur impube-
res. Albc. tenet qd sic, in l. in testimo-
nium. §. de testib. quod tamen non cre-
do verū per not. per Bald. in l. testium.
C. de testib. ij. col. & per ea quæ dicit
hęc do. Philip. in versu. & per istam.
& maxime, quia in criminalib. proba-
tiones debent esse luce clariores.
l. fin. C. de prob. & per text. in d. l. in
testimonium, qui nō sine mysterio
statuit ætatem. xx. annorū, in causa
criminali. Hier. Cuch.

h Verum. Imo vt dixi ad Alex. consil.
xxix. lib. vij. C. M.

In l. Eius est nolle. argumenta.

- 1 Nolle nubere non dicitur, quæ viri
potens non reperitur.
- 2 Religiosus qualiter intelligatur
non habere velle aut nolle.
- 3 Silere dicitur proprie qui loqui po-
test, & desinere qui capit.
- 4 Tutor nomine pupilli bonorū pos-
sessionem potest agnoscere, qui repu-
diare nequit eam.
- 5 Repudiare posse eum, qui & adi-
re, qualiter intelligendum.

- 6 Nolle & velle contraria sunt, me-
diam inter vtrunque est non velle.
- 7 Voluntatem cessare, differt ab eo
quod est, eandem renouare.

REGVLA TERTIA. VLP IANVS.

Eius est nolle, qui potest &
velle.

Ista regula vltra gloss. melius exem-
plificari potest, ex eo quod dicitur tex.
in l. pater Severinam. in princ. ff. de
condit. & demonst. & Bart. ibi po-
nit summariū huius l. Et not. il-
lum qd illa quæ nō est viri potens
nō dicitur nolle nubere, ex quo ma-
trimoniū contrahere non potest. Et
sic velle nō potest, bene facit tex. in
l. si quis sit fugitiuus. §. idem ait si ser-
uus. ff. de ædil. edi. vbi nolle dicitur
ille qui potest statim facere, & non
facit ibi, cum posset noluit. Ad idem
text. in l. nolle adire. ff. de acqui. hæ-
redit. vbi non videtur nolle adire,
qui non potest. Et ista ratione dicitur,
qd religioſus non habet velle
nec nolle. c. si religiosus. de elec. in
vj. & in c. si religiosus. de testam. in
vj. in c. si de sepulch. eo. lib. not. in c.
non dicatis. xij. q. j. & ideo non no-
cet nolle ei qui velle non potest, vt
not. Bald. per illum text. in l. ab ad-
ministratore. C. de leg. vbi post Iac.
But. insert ad statutum, quod impo-
nit potestatem declinanti iurisdic. po-
testatis, vt non habeat locum in cle-
rico, qui etiā si velit non potest co-
ram seculari litigare. c. si diligenti,
de fo. comp. & hoc late protestatur
ibi Alex. & per istum etiam vt supra
& nolle etiā dicitur, qui facit quod
non possit velle, vt not. Bal. in c. in-
telligimus. col. ij. de iudic. per l. j. C.
de natur. lib. vbi etiam Bald. in vlti-
mo. ab idem dicit. Et per istum text.
dicit Abb. in consil. xxij. quidam lo-
col.

- 3 col. ij. lib. ij. quod si ille dicitur pro-
priè silere, qui potest loqui: & desi-
tere dicitur ille, qui inchoauit, vt
not. Cald. in consil. xvj. de verb. sign.
facit text. de pœnit. dist. c. ij. in fin.
vbi dicitur, quod illud quod non
est, deseri non potest. Et proprie ex-
cusatur ille qui acceptare potest: &
qui non potest, dicitur improprie
excusari. gloss. not. in l. j. §. initium.
in versu. casum. ff. de postuland. &
facit quod not. per gloss. in cap. ad
dissoluendum. de desponsat. impub.
dum inquit, quod non moritur ille
qui non vixit. alleg. xxxij. quæst. ij.
in cap. quod vero. & in cap. sicut ex
vestratum. de homicid. cum similib. vt
per gloss. in d. cad. dissoluendum. &
est regula generalis, quod priuatio
præsupponit habitum. l. decem. de
verbor. obligat. l. manumissiones. de
iust. & iure. l. non videtur. infra eo.
vbi de hoc plene videbimus.
- 4 Et si regula istius legis secundum
gloss. & Bart. hic fallit in tutore qui
bonorum possessionem agnoscere
potest pro pupillo: & tamen illam
repudiare non potest. l. tutor. ff. de
bonorum possessione.
- 5 Sed tamen videtur dicendum, quod
imò ista regula etiam in tutore hæ-
beat locum: nam ipse potest nolle,
cum habeat facultatem ad eundem
hæreditatem, vel agnoscendi bo-
norum possessionem. Ergo etiam
bene verificatur, vt dicatur nolle
adire vel nolle agnoscere. Sed non
sequitur quod licet dicatur nolle
adire vel nolle agnoscere bonorum
possessionem, quod videatur repu-
diare: quia ex eo quod tutor dicat,
nolle agnoscere, nolle adire, non
infertur repudiatio: vt not. in l. qui
se patris. C. vnde liber. vbi declara-
tum fuit.
- 6 Bene verum est, quod per illum text.
in d. l. tutor. limitatur regula. l. is po-
test. supra de acquir. hæred. si vbi

dicitur: is potest repudiare, qui po-
test adire. Nam illa regula habet lo-
cum in eo qui iure suo, & ex pro-
pria persona adire potest. Secus si ex
persona alterius. vt not. Barol. hic
& sequitur Alexand. in l. legatum.
ff. de legat. j. in l. fin. C. de repudi. bo-
norum possessione. Et hoc etiam
non videtur verum: quia imò regu-
la. d. l. is potest. etiam habet locum
in eo, qui ex persona alterius adire
potest: vt probatur in l. si quis hæres.
§. fin. supra de acquir. hæredita-
te, vbi in repudiando voluntas pa-
tris & filij requiritur, sicut etiam in
ad eundem necessaria est, vt etiam di-
xi in d. l. ij. de repud. bonor. possess.
Et ideo d. l. tutor. aliam habet ve-
rum intellectum: quia procedit in
eo qui ad vilitatem alterius adire
potest. Nam in præiudicium alte-
rius repudiare non potest, vt not.
idem Barr. in d. l. is potest. col. v. vbi
alleg. gloss. hic, quæ hoc sentire vi-
detur, dum dicit quod fallit in tu-
tore ratione officij.

Postremo si ad declarationem ver-
borum regula, notandum est, quod
a nolle & velle contraria sunt. Et
inter ista contraria datur medium,
b quod est, non velle, vt not. Bart.
in l. iam dubitari. de hæredibus in-
stituendis. facit quod not. in l. j. §.
scientiam. ff. de tribu. Nam verbum
nolle, denotat expressam resisten-
tiam: non sic in verbo, non nolle,
vnde dormiens bene dicitur non
velleret: sed non dicitur nolle, vt tra-
dit Innocentius, Ioan. And. & Doct.
in cap. prudentiam. §. sexta. de offic.
deleg. cum similibus, vt dixi ibi, &
in l. qui se patris. post Alexand. ibi.
C. vnde liber. Et adde Abb. qui vide-
tur in c. finem litibus. de dolo & cō-
tumacia. in ij. col.

7 Et ad prædicta etiā fa. quia si aliud
est, qd in aliquo casu cesset volun-
tas: & aliud est, qd voluntas reuocet

d tur. & gratia exempli morte mandantis expirat mandatu, & mandatum nouo extinguitur per mortem tanquam reuocatum fir a domino. Sed quia voluntas domini cessat. l. iij. ff. loca. nam per mortem non dicitur voluntas reuocata: quia reuocatio est, quando contraria voluntas ponitur, & talis reuocatio per mortem fieri non dicitur. ita non abilitate Barr. dicitur in l. more maiorum. col. fin. supra de iurisd. om. iud. vbi per hoc infertur, quod si aliquis causam delegauerit, donec iusserit reuocandum, quod per mortem non videtur reuocare. f Allegat bonum rext. in c. si delegatus. de offic. deleg. in vj. & est communis opinio, quod quod per mortem non dicitur actus reuocatus: vt late Alex. concludit: qui alios refert. in l. centesimis. §. fin. de verb. oblig. & est di. cum Innocent. in c. licet vndique. de offic. deleg. refert & sequitur Ang. in l. & quia. supra de iurisd. om. iud. Et sic ille cuius voluntas cessat, dicitur non velle. Et nolle dicitur, qui reuocationem facit.

Philippus Decius Valentis.

ADDITIO:

a Contraria sunt. Idem dicitur de posse, & velle gl. in c. cum super. in v. aduersantibus de offic. deleg. G. S.
b Non velle. Adde Bald. in l. verbum. C. de fideic. & Deci. in l. j. col. iij. nu. 38. ff. de officio eius cui mand. est iurisd. Gab. Sarayn.
c Sed non dicitur nolle. Hinc infertur potest ad q. de qua per Barr. in l. non solam. §. morte. in iij. q. p. inc. vers. est autem tempus incongruum. col. x. num. 59. ff. de oper. noui nuntiar. Nam protestatio incriminatoria ad soluenqum, debitori dormienti facta, non valet. Ratio, quia est contra bonos mores, & quia per illum debitor non constituitur in mora, quia dormiens nolle non dicitur, vt ex hoc nomine, quia interpellatus fuit,

teneatur de rei interitu, iuxta l. si ex legati causa. ff. de verb. oblig. G. S.
d Reuocatur. non. vni casum vnicum in materia reuo. mada. q. vbi subest causa reuocandi mandatu, reuocatur, lege, si cum Corn. ff. de solut. ibi, nec causam habuisset. H. C.
e Causam delegauerit. Idem scribit Dec. in l. singularia. co. ix. ver. tertia. nu. 24. ff. si cert. petar. Et Iason in l. eius. ver. placebat in prin. in vj. limitatione. ff. eod. tit. Gab. Sar.
f Reuocare. hinc etiam dicitur iudex qui posuit quandam ad cofinia donec reuocauerit, an eo mortuo expirant cofinia. de quo vide Barr. l. centesimis hic alleg. Bal. in l. in emptis. vbi late Sali. de contrahen. empt. late per cano. in c. si gratioso. de refer. lib. xj. Hier. Cuch.

g Est communis opinio. Adde Cyn. in l. si. C. de contrahen. empt. & Spec. in l. si. C. de contrahen. empt. quod si dominus, & sequi tradit las. q. voluntas morte extinguitur, in l. non solum. §. morte. col. iij. in prin. vers. glo. j. ff. de oper. noui nunt. Et Alber. de Rosa. in d. l. si. C. de contrahen. empt. & in l. j. C. si mancip. ita fuerit alien. vbi dicit, quod voluntas ita morte soluitur, vt qui sine alicuius voluntate aliquid facere non potest, eo mortuo possit. Vnde infertur, quod si filius iurauerit non ludere sine voluntate patris, quod ludere potest mortuo patre sine per iurio. Et idem potest dici in prohibito alienare sine alicuius voluntate. Et si statuto caueat, quod bannitus exire non possit de banno sine voluntate offensis, quod mortuo offenso exire poterit, quia post mortem amplius velle non possunt. l. j. C. de sacrosanct. eccles. Hac talia transeunt ad heredes. ff. de cond. & demonst. l. si ita expressam. Et facit c. si delegatus hic allegatus per Dec. de offic. delegati. in vj. Et idem Alber. de Rosat. dicebat in l. iij. §. locati vbi dicitur

dit. q. quemadmodum voluntas imponit sine contractibus, ita mors voluntatibus. unde morte mada. is & mada. tarij etia cessat mandatu. l. si quis aliu. §. morte. ff. mandari, & que ex eo est, quia mors omnia soluit. §. deinceps, in authen. de nuptis. & notat idem Dec. in rubr. C. qui test. facer. poss. in p. io. nu. 2. Et Paul. de Cast. in l. eius qui. nu. 3. & r. §. si cert. pet. Vnde voluntas sicut per mortem cessat, ita etiam mandatum per mortem expirat, vt notat idem Dec. in rubr. C. de mand. princ. col. ij. num. 11. per doctrinam Barr. in l. & quia. col. fi. ff. de iurisd. om. iud. quam legit cum l. more maiorum. col. iij. nu. 17. vers. quod eo morte. Adde tamen, quod licet mandatum regulariter morte expirare, & re. de. instit. mand. plene in l. eius qui in prouincia. ff. si cert. pet. Tamen pone, quod dedisti procuratori mandatum, de donando, vel soluendo dotem alicui puella de tuo patrimonio, an morte finietur tale mandatum, an vero post mortem poterit procurator solueret, & exequi dictum mandatum? Casus est singularis, quod sic in l. si ego. §. j. ff. de iure dot. quem text. ad omnem piam causam extendit Bald. in l. mandatum. C. mandat. Et ita notauit Franc. Cremens. in sing. cxlij. Et ibi dixi in additio. post Ioann. baptist. Castilio. G. S.

h Reuocari. fateor, sed bene dicitur per se finiti cessante voluntate, vt in delegatione vel alio mandato. C. M.

In l. Velle non creditur.

Argumenta.

- 1 Velle non putatur, qui superiore cogente operatur.
- 2 Voluntarius non dicitur actus qui in iussu patris vel domini est factus.
- 3 Voluntas coacta qualiter voluntas

cit. ut dicit potest.

- 4 Voluntatem coactam, voluntatem esse, in negotiis propriis & non alienis intelligendum.
- 5 Voluntas an possit dici coacta in eo, qui gerit negotia aliena.
- 6 Voluntas dicitur quandoque coacta conditionali violentia.
- 7 Filius vel seruus aliquid faciens mandato patris vel domini pressus excusatur.
- 8 Locator operatur excusatur, si iussu conductoris aliquid fecerit in fundo alieno.
- 9 Laborator an ob denuntiationem cum protestatione extrajudiciali desistere teneatur.
- 10 Bona fides possessoris non alteratur per simplicem denuntiationem.
- 11 Vicinus vicini negotia nosse presumitur.
- 12 Iudicis mandato qui quid operatur, an aliquando excusetur.

REGULA IIII.

V L P I A N V S.

Velle non creditur, qui obsequitur imperio patris vel domini.

Nota quod non reputatur velle ille qui actum facit ex iussu patris vel domini: licet enim precise non rogatur obedire, quia etiam iubente domino seruus potest nolle adire: vt dicit text. in l. cum proponas. C. de heredi. instit. Tamen obtemperando actus ille non dicitur voluntarius, vt hic dicitur. Et secundum gloss. hoc intelligitur quo ad hoc vt a pena excusetur, aliis secus: quia etiam voluntas coacta, voluntas est, vt per gloss. quae alleg. l. si

mulier, si mens. el ij. supra, quod
 mtr. caul. & l. si patre cogente. de
 ritu nup. Sed certe hoc modo ista re-
 gula multū restringitur intelligen-
 do illam respectu potestatis, de qua in
 text. nihil dicitur. Et ideo generaliter
 vt verba sonant intelligi potest,
 quia proprie & vere non dicitur vel-
 le: nec t̄ actus voluntarius videtur,
 quando fit iussu patris vel domini:
 quia ex voluntate fieri dicitur, quod
 ex libero mentis arbitrio proficiscit-
 ur, vt dicitur in xv. q. j. c. j. in §. volun-
 tatem. Et per obedientiam propria volun-
 tatis maectatur, vt inquit text. viij.
 q. j. in c. sciendum. Et actus non dicitur
 voluntarius, quando fit ab eo
 qui potestas compellit: vt not. Bald.
 per illū text. in l. nouissime. ff. quod
 fals. iur. aucti. & tradit Io. And. in c.
 præterea, in versi. extorquentes. de
 iure patr. & in regula bona fides. in
 prin. de reg. iur. in vj. cum si. vt dixi
 in c. cum M. de cons. & facit text. in
 l. rem legatā. infra, de ad. lega. vbi
 alienatio dicitur voluntaria, quando
 non instante necessitate, sed à mera
 voluntate procedit. Et ideo ex prædi-
 ctis bene inferitur, q̄ hæc regula ab-
 solute procedat prout loquitur.
 Non obstat quod voluntas coacta vo-
 luntas dicatur, vt in iuribus alleg. in
 gl. & ad idem text. in l. si priuatus. in
 prin. supra, qui & à quib. & est text.
 melior de iure. xv. q. j. in ca. merito.
 quia respondetur q̄ voluntas est qua-
 lificata & non simpliciter: vnde non
 proprie dicitur, ex quo non est sim-
 pliciter, sed secundū quid arg. l. hoc
 legatum. & q̄ ibi Bar. not. de leg. iij.
 Et ad hoc est text. ad literā. in c. ma-
 iores. in §. item queritur. de bap. vbi
 dicitur, q̄ coactus dicitur velle con-
 ditionally & non absolute, & facit
 text. in d. l. si priuatus. vbi primo
 dicitur, quod coactus manumittere
 voluntatem, accommodauit. Et post-
 ea dicit text. quod non fuit voluntas

manumittendi. Et sic simpliciter &
 absolute eius qui cogitur nō dicitur
 voluntas. Et in primo limitatur &
 declaratur illud quod dicitur, quod
 voluntas coacta, voluntas est. Et re-
 gula nostra intelligitur de voluntate
 simplici & propria.

Secundò, quod dicitur quod volun-
 tatis coacta voluntas est, habet
 locum in negotio proprio. Secus est
 in negotio alterius: vt not. Bald. di-
 cit in rubr. de conuersione. inuest. in
 fin. per l. j. in fin. ff. de autor. tuto. &
 idem not. Bald. in l. ij. §. sed si quis.
 col. fin. C. commun. de leg.

Sed considerandum est, quod imò
 etiam in gerente negotii alterius:
 quia in tutore vel procuratore volun-
 tatis coacta voluntas est, dem eligi
 potius hoc facere, quam aliud ma-
 lum pati, vt dicitur in d. ca. merito.
 xv. q. j. Nam ratio ista quæ in facto
 proprio consideratur, etiam in alie-
 no procedit, bene verum est, quod
 compulsio nō reddit actum nullum
 in facto proprio: secus in tutore. &
 ita loquitur text. in d. l. j. in fi. Et hoc
 idem est in pluribus aliis casibus. vt
 not. ibi per gloss.

Tertiò, voluntas coacta voluntas
 dicitur, quando violentia præcisè
 non inferitur, sed est conditionalis:
 puta, nisi sic feceris, te interficiam. In
 eo enim q̄ elegit ita facere potius
 quam mori, eius voluntas est: vt de-
 clarat text. in d. c. merito. xv. q. j. & in
 d. c. maiores. in §. item queritur. de
 bap. Secus quando quis præcisè
 cogitur aliquid facere, quia tunc
 nullo modo cōsentire videtur: quia
 potius dicitur pati, quam agere: vt
 dicit text. not. in c. satis. quod met.
 cau. & idē habetur in d. c. maiores.

Quartò & vltimo licet coacta volun-
 tatis dicatur, non tamen est voluntas
 spontanea. vt not. Abb. per illum text.
 in c. j. de reg. & est glo. not. xxxij. q.
 v. in ca. notificasti, in verb. licentia. &

& no. Abb. in c. cum locū, de spons.
 in c. abbas. quod met. cau. Et in hoc
 etiam cōsiderandum est, quia si volun-
 tatis spontanea accipiatur pro li-
 bera, hoc habet locū in qualibet volun-
 tate simplici quæ proprie libera
 esse debet, per ea quæ superius dicta
 sunt. Si vero capiatur spontanea vo-
 luntas pro voluntate eius qui sponte
 se offert: tunc spontanea voluntas à
 voluntate simplici distinguitur. Nā
 spōte fieri dicitur illud quod fit pro-
 prio motu, & non ad petitionem: vt
 no. dicit Pet. de Anch. in cle. presenti-
 de cens. in v. not. vbi expresse dicit,
 quod non dicitur sponte fieri illud
 quod fit ad petitionem.

Vltimo notandum est quod dicit
 gl. hic per istū text. & excusatur filius
 vel seruus qui aliquid facit de man-
 dato patris vel domini. Et hoc intel-
 ligitur in delictis leuibus qui nō ha-
 bēt atrocitatem: vt gl. dicit p. l. ad ea. j.
 eo. Et ad hoc est text. in l. liberorū. §.
 excusatur. ff. de his qui no. in fa. &
 in l. liber homo. la. ij. in princ. §. ad
 leg. Aquil. & gl. ibi. late in l. iur. Secus
 est in grauib. delictis in quibus
 non excusatur filius vel seruus, d. l.
 ad ea. quæ à contrario sensu. & est
 text. in l. seruus non in omnib. §. de
 act. & c. libi. & not. Barr. in l. seruus. ff.
 de noxal. in l. non solum. §. mādato.
 col. j. §. de iniur. & ibi in versi. idem
 puto. dicit q̄ quælibet iniuria perso-
 nalis dicitur graue delictū quantum
 ad ppositū. Et licet in grauiorib⁹ (vt
 dicitur est) nō excusetur filius vel ser-
 uus ex iussu patris vel domini, pena
 tamen mitigatur: vt est text. no. in l.
 seruos. C. ad leg. Jul. de vi publi. &
 Bal. & Sal. ibi ad hoc not. illum text.
 Et eodem modo excusaretur etiā in
 atrocibus, quando seruus cogeretur
 à domino sub cōminatione mortis
 si illud non faceret: vt Bar. dicit in d.
 l. seruus. de nox. Et hoc haberet lo-
 cum in quolibet qui tali modo per-

metum compelleretur: vt not. per
 doct. in l. vt vim. supra de iust. & iu.
 Et quod supra dictum est de filio
 vel seruo, etiā habet locum in aliis
 hominibus sui iuris qui ex mandato
 alterius excusantur, salte in his quæ
 sunt de genere permissorum. vt not.
 per glo. in l. in rem. §. signum. ff. de
 rei ved. quæ dicit de laboratore q̄
 conductus de mādato conductoris,
 intrauit fundū alterius, q̄ excusatur.
 & Bar. Ang. & Doct. illam sequuntur
 & tradit no. Bal. in consil. eccclxiij.
 statuto ciuitatis Papæ. lib. iij. secun-
 dum nouam formam. & not. Alb. in
 l. si quis id quod col. pen. in ver. item
 facit. supra, de iurisdic. omn. iud. &
 idem Alb. in l. j. in prin. col. j. in fin.
 in ver. & bene facit ista litera, supra
 de eo per quem fac. est. & no. Barr. in
 d. l. non solū §. si mandato. col. iij. in
 ver. sed quero. Bal. in l. non ideo. col.
 j. ver. & nota q̄ l. nostra. C. de accus.
 & idem Sal. ibi. in j. q. & idem Bald.
 in auth. ingressi. col. ij. in versi. quod
 dico de medico. C. de sacrosanct.
 eccles. & facit quod not. Bald. in q.
 accusatus de vi turbatiua. col. ante-
 pen. versi. tertio queritur.

Et prædicta conclusio limitatur
 non procedere quando prædicto la-
 boratori sit facta denuntiatio. vt di-
 cunt Imol. & Rom. in l. de pupillo.
 §. nuntiationē. in ver. quis forte. per
 gl. ibi. in versi. nullus. in fin. Et idem
 voluit Ange. in d. §. signum. in versi.
 quod intellige. dicens, q̄ contra la-
 borantes non obstat protestatio-
 ne eis facta, est præsumptio doli. &
 idē no. Ang. in auth. vt omnes obe-
 iud. in iij. col. in ver. item ex hac le-
 ctura patet. & sequitur Alex. in cōs.
 xxxvj. visis his quæ per dominos.
 libr. j. col. ij. & in consil. lxxix. visis
 his quæ egregie. lib. iij. Et ista vide-
 tur communis opi. licet idem Alex.
 cōtradicat in d. l. de pupillo. §. nun-
 tiationem. col. iij. vbi inquit, quod

laboratores propter talem protestationem non debent desistere: quia illa denuntiatio extrajudicialis non constituit illos in mala fide, alleg. tex. in l. pen. ff. pro emp. vbi emptor rei aliena qui bona fide possidebat non constituitur in mala fide, ex eo quod quis extrajudicialiter sibi denuntiatus rem esse suam.

10 [†] ad responderi potest, q. text. in d. l. pe. loquitur in eo qui erat in bona fide: causata ex ei emptoris merito illa bona fides non alteratur ex simplici denuntiatione alterius. Non sic videtur in laboratoribus, quoniam bona fides & credulitas erat solum fundata in simplici dicto conductoris: ideo etiam ex simplici dicto alterius alteratur, cum nulla sit ratio quare magis vni quam alteri credatur. Et sic defenditur ista militatio quae maxime haberet locum si protestatio facta fuisset integra, ante quam laboratores intraret fundum. arg. l. si fundum, & quod ibi Barr. no. C. de rei vend. & ex eo quod dixi responderi potest ad doctrinam Barr. quae facit pro opin. Alex. in l. quod re. colum. pen. 3. si cert. per. in l. qui in alterius de reg. iur. cum sim. vt dixi ibi, quod quis non tenetur credere denuntianti vel protestanti in eo quod non pendet a facto proprio eius cui sit protestatio: quia in facto alieno est probabilis ignorantia, nisi facta sit fides per instrumentum: nam hoc non videtur habere locum in laboratore: quia, vt dixi, sicut fuit facilis ad credendum conductori: ita etiam debet contradicenti credere & desinere.

Secundo glo. in d. §. signum. habet locum propter ignorantiam probabilem in qua sunt laboratores. Secus ergo videtur si ignorantia non esset probabilis: vt quia essent vicini qui praesumuntur habere notitiam quia vicinus praesumitur scire facta vicini.

ni. e. quosdam, de praesumpt. & not. Barr. & doct. in l. j. ff. si cert. per. Et in simili casu ad propositum nostrum transit Spec. in tit. de empr. & vend. §. nunc dicitur est in fi. & in terminis tradit Alex. in cons. xxxvj. lib. j. supra alleg. Et pari ratione eadem esset dicendum in aliis casibus in quibus scientia praesumitur: vt quia esset fama in loco, propter quam scientia praesumitur: vt no. Barr. in l. is potest. col. vj. de acquir. har. & in l. si cui. §. eisdem. ff. de accu. cum sim. & tradit Alex. in cons. xxxvj. vñs his. col. ij. lib. j. & in consil. clxxvj. in hac causa. col. liij. lib. ij. & in consil. clx. co. ij. eo. lib. ij. & testudum istam limitationem procedit text. in l. ij. in fi. in vers. si vero. ff. de term. mor. de quo text. opponit Alb. & non soluit in l. si quis id quod. ff. de iuri. omni. iud. Nam loquitur ille text. quando operarij scienter hoc fecerunt, vt colligitur ibi, in vers. seq. quod si per ignorantiam vbi text. aduersarij loquitur de ignorantia. Ex quo datur intelligi in d. vers. si vero. immediate praecedenti loquitur, quando scienter id factum fuit, & non placeat. sol. Moder. in d. §. nuntiationem qui dicunt, q. text. in d. l. j. sequitur quando laboratores conducebantur ad opus illicitum: quia ibi non constat hoc: quia illa mutatio lapidum & terminorum de se non videtur de genere prohibitorum. Ad supradicta etiam esset videndum, an excusetur ille qui mandato iudicis aliquid facit. Et regula est, quod sic in regu. quod quis. de reg. iur. in vj. & in l. non videtur. §. quod iussu. in fi. eod. & quomodo hoc procedat & intelligatur, referuatur dicendum ibi, vbi melius cadit.

Philippus Decius Valentiæ.

ADDITIO.

a Actus non dicitur. Contrarium videtur Salicetus in l. fina. C. de iudic. Alex.

Alexand. in l. si quis maior. in princ. C. de transact. Et in l. j. ff. solut. matrim. in q. Compromissi. Ipsemet Dec. refert in auth. praeerea. col. vij. ver. & ad hoc facit. nu. 12. C. vnde vir & vxor. & in l. j. col. pen. num. 22. C. de edendo. G. S.

b Compellit. Dec. cons. ccij. nu. 1. vbi dixi. C. M.

c Quid. Bald. l. pen. in fi. C. quomodo & quando iud. adde Arist. in iij. Ethic. Gabr. Biel. in iij. sent. di. xv. q. ij. art. j. tetigi in tract. vsura. nu. 411. Et notum gradus voluntarij tradit Bonauen. in ij. sent. dist. xij. & quae dicam infra eod. re. cxxxiiij. C. M.

d Vltimo notandum est. Adde eundem Dec. infra, eod. in l. is damnus. §. eius vero. G. S.

e Laboratore. Idem Bald. l. non ideo minus. col. j. C. de accus. Ang. de malef. vers. Sempronij mandator. q. iij. Socin. l. rem quae nobis. col. vij. de acq. pos. cons. liij. c. i. q. lib. iij. l. c. l. de pupillo. §. nuntiationem. in fin. de oper. nou. num. Fran. Purp. l. quod re. num. 86. si cer. per. Limitat Paul. cons. cccclxx. in fin. lib. j. Alex. consil. xxxvj. vbi in anne. tetigi lib. j. Fran. Rip. c. ij. nu. 61. de iud. C. M.

f Responderi potest. Vide quae notauimus infra, eo. in l. qui in alterius. G. S.

Inl. In negotiis. Argumenta.

- 1 Furiosus quia agenda non intelligit, merito negotiis gerere nequit.
- 2 Furiosus ne ad pias quidem causas testari potest.
- 3 Testamentum furiosi aliquando Roma approbatum legitur.
- 4 Furiosus pro delicto non punitur, quod ratione careat & sensu communi.
- 5 Furiosus factum non personale dicitur.

- 10 [†] sed casuale.
- 6 Furiosus in iisdem causis, quibus ignorans ligatur.
 - 7 Filia furiosa aliquo casu pro consentiente habetur. Filia sana mentis, si non contraxerit, pro non consentiente habita.
 - 8 Furiosus quo differat a pupillo sari valente.
 - 9 Pupillus infans a pari procedit eadem, qui infantia proximus est.
 - 10 Pupillus qualiter obligari possit, remissus.

REGVLA V. PAVLVVS.

IN negotiis contrahendis alia causa habita est furiosorum, alia eorum qui fari possunt, quantum actum rei non intelligant. nam furiosus nullum negotium contrahere potest: pupillus omnia negotia tutore autore agere potest.

Primo noto, quod furiosus nullum negotium contrahere potest: quia non intelligit quod agit. §. furiosus. instit. de inucl. stipul. & nulla est eius voluntas. l. furiosi. infra eodem §. praeterca. institut. qui bus non est permittum faceret testa. & in omnibus & per omnia loco absentis & quiescentis habetur l. ij. §. furiosus. supra de acqui. possess. & in l. vbi non voce. §. furiosus, infra eodem. in l. ij. §. furiosus. supra, de procuratoribus.

Et ista conclusio procedit etiam dato, quod actus per furiosum recte factus fuisset, prout prudenti conueniret: quia hoc videtur factum a casu ex quo mente caret: vt dicitur in d. §. praeterca. cum sim. supra

2 alleg. Et hoc pater, quia etiam ad
 1 alias causas furiosus testari non po-
 test: vt Bart. concludit in l. j. in j. q.
 C. de sacrosan. eccle. bene ficit text.
 in c. fi. de successio. ab intest. & in c.
 furit tenor. de reg. & hoc videtur ve-
 rum, quado constat eadem non esse
 sanæ mentis: alias vero ex disposi-
 tione quæ mature & prudenter fa-
 cta sit, ex quo hic nõ constat de furo-
 re, videtur, qd nõ presumatur furio-
 sus. Et hoc modo videtur procedere
 quod notat Io. And. in c. fi. de suc-
 ces. ab intest. circa fi. vbi refert a jre.
 3 stamentũ cuiusdã qui dicebatur fu-
 riosus, ex eo, qd recte factum fuisset,
 Romæ in senatu approbatũ fuisse,
 & recitat Bald. in cap. j. in princ. per
 quos fiat inuest. Alex. in l. furiosus. C.
 qui test. fac. pos. & facit quod no.
 Ang. in d. l. furiosum. vbi inquit, qd
 in furioso qui dilucida habet inter-
 ualla, ex qualitate actus presumitur
 b factum, quando erat sanæ mentis, b
 eũ si. & tradit Alex. in cõf. cxij. ma-
 tureq; col. liij. lib. j. & in cõf. xxxvj.
 4 visus attestacionib. col. pe. li. ij. + Se-
 cundo, prædicta conclusio quæ vi-
 detur loqui in cõtractibus, amplia-
 tur vt habeat etiã locũ in delictis, in
 quibus furiosus non punitur, l. sed &
 si quemcumq;. §. secũdo. ff. ad legem
 Aquil. l. illud. §. sane. supra de iniuri.
 c & etiã pro graui delicto, s̄ puta pro
 homicidio. vt est text. in l. diuus. su-
 pra de of. præ. l. infas. supra ad leg.
 Corn. de sica. in l. pen. §. fin. supra de
 par. Aliqualis tamẽ penitẽtia impo-
 nitur, si furiosus post delictũ cõmis-
 sum ad sanam mentem cõuertatur.
 vt dixit tex. xv. q. j. c. si quis insanies.
 & hoc toleratur, ne disciplina eccle-
 siæ deferatur, vt dicitur in c. ex com-
 municatorũ. xxij. q. v. vbi imponitur
 penitẽtia pro homicidio per-
 missio, ne disciplina ecclesiæ defera-
 tur. & in hoc tenet Luc. de Pen. in l.
 si apparitor. col. s̄. de coarta. lib. xj.

Sed hoc dictum nõ videtur verum
 quia furiosus pro tali homicidio
 non efficitur irregularis text. in c. j.
 d. de ho. ergo non videtur aliquo mo-
 do puniendus: & quia satis in fo furo-
 re punitur. d. l. diuus. & d. l. pe. §. fi. de
 par. & quia ibi dicitur tale homici-
 diũ esse impunitũ. + Et quia factũ a
 furioso, videtur factũ a casu sine fa-
 cto personæ. vt dicit text. in l. fi. in fi.
 supra de admitt. tut. & gl. hoc tenet in
 d. c. si quis insanies in ver. propita.
 & ad illum text. in princ. responsio
 colligitur. Non obstat text. in d. c. ex-
 communicatorum. quia ibi potest
 esse culpa, quæ non cadit in furioso.
 6 + Et ad supradicta notãdũ est, qd fu-
 riosus tamẽ obligatur ex causis, ex
 quibus ignorans obligatur, vt pro-
 batur in l. ij. §. & si furiosũ. supra de
 neg. gest. & no. per gl. hic, & tradit
 Barto. in l. Iulianus. in vij. col. ff. de
 condi. & indebiti.
 Et not. etiã casum sing. quẽ gl. hic ad-
 ducit in quo furiosa filia pro cõsen-
 tiente habetur in l. ij. §. voluntatẽ. ff.
 sol. mar. vbi videtur ille text. contra
 text. in l. quia certum. ff. loca. vbi fu-
 riosus nõ potest haberi pro consen-
 tiente: quia expresse consentire non
 potest. Doct. laborant in ratione il-
 lius §. voluntatẽ, in d. l. ij. ff. sol. mar.
 Iac. ibi dicit, qd in d. §. voluntatẽ. non
 fingitur cõsensu aut voluntas: quia
 istud est impossibile in furioso d. l.
 qui ad certũ, sed ibi fingitur nõ con-
 tradictio: quia filia ibi furiosa habe-
 tur pro non contradicente.
 Sed certe hoc videtur cõtra illum tex.
 qui expresse dicit consentire eam,
 quia merito credat: ergo ibi fingitur
 cõsensu: & nullo modo dici po-
 test qd fingatur ibi non cõtradiceret
 quia in veritate nõ contradicit filia
 furiosa. Cum ergo habeamus veri-
 tatem, non est opus fictione: quia fi-
 ctio cum veritate non conueniret.
 l. filio quem pater, §. de lib. & posth.

Præter

7 + Præterea in illo casu filia sanæ
 mentis, si non contradicit, habetur
 pro consentiente. vt ibi dicitur, nisi
 euidenter contradicat, videri patri
 consentire, ergo in illo casu non vi-
 detur differentia an fingatur con-
 sentire, vel fingatur non contra-
 dicere. Et ideo stat contrarium de d. l.
 quia certum. quia in filia sanæ men-
 tis, ratiurnitas habetur pro consen-
 su: quia cõtradicere potuisset: secus
 videtur in furiosa d. l. quia certum.
 c Sed potest responderi, vt dicit gl.
 hic, quod ibi sit casus specialis: & ra-
 tio specialitatis videtur, quia actio
 erat communis cum filia: & quia nõ
 agit de interesse filia, ex quo pa-
 ter teneretur illam iterum dotare, si
 non haberet dotem: vt no. per gl. in
 l. ij. §. quod si in patris. in verbo, dos
 est. ff. solut. matrimo.
 8 + Secundo principaliter noto diffe-
 rentiam quam regula facit inter fu-
 riosum, & pupillum qui facti potest,
 & idem habetur in §. furiosus. & in
 §. pupillus. insti. de inut. stip. Secus
 est in pupillo infante, quia furioso
 æquiparatur, vt a cõtrario sensu col-
 ligitur hic, & ad idem pro ista æqui-
 paratione f est text. in d. §. pupillus.
 in l. j. §. adipiscimur. supra de acqui.
 poss. in l. Fulcin. §. adeo. ver. ita au-
 tem. supra ex quibus cau. in poss. ea.
 in l. pupillus. supra de acqui. hæ. in
 l. vij. supra de cond. fur. in l. quod in-
 fans. supra de rei ven. in l. infans. su-
 pra de sica. in l. inuitum. de ser. vrb.
 præ. d. in §. præterea. insti. qui. non
 est permis. fa. ref. in l. quod pupillus.
 supra de condi. inde. in l. pupillus. su-
 pra de act. & obl. in l. j. C. de fal. mo-
 limi. tatur in casu l. infantis. C. qui
 admitti. vbi gl. facit differ. inter in-
 fantẽ & furiosum, de quo ibi dixi.
 9 + Et quod dictum est de pupillo in
 fante, idem est si infantie proximus
 sit, vt dicitur in d. §. pupillus. insti. de
 inut. stip. & gl. ibi declarat, quan-

do dicatur proximus infantie vel
 pubertati, in verbo infantie proxi-
 mus. & idẽ gl. in l. pupillũ. in j. glo. j.
 cod. not. Bar. in l. j. ff. de noua. col. ij.
 Et de hoc quomo lo intelligatur &
 procedat, videbimus in d. l. pupillũ.
 infra eo. vbi melius cadit: quia text.
 ibi loquitur de pupillo proximo pu-
 bertati. Regula ergo ex differentia
 quæ traditur hic, procedit in pupil-
 lo qui sit maior infante & proximus
 pubertati: quo casu habet aliquem
 intellectum, & actus in eo fundari
 potest & suppleri cum autoritate tu-
 toris: vt hic dicitur, & in d. §. pupil-
 lus. de inut. stip. pul.
 10 + Et qualiter pupillus obligetur, no.
 Bar. in d. l. col. pen. supra de noua.
 cuius dicta ressumit Ang. Arc. in d.
 §. pupillus. col. j. & videbimus in l.
 pupillus. infra eo.
 A D D I T I O.
 a Refert. Ant. Corf. in õngu. ver. testa-
 mentum. Iac. l. patre furioso, col. se-
 cũda, de his quæ sunt sui vel ali. iur.
 & consilio. cxlj. col. v. lib. iij. Hipp.
 mar. sing. cccx. vide Cor. consilio
 lxxij. lib. j. C. M.
 b Mõtis. Dixi remissive ad Alex. conf.
 cxlj. lib. j. fa. Pentha. de Cre. repet. l.
 ij. col. ij. C. de rescind. ven. Lud. Co-
 mes in Reg. Cancell. reg. de inut. res-
 signan. q. x. Sed, qd presumitur furor
 perseverare, & in eo factio, Alex. cõ-
 sil. cxlvij. col. ij. lib. vij. Bertran. con-
 sil. xlvij. ex processu. col. ix. lib. j. vi-
 de Aleat. tra. & præsum. reg. ij. præ-
 sum. xvij. C. M.
 c Dilecto. Nota tamen, qd si culpa sua
 sit factus furiosus & delinquit, non
 excusatur. ita Car. in clem. j. de ho-
 micid. in vj. quod de delicto tamen
 commissio ante furorẽ nõ pot. sit
 puniri criminaliter. ita Bal. in capi-
 tulo primo, de eo qui frat. suum oc-
 cidit. & ista est communis õ. in. de
 qua videlatifime per Iac. post Al. x.
 l. x factio. de vulg. & pupil. col. x.
 vers.

verf. sed pulchrum dubium. & Bald. in cap. in literis. de reſcript. & hoc procedit etiam ſi ante furorem fuerit condemnatus, ſecundum doct. ibi. Si tamē conſideret de ſimulatio- ne, bene poteſt puniri. ita Bald. l. fu- rioſum. qui teſt. fa. of. C. in cautela. hinc vſus eſt quidam iudex in pa- tria mea quadam cautela. nā cū vel- let mandare ſententiam executioni contra quendam malefactorē: fuit oppoſitum, q̄ non poterat propter ſuperuenientem ſur. rem: tunc ipſe fecit ponere malefactorē in loco ubi erat ſagittadus: & præcepit cul- dam ex executoribus vt percuteret ſagitta lignum in quo malefactor erat: quo facto ipſe alta voce petiit conſiſſionem: & sic detecta fuit ma- licia malefactoris. Qualiter autem probetur furor, vide Barb. c. cum di- lectus. de ſucceſſ. ab in teſt. ij. col. iſa. l. furioſum. j. col. quia quis non præ- ſumitur furioſus, ſecundum Bal. per illum l. in ſine. C. de hæredib. Inſtit. Ideo alleganti incumbit onus probādi, vt per Bal. in l. nec codicillos. C. de codic. & Card. clem. j. ſupra al- leg. in ij. q. Et an probetur per teſtē non reddentem rationem dicti ſui, vide Bald. in l. ſolā. C. de teſtib. P. de Caſt. in d. l. furioſum. H. C.

d Furioſus. Et an furioſus gaudeat om- nibus priuilegiis pupilli Bald. in l. ij. C. qui admitt. & vnum not. q̄ licet furioſus non habeat conſenſum in contractibus, habet tamen in quaſi contractibus. ita Bal. in ſua Marg. in verbo, furioſus. & in dubio ſi ſit fu- rioſus per dilucida interualla ſi fa- ciat teſtamentū vel contractū præ- ſumitur feciſſe tēpore non dilucidi interualli ita Bal. vbi ſupra. H. C.

e Sed poteſt responderi. Glo. in d. l. ij. g. voluntatem. in ver. eredit. aliter ſolent. & melius. ff. ſolut. mat. G. S.

f Pro iſta æquiparatione. Vide Soci. & Alex. & laſ. in l. j. in princ. col. ſin.

ff. de verb. oblig. G. S.

In l. Non vult hæres eſſe. Argumenta.

- 1 Legitimus conſentiens hereditatē transferri in inſtitutum præſumi- tur nolle hæres eſſe.
- 2 Transferre latius patet, quā cō- cedere.
- 3 Transferre velle intelligitur quis variū modis. & num. 9.
- 4 Corrumpere volēs mulierem, quan- do capite puniri debeat.
- 5 Voluntas non eadem eſt cum facto ſed ipſa re diſtincta.
- 6 Verba ſtatutorum ſunt propriè in- telligenda.
- 7 Veneno interficere volēs, an ſit ple- ctendus, ſi nō perſecerit quod voluit.
- 8 Venenum emens, necandi gratia, punitur, ac ſi neceſſet.
- 9 Verba actū denotantia promate- ria ſubiecta ratione, ſumuntur, quādoque pro ſimplici voluntate.
- 10 Actus ſe habens per modū aſſio- nis, fortior cenſetur eo, qui per pā- tientiam conſtat.
- 11 Nō velle dicitur, etiā velle poteſt.

REGVLA VI. VLP IANVS.

NON vult hæres eſſe, qui ad alium transferre voluit hereditatem.

Iſta regula melius quā gl. dic- cat, explicari poteſt in caſu l. ſi quis ita hæres inſtituatur ſi legiti- mus. ſupra de hæred. inſt. vbi hæres inſtitutus ſub cōditione ſi legitimus hæres hereditatē vendicare nolit. † Nā ſi legitimus cōſentiat, q̄ hære- ditas in hæredē inſtitutum tranſfe- ratur,

ratur apparet, q̄ nō vult eſſe hæres, vbi hic dicitur: qui enim tē in al. rū tranſfert, illā nolle ipſe habere dicitur: vt de donatione rex. dicit in l. ſe- natus. §. j. ff. de donat. cau. mor. vbi qui donat. illum potius quā ſe ha- bere mauit. Et qui rē habet pro de- relicto, intelligitur voluiſſe in alium tranſſerre, & à ſe omnino reſicere: vt inquit tex. in l. j. in l. ſid. quod. §. ſin. ff. pro deſict. in l. quod ſeruus. in prin. ff. de ſtipula. ſer. & in §. hoc am- plius. inſtit. de rer. diu. Et ideo hic bene dicitur, quod nō vult hæres eſ- ſe, qui ad alium voluit hereditatem tranſſerre: & verbū illud, tranſſerre, de quo tex. loquitur, intelligitur de totali abdicatione: † quia plus eſt a tranſſerre, quā concedere. vt per gl. in c. j. de cōm. in §. ſe. i. quod d. prin- cipi. in verbo, cōceſſit. inſtit. de iure natu. & in c. lex eſt. ij. diſt. ſi. quæ ex- ponit tranſſulit, id eſt concediſſit. Et ideo tranſſatus de vna eccleſia in al- iam, nihil retinet de prima. xxj. q. ij. caſi quæ tranſſatus. Et not. Bal. per il- lū tex. in l. vlpianus. ff. de exc. tur. Et dū in tex. dicitur hic voluit tranſſerre, iſta verba dupl. intelligi poſſunt.

- 1 † Primò ſimpliciter pro nuda vo- luntate: vt quia d. clarauit volunta- tem ſuam eſſi, q̄ hereditas in alium tranſſeratur, prout dictum eſt in ſi- guratione caſus, per illum tex. in d. l. ſi quis ita hæres.
- 2 Secūdo, illa verba, voluit tranſſerre, in- telligi poſſunt cum effectu, ita q̄ re ipſa hereditatē ipſe in aliū tranſſule- rit. Et ita videtur gl. hic intelligere. Et ſecūdo iſtū intellectū hi: no- batur quod voluit glo. no. per illum tex. in l. ſi. ff. de re. diu. quæ verba his poſita, muros tranſcendere voluerit: interpretatur & intelligit, quod re ipſa tranſcenderit muros. † Et Bart. vbi per iſtam glo. inſert ad ſtatutum b quo conetur, q̄ ſi quis voluerit b ali- quā muliere corrumpere, capite pu-

niatur. Nā intelligitur, q̄ cū effectu illam corruerit. Et ex hoc dicto Bart. inſert. Franc. de Cre. in ſuo not. xlix. de ſenſu ſemel, quod ſtante ſta- tuto quod ſi quis voluerit alicuē ve- nenate, capite puniatur, quod tale ſtatutū non habere locū in illo qui præparauerat venenum, ſi delictū nō fuit contumacitatis: quia verbum il- lud, voluerit, intelligitur de re iſta, quod fecerit. Et pro tal. expōſitione etiam eſt gl. in l. j. in verbo, voluerit. ff. de leg. ij. Et illum not. ibi Alex. in ſi. poſt Pau. de Caſt. Et ad iſt. eſt glo. in l. ſi. in prin. C. de cond. in ver. vo- luerit. quæ exponit voluerit, id eſt elegit. & in l. ſi conſtituerit, in ver. voluiſſi. ff. ſini. reg. & in l. quod ſi ab inſigio. ff. ſi cent. pet. & in c. diligenti. in verbo purgare. de foro compr. & not. Bald. Ang. & Imol. in l. ſi quis Sempionium. ſupra de hæred. inſtit. Sed tamen aduertendum eſt in prædictis qua d. doctores ſimpliciter ſequuntur. Nā talis expoſitio eſt contra proprietatem verborum: † quia voluntas ab ipſo facto ſeparata eſt, & diſtinguitur. c. j. de eo qui mit. in poſt. promiſſor. Stich. §. cū cōſtitu- to. ſupra de conſtit. pec. Et ideo ex- ponere verbum voluerit, pro ipſo actu, eſt contra proprietatem: ver- borum. Bene fateor, quod talis expo- ſitio tolerari poteſt, quandoque propter ſubiectam materiam: quia verba ſecundum ſubiectam mate- riam accipiuntur. l. ſi vno in prin. vbi Bart. C. loc. etiam impropr. an- do verba vt Alexand. tradit in con- ſil. v. puro de iure. libr. iij. cum ſimil. vt dicam in l. quoties. infra cod. Et hoc modo procedit & in- telligitur gloſſ. in d. l. ſina. ſupra de rer. diu. Nam illa expoſitio iſi neceſſaria eſt, quod exponatur ver- bum illud, tranſcendere voluerit, pro facto quod tranſcendit: quia pœna, de qua ibi agebatur, erat

impofita pro ipfo facto, vt dicitur ibi in principio. l. si quis violauerit. **d** Nam verbum illud violauerit, designat factum. vnde licet postea inferius in eadē l. dicatur, quod Remus occisus fuit ex eo quod muros transgredere voluerit: conueniat quod verbum illud voluerit, pro facto accipiat, secundum quod in prin. l. dicitur. Et ideo illatio quam facit Barr. ad statutum in d. l. fin. non bene probatur in statuto: quia in statuto non concurrat illa ratio ita interpretandi quae in praesalleg. l. fin. habetur. **e** Et in contrarium est regula communis, quod statutum quia in proprio intelligitur. l. iij. §. haec verba. vbi Barr. ff. de neg. gest. **Minus** etiā satis facit illa decisio Franc. de Cre. quod statutum si quis voluerit venenare aliquem, non habeat locum in eo qui preparauit venenum. **7** Primò, quia militat ratio inducta contra Bar. quod in casu statuti non f. subest alia necessitas f. recedendi à proprietate verborum, prout erat in casu d. l. fin. de reum diuisio. **Secundo**, quia in casu in quo loquitur Franc. de Cremona, ille non habet simplicem voluntatem, sed deuenit ad actum, quia venenum preparauit: & per eum non stetit, quia detectus fuit, vt ipse dicit in quo casu statutum videtur voluisse talem poenam imponere propter atrocitatem delicti: quia plus est hominem veneno interficere, quam gladio. l. j. C. de male. Et ad hoc bene facit decisio Bar. in l. i. ff. de parr. vbi in vlt. not. per illum tex. dicit, quod ille qui emit venenum vt daret alicui, licet non dederit, punitur tamen perinde ac si dedisset. Quod dicit notandum esse contra quosdam monachos qui voluerunt abbatem venenare. **Et** de hoc not. Io. de Anan. in rubr. de his qui fil. occi. & Bar. Veron. in cons. lxxxj. vbi inquisitione. & est

consilium vltimum. Et idem Bar. lo. Veronenſis in consilio v. casus talis. & in simili casu de abortiuo tradit And. Sicul. in cons. xxij. sapientissimus dicit lib. ij. col. pen. **Eodem** modo quantum ad casum huius l. applaudit, quod verba illa transferre voluerit, intelligantur cum effectu propter subiectam materiam: vt supra dictum est. **8** Sic etiam contra propter subiectam materiam verba quae denotant actum & effectum, pro voluntate simpliciter quandoque accipiuntur. Et si stipulatus sum Damam. de verborum obligat. cum glof. in ver. dares. quod exponit dare velles. l. ij. in prin. ff. sol. matrim. in ver. cogitur. circa fin. dum dicit: stipulanti, id est stipulante volenti. & in l. illud. C. de sacrosan. eccles. in versu. fecerit quae exponit, id est facere voluerit, facit text. in l. j. §. j. ff. de aqua plu. arden. cum glof. in versu. nocere. quae exponit, id est, nocere possit, ad idem text. in l. Labeo. in prin. §. de statu lib. ibi, nocet, id est, nocere possit & in l. haec actiones. ff. ad Velleia. cum glof. in versu. competunt, quae exponit, id est, competere possunt cum simili. vt in notab. casu tradit And. Sicul. in cons. xxj. praclare dicitur, col. iij. lib. ij. & cōf. lxxxj. praclare & eleganter. col. ij. li. iij. Et retento supra dicto intellectu, ad istum tex. quod verba illa transferre voluit, intelligantur cum effectu, ita quod realiter in alium hereditatem transfulerit, colligitur & bene probatur hic, quod ex facto voluntas declaratur, ad idem tex. in l. Paulus respondet. ff. rem rat. hab. in l. si auia. C. de iure delib. in l. reprehendenda. cum gl. C. de instit. & substit. vbi gl. in ver. comprobasti, quae alle. bonū text. in l. de quibus. §. de legib. **Et** plus est aliquid facere facto, quam verbo: vt dicit tex. in c. dilecti. l. ij. de app. Et plus est facere, quam pronuntiare.

nuntiare, vt inquit tex. in l. si tamen. §. qui. §. de adil. ed. & posteriora sunt facta ad declarandum voluntatem, quam verba, quae sunt numero contra intentionem profertur: vt Abb. dicit in cons. cxvij. illud de iure quaeritur. lib. ij. col. ij. Non tamen tamen est quod voluntas quae ex facto colligitur, tacita videtur: Et ad qualitate facti restringitur & limitatur: vt not. Bar. in l. j. §. si quis hoc interdicit. in si. ff. de iura. act. quod priua. quod vero verbis sic expressum dicitur, & magis exceditur gl. not. in cle. saepe. in versu. partibus. circa fin. de verb. sign. de qua not. Paul. de Cast. in l. si conuenit. §. de iurisd. omni. iud. & in cons. xxv. super primo. col. v. secundum formam primam. & Rom. in cons. lxxxij. in proposito casu. Et ad idem facit glof. not. in l. j. §. sed videndum. in versu. succedat, infra, de suc. edi. prout illa declarat Paul. de Cast. in l. j. C. qui admit. de quo videndum est quod dixi ibi, col. iij. **Similiter** notandum est, quod licet facto voluntas declaratur, vt supra dictum est: tamen actus facti qui se habet per modum agendi, est fortior & magis intentus ad demonstrandum voluntatem: quam actus qui sola patientia consistit: vt not. Inno. tradit, in c. olim. el. iij. de resti. spol. Ant. de Bar. in c. venies. col. ij. versu. restat videre. de fil. presbyt. cum simili. vt Mod. cōgerunt in c. grati. de offic. deleg. & dixi ibi, col. pen. Sic etiam testis facilius probat facere, quam pati. vt not. Bal. in l. data opera. col. xj. versu. octauo modo dicitur. C. qui accuf. **Vltimo** considerandum est, quod regula ista videtur procedere quantum ad hereditatem de qua principaliter disponitur quod in alium transfertur. Secus est in consequentia: quia transferendo in alium hereditatem, videtur velle esse haeres per prius: quia aliter in alium transla-

tio fieri non potuisset. l. si auia. vbi tex. C. de iure delib. etiam. **In** glossa vnica, quae laborat ponendo exempla ad istum tex. quae non videntur conuenire. Nam in duobus primis exemplis non potuisset pro se retinere ille, qui in alium transfulerit hereditatem, alius contrarium videtur praesupponere tex. hic, dum inquit, non vult haeres esse. quia non velle dicitur, esse eius qui potest & velle. l. eius. §. od. & vltimus in secundo exemplo, quando quis fuit grauatus restituere, ipse remansit haeres solum nomine, & non sic totalis transfuso, vt denotat verbum illud transferre, vt supra dictum fuit, in prin. **Alia** duo exempla posita in glo. etiā non possunt bene adaptari quia ibi hereditas in illum transfertur propter expressam repudiationem. & non ex eo simpliciter quantum quis hereditatem in alium transfulerit, prout hic tex. loquitur. & vltra glo. secundum Alber. hic exemplificari potest text. in casu. l. fuit quaestio. nis. §. de acqui. heredi. & in l. Iulianus. in princ. §. si quis omis. cau. test. Sed etiam illa iura non videntur bene adaptari posse ad istam regulam quod videtur loqui in casu licito in quo quis possit licite in alium hereditatem transferre, vel illam habere apud se: sed in illis iuribus punitur transferendo hereditatem in alium: ideo exemplificari potest, vt dixi supra in princ. **Philippus Decius Valenti.**
ADDITIONO.
a Quia plus est transferre. Adde eundem Dec. in l. j. §. qui mandata. in fin. ff. de offic. eius qui manda. est iurisd. Gabr. Saray.
b Voluerit. Istud dictum sequitur Barb. in c. quia nonnulli. de rescript. col. xvij. & Feli. in suo tract. quando conatus puniatur. in iij. col. in princ. quem vide in ista materia. & Socin. in tract. fallen. in regu. xxxj. fol. 8. & Philip. Dec. c

Berrachi. in suo repertorio. in versiculo venenatio.
 e Tamen. Eadem tradit & tenet Dec. in l. certi conditio. §. in. col. ij. §. si cert. per. vbi aliquid dixi. C.M.
 d Nam verbum illud. Vide Bart. in l. post dotem. col. iij. num. 1. ff. fol. matrimo. Gabr. Saray.
 e Et in contrarium. Idem not. Iaf. in §. omnium. nu. 1. 9. in fit. de act. G.S.
 f Necessitas. Imò videtur q. sic: quia statuta iustitia delicta intelliguntur de consummatis. iuxta doctrinā Bart. & omnium in l. j. ad leg. Corn. de sicar. & statuta debent intelligi in casu vero & non ficto. L. iij. & ibi Bald. §. hæc verba. de neg. gest. & l. qui quid. de verb. oblig. supra. & sic ista voluntas venandi etiam si processit ad actū propinquū, dicitur ficta. vnd: nō potest puniri per statutum, quia requirit factum verum & consummatum: prout in simili consulti Bal. in consil. cccxlvj. in ep. statuto Placentiæ in j. volu. vbi vult q. statuto Placentiæ. q. quicumque nixus fuerit adulterium committere, decapitetur. q. si quis tentauerit, & non potuit adimplere, q. non sit decapitandus. sed q. puniatur alia poena pecuniaria: per nos. per Cyn. & doct. in l. is qui cum telo. ad l. Corn. de sicar. Tertio facit, quia per consuetudinem, totius mundi est derogatum omnibus legibus disponentibus conatum puniri: vt vult Spec. in tit. de accusat. in §. quem sequitur Bald. in consil. cccxlvj. in j. volu. incipien. quid in tumor. & Alex. in consil. xv. in j. vol. ij. col. Angel. & Moder. in l. j. §. hæc autem verba. ff. quod quisque iuris. Felyn. in tract. quādo conatus puniatur. in iij. col. Angel. in tract. malefic. in vers. & ex interuallo. penult.olum. Berrachi. in suo repertorio. in vers. venenatio. vbi dicit se pluries iudicasse Romanz. Barb. latissime in consil. xxxij.

in ij. vol. & hæc est communis opinio. prout ipse dicit, & sic videtur quod bene iudicauerit Franc. de Cremon. exponendo venenauerit, id est re ipsa fecerit, & mors secuta est. pro quo facit tex. glo. in c. consilere. de simonia. his tamen non obstantibus credo opin. d. Philip. veram per ea quæ ipse subtiliter dicit, prout moris eius est semper mittere falcem suam in materias subtiles, nodosas, & intricatas, & eas miro & subtili modo enucleare: nam negari non potest, quod volūtas sit separata ab ipso facto. text. c. j. hic per eū alleg. vbi glo. in verb. voluntatem, alleg. plures cōcord. quæ voluntas in delinquendo retenta in animo etiam in atrocissimis delictis non puniuntur. I. cogitationis. §. de poen. latē Card. in cl. j. de vsur. in iij. q. sed vbi processum est ad actum exteriorem: efficitur punibilis: vt not. dicit Bald. in l. non ideo minus. C. de accusat. vij. col. dicens, quod etiam in atrocissimis volūtas seu ordinatio ad delinquendum non puniuntur, nisi processum sit ad aliquem actum ordinatum de presenti ad ipsum factum, quo casu venit punienda: sic ergo in presenti casu. Secundo vbi quis est impediens in impedimento facti, vt quia fuit detectus, nō venit puniendus conatus: vt volunt doct. maxime Cardin. in d. c. j. de eo qui imit. in possess. Tertio, statutū loquitur clare & expresse puniendo ipsam voluntatem. ergo debemus sequi illud: quia lex vel statutum quātuncūq. durum & rigorosum sit, vbi clare loquitur, est sequendum. l. prospexit. ff. qui & a quibus. Quarto, verba statuti sunt intelligenda proprie vbi absonus intellectus non sequitur: vt in l. ij. §. hæc verba. & ibi Bart. ff. de negot. gest. ita in casu isto cum clare constet voluntatem statuentium velle punire ipsam voluntatem delin-

ling

linquendi propter atrocitatem delicti: vt in l. j. de malefic. vbi glo. ff. Salic. & Ioan. Fab. & Ang. post glo. in §. alia. in fit. de public. iud. Bald. in suo consil. cclxiiij. in iij. volum. vbi appellat istud delictū grauissimum, dicens q. committens tale delictum, proditor & homicida nuncupatur. ergo si est grauissimum, quare non puniatur eius conatus, sicut in aliis etiam hodie, vt in crimine læsæ maiestatis, & in assassinamento: vt vult ipse Bald. & Ang. post glo. ibi in d. §. hæc verba. & magis latē Lud. Bolo. in suo consil. viij. in iij. col. vers. quo assassinamento. Quinto, facit dictū consil. Bald. cccxlvj. vbi vult, q. si ibi probatum esset, q. ille qui tentauit committere adulterium, fecisset quicquid potuerit, & per eum non steterit, q. veniret puniendus tamen quia ibi non perseverauerit: quia aufugit, non puniendus & ad contraria supra adducta respondeo, q. nos loquimur vbi statutū clare vult punire conatum: quia tunc non potest dici casus fictus, imò verus, quia ipsa voluntas delinquendi vera est: nec etiam nō consummatum, quia satis est consummatum illud quod punitur statutum, nec etiam obstat communis opinio, quæ habet, quod generali consuetudine est hodie derogatum omnibus legibus punientibus conatum, quia illa non extenditur ad atrocissima delicta, vt supra dictum est. nec etiam obstat d. c. consilere: quia respondeo, prout ad l. si de rer. diuis. Et bene verū quod in iudicando esset durum recedere a prima opinione quam sequuntur omnes. de quo vide hic per domi. Philip. alleg. maxime Barb. Vnum tamen dico, quod si casus eueniret vbi esset in practica talis species delicti, prout est Romæ quod iudicarem contra communem, & credo quod sciret. Hic. Cuch.

g Quandoque accipiuntur. Adde eundem Dec. in l. cogitatio. §. vt possit. ff. col. ij. vers. vlt. c. r. ff. de offic. in §. alia. in fit. de public. iud. Bald. in suo consil. cclxiiij. in iij. volum. vbi appellat istud delictū grauissimum, dicens q. committens tale delictum, proditor & homicida nuncupatur. ergo si est grauissimum, quare non puniatur eius conatus, sicut in aliis etiam hodie, vt in crimine læsæ maiestatis, & in assassinamento: vt vult ipse Bald. & Ang. post glo. ibi in d. §. hæc verba. & magis latē Lud. Bolo. in suo consil. viij. in iij. col. vers. quo assassinamento. Quinto, facit dictū consil. Bald. cccxlvj. vbi vult, q. si ibi probatum esset, q. ille qui tentauit committere adulterium, fecisset quicquid potuerit, & per eum non steterit, q. veniret puniendus tamen quia ibi non perseverauerit: quia aufugit, non puniendus & ad contraria supra adducta respondeo, q. nos loquimur vbi statutū clare vult punire conatum: quia tunc non potest dici casus fictus, imò verus, quia ipsa voluntas delinquendi vera est: nec etiam nō consummatum, quia satis est consummatum illud quod punitur statutum, nec etiam obstat communis opinio, quæ habet, quod generali consuetudine est hodie derogatum omnibus legibus punientibus conatum, quia illa non extenditur ad atrocissima delicta, vt supra dictum est. nec etiam obstat d. c. consilere: quia respondeo, prout ad l. si de rer. diuis. Et bene verū quod in iudicando esset durum recedere a prima opinione quam sequuntur omnes. de quo vide hic per domi. Philip. alleg. maxime Barb. Vnum tamen dico, quod si casus eueniret vbi esset in practica talis species delicti, prout est Romæ quod iudicarem contra communem, & credo quod sciret. Hic. Cuch.

In l. Ius nostrum.

Argumenta.

- 1 Testamentū est. quid in diuinum, quod non est partim validum, & partim nullum.
- 2 Ius accrescendi qua ratione introductum fuerit.
- 3 Substitutio pupillaris an faciat testamentum pro parte valere, quod alias non valet.
- 4 Testator non potest ius accrescendi prohibere in institutione.
- 5 Heres parit hereditatis adire nequit. alia repudiata.
- 6 Miles partim testatus, & partim intestatus decedere potest.
- 7 Miles de vna re testari potest, in reliquis remansens intestatus.
- 8 Miles, quod ad testamentum attinet, in dubio presumitur velle communi iure.
- 9 Miles celestis militia quo iure testetur, & an possit testatus partim, & partim intestatus decedere.
- 10 Qualitas qua verbo adiungitur, secundum tempus verbi fere semper intelligitur.
- 11 Sententia iudicis quare strictans recipiat interpretationem.

- 12 Statuto induci potest, vt decedere possit quis partim testatus, & partim non.
- 13 Testatus partim quis decedit, quando aliquid totum relinquere nequit. Vxor maritum in tertia parte bonorum potest heredem instituere, in reliquis quos vult, aut debet.

REGVLA VII.

POMPONIUS.

- Vs nostrum non patitur eundem in Paganis & testato & intestato decessisse, earumque rerum naturaliter inter se pugna est, vt testatus & intestatus quis sit.
- ¶ Sta regula, comprobatur: ¶ quia testamentum est actus indiuiduus: Ideo pro parte valere non potest: vt not. Cy. in l. furiosum. C. qui test. fa. poss. & Bald. per illum text. in l. si is qui legem. §. de test. & facit text. in l. fideicommissa. §. j. & quod ibi Bart. no. de leg. iij. & propter istam regulam ¶ tius accrescendi introductum fuit b, ne quis decedat pro parte testatus, & pro parte intestatus. vt not. per gl. in l. si seruus communis ab extero. ff. de acquir. her. vt not. Bart. in l. j. §. his ita. versic. tertio habet. C. de cad. toll. in l. re coniuncti. col. viij. ver. quarto quaxo. de leg. iij. & probatur in §. non autem. inslit. de her. redib. inslit. vbi text. istam rationem adducit. & in l. si duobus. §. de test. milit. & de ista ratione videndum est quod dixi, in l. j. C. quando non pet. par. vbi defendo predictam rationem ab impugnatione Moder. Ista regula ampliatur tripliciter. Et quatuor modis limitatur.
- 3 Primo ¶ enim ampliatur, vt etiam habeat locum in pupillari substitutione, quam facit pater pro filio. vt

no. Bald. in l. sed & plures. §. ad substitutos. ff. de vulg. vbi per illum text. dicit, quod sicut pater potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus: ita filius cui pater pupillariter substituit: quod dicitur esse notatu dignum. & hoc refert & sequitur Corn. Perus. in cons. xxxvij. in casu isto. lib. v.

4 Secundò, ¶ ampliatur, vt ista regula intantum procedat, q̄ dispositio testatoris in contrarium nõ valet: quia non potest testator in institutione prohibere ius accrescendi, ad istum effectum, vt pro parte decedat testatus, & pro parte intestatus: vt not. Bart. in l. si duo. in prin. §. de hered. inst. & de hoc doct. omnes cõueniunt. arg. l. nemo potest. de leg. j. Sed inter doct. magna est discordia. An tali casu debeat testator in totum testatus vel in totum intestatus decedere, de quo videndũ est in locis alleg. per Alex. in l. quoties. C. de her. inst. & in l. si quis priore. in fi. §. ad Treb.

5 Tertio, ¶ ampliatur vt idem sit in hærede, qui non potest hereditatem pro parte accipere, & pro parte recusare. l. j. & i. ff. de acquir. hered. Et intantum hoc procedit q̄ etiam filius hæres institutus non potest legitimam retinere, & residuum hereditatis repudiare: vt tenet Cyn. in l. hæres instituta. C. de impub. vbi Bal. & Paul. de Cast. sequuntur. & Bar. in l. quia poterat. §. ad Treb. cum similibus, vt tradit ibi Alex. & idem Alex. in cons. xl. lib. v. Pet. de Anch. in cons. cccxij. ex sola vulgari. Aret. in cons. clx. longa est ista consultatio. col. ij.

6 Prædicta ¶ regula primo fallit in milite, qui potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus: vt colligitur hic ibi, in paganis. & est text. §. non autem. inslit. de test. mil. & in l. qui miles vnũ. in l. si duobus. §. de test. mil. Et nõ solum pro parte bonorum, sed etiã pro parte tempo-

ris

ris militi privilegium conceditur: vt probatur in l. miles ita heredes. §. de test. mil. Et ratio specialitatis in milite videtur, quia vice duarum personarum fungitur. l. ij. §. si. §. ad Maced. Et regula ista de eadẽ persona loquitur ibi, eundem. vnde non mirum si regula non habet locum in milite, licet vice plurium personarum fungatur. Et ita dicunt Bal. Sali. & Moder. in ij. notab. in l. j. C. de test. milit. Et ex ista ratione inferri videtur quoddam miles testari possit de bonis castrensibus tantum, & in paganis remanebit intestatus, vel econtra, nõ autem videtur q̄ pro parte bonorum paganorum testari possit. ita inferri videtur ex ratione præalleg.

7 Sed ¶ tamẽ hoc non est verum: quia etiam de vna re miles testari potest, & in omnibus aliis bonis intestatus decedere. l. miles vnũ ex fundo. §. de test. milit. l. cogi. §. sed & si miles. §. ad Treb. Et ratio superius alleg. non videtur vera: quia imò miles pro vna persona consideratur in tali privilegio. vt colligitur in d. §. cum autem. inslit. de hered. insti. vbi ponitur regula, q̄ iste non potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, nisi sit miles.

Vt ergo exceptio facta de milite conueniat, miles pro vna persona reputatur: ex quo regula ibi facta est de eadẽ persona, ibi, neq; idem. & dixi latius, in d. l. j. de test. milit. Non obstat l. ij. infra, ad Maced. quia ibi dicitur, quod miles filiusfamilias in castrensi peculio reputatur sui iuris: quia aliã non potest testari, l. senium. C. qui testa. face. poss. l. qui in potestate. §. de testam. vnde in aliis militibus qui sunt sui iuris, illa ratio cessat. Est ergo dicendũ, q̄ in militibus speciali privilegio hoc concedatur, vt possint etiã pro parte testari: & ¶ tale privilegium habet locũ quando apparet de eorum voluntate:

alias in dubio præsumitur quod iure communi ¶ vt velint. l. in testamento. de test. milit. cum similibus. vt dixi ibi in vic. notab. Et ista limitatio de militibus extenditur, vt etiam habeat locum in pia causa: vt not. Bart. in l. j. C. de sacrosan. eccles. & sequitur Alex. in cons. cv. in fi. l. iij. Abb. in cons. xxxj. circa duo. col. ij. in ij. lib. Et pari ratione idem videtur in testamento factõ inter liberos, per ea quæ not. in l. hac consultißima. §. ex imperfecto. C. de testam.

9 Restrigitur ¶ tamen ista limitatio d in militibus armatarũ militiã, prout iura supra alleg. loquuntur. Et non e habere locũ in militibus celestis militiã: vt not. dicit Ioan. Andr. in rubr. de pecu. clerici. in addit. Specul. in versic. est autem sciendum. & sequitur Aret. in l. j. quam legit, cum l. ij. col. iij. versic. adde etiam, ff. de acquir. hered. Hoc tamen pendet ab his quæ tradunt Alex. & Moder. in l. Centurio. §. de vulg. & pupil.

Secundò, regula limitatur procedere à principio, vt verba regulæ etiam indicant, ibi, decessisse. & in d. §. non autem. ibi, nec enim ex parte intestatus decedere potest. Et sic verba referuntur ad tempus mortis: quia ¶ qualitas adiuncta ¶ verbo secundum tempus verbi intelligitur. l. Titius, vbi Bart. ff. de testam. milit. l. in delictis. §. si extraneus. de noxal. Secus vero est ex postfacto: quia non prohibetur quis ex postfacto decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus §. vt probatur in l. circa. supra de inoffic. testam. vbi Bartol. & Doct. hoc dicunt. & hoc sanè intelligitur quando per sententiam iudicis post aditam hereditatem mediante querela hampertur testamentum pro parte. d. l. circa. nam querela non institatur nisi post aditam hereditatẽ. l. filium. §. sed cum exhereditatio. supra, de contrahatub.

11 **T**er sententia iudicis stricte intelligitur: quia ex verbis sententiae non infertur nisi quatenus h. verba sententiae important de necessitate: vt not. Bart. in l. Julia. iij. de condi. indeb. vbi alleg. l. si iud. ex. ff. de his qui sunt sui vel alii. iur. & l. j. C. de ord. iud. & not. Fulg. in consil. xl. prae suppositis. ratio ergo sententiae iudicis restringitur, vt pro parte rumpatur testamentum: sed vero si testamentum rumpatur pro parte ex dispositione legis, & ante aditam hereditatem: quia tunc etiam ex post facto in totum rumpitur: vt no. Bar. per illum tex. in l. p. ff. de ritu nup. & Paul. de Cast. ibi declarat.

Tertio, regula fallit, si aliter disponatur a statuto: quia huic regula licet a testatore derogari non possit, vt §. 2. dictum est, tamen auctoritate statuti induci potest, q. quis possit decedere pro parte: testatus, & pro parte intestatus, vt not. Aog. & Imo. in l. moribus. in prin. per illam tex. ff. de vulg. & pupil. & Alex. in l. sequitur. in ij. notab.

Quarto & vitimo regula fallit, quando quis alicui non potest totum relinquere, sed tantum partem: quia in alia parte erit intestatus vt no. Bar. per illum tex. in l. j. C. de secum. nup. no. in l. si quis. ff. de vulg. & pup. vbi Alex. post alios. in ij. no. & ibi reprehendit gl. nostram hic, quae tenet q. totum acquiritur, licet postmodum auferatur sibi illud quod erat prouiditum. & Bart. in d. l. j. de secun. nup. refert. opi. gl. hic, & in d. l. j. quae id tenet. Sed ipse dicit esse speciale in illo casu, vt quis possit decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus: sicut est in illis; quasi vt ibi Bart. propter dispositionem legis & statuti nec fieri possit, vt §. dictum est. Et certe hoc esset verum in terminis d. l. j. de sec. nup. si constaret de mente legis. Sed in illo casu non constat q. Imperator volue-

13 rit derogare huic regula. Nam simpliciter ibi dicitur, q. non potest vxor maritum instituire, nisi in tertiam parte. Et per hoc inferitur, quod in aliis partibus, mulier intestata decedat, quia intelligitur q. alii instituat in aliis partibus. Et casu quo non institueret in totum, acquiritur iure accrescendi. Sed ultra tertiam partem restituere cogetur, argu. l. cogi. §. hi qui solidum. supra ad Treb. Et ita in effectu gloss. hic saluari potest.

ADDITIONE.

a Intestato. Circa istam regulam videas Socin. in tract. fal. vbi ponit viginti duas fallentias in reg. cccc. fol. 59. & in quantum dicit quod pars causae potest quis decedere pro parte, &c. vide. Inf. l. j. C. de sacrosanc. eccles. col. iij. vbi dicit q. communis opinio est q. in testamentis ad pias causas non sine sublat. solemnitates iuris ciuilib. Soci. tamen vbi supra tenet cum Bart. H. C.

b Ius accrescendi. Ratio est, quia ius accrescendi dicitur successio particularis, deducto ere alieno, vt notat. Paul. de Cast. in l. & Proculo. num. 3. ff. de lega. ij. G. S.

c Communi. Alex. consil. lx. num. 10. (vbi dixi) lib. ij. consil. lv. numer. 6. lib. v. C. M.

d Armata. Pro hoc facit gloss. in §. sed haec tenet. instituit. de milit. testa. qui vult quod nulla privilegia competant militibus non existentibus in expeditione, nisi quod filiusfamil. & surdus & mutus milites possint testari, quae gloss. communiter approbatur ibi, de quo late doct. l. Centurio. hic all. g. H. C.

e Coelestis. Facit Mathesius, in singulari lxxxj. C. M.

f Qualitas adiuncta. Ratio esse potest quae adducit idem Dec. in c. quantum. col. j. num. 3. de iud. quia connexa iudicatur secundum ea, quibus connectuntur. l. quae religiosis. ff. de rel. vend

vendit. vbi plene. Et per Bald. in l. quid ergo. §. sufficit. ff. de contraria adion. iure. Sed q. qualitas adiuncta verbo secundum tempus verbi intelligatur, tradit Dec. in c. in praesentia. col. xxvij. circa medium. ibi. nam considero. nu. 64. extra de probatio. per l. ex facto. §. si. ff. ad Treb. & per Bart. in l. ex facto. ff. de vulg. & pup. Et tale per Inf. in l. admonendi. col. xlv. in fi. nu. 124. ff. de iurciur. G. S.

g Pro parte intestatus. De hoc vide latissime do. Paul. de Cast. in l. nam & si. §. filius. ff. de inoffic. testa. & in l. cum duobus. C. de inoffic. testa.

h Nisi quatenus. Idem tenet Paul. de Cast. in l. si pluribus. num. 3. ff. de leg. ij. Et idem Deci. in l. j. col. xj. nu. 50. in fi. ff. de offi. eius cui mand. est iurisd. & Alex. in consil. cxxij. col. ij. vol. j. Et Dec. in consil. xlix. circa fin. Et facit quia omne preceptum iudicis dicitur sententia interlocutoria, vt tenet Ant. Coriet. in singular. in ver. preceptum. incip. omne. Et precepta iudicis sunt stricti iuris, vt tradit Bart. in l. ex quacunque. §. si. nu. 5. ff. si quis in ius voc. non ierit. G. S.

i Partem. Vide Steph. Bertrand. in l. j. num. 47. & ibi Ioan. de Gastro. super gloss. ij. num. 8. & 9. C. M.

In l. Iura sanguinis. Argumenta.

- 1 Naturalia quae sunt, immutabilia sunt.
- 2 Pater iure naturali filios educare tenetur, non obstante statuto contrario.
- 3 Pactum quod pater non teneatur alere filium, est ipso iure nullum.
- 4 Filius an possit ex causa alimentis priuari.
- 5 Filius, qui debitam sibi portione non accepit, alimenta a patre

- petere poterit.
- 6 Pactum contra ius naturale, aut officium paternum, est ipso iure nullum.
- 7 Legitima filii debita, non potest per statutum auferri.
- 8 Legitima quo iure filii sit debita ex bonis parentum.
- 9 Legitima patri vel matri, an statuto possit minui, vel in totum tolli.

REGVLA VIII. POMPONIUS.

Iura sanguinis nullo iure ciuili dirimi possunt.

Hec regula de plano procedit accipiendo iura sanguinis pro ipsa coniunctione sanguinis, quae tolli non potest etiam pacto ius agnationis, supra de pact. l. abdicatio. vbi gloss. C. de pat. potest. quia naturalia immutabilia sunt, §. fin. instit. de iur. nat. bene facit text. in l. ij. supra, de vulg. ea. re, quae vsu confu. vbi dicitur quod ratio naturalis auctoritate Iuriscōsulti mutari non potest: & ideo ista naturalis coniunctio sanguinis etiam cadit in seruum: vt not. Bart. in l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accus. Ius vero cognationis quod a iure ciuili inducitur, bene tolli potest: vt per gloss. in §. quod autem. in vers. cognationis. instit. de cap. dimi. & not. Bald. in l. j. §. ius naturale. in fin. ff. de iust. & iur. vbi inquit, quod ista agnatio vel cognatio non potest tolli sed ius agnationis, id est, ius proueniens ab agnatione, tolli potest. Et in no. casu tradit Rom. in consil. lxxxij. quo ad id quod quaeritur vbi concludit, coniunctum sanguinis posse haberi pro extraneo ex forma

statuti quo ad commoda ciuitatis.
 2 Et cū pater iure naturali teneatur
 filiū alere. l. j. §. ius naturale. §. de iur.
 filii. & in per istum text. insert Alb. de
 Ros. in j. parte statutorum. in q. xl. in
 veritate quaro. §. non valet statutū,
 §. pater non teneatur filiū educare.
 & ad hoc alleg. Iaco. de Aren. in l. si
 quis à liberis. ff. de lib. agno. & Galeo-
 rum in tract. de alim. in verb. po-
 ne questionem. & alleg. etiam Spec.
 in tit. qui fil. suū legit. col. iij. vers.
 sed pone, quidā emancipauit filiū.
 3 † vbi tenet non valere pactū quòd
 pater non teneatur alere filium cui
 dedit partem suā, si postmodum ad
 necessitatē peruenerit. & quòd non
 c valeat pactū, nec statutum, tenet
 idem Alb. in l. j. §. ius nature. col. fin.
 versic. sed quaro. ff. de pact. Sed ta-
 men contrarium de iure videtur sal-
 tem ex causa: quia licet educatio li-
 berorum sit de iure naturali quantū
 d ad instinctum naturæ. d. l. j. §. ius
 naturale. & j. dist. in c. ius naturale.
 tamen ille naturalis instinctus est
 reducus ad necessitatē à iure civili.
 l. si quis à liberis. in princ. ff. de lib.
 agn. vnde in pluribus casibus vide-
 mus, quòd alimentā filio denegari
 possunt, puta si filius à seipso viuere
 potest. d. l. si quis à lib. §. sed si filius.
 de lib. agn. Et ex pluribus causis po-
 test filius exheredari. §. aliud quoq;
 capitulū, in auth. vt cū de app. cog.
 Et pariter ex illis causis alimenta
 denegari possunt: vt not. Bart. in d. l.
 si quis à lib. §. si quis ex his. & in l. di-
 uus. §. de parrici. & in l. si patrem. C.
 de alend. libe. † ergo pariter videtur
 4 quòd ex causa filius à statuto pote-
 rit priuari iure alimentorū: quia tol-
 litur solum illa necessitas à iure ci-
 uili introducta, & remanet ille in-
 stinctus naturalis: & tunc pater se-
 cundum illum naturale instinctum
 qui tolli non potest, poterit alimen-
 ta ministrare: quia solum in effectu,

vi dictum est, tollitur illa forma, &
 illa necessitas inducta à iure civili.
 ad hoc facit text. in auth. ex comple-
 xu. C. de iucest. nupt. vbi pater filio
 non tenetur præstare alimēta. Ergo
 pariter ex causa à statuto hoc indu-
 ci potest: imò etiam sine causa f. vi-
 derit quòd fieri possit: quia iura ci-
 uilia pro voluntate statuentium mu-
 tari possunt. §. inst. de iur. nat.

Non obstat allegata supra in contra-
 rium: quia possunt habere locum in
 pacto prout loquitur Spec. in loco
 supra alleg. secus videtur in statuto
 saltem causa subsistente, per ea quæ
 supra dixi. Et in pacto idem tenet
 Bald. quòd si filius qui consumpsit
 partem suam quam habuit à patre,
 g possit petere & alimentā. Bald. idē te-
 net, in d. l. §. ius naturale. col. fin. in
 vers. quaro quid si filius. & in l. ci-
 mus. in princ. in vers. sexto quaro. §.
 de inoff. est. arg. l. libert. qui opera-
 rum. supra de ope. lib. & idem Bald.
 in auth. si captiui. in fi. C. de episc. &
 cler. cum si vt tradit Alex. in l. si cum
 dotem. §. j. col. iij. ff. solut. matr. &
 dicit Barto. in d. l. j. §. parens. in fin.
 non valere pactum, quòd filius ali-
 mentari non debeat. ff. de libe. agn.
 Et quòd dictum est videtur limitare
 Bald. in auth. quid si rogatus. col. ij.
 versic. facti ad duas quæstiones. C.
 ad Treb. nisi filius partem sibi datā
 à patre perdidisset dolo vel lata eius
 culpa, & sequitur Alexand. in d. l. si
 cum dotem. §. j.

6 Sed considerandum est: † quia aut
 dicimus quòd non valet pactum,
 quia sit cōtra ius naturale, vel con-
 tra officium paternum. Et ista ratio
 pariter militat videtur, dato quòd
 filius solum dolo vel lata culpa por-
 tionem sibi datā perdidisset. Aut di-
 cimus quòd valet pactum: quia ex
 causa factum videtur, ex quo eius
 partem recepit. Et indistincte vide-
 tur pactum valere quocunq; modo
 eius

etius portionē perdidit: quia non
 priuatur legitima ex quo illam ha-
 buit. Et hoc videtur de stricto iure,
 licet ex quadam miseratione debe-
 ret pater illi prouidere, sed ad hoc
 non cogitur, & sic tali casu idem vi-
 detur in pacto quod in statuto. Et
 hoc quādo specialiter sit dictum de
 alimentis, aliis secus videtur: quia
 h in generali h remissione non vide-
 tur remitti alimentum, d. l. libertus
 qui operatur. & bene facit text. in l.
 libertus. §. posthu. & quod ibi Bart.
 no. ff. de alim. & cib. leg. Et tali casu
 quando non iuit expressum de ali-
 mentis, saluari potest opin. Bald. &
 doct. in locis supra alleg.

7 † Similiter per istū text. arguit Dyn.
 in regula, indultum. de reg. lu. in vj.
 i quòd legitima à quæ filiis debetur,
 tolli non possit à statuto: quia secun-
 dum naturam debetur. §. cum itaq;
 in auth. de hæred. & fal. ibi secundū
 ipsam naturam eis debeatur. facit
 text. in l. scripto. in fin. infra vnde
 lib. in l. cum ratio. in princ. de bon.
 damna. Contrarium tamen conclu-
 dit & tenet k Dyn. in dicta regula,
 indultum. quòd de rigore iuris, qui
 in isto casu præualet æquitati, statum
 possit tollere legitimā quæ in-
 troducta fuit à iure ciuili. quod qui-
 dem ius ciuile imposuit illam ne-
 cessitatem relinquendi filiis. §. primo,
 in authen. de trien. & semis. §. si
 quis autem. & in auth. de fal. Bene
 verum est quòd lex ciuili ista sta-
 tuit naturali ratione suadente. Et
 hoc modo iura alleg. in contrarium
 intelliguntur. & idem finaliter tenet
 Cyn. in l. scimus. in fi. C. de nupt.
 Old. in conf. cxxxv. factum est tale.
 & Alex. in conf. lxxv. col. ij. lib. j. re-

fert Dyn. † quòd legitima debetur
 de iure ciuili, naturali tamen ratio-
 ne: Et quòd legitima absolute à sta-
 tuto tolli possit: tenet Ang. in l. Papi-
 nianus. §. quarta autem. col. fi. supra
 de inoff. test. vbi dicit se pluries ita
 consuluisse: & patet in eius conf. xv.
 statuto cauetur. in conf. cccxlix. cō-
 sultatio hæc. & idem Ang. in l. quod
 de bonis. §. fi. supra ad l. g. Fal. & ibi
 Imol. dicit, quòd ista est communis
 opin. & Al. x. ibi post multas allegat
 dicit quòd communiter ita tenetur,
 saltem ex causa. Et idem Dom. inc.
 quamuis. col. pen. de pact. in vj. lo.
 de Ana. in consil. iij. visis. Lapis in
 alleg. c. j. in ciuitate Florentia, col. j.
 Rota in xvij. decis. fuit dubitatum.
 in nouis. & Abb. in conf. lxx. primo
 est videndum. col. fin. lib. j. Andr. Si-
 cul. in consil. lxxvij. col. vj. lib. iij. Et
 istam esse communem opin. etiam
 attestatur Corn. Perus. in consil. cl.
 hanc quæstionem. in fi. lib. j. & cōf.
 ccc. in hac consultatione. col. j. pen.
 lib. & in consil. vij. in hac consulta-
 tione. lib. ij. in princ. & consil. cv. in
 hac consultatione. lib. iij. & in con-
 sil. cxxij. licet breue sit. cod. lib. iij.
 col. fin. & in consil. j. col. iij. lib. iij.
 vbi pluribus medijs tollit æquipa-
 rationem, quæ fit de alimentis ad le-
 gitimam.

9 † Et ista conclusio præsertim habet
 locū in legitima l quæ debetur ma-
 tri vel patri, vt not. Ang. in d. consil.
 cv. Bal. in l. j. §. ius naturale. ff. de iu-
 stit. & iur. Ro. in consil. xxxij. visa.
 col. fi. Ben. Cap. in conf. xv. pro ple-
 niori. & in consil. clj. subscriptis.
 Nonnulli tamen tenent contrarium,
 quòd non possit tolli in totum sed
 minui. Et ultra antiquos quos refert
 Dyn. in dicta reg. indultum. hoc te-
 net Bal. in conf. xlviij. in quæstione.
 lib. j. & in consil. cxxxj. circa prædi-
 cta. lib. ij. Fulg. consil. xc. quidam.
 Raphael Cuman. in consil. lxx. qui-
 dam Serpetius. col. j. Andr. Sicul. in
 consil. xxiiij. col. iij. & fin. lib. j. Alex.
 in consil. lv. viso titulo. col. fin. lib. ij.
 & Marian. in consilio xxx. quamuis
 ex his. & Socin. in consil. cl. in princ.

vera & magis cōmunis opinio est, quòd possit tolli etiam in totum saltem ex causa per supradicta.

A D D I T I O.

- a Pro ipsa coniunctione. Adde quòd ius sanguinis etiā accipitur pro iure cognationis. l. qui in adoptionem. & ibi gloss. in versic. sanguinis. ff. de adoptio. Gabr. Saray.
- b Immutabilia sunt. Vide Abb. Pan. in c. cū inter. col. ij. in princ. nu. 9. de exceptio. qui videtur dicere, q̄ ea que sunt de iure naturali per principem cum causa tolli possunt. G. S.
- c Pactū. Vide Lud. Bolog. in cōsil. xxj. in ij. col. & vij. vbi an valeat arg. de pacto ad statutum. & adde q̄ cōmunis opin. Cano. à qua nullus discrepat, tenet q̄ non valet cōsuetudo q̄ pater non teneatur alere filium. Ita Rochus Curt. in repet. c. quanto. de consuet. col. xxxiiij. fo. 22. H. C.
- d Instinctū. Iste vt merus legista non capic quòd sit ius naturæ, quia instinetus licet insit à natura non est ius, sed passio vel affectus. Ius aut naturæ quantum ad diuina, est noticia quædã legis diuinæ hominis naturæ à Deo indita. ad Ro. 1. & iuxta illud Psal. 4. Signatum est super nos lumen vultus tui. Quantum aut ad ciuilia negotia, ius naturæ est noticia siue diuinæ rectæ rationis naturaliter inditum, vt probatur in l. cum naturalis ratio. de bon. damn. Et tradit Io. Cers. in libro de vita spirit. ani. Aret. Feli. Psal. 1. Sic in proposito, vt recta ratio distat a liberis alendos, ita ius naturæ obligat, cōtra data iusta causa de denegandi, vt nec recta ratio, ita nec ius naturæ obligat. Nec propter ea ius naturæ seu recta ratio mutat in se, tamē causa subiecta mutat seu circūstantie casus variantur. C. M.
- e Necessitas. Vult dicere quòd remanet ius naturale & eius obligatio: licet non detur actio de iure ciuili, quòd hic ineptum est. C. M.

f Sine causa. Falsum, nec valetet tale ius ciuile, tanquā iuri naturali contrarium, sicut cum tyrannus ius denegat. C. M.

g Petere. Vid. Barb. in cap. que in ecclesiastiarum. de consuet. colum. v. post me. Hier. Cuch.

h Generali. Host. consil. lxxj. Dec. l. principalibus in fin. supra si cert. per. Ay. mo. consil. clxxxix. num. 1.

i Legitima. Breuis veritas est, quòd licet possit quora variari, nō potest tolli liberis nisi ex causa ad exhæredationem iusta. Adde deci. Thom. cccxxxvij. Ang. Aret. trac. testam. vers. nolens decedere intest. col. fin. & dixi ad Alex. consil. xxv. num. 17. libro primo. C. M.

k Contrarium tamen concludit & tenet. Vnum scire debes quòd vique ad hæc tempora nullus discrepauit in hac opin. videlicet quòd legitima possit minui, præter Barb. in ca. Ray. de test. qui tenet q̄ non potest minui. in col. xlij. & in consil. xxiiij. in j. vol. sed an possit in totum tolli, Dyn. & Ioan. And. in reg. indulgentiarum tenent q̄ sic. Idem Io. And. in adl. Spe. in tit. de suc. ab intest. hanc opin. tenent omnes hic alleg. per d. Philip. in ver. cōtrariū tamen, & c. hanc etiā Old. cōs. cvij. circa ius municipale, & c. Ang. in consil. cccxij. incip. post hoc scriptum. & in consil. cccclix. inci. præsupp. stat. & in consil. ccc. incip. pūctus talis est. in j. col. Ro. cōs. cxxxiiij. incip. pro declaratione primæ. in primo. Fed. in consil. xxj. in ij. col. incipit nunquid hæres. Cald. in consil. xv. incip. an si statutū augeat. Et Cal. in consil. xxxij. sub tit. de test. Gard. in d. cap. Raynutius. Lanfran. in repet. d. cap. Raynutius. in vj. col. vbi dicite hanc communem legistarum. Anton. in l. plane. §. si duobus de legat. j. Rom. in l. sequens gradus. ad Sylla. Angel. in rep. cap. pater filium. de inof. test. Barr. Imol. & Moder. in

der. in l. Titio. §. Titio genero. de cōdit. & demon. Paul. in l. plane. §. si duobus. de leg. j. Ful. d. l. Papia. §. vnde si quis. Ray. & Io. de Bel. in auth. de hære. & sal. & ibi Barr. Sal. in auth. nouissima. vj. col. xj. q. vbi dicite, quòd cōmuniter tenetur opin. Dyn. tamen cum modificatione, vid. licet ex causa. Pau. in consil. xvj. in ij. col. in secunda parte. Phil. Cor. in omni. bus consiliis hic alleg. affirmat hæc communē Bar. in l. de quibus. ff. de legibus. in ij. col. in principio.

Contrariā tamē opi. videlicet, q̄ nō in totum tenent Doctores hic alleg. per d. Philip. in vers. nonnulli tamē. & Domi. de Rota in decis. cccclxxvj. sub tit. de consuet. fo. 91. col. iij. in antiquis incip. consue. videlicet & c. & magis late in decisione xvij. in nouis. fol. j. col. iij. incip. fuit dubitatum. Iaf. in l. quoniā in prioribus. col. ij. in fi. & in auth. nouissima. col. pen. C. de inof. testa. tenet hanc opinionē: & dicit hæc esse cōmunē opinio. Barb. singulariter in consil. xxiiij. in j. vol. & in c. Raynutius. de testa. col. xij. & xij. vbi alleg. Bald. & Ancharanū in quibusdam recollectis in hac edictali C. de secun. nupt. Card. Alex. in c. ius naturale. j. distin. in ij. col. vbi reprobat dictū Abb. in d. c. Raynutius. Ange. in d. c. Raynutius. in v. col. in medio. Bal. in auth. nunc autem. C. de episc. & cler. in trac. ita tutorum. in verb. legitima. vers. viij. & ix. & in sua marga. in ver. legitima. ver. iij. Barto. in consil. lxxij. col. ij. Car. in consil. vbi dicit, q̄ de iure canon. non valet tale statutum. Ange. & Bald. in l. ij. §. ius naturale. de iust. & iure. in finalibus verbis. Capra in consil. lxxij. in ij. col. Inno. in c. que in ecclesiastiarum. de consue. Fel. in c. ecclesia sanctæ Mariæ de constit. l. Legitima. Rom. consil. xxxij. inci. pica. vti municipal. in. col. vbi dicit, quòd nullus tenet contrarium. & Abbas consilio lxxv. incipien. quidam

in ij. par. Alex. in consil. cxcvii. incip. viso tit. q. in iij. col. vbi dicit hæc veram opi. & cōmunem cano. Albert. de Rota. in ij. par. stat. q. ciiij. & ciiij. & in l. quoniam in prioribus. pen. & fi. col. Bal. tenet hanc opinionem in pluribus locis relatis, vbi supra in trac. stat. & sic videt quòd vtraque opi. est cōmunis: tamen non recedat ab opi. Canon. quia est magis æqua. quia vbi sunt duæ opin. cōmunes cōtrariæ, scilicet canon. & legistarū, est tenenda opi. ean. de quo vide l. a. ff. in repe. c. quoniam cōtra in ver. testiu. col. xj. in fin. de probat. & vbi est decisio Rota, est maioris auctoritatis quàm communis opi. doc. ita Barb. in c. olim. de lit. cōfess. col. xij. post prin. est bene verū, quòd cū causa poterit in totū per statutū vel cōsuetudinē tolli legitima, secundum magis cōmunem opi. doc. quæ refert Abb. in consil. lxxv. fin. col. & Rochus Curt. in trac. de consuet. col. lxxxiiij. fol. 2. & daro, quòd prima opi. legistarum esset vera. cōmuniter tenent omnes, q̄ alimenta possent peti. de quo per Barb. vbi supra. & Imo. in §. Titio genero. col. pen. & Abb. cōs. lxxij. in j. vol. & per d. Roch. de Curte vbi supra qui dicit, quòd nullus discrepat, quòd non valet consuetudo, quòd filij à parentibus non alantur. Et sic per ista patet an valeat statutum inclute ciuitatis Valentie regni Hispaniæ disponens, quòd pater possit filiu exheredare cū quinque solidis monetæ ipsius regni, qui faciunt summā quartæ partis vnius aurei. Itē etiā an meliorationes seu maioratus sunt liciti. de quo vide Moder. Hispa. in repe. c. per vestras. de donat. inter vir. & vxor. fol. 8. v. restat nunc examinare. H. C.

Legitima. Rom. consil. xxxij. inci. pica. vti municipal. in. col. vbi dicit, quòd nullus tenet contrarium. & Abbas consilio lxxv. incipien. quidam

quidam decessit, &c. H. C.

In l. Semper in obscuris.

Argumenta.

- 1 Minimum quod est, quando sequi debeamus.
- 2 Testator presumitur quam minimum velle heredem legatis gravare. Minimum in legatis sequi debemus, & in ultimis voluntatibus.
- 3 Minimum sequimur, nisi significatio propria vocabuli aliud inuenerit.
- 4 Legatum ad pias causas non est de minori intelligendum.
- 5 Legatum quod sit clericis, an intelligi debeat de minori, an vero de maiori.
- 6 Legatum pro loco, cui sit, qualiter est intelligendum.
- 7 Minimum etiam in contractibus quare sequi debeamus. Debitori datur electio in alternatiuis.
- 8 Obscurum iudicis arbitrio declarandum, si sit, non recurritur ad id quod minimum est.
- 9 Minimum in penis infligendis attendendum.
- 10 Damnatu pena capitali, intelligi debet de minori.
- 11 Proprietatis verborum, in penalibus maxime attendenda.
- 12 Pena si pro delictis sit infligenda quae minor est, irrogari debet. Excommunicatio in dubio de maiori est intelligenda.
- 13 Excommunicatio qualiter esse pena probetur.
- 14 Excommunicatio minor non solet

ab homine proferri.

15 Obscurum in iudiciis interpretari solemus in fauorem actoris.

16 Obscurum quando aliquid esse merito dicatur.

REGULA IX.

V L P I A N V S.

Semper in obscuris quod minimum est, sequimur.

E Ad e regula habetur eo. ut. in vj. c. in obscuris. & gl. ibi exemplificatio in c. ex parte. de cens. sed non bene quia text. ibi rationem specialem adducit. & in terminis illius c. si legatum fuisset factum ecclesie, deberet maius. l. Titia. §. Seia. & ibi Bar. ff. de aur. & arg. leg. vnde exemplificari potest. l. in numis. in de leg. iij. quam gl. hic adducit. & in l. apud Iulia. §. Seio. de leg. j. in l. qui concubinam. §. cum ita. de leg. iij. cum si. vt tradit Dyn. in d. reg. in obscuris. Et ista regula habet locum in subsidiis: quia prius inspicitur quod actum est. Secundo, quod verisimilius est. Tertio quod fieri solet. l. semper. j. cod. l. in obscuris. j. cod. & not. per gl. in d. reg. in obscuris. Et huius regule ratione adducit gl. in d. reg. in obscuris. eo. tit. in vj. quia in eo quod plus est, continetur minus. Sed ista ratio bene procederet in quantitativis, non autem in speciebus. l. inter stipulante. §. si stipulante. ff. de verb. obli. vnde melior ratio videtur: quia in legatis testator videtur minus gravare heredem, quam fieri possit. l. vnum ex familia. §. si rem. de leg. ij. in contractibus vero ratio videtur, per reg. l. veteribus. ff. de pac. & in delictis ratio colligitur per legem si praes. ff. de penis. Habet ergo locum regula, primo in legatis, b & in ultimis voluntatibus, vt probatur in d. l. nummis. de leg. iij. in d. l. apud Iul. §. Seio. in l. si ita

si ita scriptum sit. in fin. de leg. j. in l. si ita relictum fuerit. in princ. de leg. iij. in l. qui concubinam. §. cum ita. de leg. iij.

Et tali casu regula procedit vbi est incertitudo in rebus. Secus est in personis: quia tunc electio datur heredi l. si quis seruus §. si inter duos. de leg. ij. Et not. per Dy. in regula in obscuris. eo. tit. in vj. vbi dicit, quod in personis minimum apparere non potest.

3 Secundò regula limitatur, nisi propria significatio vocabuli aliud importaret: vt not. Bart. per illum text. in l. si is quis ducenta. in prin. supra de reb. dub.

Tertio regula intelligitur, quando illud nimirum habet in se vtilitatem: aliàs secus. vt per glo. in l. legato generaliter. de leg. j. vbi Alex. in iij. col. in versic. item dicit gl.

Quarto regula intelligitur, quando non apparet, quod electio data fuerit legatario: aliàs secus. vt not. Bart. in dicta l. legato generaliter. circa fin. in ver. praedicta omnia. de leg. iij.

Quinto fallit, quando qualitas legati vel legatarij aliud suaderet. l. cum alimentata. de ali. & cib. leg. l. Stichus. de leg. ij. quia legatum obscurum ex affectione cuiusque capit interpretatio. ne: vt dixit text. in l. capienda. §. quod factum est. infra eo. facit text. in l. Aurelius. §. Titius testamento. & quod ibi Bar. no. supra. de lib. leg.

4 Sexto & ultimo fallit in legato relicto ad pias causas: quia non de minori, sed de maiori fauore religionis intelligitur. l. Titia. §. Seia. ff. de auro & ar. leg. vbi Bar. ita limitat istam regulam & illum text. pro singulari alleg. Rom. in sing. cccccxv. quæro si lego ecclesie. & not. dom. Abb. in cap. iudicante. de test. col. ij. ver. vnum tamen sing. Et tradit And. Sicul. in consil. lix. illud in medium. col. xj. lib. ij.

Limitatur tamen ille text. procedere

in legato ecclesie, prout loquitur. Secus si esset legatum factum clericis vel personis ecclesiasticis, vt not. Abb. dicit per illum text. in c. ex parte. de cens. per rationem qua in text. ibi assignatur. Sed certe cum text. ibi loquatur in voto, consonat, quod votum factum fuerit de dando ecclesie, & clerici ibi videntur pro ecclesia recipere. vnde ille text. indistincte prout loquitur, videtur procedere secundum istam regulam, quæ etiam videtur habere locum in relicto facto ecclesie.

Non obs. text. in d. l. Titia. §. Seia. quia non videtur probare illud ad quod per Barto. & doct. omnes allegatur.

6 Nam ibi erat factum legatum templo in quo non erant, nisi dona aurea & argentea, merito secundum qualitatem loci legatum intelligitur. Et dum ibi dicitur, quod de argento debeat legatum fieri, bene probatur regula, quod in dubio legatum sit quod minus est, ex quo fit ibi de argento non de auro. Et ideo Ro. in not. supra alleg. cccccxv. bene dicit, quod legatum factum ecclesie de calice, intelligitur de argento vel auro, quia de alia materia calices ecclesie non conficiuntur. c. vt calix. de conse. distin. j. Et sic propter qualitatem loci videtur fieri illa interpretatio.

d Alias ergo in legato facto etiam ecclesie regula ista habet locum: vt probatur in d. c. ex parte. Et hoc modo saluatur glo. in d. reg. in obscuris. cont. in vj. quæ exemplificauit reg. per illum text. in d. c. ex parte. Et ad hoc facit quod not. Rom. in sing. lix. quidam Rom. vbi inquit, quod si quis legauit ecclesie vtilitatem palatii sui, quod videtur legare solum vsum, & non proprietatem. alleg. text. cum glo. in l. si habitatio. §. j. ff. de usu & habitata.

7 Secundò, regula etiam habet locum

cum in contractibus, l. inter stipulante. §. si stipulante. l. si stipulatus fuerit decem. de verb. oblig. l. si fidelissor. la secunda. supra, mand. l. si quid venditor. in fin. supra de xlii. edit. Et facit regula, quod in contractibus in alternatibus electio est debitoris. l. plerumque. in fin. ff. de iur. dot. Et ad. repositum fa. gl. not. in l. fin. supra de prat. stip. quz dicit, quod iudices semper sequuntur quod minus est. Et ideo in mandato, obscuro attenditur illud quod minus prouidetur: vt no. Bal. in l. falsus. col. pen. C. de falsis. & in dubio non videtur, quod transferatur dominium, vt not. Bar. in l. cum pater. §. pater pluribus. de leg. ij. Alex. post Bald. quem ibi refert in l. si pascenda. C. de pact. Et talis regula in contractibus procedit, quando illud minimum non fit inuita. alias debetur mediocriter: l. si quis argentam. §. similique modo. C. de donat. declarando vt per Dyn. in regula, in obscuris. co. ti. in vj.

f Secundo regula fallit in dote: f vt not. per glo. in prin. in l. nuptura. ff. de iure do. quz alleg. l. in ambiguis. eod. tit. Nam illa regula in ambiguis, quz loquitur in dote, est magis specialis, & videtur derogare huic regule generali. vt regula, generi per speciem de reg. iur. in vj.

g Tertio, fallit quando illud quod obscurum est, declarari debet arbitrio iudicis: quia tunc non recurritur ad minimum: vt not. Abb. in c. j. de deci. vbi limitat istam regulam: & ad hoc bene fa. tex. in l. cum post. §. gener. supra, de iure dot. & quod supra dictum fuit in legatis per l. is cui. de al. & cib. lega.

h Quarto, fallit in casu l. veteribus. §. supra ce pac. vt per glo. hic, & Dyn. in d. re. in obs. uris. Et de intellectu d. l. veteribus. videndum erit in locis, infra allegandis,

Quinto fallit ratione subiectz materiz: quia in dubio h videtur dominium transferri. l. j. in versi. si tamen. ff. pro dote. l. si ita distrahatur. §. j. de contrahend. emp. & not. Bar. in l. dotis. ff. de iure dot. & in l. cum pater pluribus. de leg. ij.

i Tertio, regula etiam procedit in delictis: vt not. per glo. hic: quia in dubio minor pena imponitur. l. si praes. & l. interpretatio. supra de pen. nisi. j. c. pena. in l. padum. §. in penalibus. infra eo facit tex. cum glo. in l. h. enim cauz. supra de suspec. tur. in l. absentem. ff. de pec. Er no. Bald. in l. diuortio. in prin. ij. ver. & facit ad questionem. ff. col. matr. & in l. quoties. §. si quis ita. in versi. facit etiam hoc ad questio. supra de har. insti. & tradit Alex. in cons. 10 cxvj. in causa inquisitionis. li. iij. j. Et ad idem facit, quia condemnatus i pena capitali (cu sint plures cauz capitales) de minori intelligitur: vt no. Abb. post glo. & alios in c. quanto. col. iij. vers. iij. quareo. de iure iur. cum similit. vt tradit Alex. in cof. cu statuto loquens. lib. j. Et eodem modo ad restitutione rei furtiuz in dubio videtur condemnatus conditione furtiua quz no infamat. vt in not. q. tra. Io. de Ana. in c. qualiter & quando. §. ad corrigendos. col. ij. de ac. us. vbi dicit se ita consuluisse Venetiis. facit glo. in l. si quis id quod. in vers. quingentorum. ff. de iuris iur. & omni. iudic. quz dicit, quod alias in tex. est quinquaginta. Et ita approbatur quia est minor pena, secundu Cyn. Alber. Bald. & alios ibi. & Fulg. in conf. cxxxvij. hoc maxime,

Et praedicta conclusio limitatur primo, nisi ex qualitate facti aliud colligatur: vt patet in l. j. c. ad leg. Cor. de sicar. in l. si non conuittij. C. de iur. in ca. j. de praesum. & latius per Dyn. in d. reg. in obscuris,

Secundo, fallit in casu. l. item Mela. §. si plures

plures. ff. ad leg. Aquil. de cuius intellectu vide Io. de Ana. in ca. signifiasti. el. secudo. de homi. in iij. no. rabi. Et Pet. de Anch. in conf. cxvij. no. Bar. cu similit. vt tradit Mod. in d. c. significasti. Et adde Ro. in cof. cccxj. eo praesupposito. Alex. in cof. xv. k vilo processu. lib. j. & in conf. 50. vifs. col. ij. eod. lib. j. & in conf. xlvj. copiose. lib. iij.

l Tertio, praedicta conclusio limitatur non habere locu, quatenus verboru proprietates videtur requirere: quia lata interpretatio fit vt verboru proprietates seruetur, etia in penalibus. l. cu lege. supra de test. vbi Arc. not. illu text. ad hoc. & facit qd not. Cal. in conf. j. de cofang. & alip. vbi

m inquit, q materia dispensationis i quz stricte debet interpretari. c. j. de fil. presbyr. tamen late secundu proprietatem verborum interpretatur.

n Quarto & vltimo, conclusio supra dicta procedit in delictis vbi agitur de pena corporali, vel pecuniaria. Secus est in excommunicatione, in qua in dubio fit interpretatio de maiori excommunicatione. c. pen. de sent. exco. quia excommunicatio non dicitur pena, sed medicina ad correctione. c. j. de sent. excom. in vj. vt no. Abb. in d. c. pe. & in c. j. de postu. praes. Sed ista resposio non videtur vera: quia absurdu est dicere, quod excommunicatio non fit pena: quia contrarium probatur in c. quonia frequeter. §. si. vt lit. no. con. test. & nulla maior pena est in ecclesia: vt dicit tex. in c. contripiantur. xxij. q. iij. Obstat tamen videtur text. in d. c. pen. vbi contra naturam pena fit lata interpretatio. Et in hoc valde laborant doct. Imol. in c. j. de loca. Io. de Ana. in c. j. de sagittariis. Mod. in cap. pen. in c. dilecte. de except. Sed non bene resoluunt. unde dicendum est, m quod text. in d. cap. penult. loquitur in iudice,

qui protulit sententiam excommunicationis. Nam de maiori intelligentia, quia ab homine minor communicatio proferre non solet: & verba intelliguntur secundum communem vsum loquendi. capit. quanquam. ij. q. vij. l. Labeo. ff. de fupel. leg. & in delictis quomodo regula procedit, dicendum est, vt latius per Dyn. in d. reg. in obscuris.

o Vltimo, regula non habet locum in iudiciis, vt glo. hic dicit, quia in dubio fieri debet interpretatio in fauorem actoris. l. si quis intentione ambigua. supra, de iudic. l. inter stipulante. §. si Stichum, de verb. obli. & not. Bartol. in l. rerum amotarum. in si. ff. re. amo. Et not. Innoc. in c. licet causam. in fin. de probat. quem Bal. refert in l. ordinarij. C. de rei vendi. colum. penult. & idem Innoc. in c. examinata. de iud. in fin. Abb. in cons. lxxvij. in q. in fin. lib. ij. Alex. cof. lxxvij. vilo themate. col. penult. lib. ij. Et praedicta conclusio etiam habeat locum in iudicio criminali: vt Alexan. concludit, reprobando Ro. in l. diuortio. in princip. col. iij. ff. sol. marri. & ita tenet Bar. in l. libellozum. col. fi. in prin. versic. quzro aliquis percussit. limitatur tamen tex. in d. l. si quis intentione, vt Bal. ibi dicit in secundo notabili. & tradit Alexan. in conf. ly. quoniam causa. col. fi. lib. v.

p Et ad declarationem regulae, vt l. veteribus. ff. de pact. quando aliquid dicatur esse obscurum, tradit Alex. in conf. xj. vilo. col. fi. lib. ij. & ibi dicit, quod verba generalia non dicuntur obscura. de quo not. in l. si fideiussor. la. ij. ff. mandati.

q Et an sit differentia inter verbum obscurum, & ambiguum, dixi in c. fin. de constitut.

r Et de praallega. l. veteribus. not. Imol. in consilio xxj. in casu premissio. Io. de Anan. in conf. cxvij. vifs. in fin.

Aret. in cons. liij. in causa magistri Blasij. in fin. & in cons. lxxxiiij. diligenter. col. fin. Old. in consil. xcv. ex forma. colum. ij.

ADDITIONO.

- a** Semper. Id est regulariter vel plerumque. l. si. in prin. & ibi Alber. de Rosat. C. de testa. & ita etiam expone. j. eod. in l. semper in dubiis, vt late scribit post alios Io. Franc. Ripa. in l. j. nu. 107. ver. eōtratiū. ff. sol. ma. G. S.
- b** Legatis. intra eod. l. in testamentis. nu. 3. idem Dec. l. j. in fin. l. si creditores. in fin. l. certis annis. col. ij. C. de pac. l. in testamēto. col. fi. C. de mil. test. l. j. col. j. C. de insti. & substi. l. j. in fi. C. de impube. & ali. taf. l. si pluribus. col. ij. de legat. j. l. non solum. §. fin. col. xx. de oper. no. nun. Soc. l. si fuerit. de reb. dubiis. C. M.
- c** Causas. Idem Socin. in tract. fallenriarum, in reg. cccx. in xj. priuilegio pte cause. Hieron. Cuc.
- d** Alias. Idē Iac. l. si ita sit ascriptū. in fi. de le. j. dixi in tract. vtur. q. xx. C. M.
- e** Mediocre. Concordat cap. literas. cum glib. ver. in clericum. extra. de filiis presbyter. G. S.
- f** Fallit in dote. Hanc opinionem tenuit Fulgo. in l. cum his. §. si mulier. ff. de condic. indebit. Et late Bald. Nouel. in tract. de dote in vj. parte. in priuilegio lxxliij. Tamen contrariam opin. quod etiam in causa dotis minor summa debeat, tenuit Roma. & Alex. post alios, quos ibi refert in l. si ista stipulatus. j. in prin. ff. de verb. oblig. & ibi do. las. dicit, q. ista opi. est comuni or & verior. per l. si par. §. quæ debitorem. vbi glo. in verb. dotem. & ibi Saly. ff. de iure dotium. G. S.
- g** Veteribus. Imo re ad intelligendo iuxta l. c. p. de verbor. signific. concordat. C. M.
- h** In dubio. Vide eundem Deci. in l. cum quid. in vltima lectura. colum. viij. nu. 3. ff. si cert. pet. G. S.

Condemnatus. Idem tenet ipse Decius late, in l. imperium. col. iij. ver. in gloss. in verbo. potestatem. nu. 14. ff. de iurid. omn. iud. Et quod hæc regula habeat locum etiam in criminalibus late scribit Hippolyt. de Marfil. in consil. vij. nu. 20. col. vij. ver. sic. præmitto etiam. vol. j. G. S. Consil. xv. vbi plenè dixi. Adde Nicol. Boët. decisio. cccxxxvij. & infra eod. l. fauorabiliores. nu. 6. C. M.

k Dispensationis. Adde, quod ita in dispensatione strictè proceditur, vt nec fiat extensio ad eam etiam habentem maiorem rationem, vt est dictum Innocent. in c. postulat. de rescript. Et notat idem Desius j. 20. in l. non debet cui quod. col. j. nu. 6. Quamuis aliàs etiam in correptionis licita sit extensio de stricta significatione ad latam ex identitate rationis scribit glo. in clem. j. in verb. eligatur. & ibi Doctor. de election. gl. in auct. vt ij qui oblig. in prin. & ibi Ang. & not. las. in l. iurisg. nu. i. §. quinimo. post Alex. col. vij. nu. 19. ff. de pactis. Gabr. Saray.

m Dicendum est. Aliam tibi assigno rationem quam dat. Anch. in c. statui. mus. de sen. excō. lib. vj. ver. ij. not. nam excōmunicatio non profertur nisi pro mortali. cap. nemo. xj. q. ij. mortale, de per se operatur remotionem à sacramentis, vt minor excōmunicatio, c. sacerdotēs. j. q. j. ergo vt aliquid addat. excōmunicatio debet intelligi de maiori. vt l. j. in fi. ff. ad municipales. alias rationes ponit Feli. in d. c. p. de sent. excom. quem vide, vbi sententiā licet non ita declarat. Hier. Cuc.

n Vnde dicendum est. Hæc ratio Decij non est bona. Ideo die, quod intelligitur de maiori ad fauorē animæ, isto enim casu excōmunicatio dicitur esse medicinalis, non autē eradicans aut mortalis. c. j. de sent. excomm. in vj. c. nemo episcopus porura

porum cum gloss. ij. q. iij. irrogatur enim, vt quis te corrigat à peccati. Et ideo fauore animæ sic interpretatio in deteriorem partem, q. intelligatur de maiori. arg. c. illud de cleric. excomm. minitran. c. in ciuitate. cum gloss. de vtur. Et ita præfens audiui do. Augustin. Beroium dicentem, & hunc nodum soluentē, dum Bononiæ legeret. c. in præsentia. super x. notab. do. Abb. extra de probat. faciunt quæ not. idem Deci. in l. diem sancto. col. fin. nu. 23. ff. de offic. assessor. qui arguit per hanc regulam. Gab. Saray.

n in fauorem actōis. Hoc intellige in præparatoris iudiciorum, in quibus magis fauetur actōri, quam reo. Bart. in l. de die. per illum tex. ff. qui satisda. cogan. Secus vbi agitur de decisione cause, quia tunc fauetur reo, l. fauorabiliores. j. eod. Quod limitauit, nisi fauor cause præponderet fauori rei. c. fi. de re iudic. l. inter pares. ff. de re iudic. Sed quod ait Deci. in dubio fieri interpretationem in fauorem actōis. ipse sibi contradicit. j. eod. in d. l. fauorabiliores. col. j. nu. 2. ibi. Et ista regula. & nu. 4. pro quo vide las. in §. in personam. col. xv. nu. 3. in fi. insti. de actio. G. S.

In l. Secundum naturam.

Argumenta.

- 1 *Commoda ferens, incommoda & onera sustinere debet. & nu. 2.*
- 2 *Pactum de lucro in societate, est etiam de damno intelligendum.*
- 3 *Contrariorum quare eadem disciplina. & nu. 5.*
- 4 *Testes publicatione facta nec super eisdem capitulis, nec super directe contrariis admittuntur.*
- 6 *Argumentum si non auget, nec minus minuet, quod oppositorum*

eadem sit ratio.

- 7 *Argumentum ab oppositis quare inuaidum.*
- 8 *Frater an succedat sorori, statuto stante quod soror non succedat fratri.*
- 9 *Testes tot in reuocatione requiruntur testamenti, quot in eiusdem consecutione.*

REGVLA X.

P A V L V S.

Secundum naturam est comoda cuiusque rei cum sequi, quem sequuntur incommoda.

Eadem regula habetur in c. qui sentit. eod. tit. lib. vj. & probatur in l. j. in prin. §. de insti. §. cum autem insti. de empt. & vendit. l. j. §. pro secundo. C. de cad. col. cum simi. alleg. in gl. alia exempla, & similia traduntur per gloss. in d. regula, qui sentit. Et adde text. in l. is qui in potestate. in §. fin. ff. de legat. præstan. + vbi dicitur absurdum esse alium habere comoda, & alium onera sustinere: & vbi periculum est, ibi lucrum debet collocari. l. fin. §. pen. C. de fur. glo. per illum tex. in l. is qui. §. j. i. comoda. Et ideo pactum factum de lucro in contractu societatis etiam de damno intelligitur. §. il. lud insti. de socie. Iniquissimū enim est genus societatis, in qua vnus damnū & non lucrum habere. l. si non fuerint. §. si ff. pro soc. Et ideo commodum ab onere regulatur: vt in not. quæz. tradunt Bald. Angel. & do. & per glo. ibi, in l. planè. §. si duobus. de legat. j. vbi Alex. refert. col. j. facit tex. in l. Seio. in prin. & quod ibi Bar. not. ff. de annuis leg. in l. Ne senius. §. si. de excusa. tutor. & in l. quoties. §. ad Trebel. Et ad prædicta Philip. Dec.

facit quod not. Bart. in l. quia poterat. in fi. s. ad Trebel. vbi ponit questionem de socio qui suo periculo voluit ire Venetias contra voluntatem socii; nam de lucro quod fecit nihil debet habere socius, qui noluit periculum subire, cum simil. vt tradit ibi Alex. in d. col. j. & sequitur Ang. Aret. in §. illud. in fit. de sociis. & Roman. consil. ccccxxxv. & per istam regulam. & Bald. dicit in l. j. §. pro secundo. in fin. C. de caduc. col. quod aut vasallus dimittit feudum, aut praestet seruitium.

Et praedicta regula procedit data habilitate personae. Sed quandoque propter inhabilitatem personae quis in eodem non paratur: vt patet in muliere & minore, qui ad hereditatem agnatorum admittuntur, & tamen tutelam eorum subire non tenentur. l. j. §. interdum. ff. de leg. tut. in §. si. in fit. de legi. pat. tut.

Secundo, regula non habet locum in dote, in qua mulier quandoque habet lucrum, & onus non patitur: vt not. Bart. in l. si constante. in princ. col. pen. in v. q. ij. qu. 21. principalis.

Tertio ista regula habet locum quando est eadem ratio, vt quis ad eundem modum & in eodem admittatur: sicut vbi esset diuersa ratio, vt not. Bart. hic, & patet in iuribus allegatis in glo. videlicet in l. negotia absentis. ff. de negot. gest. in l. si quis. §. j. supra. communi diuid. in l. sed & socius. §. si absentis. ff. pro soc. in quibus iuribus propter culpam eius quis cogitur damnum subire & a lucro repellitur: vt not. Angel. per glof. si ibi. in l. si. C. de ferul.

Et secundum istam limitationem duae limitationes supradictae videntur procedere: ita omnia supradicta in ista limitatione inclusa possunt, & ratio videtur. Et ad hoc facit, quod inferius dicam.

Per istum text. cum similib. supra & in glof. alleg. inferit glof. hic illud vulgatum, & contrariorum eadem est disciplina. & idem not. per glof. in rubr. C. de acquit. poss. in c. quumro. de censit. in gl. f. h. & in l. sciendum. §. si. §. qui fatida. cogant. in l. Pomponius. §. j. in versi. esse. ff. de procur. Praedicta regula exponitur & declaratur pluribus modis. Primo, dicitur: eadem disciplina, id est, eadem cognitio: quia cognitio vno de contrariis, alterum cognoscitur, & hoc probatur in l. j. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. in fit. eo. d. in princ. & ibi Angel. Aret. & in fit. de tutel. in princ. & in l. qui accusare. in princ. ff. de accusat. & in l. j. §. stipulatio. §. de praet. stipul. Et hoc modo arguit Dyn. in regu. ij. in princ. de regul. iur. in vj. Barto. in l. inter stipulantes. §. sacram. colum. iij. de verb. oblig. Abb. in cap. fraternitatis. de test. col. antepenult.

Et ideo sicut facta b publicatione testium testes non admittuntur super eisdem capitulis: ita non admittuntur super directo contractis: quia est idem timor subornationis in directo contrariis: quia cognitio vno contrario, alterum cognoscitur: vt dicit Angel. Aret. in fit. de his qui sunt sui vel alien. iur. col. j. in fin. alleg. not. in clem. ij. de testamen. & in §. quia non. in auth. n. de testib. not. in c. fraternitatis. de testib.

Secundo, & contrariorum eadem est disciplina. intelligitur quod eadem sit definitio: quia dispositum in vno, habet locum in alio: vt glof. hic dicit per istum text. cum similib. Nam licet contrariis sint contraria naturae & effectus. c. hospitium. xxxij. dist. in fi. vnde si vnum contrarium est bonum, alterum malum est: vt per glof. in c. intellecto. de iureiu. quia quod operatur propositum in proposito, operatur oppositum in opposito. l. si &

1970

oro. in prin. l. quod in reru. §. si quid potest. de leg. j. l. si. de leg. ij. Et contraria non possunt simul stare: quia vno posito alteru tollitur. xxij. q. ij. c. cum humilitatis. & ibi glof. in l. si. vbi glo. de diuor. facit text. in l. non codicillu. C. de test. & quod ibi glof. l. Pomponius. §. j. ff. de procurat. Tamen quandoque de vtroque contrario idem disponitur & iudicatur, vbi est eadem ratio, vt hic fecus si diuersa ratio sit: vt concludit Bart. hic, & idem Bart. in l. j. §. in fundo. in j. col. ff. de rei vend. Angel. in consil. lxvj. vis. in fi. & Dyn. in d. regu. qui sentit. & Barcol. in d. §. sacram. Paul. de Cast. in l. qui proprio. §. procurator. ff. de procur. Ang. Aret. in d. §. illud. in fit. de his qui sunt sui, & c. in prin. & in ista conclusione omnia iura resoluuntur. & ita etiam concludit Aret. in rub. ff. de acquiren. possess. vbi ad hoc inducit glof. not. in clem. in fin. de appell. in versi. repulsiio.

Et ideo secundum praedicta procedit quod not. Bald. in l. pen. C. de solut. vbi dicit quod oppositorum est eadem disciplina: quia si diminutio non minuit, sic nec augmentum augere debet. alleg. pro concordantiis l. & si contra. §. fin. ff. de vulg. & pupil. & quod not. Bald. in l. non nudis. in fi. C. de probat. & quod non valet argumentum ab oppositis, quando non est eadem ratio. & quod not. glo. in clem. j. in verbo obseruare. de sent. excom. quae dicit quod contrariorum non est eadem disciplina, vbi verba & mens testium. & idem Bal. in l. si praes. C. quomodo & quando iud. in princ. dicit quod contrariorum non est eadem disciplina, quando non est eadem ratio contrariorum.

Ex supradictis inferitur ad questionem quam ponit Bald. in l. duodecim tabularu. in §. n. C. de leg. haered. in versi. quare staturo. vbi dicit, quod si staturo c. caucur. quod soror non succedat

fratris: non tamen in casu contrario videtur statum disponere, quod frater non succedat foror: quia non videtur eadem ratio contraria conseruandae agnationis: & illud etiam sequitur Paul. de Cast. in d. l. lege cum simil. vt tradit Alex. in l. inter stipulantes. §. sacram. de verb. oblig. Et quot testes requiruntur in confectione testamenti, tot etiam in eius renouatione requiruntur: vt not. Bald. in l. fin. col. ij. versi. & scias. C. de fideicommiss. cum similib. vt tradit Alex. in rub. de acqui. pos. & de hoc videbitur plura familia in reg. nihil tam naturale. §. eo. vbi miles similes quaestiones conueniunt.

A D D I T I O.

a Habetur. Facit Hippol. de Marsil. in regul. cclxiiij. C. M.

b Et ideo sicut facta. Errant hic Dec. secundum dominu & praepotorem meum d. Maria. Socin. Juniores in rub. ff. de acqui. pos. quia istud, quod testes non admittuntur super capitulis directo contrariis est, & procedit ex natura negotij, & ex identitate rationis, scilicet, quia in vtroque casu militat ratio timoris subornationis, non autem hoc est ex natura, & ex eo, quia contrariis sit eadem disciplina. Sed quod testes non possunt produci post didicita testificata super eisdem articulis, vel directo contrariis tenet Pau. de Cast. in l. iudices. nu. 6. C. de iudic. & in l. per hanc nume. 4. C. de temp. appel. & in l. ij. nu. 4. C. sentent. rescind. non posse. Et in l. exemptio. nem. nume. 9. C. de probat. Et quod post publicationem testes non admittantur, materia est in authen. qui semel. C. de probat. c. fraternitatis. de testib. Possunt tamen produci vna cum instrumentis propter concomitantiam instrumenti, & quia cessat ratio subornationis text. est vnicus secundum intellectum do. Anto. in c. series. de testib. Gab. Sar.

f 2

- c Staturo. D. Soci. tenet contrarium per pulchra fundamenta, in rubr. ff. de acquir. possess. in si. verbis. T. statum ibi dicit communem opin. esse contra Soci. & ibi late per doct. circa hanc materiam. Hier. Cuch.
- d Frater. supra eo. l. ij. nu. 27. C. M.
- e Requiritur. Imò nō semper, vt not. in l. sancimus. C. de testa. & dixi ad Alex. consil. c. iij. lib. ij. C. M.

In l. Id quod nostrum. Argumenta.

- 1 *Voluntas nostra quare facti esse dicatur.*
- 2 *Facti vocabulo venit quandoque non factum.*
- 3 *Principes & respublica occasione data rem meam mihi auferre possunt.*
- 4 *Commune quod est, meum aliquo modo est.*
- 5 *Liberta patrono nupta non potest eo inuito diuerrere.*
- 6 *Meum tuum suum, hec verba in dubio pro toto sunt accipienda.*
- 7 *Conditio, si meus erit, verificatur, si meus pro parte sit.*
- 8 *Res tota in dubio venit rei vocabulo.*

REGVLA XI. POMPONIUS.

- a **I**D quod nostrum est, sine facto nostro ad alium transferri non potest.
- I**bi in tex. facto nostro. Hic factum nostrum pro voluntate simplici etiam accipitur. Nam si voluntas nostra & animus facti esse dicitur b. l. bona fidei. §. j. de acquirend. rerum domin. ibi, ad factum pertinet, not. Bart. in l. pro hærede, in prin. ad fin.

ff. de acquirend. hæred.

Secundo factum nostrum hic etiam non factum includit. Nam si appellatione facti, etiam non factū continetur, instit. de nupt. §. si qua vxor, in fin. vbi dicitur rectius illos facturos si se abstinuerint. & not. per glo. & doct. c. in l. ij. in princ. ff. de verb. oblig. Et hoc etiam habet locum in materia pœnali: vt tradit Alex. in l. vbi autem. §. qui id quod. ff. de ver. oblig. & in terminis regulæ hoc patet: quia id quod nostrum est, mediante negligentia, & sic mediante nostro facto ad alium transferuntur: vt contingit in præscriptione & vsucapione. l. j. §. de vsucap. l. traditionibus. C. de pact. & glo. hic dicit, dum inquit, quod ille qui tacet & patitur contra se præscribi, dicitur aliquid facere. & fortior videtur ista translatio quæ fit mediante præscriptione: quia prælati qui nō potest alienare, cum eius negligentia ecclesia priuatur iure suo mediante præscriptio. c. veniens. de præscript.

Et ista regula sic declarata limitatur nō procedere ex causa: si quia princeps d. & respublica ex causa possunt e rem meam mihi auferre. licet si verberatum. §. j. vbi Bart. ff. de rei v. d. l. Lucius. ff. de euc. no. in l. Antiochenium. ff. de priuileg. cred. & ibi Barto. Imò etiam officialis ex causa hoc potest. l. fin. §. Titius. vbi Bart. ff. de pigno. a. q. Et hoc sanè intelligitur, dummodo pretium soluat, l. ferui. vbi Bald. C. pro quibus caus. lib. accip. glo. in l. si locus. §. si ff. quem ad mod. ser. amit. & not. Bart. in d. l. si. §. Titius. Archid. ix. q. iij. c. per principalem. bonus tex. in l. venditor. §. si constat. ff. commun. præd.

In hac l. est gloss. not. quæ allegatur, quod si illud quod est commune, dicitur meum si largo modo per si rationem, & non proprie §. & istam glo. sequitur Bart. in l. serui electio-

ne. §. j. in fin. ff. de legat. j. per tex. in l. illud. ff. de rit. nupt. vbi videtur textum ibi dicitur, quia non proprie vtius liberta, quæ etiam alterius sit. Nicol. de Neapol. in d. §. j. & Albert. de Rosa. quem ibi Alex. refert, dicitur q. text. in d. l. illud. videtur probare contrarium: & illum cōtra Bart. inducit Aretin. in d. §. j. quia licet primo, secundum sententiam laboleni: text. dicat q. res communis proprie non sit mea: tamen videtur recedere ab illa opin. dum inquit, aliàs contrarium est: quia libertam eius esse negari non potest, licet alterius quoque sit liberta: & Iureconsultus illam approbat. & sic videtur recedere à prima opin. laboleni.

Sed responderi potest, & licet sententia laboleni reprobeatur in decisione illius casus. Ratio tamen alleg. non reprobat: & ibi liberta comuniter iudicatur idem quod de propria: si quia liberta nupta patrono, non potest illo inuito diuerrere. l. fin. in princ. ff. de diuort. & hoc fuit statutum propter reuerentiam patroni: vt dicitur in l. in eo iure. §. fin. ff. de ritu nupt. Et talis reuerentia in solidum patrono debetur. l. cōmunis libertus. ff. de in ius voc. l. fin. de iure patrō. l. quadam mulier. ff. famil. ercise. & ista ratione in d. l. illud. de cōmuni liberta idē iudicatur quod de propria: vt Socin. ibi declarat, & ibi est casus specialis fauore matrimonij: vt not. Ioan. And. in c. si. col. ij. de ver. sign. in vj. Et difficultas secundum Aret. in hoc cōsistit, vtum ille qui dicit rem suam, ita proprie loquendo intelligi possit de parte, sicut de toto: & ipse tenet, quod res proprie sua dicatur, si pro parte sua sit, quia in materia pœnali quæ proprie & stricte intelligitur, appellatione rei meæ venit communis. d. l. libertus. Sed responsio colligitur ex supradictis. Ad idem Aretin. inducit

text. in l. re & dicimus, de verbor. signific. vbi res communis non falso dicitur mea.

Sed dic verum esse, quod non falso dicitur mea: quia excusatur à falsitate ex quo mea est pro parte. Sed non si quis quod proprie dicatur mea, ad idem alleg. text. in l. pupillus. in fin. de verborum signific. vbi dicit, quod verbum suum, ambiguum est, an de toto vel de parte intelligatur. & ideo qui iurat suum non esse, addere debet, neque sibi commune esse.

Sed si dic, quia licet verbum suum, ambiguum sit, in dubio cum pro toto intelligitur, inferius dicam. Illa expressio, non sit cōmunis, videtur facta ad maiorem declarationem, vt glo. ibi dicit: & no. Io. And. in d. c. fin. de verbor. sign. in vj. col. j. vbi dicit, quia verbum meum, de vi verbi debet intelligi q. sit meum simpliciter h. id est omni sui parte & dicit quod text. in d. l. pupillus. intelligitur ad tollendam dubitationem: vt ibi not. & sic videtur approbare glo. & ibi, & concludit, quod commune non potest proprie dici meum: & idem sequuntur Doct. ibi. col. ij. Vltimo si Aret. alleg. l. ij. in princ. ff. de condit. instit. vbi illa conditio, si talis seruus meus erit cum moriar, verificatur etiā si meus sit pro parte, & sic videtur q. proprie verificatur: quia conditio est voluntaria quæ formaliter debet impleri. l. Marcius. & l. hæredi. de condit. & demonstr. Sed potest responderi, quod ibi illa conditio verificata videtur vt adus valeat: quia alias si in totum seruus proprius remansisset, institutio non valuisset: quia erat institutus seruus sine libertate, quo casu institutio nō valet. Sed in aliena in totum vel in parte valeat l. iij. ff. de hæred. instit. & ita illum text. declarat Socin. in d. §. Labeo. in l. serui. alleg. de legat. j.

licet in Soc. referat dicta Aret. & sequitur in consil. cxi. incip. circa presentem consultationem. col. v. Et concludendo, conclusio gl. hic verissima videtur, quod proprie illud quod est commune, non dicitur in seculum, quia appellatione rei simpliciter, de tota intelligitur: vt dicitur Io. Mona. Io. And. & Domi. in d. c. fi. de verb. sig. & si quandoq; contrarium reperitur, illud videtur procedere in casibus specialibus, qui habent particularem rationem, & hoc modo etiam procedit textus in l. j. §. comini appellatione. ff. ad Sillan. ibi etiam appellatione domini pro parte domini comini dicitur esse, quia in illa materia, vt occasio delinquenti remoueat, sit larga interpretatio: va de ibi etiam filius viuente patre dominus reputatur, in l. j. §. domini appellatione, el. ij. Et q; secundum regulam, appellatione rei simpliciter de tota intelligat, probatur in l. si quis cu totu. in prin. ff. de except. rei iud. vbi parificatur, q; quis petat totum fundu, vel fundum simpliciter. ad idem text. in l. si defensor. §. qui interrogatus. ff. de interr. a. d. in l. de pupillo. §. qui nuntiat. ff. de ope. nou. & ibi Bart. cum si, vt tradit ibi Alex. & idem Alex. in cons. cxlij. viso. in fi. lib. iij. Abb. in c. ij. de libel. obla. col. iij. vers. secundo dicit gl. & facit rex. in l. j. §. edere. ff. de edend. vbi dicitur, quod edere dicitur ille qui totum edit. Et ideo quando res communis tanquam propria iudicatur, intra vtuntur verbis designantibus improprietas extraneo, de qua ff. ver. cum enim. ibi, de comuni seruo habendam questionem rescripsit, quod pro domino fore videretur.

ADDITIONO.

2 Quod nostrum est. Ad declarationem regulam aliqua ponit Bart. in l. quid ergo. §. pena grauior. col. fin. num. 16. versic. & si tu dicis. ff. de in-

famibus. Gabr. Saray. b Animus facti esse dicitur. Idem Bart. not. in l. j. §. adipiscimur. vers. potest opponi. nu. 3. ff. de acquir. poss. G. S. c Et Doctores. Vbi in fine prin. qui multa ad hoc ponit. Et idem Dec. infra: o. in l. qui non facit. G. S. d Princeps, vide latissime in l. Bar. barius. de offi. praesid. vj. col. vers. circa duas vltimas. Canonice. c. quz in ecclesiis. de constit. H. C. e Ex causa possunt. Hoc etiam ponit Ias. in l. Gallus. §. & quid sit tantu. col. xvj. in prin. v. ff. in adde. nu. 29. ff. de liber. & posth. vbi per hoc infert, q; princeps pro pace habenda, pro re primatorum donare, & tenet Bal. & Ang. in l. bene a Zenone. C. de quadriem. praescriptio. Et Bal. & Ang. in l. conuentionu. ff. de pact. dicitur, q; princeps pro faciendo pace potest remittere iniurias, & damna illata subditis, ita q; in perpetu non possit conueniri, neq; ciuilitate, neq; criminaliter. Et ita limitatur gloss. in l. venia. vbi Bart. & doct. C. de in ius voc. vbi tenet gl. q; princeps non potest remittere iniurias & damna illata priuatis, prout etiam tenet Canon. in c. in nostra. de iniur. Et in c. quanto. de iureiur. Et late tradit Ias. in d. §. & quid sit tantum. Gab. Sar. f Meu. Dec. c. ratio. de praeb. Ias. l. cetera. §. ite quaz potest. de lej. Alci. in l. pupillus. §. si. de verb. sig. dixi in consuet. Pat. §. j. glo. j. q. vij. C. M. g Et non proprie. Adde Bart. in testa. mento. in prin. ff. de cond. instit. & l. hoc legatu. de leg. iij. & Doct. in c. cum in illis. §. fin. de praeb. lib. vj. vbi dicit q; in materia favorabilis meū dicitur quod est commune: secus in odiosa: de qua vide Car. in cl. j. de ho. in ij. col. in fi. adde tamen Bald. in l. j. C. de comu. reb. ali. qui dicit q; comune dicitur meum tantum vsq; ad dispositionem partis meae & non vltra. Hier. Cue.

simpli

si simpliciter. Alexan. consi. cxcv. nu. 1. lib. vj. C. M.

In l. In testamentis.

Argumenta.

- 1 Testamenta locum habere, interesse reipublica. Interesse publicum dum tractatur verba latissime interpretantur.
- 2 Statutu favorabile est, quod de non rumpendo testamento factum est.
- 3 Legata, etiam in testamento relicta, strictu recipiunt interpretationem.
- 4 Nisi in casus quando contineatur sub simplicibus.
- 5 Testamentum pleniorum admittunt interpretationem, quam contractus.
- 6 Legata in testamento relicta, paratam habent executionem.
- 7 Argumentu a testamento ad contractus, est nullum in dubio.

REGULA XII.

PAVLVS.

a In testamentis plenius voluntates testantium interpretantur. b pretamur. c In testamentis plenius voluntates testantium interpretantur, & idem dicitur in c. cu dilecti. de don. t. nam a. iur. de inter. test. publico, q; testamenta habeant locum. l. vel negare. ff. quemad. est. ap. l. Gallus. §. uis, vbi Bal. ff. de lib. & posth. Et quare agitur de interesse publico, lata interpretatio fieri debet. l. ij. exercitum. vbi Bart. ff. de his qui not. in l. quemadmodum. vbi Bart. de agri. & censit. lib. xj. t. & propter hoc statutum de non rumpendo testamentum dicitur esse favorabile. vt not. Bald. in consi. cccxxxij. incip. do-

mina Ioanna. lib. iij. & ideo in fauore testamenti iudicari debet. l. siue pars. ff. de inoff. test. c. fin. de re iud. Et ista regula non videtur habere locum in testamento, quae licet in testamento relicta sint, tamen siu de debet interpretari. l. nummis. de leg. iij. l. apud Iulianum. §. Seio. de leg. j. cum si, vt dixi supra in regu. in obitu. Et ideo gloss. quae ponit exemplum in legatis, non bene dicit. & Bart. in l. cum annus. de condit. & demon. videtur istam legem intelligere respectu institutionis: quia institutio est caput testamenti: q; ante heredis instit. de leg. Et ideo favorabilior interpretatio fit in testamentis quam in legatis: vt not. per gl. fin. in l. si plures. ff. de condit. instit. & ad hoc facit text. in l. cum quidam. iuncta l. pen. §. illo. C. de necess. her. in fi. Vide tamen text. in l. Titia textores. de leg. j. vbi etiam in legatis videtur fieri larga interpretatio, quia casus mixtus sub simplicibus continetur. Sed potest responderi, q; ibi erat facta prouiso de vtroque simplici: quo casu licet materia odiosa sit, tamen prouiso facta in vtroque simplici videtur habere locum in mixto: vt probatur in l. si ita. ff. de in iur. rup. & irr. fac. test. vbi hoc dicitur in exheredatione quae odiosa est. l. cum quidam. supra de liber. & posth. Et de intellectu l. Titia textores. not. Bart. in l. seruis vrbanis. §. fin. de leg. iij. Aret. in l. Gallus. §. & quid sit tantum. col. iij. versic. tertio adde. de lib. & posth.

Item regula bene procedit comparatiue ad contractus: quia plenior fit interpretatio in testamentis, quam in contractibus: vt dicitur in d. c. cum dilecti. de dona. Nam in testamentis appellatione filiorum veniunt nepotes: iecus in contractibus, vt not. Bart. in l. liberorum. col. vj. ff. de verb. signific. t. & relicta in testamentis

f 4

f paratam f habent executionem: vt not. Angel. per illum text. in §. illud quoque. in ver. item not. in auth. de hære. & fal. & nor. Bart. & Doct. in l. fi. per illum text. C. de edic. diui Adri. tol. vbi Alex. in ij. notab.

Secus est in aliis instrumentis que non habent paratam executionem. l. minor viginti quinq. annis. ff. de min. & in dispositis in testamento masculinum concepti femininū. Secus in contractibus, secundum communem opinionem. vt supra late dixi in l. ij. eod. tit.

Et ex his cōprobatur quod dicit Alex. in consil. lxx. incip. super eod. col. ij. lib. j. † quod in dubio non valet argumentum de testamento ad contractus: secus tamen vbi constat quod esset eadem ratio, quia tunc valeret argumentum: vt ibi Alex. dicit. & hoc modo procedit in l. seruum filij. §. cum qui chirographum, de leg. j. in l. pactum inter heredem, supra de pactis. in l. j. vbi Bald. C. de lege Fustia Cani. tol. cum multis simi. & per istam regulam arguit d. Alex. in consil. cclx. col. ij. lib. ij. & in consil. lvij. lib. ij. col. fin. Abb. consil. xxxij. lib. ij. colum. ij.

ADDITIO.

- a Plenus Barto. in Lex hac scriptura. col. j. versic. oppono de lex facta. ff. de donat. videtur legere benignius, non plenus. Gabr. Saray.
- b Interpretamur. Que sit interpretatio vide Bal. in rubr. C. de verbo. sign. & quotuplex. sit. vide Bar. l. omnes populi in vj. questione de iust. & iu. & ibi Alex. & Bal. in l. ij. C. de lib. prer. & quando sit facienda late & latissime, vide hic Bar. & in l. ij. C. de bon. vac. lib. x. H. C.
- c In testamentis. Hanc legem declarat optime Franc. Curt. iunior, l. qui se patris. col. pen. C. vnde liberi. nu. 6. vbi dicit hanc legem procedere, qua-

do de mente testatoris constat. per l. non aliter. ff. de leg. ij. & ibi ponit hanc distinctionem, qd si per cōsecuturas constat de mente testatoris, illa est seruanda. l. ij. C. de libe. prer. & d. l. non aliter. Si autē non constat de mente, & habemus propriam, & impropria significationem, tunc stamus propria significatione d. l. non aliter. Si verō habemus duas proprias significationes, tunc attendimus quod minimū est. l. nūmis. ff. de leg. ij. l. apud Iulianū §. Scio. alia est. l. seq. ff. de legat. j. Huic tamen legi repugnant l. in ambiguo. ff. de reb. dub. & l. in his que extra. ff. de cond. & demōit. Illis tamen Curtius in loco præallegato respondet, qd illæ leges procedunt, quando verba non possunt saluari nec secundum propriam, nec secundum impropiam significationem. Gab. Sar.

d In legatis. Contra Deci. facit tex. in l. plenum §. sed si pecoris. ff. de vfu & habit. & ibi gloss. vbi fit benigna & plena interpretatio, & loquitur in legato. Vnde in hac lege testamentū capi debet pro qualibet vltima voluntate, & sic pro termino generis, non speciei vt est tex. in l. ij. §. testamentum. versic. ad causam. ff. quem ad. test. aperian. Bal. expressim in l. ij. C. commu. de legatis circa finem. Et est glo. in l. ij. §. & neminem in verb. ita omnes. C. de const. pecti. Et ita per prædicta reprehendit hic Decium Bellarmus, in rubr. ff. de leg. j. col. x. versic. tertio probatur per regulam, vbi alia ponit, que contra Deci. faciunt. Et pro hoc facit pulchra glo. in l. j. ff. de optio. leg. Et qd sit fauorabilis dispositio legatorum & sic late interpretandi tenuit Bart. Socin. in rubr. ff. de verb. oblig. col. xij. versic. quarto. vbi ponit, quod dispositio fauorabilis loquens in vno casu simplicibus, non habet locum in mixtis, allegat l. hoc legatum. ff.

REGVLA XIII.

V L P I A N V S.

Non videtur cepisse, qui per exceptionem remouetur à petitione.

Ad istam regulam alia confirmatur, in l. nihil interest, infra eo, vbi dicitur, † nihil interest ipso iure quis actionem non habeat, an per exceptionem infirmetur, & facit alia regula que habetur in l. si quis obligatione. §. non potest videri cepisse. infra eod.

Et per istam reg. confirmatur quod non Bald. in l. qd firmatus. §. si quis autem supra. de const. pcc. vbi inquit, † non dicitur deberi illud quod perpetua exceptione defendi potest. facit tex. in l. debitor. in l. creditor. supra, de verb. sig. & ista ratio valet legatum factū creditori, cui exceptio perpetua competeat. l. si credito. i. in prin. d. leg. j.

Et per istam reg. etiā inf. ruit ad illud quod not. Per. de Ancha. in consil. v. pro parte. in vlti. dub. ibi concludit † quod non dicitur esse in negligentia ille qui non petit debitum, à quo debito excludi poterat exceptio: quia ille male agere dicitur, cui obstat exceptio. l. verum. supra, de compensa.

† Et ad declarationem regulæ considerandum est, quod opposita exceptio actio inrentata perimitur. l. quacunque. supra de compensa. & exceptio proposita actionem excludit. l. secunda, supra de excep. & no. in l. si vnus. §. pactus ne peteret. supra, de pact. vbi Bart. hoc declarat. col. ij. & in l. Iulianus. col. x. supra de cond. indeb. Et ideo regula bene dicit, quod non videtur cepisse qui per exceptionem remouetur à petitione: quia intentio agentis excluditur exceptione opposita, vt supra

rum. ff. de lega. iij. qui text. loquitur de legato, ergo, & c. Gab. Saray.

Contra dicitur. Quæ sit ratio differentiarum vide l. son. post Alb. in l. beneficium de const. princip. col. ij. versic. in quarta parte. vbi satis late tractat Alb. hanc materiam, & in tract. stat. in rubr. an statu. recipiant interpretationem. Hieron. Cuc.

f Paratam iure non probatur, & contrariam etiam tenet Deci. in l. fin. C. de edic. diui Adr. tol. vbi tamen dixi provisionem decerni posse à iudice causa cognita. & latius in consil. Paris §. xcv. C. M.

g Contra dicitur. Nic. Eucral. in loc. leg. loc. xvij. de contra. ad vlt. vol. v. in Herc. dispu. j. col. xxxj. Salic. Iaf. l. fi. C. de leg. Vide Paulum. Iaf. in l. pactum inter. de pact. Cor. consil. c. ij. lib. ij. Deci. l. j. col. j. C. de instit. & sub. ritut. C. M.

In l. Non videtur cepisse.

Argumenta.

- 1 *Actionem habere, sed elisam exceptione, perinde est ac si nullam habeat.*
- 2 *Debitum non dicitur, quod perpetua exceptione defenditur.*
- 3 *Creditor non dicitur negligens, qui potuit exceptione repelli.*
- 4 *Actio intentata perimitur per exceptionem, quæ opponitur.*
- 5 *Sententia pro actore fertur, nisi exceptio ex parte rei probetur.*
- 6 *Iure ipso liberari magnopere differt ab eo quod est, spe exceptionis liberatum esse.*
- 7 *Exceptio quando perimat actionem, & quando non.*
- 8 *Prescriptio petitione sola interruptitur.*

dictum est. Et tali casu intelligitur alia regula supra alleg. in d. l. nisi inter: it. nisi ad eod. Sciens est, si exceptio non opponatur, quia actor obtineret. vt not per glo. in d. l. si vnus. §. pactus ne peteret. quem Barto. sibi sequitur col. antepen. dicens, quod si petij à te docem in quibus eras debitor meus, licet ticerim tibi pactum de non petendo: nisi tu opponas exceptionem, iudex te condemnabit. & Paul. de Castibi col. fi. & alij sequuntur. & hoc idem no. Bar. in l. cum qui ita. §. qui ita supra de verb. oblig. & in l. exceptione. C. de prob. & tradit Ang. Aret. in §. omnis. col. ij. in sit. de verb. oblig.

Et ad hoc facit, ¶ quia vbi est fundata intentio actoris, nisi exceptio ex parte rei probetur, fertur sententia pro actore. c. post electionem, c. cum super. de conce. preb. & tradit Alex. in consi. lviij. viso & perfecto. in princ. lib. v. Et ista conclusio procedit, nisi ex actis constaret exceptionem competere: quia tunc iudex supplere potest. ^a in his quæ ex actis colliguntur: vt no. per glo. in l. j. C. qui. & aduers. quos Ant. de Butr. in c. ex tenore. col. j. in ver. not. hoc dictum. de rescript. Angel. in d. l. si vnus. §. pactus ne peteret. col. fi. Ro. in consi. cccxvij. spectabilis domine. in fin. cum si. vs. dixi latè in c. ex insinuatione. circa fi. de app. & tradit Alex. in l. j. C. vt quæ defunt aduo. col. ij. in consi. xcvi. in causa & lite. col. pen. lib. j. Cautus tamen sit aduocatus: vt opponat exceptionem, quia si iudex non vellet supplere, non facit litè suam. ^b vt notat Ang. in d. §. pactus ne peteret. col. fi. alle. dictum Spec. in tit. de offic. iud. in §. competit. de quo latè dixi in ca. ad hæc. el. iij. de appell. vbi videndum est. Et superius dicta procedunt vbi agitur de exceptione propria, quæ excludit actionem: secus si non ex-

cluderet actionem: quia non esset opus replicatione, prout esset exceptio intentionis & facti, vt not. Paul. de Cast. post Ange. in licet. col. sum. in ver. not. tu qui practicas. C. de iudi. & de illa exceptione intentionis dixi in rubr. extra de except. vbi videndum est.

¶ Et ex iuradi. colligitur, quod magna sit differentia an quis sit liberatus ipso iure, vel opo exceptionis. & declarat Ange. Aret. in §. omnis. alleg. §. in ij. col. in sit. de verb. oblig. & ideo ille qui obligatus ipso iure periturus, licet ex optione se tu. ri possit, dicitur esse in cāno: quia magis sibi expeditur q. ipso iure nō esset obligatus. vt not. Ang. dicit in l. merum. §. sed q. prætor. per glo. ibi. ff. quod met. caus. & ad hoc facit quia melius est iura intacta seruari, quam post causam vulneratam remedium querere. ^c l. fin. C. in quibus cau. in integ. resti. non est necess. l. j. C. quando lic. vnicuiq. sine iu. se vind.

¶ Postremo regula ista limitatur procedere respectu principalis petitionis, prout loquitur: quia illa exceptione opposita perimitur: vt dictum est. Secus videtur quo ad ea quæ extrinsecus veniunt: quia tunc petere videtur, licet per exceptionem repellatur, gratia exempli, in l. ann. plus non peti. ff. rem ratam hab. vbi prohibitus petere sub pœna, si petat, & licet contestetur, incidit in pœnam: certe hoc etiam haberet locum, licet post licentem contestatam opposita exceptione excludatur d. l. amplius non peti. & etiam circa licitæ contestationem in l. si quis maior. C. de transac. communiter pœna secundum dispositionem illius legis: quia petens licet repellatur exceptione, dicitur tamen perisse & contravenisse quantum ad pœnam illius legis.

Similiter quo ad effectū interrumpendi

pendi prescriptionem, ¶ quia sola petitio sufficit: vt not. Bart. in l. si. supra de eo per quem factum est. per l. cum notissimi. C. de prescript. triginta annor. cum si. & hoc modo fallentia quæ ponuntur in glo. ad præpari possunt.

In gloss. ibi, non alij, restituendum. hoc non bene congruit verbis regulæ, quæ etiam primam acquisitionem excludit, dum inquit, remouetur à petitione. Et per hoc etiam non videtur conuenire, quod gl. dicit de hæred. grauato restituere qui grauatus adiuit. Similiter aliud exemplum quod gl. ponit pro veriori, nō satisfacit: quia ibi in l. nihil. §. si cum filius. ponitur casus specialis in quo filius deceptus fuit factio patris: & non consonat, quod regula in casu speciali restringatur. Similiter limitationes quæ ponuntur in gloss. non conueniunt verbis licet, quæ dicit, remouetur à petitione, & in casibus de quibus gl. loquitur, non remouetur à petitione: quia habuit hereditatem, vel hæres esse reputatur, & ideo limitationes gloss. debent ad præpari, prout dixi in vlt. declaratione ad textum.

Et dum in tex. dicitur, non videtur cepisse melius quàm gl. dicat, exponi potest, cepisse, id est inchoasse & petiisse: vt colligitur ibi, remouetur à petitione. Et pro ista expositione facit text. in l. j. §. cepisse. ff. de pollici. xj. q. ij. in c. cepisti. xxij. q. j. in c. fin. vel cepisse, id est acquisiuisse: vt per gl. in l. si quis obligatione. §. non potest videri cepisse. infra cod.

A D D I T I O.

a Potest. Licet non teneatur nisi petatur. C. M.

b Non facit litè suam. Hoc probatur etiam hoc argumento, nam iudex, qui profert etiam sententiã nullam non dicitur facere litem suam. gloss. in l. fin. ff. de variis & extraordinaria.

cognitio. De qua tamen vide Socin. in l. j. col. ij. in viij. notab. vbi hoc limitat. ff. quod quisque iur. Et quod hic dicitur iudicem posse supplere si velit in opponendo exceptionem, quã videt reo cōpetere: Dic, q. in casu cōtrario quãdo, scilicet videt exceptionem non cōpetere, sed esse ineptã, q. d. debet illã reuocare ex officio suo etiã parte nō opponente, vt probatur in l. j. §. Labeo. ff. de sum. vbi Bart. & in cle. si. de appellatio. Et facit hoc etiam Bartol. in l. siltum. §. si quis. ff. de leg. præ. ff. Et per Bal. in l. j. §. quod aut. ff. de offi. præf. vrb. Et facit, quia sicut ob iniustã actionem succumbit, ita ob ineptã propostam actionem. Ad quod inducitur quod notat Specul. de exceptio. §. vi fo. circa prin. & l. planè. ff. de petitio. hæredita. Faciunt quæ notat Inn. in c. accepimus. de purga. cano. & vide Abb. in c. consultatori. ver. aduertit tamen. de sponsal. G. S.

c Prout. Quo casu etiã parte nō opponente supplere tenetur. Adde Alex. cons. clxxxvj. in fin. (vbi dixi) lib. ij. cons. cccxv. nu. 2. li. vj. Dec. l. c. u. quid col. vj. supra si cer. pe. C. M.

d Ipso iure. v. l. Bald. in sua marg. in ver. liberatio. & l. af. in §. in bona fidei. in sit. de action. col. j. H. C.

e Querere. Ad hoc. c. j. cum gl. in ver. liceat. extra de resti. in integ. G. S.

f Sub pœna. Et quod petitio etiam infructuosa sit punibilis quãdo petenti pœna imponitur, sonit Bar. in l. j. in ij. no. C. de bo. pet. sub. lib. x.

In l. In omnibus.

Argumenta.

i Qualitas loci & temporis quæ in principali obligatione ponitur, in subsidiaria obligatione repetita consetur.

¶ Dos promissa puella, intelligi debet cum

cum nubilus erit.

2. Promissio mer. edu vel personis soluta, ad quod tempus porrigitur.
3. Promittens simpliciter restituere mutuum, non potest statim conueniri.
4. Precarium ad voluntatem concedentis reuocabile, non est alio reuocandum.
5. Precarium recipiens cum reuocatur, de solo dolo tenetur.
6. Promittens simpliciter non statim cogitur soluere, licet presentis die debeat quod promissum est.
7. Dies apposta dispositioni, differat ab ea que executioni.
8. Condicio dispositioni apposta presumitur in dubio, quando substantialia concernit.
9. Obligatio an nasci soleat ante die ratione loci tacite subintellectam.
10. Natiuitas actionis, an differat a natiuitate obligationis. Dies expressa actionis natiuitate impedit obligationis non item.
11. Debitum purum dicitur, quod presentis die debetur.
12. Promissio de soluendo die presentis, non ob temporis expressionem impedit fieri exceptionem.

REGVLA XIII.

In omnibus obligationibus in quibus dies non ponitur, presentis die debetur.

Item habetur in leum qui Calendas §. quoties. de verb. oblig. cum si alleg. in gl. ad idem tex. in l. si dies. in princ. supra quando dies leg. ced. in §. omnis. inst. de verb. obligat. Ista regula procedit nisi dies ratione loci tacite intelligatur. §. loca. inst. de verb. oblig. dist. l. cum qui. §. quoties. l. interdum. l. conuinus.

§. cum ita. ff. de verb. obliga. l. ij. §. si quis ita. et secundo, de eo quod certo loco.

Et hoc etiam habet locum respectu fideiussoris. l. si testamento. §. de fideiuss. & facit l. si ut proponitur. ff. cod. tit. de fideiuss. per quem Barr. concludit in l. si ita stipulatus. §. Chryzogonus. in penult. col. de ver. oblig. quod qualitas loci vel temporis ponit in principali obligatione, repetita intelligitur in obliga. fideiussoris: & notat Bald. per illum text. in l. Titius. C. de oper. libert. & dixi * in consilio meo, ij

Secundo, quod dictum est ratione loci, idem est ratione rei que non sit in reum natura, sed speretur: quia dies & tacita condicio intelligitur si nascatur. d. l. interdum. de verbor. oblig. l. ij. §. si ff. de cond. & demonst. no. per gl. hic. & in §. omnis. inst. de verb. oblig. cum similibus.

Tertio, idem est si ex voluntate disponentis tacite aliquod tempus determinatum intelligatur: ut de testatore not. per gloss. in l. si dies. in princ. in verbo, confestim. supra quando dies leg. ced. que allegat. l. epistolam. in §. fin. ff. ad Trebel. & Barb. ibi declarat. ad idem facit text. in l. fidei. §. si filio. de leg. ij. que ad hoc Barr. adducit in l. si legat. §. fin. de leg. ij. Quarto, hoc idem dicendum est, si ex qualitate contractus vel actus hoc intelligatur: & potest exemplificari hoc pluribus modis.

Primo, ex eo quod notabiliter dicit Christophorus Portus in d. §. omnis. de verb. oblig. inst. in glo. in verbo, confestim. quod si quis promittit puellam dotē, tacite intelligitur cum erit nubilus etatis. allegat. l. qui filius. ff. vbi pupil. educ. deb. & ibi dicit, quod eo ita respondente iudicium fuit.

Secundo, aliud exemplum Porcus ibi ponit, in eo qui promittit soluere mercedem magistris, vel pensionem domus

domus: nam tacite intelligitur in die quo solutio fieri consuevit. l. nec semel. §. si in habitacione. ff. quando dies l. g. ced.

Tertio aliud exemplum colligitur ex dictis Barr. in l. si pœnam. in fin. de verb. oblig. vbi inquit, quod si mutuaui tibi decem, & promittas simpliciter restituere: non tamen videtur, quod statim b possis conueniri, quia ex tali mutuo non haberes aliquam utilitatem. alleg. gloss. in l. pen. in fin. C. commodari. & sequuntur Imol. & Alex. in d. l. si pœnam. quia non debet quis decipi beneficium, sed inuari. l. in commodato. §. sicut ff. commodati. facit l. qui sic. ff. de solut.

Quarto hoc in simili d. voluit Abb. in c. fin. de precariis, col. ij. versicul. sic potest dici in precario. dicens,

quod licet precarium reuocari possit ad voluntatem concedentis, non tamen videtur, quod statim reuocari possit, ex eo, quod notat Barr. in d. l. si pœnam. hoc tamen dictum Abb. de precario non videtur procedere sine dubio: quia precarium pendet ex sola voluntate concedentis. l. Lucius. ff. de donationibus. ergo videtur, que d. statim reuocari possit: & ita Bald. dicit in l. ij. C. commodati. Confirmatur hoc: quia si pendet a voluntate concedentis. d. l. Lucius. & in l. de precariis. in c. j. eo. tit. voluntas est libera. l. fideicommissa. §. quamquam. ff. de leg. ij. l. cum quidam. de legat. ij. ergo videtur, quod semper pro voluntate reuocatio fieri possit.

Et pro ista conclusione contra Abb. induco text. in l. quesitum, §. cum quoque. ff. de precariis. & quod per illum textum not. Barr. in l. quod natura. col. ij. versicul. xij. quæro. ff. depositi. vbi concludit, que d. ex eo quod precarium reuocari potest ad nutum concedentis, solum de dolo

tenetur qui precarium recipit: quia cum in vno grauetur, in alio releuetur. Et ista ratio facit, & inferre videtur, quod statim reuocari possit, nec propter hoc deceptus videtur, qui precarium recipit: quia ista est natura precarij de qua cogitare potuit a principio ille qui recipit.

Quinto generaliter considerandum est, quod licet presentis die debeat illud quod simpliciter promissum fuit: non tamen statim promissor cogitur soluere. ut gl. hic dicit. & idem gloss. in d. §. omnis. inst. de ver. oblig. vbi text. magis precise loquitur, dum inquit, quod confestim peti potest: & tamen gl. ibi dicit hoc esse intelligendum cum aliquo spatio. & idē gl. in §. si impossibilis. in verbo, statim. inst. de inuti. stip. & ad hoc facit, quia licet interpellatio constituat debitorē in mora. l. si ex legati causa. de verb. oblig. no. in l. quod res supra si cer. pet. hoc tamen intelligitur cum aliquo spatio. l. si quis filius. §. si p. de colla. bo. ff. & not. Barr. in l. si pœnam. supra quando di. leg. ced. cum similibus. vt trad. Alex. in l. j. §. itē si ita. col. ij. supra ad leg. Falc.

Et stāte ista conclusione, dictū Barr. in d. l. si pœna. videtur habere locum non solum in mutuo, prout ipse loquitur, sed in quolibet alio debitorē, qui videlicet statim teneatur, non tamen statim cogitur soluere, vt supra dictū est. Vltimus in casibus suprad. aduertendū est, quia magna differētia est, an dies qui apponitur, apponatur dispositioni an vero executioni. & vt not. Barr. & distinguit in l. talis scriptura. in fin. de leg. j. Et eo modo in conditione qua respicit executionē non sufficit, neque facit ad conditionalem. vt per Barr. in l. j. col. ij. ff. de cond. & demon. vbi declarando tex. in l. mutuo. §. sub conditione. ff. de tutel. dicit, quod illa conditio apposta tutori, si satisfecerit, non facit

facit

facit conditionem, vt ibi dicitur: quia non respicit dationem tutoris, sed executionem & administrationem tutelæ. & idem Bart. concludit in l. item quia. versic. huius rei. supra de pact. in l. ita demum. C. de arbit. & Bald. in l. iij. C. de arbit. cum sim. vt tradit Alexand. in d. l. item quia. & est bonus text. in l. si decem cum petero. de verb. oblig. ¶ Et in dubio conditio videtur apposita dispositioni quando concernit substantialia, sine quibus obligatio consistere non potest: secus si respiciat accidentalia, quia tunc executioni apposita videtur: vt not. Bal. in c. si col. j. in fin. de præsumpt. Et applicando ista ad ea que superius dicta sunt, considerandum est, quod quando datur repus debitori ad soluendum miserationis causa, vt supra in quinto & ultimo casu dictum fuit, illud tempus respicit executionem, & non impedit natiuitatem obligationis. Et tali casu regula ista non limitatur: quia verum est dicere, quod presentis die debetur, licet exactio differatur: quia cessit & venit dies cum obligatio pura sit. l. cedere diem. de verb. sig. & eodē modo in casu mutui, de quo Bart. loquitur in d. l. si pœnam. ille qui mutuum recipit, statim tenetur illud restituere. vt no. per glo. fin. in d. l. si pœnam. facit l. j. ff. si cer. per. licet aliqua dilatio ad soluendum tribuatur. ar. ratum. & l. quod dicimus. ff. de solut. secus est in tacita conditione, ratione rei quæ non fit in rerum natura, vt supra in secundo casu dictum fuit: quia ista suspensio dispositionem, quia respicit substantialiam oblig. in d. l. inter. de verb. oblig. & d. l. j. in fi. de eod. & demon. & idē dicendū est, si testator hoc velit, vt supra in tertio casu dictū fuit. per glo. in l. dies. ff. quando dies leg. ced. cum sim. supra allegat. & facit l. in con. litiōibus. §. j. de condit. &

demon. In istis enim casibus regula nostra hic limitatur: quia presentis die non debetur.

¶ Sed dubitatio est de die tacita quæ ratione loci subintelligitur, de qua supra in primo casu dictū fuit, an ante diem quæ tacite intelligitur sit obligatio. Bart. in d. l. inter. d. concludit, quod obligatio statim nata sit, sed non actio, per illum text. & opin. Bart. communiter tenetur, vt Alex. ibi dicit, facit text. in l. si ita stipulatus. de verb. oblig. ibi, non ante agi posse. & in l. ex. ff. de hac. eo. tit. de verbor. oblig. & in l. si tutor reipub. §. fin. de tutel. & rat. distrah. h. Iason tamen h. nouissime in d. j. inter. d. dicit se tenere contra omnes, quod dies tacita nedum impedit natiuitatem actionis, vt communiter Doct. dicunt, sed, quod etiam ita impedit natiuitatem obligationis, propter æquiparationem quam facit text. in d. l. inter. de stipulatione quæ fit de partu nascituro, vel de fructibus nascituris ad promissionem solutionis quæ certo loco fieri debet: & quia secundum eum, si dies quæ tacite ratione loci intelligitur, impedit natiuitatem actionis, vt doct. communiter tenent, pariter videtur natiuitatem obligationis impedire: quia ratio diuersitatis, dicit ipse, reddi non potest. Audacter iste loquitur, & cum paruo fundamento: & ideo à communi opin. recedendam non videtur.

Non obstat æquiparatio quam facit text. in d. l. inter. quia loquitur respectu actionis, de qua text. expresse dicit, non autem de natiuitate obligationis. & certe quantum ad natiuitatem obligationis, alia ratio videtur in eo qui partum futurum vel fructus nascituros promittit, quæ incerta est obligatio, nõ sic videtur in eo qui certo loco soluere promittit. ¶ Nõ obstat, quod nõ videtur ratio di-

ueni

uerficatis Inter natiuitatem actionis & obligationis: quia hoc in die expressa reperitur, quæ licet impedit natiuitatem actionis, non tamen impedit natiuitatem obligationis. l. cedere diem. de verb. sig. not. Bart. in d. l. ita stipulatus, in l. j. principali quæ de verb. oblig. Iason. respondet in d. l. inter. d. & fatetur hoc in die expressa: secus dicit in tacita, de qua agitur, sed illis differentia non facit: quæ quædam ad propositum: quia si dies expressa non impedit natiuitatem obligationis, à fortiori nec tacita, quæ intelligitur ex coniecturata mente contrahentium.

Adde tamen, quod contra comunem opin. videlicet, quod ante diem quæ tacite intelligitur, non fit nata obligatio, videtur text. in l. c. inuus. §. cum ita. in fi. dum ibi dicitur, quod si ille qui certo loco dare promittit, & ad tale locum peruenerit celerius, quam fieri solet, statim, quod applicuit ad locum, obligatus est: ergo videtur, quod prius non sit obligatus. & Aret. ibi, not. illum text.

Non obstat, quod in die expressa sit nata obligatio ante diem: quia non sic videtur in tacita, in qua minor est certitudo, quam in die expressa & determinata: quæ dies tacita arbitrio iudicis declarari debet. d. §. cum ita. ¶ Ultimo not. istū text. quod illud quod presentis die debetur, pure debeat, ad idem text. in l. liber homo. §. x. de verbo. oblig. vbi ille qui hodie dare promittit, potest statim conueniri: quia obligatio præfens dicitur, & non in diem. & illum text. gl. hic adducit: hoc verum est respectu dilationis, quia illa expressa presentis diei non facit dilationem: secus est quo ad aliam effectū extrinsecū: quia diē habere dicitur. vt est text. not. in l. talis scriptura. de leg. j. vbi clausula illa quæ loquitur de legatis, in quibus dies non erat, nõ cõprehendit legata quæ presentis die relicta erant: quia illa dicitur habere diē ad effectū: de quo text. ibi loquitur. ¶ Et notandū est, quod promissio facta de soluedo hodie, vel presentis die, nõ impedit exactiōnem fieri in ipso die propter specificā expressionē temporis: licet secus sit in promissione facta simpliciter: vt not. Ang. Aret. in §. omnis. in fi. de ver. ob. per gl. ibi in verbo, nec ipso. & alle. etiam Bar. ad hoc in l. liber homo. §. dec. de verb. oblig. & probatur per illū text. & ad idē facit l. iij. §. si quis ita. el. ij. §. de eo quod cert. loco. vbi si quis promittit hodie dare Romæ x. non valet stipulatio propter impossibilitatem, ergo datur intelligi, quod illa expressio de dando hodie sit præcisa, & dilationem non patitur.

In gl. ibi, idem si exprimitur. Albe. hic dicit, quod ista gl. à Doct. reprobat: sed saluari debet, vt habent locum quo ad natiuitatem obligationis, prout loquitur. secus, quod ad translationem. Et Bar. concordando gl. contrarias concludit in l. ita stipulatus. in ij. quæ sit. de verbo. oblig.

A D D I T O.

a Et dixi. Adde eundem Decis in l. vinum. col. v. in fin. ff. si cer. per. G. S. b Statim. Dixi in trac. vii. nu. 3. C. M. c Imol. idē etiā tenet ibi Rap. sed Bal. in addit. in d. l. si pœnam. & ibi Ang. tenet gl. d. l. si pœnam. licet Bart. eā reprober, & alleget gl. in l. p. in fi. C. cõmoda. pro sua opi. tamen illā gl. reprehendit Fraciscus Tigri. & all. text. cõtra eā in l. feruus leg. §. si de leg. j. & in l. fidei. §. si hæres. de le. iij. quæ iura vt mihi videtur probant clare opi. Bar. maxime §. si hæres. & §. si si iugatur cū §. si hæres. hanc opi. tenet Ias. d. l. si pœnam. & l. cum qui calendaris. §. j. eod. tit. H. C. d Quarto. adde eundē Decis. infra eo. in l. contractus. nu. 9. G. S. e Statim. J. eo. l. contractus. nu. 9. C. M. Lices.

f Licet Interpellatio. Vide eundem Deci. in l. vinum. col. vj. num. r. ff. si cer. per. Alberi. d. Rosa. in d. l. quod te. E. Pet. & Cy. in l. in minorum. C. in quib. caus. restit. in integ. non est necessaria. ff. in d. l. vinum. col. viij. Barto. in l. j. col. iij. nu. s. ff. de operis no. nuntia. in quibus locis habetur, an per verba precaria incitatoria, siue etiam enuntiativa expressa à creditore d. bitor constituatur in Mora? Gab. Saray.

g Vel executioni. Vide eundem Dec. in l. diem functo. col. iij. in princip. num. 14. ff. de offic. assessor. Et facit, quia clausula apposta in executiuis nō immutat naturā principalem actus. tex. est. notab. in cle. j. ad fi. de præben. quem Abb. ibi multū exclamat, & dicit se necesse alibi, & tradit lat. in l. ius autem civile. col. j. in fi. ver. limita. num. 8. ff. de iust. & iur. Et faciunt notata per lat. in l. lecta. col. xv. ad fin. vers. intellige tamen. ff. si cer. per. Gab. Saray.

h Iactamen. Cum Iacone tenuerunt Ang. & Imol. qui dixerunt in terminis, d. l. interdū. non solū ante diem nō esse naturā actionē, sed nec obligationē. Et in hanc opi. videtur inclinare ipsemet Decij. ea. in fi. articuli ibi, adde tamen per l. continuus. §. cum ita. in fi. ff. de verb. obi. dū ibi dicitur, quod si ille, qui certo loco dare promisit, ad talem locum celeritus peruenerit, quā fieri solet, statim q̄ applicuit ad locū obligatus est, ergo videtur quod prius non erat obligatus. Sed ille tex. nō facit: Et quod ibi dicitur, confessim obligatus est, tu exponere secundum gloss. si licet, si facit, cum antea licet esset obligatus (quod extra non negat) tamen erat doli exceptione tutus, quæ tunc definit ei competere, quando loco solutionis applicuit: Et sic illa obligatio, quæ antea erat inefficax, tunc incipit efficax fieri,

& habere ff. de iur. & sic ille tunc incipit efficaciter obligari, vt promissum ab eo etiā inuito possit extorqueri. Gab. Saray.
i Ipso. In contrarium est sensus & obseruantia communis. C. M.

In l. Qui actionem habet. Argumenta.

- 1 Meum non immerito dicitur quod mihi debetur.
- 2 Actio vel mobilis vel immobilis dicitur, pro qualitate rei, quæ in ea reducitur.
- 3 Videtur verbum, fictionem, non veritatem importat.
- 4 Actionem habere, an sit minus, quàm rem ipsam tenere.
- 5 Actiones personales, & debitorum nomina, in bonis nostris computantur.
- 6 Statutum loquens de venditōe rem suam, non intelligitur de re, ad quā quis habet actionem personalem.
- 7 Debitū mihi, nō est proprie meum.

REGVLA XV.

PAVLVS.

QVI actionem habet ad rem recuperandam, ipsam rem habere videtur.

NOTA quod de actione idem quod de re ad quam competit, iudicatur: † & ideo illud quod mihi debitum est, meum appellatur: vt not. per glo. in l. si tibi pecuniam, in verb. meum. ff. si cer. per. & in l. si me & Titium, in verbo, pecunia. in l. eius qui in prouincia, in verbo defuncti. & ibi Bar. ff. si cer. per. & in l. si pecuniam, in verbo, tuam. C. de nego. gest. in l. j. ff. quod cum eo, in verbo, suum.

† Et ista ratione actio iudicatur res mobilis

mobilis vel immobilis, secundum b qualitatem rei b, quæ in ea deducitur: vt per glo. in l. j. C. si aduer. transac. & Bart. ibi hoc declarat. & idem Bart. in l. potest. ff. de auct. tut. cum similibus. Et quantum ad istam regulam, ille de piano exemplificari potest in actione reali: quia cum actio competat ad rem recuperandam, talis res dicitur esse in bonis, ff. de acquir. rer. domi. l. bonorum appell. §. it. j.

Nec obstat, q̄ habens dominium rei, & rei vendicationem, proprie dicitur rem habere: vt glo. hic dicit. Regula autem ista requiritur per modum fictionis, dum dicit, † videtur d. & per istam actionem glo. reprobatur istum intellectū. Quia responderi potest, q̄ ista ratio non tollit quin ista regula verificetur, & à fortiori habeat locum in actione reali, dato q̄ vere & proprie dicitur rem habere ille qui habet dominium: sed ratio præallata videtur inferre, q̄ in actione reali regula nō restringatur. Præterea & secundo respondetur: licet in actione reali quis vere habeat dominium, plus tamen est habere rem apud se, quàm habere actionem ad rem recuperandam, propter commodum possessionis, quod non videtur esse paratū momentū. §. commodum. in §. it. de interd. l. is qui. §. de rei v. d. & ideo alia regula quæ habetur. l. minus est. ff. eo. † dicit, minus est actionem habere, quàm re, & isto respectu iura vtuntur verbis denotantibus fictionem: quia vere non habet rem apud se, licet habeat dominium. & isto modo loquendi vtitur tex. in d. l. rem in bonis. de acquir. rer. do. dum vtitur verbo intelligitur, quod denotat fictionem. l. quoniam. vbi Bal. ff. de his qui not. inf. l. heres quandoque. §. de acqui. hered. quem tex. ad hoc alleg. Rom. cōsil. ccccov. præsuppositis terminis. col. j. & in c. ex studio. de præsumpt. quem text. ad

hoc alleg. Abb. in cons. xx. casus in effectu. col. j. lib. ij. Similiter text. in d. l. bonorum. §. si. §. tit. j. vtitur verbo, videtur quod verbum etiam not. fictionem: vt per gloss. hic, & in l. duo. in glo. si. §. de acqui. hered. in l. j. §. d. sic esse, in verb. videor. ff. de vi & vi arma. cum similibus. vt Bart. in l. si quis pro emptore. de v. cap. Secundo ista regula etiā videtur procedere in actione personali: vt tenet gloss. hic quæ rationē adducit: quia cum adest dicitur debitori id in quo alij obligatus est. l. si mandato Titij. de neg. gest. ergo contra creditorem cui debetur videtur adesse, secundum gloss. hic. & ad hoc facit, † quia actiones personales, & nomina debitorū dicuntur esse in bonis. d. l. bonorum. §. fin. tit. j. & ideo qui non potest rem acquirere, eodem modo actionē ad rem acquirere nō potest. l. si ad resoluendam. C. de præd. mino. l. si vnus ex focis. ff. de feruit. nō sic. præd. vbi Paul. de Cast. & illud quod est in iure & obligatione dicitur esse in patrimonio: vt not. Bald. in l. facere. in princ. per illum tex. ff. sol. matrimo.

Et ista conclusio vera est largo modo & sicte, vt denotat verbum illud: scilicet est vere & proprie: quia, vt s. d. tum est, minus est, actionem habere, quàm rem: vt infra eod. l. minus. † & ideo statutum quod loquitur de vendente rem suam imponedo penam, non habet locū in eo qui vendet rem ad quam haberet actionem personalem. vt not. Bart. in l. Callus. §. videndum. de lib. & posth. quia ille non dicitur proprie habere rem ad quam habet actionem, vt post alios tradit Alex. in d. §. videndum. & not. Bart. in l. nemo. ff. de integ. resti. & dicit Bart. in l. forma. §. si cum ego. §. de censib. q̄ ille qui possidet, debet ponere rem in carastro nō ille qui habet actionem ad Philip. Dec. g

rem petendam. & facit l. sciendum. §. si fundus. §. qui falsida. cog. ibi diuersa causa est eius qui fundi petitione personalem habet: sic etiam quod supra in prin. dictum fuit, quod meum quandoque appellatur quod est mihi debitum: illud est verum largo modo & improprie, per supradicta. & ad idem facit, quia licet ius patronatus sit de foro ecclesie, c. quanto. de iudi. non tamen actio personalis ad ius patronatus dicitur de foro ecclesie, secundum Ant. de Butr. in d. c. quanto. circa fin. & nor. Aret. in consil. vj. viso instrumento. in fi. de quo dixi in d. c. quanto. in fi.

7 Et quia, vt dixi, proprie non dicitur meum, quod est mihi debitum: vt not. per gloss. in lit. de actio. in prin. in ver. d. butr. & per illum gl. dicit Rom. in consil. c. j. pro decisione. quod meum proprie non dicitur mihi debitum. etiam facit tex. in l. Aurelius. §. Mautia. in l. creditor. §. Titia. de libe. leg. & quod not. Bal. in l. cum necessitatem. C. de fideicom. in prin. & aliud est quod beneficium sit suum, aliud quod sit sibi debitum: vt not. per gloss. in clem. auditor. in verbo debitum. de refeript. Large ergo & improprie mihi debitum, dicitur meum, vt dixi. & not. Rom. in consil. excv. in casu premissio. & quod not. Alex. in consil. lxxij. & si celebrerime. lo. iij. in prin.

ADDITIONO.

- a Meum appellatur. Adde quod illud, quod mihi seruit dicitur meum. l. si curi. §. j. & ibi glo. in ver. meum. ff. si seru. vend. Et la. in lit. de actio. in §. quod est. in verb. res suas. Et de Meo, vide Bart. in l. j. in fin. ff. de statu ho. Et Anton. Corf. plene in singul. in verbo, meus. G. b. Saray.
- b Rei. And. Tiraquel. in tract. retract. proxi. §. j. gloss. vij.
- c Esse in bonis. Huius adde, quod paria sunt amittere possessionem, & amitt

tere actionem competentem pro ea, ita not. Bartol. per illum text. in l. si prius. in antepen. col. in j. q. v. re. namus. nu. 1. o. ff. de oper. noui nun. Adde etiam ad regulam. quod quis habet. re id dicitur, ad quod habet actionem. Et id dicitur apud me habere, ad quod consequendum habeo actionem, vt in pulchra quaestione tradit Rom. sing. ccc. cxxlij. incip. scilicet, quod confessioni. & ibi dixi. G. S.

d Videant. Vide quare not. idem Deci. j. eo. in l. qui per successionem. nu. j. & quare ibi dixi in apostillis. Et quare tradit idem Deci. in l. j. col. v. in prin. ff. de offic. eius cui mand. est iuris. Et Bart. in l. j. col. ij. in iij. opposit. ff. de oper. noui nuntia. Et Ang. Aret. in lit. de exceptio. in prin. colum. ij. num. 4. G. b. Saray.

e Actionem. Dixi in consuet. Paris. §. xxlij. q. ix. C. M.

In l. Imaginaria. Argum.

- 1 Pretium, in contractu venditionis dicitur de substantia.
- 2 Venditio facta pretio viliori, an sit dicenda donatio.
- 3 Venditio imaginaria seu simulata nullius est efficacia.
- 4 Venditio facta in fraude creditorum valida est, reuocationi indigens.
- 5 Venditio nullius est valoris, quae facta est in fraudem legis.
- 6 Simulatum contractum asserens simulationis specie exprimeret debet.

REGVLA XVI.

a Imaginaria venditio non est, pretio accedente.

Nam pretium arguit contractum venditionis b. l. si. vbi Bart. C. de praedictoria. lib. x. not. glo. & Bal. in l. cum dotem. C. de iure dotali. & glo. in verbo, pretio. in l. apud Celsum,

sum. §. sed cum legitima. §. de excep. doli. & pretium dicitur esse de substantia contractus venditionis, l. pacta conuenta. §. de contrahen. empr. & ideo accedente pretio, vt ibi dicitur, vera est venditio, & non imaginaria: sufficit etiam vt vera dicatur venditio conuentio facta de pretio cum proposito soluendi pretium: quia solo consensu venditio perficitur. §. j. in lit. de empr. l. ij. ff. ec. v. de quod dicitur hic, pretio accedente, intelligitur etiam conuento: nec resoluitur contractus venditionis, licet postea praeter primum propositum loco pretij aliud solatur. l. pretij cauta. C. de rescind. vend. l. si sponsus. §. circa venditionem. ff. de donat. inter vir. quoniam tex. hic glo. adducit. & quod dictum est intelligitur, quando a principio intentio erat quod pretium solueretur: secus si pretium apponatur ex causa donationis, id est ea intentione quod non solatur: tunc enim non dicitur venditio. Et de contrahen. empritio: esset enim imaginaria venditio, quae in eff. facta est sine pretio, vt hic a contratio sensu colligitur: & eo modo imaginaria venditio dicitur, si facta sit vno nummo de re longe maioris pretij: vt not. per glo. in §. praeterea. in lit. quibus modis ius patr. potest. sol. in verbo, imaginaria. & instituit. de test. in prin. in verbo, libripendz. Si autem venditio facta sit pro modico pretio, illa tamen est venditio vera: vt hic dicit per text. qui hoc bene probat, in l. quis donatio. nis. §. de contrahen. empr. t. secus est, vt dixi, in venditione facta vno nummo quia tale pretium nullam habet portionem ad estimationem rei.

2 An autem venditio facta modico pretio dicatur potius donatio quam venditio. Cyn. in l. j. in fin. C. de fact. quem Bald. ibi refert, dicit quod potius dicitur donatio: & ad hoc est gloss.

in l. apud Celsum. §. de autoris. in verb. causa, de excep. d. c. li. supra, & ideo Bald. in d. l. j. infert quod dispositio l. si vnquam. C. de reuocan. don. habeat locum in venditione facta modico pretio: & idem dicit Bal. in d. l. si vnquam. & facit quod not. Bart. in l. non vtique. supra §. quis a paren. fuer. manumif. & hoc intelligendum videtur quado pro maiori parte esset donatio secundum doctrinam quam tradit Bart. in l. Aristo. circa f. ff. de do. & l. tenetur. §. j. §. de et. empr. not. in c. ad quaestiones. de rer. permut. & tradit Abb. in consil. xv. quaeritur. lib. v. Alex. consil. cxij. viso processu. col. penult. lib. v.

3 Et imaginaria venditio & simulata, de qua dictum est, nulla est. l. empror. in prin. §. de aqua plu. arc. facit l. & qui sub imagine. C. de dist. sign. & not. Bart. in l. post contractum. col. iij. ff. de don. t. vbi se. us dicit esse in venditione facta in fraudem creditorum, quia illa valet, & opus est, quod reuocetur medianibus adionibus reuocationis: de quibus in tit. de his quae in fraud. credit. & Bart. in l. filio s. C. de reuoc. his quae in fraud. cred. & hoc bene procedit in alienatione facta in fraudem creditorum: tunc si facta sit in fraudem legis: quia illa est nullae vt not. Bart. per illum text. §. in l. si libertus. §. de iure patr. & Bal. in l. j. in j. opp. de oper. lib. quia vbi agitur de annullatione actus, durius agitur cum lege, quam cum homine: vt per Bart. in d. l. si libertus. & in l. amplius non peti ff. rem ratam haberi.

Postremo ad declarationem istius l. dicit Bald. allegando istum tex. in l. quoniam precibus. C. de probat: quod hic agitur de simulatione in qua nihil agitur. Et hoc exemplificari potest in eo qui nullo modo velit vendere. sed propter timorem tyranni vel criminis committi facit venditionem simulata-

ram: ut dicit Paul. de Cast. in consil. cxlij. viso puncto supra scripto. col. ij. & ibi prosequitur plures species simulationis: de quibus no. Bal. in d. l. cum precibus. Barto. in consil. lxxv. Petrus Nicole. col. ij. versu. circa primum. in l. j. C. plus val. quod agi. in l. Lucius. la. ij. ff. de posu. & nouissime Soci. scribit in consil. c. lxxvij. vltis. col. ij. circa secundam quaest. † Et cum sint species plures simulationis, ille qui dicit contractum simulatum, debet exprimere & specificare speciem & simulationis: v. not. Bart. in d. consil. lxx. col. ij. Bal. in lab Anastasio. in fi. C. mand. Paul. de Cast. in l. iur. gentium. §. dolo malo. §. de pact. Alexan. in consil. cxj. viso superiore themate. col. ij. lib. ij. in consil. xxvij. in causa. col. ij. lib. v. Petr. de Ancha. in consil. c. xxvij. Ad corroboracionem. col. j. Et ista addenda sunt ad ea quae tradit Barthol. Veronenensis, in tract. simulationem. in xxj. praesumptione. col. fin.

ADDITIO.

- a Imaginaria. Ita & imaginarij nuntij, id est ficti, de quibus in l. dubiu. C. de repudiis. Gab. Saray.
- b Venditionis. Adde eundem Deci. in l. ij. in prin. col. penult. in versu. sexta. nu. 19. in vlti. lectura. ff. si cert. pet. Et ibi Bar. nu. 3. G. S.
- c Pretio. Late Andr. Tiraq. Rep. d. l. si vnqua. ver. donatione largitus. nu. 2.
- d Pro maiori parte. Vide Alexan. post alios, in l. ij. in prin. col. ij. versu. quid autem in dubio. ff. si cert. pet. G. S.
- e Nulla. Vide Bald. & docto. in l. j. C. plus val. quod agi. vbi dicit, q. simulatio vitiat iuramentum, transacionem, sententiam & iudicium: & quomplex sit, vide Bald. in l. cum precibus. C. de probat. late Cero. in tract. de simulat. contractuum. & qualiter probetur, vide Bald. vbi supra, Bart. l. pacta. C. de pact. & Bald. in l. mul. tum. j. col. C. si quis alteri. H. C.

f Per illum tex. Adde alium tex. in c. imperiali. xxv. q. ij. ibi ea qua. G. S.
 g Speciem. Angel. Aretin. in l. i. de ex. ceptio. in prin. col. xxj.

In I. Cum tempus. Argumenta.

- 1 Tempus solutioni adiectum, videtur favore debitoris.
- 2 Haeres grauatus ad distribuendum bona ipso mortuo, non potest ante mortem distribuere.
- 3 Declaratio facienda in tempore, ante tempus fieri non debet.
- 4 Tempus, quod in testamento adicitur gratia haereditatis adici creditur.
- 5 Dies incertus pro conditione reputatur.
- 6 Creditor ante conditionem non cogitur inuitus solutionem recipere.
- 7 Creditor ante tempus non cogitur vinum aut granum recipere, cursu temporis quod minuitur.
- 8 Emphyteuta quare pro annis pluribus futuris soluere nequeat.
- 9 Emphyteuta non soluens canonem, iure suo priuatur, non obstante rescripto summi Pontificis.
- 10 Emphyteuta non soluendo, non priuabitur iure, si hoc ferat consuetudo. Emphyteuta pacisci potest cum ecclesia, quod non soluendo non cadat iure.
- 11 Creditor, cuius favore tempus adiectum est, ante tempus petere poterit. & num. sequentibus.

REGULA XVII.

Cum tempus in testamento adicitur, credendum est pro haerede adiectum: nisi aliam mens fuerit testatoris, sicut

in stipulationibus promissoris gratia tempus adicitur.

- 1 Nota q. tempus appositum ad soluendum, in dubio appositum videtur in fauore debitoris & haereditatis. Et primo de haerede, vt hic dicitur. & ideo haeres in dubio lucrari debet fructus qui pendente dilatione percipiuntur. l. si ita relictu. §. Pegatus. de leg. ij. Et propter hoc haeres si velit, ante tempus soluere potest. l. cum quiff. de ann. leg. & l. post mortem. C. de fideicommiss. & l. patrem. ff. de his quae in fraud. cred. Et ex hoc inferit Bart. in l. si cum praescriptione. in h. §. quando dies leg. ced. Quod si testator vnam corbem grani reliquit annuatim vsque ad 50. annos, haeres statim ante tempus soluere poterit, quia est vnus legatus. Et dilatio apposta est in fauore haereditatis. Et ista conclusio procedit quando solus agit de interesse haereditatis: scilicet si tractatur de praedicio tertij: quia tunc haeres ante tempus soluere non potest. l. vxorem. §. Scia. de leg. ij. l. cum pater. §. a filia. de leg. ij. vbi Bart. 1. inferit, q. haeres grauatus post mortem eius distribuere bona inter pauperes, non potest hoc facere in vita in praedictum pauperum qui erunt post mortem eius. Et idem dicunt Bart. Ang. & Doct. in l. post mortem. C. de fideicom. Et est communis opinio vt prosequitur Alex. in l. stipulatio ista. §. certam. quem legit simul cum §. si quis dolo. n. d. verb. oblig. Et in simili not. Bart. in Loma. s. popul. in v. q. quaestio principalis. ff. de iustit. & iur. vbi not. concludit, quod portus quae habet arbitrium imponendi poenam in casibus non determinatis a iure, non poterit in principio officij hoc declarare, quia talis declaratio quae potest variare in tempore ante tempus fieri non potest. d. d. cum pater. §. a filia.

& sequitur Pet. de Ancha. in c. j. in versu. quare Bart. de consil. Et idem quod dictum est de pauperibus, sequitur Rom. in consil. cccclij. circa primum. & Bald. in consilio lxxvij. videtur quod electio. lib. ij. b Aliter tamen reperio b quod in hoc voluit Pet. de Ancha. in consil. ccij. c circa primum dubiu, in ij. dubio c: quia illa distributio quae debet fieri inter pauperes post mortem haereditatis, est principaliter facta pro salute animae defuncti, cui expedit quod celerius provideatur. Vnde si haeres in vita voluit eligere pauperes debet commendari nec est curandum de pauperibus qui accessorie veniunt, vt latius ipse ibi prosequitur: Et hoc idem videtur tenere Abb. in consil. xj. factum sic proponitur. in primo dubio. & ij. lib. & ista opinio de iure verior videtur. Secundo, quod dictum est de haerede: idem est de quolibet alio debitor: quia in dubio pro eo tempus appositum intelligitur, vt hic dicitur, & l. cum qui Calendis. §. fin. de verb. oblig. & tex. in §. omnis. versu. quod in diem. in l. i. de verb. obliga. Et ideo ante tempus si velit soluere potest. l. quod in diem. ff. de solut. d Et eodem modo a si debet solutio fieri in certo loco fauore debitoris, poterit alibi debitor soluere, ac si talis locus expressus non fuisset: vt not. Bart. in l. is qui. §. de eo quod cer. loc. Et idem no. Bal. in l. accepta. in xij. q. in fi. ver. sed pone. C. de vfu. Et quod dictum est de tempore, procedit in die certa: scilicet si in die incertat vt expresse tex. distinguit in l. stipulatio ista. §. inter certam. de verb. oblig. Nam dies incertus pro conditione habetur l. dies incertus. §. de condi. & dem. Et ante conditionem non cogitur creditor inuitus solutionem recipere, quia deficiente conditione tenetur restituere: vt not. Bart. in l. i. de

liberatur. §. qui p̄ratus. in h̄j. quib. mod. pig. & .i. in d. §. inter certam. secundò predicta cōclusio. q̄ ante tēpus solui potest. habet locū quando tēpus solum apponitur favore debitoris: si eius n̄ agatur interesse creditoris. quia ante tēpus solui non potest. l. qui Rom. in princ. ibi glof. & Bar. de ver. obl. facit quod §. dictum est de hered. qui ante tempus soluere non potest in p̄iudiciū legatarij: & a fortiori hoc dicendū est. si solum favore creditoris tēpus adijciatur: quia similiter ante tēpus solutio fieri non potest. l. si ita relicti. §. Pegafus. d. l. ij. vt not. in l. fideicommissi. cum Polidius. §. de ver. obl. Et ex his inferitur. q̄ creditor non cogitur ante tēpus recipere vinum. nec granū. nec aliud quod cursu tēporis deteriorari possit: vt not. Bal. post Gul. de Cu. in l. plures apochis. C. de si. instr. & Flor. in d. §. cum Polidius. in fi. Alex. in d. §. inter certā. & not. Cyn. in d. l. ij. in vlt. q. C. de iure emphy. Ang. in l. Titius. in fi. in ver. vnum tamē. ff. quā res pig. obli. pos. Et hac ratione t̄ emphyteuta nō potest soluere canonem pro pluribus annis futuris. quia agitur de interesse ipsius domini creditoris: vt tenet Cy. Bal. Alb. & Dom. in d. l. ij. §. de iur. emph. Spec. in tit. de loca. §. n̄c aliqua. ver. xliij. B. r. in l. eum qui. §. de ann. leg. cū simi. vt tradit Alex. in d. §. inter certam. vbi dicit istam esse commuā opin. & idē Aret. dicit in d. l. qui Rom. in princ. Et Moder. §. in d. l. ij. q. xxij. Et adde t̄ q̄ non valet rescriptū p̄ Papā. q̄ emphyteuta non soluēdo non priuatur iure suo: vt not. Bald. in l. si a te. ver. & not. C. de pact. inter empr. & vendit. Videtur tamen. q̄ valet rescriptum. q̄ emphyteuta possit soluere ante tempus pro pluribus annis futuris si propter malignitā ē quorundā dominorū qui subterfugit. & nolunt

canonem recipere. ad illaque dūm emphyteutā: quia malitias hominū obuiandū est. l. in fundo. §. de rei v̄. Et quia agitur de modico p̄iudicio: nam si potest cōcedi dilatio ad soluēdum per rescriptum. l. quoties. C. de prec. imp. offe. à fortiori videtur q̄ quis possit cogi ad recipiendum. quia hoc videtur minus p̄iudiciale. Et licet valet rescriptum. vt dictum est. t̄ valet tamē cōsuetudo. q̄ non soluēdo emphyteuta iure suo non priuatur: vt not. Abb. tradit in cons. lxxij. circa primum. lib. vj. vbi hoc dicit in ecclesia: & idem Io. de An. in cōf. lxxxiij. vidēdū est. col. fi. Et eodem modo valet pactum factum cum ecclesia. q̄ emphyteuta non soluēdo non cadat: vt not. dicit Bar. in l. fundi. C. de fun. pat. lib. xj. & sequitur Paul. de Cast. in consilio cxxxvij. Et sicut debitor in cuius favore tempus appositum est. potest. si velit. ante tempus soluere: ita creditor. in cuius fauorem tempus apponitur. poterit petere ante tempus: vt sit equalis conditio vtriusque contrahentis: vt Rom. dicit in d. §. inter certam. & sequitur Aret. in d. l. qui Rom. in princ. arg. l. cum dies. §. si arbiter. in fi. ff. de arbit. facit tex. in l. fin. C. de fruct. & lit. expens. Et Soc. in d. l. qui Rom. in princ. reprobat istam cōiurationem. & dicit manifestā esse rationem diuersitatis: quia in debitore soluēte ante tempus non agitur de interesse creditoris. secus videtur in creditore si velit sibi solui ante tēpus: quia agitur de interesse debitoris. vt ante tēpus non cogatur soluere. Et ipsi debitori videtur esse ius quæsitum beneficium creditoris. vnde illud sibi tolli non potest. arg. l. fin. ff. de pact. Et facit quod not. in l. petente. C. de tempor. in integr. restitut. peten. & quod notat Bar. in l. post mortem. §. fin.

§. fin. ff. de contratubul. Sed verior videtur opi. Rom. quia si tempus apponitur favore credito-
ris. prout loquitur Rom. etiam ipse debet posse renuntiare favori suo: nec tali casu potest debitor p̄tendere aliquod interesse: quia si solum est dilatio in fauore creditoris. debet esse nociua debitori. & interesse debitoris non est in cōsolatione. Nam si interesse debitoris deberet considerari in tali casu. tunc gratia vtriusque esset dilatio: quo casu etiā debitor in diem non potest prius soluere. quādo tēpus respicit fauore vtriusque: vt not. in d. l. qui Rom. in prin. vnde pater. q̄ rectē considerāti. debitor & creditor à pari procedūt. prout Rom. & Aret. dicunt. & bene.

ADDITIONO

Statim. Contrarium sentit Alber. in d. l. si cū p̄finitione. & verius. C. M. Aliter tamen. Pro opinione cōmuni contra Pet. de Anchar. facit. quia elemosyna. quæ ex testamē. o pauperibus fieri debet. putā. post mortē testatoris illis fieri debet pauperibus. qui sunt in loco. vbi factū fuit testamentum. vt notat Bar. in l. ij. C. de annon. ciuili. lib. xj. Et ad hoc est glo. not. in c. si pater. de testam. lib. vj. Ias. ponit in l. nulli. C. de episc. & cler. Et ad hoc multa cōgerit idem Dec. in l. si quis id quod. col. iij. nu. ii. ff. de iurid. omni. iud. Cū ergo elemosyna debeat fieri pauperibus loci. vbi factum fuit testamentum in tempore. non potest fieri ante tēpus. ne pauperes illi p̄iudiciū patiantur. qui in tempore statuto ei ut in loco. in quorum fauorem videtur facta dispositio. G. S. Dubio. vbi clarissimē respondet mortuus Bart. & pro ista opi. facit tex. in l. vlt. §. S. Zuola. de legat. l. j. vbi hæc verba. post mortem exponuntur. id est. quando vellet. fi. C. Et eodem modo. Adde Ias. in l. qui

ante calend. col. j. v̄ sic. secunda. num. j. ff. de verb. oblig. G. S. Rescriptum. Intelligi proprie: nam largo modo comprehendit priuilegium. & bene possit fieri: quia quod potest per consuetudinē induci. potest à fortiori per priuilegiū. vt per c. super quibusdam. de verb. sign. & hoc etiam sentit Bald. in l. si a te. in principio legis. Hier. Cuch.

In l. Quæ legata. Argumenta.

- 1 Legata purē vel in diem certū relicta. ad heredem trāsmittuntur.
- 2 Legata quæ ad heredē non transferuntur. patri vel domino non acquiruntur.
- 3 Stipulationum commoda patri vel domino indistinctē acquiruntur.
- 4 Conditionis futura spes. quare potius in contractu. quā in legato ad heredem transeat.
- 5 Condicio in persona heredū impleda in dño vel patre non est verificanda.
- 6 Condicio dandi heredi. non verificatur in herede heredis.

REGVLA XVIII.

Quæ legata mortuis nobis ad heredem nostrum transeunt. eorū com modū per nos his. quorum in potestate sumus. eodē casu acquirimus: aliter atq; cū stipulati sumus: nam & sub cōditione stipulantes omnimodo eis acquirim⁹. etiam si libertate nobis præstita. à dominis conditio existat.

Nam t̄ legata quæ pure vel in diem certum relicta sunt. ad heredē trāsmittuntur. l. si post die.

in prin. l. si penum. in prin. ff. quando dies leg. ced. l. j. §. cum igitur. in fin. cod. tit. C. quando dies leg. ced.

Eodem modo ista legata ex persona filij vel serui patris vel domino acquuntur, vt hic dicitur, & in d. l. si post diem. §. pen.

2 Sic contra legata quæ ad hæredem non transmittuntur, vt sunt legata conditionalia. l. j. §. si autem alii quid sub conditione. u. r. de cad. tollen. & c. i. si post diem. §. sed & si sub conditio ne patri vel domino non acquiruntur, sed ipsi filio vel seruo, si tempore purificatione conditionis sui iuris reperiuntur: vt hic à contrario sensu colligitur, & in l. si ususfructus. §. si supra quando dies lega. ced. & in l. si legati. supra de pignoribus. & in l. j. §. fin. §. vt leg. nor. caue. in l. vxor. C. de cond. i. ser. Et hoc bene procedit in legatis: si seruus est in stipulationibus, quorum cõmodum in distincte patri vel domino acquiruntur: licet tempore purificatione conditionis sui iuris filius vel seruus: vt hic dicitur. ad idẽ text. in l. si filius. ff. de verbor. oblig. in l. j. §. id quoque quod. supra, de colla. bonor.

Et ratio diuersitatis videtur: quia in stipulatione cõditionali illa spes quæ habetur de cõditione futura, transit ad hæredẽ. §. ex conditionali. in fin. de verb. oblig. ideo patri vel domino acquiruntur, per regulam quæ hic in prin. habetur. Sed spes legati conditionalis non transmittit ut in hæredem. l. j. §. si autem. c. de cad. toll. ideo patri vel domino uõ acquiruntur, secundũ regulã quæ hic ponitur.

4 + Et si vltimus queratur de ratione quare potius spes futuræ conditionis in contractu ad hæredes transmittitur quàm in legato, diendum est quod in contractu actus fundatur ex consensu duorum, & factum stipulationis interuenit, qui sibi & hæ-

redibus suis prouidere videtur. unde fortior acquisitio redditur. Non sic videtur in legato: vt per gloss. in d. §. ex conditionali. & per Doct. in l. si filius. de quo tamen dicendum est, vt dixi in l. j. C. de pact.

Vltimo ad equiparationem quæ fit hic de hæredẽ ad patrem vel dominum, facit text. in l. qui liberis. §. hæc verba. de vulg. & pupil. vbi substitutio facta de hæredẽ, non habet locum in patre vel domino, & pariter nec in hæredẽ hæredis. + Et cõditio quæ debet impleri in persona hæredis, non verificatur in persona domini vel patris. l. qui hæredi. in prin. §. de cond. & d. monstr. & facit text. not. in l. j. §. hoc autem. de leg. præstati.

6 Et pariter videtur quod cõditio dandi hæredĩ, non verificetur in hæredẽ hæredis. d. §. hæc verba. facit text. in l. cum ita datur. §. de cond. & demon. vbi cõditio dandi Titio, non potest impleri in hæredẽ Titij.

ADDITIONO.

a Hæredis. Vide omnino Ias. l. paternam. de vulg. & pupil. & quomodo intelligatur regula quod hæres hæredis primi test. est hæres, vide Anchar. cons. cxxx. Hier. Cuch.

In l. Qui cum alio.

Argumenta.

- 1 *Contrahens, conditione seu qualitate secum contrahens, nosse debet.*
- 2 *Societate finita non tenetur socij de contractu postea imito cum aliquo ipsorum, licet contrahens nescierit solutam societatem.*
- 3 *Ignorans, quo casu equiparetur dubitanti.*
- 4 *In delictu an possit quis à pena excusari ex causa iusta.*
- 5 *Bannitum cum saluo conductu occidens, excusatur.*

Offend

- 6 *Offendens alium, conditionem eius inuestigare debet.*
- 7 *Hæres ex quasi contractu obligatur.*
- 8 *Obligatio qualitas nõ mutatur in creditorib' ob hæredũ peronas.*
- 9 *Statutum de contractu loquens, quasi ad contractum quandoque extendi ur.*
- 10 *Esse idem putatur cum eo quod esse debere.*
- 11 *Contrahere sponte nõ dicitur, qui ex quasi contractu obligatur.*

R E G V L A X I X.

Qui cum alio contrahit, vel est, vel debet esse non ignarus conditionis eius: hæredi autem hoc imputari non potest, cum non ipõte cum legatariis contrahit.

- N**ota quod + qui cum alio contrahit, debet esse certus de conditione & qualitate contrahentis, & ideo qui mutuauit pecuniã filiofamilias non potest mutuum recipere obitante Senatusconsulto Macedoniano: quia scire potuit illum esse filiumfamilias. l. p. c. ad Maced.
- Et idem in minore: vt no. per gl. in l. si Titius. in vers. ætatis. supra de fideiuss. vnde præsumitur ille qui contrahit habere notitiam eius cõ quo mercatur: vt no. B. l. d. per illum text. in l. in ciuile. C. de fur.
- Et in hoc etiã forensis non excusatur: quia debet conditionem eius cum quo contrahit inuestigare: vt notat Cuma. in consil. xxv. cum statutum Paduz. col. j.
- Et ista ratione etiam iusta causa non excusata à pena cõditionali: quia debuit inuestigare, vt no. tradit. Ale. in consil. exix. titulus questionis. col. p. lib. ij. Et bene facit quod no. tra-

dit Paul. de Cast. in l. j. §. non autem. in ver. item alias consilui. ff. de exercit. vbi dicit se cõsultuiss. + quod cõ duo mercatores fecissent societatem b per quinquennium, quod finito quinquennio alter non teneatur ex cõtractibus cum alio celebratis, licet contrahentes ignorarent finitam esse societatem: quia deberent perferuari & se informare de qualitate societatis, per istam regulam. & idem Paul. de Cast. in l. j. §. conditione. ff. de inst. & idem Paul. de Cast. in consil. cccxxxv. vius & ponderatis omnibus. in prin. & idem Per. de Anch. in cõs. cccxxxij. pro clariori decisione. vbi concludit, quod vnus socius pro alio nõ tenetur nisi pro illa quantitate quam posuit in corpore societatis. Et ideo ille qui contrahit debet inuestigare qualitatem societatis per ipsam regulam. Et ad idem facit: quia + licet aliis ignorans & dubitans equiparentur c. l. manifestissimi. §. si autem. vbi Bar. C. de fur. l. f. C. de cond. in deb. Hoc non habet locum in cõtrahente cum alio: quia si dubitat debet eius conditionem inquirere. ita Bal. no. dicit allegado istum text. in c. j. §. persona vero. vers. sed quid indubitate. per quos fiat inueit. de cuius dicti veritate dixi in l. quando. C. qui admit.

Et quod hic dicitur de contrahente, idem est in eligente qui præsumitur habere notitiam electi. & ideo non excusatur d canonici qui eligunt in dignitatem vt not. Bar. in l. si patronus de confir. tur. & ibi Barr. alleg. istum text. Et per istam l. qui cum alio. arguit Alex. in l. si cum dotem. §. si mulier. ff. sol. matr. col. ij. versic. vnum addo. quod imputatur creditoti f g acceptauit debitorem qui non erat soluendo: quia d. b. u. eius cõditionem perferuari. & idem dicit Paul. de Cast. post Ang. in l. j. ff. si quis in ius voc.

g f

Et ista regula procedit, nisi ignorantia esset multum probabilis & iusta, quia tunc excusatur. l. si quis patrē. ff. ad Maced. & d. l. si Titius. de fideiuss.

Secundo regula habet locum in contrahente, prout loquitur: **f**ocus est in delictis in quibus quis a pena excusatur ex iusta causa, & non impugatur si conditionem s̄ offensam non inuestigavit, vt not. tradit Paul. de Cast. in c. p̄. xxxij. licet ista sit questio. in si. ver. ad quartū, vbi propter hoc concludit, **f** quod occidens bannitum excusatur: non obitante quod bannitus occisus haberet saluum conductum, de quo ille non inuestigavit.

Sed tamen talis differentia non videtur vera: quia in tali casu ex quo erat publice bannitus h̄ & descriptus in libro bannitorum ignorantia salui conductus erat malum probabilis: quo casu idem esset in contrahente: vt supra dictum est: sed si ignorantia non esset ita probabilis, idē esset in delinquente.

f Et quia si ille qui cum alio contrahit, debet inuestigare conditionem eius cum quo contrahit, vt hic dicitur, multo magis **i** qui alium offendit debet eius conditionem inquirere. ita Bar. dicit in l. si ff. de adul. Et de questione Pan. citate scribit Alex. in l. huiusmodi. §. si ita. de leg. j. & in consil. lxxvij. vius dubitationibus. lib. iij.

Tertio regula habet locum in contrahente: focus est in hæredes, vt hic dicitur: **f** quia ipse ex quasi contractu obligatur §. hæres. instit. de obligat. quæ ex quasi contractu. l. ex maleficiis. §. hæres. supra, de action. & obligat.

Et hoc verum intelligitur quo ad legatarios quibus hæres obligatur ex quasi contractu: focus est in creditoribus quibus hæres est obligatus ex contractu quibus defunctus te-

nebatur vt not. Bart. dicit in l. de eo. ff. de iudic. Et idem Raphaël Cumā, in consil. clxxvj. statuto Papiensi. column. ij.

Et de legatariis loquitur text. hic in §. hæres. instit. de obligat. quæ ex quasi contractu. Et in d. l. ex maleficiis. §. hæres. & l. apud Iulianum. §. fin. vbi gloss. verbo, contrahere. ex quibus causis in postea.

8 Et ad hoc facit, quia **f** ex persona hæredum qualitas obligationis in creditoribus mutari non debet. l. ij. §. ex his. de verb. oblig.

Quantum tamen ad istam regulam idem videtur in creditoribus a quibus hæres conuenitur ex contractibus cum defuncto celebratis, de quibus hæredi nihil imputari potest, si conditionem creditoris non inuestigavit. Et sic militat ratio quæ hic in text. alleg.

Et ex his colligitur, quod illud quod dicitur de contractu, non habet locum in quasi contractu, ex eo quod hic dicitur de hærede qui ex quasi contractu obligatur, Et hoc in statuto not. Bart. in l. apud Iulianum. §. fin. in si. ff. ex quibus causis in possess. Bart. in l. j. per illum tex. supra de contrario iud. rite. cum simi. vt tradit Alex. in l. mutum. & in l. more. in ij. no. supra de acquir. hæred. Et idem Angelus in consil. cccij. visis & diligenter. Abb. in consil. lxx. quinque dubia. col. viij. libr. j. & cap. qua fronte. de appell. vbi dixi.

Et idē Alex. in consil. lxxvj. visis dubitationibus col. ij. lib. v. Et ista conclusio procedit inspecta vi & proprietate verborum: per viam vero extentionis **f** quandoque statutum quod loquitur de contractu etiam ad quasi contractum porrigitur, **l** quando omnimoda ratio militaret: Et ita procedit quod not. Bal. in rub. C. de pact. Bar. in l. more. de acquir. hære. cum si. vt tradit Alex. in l. siue apud

acta

acta. C. de transact. & idem Rom. in consil. xij. vno facto col. fin. in si. & in consil. cccclxxx. præsupposito. in prin. & subtiliter scribit Cuma. in consil. clxxvj. statuto Papieni. supra alleg. facit quod not. Bar. in l. si vnus. §. pater ne petere. col. iij. supra, & pact. & in l. Maxima §. j. §. sol. mari. vltimo ex verbis illius regulæ duo notanda sunt.

10 Primum ibi, est vel esse debet, **f** quod paria sunt, esse vel esse debet. Sic etiam paria sunt, scire vel scire debere **11** l. quod te. supra, si cer. petat vbi dixi, vt not. per gloss. hic. Vnde sicut denuntiare potest ille qui scit se debitor remita ille qui scire debet: vt not. Bald. in auth. ad hæc. col. iij. C. de vsuris. sic etiam paria sunt, scire & scire posse. l. pen. supra, ad Maced. not. Bald. per illum tex. in l. si duo. de acquir. hæred. facit text. in l. qui contra. vbi Bar. C. de incest. nup. in cap. ij. cum gloss. de temp. ord. in vj. Sic etiam paria sunt, habere & habere posse, vt in not. q. Ang. dicit in litem veniunt. §. petitam. supra, de pet. hære. Sic etiam paria sunt, habere & habere debere: vt not. Bart. in pulchra questione, in l. pen. §. cum ita. de aur. & arg. leg.

11 Secundò, not. **f** quod sponte non dicitur quis contrahere & se obligare qui ex quasi contractu per interpretationem iuris obligatur. Et sic sponte dicitur fieri illud quod fit principaliter & immediate ex propria **12** voluntate: adeo quod not. dicit Petr. de Ancha. in cle. præsent. in v. not. de censu. quod non dicitur sponte factum illud quod fit ad petitionem: sed videtur tex. in contrarium in l. ij. c. de pact. & ibi dixi.

A D D I T I O.

1 Poena. Dixi ad Alexan. d. consil. cxix. num. rj. lib. ij. adde Alex. consil. lxxvj. lib. v. do. And. Tira. in trac. Retrac. conuencio. §. j. gl. vj. num. 56. C. M.

b Recessent societatem. Vide ad hanc questionem aliqua per Alexan. in l. non solum. §. morte. col. vj. verific. si autem preterfatio. nu. 16. ff. de oper. noui nuntia. Et eundem Decian. in l. si socius. in primo not. nu. 4. ff. si cert. pet. vbi hoc multum exclamat. G. S. Arquiparatur. vide Pau. de Cast. in l. manifestissimi. §. sed quærebat C. de furr.

d Non excusantur. Sed quid si falso timore adducti elegerint cum, qui credebatur dignus & peritus, cum esset indignus, & fatuus? Non valebit electio, ita tenet gl. in c. veniam. xxxv. quæst. vltima. Et sequitur Alberi. de Rosat. in l. fin. in si. ff. de hæred. institu. C. 5.

e Indignum. Inf. l. cum filiusfam. §. in hac. col. j. de v. rbo. oblig. Fran. Rip. de rescrip. Respon. xij. col. j. fa. Alex. consil. ccij. col. iij. lib. ij. consil. xix. nu. 4. lib. iij. C. M.

f Imputatur creditori. Imputet enim sibi l. si. §. si seruus. ff. nauar. caupo. stabul. l. cum qui. §. si. & l. seq. ff. com. mod. Specu. in tit. de primo decreto. §. restat. versu. quid si rctus agit. Sed quid si dedit alium delegado, quem sciebat citò d. coaurum, an libera bitur? Videt. in l. singularia. colum. xvj. versu. limita. num. 4. ff. si certum pet. qui tenet, quod non liberetur. G. S. Conditionem. hæc faciunt ad maiorem cap. si vero de senten. ex communi. vbi ponuntur plura exempla per dom. Felin. quando quis declinavit ignorando conditionem seu qualitatem personæ: & ponitur ibi regula, quod vbi factū est illicitum non excusatur allegans ignorantiam, quia præsumitur scientia. de quo per cano. in ca. a nobis. eo. tit. H. C.

g Bannitus. Hippo. de Marfil. in prac. versu. aggredior. C. M.

l Multo magis. Hanc partem tenet Hippoly. de Marfil. in consil. x. col. si. nu. 6. vol. primo. G. S.

Dis

- k** Dicitur vide Ias. qui plura circa hanc questionem accumulavit post Alex. in l. si se non obrulit. §. condemnatum, in vj. col. versic. vlti. Dy. & Alb. &c. supra de re iudi. vbi etiam ponit an possit quis occidere bannitum quando nullitas banni est patens quid quādo pendet lis, an bannum sit nullum vel ne: an potestas à statuto concessa occidendi bannitum sit interim suspensa. H. C.
- l** Porrigitur. Ias. l. si ego. §. si cer. pet. m Scire, vel scire debere. Adde l. si Titius & Scia. ff. de fideiussor. & ff. pro emptore. l. qui fundū. §. seruus meus, & paria sunt timere, vel timere debere. Et existimare, vel existimare debere. l. prohibere. §. clam facere, & ibi Alberi. de Rosat. notat. ff. quod vi aut clam. G. S.
- n** Ex propria voluntate. Facit id quod notat Bartol. in l. si quis in graui. §. vtrum. ff. ad syllania. quod si statutum requirit aliquid fieri vltro, & sponte, & primum constituit, tunc id non consequetur, qui coactus, vel ex officio fecerit. Vnde si ex statuti dispositione capiens bannitum, censum ferre aureos nummos debeat, non habebit locum in officialibus, qui coacti vel ex officio id peragunt, ne facinorosos homines capiant, de quo plene tradit idem Decius in in l. j. in secundo notab. C. de contratab. libert. G. S.

In §. Non solet.

Argumenta.

- 1 *Exceptio doli non nocet, quibus testatoris voluntas non resistit.*
- 2 *Exceptio doli repellit potentem debitum, quod exceptione elidi potest.*
- 3 *Testamentum primum reuocatur, si testator secundum incidit.*

§. Non solet.

1 **N**ON solet doli exceptio nocere his quibus voluntas testatoris non refragatur.

Vltra gloss. hic, ille §. exemplificari potest, vltatim dicam in tex. ibi, doli exceptio. Nam t exceptioe doli generaliter repellitur qui debitum petit quod exceptione elidi potest. l. ij. §. generaliter, supra de except. do. vnde petens consulto delecta exceptione repellitur. l. j. §. sed consulto. ff. de his qua in testa. delen. sed si inconsulto delecta sint, non repellitur. d. l. j. versic. inconsulto vero, quia voluntas testatoris non refragatur, ve hic dicitur. Et aliud etiam exemplum colligitur in l. pe. §. si. supra de secun. tabu. t vbi si testator vltimum testamentum incidit, vt primum habeat locum p r̄ ualeat primum.

In l. Quoties dubia.

Argumenta.

- 1 *Libertati in dubio fauendum est.*
- 2 *Libertas inter causas pias annumeratur.*
- 3 *Libertati plus fauetur, quam liberorum legitime.*
- 4 *Libertatis causa publica censetur, non priuata.*

REGVLA XX.

QUOTIES dubia est interpretatio libertatis, secundum libertatem respondendum erit.

- 1** Nota quod in dubio pro libertate iudicandum est, tacite iura allegata in gloss. ad idem text. in l. lege Iulia. supra de manumif. l. inter pares. supra de re iudi. & in l. in obseura. & in l. libertas. in eadem.
- 2** t Causa enim libertatis, dicitur pia

- 1** **p**ia. l. j. circa fin. C. de communi seruo manu. not. Bart. in l. proxime. ff. de his que in testa. delentur. in l. si vnus. C. de testa. Bald. in l. ij. & p. C. de fideicom. lib. Et libertati magis quam reo fauendum est. cap. fin. de re iudic. d. l. inter pares. & dicta l. Iulia.
- 3** Et t fauorabilior est causa libertatis, quam sit legitima b liberorum: vt nor. dicit Paul. de Castr. per illum text. in l. Papianus §. quarta autem. de inoff. testa. Et causa libertatis dicitur publica, t non priuata. l. si quis rogatus. supra de fideicommiss. libert.

ADDITIONO.

- 2** Dicitur pia. Quod causa libertatis dicatur pia, late tradit Alex. in l. si filius qui parri. col. ij. versic. fallit nu. 9. ff. de vulga. & pupil. Et de æquiparatione pie cause & libertatis vide, xxvj. notabilia per Nicolaum Euerardum in suis locis communibus, in loco, à libertate ad piam causam vbi plene. Et Ias. in l. j. §. si quis ita. col. v. versic. vltra eos. nu. 16. ff. de verbo. obliga. Et per Ias. in l. si vnus. C. de test. & in l. si prius. col. pen. ver. secundo. nu. 55. ff. de oper. no. nuntia. Et hoc ad multa facit, nam fauere pie cause, vt patet ecclesie, lex quāuis poenalis extēditur. gl. in c. sciatur cuncti. in versic. alios. de electio. in vj. Ergo lex poenalis similiter fauore libertatis erit extendenda, argumento de pia causa ad libertatem iuxta notata per Ias. in d. l. si vnus. nam ecclesia & libertas æquiparantur. Bal. in l. j. §. in primo. col. fi. C. de caduc. tollen. sequitur Alex. in cons. lxxvj. incip. ponderatis his. de quibus in themate col. vj. vo. j. & tradit Ias. in d. l. si prius. in intellectu. l. j. §. pen. C. de assertio. tollen. G. S.
- b** Quam sit legitima. Adde, q magis fauetur libertati, quam filiationi, vt plene notat Ias. in l. si cui legetur. §.

hoc autem. col. fi. nu. 9. ff. de leg. j. Et tradit Petr. Gerard. de Petra sancta in singul. primo in fi. G. S.

In l. Non debet.

Argumenta.

- 1 *Occidere qui potest licite, verberare poterit non illicite.*
- 2 *Argumentum à maiori, in status locum habere potest.*
- 3 *Mulier que licite occiditur, impune violari poterit.*
- 4 *Argumentum à maiori ratiōe rationis, in materia correctoria nō pbat.*
- 5 *Plus minus si sint eiusdē speciei, cui quod licet plus, nō licet minus.*
- 6 *Dispensatio ratiōe maiori ratiōis non extenditur.*
- 7 *Mandatum de maiori, nō extenditur ad id, quod minus est.*
- 8 *Argumentum à maiori ad minus valet, si vtroque sit ratio eadem.*

REGVLA XXI.

NON debet cui quod plus est, licet, quod minus est, non licere.

- C**um ista regula concordat reg. cui licet. eod. tit. in vj. & istam reg. etiā colligit Alex. a per illi tex. in l. a sionibus. §. j. ff. de in lit. iur. Et ide o t si quis potest alique occidere, à fortiori illum poterit verberare & cōtumeliis afficere. l. nec in ea. ff. de adul. vbi Bar. facit tex. in l. in suis. in fi. supra de libe. & posthu. l. j. C. ne fideius. dentur. ca. ex parte. de deci. ca. per venerabile. qui filij sunt legi.
- 2** Et istud argumentum à maiori etiam habet locum in statutis: b vt nor. Bald. in l. quod vero. versic. sed pone. ff. de legi. in l. si vero. §. de viro. supra, fol. mat. l. ij. C. de in ius voc. & l. affinitatis. versic. pone statutum. C. commu. de success.

Et ex

Et ex his sumitur argumentum à maiori affirmatiue, quod ualet aucten. multo magis. C. de sac. sanc. ecclie. c. cum in cunctis. in prin. de elec. cum simi. vt dixi ibi.

Et e contra etiam regula negative procedit: quia cui denegatur quod minus est etiam quod plus est videtur prohiberi. l. relegatorum. §. potest. supra de intr. rdic. & releg. l. qui indignus. supra de senar. l. cui pacto. supra de ser. expor. & in c. cum illo rum. de senten. excommunic.

Et per istam reg. hic arguit glo. in d. l. h. C. de patri. qui filios distra. quod si pater potest filium vendere. à fortiori potest illum pignotare. Et hoc tenet Azo ibi in summa.

Et per istam reg. infert Nellus in tract. bannitorum. in ij. parte secunc. i tempore. q. xlvj. † quod si mulier bannita potest occidi. à fortiori poterit adulterari: cū maius sit homicidium, quàm adulterium. xxxij. q. ij. c. si quid verius. ibi. si enim facturus est quod non licet. prius faciat adulterium, quàm homicidium, aliter tamen in hoc expresse voluit Bal. in l. fin. C. si contra ius vel vil. public. vbi inquit. quod licet mulier occidi possit. non tamen poterit adulterari. de quo dicendum est. vt scripti in c. que in ecclesiarum. col. vj. de conslit.

Nunc regula ista limitatur non habere locum in casibus notatis in glos. hic. Et vltierus † primo fallit in materia correctoria. in qua non valet argumentum à maiori. quæ approbat communiter in athen. quas actiones. C. de sacrosan. ecclie. & gl. fin. & ibi Bar. in l. sancimus. C. de testa. & l. precipimus. C. de appel. tñdem Barr. in l. si constanter. in prin. in ix. q. j. partis principalis supra fol. matel. & est bonus tex. in athen. de admini. sacri palat. col. iij.

† Secundo, regula habet locum quado plus & minus à sunt eiusdem speciei: secus est in diuersis speciebus: quia regula nõ procedit vt per Dyn. in d. reg. cui licet. per text. in l. solemus. §. latrunculator. ff. de iud. vbi latrunculator hominem interficere potest. Et tamen de causa pecuniaria cognoscere non potest. Contra istam tamen limitationem facit tex. in d. l. in suis. de lib. & posth. & d. l. nec in ea. & d. l. j. ne fideiuss. den. vbi arg. fit à maiori etiam in diuersis speciebus. non obft. text. in d. §. latrunculator. quia responderet vt statim dicam.

Tertio, regula fallit quando est facta diuisio potestatis secundum plus & minus: quia tunc ille qui habet potestatem in eo quod plus est. non potest quod minus est. cum alteri iudic. specialiter sit attributum. nec. Bald. in reg. cui licet. vbi Perus. sequitur. Et hoc modo potest procedere re tex. in l. solemus. §. latrunculator.

† Quarto, regula non procedit in materia dispensationis. in qua non fit extensio ad casum etiam habentem maiorem rationem: & est dictum Host. in c. postulasti. de reser. vbi ad hoc alleg. c. j. & ij. de fil. presby. & sequitur Abb. in c. ze si clerici. §. de adulteriis. de iud. Et hoc pro regula ponit Felyn. in c. postulasti.

Et compr. bat per tex. in c. fi. de postu. prala. vbi dispensatio facta cum aliquo quod possit transire ad archiepiscopatum. non habet locum in episcopatu. Et quia licet sit dispensatum cum monacho in curato beneficio. dispensatio non habet locum in simplicibus beneficiis. Sed vt dixi in d. §. de adulteriis. colum. vj. ista conclusio non probatur iure. nam text. dist. cap. j. & ij. de fil. presby. simpliciter dicitur. quod materia dispensationis odiosa est: ergo non debet dispensatio magis hñde interpretari.

interpretari. quàm alia materia odiosa. Sed in alia materia odiosa habet locum argumentum à maiori. f. d. l. nec in ea. & d. l. in suis. & d. c. cū illo rum. de senten. excom. cum similitu pra alleg. ergo idem videtur in dispensatione. & in terminis est text. in c. per venerabilem. qui filij sint leg. Non obstat quod sit dispensatio gratuita: imo est odiosa. quia contra ius commune.

Non obft. c. fi. de postu. prala. quia ibi non trahitur ad id quod minus est: quia non est eadem ratio. cum facilius debeat dispensari in maiori beneficio. quàm in minori. propter maiorem vtilitatem. vt ibi colligitur.

Et ista ratione facilius dispensatur cum monacho in beneficio curato. quia in eo maior est vtilitas & necessitas. quàm in simplicis: vt latius dixi in dicto §. de adulteriis. † Quinto fallit in mandato. vt text. not. in capitul. cui. §. fin. de praben. in vj. vbi si mandatur prouideri de prabenda certi valoris. de minori valore prouideri non potest: quia huiusmodi mandata quorum fines obseruari diligenter oportet. non debent ad alios casus quàm expressos intendi: vbi dicitur. & facit tex. in c. fin. de verb. signifi.

Sexto fallit in decreto: vt est tex. in l. si pupillorum. §. si prator. ff. de rebus eorum. ibi. cū quis aliud facit quàm à pratore decretum sit. nihil agit. & not. per glos. hic. & sequitur Alex. in d. l. in actionibus. de in litem iuran.

Vltimo fallit quando non est eadem ratio in eo quod minus est. prout colligitur ex supra dictis: & faciunt iura alleg. in gl. hic. Et eodẽ modo limitatur reg. l. quæ de tota. ff. de rei vend. vbi arguitur de toto ad partẽ. † Maius argumentum procedit vbi est eadẽ ratio. vt Abb. declarat in c. pastoralis. §. itẽ cū in totu. in fi. de offic. de leg. & no. Arc. in cõs. clxij. diligenti.

ter. col. iij. vers. nõ obstat argumẽtũ. & hoc idẽ Bar. dicit in iurisdictionum. §. adeo. ff. de pact. & adde quæ dixi in reg. in eo. in prin. infra cõs. A D D I T I O.

a Alex. Et ibi lat. col. iij. Dy. d. cap. cui licet. Nicol. Euerar. in lo. leg. lo. à minoi. C. M.

b Statutus. An hoc procedat quado statuta sunt contra ius commune. vel ne. vide Lanfrã. in tra. 6. de interpre. statu. in vj. colum. Hier. Cuch.

c Maioritate. Nico. Euerar. in loc. l. x. à ratione. l. larga. col. 4. C. M.

d Plus & minus. Vide Philip. Fran. in c. cui de nõ faceret ali. col. fi. in gl. finali. de praben. in vj. G. S.

e Dispensationis. Materia dispensationis hñde debet interpretari. latẽ tamen secundum proprietatem verborum interpretatur. vt notat Calderi. in consil. j. in titulo. de consangu. & affinita. & tradit Decius. supra eod. tit. in l. semper in obscuro. nu. 5. G. S. Maiori. Adde Philip. De. l. & militibus. nu. 12. C. de test. mili. cõs. lxxvj. Vbi in annot. dixi. Hier. grat. consil. xxvj. nu. 34. lib. j. C. M.

g In c. cui. pro intellectu d. c. cui. vide doct. in l. j. si stipulanti. vbi Alex. & lat. ff. de verb. obl. Et vide præceptorẽ meum. d. Marianum Socinũ Juniorẽ qui alium dat intellectum d. c. cui. in l. iij. §. Cato. in xj. notab. ff. de verb. oblig. G. S.

In l. In personam.

Argumenta.

- 1 Seruus nec obligare, nec obligari potest.
- 2 Seruus quando naturaliter obligari possit.
- 3 Seruus an possit fideiubendo obligari.
- 4 Seruus in delictis obligari potest in contractibus non item.

REGULA XXII.

In personam seruilem nulla cadit obligatio. ^a

¹ **I**sta regula intelligitur de obligatione civili + quæ nec actiue nec passiuè cadit in seruum. l. serui. supra de act. & oblig. l. nec seruus. supra de pecu. vbi tex. notabilis quem gloss. hic adducit.

Secus est in naturali obligatione ad quam seruus obligatur. l. serui. & l. hæres à debitore. §. seruo. supra de fideius. ad idem tex. in l. naturaliter. ff. de cond. indeb. & l. si id quod. e. cit. vbi Bart. declarat quomodo naturalis obligatio cadit in seruum.

Et hoc quod dictum est, seruum obligari naturaliter, + verum est, nisi ex causa fideiussionis promitteret, quia tunc etiam naturaliter seruus non obligatur. l. sed & si. seruit. in princ. supra, de fideius. l. ibi, cū seruus fideiussionis nomine obligari nō possit. & glo. ibi. & in l. in personam. §. qui pecunia. in vers. à Titio. §. de par. & not. Bart. in l. seruus inscio. de fidei. vbi rationem adducit, quia lex resistit. d. l. sed serui. & l. licet. §. sed si filius. §. de pecu. ergo non oritur naturalis obligatio ex quo lex resistit. l. cū lex. de fidei. ius. & sequitur Paul. de Cast. in d. l. seruus inscio.

+ Sed tamen considerandū est, quia imo seruus etiam fideiubendo naturaliter obligari videtur, quia consensit. d. l. naturaliter, cū simi. §. alle. Non obstat, quod dicitur resistere: quia illa prohibitiō est respectu domini, vt de peculio non teneatur, prout iura prædicta loquuntur: non autem b quod ad ipsum seruum b procedere videatur.

Secundo, quod dictum est, seruum obligari naturaliter actiue & passiuè, procedit quādo ista naturalis obligatio prouenit ex promissione, secundum quam graue erat fidem sal-

lere. l. j. supra de pactis. l. j. in princ. supra de consuetu. pecu. Secus si ex contractu mutui vel alio contractu qui sit de iure gentium: quo iure status serui erāt annihilatus: quia tunc etiam naturalis obligatio seruo acquirit non potest: vt no. Bart. in l. frater à fratre. in j. q. extra gl. supra de condit. in deb.

⁴ + Secundo principaliter regula habet locum in contractibus: secus est in delictis, in quibus etiā serui obligantur: prout text. d. singular. in d. l. serui. de actio. & oblig. & not. gl. ff. hic, quæ licet idē esse in quasi maleficio. illeg. l. j. §. cum seruus. de his qui deiecit. vel effudit. facit text. in l. si vnus. §. cum seruus. §. de iniur. & l. si minor. §. si seruus. §. de minorib. & insit. de noxal. in prin. & generaliter vbi de poena corporali agitur, seruus tenetur. l. hos accusare. §. omnibus. §. de accusationibus.

A D D I T I O.

^a **O**bligatio, obligatio accipitur actiue & passiuè: passiuè vt hūc, actiue vt in l. princeps bona. ff. de verb. sign. Sed hoc stante, an seruus possit habere actionē, vt puta, cum ipsi legata & relicta sit libertas: Et videtur dicendum qd non, quia actio est iuris ciuiliis, iuxta l. ij. §. deinde. ff. de orig. iur. & habetur per Ias. latē. insit. de actio. in prin. & quæ sunt iuris ciuiliis nō cadunt in seruum: j. eod. l. quod attinet. Sed dic qd ipse seruus agit, vt est tex. apertus. in l. seruos. ff. de adm. leg. Nec obstat. d. l. quod attinet, quia illud tunc habet locū: quando ipse seruus, qui agit, postea esset remansurus seruus: non autē, quando post actionē consecutus esset libertatem. Seruus igitur poterit agere pro libertate sibi relicta, & hoc patet ex discursu totius tituli. ff. de fidei. commiss. libert. vbi omnes leges referunt verba ad partem, & nō ad iudicem, quo casu dicitur competere actio

re actio, ex regula, quam tradit Bart. in l. j. ff. de condic. ex leg. vbi dicit, qd quoties verba ad partes dirigitur, tunc oritur & competit actio. Si vero ad iudicem datur officium iudicis. De illo autem tex. in d. l. seruos. facit mentionem Franc. Curt. lun. in l. j. col. ij. in iij. dubitatione, nu. r. G. qui admittit. Et ex hoc potest inferri ad certam limitationem quam ponit Ias. ad regulam, quæ habet, quod pro legato vili. & de iure cōmuni valente datur ex testamēto actio. in l. j. col. xvij. vers. sic. tercio. num. 90. ff. de legat. j. post Bart. ibi, & Modern. Rhegenses. Et ex hac regula cum ad ea quæ sunt iuris ciuiliis seruus pro nihilo reputetur, infertur, quod seruus non debet admitti ad accusandum: quod etiam dicendum est in statulibero, per tex. in l. statuliberum. ff. de statuliber. Multi tamen sunt casus, in quibus etiam seruus admittitur ad accusandum, quos not. Gandi. in tract. malefic. in rubr. qui accusare possit. in prin. nu. 2. G. S.

^b **Q**uo ad ipsum seruum. Hæc non est bona responsio, quia extra causam peculiarem seruus non potest etiam naturaliter obligari, vt dicit Ias. in l. certi conditio. §. si nummos. col. l. vij. circa fin. vers. sic. pone. ff. si cert. peta. & ibi ponit exemplum. Et adde, quod seruus non solum habetur pro mortuo quo ad ea, quæ sunt iuris ciuiliis, l. quod attinet. j. eod. sed etiam est incapax eorum, quæ sunt iuris gentium secundarj. l. si id quod dominus. & ibi Bart. ff. de condit. in debiti. Gab. Saray.

In §. Generaliter. Argumenta.

¹ **A**rbitrium boni viri intelligitur si quid in domini vel procuratoris arbitrium conferatur.

² **A**rbitrium liberum differt ab arbitrio simpliciter dicto.

³ **A**rbitrium boni viri, quæ debeat intelligi.

§. Generaliter.

^a **G**eneraliter a probandum est, vbiunque in bonæ fidei iudiciis conferretur in arbitrium domini vel procuratoris eius conditio: pro boni viri arbitrio hoc habendum esse.

¹ **N**ota + quod illud quod conferretur in arbitrio domini vel procuratoris, de arbitrio boni viri intelligitur. facit text. in l. hæc venditio. in prin. §. de contra. hen. empt. & l. si in lege. in princ. ff. loca. l. si cum ea. C. de dot. promiss. & not. Bart. in tract. ad reprimen. in vers. videtur.

² **E**t hoc intelligitur quando simpliciter dicitur de arbitrio: secus si de libero arbitrio dicitur, quia tunc de libera voluntate intelligitur, vt not. Bart. in l. si sic. de leg. j. in l. alio col. iij. in vers. ex prædictis. de alimen. & cibari. leg. in l. fideicommissa. §. si sic. de leg. iij. Bald. in l. j. §. de testam. milit. & Rom. in l. filiusfa. col. iij. in iij. casu principali. §. de donatio.

³ **S**ecundo regula ista limitatur, nisi arbitrium cōcedatur illi qui alias arbitrium boni viri habuisset: b quia tunc vt verba aliquid operentur de voluntate & libero arbitrio intelligitur: vt not. Imol. in d. l. si filiusfamiliæ. de donationibus.

⁵ **V**ltimo notandū est, qd + arbitrium boni viri intelligitur illud quod in rebus suis quis faceret, vel quod vellent sibi fieri: vt no. Bart. in l. j. ff. de sol. & Rom. in rubr. de arbit. col. iij.

A D D I T I O.

^a **G**eneraliter. Vide Bart. in l. si. num. 3. ff. de præto. stipul. & in l. j. nu. 5. vers. prædicta vera. & nu. 11. ff. de leg. ij. Phillip. Dec.

Et multa ad hanc legem facientia cumulant. I. f. & doct. in l. si quis arbitratur. ff. de verb. oblig. vbi materia tractatur. Et late Picus in repetitio. l. in quarta. col. xliij. ver. sed post. fecit dubitari. in liij. q. Bar. ff. ad legem Falcidiam. Gab. Sar.

Habuisse. Imo idem, quia tolerabilior est verba nihil operari, quam contra materia subiectam: vt infra eod. l. quoties idem sermo. C. M.

In l. Contractus. Argumenta.

- 1 Depositarius de dolo solo tenetur.
- 2 Depositum & commodatum eiusdem sunt ferme rationi.
- 3 Depositarius pro custodia pecuniæ recipiens, de culpa etiam leui tenetur.
- 4 Depositarium, qui se obtulit, de culpa leuissima teneri, quando verum sit.
- 5 Contractus quando gratia eius, quæ rogant, dicitur celebratus.
- 6 Commodatarius de culpa leuissima teneri solet.
- 7 Culpa leuissima in faciendis, est leui equiparanda.
- 8 Depositarius de casu tenetur, si depositum in pecunia numeretur.
- 9 Precarium recipiens, de dolo, & lata culpa tenetur.
Precarium constitui dicitur, vbi verbis, precario, vel aliud eiusdem significati adijcitur.
- 10 Precarium sumens non tenetur de leui, aut leuissima culpa.
- 11 Precariu concedens non potest illud illico rescindere in preiudicium recipienti.
- 12 Commodatarius minus in re consistit, quam precario recipiens, &

tamen plus obligatur.

- 13 Precarium quando transeat in heredem concedentis.
- 14 Precarium quando extinguitur morte concedentis.
- 15 Precariu quo differat à constituto.
- 16 Constitutum veram possessionem tradit, licet ficto modo quaratur.
- 17 Constitutum quando post mortem constituentis conferri possit.
Ceditio purificata retrahi solet.
- 18 Donatio vel venditio si duobus successine facta sit, veri iure quaratur.
- 19 Emptor primus non est secundo preferendus, nisi pretium aut fidem de pretio dederit.
- 20 Possessio constituiti in absentem facti non transfertur ante ratificationem.
- 21 Pax alicubi & sui adherenti bus facta, qualiter sit extendenda.
- 22 Donatio facta absentem, ante ratificationem non prodest ei.
- 23 Pax pro absente per notarium recepta, an post terminu datum possit ratificari.
- 24 Ratificatio secunde obligationis quando preiudicat priori obligationi.
- 25 Dolus & culpa in pluribus contra. Etibus simul interuenire possunt.
- 26 Testes deponentes de culpa in contractu, de qua intelligi debeant. Indefinita in testibus non equipollet vniuersali.
- 27 Culpa quomodo in contractibus interuenire dicatur.
- 28 Commodatum quo differat à precario.
- 29 Commodatum, terminorum data paritate, non differt à deposito.

Commo

REGVLA XXIII.

Contractus quidam doli & malum duntaxat recipiunt, quidam & dolum & culpam. Dolum tantum depositum, & precarium; dolum & culpam, mandatum, commodatum, venditum: pignori acceptum, locatum: item dotis datio, tutela, negotia gesta. In his quidam & diligentiam. Societas, & rerum communio, & dolum & culpam recipit: sed hoc ita nisi si quid nominatim conuenit vel plus vel minus in singulis contractibus. nam hoc seruabitur quod ab initio conuenit. Legem enim contractus dedit, excepto eo quod Celsus non putat valere, si conuenit ne dolum praestetur. hoc enim bonæ fidei iudicio contrarium est, & ita vti mur. Animalium vero casus, mortisque que sine culpa accidunt, fuga seruorum qui custodiri non solent, rapina, tumultus, incendia, aquarum magnitudines, impetus prædonum, à nullo praestantur.

Primo noto ibi, dolum tantum depositum, quod si depositarius duntaxat de dolo tenetur, ad idem text. in l. et vt certo. §. non videndum. ff. commod. ibi, solum dolum in deposito. & in d. l. j. §. si vestimenta. & §. fin. ff. eodem tit. & in §. præterea. in sit. quibus modis re contractibus obligat. Et non solum de dolo, sed etiam de lata culpa tenetur. b. l. j. C. deposit. & per glossam in d. §. præterea.

Commodatum presumitur fieri ad petitionem commodatarij.

- 30 Commodatarius pro deterioratione rei non tenetur, si ad usum debitum ea ritatur.
- 31 Venditor de dolo & culpa leui in re vendita contingente tenetur.
- 32 Creditor de dolo, lata & leui culpa contingente in re pignori accepta tenetur.
- 33 Conductor & locator inuicem de dolo, lata, & leui culpa tenentur.
- 34 Equus in itinere moriens, an percat locatori, an vero conductori.
- 35 Emphyteuta quando pro deterioratione rei emphyteuta tenetur.
- 36 Maritus pro re dotali tenetur de dolo, lata culpa, & leui.
- 37 Tutor in rebus pupilli, de dolo, lata culpa, & leui ligatur.
- 38 Gestor negotiorum de dolo, lata culpa, & leui potest quandoque teneri.
- 39 Socius in rebus societatis tenetur de dolo & culpa leui, si quid depereat.
- 40 Dolus quare per pactum remitti nequeat.
- 41 Culpa lata pacto remittitur aliquando.
- 42 Minor non restituitur aduersus dolum presumptum de futuro.
- 43 Dolus de futuro tacite remittitur quandoque.
- 44 Debitor speciei ex contractus natura de casu fortuito non tenetur.
- 45 Debitor tenetur de culpa casum interueniente.
- 46 Obligatus ad casum fortuitum tenetur si contigerit.

in ver. dolo. & c. fin. in versic. de culpa. extra de deposito. & tradit Bal. in cons. cccxvii. præmittendū est. lib. v. Nam distio illa tantum non excludit latam culpam. l. j. §. j. s. si mens. fal. mod. dix. not. per gloss. hic. & in d. l. iij. §. interdum. s. de negot. gest. vbi Angel. tamen dicit hoc non habere locum in staturo in quo duntaxat dicitur de dolo.

Et cum tantum de dolo & lata culpa teneatur depositarius, infertur q. de leui & leuissima nō tenetur. ex quo infert Angel. Areti. in d. §. præreca. in prin. quod si leui culpa depositarij res deposita furto subtrahā sit, quod non tenetur.

Et ista conclusio præcedit, quando depositum factum sit gratia deponentis, prout regulariter & communiter fieri solet: quia nullavtilitas eius versatur apud quem deponitur: ideo solus dolo præstat: ut dicit text. in d. l. si vt certo. §. nunc videndum.

Secus ergo si factum sit depositum gratia depositarij: quia tunc de culpa etiam leuissima tenetur. l. si quis nec causam. in prin. ff. si cert. pet. secundum cōmunem intellectum, de quo dixi ibi.

Et t. tali casu in deposito idem videtur quod in cōdato: quia data paritate terminorum, non videtur differentia inter commodatum & depositum: vt declarat Bartol. in l. quod Nerua. col. fi. versic. duodecimo quæro. supra depositi.

Eodem modo si depositarius obtulit se, de leuissima culpa obligatur: secundum gloss. hic. per l. j. §. sæpe. §. depositi. facit text. in c. ij. extra de deposito. Et ratio videtur, quia gratia eius qui rogauit, contractus videtur celebrari. l. si gratuita. in §. margaritas. ff. de præscript. verb. versic. si vero depositum factū sit gratia vtriusque, depositarius de dolo, lata, & leui culpa tenetur, secundum distictā. quæ

habeatur in d. l. si vt certo. §. nunc videndum. & latius ista tradit Bart. in d. l. quod Nerua. col. antepen. versic. octauo principaliter quæro. & Abb. post alios in d. c. ij. ool. ij. de deposito. Et t. ad prædicta facit: quia si depositarius accipit pecuniā pro custodia rei depositæ, de leui culpa tenetur: quia gratia vtriusque contractus fieri videtur vt cōductor conueniatur. l. j. §. si vestimenta. ff. de positi. & d. l. si vt certo. §. nunc videndum. Nā pecuniā pro deposito dari potest: vt not. Ang. in l. interesse. §. de acquir. poss. And. Sicul. in cons. lxxij. lib. iij. facit quod not. Rom. in cons. cccc. summarius quæstionis. col. j.

Et t. qd dicitur est; depositarium qui obtulit se, de leuissima culpa teneri, hoc de plano præcedit, si gratia ipsius depositarij depositū factum sit, d. vel gratia vtriusque, vt obligatio aliquid operetur: secus videtur si gratia deponentis depositum factū sit: quia satis obligatio operatur, si de leui culpa obligetur. & ad hoc facit text. in d. c. ij. de deposito. vbi equiparantur isti duo casus, q. se offerat, vel pecuniā accipiat depositarius: sed quando recipit mercedem, tantum de leui tenetur: vt supra dictum fuit, ergo pariter videtur in alio casu quando se obtulit.

Et certe ex quo nullam habet vtilitatem depositarius qui se obtulit, non videtur quod ex tali obligatione in tantum debeat obligari.

Non obstat text. in d. l. j. §. sæpe. quia ibi de leuissima culpa nihil dicitur. Sed simpliciter dicitur, quod debet præstare culpam & custodiam: quæ verba videntur potius leuem culpam respicere.

Non obstat, si dicatur dam text. ibi dicit illum teneri de culpa & non de casu fortuito: ergo videtur omnis culpa includi; ex quo tantum casus fortuitus excluditur: quia responde-

tur hoc non esse verum: nam non sequitur, de casu non tenetur, ergo de omni culpa obligatur. l. quæ fortuitis. C. de pign. actio.

Non t. obstat, quod gratia eius qui rogauit, contractus videtur celebratus: quia hoc videtur verum quando agitur de vtilitate rogantis: prout loquitur text. in d. l. si gratuita. §. si margaritas. Secus videtur vbi constat rogantem nullam habere vtilitatem: esset enim absurdum quod vbi tantum agitur de vtilitate deponentis, quod ex eo quod depositarius magis liberalem exhibuit, debeat ita grauari, vt de culpa leuissima teneatur.

Adde etiā alium casum in quo depositarius de leuissima culpa tenetur, videlicet quando fuit in culpa, quia portauit rem depositā per loca periculosa: vt not. per gloss. in d. §. præreca. in ver. dolo. alleg. l. in rebus. in prin. & l. si vt certo. §. interdum. ff. commodati.

Sed aduertendum est, quia illa iura loquuntur in cōdato, t. in quo venit regulariter letissima culpa. Et non videtur bene inferri ad depositum in quo regulariter quis de dolo & lata culpa tenetur.

Sed responderi potest, t. quod culpa quæ est in faciendo, prout iura supra allegata loquuntur, etiam si leuissima sit, equiparatur leui. & etiā lata culpa in nō faciendo: vt not. Bart. in l. quod Nerua. col. antepen. versic. item quæro vtrum culpa. ff. solu. matr. vbi Alexan. Et alios casus in quibus tenetur depositarius de leuissima culpa, & de casu, tradit gloss. in d. §. præreca. in l. j. §. sæpe. versic. euenit. §. depositi. & in c. ij. de depositi. in verbo, de culpa.

Et notabilem casum nota in quo depositarius de casu tenetur, t. quando sit t. depositum in numerata pecu-

nia: & actum est quod tantundem reddatur: unce enim egreditur terminos depositi: vt dicitur in l. Lucius. la. j. & l. die sponsaliorum. supra depositi. Et cum tali casu depositarius teneatur ad tantundem in genere: eius est periculum §. l. in cōditum. C. si cer. pet. Nam de tali deposito idem quod de mutuo quantū ad hoc iudicatur, vt not. Ro. in consil. ccccc. summarius quæstionis. col. ij. & in cōsil. cccccx. circa propositam. in princip. Paul. de Cast. in consil. ibi, in præsentia causa, & idem tradit Bald. in consil. cccxv. præmittendum est. lib. ij. & in cōsil. cccclxij. viso instrumento. eo. lib. ij.

Secundo noto, quod t. recipies rem precario de dolo duntaxat tenetur, & etiā de lata culpa: vt est text. in l. quæsitum. §. cum quoque. supra de precar. Et vt sit precarium, oportet quod adiciatur verbū precarium, vel aliud idem importans: puta si dicatur, promitto tibi vt voluntate mea ædifices. Nam illud verbū idem, importat quod precarium. l. Lucius. cum gloss. ff. de donatio. ita Angel. dicit in consil. porrecta fuit. col. penul. Et differt precarium netri generis, à precaria in feminino genere: quia cōcessio precaria non potest reuocari ad libium concedentis sicut precarium, quia ad certum tempus cōceditur: vt not. Abb. in c. j. in ij. notab. & c. fin. in vlt. not. extra de precar.

Et mirum videtur quod cum t. precarium fiat gratia recipientis, quod de culpa leui & leuissima nō tenetur, sicut est in cōdato. l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. commodati. Ad hoc text. responderi, in d. l. quæsitum. §. cum quoque. ita statutum fuisse in precario: quia voluntate concedentis reuocari potest. & not. Bar. in l. quod Nerua. col. fin. versic. l. octaua quæro. ff. de positi.

Et ex hoc videtur dubitandum de eo, quod Abb. voluit in ca. si in iij. col. 11 de precar. dicit, q. si concedens velit reuocare precariū statim in præiudicium recipientis, non videtur q. possit quia secundum eam, iura quæ simpliciter dicunt precarium posse reuocari ad libitum concedentis, intelligitur dato aliquo interuallo. arg. l. quod dicitur. supra de solut. h. Nam hoc videtur contra text. in d. l. quæ situm. §. cum quocq. vbi videtur præcise statim posse reuocari, ex quo propter hoc solum de dolo & lata culpa conetur nec potest allegare se deceptum, ex quo ista est natura precarij, de qua à principio cogitare potuit: vt dixi etiam in l. in omnibus. supra eodem.

12. † Minus etiam videtur, q. commodatarius qui plus obligatur, minus iuris cõsequatur, quam ille, qui precario rem accipit. Nam commodatarius non possidet, sed simplicem habet tenentiam. l. officium. supra, de rei vendic. l. rei commodatæ. supra commo. Et per precarium possessio trãsfert. l. & habet. §. cū qui. de prec. Sed ratio à quibusdã assignatur: quia in cõmodato vsus est limitatus: in precario verò vsus est latior ad voluntatẽ concedentis: & hoc incertũ est, quo casu dubiũ perpetuum reputatur. l. sufficit. §. de cõd. ind. l. iuris peritos. in prin. vbi Bart. ff. de exc. tu.

Et licet precarium reuocari possit ad voluntatẽ concedentis, vt supra dictum est, non tamen per mortẽ concedentis reuocatum intelligitur: vt no. Abb. per illum tex. in si in iij. 13. not. de precar. † Transit enim precarium ad heredem concedentis. l. l. quæ situm. §. j. l. cum precario. §. fin. supra de precar. Et hoc verum est, quando precarium conceditur simpliciter: secus si concedatur ad beneficium concedentis: quia tunc per mortem beneficij expirat. c.

signatosẽ de rescrip. & ita Abb. dicit in d. cap. fin. Et hoc de beneficio in pulchra quaest. tradit Ang. in cons. cxxvij. in causa accus. col. ix.

14. † Et eodem modo videtur, si concedatur precariũ ad voluntatẽ concedentis, videtur precariũ extingui mortuõ concedente: quia per mortẽ cessat voluntas. l. iij. vbi text. ff. loc. In contrarium tamen facit text. in l. j. supra de preca. vbi precarium concessum videtur quando patitur qui concessit. Et idem dicitur in d. eam. de precar. Ergo ista patetia videtur cessare per mortem. d. l. iij. §. loc.

Sed potest responderi, quod illa verba, quando patitur qui concessit, sunt declarata in l. iij. §. j. supra de preca. vt dicatur pari ille qui concessit, donec reuocauerit, & voluntatem mutauerit; vt colligitur ibi: vt possim reuocare cum mutauero voluntatem: & not. Bar. in l. centesimis. §. si. de verb. oblig. Merito per mortẽ non extinguitur precariũ: quia licet per mortem cesset voluntas, non tamen dicitur facta reuocatio: vt not. declarat Bar. in l. & quia. col. fin. supra de iur. omn. iud. est bonus tex. in c. si delegatus. ff. de offic. deleg. in vj. Et idẽ not. Bar. in l. centesimis. §. fin. de verb. oblig. cum similib. vt Alexan. ibi persequitur.

15. Et nota † differentiam esse inter precarium & constitutum. Nam in precario transit naturalis possessio in ipsum rogantem, & ciuilibis remanet apud concedentem. l. & habet. §. eum qui. supra de precar. Sed in constituto si constituto me simpliciter nomine tuo possidere, omnis possessio transeat: qui ille possidet, cuius nomine possidetur. l. quod meo. supra de acquir. poss. & not. Bart. in l. interdum. in prin. eod. tit. & in l. creditores. in ij. quæ situm. verfic. itẽ quæ situm. C. de pign. cum similib. vt tradit Alex. in d. l. interdum. Et hoc videtur

detur procedere in dubio: aliàs etiã in precario agi potest, quod omnis possessio transferatur, vel quod nulla transeat: vt per gloss. in d. l. & habet. §. cum qui. in verbo, in possessione. & Insti. de interd. §. hodie tamen ver. nec clam.

16. † Et notandum est, q. per constitutum vera possessio acquiritur: licet modus acquirendi sit fictus, vt not. Bart. in l. ab emptione. circa fin. verfic. vltimo aduersas. supra de pact. & probatur in l. cente. §. j. ibi proprie habere dicitur. & Bart. ibi not. illum text. supra de precar. Et idem tradit Bart. in l. si is qui pro emptore. col. pen. ff. de vsucap. cum similib. Et hoc fallit, vbi corporalis traditio præcisẽ requiritur, quia tunc non sufficit constitutum: vt not. Bar. dicit in l. Titia. circa fin. verfic. quid si dõ tibi fundum. supra de verb. oblig.

Secundo, ista cõclusio procedit quando constitutum apponitur in contractu vero: secus si sit simulatus, vel sit suspicio fraudis, quia tunc vera & corporalis traditio requiritur: vt not. Barto. in l. post contractum. col. iij. verfic. sed quid si venditor. supra de donatio. & in l. emptor. supra de aqua plu. arcen.

17. Item notandum est, q. tale constitutum non potest cõferri post mortem constituentis: vt notab. Ang. dicit in l. quanuis. §. j. verfic. sed ex hoc dico. supra de acq. posses. Nam tali casu, dicit ipse, constitutio precarij nihil operatur, quia confertur in tempus, quo possessio defuncti erat penitus interrupta. l. cum heredes. in princ. de acquir. poss. & sequitur Alexan. in d. l. quanuis. §. j. verficu. item per istum textum. & idem Alexan. in consil. lxxxij. per predictis his. col. m. ij. lib. ij. secus tamen est, si confertur in tempus mortis: vt in notabili casu tradit Oldrad. in consilio cxxxix. ad habendam

aliqualem notitiam. in quinto dub. Et sequitur Alexan. in consil. lxxxij. vbi facti narratione. col. iij. lib. ij. Et eodem modo si confertur post mortem accidentaliter: vt quia constitutum factum sit sub conditione, quæ post mortem constituentis purificetur; valet constitutum: quia conditio purificata retrotrahitur: vt Oldrad. tradit in consilio præalleg. cxxxix. in tertio dubio.

Et supradicta habent locum quando apparet de constituto in ipso instrumento: si non apparet, non potest illum notari: vt apponere virtute dictionis, &c. vt notabiliter concludit Alexan. in consil. xxvij. vifo & præhabito. lib. ij.

Ex supradictis inferuntur ad quotidianam questionem, q. si res sit vendita vel donata duobus successiue diuersis temporibus, quo casu præfertur ille, cui prius rei traditio facta sit. l. quoties. C. de rei vendic. Nam sufficit, quod traditio facta sit per constitutum: vnde primus emptor vel donatarius, cui factum fuit constitutum, præfertur secundo, cui postea realis traditio facta sit: vt tenet Guliel. de Cun. in d. l. quoties, quem refert & sequitur Ioan. Andri. in addit. ad Specu. in ti. de emptione & venditione. §. sciendum. col. m. x. verfic. quod si res tradita non est in præsentia, in addit. incipien. dubitatur. Et idem sequitur Baldus in rubrica de contrahend. empt. in xvj. quæ sit. Abbas in cap. ij. eodum. fin. de consuetud. & in consil. xcj. quo ad primum dubium. col. penult. lib. j. & idem Alexan. in consil. xliij. circa primum dubium. in fine, lib. j. & in consil. xxv. vifo testamento. lib. iij. & idem Bal. in consil. cccclxxx. venditor constituit, lib. v. & Ange. in consil. cvj. quædam mulier. Et ista conclusio est satis nota, sed plurius modis vtiliter limitatur.

Primo, quando possessio tempore constituitur erat penes P constituenem: alias secus, vt not. Ang. in d.l. quantumuis. §. si conductor. & Alex. ibi in si sequitur, & post Ang. admonet aduocatum eius qui agit virtute constituiti, vt debeat probare constituenrem possidere tempore constituti: & idem Ang. dicit in l. ij. circa fin. C. de acquir. poss. & in l. quaedam mulier. colum. j. vers. attende tamen. de rei vendic. & Bal. in l. j. col. j. quando licet ab empr. distced. & idem Alexan. consil. x. viso processu. lib. iij. hoc fallit in antiquis, vt Socin. scribit in consil. clxxxvij. in controuersia. col. iij. versic. tertio probatur. Et non sufficit quod constituens detineret: vt not. Bald. in rub. de contrahenda emptione. quæst. xvj.

19 † Secundo, fallit, quando primus emptor non soluisse pretium, nec habita fuisset fides de pretio: quia tali casu vera traditio non trãsfert dominium. §. venditæ. Infit. de rer. diuis. A fortiori ergo nec ista quæ inducitur per constitutum: vt notat Bald. in d. rubr. de contrahen. empr. in xvj. quæst.

Tertio, conclusio prædicta intelligitur quando res certa sit, quam quis constituat se possidere: secus si incerta sit quæ propter incertitudinẽ constitutum nihil operatur: vt not. Bar. in l. iij. §. incertam. supra, de acq. posses. & idem not. Ange. in l. qui de tota. §. incertæ. ff. de rei vendic. vers. & idem. vbi inquit, q. si venderem vel donatẽ quicquid habeo in tali fundo, & constituam me precario nomine possidere, non transferetur possessio propter incertitudinem. Et ad hoc bene facit quod not. Barcol. in consil. xliij. Petrus vendidit. vbi inquit, quod si venditio facta sit ad mensuram, quo casu antẽ mensuram non est perfecta venditio. l. quod sãpe. §. in his. supra de contr.

emptio. vnde tali casu constitutum nihil operatur: & secundus emptor cui facta est venditio & traditio, debet primo præferri: vt cõcludit Bar. in consilio præalleg. & ista videtur quarta limitatio ad conclusionem supra factam.

20 † Quinto, limitatur conclusio supra prædicta, quando constitutum fuit factũ præsentis: secus verò si absentis factum sit: quia tunc possessio non transferitur antequam illa ratificetur. 4 vt not. concludit Alexan. in l. quod meo. in prin. colum. ij. versic. item istud, quod hic dicitur. supra, de acq. posses. vbi limitando illum text. dicit, quod intelligitur quando erat præsens ille, cuius nomine sit constitutum. Nam tunc in illum per constitutum possessio trãsfertur: secus si quis constituat se possidere pro absente: quia illi non acquiritur possessio antequam ratum habeat. l. si communis seruus. §. j. de acq. poss. facit tex. in l. si ergo. supra de ne. gest.

Et ideo dicit Ant. de Butr. in ca. cum venissent in si. de rest. spol. q. si ille, pro quo absente fuit factũ constitutum expellatur de possessione antequam ratum habeat, nõ cõpetit ei remedium recuperandæ possessionis: quia ante ratificationẽ possessio acquisita non fuit. Et si nõc ratificatio caret post spoliationem, amitteretur ratificatio: quia non esset facta congruo tempore, videlicet tempore, quod constituens possideret: quia iam erat perditã possessio, argu. l. bonorum. supra, rem ratam hab. Et ad hoc allegat Anzon. de Butr. in d. cap. cum venissent. decisionem dominorum de Rota, in decis. cxlvj. incip. item licet amicus. & reperitur in nouis, in decis. cl. & sequitur Alexã. in d. l. quod meo. col. ij. quia ratificatus debet fieri re integra: vt not. Bart. in d. l. si vxor. §. si quis planẽ vxore.

12 supra de adul. vbi inquit, quod aliquo

aliquo fuit facta pax pro se & adherentibus suis sub pœna, & vnus ex adherentibus offensus fuit antequam ratũ haberet, q. licet postea ratificet, pœna non committitur. arg. d. l. bonorum. sic in proposito constitutum factum pro primo emptore vel donatario absente nõ potest ratificari, si ante eius ratificationem facta sit venditio & traditio secundo emptori vel donatario.

Et ampliatũ singulariter ista limitatio, etiam si notarius stipulatus sit pro illo absente, pro quo factũ fuit constitutum, vt sug. tradit Paul. x de Cast. in consil. cxv. visis his quæ narrantur. & plenẽ allegata sunt in secundo dub. versic. secundo videndum est. vbi ponit quæstionem de donatione facta absenti, pro quo notarius illam recipit, & stipulatus fuit, & ante ratificationem absentis fuit alteri facta donatio de eisdem bonis, concludit, q. ante ratificationem non fuit ius quæsitum primo donatario, per reg. l. si ego. de neg. gest. & alleg. §. generaliter. authent. quib. mod. nat. efficitur. Et quia speciale est in mutuo, vt alteri per alterum etiam ignorantem, actio acquiratur. l. certi conditio. §. si nummos. supra, si cert. pct. Non obstat stipulatio notarij: quia dicit ibi Paul. de Cast. q. stipulatio notarij non facit quod absenti ius acquiratur, nisi secunda ratificatione. Solũ enim operatur vt secura ratificatione vtilis actio sine cessione acquiratur, quod non esset in alio, quam notario, qui si stipuletur nomine absentis, etiam secura ratificatione actio illi non acquiritur sine cessione, vt latius profequitur Paul. de Cast. in d. consil. Et ibi ad propositum concludit, quod ratificatio non potest fieri in præiudicium secundi donatarij, cui medio tempore ius quæsitum fuit: quia illi fuit res donata &

tradita: allegat. si ergo. §. si res. ff. de iure dot. & not. in l. si indebitum. §. j. ff. rem rat. hab. Et hoc idem tradit Paul. de Cast. in consil. clxxxj. in casu præsentis, visis omnibus. lib. ij. Et id quod dictum est de notario, etiam tenet Bald. in l. nec ei. §. fati. datio. circa fin. versic. sextũ quæro. supra de adopt. vbi querit, si notarius recipit pacem pro absente intra terminum, nunquid post terminum ratificari possit? Et videtur primò q. sic, in notario qui alteri acquirit. Contrarium cõcludit, quia non obstante stipulatione notarij, ratificatio requiritur ante terminum: & sic Bal. tenet, quod non obstante stipulatione notarij ratificatio necessaria sit, secundum prædicta: aliã cõsuetudine Lugdunã in quadam donatione facta per magistrum Ioannem de Arbendo notarium, filie sue Margaritæ absenti.

Sexto limitatur non habere locum in primo emptore, vel donatario, cui factum sit constitutum sub conditione: quia licet purificata conditione cõditio retrahatur: vt not. Oldr. in constituto, in consil. cxxxix. supra alleg. in iij. dubio. Tamen si ante euentum conditionis, res pro qua fuit factum constitutum, alteri vendita sit, & donata, & tradita, illi ius quæsitum videtur, quod tolli nõ potest, licet prima cõditio constituti primi emptoris vel donatarij purificata sit: quia illa cõditio non trahitur retro in præiudicium secundi emptoris, vel donatarij: quia extremum a quo, non est habiles iuxta not. per Bart. in l. si is qui pro emptore. colum. iij. versic. idem si estimabile extremum, a quo. supra, de vsur. alleg. l. bonorum. supra rem rat. hab. vbi si ille actus, qui ratificatur, non potest secundũ veritatem fieri tempore ratificationis, illa ratificatio nõ trahitur retro: quia ex-

remum à quo, non est habitus. ^b Et idem probatur in l. necessario. §. q. si penitente. supra de petic. & com. rei vend. si ubi cōditio venditionis exitu re perempta, cōditio non retrahitur: quia extrinsecum à quo, non est habitus: & ita in proposito videtur: quia tempore purificatae cōditio illa clausula cōstituti non potuisset possessionē transferre: quia non erat apud venditorem: & hoc idem no. Bar. in l. quod meo. in l. supra de donat. & Alex. in consil. xv. visō testamenti. col. ij. lib. iij. & quia ad hoc ut rathabitio vel cōditio trahatur retro, requiritur quod res sit in eodem statu: ut not. tradit Bar. in l. si vxor. §. si quis vxorem. vers. vel aliter. supra de adul. & Alexan. in d. l. quod meo. in prin. col. ij. & in consil. lxxvij. visō. col. pe. lib. v. & Corn. in consil. cx. in iudicio diuisorio. col. pen. lib. ij. & ad idem facit, quod no. Bar. in l. res aliena. in prin. §. de pig. 24 a q. ubi cōcludit, q. ratificatio domini facta de obligatione rei suae per alium facta eius nomine, non praedicit illi, cui dominus ante ratificationem rem vendidit vel obligauit: & facit quod notat Abb. post Ant. de But. in d. cap. cum venissent. col. ij. de rest. spol. & quod not. Pau. de Cast. in consil. cxcvij. cum simi. in praesenti limitatione. supra alleg. Et ita aliis consilii in ciuitate Antonon. pro magnifico barone Dales. vltimō cōclusio supradicta limitatur procedere stante primo contractu venditionis. valido: secus si nullus fuisset: quia cōstitutum in contractu nullo nihil operatur. vt no. Bal. in l. ex testamento. C. de fideic. dicens, q. si non valet principale, consequenter non valet precariū eius accessoriū. Et idem not. Bal. in c. ij. de feu. d. i. in vic. leg. commul. & sequitur Alex. in l. ij. §. si vir. & l. quod meo in prin. supra, de acq. pot. & larius idē Alex.

in consil. lxxxj. lecto & discusso. col. iij. lib. iij. Et hoc bene procedit in ista possessione, quae à iure per cōstitutum trāsfertur: quia pariter potest à iure annullari: secus est in possessione reali, quae in facto constituit, quia illa transfertur licet cōtractus principalis sit nullus. l. ij. §. si vir. §. de ac. pot. vbi Pau. de Ca. ita dicit & declarat: & hęc factis sunt de cōstituto. 25 Tercio, noto ibi doli, & culpam, quod in pluribus cōtractibus hic enumeratis, venit non solum doli, sed etiam culpa. Et de leui intelligitur: quia sub nomine culpae, quando profertur à lege, de leui intelligitur: vt not. Bal. in auth. quod locū. in ij. q. infra de colla. alleg. l. si cum venderet. §. fin. supra de pig. act. & not. per gl. in venditione. §. tempore. in verbo. ex culpa. & Bart. ibi, in vlt. not. supra de bonis autor. iudic. poss. & facit glossa in §. praeterea. in versic. culpae. institur. quib. modis re contra. oblig. & in l. si filius familiaris. §. marito. in versic. culpa. ff. sol. matrim. & not. Bald. in l. accepta. in yj. C. de vsur. Et hoc intelligitur nisi secundum subiectam materiam esset aliud dicendum, quia tunc culpa intelligitur secundum subiectam materiam: vt not. Bald. in l. quae fortuitis. col. iij. versic. sed dubitatur. C. de pig. act. cum si. vt per Alex. in l. si mora. col. v. supra, sol. matrim. 26 Hoc tamen non habet locum in testibus: quia si deponunt de culpa in contractu gratia vtriusque celebrato, non intelligitur de culpa leui secundum subiectam materiam: quia probatio non concludit, cum possit intelligi de leuissima culpa: vt not. Corn. Perus. in consil. cxvij. videtur, prima facie. col. iij. lib. j. Et hoc ex eo videtur, quia probatio debet de necessitate concludere. ca. in praesentia. de prob. l. non hoc. infra vnde le. Et idem in testibus indefinita non

non recipi potest vniuersali: vt notat Abb. post Innocent. in cap. auditis. de praescript. Alex. in consil. cx. visus acutissimis. lib. j. 27 Et discurrendo breuiter quomodo veniat culpa in cōtractibus & hic enumeratis. Primo in mandato. Conclusio sit, quod regulariter in mandato mandatarius tenetur de dolo, lata, & leui culpa. text. hic declarando vt dixi. facit text. in l. si procuratorem. §. finali, supra mand. in l. in re mandata. in fin. C. manda. Et ista conclusio videtur procedere in mandato, quod medietatem diligentiam videtur requirere: vt emere aliquid, vel negotia gerere. Secus est in mandato in quo maxima diligentia requiritur, vt in mandato ad lites: §. quia tunc procurator de culpa etiam leuissima tenetur l. procuratore. C. mada. & no. Dyn. in reg. contractus, cū similibus, vt tractat Alexan. in consil. xij. visō puncto. col. ij. lib. iij. Et ex hoc ibi infert, quod capitaneus galearum de leuissima culpa tenetur, quia tale negotium videtur exactissimam industriam requirere. Si vero in mandato continetur illud quod modicam aut nullam requirit industriam, vt in mandato facto fideiussori, q. soluat vel alicui portet literas: tunc solum mandatarius de dolo & lata culpa tenetur l. si fideiussor. in princip. & §. j. supra mandati. Et ita adaptando iura supra alleg. concludit Bart. in l. q. Nerua. col. pen. vers. ix. quero supra de pos. in l. cum qui. §. si. supra de sur. & sequitur Bald. in l. quae fortuitis. in pen. col. vers. iuxta hoc reuoco in dubium. C. de pigno. actio. Paul. de Cast. in l. in rebus. in prin. supra commod. & Ange. Arct. in §. mandatum, in fin. instit. manda. glo. tamen in l. in re mandata. C. mandar. in verbo, exactio. aliter distinguat, considerando cuius gratia

factum sit mandatum. Sed gl. instit. mand. in §. mandatum. in versic. iusta causa. non approbat dictam opinionem. dicens, quod cōtractus mandati multum distat, ab aliis cōtractibus. Et hoc patet ex eo quod supra dictum est de procuratore ad iudicia, qui etiam de leuissima culpa tenetur, & tamen mandatum factum videtur gratia mandantis. Et supradicta habent locum in actione mandati directa: secus in contractaria in qua venit leuissima culpa, l. si seruus communis. §. quod vero. in princip. & ibi Barrol. supra de furtis. Et hoc limitatur & declaratur vt per Bald. in l. quae fortuitis. colum. penul. C. de pig. actio. 28 Secundo dicitur hic de commodato: nam commodatum differt à precario: quia precarium conceditur ad voluntatem concedentis, l. j. supra de precatio. c. fin. de precat. & supra dictum fuit. Sed commodatum sit ad certum vsum: & debet esse gratuitum. l. si rem tibi inspiciendā, supra de praescriptis verb. item debet fieri cum certo tempore expresso vel tacito: secus si concessio facta sit ad certum vsum indeterminatum, quia esset precarium: vt not. Bart. in l. j. in prin. supra de preca. & in l. lita commodato. §. sicut. supra commodati. per l. Lucius. ff. de donat. & idē not. Bal. in l. Aquilius. in j. oppo. supra de donat. & idem not. Bald. in l. ij. C. comod. & Ange. Arct. sequitur in §. sequens. col. iij. instit. de action. Et commodatum non potest reuocari nisi vbi finito. d. l. in comodato. §. sicut. in c. j. in fin. eo. tit. de commod. sufficit tamen, quod tantum temporis elapsum sit, q. potuerit commodatarius perficere vsum ad quem res fuit commodata. Et si non sit vsum etiam propter aliquod impedimentum, reuocatio non impeditur: vt not. Bar. post glo. in d. l. in commodato

dato. §. sicut. Et in commodato quia gratia comodatarij communiter fieri solet: ideo de leuissima culpa regulariter comodatarius tenetur. §. item is cui instituitur. quibus. mod. re. con. trahi. oblig. & l. j. §. is quoque. ff. de actio. & oblig. l. in rebus. in prin. l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. com. mo. c. j. in prin. de commo. Secus si gratia vtriusque dantis & recipientis factum sit commodatum: quia tunc solum de leui culpa obligatur l. in rebus. §. hoc ita. supra commod. l. si cum venderet. §. fin. & ibi gl. supra de pignor. actio. si vero tantum gratia comodantis factum sit commodatum, comodatarius solum de dolo & lata culpa tenetur d. l. si vt certo. §. interdum. supra commodati. & gloss. ibi ita distinguit, & latius tradit Bart. in d. l. q. Nerua. col. fi. in ver. xij. quarto. & Bald. in l. quæ fortuitis. col. pen. C. de pigno. actio. Abb. in d. c. j. col. ij. Et ex prædictis infert Bart. in d. l. q. Nerua. in loco præalleg. ¶ non esse differentiam inter commodatum & depositum, data paritate terminorum: sed differentia quam facit text. & in d. l. si vt certo. §. nunc videndum. videtur procedere, considerato eo quod plerumque contingit & quia commodatū gratia comodatarij & depositum communiter gratia deponentis fieri solet. Et propter hoc in dubio præsumitur, quod rogatu comodatarij sit factum commodatum: vt not. Bart. in dicta l. si vt certo. §. interdum. & sequitur Angel. Aretin. in dicto §. item is cui instituitur. quibus. mod. re. con. trahi. oblig. vbi dicit, quod cautus sit ille qui agit contra comodatarium, vt dicat, quod ipse comodatarius rogauit & petiit. Ita tamen cautela non videtur necessaria ex eo quod dictum est, quod rogatus comodatarij præsumitur factum commodatum. Et ad iudicandum

cuius gratia contractus sit celebratus, debemus inspicere principale propositum: vt not. Bar. in l. rogasti. supra si certum petatur.

30 ¶ Et ex prædictis, inferitur, quod si comodatarius vtatur re comodata ad vsum pro quo fuit comodata, & res deteriorata sit, non tenetur l. si ff. commodat. Et si res comodata remittatur per auctum idoneum communi opin. & à casu perditata sit, non tenetur comodatarius. l. argentum. supra commodat. Qui tex. limitatur, & declaratur, vt dixi in cap. significante. de appellatio. & tradunt Modern. in l. j. ff. de eo per quem factum est.

Tertio dicitur hic de venditore 31 ¶ qui etiā ipse de dolo & culpa tenetur: vt hic dicitur. Et de culpa leui intelligitur, cum gratia vtriusque contractus celebratur: vt concludit gloss. per illum tex. in §. cum autem. in l. de contrahen. empt. in versu. neque culpa. & in l. custodiam. ff. de peric. & commod. rei vend. & text. in d. l. si vt certo. §. nunc videndum. vers. sed vbi. Nam licet in re vendita periculum pertineat ad emptorem, d. §. cum autem. & in l. j. C. de peric. & commod. rei vend. debet tamen venditor custodiam in re vendita præstare, qualem bonus paterfamilias in rebus suis adhiberet, l. quod scire. §. si res vendita. supra de contrahen. empt.

32 ¶ Quarto, idem est in contractu pignoris: vt hic dicitur. Gratia enim vtriusque contractus pignoris celebratur: & ideo de dolo, lata, & leui culpa et dicitur tenetur. §. creditor quoque. in l. i. quibus modis re con. trahi. oblig. & d. l. si vt certo. §. nunc videndum. vers. sed vbi. & l. si, ut ibi gl. Bald. C. de pignori. & l. si cum venderet. §. fin. & ibi gl. ff. de pignor. actio. Et ista conclusio procedit in pignore conuentionali prout textus

36 xus hic dicit, & iura supra allegata loquuntur. Secus est in pignore pretorio vel iudiciali in quo creditor h 1 de lata culpa tenetur. l. prætor ait. §. est præterea. supra de bonis auct. iud. poss. vbi text. expresse istam differentiam facit. Et no. Bar. in l. j. ff. de pign. actio.

31 ¶ Quinto, dicitur hic de contractu locationis & conductionis, in quo vterque adiuuic tenetur de dolo, lata, & leui culpa, vt hic, quia gratia vtriusque celebratur. d. l. si vt certo. §. nunc videndum. vers. sed vbi. Ad id tenetur in l. in iudicio. C. loca. vbi gl. & §. qui pro vtu. vbi glo. in l. i. loca.

Hoc fallit in rebus quæ leuiter franguntur, in quibus venit etiam culpa leuissima. l. si merces. §. qui columnam. vbi glo. supra loca. & not. per gl. in d. §. qui pro vtu.

Et ex prædictis inferitur ad quæstionem quam ponit Bal. in cons. ccxix. tucl 34 pien. Vannarius. lib. j. quod ¶ pro equo quem quis accipit ad vettura, si in itinere infirmatus sit, & conductor apud hospitem dimisit, & mortuus sit, non tenetur: quia de vitio naturali, nec de casu fortuito, nec etiam de leuissima culpa conductor tenetur, per supra dicta.

Et similiter inferitur ad gl. in auct. de non alienand. §. scire autem. vers. fe-

35 cit. quæ dicit, ¶ q. emphyteuta qui rem deteriorem facit, tenetur quando talis deterioratio proveniat ex lata, vel leui culpa: quia contractus gratia vtriusque celebratur. Et not. Bal. in auct. qui rem. de factosan. eccl. C. in j. col. vers. tertio requiritur. & tradit Alex. in cons. cxvii. in casu de quo quæritur. col. pen. lib. v. Similiter inferitur ad quæstionem quam ponit Corneus Petrus. in cons. cxvii. pro dicto vitio l. lib. iij. ibi. de vitiorum qui perdidit facculum in quo erat argenteum.

36 Sexto dicitur hic de dotis datione. Nā

etiam contractus dotis gratia vtriusque celebratur: ¶ ideo maritus de dolo, lata, & leui culpa tenetur. l. vt hic. & in d. l. si vt certo. §. nunc videndum. vers. sed vbi. & no. per gl. in l. si constante. §. si maritus. in verbo cul panda. in fi. & in l. si mora. in ver. culpa. supra sol. mat. Illo tamen casu tenetur de leuissima culpa: videlicet quando in rebus suis esset diligentissimus, vt per gloss. morab. in l. in rebus. C. de iure dor. in gloss. j. in fin. & Alex. in l. etiam. §. licet in prin. ff. sol. mat. Et ibi post Nicolaum de Neapoli dicit hoc modo posse limitari omnia iura dicentia quem teneri de dolo, lata, & leui culpa. Et ibi infert ad quæstionem de boue, quam ponit Bal. in l. pignus, sed voluit allegare l. quæ fortuitis. col. iij. vers. sed iuxta prædicta quæritur. C. de pignor. actio. Eodem modo si esset leuissima culpa in faciendo, maritus tenetur: quia cum de leui tenetur, vt supra dictum est, leuissima culpa in faciendo & equiparatur leui in non faciendo: vt per Bartol. in l. quod Nerua. in vij. q. prin. vers. item quæro vtrum. supra depositi. Et ad hoc est glo. no. in l. si mora. & Alex. ibi. ff. sol. mat.

37 Septimo, etiam in tutela ¶ obligatur tutor de dolo, lata, & leui culpa, vt hic: & est tex. in l. quicquid. C. arbit. rure. & in l. tutori. C. de negot. gest. in l. iij. §. tutores. vbi gl. in vers. inconsideranter. supra de suspect. tut. vt no. Bart. in l. quod Nerua. col. penul. in x. q. Et ibi excipit duos casus in quibus tantum de lata culpa tenetur. & tradit Bald. in l. quæ fortuitis, col. penul. C. de pigno. actio. Ang. Aretin. in §. actio num. col. xxij. in l. i. de actio. & vide text. in l. i. C. arbi. tut. in l. si tutor. supra de adm. nist. tue. & Ful. in consil. xxv. spectabilis miles. in fine. Et faciunt quæ dixi in consil. clxxvii. & in consil. cccij.

excij. & in consil. ex. col. sin. Et licet tutor de leui culpa teneatur: haeredes tamen tutorum solum de lata culpa conuenerunt possunt. l. j. & per totum. C. de haered. tut.

1 Succesorie octavo dicit de adione l. 38 negotiorum gestorum, in qua etiam regulariter venit dolus, lata, & leuis culpa. l. tutori. C. de neg. gestis. Et per illum tex. hanc regulam facit glo. in l. ij. §. Interdum. §. de neg. gest. & §. sunt autem. Instit. de oblig. quae ex quasi contract. Et licet iste qui alterius negotia gerit videatur se ingere, tamen regulariter de leuissima culpa non tenetur, ut facilius homines inducatur ad gerendum negotia absentium quae periret: vt not. Bart. in l. quod Nerua. col. sin. in xj. colum.

Et considerandum est, quod ista actio negotiorum gestorum numeratur inter contractus, qui gratia virtusque celebrantur, quod ex eo fieri videtur, quia cum sponte quis veniat ad negotia alterius, illa oblatio facit, quod etiam eius gratia contractus videtur celebrari. arg. l. j. §. supra de positi. Merito ergo tenetur de leui culpa: quia in contractibus bona fidei qui gratia virtusque celebrantur, quis tantum de leui tenetur. l. si feruus. §. cum quid. de legat. j. l. limitatur tamen ista conclusio, vt per glo. in d. l. ij. §. Interdum. de negot. gestis. & Bar. ibi sequitur. & in d. l. q. Nerua. col. sin. Et Ang. Arc. in §. actionum. col. xvij. vers. quare de quo tenetur gestor. Instit. de actionibus.

¶ Nono, dicitur hic de societate. ¶ 9 ¶ Nā in tali contractu etiam dolus & culpa praesertitur, vt hic dicitur: & de leui culpa intelligitur, quia gratia virtusque celebratur. l. si vt certo. §. aut videtur. vers. sed vbi. & ad idem tex. in §. si instit. pro socio. & in l. fo cius pro socio. & in l. cum duobus. §. j. supra pro socio. Et tradit Alex. in consil. xlvj. circa primum. col. v. lib. j.

Et praedicta conclusio procedit, nisi focus in suis rebus negligens esset: quia sufficit illam adhibere diligentiam quam in rebus propriis praestare solet: vt dicitur in dicta l. focus socio. & dicto §. si instit. pro socio. Et not. Alex. in consil. c. j. super primo. col. v. l. ij. Et hoc declaratur vt per glo. in d. l. cum duobus. §. j. in vers. venit. quā pro notabili sequitur Ang. Arc. in §. si instit. pro socio.

Et ex praedictis inferitur, quod cum socius teneatur de leui culpa, tenetur de furto. l. cum duobus. §. damna. ff. pro socio. not. Bal. in l. si creditor. C. de pigno. actio. & Corneus Perus. in consil. ccvlij. pro dicto victrali. col. iij. lib. ij.

40 ¶ Decimo & vltimo dicitur hic de reru communiōne, in qua etiam dolus lata & leuis culpa consideratur, vt hic, & in l. haeres. §. nō tantū. in l. & puto. §. sed & si. supra famul. hereditaria. Et tamē notādū, quod leuis culpa in rebus cōmuniōne aliter consideratur, quā in rebus alienis: quia in alienis diligentia requiritur quā diligens paterfamilias praestare solet. l. si cū videret. §. si. cum l. sequenti. supra de pign. actione. & l. si procurator. ff. ad l. Aquil. sed in rebus cōmuniōne sufficit talē praestare diligentiam quā in suis rebus adhibere solet. d. l. haeres. §. nō tantū. & ita declarat Bar. in d. l. q. Nerua. col. ix. ver. ad primū. & ver. ad secundum. Et idem in l. j. §. de sol. col. ij. vbi etiam limitat quod dictū est de rebus alienis, nisi committatur res arbitrio recipientis: quia tunc illa verba important vt faciat illud quod in rebus suis faceret, per illum text. ibi cum gl. & not. Bal. in l. j. in ij. opp. C. de his quae pro ne not. cum sim. vt tradit Alexan. in consil. c. j. super j. col. iij. lib. ij.

41 ¶ Quarto principaliter noto, valere conuentionem contra naturam contractus, vt quis in plus vel minus

nus teneatur, quam de iure obligatus sit: quia contractus ex conuentione legem accipiunt, vt hic dicitur, & in regul. contractus. eod. titu. in vj. l. j. §. si conuenit. & in §. sepe. supra de positi. in l. pacifet. §. de pact.

Et ista conclusio procedit quando natura contractus solum alteratur: focus si mutetur illud, quod esset de substantia contractus, quia tunc conuentionio non valet. l. cum precario. supra, de precas. facit text. in l. ij. supra de vsu fructu. eorum rerum quae vsu consu. & l. per seruum. §. denique. C. de vsu & hab. & in l. pacta conuentione. ff. de contrahend. emp. in l. cum mansueta. eod. titu. Et hoc intelligitur, nisi conuentionio possit in aliam dispositionem transire: quia tunc illa conuentionio quae non valet prout agi videbatur, in aliam dispositionem transferretur, quando verba conueniunt & hoc partuntur. l. vbi ita donatur. supra de don. causa mort. vbi Bart. declarat.

42 ¶ Quinto noto, quod dolus per pactum remitti non potest. idem dicitur in l. j. §. si conueniatur. vers. c. il. l. d. supra de positi in l. si vnus. §. illud. supra de pact. l. in commodato. In princ. supra commod. & rationem text. hic adducit: quia hoc bonae fidei iudicio contrarium est. ista tamen ratio non videtur generalis: quia idem videtur in contractu stricti iuris. l. si quis. cum aliter. de verbo. oblig. l. dolo. C. de inuti. stipu. Et ideo illa ratio esse videtur, ne detur occasio delinquendi. l. conuenire. supra de pact. dotali. Et ista ratio, quia dolus remitti non potest, in generali remissione vel liberatione facta alicui, non venit dolus. l. nou. solum. l. ij. §. fin. l. Aurelio. §. Caius. supra de lib. le. & l. si feruus vetuus, de leg. l. i. quidam decedens. in princ. supra de admitt. tut. vbi Bart. cum sim. vt tradit Alexan. in consil.

lxj. feuerissimus. lib. iij. & in consil. clxij. praesupposito primo. lib. v. Et idem Ang. in consil. clxij. reuocatur in dubium. & in consil. clxxij. filius Hugonis. & Bal. in consil. se. in causa praesenti. in prin. lib. j. secundum formam nouam. vbi inquit, quod in nulla latitudine potestatis dolo includitur. l. creditor. §. Lucius. supra manda. Et idem not. Fulg. in consil. c. ij. nobilis vir. Et de hoc late dixi in consil. clxxvij. vbi hoc limitatur & declaratur, & consil. excij. vbi videndum est.

43 ¶ Et licet dolus remitti non possit, lata culpa tamen remitti potest: vt not. in d. regula. contractus. eod. titu. in vj. facit text. in l. si vt certo. §. interdum. ff. commo. Et not. Alexan. in l. si mora. col. j. supra sol. mat. Et idem Fulg. dicit in consil. xxv. spectabilis miles. colum. penul. alleg. istum text. qui dolo loquitur.

Potest tamen responderi, quod idem potest in lata culpa, quae dolo equiparatur, adeo, quod si dicatur de dolo tantum, lata culpa non excluditur. l. j. §. si mens. fal. mod. dix. nisi dicamus, quod remissio doli est contra bonam fidem vt dicitur in l. j. §. conueniatur. ff. de positi. Et ista ratio non videtur habere locum in lata culpa quae ex simplicitate & quadam fatuitate procedit: vt not. Bart. in d. l. q. Nerua in diffinitione latae culpa. Et per gloss. §. pen. insti. quibus. mod. re contrahi. obli. Et ad hoc facit: quia lata culpa videtur dolus praesumptus. d. l. quod Nerua. quia quidem dolus praesumptus remitti potest: vt tenet Ant. de But. in ca. fraternitatis. col. ij. ver. fallit quarto. de testi. Et Feli. ibi sequitur col. iij. Contrarium tamen voluit Paul. de Cast. in d. l. si vnus. §. illud. supra de pact. per tex. in d. l. quod Nerua.

44 ¶ Ad hoc facit, quia licet minor restituatur aduersus dolo: prescribitur

prum, vt per gloss. in l. vbi exigitur. ff. de eden. hoc non habet locum in dolo præsumpto de futuro, vt not. Bartol. in d.l. vbi per l. auxilium. in princ. §. de minor. vbi Barto. & idem Barto. in l. j. §. nuntio de oper. noni nuntia. cum siml. vt tradit ibi Alex. Concordari possunt, si dicamus qd dolo præsumptus de futuro remitti possit, quando in non faciendo consistit, vt in iure, qui non fecit inuentarium, vt dixi in consi. clxxviii. supra alleg. Et ista opin. Ant de Butr. intelligitur: si vero dolo præsumptus in faciendo consistat, remitti non possit. Et tali casu dictum Pauli de Cast. procedat per rationes quæ habentur in consi. præalleg.

Item quod dicitur hic de dolo, intelligitur de dolo futuro: secus est in dolo præterito, qui remitti potest. vt per gloss. & doct. in d.l. si vnus. §. illud. §. de pact. Et not. Bart. in l. quidam de ced. in princ. §. de adm. tut. Ultimo, cõsuetudo supra facta procedit si dolo expresso remittatur, prout iura supra alleg. loquuntur. † Tacite vero etiã dolo de futuro remitti potest, secundum glo. in d.l. si vnus. §. illud. per illum tex. in vers. quamuis. Et idem glo. in l. iuris gentium. §. sed & si quis paciscatur. supra de pact. Paul. de Cast. & Moder. in d. §. illud. reprobant istum intellectum. Et dicitur, quod nec etiam tacite remitti potest: quia tex. dicit, nulla passione, & sic nec expressa nec tacita. Et quia subest eadem ratio, ne detur materia delinquenti, ad §. quamuis, respondetur, quod in dolo de præterito intelligitur.

Sed certe opin. glo. videtur aperte probari in d. §. illud quamuis. vbi text. aduersariæ loquitur ad illud quod supra proxime dixit de dolo. vnde in eodem casu intelligitur, & sic in dolo de futuro vt bene aduertitur. Et non est noui, quod aliquid per-

mittatur tacite fieri quod expresso prohibetur, vt patet in iuramento calūniæ quod tacite remitti potest, quamuis expresso non possit. c. j. de iura. cal. in v. l. iij. §. sed quia veremur. C. de iura. cal.

Non obs. text. qui dicit, nulla pactio, quia de pacto expresso intelligitur: quia tacitum pactum nõ est pactum propriè: vt not. Hof. de pact. in prin. in diffinitione. & dixi in rubr. C. de pact.

46 Ultimo noto regulam, † quod debitor speciei ex natura contractus de casu fortuito non tenetur, ad idẽ tex. in l. in rebus. in prin. supra commod. in d.l. quæ fortuitis. C. de pign. actio. in l. j. C. de deposi. in l. j. §. si eo tempore. supra, de administ. rer. ad citi. perti. & l. si res populatis. supra de admin. tut. Vbi glo. limitant hoc tripliciter. Et pro illa glossa est tex. in cap. ij. de deposi.

Primo enim limitatur, nisi debitor sit in mora: quia tunc periculum casus fortuiti ad eum pertinet. l. quod te. supra si cert. pct. l. si ex legati causa. de verbo. oblig. cum si. Et hoc etiam habet locum in mora irregulari. l. meritò. la. j. §. certissime. supra de vi & vi arm. & not. Baldus in consilio lxxxij. sunt quidam. lib. j.

47 † Secundo fallit, quando culpa præcedit casum: quia tunc etiam debitor de casu tenetur. §. item is cui. in si. Insti. quibus mod. re contrahitur obli. ibi, si modo non ipsius culpa is casus interuenit. Et tex. in l. in rebus. supra commod. cum siml. vt tradit Rom. in cons. ix. quod pars condemnata. Et hoc procedit quando culpa est ordinata ad casum: vt in iuribus præalleg. scens si culpa non fuit ordinata ad casum; quia tunc de casu is non tenetur, licet in culpa fuerit. l. si is qui. supra de actio. & obli. l. fin. §. si ea conditione. supra de leg. Rhod. de fac. & l. si astus. §. etiã autẽ. supra

suprà quod vi aut clam. & not. Bar. l. si vt certo. §. interdum. vbi latius hoc declarat. §. commod.

48 Tertio † fallit, quãdo quis pro casu fortuito se obligauit. l. j. C. de pop. negotiorum. C. de negot. gest. & in c. ij. de deposi. & not. Bart. in l. sed & si quis. §. quæstum. col. fin. §. si quis cauit. vbi post gloss. ibi tenet, qd sufficit si quis dicat in se suscipere periculum casus fortuiti, & tenetur de omni casu. d. l. quæ fortuitis. C. de pign. act. & l. si quis fundũ. in prin. ff. loca. & d. c. ij. de deposi. vbi Abb.

Et idem Bart. per illum tex. in l. Titius. in prin. & de lib. & posth. cum siml. vt tradit ibi Alexan. qui dicit illum esse cõmunem opi. ista tamen altiorum postularent indagine: ideo videndum est in d. l. sed si quis. §. quæstum. quia in singulis insistere longum esset. Et ex his ista expedita sit.

A D D I T I O.

a Dolo. Ita quod nõ de lata, vt tenuit Ioan. Igne. hic, & nimis effuse in l. iij. §. si quisquam. col. v. cum nouem col. sequentibus. ad Syllan. sed verior est communis sententiã quam tenet Dec. hic, & tenuit d. Pyreus legendo Aurellis, me audiente. Ann. 1118.

b Teneur. Adde tex. apertũ. in l. quæ sitũ. §. cum quoq. ff. de precar. G. S.

c Depositarij. Barb. tamen in c. bona fides. de deposi. in ij. col. ponderat illum tex. in contrariũ in illa xquiperatione, quam ibi tex. facit, de eo qui se obtulit, & de eo, qui pecuniã pro custodia recipit. Et certè hæc opin. Barb. videtur de iure vera, & procedere, quando sumus in dubio: tunc enim præsumitur cõtractus celebratus pro eo qui se obtulit, & sic præsumptio iuris est cõtra eum: suspensũ est enim, & c. l. vxori. §. j. ff. ad leg. Cornel. de fal. l. ex sententia. ff. de test. tutel. l. si quenquam. C. de episcop. & cler. & in auth. vt ij qui oblig. §. quoniam. & est gloss. plena

& ordinaria in l. quæ omnia. §. j. ff. de procur. Cui præsumptioni standum videtur, quod ad contrarium præbetur, iuxta gloss. in l. nuptura. ff. de iure dot. Decij autem opin. teneant in casu in quo loquitur, quãdo constat rogantem nullam habere vtilitatem ex deposito, quo casu iniquum esset eum propter liberalitatem, & officium suum in plus teneant. arg. l. sed si quis ex signatoribus. ff. quemadmodum. test. a perian. G. S.

d Pactum sit. Vide Barb. c. bona fides. de deposi. vbi dicit hæc communem opin. tamen ipse in cõtrarium ponderat ibi text. in xquiperatione quam facit de eo qui se obtulit: & de eo qui pecuniã pro custodia recipit, quæ vide. ij. col. & vide eum, quia vult quod quando quis se obtulit, videatur cõtractus celebratus gratia recipientis tantum. H. C.

e In non faciendõ. Facit tex. quia grauius est delictum, quod committitur in faciendõ quam in omittendõ. glo. est in l. lege Cornelia. ff. ad Syllan. Et notandum est, quod propter dolum commissum in omittendõ nõ iuratur in litem. tex. est, & ibi doct. in l. argentarius. §. cum aurẽ. quem ad hoc repuro singularẽ ff. de ed. n. Alex. in l. qui accipere. C. de edend. Quod etiã pro sing. annotauit Lud. Rom. in singul. ccccvi. Interet aduersus dolo sum. Et Alex. ind. consil. cccxliij. quãdo dolo. vol. vij. de quo tamẽ late per Cognol. in l. j. nu. 116. C. de senten. quæ pro eo quod inter est. Ex quibus potest inferri ad illud de notario, quod ponit las. quẽ omnino vide in l. si prius. col. xvij. ver. pro ista parte. nu. 49. ff. de oper. no. nuntia. Gab. Saray.

f De casu teneur. Vide Paul. de Cast. in l. j. §. si euenierit. ff. de deposi.

g Periculum. Et hoc verissimum & xquissimum, quando se sum tenetur in genere generalissimo, secus si te-

- neretur de gente subalterno, puta de certo aceruo posito in tali arca, vt patet in l. in nave faupheij, supra loca. quia tunc illo genere subalterno preemp'o, esset liberatus, & ita debet intelligi illa lex non autem de be' excedi extra casum suum ad genus generalissimum, & ita intelligit, d. l. in nave faupheij, Dec. in l. quod te, col. j. s. si ext. p'ctat. facit Desi. consil. vj. C. M.
- h Contra. Barbat. c. fin. tenet contra Abb. alleg. l. Lucius. de dona. supra. Vt dixi. Adde eundem Deci. in l. ij. in prin. col. iij. verfic. secunda conclusio. num. 13. in vltima ledura. ff. si ext. pet. Gab. Saray.
- k Reuocatum. Vide eundem Deci. supra eo. in l. eius est nolle. nu. 6. G. S. Concedentis. Est bonus tex. in l. Lucius. de donat. supra vbi etiam probatur, q' si concessum sit ad voluntatem quod morte cōcedentis non extinguatur. Hier. Cuch.
- m Constitutum. Latē do. Andr. Tirag. in tract. de constit. poss. & in tract. de mort. futū. le vis. C. M.
- n Col. iij. num. 9. vbi dixi. Auton. Negusan. tract. pign. fol. 5. C. M.
- o Non potest. Infra eod. litemper in stipulationibus. nu. 15. C. M.
- p Penes. Dixi ad Alexan. consil. clxj. num. 1. lib. vj. C. M.
- q Ratificet. Bertran. consil. cccij. donatio. lib. xxxij. dixi ad Alex. consil. lxxxvij. nu. 3. lib. v. C. M.
- r Remedium. Idem Alexan. consil. cx. num. 3. (vbi dixi) lib. j. consil. clxvj. num. 3. lib. vj. C. M.
- s Et adherentibus. Ita etiam si alicui faciat securitatem debet facere pro se, & adherentibus suis: vt not. pulchre Bart. in l. illicitas. §. ne potentiores. col. j. nu. 5. ff. de offic. p'ced. G. S.
- t Ratum. Vide eundem in regu. semper qui non prohibet. infra eod.
- v Notarius. Adde eundem Dec. in l. j. col. vj. nu. 22. C. de pact. G. S.
- x Paul. consil. xv. lib. ij.
- y Ratificatione. Idem Bertran. consil. cxvj. vita consil. in fin. consil. cccij. donatio. lib. iij. Alciat. Parec. lib. iij. c. xij. facit Bart. l. iij. §. hoc autem iudicium. col. ij. de dama. infec. Tamen contraria opi. de iure erat vterior & cōmunis quam tenet Alex. consil. lxxxj. num. 6. (vbi dixi) consil. clxxxv. nu. 7. lib. vj. consil. liij. nu. 4. lib. vj. Guid. Pap. decif. Delph. xlix. & ipse Deci. infra eod. tit. l. quo tutelā. in fi. Sed opin. Deci. hic confirmata fuit noua constitutione regia 1539. §. cxxxij.
- z Lugduni. consil. cxxvj. idem consil. cxxlvj. & ccccxxxij. C. M.
- a Tamen. Facit Alexā. consil. clj. nu. 1. consil. cxxxvij. nu. 4. lib. vj. sic non valet quando confertur in tempus quo constituens nō possidebit, puta post mortē. Alex. consil. lxxxij. col. ij. lib. ij. Bertran. consil. cccxv. quoniam Andr. libr. ij. licet contra facit Mar. Affli. decif. Neapol. iij. col. iij. C. M.
- b Habile. Corn. consil. clxxij. col. pen. libr. ij. Deci. consil. ccccix. in fi. licet. Socin. l. si. num. 6. supra, §. ex noxali causa agatur. C. M.
- c Intelligitur. Deci. l. in actionib. col. vij. §. de in litem iuran. l. si morra. col. ij. solut. matr. Alexan. consil. lxxij. nu. 1. lib. vj. C. M.
- d In contractibus. Vide l. l. domus. iij. col. de legat. j.
- e Mandatarius. Quando mandatarius teneatur de leuissima culpa: & que dicatur leuissima: & quando de dolo vel lata culpa, vide Pau. de Castr. in l. in rebus. ff. commodati. Bart. in l. eum qui. §. si culpa. ff. de furtis.
- f Lites. Lancelo. Deci. l. cum res legata. §. itaque si Stichus. col. fi. de lega. iij. ratio propter peritiam astrictam ex eo quod idoneū se profertur ad id quod summam diligentiam requirit, dixi in tract. de eo quod interest. nu. 144. cum seq. C. M.

Plerun

- g Plerunque contingit. Adde eundem Deciū in l. iubere cauere. in prin. nu. x. ff. de iurisd. omni. iud. G. S.
- h Creditor. Caue vt intelligas secundum hanc iura, videlicet in credito remisso non ad administrandū, sed ad inquitandū. Secus si creditori ipsi vel cuius committatur administratio vel custodia rerum rei, quia tunc etiam de leui culpa tenetur, vt noue declarauit in consuet. Patif. c. vj. glof. vij. q. ij. C. M.
- i Teneat. Adde Bal. in l. que fortuitis. fi. co. C. de pi. act. Doc. l. sumora. fol. ma.
- k Faciendo. Anchar. Phil. Franc. c. inquisitionis. in fin. de her. Curt. Junior. l. vnica col. viij. num. 25. C. de sen. que pro eo quod inter Ias. Dec. authen. qui rem C. de fac. sanc. ecclie. Dec. l. si. col. iij. C. de pact. l. actione. in fi. C. de transact. consil. cxcij. C. M.
- l Actio. Vide Bald. d. l. que fortuitis. penult. col. m.
- m Societate. Adde Bald. d. l. que fortuitis. fin. col. m.
- n Delinquendi. Vide Bal. in l. sic cum antea. C. de arbit. & in l. si. de contrahen. empt. Hier. Cuch.
- o Dolus. Vide gl. & doct. l. transactio. C. de transac. & in l. si vnus. §. illud. de pactis. Bald. in l. aduersus. C. de except. Bart. in l. Pomponius. in ix. col. de negot. gest. H. C.
- p Dolo. Vide istam regul. per Soci. in suo tract. fallen. in reg. xcv. H. C.
- q Remitti. Tacite non expressē. Bald. l. j. in fi. C. de vfu. Alcia. l. actione. vers. specialiter. C. de transact. adde Hip. Marfil. sing. cclxxxix. C. M.
- r Alleg. & consil. ccccviij. col. fin.
- s Potest. Vide Bald. in l. cum necessitatem. C. de fideicommiss.

In l. Quatenus. Argum.

- 1 Interesse quotuplex, & quale vnum quodque.
- 2 Interesse alicuius quantum sit, non

in iure sed in facto consistit.

3 Statuta & consuetudines loci particularis facti sunt, & in facto consistunt.

4 Interesse non iuste tunc petitur, cum factum fieri denegatur.

5 Interesse qualiter probari possit.

6 Testis interesse probando adhibitus, ratione dicti adducere debet, etiam non rogatus.

7 Testis dicens quem quid in sui defensionem fecisse, non tenetur dicti sui rationem allegare.

8 Testis quando dicatur affectione moueri, & quando non. Probatio concludens esse debet.

REGVLA XXIIII.

Quatenus cuiusque interest, in facto, non in iure consistit.

Quatenus id est, quantum, l. si vnus. §. pacta. l. si quis creditur. §. de pact. & in l. greg. §. pignori. §. de pignor. & c. placet. §. de conuer. coniugat. Et cum interesse secundum cōmunem opi. sit triplex. Commune, singulare, & conuētum, vt per glof. in l. j. supra de actio. empt. in ver. interest. & l. libertas. infra eod. in fi. & l. j. glof. ij. C. de senten. que pro eo quod interest profer. dictum huius regulę in qualibet specie viderur procedere. Nam si agatur de interesse singulari quod consideratur ex eo q' fundus sit vicinus, l. si cui. in fin. de leg. ij. vel ex eo quod res fuerit maiorum suorum. l. si in emptione. ff. de minor. in facto hoc consistit, vt hic dicitur. Eodem modo si agatur de interesse cōmuni, quod est cōmunitate r'firmatum, ita quod vniuique tanti valet. l. pretia rerum. supra

ad leg. Falcid. l. si seruum. §. ad leg. Aquil. hoc etiam in facto consistit: similiter si agatur de interesse conuento, quia pender à conuentione & contra d. l. si. §. de pretor. stipul. etiam illud dicitur in facto consistere, quia contractus facti sunt, l. consilio. in si. §. de cur. furio.

2 Sic ergo quantū sit alius interest, in facto & nō in iure consistit. Sic etiā questio facti est, si queratur quousq; videatur permissum administrare peculium: vt dicitur in l. j. §. supra quæ res pign. Et questio facti etiam dicitur in l. infulam. quæ res pign. oblig. p. §. Et questio facti est potius quam iuris, quia prior naturā h. i. i. d. Mæuius. in si. §. de sta. homi. l. Herennius. §. de verb. sign.

3 Sic etiam statutum vel consuetudo loci particularis dicitur esse facti, & in facto consistit, vt dicitur in c. j. de consil. in vj. & etiam quæ pendent ab animo in facto consistunt, l. bonæ fidei. §. de acquir. rer. domi. Et ista quæ in facto consistunt debent probari, quia nō præsumuntur, l. in bello. §. factæ. §. de capti. c. cum in iure. de offi. de leg. l. j. C. de proba. l. asseruatio. C. de non num. pegun. Et hoc modo arguit Bald. in quib. C. de fide instr. col. iij. & Abb. in consil. xxxvij. circa primum. col. j. lib. ij. & consil. lxxix. super eod. lib. ij. eum similib. vnde videndum est de duobus. Primo, qualiter interest petatur. Secundo, qualiter probetur.

4 Circa etiam primum totius modus, quod petatur factum fieri. Et si factum nō fuerit, petatur interesse successe: vt Bar. c. cludit, in l. stipulationes non diuiduntur, col. pen. vers. tertius modus est, de verb. oblig. & gl. quæ hoc dicit in l. j. §. i. ut si in facto. & in glo. j. de verb. oblig. Et nō, Bald. in l. si pacto quo penam. in fin. vers. vltimo quæ. §. de pactis. vbi dicit aptissime formati libellum si dicatur, pe-

to quod principaliter promissisti; & si non solues, peto penam. & idem Bald. in l. j. col. fin. C. de senten. quæ pro eo que d. interest. & in consilio exc. allegationes. in iij. lib. & idem gloss. in l. j. §. de act. emp. in glo. magna. & Bart. ibi idem sequitur vers. tertia practica est. Et idē tenet Cyn. in l. si traditio. vers. secundo queritur. C. de actio. emp. & Bald. ibi, in princ. vers. item potest col. j. & sequitur Petr. de Ferra. in eius practica Papiensis, in libello de actione reali vers. pro florensi decem pro omni damno & interesse. col. iij.

5 Circa secundum, de probatione interest, dicit Bart. in l. j. circa fin. C. de rescind. vend. quod talis probatio interesse est difficilis: & in tali probatione interesse debet iudex habere æquitatem ante oculos, & etiam ex coniecturis probari potest: vt dicit Bald. in consil. clxx. ad euidenciam. col. ij. lib. j. Et in probatione interesse nō d. fertur iuramentum d. in def. etiam probationis, secundum Bald. in l. j. in fin. de senten. quæ pro eo quod inter. Et primo de interesse communi videndum est, quomodo probetur testibus. Secundo de singulari. Tertio de cōuento.

6 Circa primum, interesse commune referri videtur ad cōmunem rei æstimationem & ad cōmunem revalorē: vt not. Bald. in d. l. j. col. ij. de senten. quæ pro eo quod interest. & facit tex. in l. pen. ex quibus cau. in possess. eatur. in l. si vendidero. §. j. ff. de furt. in l. j. ff. de his qui à non domino manu.

7 Et testis in probando interesse debet rationē dicti sui allegare etiam nō interrogatus: vt not. Bart. in tract. de testib. col. ij. vers. testis dixit aliquem esse dominum. in fi. vbi inquit, quod si testis dicat fundum valere decem, non probat, nisi rationem adducat, quantum non sit interrogat

terrogatus. Et notat Abb. post alios quos ibi refert in c. cū causa. col. ij. vers. sed dubitatur. de testib. & idem Bald. in l. si. C. de iur. do. imp. & l. j. col. vij. vers. septimo quarto. de sent. quæ pro eo quod interest profer. Alexā post. Pan. de Cast. in l. pretia rerum. col. fi. §. ad legem Falcid. Et idem Alexā. in l. j. in princ. ad fin. §. de operis noui nuntia. facit quod not. Innoc. in c. cum causam, de testib. Barto in l. solam. C. de test. cum similib. Et ista conclusio procedit in æstimatione domus vel fundi: quia talis æstimatio intellectu potius quam sensu corporis colligitur. Secus in æstimatione frumenti, & victualium, & in similibus rebus in quibus non est opus magno discursu: ideo dictum testis bene probat absque alia ratione si non fuit interrogatus: vt not. Bart. in d. tract. in loco supra allega. & idem Bald. dicit in l. solam. col. fin. vers. quæ. rō nunquid. C. de test. Et ad hoc facit quod not. Bald. in d. l. solam. col. fi. vers. solum hic queritur. vbi tenet etiam testis qui deponit aliquem fecisse ad sui defensionē, probat licet rationem non adducat: quia modico discursu intellectus hoc percipi non potest per coactionem loci & temporis. alleg. Bart. in consil. lviij. sed repetitur. in consil. cvij. quidam Masiolus. vbi Bart. hoc dicit, & sequitur Alexan. in consil. cxix. visis. col. si lib. j. Et ratio in testibus deponentibus de valore rei, vt congrua sit & probet, debet ad cōmunem æstimationem referri: videlicet quod cōmuni æstimatione tantum valet, & quod tantum cōmunitur venderetur, vt not. Bart. per illum text. in l. pretia rerum. §. ad leg. Falcid. & in l. filius familias. §. si quid alicui. de legat. j. & l. fin. C. de prædi. nau. lib. xj. vnde nō sufficit quod testis dicat quod ipse tantum daret: quia

posset moueri aliqua particulari affectione, & ita tener gloss. in l. ij. in glo. magna. C. de rescin. ven. Et paritate non sufficit probare quantum res vendita fuit, vt not. Bart. in l. cum emptor. §. si. §. de dam. infect. cum similib. vt tradit Alexan. in consil. xxvij. in causa & lire. col. ij. lib. vj. & Maria. in consil. viij. vius. tot. j. Ang. Aret. in §. si quis agens. col. liij. in fin. de act. Nō omitto tamen quod contra glo. in d. l. ij. de rescin. vend. tenet Bald. & in d. l. ij. col. pen. vbi post Nicol. de Marsil. dicit, quod si non apparet de testis qui dicit, quod ipse tantum daret, mouetur particulari affectione, & est potius cōmuni æstimatione: quia præsumitur quis facere illud quod sit cōmunitur. l. si pactum. de probat. Imol. & Alex. in d. l. pretia rerum. sequuntur opin. gloss. & Bart. quia probatio debet esse conclusiua. c. in presentia. de proba. & iura alleg. per Bald. non loquuntur in materia probationis. Sed replicari potest, quod imō etiā ista materia probationis sufficit quod præsumptiue probatio concludat: vt per gloss. in l. neque natales. C. de proba. cum similib. vt dixi in d. c. in presentia. Et hoc in proposito dicitur ipse Imol. & Alex. in l. j. §. hæres. percipio fundo. §. ad Treb. vbi dicunt per illum text. quod res tantum valet quantum vendi potest: intelligitur scienti qualitate rei. Et dicunt hoc non esse opus exprimere: quia sufficit quod ita præsumatur. Et ista opin. Bald. effectus sustentabilis, & verior videtur de iure: & plerique illam tenent quod refert Alex. in d. l. pretia rerum. Et saltem videretur procedere quando in capitulo super quo testes deponunt, dicitur quod res tantum valet cōmunitur, vel cōmuni æstimatione: nequia dictum testis videtur habere relationem ad capitulum, & not.

Bar. in l. labeo, supra de supel. leg. Et hoc modo opin. concordari possunt, & in probatione interesse, aduertendum est: quia debet esse in potentia propinqua, vt nor. declarat Pau. de Cost. in l. non vti que. §. nunc de officio. ff. de eo quod cer. loco. Et de illa materia vterius non infirmo hinc, quia late videbimus in l. j. C. de sent. quæ pro eo.

ADDITION.

- a In facto. Ex hoc tex. notat, interesse qui i facti esse & per consequens in certum quo casu ad illud competere non potest certi conditio, ita per hunc tex. dixit idem Dec. in l. certi conditio in prin. col. fi. verbi. & ad hoc, ff. si cert. per. C. S.
- b Non præsumitur. Vide duas limitationes ad regulam d. §. factæ. per Iaf. in l. sciendum. in primo notab. ff. de verb. oblig. C. S.
- c Coniecturis. Bald. l. si traditio. C. de act. imp. dixi ad Alex. consil. lxxvij. num. 13. lib. vj. C. M.
- d Iuramentum. Idem Iaf. §. curare col. fin. num. 9. in fin. de act. sed contrarium verius vt expressim Bald. conf. incip. proponitur. ad fin. quod est conf. cxxij. lib. j. secundum veterem, & consil. cccxliv. lib. ij. secundum nouam impressionem, & Pyrrhus hic, col. v. C. M.
- e Rationem. Bertrand. consil. cclvj. multa sunt. col. fin. lib. ij. C. M.
- f Defensionem. Facit Hippol. Marf. sing. xix. Alexan. consil. lxxvj. & cix. lib. j. vbi dixi. C. M.
- g Bald. Sequitur Paucha. de Cre. Rep. d. l. ij. col. lxxij. C. M.

In l. Plus cautionis.

Argumenta.

- 1 Pignori incubere satius est, quam in personam agere.
- 2 Actio in rem vtilior est ea, quæ

intentatur in personam.

- 3 Fideiussorem qui dare tenetur, dando pignora liberabitur.
- 4 Creditori inuito non soluitur aliud pro alio.
- 5 Satisfactio remitti potest ei, qui valde idoneus est, non autem pignori datio.

REGVLA XXV.

Plus cautionis in rem est, quam in personam.

- a Ibi, cautionis, id est securitatis, & cautelle: vt glos. hic dicit: & facit textus §. neque autem, in athen. de mand. princip. & in l. sancimus. C. de verb. signi. Sic ergo plus securitatis est in rem, quam in personam. Et hoc exemplificari potest in eo, quod dici solet, quod melius est pignori incubere, quam in personam agere. §. furti. Instit. de oblig. quæ ex delict. nasc. & l. itaque. §. fin. supra de furtis. Et hoc etiam patet in actionibus realibus, quæ firmiores sunt, quia dantur contra quemlibet possidentem. §. j. Instit. de act. secus est in personalibus: nam actio personalis contra singularem successorem non dirigitur. l. j. §. si hæres percepto fundo. supra ad Trebel. l. fin. supra de contrahen. empt. l. cum fundo. vbi Bald. supra de ser. rustic. prædior. secus est in reali actione: l. si fundus. §. in venditione. ff. de pign. facti text. in l. pignoris. eo. tit.
- 2 Et quod vtilior sit actio in rem, quam in personam, probatur in d. l. si fundus. in d. §. in venditione. in fin. Et plenius prouidet dispositio realis, quam personalis. l. si necessarius. §. de vendendo. supra de pign. act. l. iuris gentium. §. pactorum. supra de pact. & not. in l. si pactum. supra de probat. Et personis. data immunitas

nitæ cum personis extinguitur, & rebus nunquam extinguitur. l. ij. §. fin. l. forma. §. quanquam supra de centib. Et ex supradictis dicunt Guilielm. de Cun. Ang. Paul. de Cast. & Alexan. & Moder. in rub. si cert. pet. quod actiões reales digniores sunt: de quo dicendum est, vt dixi ibi. Et per istum tex. infert Bartol. hic, quod ille qui tenetur dare fideiussorem, liberatur dando pignora: quia plus cautionis est in rem, quam in personam. Et idem Bart. dicit in l. prætorie. la. ij. supra de præst. stipul. l. j. supra qui satisf. cog. cum siml. vt ibi tradunt Alexan. & Moder. idem Alex. in l. j. C. de proc. Et hoc verum videtur, nisi aliquid præcisè disponatur. d. l. prætorie. Non obstat regula, quam in contrarium adducunt Alexan. & Modern. in d. l. j. qui satisf. cogant.

- 3 quod ille qui tenetur dare fideiussorem, liberatur dando pignora: quia plus cautionis est in rem, quam in personam. Et idem Bart. dicit in l. prætorie. la. ij. supra de præst. stipul. l. j. supra qui satisf. cog. cum siml. vt ibi tradunt Alexan. & Moder. idem Alex. in l. j. C. de proc. Et hoc verum videtur, nisi aliquid præcisè disponatur. d. l. prætorie. Non obstat regula, quam in contrarium adducunt Alexan. & Modern. in d. l. j. qui satisf. cogant.
- 4 quod aliud pro alio inuito creditore solui non potest. l. ij. §. j. supra si cert. pet. ideo non videtur quod pro fideiussore pignus dati possit: quia responderetur, quod hic non agitur de solutione, sed de cautione: quo casu qui promissit dare vnū pignus, potest dare aliud æque bonum: vt per glo. in l. si Titio. supra de pign. Et pro fideiussore dato aliud æque idoneus præstari potest. l. labeo ait. §. si supra de arbit. & l. qui autem. §. sed & si quis certam. supra de const. pecun. Et quia tenetur quis facere quod sibi non nocet, & alteri prodest. l. in creditore. & ibi gl. supra de euic. & l. ij. §. item Varus. supra de aqua plu. arcen.
- 5 Vltimo notandum est, quod licet quis liberetur à satisfatione quam præstare teneatur, si sit valde idoneus: vt not. Bart. in l. quicquid. la. ij. C. de fund. patrim. lib. xj. cum similib. vt tradunt Alexan. & Moder. in d. l. j. qui satisf. cogant. non tamen videtur liberari si tenetur dare pi-

gnora, ita videtur dicendum per istum tex. quia plus cautionis est in rem, quam in personam.

ADDITION.

- a Securitatis. Male à doct. hæc lex exemplificatur, dum uicunt eius sensum esse, quod plus cautum sit habere actionem realem, quam personalem, nam ista lex hoc non dicit: sed debet intelligi, quod melius & cautius est habere rem apud se, quam contra alium agere, & litis periculo se subicere: & ita intellexit hunc tex. Bart. hic & in l. prætorie. la. ij. ff. de prætor. stipul. dum vult posse dari pignus pro fideiussore, quia magis est cautum ereditori: Et hic primum exemplum Decij scilicet, quod melius sit incubere pignori, quam in personam agere, solum est bonum. Et ita his scriptis, postea reperi Nicolaum Bellonum de hæc legali. scientia optimè meritum, ita hunc tex. declarare, in lib. j. supputationum iuris. c. viij. vbi multa de hoc dicit. Gabr. Saray.
- b Responderetur. opin. Bart. est magis cõmuniter approbata, vt dicit Iaf. in d. l. j. qui satisf. cogant. in princip. ij. col. vertic. ex secunda.
- c Quam in persona. Contra hanc cõclusionem videtur text. rotundus in l. ergo. §. adici. ff. de fideicommiss. libert. vbi satisfactio, vel pignoris tributio, & traditio, siue etiam nuda promissio, si promittens sit valde idoneus, à pari procedunt. Gabriel Sarayna.

In l. Qui potest inuitis.

Argumenta.

- 1 Filius possessione honorum patris inuito & ignorate potest agnoscere.
- 2 Citari non debet is, quo etiam inuito potest actus transigi.

- 3 Inuito aliquo si quid fieri possit,
& eo ignorante poterit.
4 Iudicia in inuitum, etiam reddi
solent.

REGVLA XXVI.

Qui potest inuitus aliena
re, multo magis & igno-
rantibus & absentibus potest.

Ad hæc facit text. in l. nec non
ignorante & inuito, supra de tur.
& cur. dat. ab his. & in l. iij. §. j. su-
pra de fideicom. lib. Et per istam re-
gulam arguit gl. in l. j. C. qui admit.
1 in ver. ratam. ¶ q. si filius agnosce-
ret, posset inuito patre, a fortiori
posset ignorante.

Et Alex. ibi, in d. l. j. ampliando istam
regulam, dicit illam eam procedere
in materia correctoria, quia est in-
terpretatio passiva: per not. in l. ij. de
leg. ij. in l. j. lex Falcidia. ff. ad leg.
Falc. Et hoc idem prius voluit Imo.
in l. si quis mihi bona. §. iustam. su-
pra de acquir. hæred.

2 Et per istam regulam infertur, ¶ q.
nunquam b debet citari ille, quo
c inuito actus expediti potest. Et
hoc modo arguit Oldrad. in consil.
xv. in fine, ex forma litius statuti.
& eodem modo arguit Pau. de Gast.
in consil. xxxiij. super primo dubio.
col. penult. in nouis, aliàs in consil.
ccxxvij. vbi etiam allegat text. in d.
l. iij. §. j. de fideicom. li. & ita etiam
arguit Rom. in consil. ccij. quo ad
primū. & idem Rom. in consil. cclix.
circa primum. in v. dub. & idem Ale-
xan. in l. si pacto quo pecuniam. in vi-
rim. not. C. de pact. & in consil. ij. vi-
sis codicillis. colum. vj. lib. j. & idem
Alexand. in consil. cxxx. difficultas.
in eodem libr. j. & in consil. vj. cir-
ca processum cause vertentis. col.
fin. lib. iij.

Ista regula limitatur pluribus modis:

d a vt per gl. hic, & in l. si in tres. ff. de
arbitr. & Bart. hic resoluendo con-
siderat hic plures casus: vt ex eius di-
stinctione colligitur.

Sed magis breuiter concludi potest, q.
regula intelligatur & procedat vbi
sit eadem ratio, prout reguli riter vi-
3 detur: quia ¶ si possum facere ali-
quid te inuito & contradicente, pa-
ri ratione te absente & ignorante:
quia non debet expectari presentia
& scientia, quæ nihil operatur. ar-
gumen. l. aliquando. §. fin. supra, ad
Velleian.

Secus vbi sit diuersa ratio, prout est in
casu. l. duo ex tribus arbitris vel iu-
dicibus. supra, de re iud. & in d. l. si
in tres. ibi, duo ex tribus arbitris vel
iudicibus iudicare possunt: tertio
contradicente & inuito: non autem
eo absente vel ignorante: facit text.
in d. l. si in tres. qui rationem addu-
cit: quia tertius si esset presens, pos-
set alios in suam sententiam trahere.
Bart. tamen hic videtur istam ra-
tionem impugnare: quia talis ratio
semper videretur habere locum. Et
in omnibus casibus regula procederet,
quod absens posset alios pre-
sentes trahere in eius sententiam,
sed cum ista sit ratio Iurisconsulti,
impugnari non potest. Et idem di-
cendum est, quod illa ratio solam
attendatur in arbitris vel iudicibus:
quia ratione officij habent potesta-
tem iudicandi: secus videretur in pri-
uatis, prout regula loquitur.

Et eodem modo regula non procedit
4 in iudicialibus: ¶ quia iudicia red-
duntur in inuitum. l. inter stipulan-
tem. §. j. de ver. oblig. & tamen non
procedit iudicium contra absentes:
quia citatio requiritur. l. de vnoquo-
que. in principio supra de re iudi-
ca. Et similiter in electionibus pra-
latorum in actibus capituli vel col-
legij, in quibus attenditur quod sit
a maiori parte, & contradictio mi-
noris

tum nullius est vigor, si negatiue
formetur: si affirmatiue poterit ve-
lere. & num. 10.

REGVLA XXVII.

Nec ex pratorio, nec ex
solenni iure priuatorum
conuentione quicquam immu-
tandum est: quantum obliga-
tionum causa: actione possunt
immutari, & ipso iure: & per
pacti conuenti exceptionem:
quia actionum modus, vel le-
ge, vel per Prætozem introdu-
ctus, priuatorum a pactioni-
bus non infirmatur: nisi tunc
cum inchoatur actio, inter
eos conuenit.

ADDITIO.

- a Reg. Alex. consil. cxxx. lib. j. Ias. l. ij.
§. fin. num. 19. sol. matrim.
b Nunquam. vide contrarium in no-
tabili quaest. posita per Ias. in Liube-
re. col. ij. num. 4. & §. ff. de iurisdic.
omn. iudic.
c Potest. Nisi debeat esse pars iudicis.
C. M.
d Modis. Ias. l. qui in aliena. col. iij. de
acquir. hæred. supra, l. j. column. vj.
C. qui admit.

In l. Nec ex pratorio.
Argumenta.

- 1 Conuentio priuatorum non potest
publico iuri derogare.
2 Delicta puniri Reipubli. interest.
3 Pactum iudiciorum ordinis deroga-
torium est inuolidum.
4 Statuto potest iuri publ. derogari.
5 Statuto plura induci possunt, quæ
pacta inducere nequeunt.
6 Testamenti factio potest tolli si a-
tuto, non autem pacto.
7 Statuto fieri potest, vt quis partim
testatus decedat, & partim inte-
statum.
8 Statutum facultatem testandi au-
ferre potest, pactum tollere non po-
test.
9 Argumentum de pacto ad statu

1 Notandum est, ¶ quod partium
b conuentione iuri publico c de-
rogari non potest: ad idem text. in
l. iurisdictionum. §. pacifici. l. ius pu-
blicum. supra de pact. in l. ij. §. ius
reipublicæ. ff. de administrat. ad ci-
uit. pertin. & in cap. si diligenti. de
toto compet.

Et ius publicum intelligitur, quando
respicit formam & solennitatem a
iure publico introducta, cui etiam
testator derogare non potest. L. nec
modo potest. de leg. j. l. testandi. C. de
testibus.

2 Similiter ¶ vtilitatem publicam re-
spicit, q. delicta puniantur. l. ita vult
netatus. supra, ad leg. Aquil. l. si cita-
tio. §. quod illicitè. §. de publ. c. vi. fa-
maz. de senten. ex. 6. idè non valet
pactum, q. non agatur actione iniu-
riarum, vel furti si committatur. l. si
vnus. §. pacta. supra de pact.
Et nõ valet pactum ¶ propter quod
ordo iudiciorum tollatur: vt per
gloss. in cap. de causis. de offi. deleg.
quod declaratur vt dixi ibi. Et tra-

dit Alexand. in l. si conuenit. col. vij. de re iudic.

Et quod si iuratum est bene procedit in 4 pacto. + Secus est in statuto quod iuri publico derogare potest: vt not. per glo. huc. & not. l. neque pignus. §. priuatoium. infra eod. vbi glo. tenet, quod triam vniuersitas potest statere contra ius publicum. & per illum gloss. notab. Abb. consil. c. iij. videtur primò. col. iij. lib. ij. & in c. si diligenti. in iij. nor. d. foro comp.

Et ideo dicit Bar. in l. lalia. §. eleganter. §. supra sol. matrimo. + quod multa d possunt fieri per statutum, quæ non possunt fieri per pactum: allegat gloss. in locis præalleg. & not. Dominicus. in consil. c. xxxix. in causa. col. iij. & idem Bar. in l. Titio centum. §. Titio centum. col. iij. supra de cond. & demon. + vnde facultas testandi per statutum auferri potest, licet pacto tolli non possit: vt not. Angel. in consil. lxxvj. visis. col. fin. Et licet pacto quis non possit se obligare ad penam mortis, f vel mutilati. nem membra quora non est dominus membrorum suorum. l. liber homo. la. j. supra ad leg. Aquil. & Bar. in l. si quis reum. in princ. ff. de cust. reor. à statuto tamen obligari potest: vt not. Bart. in d. l. Titio centum. d. §. Titio centum. versic. tertia ratio est.

Et solennitas testandi à statuto potest tolli. l. si non speciali. C. de testam. licet à priuatis derogari non possit. 7 d. l. nemo potest. + Et licet non possit quis decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus. l. ius nostrum. infra eodem. à statuto tamen hoc induci potest: vt not. Angel. & Imol. per illum textum in l. secunda. & ibi Alexand. in secundo notab. de vulg. & pupil. Et dictum fuit in dicta l. ius nostrum.

Similiter licet non valeat pactum per quod tollitur facultas testandi. l. pa 8 etiam quod dotali. C. de pact. + va-

let tamen statutum: vt notat Bal. in l. Archemidoram. col. fin. versic. sed nunquid. C. vt in post. leg.

Hoc tamen dictum Bald. reprobatur Alexand. in l. padum. & in d. l. fin. supra de pact. quia tale pactum videtur contra bonos mores. §. d. l. pactum. & l. stipulatio hoc modo concepta. de verb. oblig. quod casu si non valet pactum, quia contra bonos mores, etiam tali casu non valet statutum: vt not. Bal. in l. non impossibile. supra de pact. & in r. statum dicam.

Sed potest responderi, quod ratio Alexand. procedit inspecto iure communi. Sed ex quo à statuto in loco hoc permittitur, non videtur contra bonos mores, quia ad iudicandum aliquid esse contra bonos mores, mores ciuitatis de qua agitur debent considerari. hitem apud Laboneum in princ. versic. sed quod adicitur. ff. de iniur. Et quod valet statutum, tenet Angel. in consil. lxxvj. supra alleg. Et quod supra dictum est de validitate statuti, à fortiori haberet locum si cum statuto pactum concurreret: quia plus potest fieri per statutum ualiam pacto, quam per statutum simpliciter: vt tradit Bald. in c. venientes. col. fin. versic. sed nunquid de iure iur.

Et ex prædictis inferitur, quod negatiue non valet argumentum de pacto ad statutum: vt dicamus, si non potest fieri per pactum, ergo nec per statutum: vt not. Bart. & Doct. in locis supra alleg. Et idem so. in. in consil. l. iij. super hac difficultate. in princ. nouit.

Et hoc intelligitur & procedit, vbi agitur simpliciter de derogatione iuris publici, per l. prædicta.

Secus si sit aliquid turpe & contra bonos mores: quia tunc etiam negatiue valet argumentum: quia si non valet pactum, non valet statutum: vt

vt not. Bart. in d. l. non impossibile, supra de pact. l. omnes populi. in iij. q. princ. pass. supra de iustitia & iure. & in d. l. Titio centum. §. Titio centum. de conditio. & demonst.

Et hoc modo intelligitur gl. in rub. C. de decre. de curio. libr. x. quæ dicit non valere statutum si pactum non valet. + Affirmatiue vero valet argumentum, si potest fieri per pactum: h ergo per statutum. h Et ita arguit text. in l. si. vbi Bart. C. de fideiuf. & i idem Alex. in consil. io. in causa & lit. lib. v. Bart. in consil. clxxij. dubia occurrentia. in princ. Et ad hoc facit quia dispositio legis cōstrahentium & testatoris æqui paratur. l. fin. supra de reb. ali. non alie. vbi Bal. Et applicatur ista conclusio: quia si potest fieri per pactum iuramento firmiter, potest fieri per statutum, vt no. Bart. in l. si. col. iij. versic. quod casu. supra de pact.

Et ista conclusio affirmatiua procedit vbi sit eadem ratio, secus si diuersa, quia quandoque aliquid potest fieri per pactum, & non per statutum. Nam per pactum priiceps obli gatur. c. j. de prob. & tamen lege vel statuto non obligatur. l. princeps. supra de leg. l. digna vox. C. de leg. Et per pactum potest remitti iuramentum ab eo in cuius fauorem præstitum fuit. c. ij. de sponsa. Et tamen iuramentum à statuto tolli non potest: vt per Alex. in consil. lix. visis instrumento. col. iij. ver. nõ obstat tex. lib. j. Et ex his expedita sit ista lex.

A D D I T I O.

a Priuatorum. Ergo secus esset in pactis vniuersitatis, quod videtur sentire Decius. infra eo. nu. 4. Et expresse tradit Bart. in repetitio. l. Cæsar. col. ij. in j. q. num. ro. de publican. G. S. b Partium. sed an pacto publico populi vel alienius villa vel alienius vniuersitatis possit derogari iuri publi-

co. Bart. in l. omnes populi. de iustitia & iur. in iij. col. tenet, quod sic. tu tamen vide Barb. d. c. si diligenti. v. col. v. §. quinto pondero. vbi reprobatur hanc opin. Bar. H. C.

c Publico. Et ideo pactum quod faciunt debitores suis creditoribus de non probanda solutione, non valet, per Barb. in d. c. si diligenti. ij. colum. per Bal. in sua marga. in verb. pactum: Paul. in l. pactum inter hæredes. ff. de pactis Bartol. in l. fin. ff. de prator. stip. Hierony. Cuch.

d Multa possunt. Vide Ias. in authent. præterea. col. vj. num. ij. C. vnde vir. & vxor. G. S.

e Possunt. Decius in rub. de constit. ij. lect. iij. col. ver. potentius. & in capit. j. eod. titul. in ij. lect. iij. colum. versic. vltimus.

f Mortis. In criminalibus nemopotest renuntiare defensionis per pactum, de quo vide Felin. in d. c. si diligenter. in princip. & ciuid. addi. super littera b. H. C.

g Bonos mores. Adde quod pactum quod debitor bonis cedere nõ possit, est inualidum, quia contra bonos mores. Soci. in tractat. fallent. in reg. cclxxx. idem in pacto de hæ. per denda, in regu. cclxxx. & quot modis dicatur pactum contra bonos mores, vide Bald. in l. pactum. C. de eo. & Bartol. in l. si quis pro eod. de fideiuf. Hiero. Cuc.

h Ergo per statutum. Facit quod notat Bald. in l. dotis. C. de iure dor. pro gli. b. ad fin. vbi dicit valere statutum, quo cautur filium teneri ad debita patris, etiam si eius hæreditatem repudauerit, sicut valeret pactum factum super hoc per filium, cum creditoribus. De quo dicto, an sit verum ponit Ias. in l. j. col. xix. nu. 94. ff. de leg. j. G. S. Alexand. consil. cxx. in fin. libr. vj. Franc. Cur. tractat. de sequestris, quæ ff. xxij. in fin. C. M.

In l. Diuus Pius.

Argumenta.

- 1 *Conueni ex causa donati nisi in id quod possunt tantum, dñi mandati sunt.*
- 2 *V usufructuarius quo casu cautionem de vrendo arbitrio boni viri, prestare non teneatur.*
- 3 *Donatio ob causam, quare in sinuationem non requiratur.*
- 4 *Donatio simplex dicitur, qua quid in premium emancipationis à patre donatur.*
- 5 *Conuentus ob donationem à se factam, retinere potest, ne in solidum exigatur.*
- 6 *Conuentus ob donationem propriam, quo gaudere possit privilegio.*
- 7 *Conuentus ob liberalitatem suam actione personali, tenetur tantum in id quod potest.*
- 8 *Privilegio originem ex contractu trahente potest renunciari.*
- 9 *Donans conuentus ob donationem, as alienum deducere potest.*

REGVLA XXVIII.

Diuus Pius rescripsit, eos qui ex liberalitate sua conueniuntur, in id quod facere possunt, debent condemnari, ad idem tex in §. sicut præterea, vers. idem est si quis ex donatione, inst. de acti. l. inter eos. §. hic quoque, supra de re iud. Et hoc habet locum etiam si ex alia actione donatus conueniatur, que originem habuerit ex donatione: vt not. per gloss. hic. & est text. in l. si

quis id quod, in princip. supra de con. ad idem bene facit text. in l. ij. §. pauu quoque, supra de privileg. credi. Et quod hic dicitur, iusta ratione statutum fuit, ne quis ex sua liberalitate periclitetur: vt text. dicit in l. ne liberalitate sua, supra, de re iudica. Et ista ratione singulariter dicit Bar. Soci. in l. omnes, supra de excep. quodd licet et usufructuarius teneatur prestare cautionem idoneam de vrendo arbitrio boni viri l. j. supra, de usufr. uct. quemad. hoc secundum eum non habet locum in eo qui donasset eius bona retento usufructu: quia cum ex sua liberalitate conueniatur ut eo mitius agendum est, arg. l. ad res dona. as. supra de ædil. edic. Et ideo satis erit, quod tali casu usufructuarius solum promittat cum hypotheca bonorum, & ad hoc inducit text. not. in l. filio, supra vt leg. not. caueatur, Et latius hoc idem consulendo deducit Cor. Perus. in consil. cclxvij, in hac consultatione, col. iij. lib. iij. Et hoc idem prius voluit Ioan. de Platea in d. §. sed præterea, in vers. si quis, in l. iij. de actio.

Et ista regula procedit in donatione simpliciter quæ ex mera liberalitate procedit d. l. ne liberalitate sua, de re iudic. secus est in donatione ob causam, vt not. Angel. in l. sed hoc ita, supra de re iud. & ibi Alexand. sequitur, & inducit glo. ibi in versio, matrimonio. Et idem Alexand. in l. qui in id, col. ij. eod. tit. supra de re iudic. & idem tenet Io. de Platea in d. §. præterea, vers. sed & si quis. Et ratio manifesta videtur, quia donatio ob causam non est proprie donatio: ideo non requirit insinuationem: vt not. per glo. & ibi Bart. in l. Aquilius Regulus, per illum text. C. de dona. & facit text. in l. i. patet. §. j. supra de dona. & not. Old. in consil. cxxxix, ad habendam, cum famill. vt

tra

tradit Alex. in consil. xij. viso instrumento col. ij. libr. j. Et donatio ob causam quantum ad propositum, dicitur, quando causa respicit suorem donantis quæ excludit liberalitatem: secus b est in alia causa extrinseca quæ non impeditet quominus dicatur donatio ex liberalitate procedere, vt not. Ange. in d. l. sed hoc ita, & Ioan. Faber & Ioan. de Platea, in d. §. præterea, versio, sed & si quis, & facit quod not. Paul. de Cast. in l. vt liberis, col. penult. C. de collat. et ubi declarat quomodo donatio facta à patre in premium emancipationis, dicatur donatio simplex, & non ob causam, quia illa causa non tollit liberalitatem, sicut etiam concludit Paul. de Cast. in l. j. supra de don. ubi dicit, qd donatio facta sub condicione, si nauis venierit ex Asia: dicitur tamen donatio simplex, quia à mera liberalitate procedit, & hoc etiam de larat Aret. in consil. xvij. consideratis, col. iij. Et si donatio excederet causam donationis, in illo excessu haberet privilegium, per ea quæ not. Bald. in l. illud, colum. iij. in iij. q. C. de sacrosan. eccles. cum simi. vt tradit Alex. in l. si donatione, col. ij. C. de collat. facit text. in l. si sponus, §. circa venditionem, ibi, quatenus locupletior facta est, supra de donat. inter virum & vxor. & in c. relatū, de testibus ibi, iuxta seruitij meritum, & no. Old. in consil. cxxxvj. quidam episcopus, col. pen. Alex. in consil. lv. consideratis verbis, col. ij. lib. j. & in consil. c. visis instrumentis, col. iij. co. lib. j. & Aret. in consil. xvij. supra allegato.

Secundò et regula procedit quando illi qui donationem fecerunt conueniuntur, quia resistere possunt vt in solidum non exigantur. Sed si soluisset pretendo, non habent tale privilegium: vt not. Bald. dicit in c. j. in prin. ad fin. tit. de notis feud. Et ad hoc

bene facit in l. nam & maritus, ff. de condi. inde b. Et not. Alex. in l. maritum, vers. xvj. fallit supra sol. marri. Et ad idem facit: quia facilius reuocatio permittitur, quam petitio. c. l. ij. vbi Bald. in iij. net. C. de fideic. facit rex. in l. per retentionem, C. de vstris, in ca. intelleximus, de iudic. iuncto c. cum inter, de except. Et in notabili casu tradit Benedic. Capra in consil. xix. & si viso & considerato. Et in alia simili questione notat Alexand. post alios quos refert. in l. precibus, in gloss. fin. de impub. & alijs subdit.

Terziò, regula habet locum in eo qui ex propria donatione conuenitur d. l. ne liberalitate, de re iud. cum simi. supra alleg. secus est in alio qui ex donatione alterius tenetur cui non competeret tale privilegium: quia est personale, & ad aliū qui non donauit non porrigitur: unde non datur hæc d. l. sciendum est, supra de re iud. nec fideiussori. & l. si fideiussor. in prin. eod. tit. supra de re iud. & not. per gl. hic. & ad idem text. in l. verum, in prin. ff. pro soc. Cautele tamen est, quod si conueniatur fideiussor principalis, compareat & suscipiat iudicium in se: & tunc ex persona sua habebit privilegium vt docet Baro. in d. l. si fideiussor. per l. idemque, §. & generaliter, in ff. mand. Et idem not. Bart. in d. l. rerum, in princip. supra pro soc. cum similibus vt tradit Alex. in d. l. sed hæc ita, §. quod autem, in ff. de re iudic. & ibi dicit not. hoc procedere, quando fideiussor qui conuenitur esset habitus regressum contra principalem: quia tunc principalis comparet pro suo interesse: alias secus, vt not. Bart. in l. Marcellus, in fin. supra de fideiuss. et Quartò regula procedit in actione personali: secus est in actione reali: vt probatur in l. Nestorius, §. fundum

faendum. supra de re iudicat. & not. Bar. in l. maritum. & in l. si constante col. fin. supra soluto matrimo. & hoc intelligitur quando cōuenitur actione reali, prout loquitur rex, in d. §. fundum. videlicet quando res donata tradita fuit donatario: & postea aliquo casu ad donantem peruenit, alias secus: vt not. Barto. in l. filiusfamilias. la. ij. supra solut. matrimo. cum similibus, vt Alex. in d. §. fundum.

¶ **Quintò**, d. limitatur, nisi tali privilegio sit renuntiatum: quia cum habeat originem ex contractu, potest renuntari: vt Alex. in d. §. fundum. in l. §. eleganter. col. penul. supra solu. matrimo. & videtur renuntiatum ab illo qui integre promisit soluere quantitate: vt not. Alex. trad. in consil. cxxiiij. Super quæstis. in princ. lib. v. c.

¶ **Ultimo** ad declarationem huius beneficii notandum est, quod in tali beneficio donans deducit res alienum. Inter eos. vers. & quidem supra de re iudic. Et vterius deducitur, ne donans egeat. f. d. l. inter eos. §. si & l. condemnatione. in prin. infra eo. Et illa verba in quantum facere potest, intelliguntur commo-

de §. & honeste: vt per glo. in d. l. in condemnatione. Et hoc debet considerari secundum qualitatē personæ: vt notat Bal. in l. ij. in prin. C. quod cum eo. cum similibus. vt Alex. in d. tradit. in l. si maritus in id. in fin. sol. matr. nec tali casu videtur quod donans teneatur vendere proprietatem, si res aliqua sit magni valoris & pariter edictus. argu. l. qui bonis. supra de cessione bonorum. Nam proprietatem vendi non debet, sed alimenta debent præstari secundum quantitatem fructuum: vt notat Bar. in l. pen. supra de alim. & cibus. leg. per l. imperator. supra ad Treb. vbi Bart. in l. cum simi. vt scribit ibi Alex. Bal.

tamen in casu nostro videtur velle contrarium, quod imò debeat vendi proprietatem, vt ipse tenet in d. l. ij. vers. iuxta prædicta quæro. cum simi. vt tradit Alex. in d. l. si maritus. Et idem Alex. in l. maritum. in fin. supra sol. matr. concludit, quod si alimenta debentur ex titulo lucratiuo, non debet vendi proprietatem: secus si ex titulo oneroso. Et quod non vendatur proprietatem, tradit Alex. in consil. iij. super processu causa. in lib. iij. & facit text. not. & quod ibi Bal. in l. si §. ipsum autem. in fi. C. de bonis liber. vbi filius vbi dicitur potest alere se, si non habet tot redditus vt viuere possit: nec tenetur vendere proprietatem.

ADDITIONE.

a. Satis. Dec. consil. cccxv. col. fi. C. M. b. Secus. Idem Ang. consil. cxxiiij. totius. Cor. consil. c. j. col. pe. lib. j. Dec. consil. cccxxvij. ad fin. Aymo. consil. xcv. nu. 2. licet aliter velle videtur Bertran. consil. lxxxv. viso instrumento. col. j. sed sic contradicit consil. clxxij. quia difficultas. col. j. C. M.

c. Quam petitio. Adde eundem Dec. in l. diem sancto. col. iij. vers. in gl. in ver. præstitum. num. 1. ff. de off. assessor. G. S.

d. Quintò. Sexto crederem esse limitandum quando iste qui ex causa don. conuenitur, negaret donationem, quia per mendacium perdit privilegium: sicut dicimus de marito negante matri. qui habet simile privilegium: nam conuenitur infidelium. Ita Bar. l. etiam. §. j. circa fin. supra sol. matr. & Alex. in l. maritus. ij. col. eod. tit. ratio est, quia mendacium circa id quod est fundamentum & causa privilegii, facit perdere privilegium. Ita Bart. in l. si dabitur. §. ita demum. per text. ibi supra de fideiuss. Hiero. Cucha.

e. Lib. v. vbi contrarium tenui. C. M. f. Egeat. quæ personæ gaudant hoc benefi-

beneficio, & qualiter intelligatur vide Fabr. & post cum Moder. in §. sunt præterea. vers. item si de dote. in d. de actionibus. vbi late per Iason. Hierony. Cucha.

g. Commode. Albert. Bru. consilio lxxxix. C. M. h. Consil. iij. Nunc habetur in lib. j. consil. c. in fin. C. M.

In l. Quod initio.

Argumenta.

1. **Acquisitio facta per forensē initio nulla non conualescit eo cunctis factis.**

2. **Laudum à principio nullum, nullo pacto ratificari potest.**

3. **Liberatio facta à filio patris vini debitoribus, non conualescit patre mortuo.**

4. **Confessio in questione nullis indicis precedentibus illata, non validatur superuenientibus indicis.**

5. **Actus persona illegitima inualidus, non fit validus ea effecta legitima.**

6. **Electio facta de bannito, non roboratur eo rebannito.**

7. **Testamentum filii à principio nullum, non capit postea vires patris accedente consensu.**

8. **Vitiosum à principio quando vires ex post facto assumere possit.**

9. **Actus initio nullus non potest validari: validus autem qui potest annullari, poterit etiam confirmari.**

10. **Causa confirmans, superueniens actui inualido robor ministrat.**

11. **Alienatio rei minoris inualida, accedente aetate confirmari potest.**

12. **Testamentum iurarij nullum, præstita demum cautione efficitur validum.**

13. **Actus à principio nullus potest ratificatione roborari.**

REGVLA XXIX.

a. **Quod initio à vitiosum est non potest tractu temporis conualescere.**

¶ **Stare** regula etiam habetur in regula la pen. infra eod. & in regula non firmatur. cod. tit. in vj. plura exempla b. pla. b. in glo. hic ponuntur. ad idem text. in §. j. in fin. de exher. lib. in c. j. de depon. impu. in vj. & in c. j. §. j. de prohib. scud. a. ite.

Et per istam regulam inferitur ad q. quam tradit Rom. in consil. ccccix. circa propositam continuationem. in v. dubio, col. pen. vbi plura iura inducit ad prebandum, quod si acquisitio quæ à principio fuit nulla, quia facta per forensē contra formam statuti, non reconualescit, licet post acquisitionem nulliter factam eius efficiatur. de quo tamen aliter loquitur And. Sicul. in consil. lxx. col. ij. lib. iij.

2. Similiter laudum quod à principio fuit nullum, ratificari non potest: vt not. Bald. in tit. de pace Const. in ver. sententia quæq. Rom. in consil. clx. præmissum laudum. & idem Ang. in consil. cccxvij. visa narratione. col. pen. De quo videndum est quod tradit Per. de Ansh. in consil. cxxij. vnus ex procuratoribus.

3. Similiter liberatio facta à filio debitoribus patris viuente patre, quia à principio fuit nulla, non reconualescit, si post ea filius patri succedat. ita arguit Bal. in l. filiusfamil. la. ij. supra de solut. de quo dixi post Mod. in l. filius. C. de passis.

- 4 † Et confessio facta in tortionis non precedentibus iudiciis, quia non valet à principio, non confirmatur postea superuenientibus iudiciis: vt not. Bart. in l. maritus. col. j. supra de quaest. cum similibus. vt tradit Alexand. in consil. clixix. in causa Angelorum. col. pen. versic. quinimo. l. ij. Rom. d. in consil. clxxvij. Antonius. colum. ij.
- 5 † Et actus qui à principio fuit nullus, quia persona non erat legitima, non confirmatur, licet postea persona legitima: vt tradit Alexand. in consil. clxxj. viso processu causa. lib. ij. & facit quod not. per gl. in c. dilectus. el. ij. de præb. de impetratione iudicis excommunicati, quæ fuit nulla à principio, & non confirmatur, licet postea ab solutus sit. Et in simili not. per gloss. in cap. statutum. in princ. in vers. canonici. in fin. de rescriptis. in vj. cum similibus. post sessionem. in vlt. char. versic. vltima conclusio est. de probat.
- 6 † Et electio facta de bannito, qui non potest esse d. prioribus, statuto ita disponente, quia est nulla, non confirmatur, licet postea rebatus sit: vt not. Bal. in rubr. C. de cond. ob. turp. cau. circa si. facit text. in c. si eo tempore. de refer. lib. vj. & not. Bar. in l. i. v. usufructus. in fi. §. de stip. ser. uor. Et † si in testamento quod potest facere filius in illius de consensu patris ex forma statuti à principio non interuenit consensus patris, non valet testamentum, nec postea confirmatur: vt not. Bald. in l. i. vxore. col. ij. C. de condi. infert. Et in simili quæstione de consensu propin quorum not. Bald. in l. j. col. penult. versic. extra quaeritur. C. qui admitt.
- Et ista regu. videtur procedere, maxime vbi consideratur principiu: vt gl. dicit in dicta regul. non firmatur. in fi. facit text. in d. c. si eo tempore. de rescriptis. in vj. cum similibus. supra alleg.
- Secundo regula ampliatur procedere, etiam si esset causa propter quam actus fuit nullus: quia per hoc actus non confirmatur: vt not. per Dyn. in dicta regula non firmatur. col. ij. Et probatur in §. præterea. Insti. quibus non est permissio. face. test. §. j. Instit. de inutil. stipul. l. eius qui. §. de testa. & in d. c. j. de despons. impub.
- 8 † Prædicta regula habet locum, quando à principio fuit initium vitiolum, & constat: secus si non constaret, vt patet in eo quod memoria hominum excipitur, quia illud valet & habet vim privilegij. l. hoc iure §. ductus aquæ. §. de aqua quotid. & resti. & c. super quibusdam. §. præterea. de verb. sign. cum si. vt tradit Alexan. in consil. vj. viso themate. in princ. lib. j. vel dici potest, quod illa verba tractu temporis non videntur excludere tempus cuius initij memoria non sit in contrarium, facit quod no. Ang. per gl. ibi, in auth. vt de cætero commu. ecclesiarius. col. v. cum similibus. vt tradunt Moderni in rub. de præscriptis. in fi.
- 9 † Secundo regula limitatur procedere, prout loquitur quando ab initio actus fuit nullus: secus si validus sit, licet annullari possit: quia tunc confirmatur. c. quod sicut. in fin. ff. de elect. & not. per gl. in d. regu. non firmatur. & idem not. Abb. in cap. ij. col. ij. de his quæ sunt à prælatis. Et hæc ampliatur etiam si aliquo respectu actus valet: vt no. Innocen. in cap. cum consuetudinis. de consue. per l. per fundu. supra de scitu. rust. præ. vbi Paul. de Cast. refert. Inno. & dicit, quod idem in d. l. per fundum. confirmatur illa concessio seruitutis, quia non erat ex toto nulla, quia ille qui prius consentit, non poterat contrauenire. Et hoc idem tradit Petr. de Ancha. in consil. cxxij. ex narratis. in fi.
- 10 † Tertio, regula limitatur non procedere

- cedere si causa confirmans superueniat: quia tunc confirmatur quod ab initio fuit nullum. Et Dyn. concludit in d. regula, non firmatur per d. l. fendu. vbi Bart. approbat quod Dyn. dicit. Et idem sequitur ibi Bald. & Ang. & Domin. in consil. xxxij. pro examinatione. col. fin. & idem gloss. hic, in effectu dicit. & idem gl. in d. regu. non firmatur. Et hoc facit, quia iudicium quod à principio erat nullum, ex iure superuenienti confirmatur. l. si rem alienam. §. fin. supra de pign. act. not. Alex. in consil. xxvij. viso libello. col. ij. lib. j. & in consil. lxxvij. in causa & lite. in fi. eod. lib. j. & in consil. cxxij. viso instrumento. col. ij. lib. v.
- Et similiter in casu l. si. C. si maior fac. alien. rat. habue. † vbi alienatio rei minoris facta sine decreto quæ non valet, confirmatur superueniente maiore ætate: prout ibi distinguitur, de cuius intellectu not. Alex. in consil. cxvij. viso processu. lib. v. Bald. in consil. xlv. incip. quædoq; contractus. & consil. cixxiiij. ad intelligentiã. lib. ij. & Cor. Peru. in consil. xxxvj. in hac cõsultat. lib. ij. & in consil. cevij. videtur prima facie. lib. ij. Et quando actus à principio nullus ex consensu vel ratificatione superuenienti confirmatur, Rom. tradit in consil. liij. visis circa id de quo quaeritur. & And. Sicul. plenè in consil. lxx. lib. ij. Et ad prædicta facit text. in l. j. in fi. C. si quacumq; prædi. pote. l. si quis in senatorio. §. de ritu nupt. & quod not. Bart. in l. filio præterito. col. fin. §. de insti. rup. test. † vbi ponit quaestione de usurario qui fecit testamentum non præstita cautione, iuxta c. quanquã. de vstur. in vj. Nam eius testamentum reconvalescit de munita præstita cautione, secundum Bart. in d. l. filio præterito. cum similibus, vt Alex. scribit in l. posthu. col. antepen. C. de contratab. & est cõmunis opi.
- vt Felin. dicit, in c. cum dilectus. de accus. col. ij. Et circa prædicta considerandum est, quod regula videtur generaliter procedere prout loquitur, quia tractu temporis confirmatur: sed aliter vltra tempus requiritur: & talis cõfirmatio facit quod actus valeat, prout nunc & prout tunc, vt not. Abb. per illum text. in d. c. ij. de his quæ sunt à prælat. & bene facit text. in l. obseruare. in fin. §. de offic. proconsul. Et ideo si matrimonium fuit nullum §. filij non legitimanur per dispensationem postea factam: quia dispensatio videtur convalidare matrimonium, vt tunc, vt not. Bart. in l. Paulus. §. de sta. homi.
- 13 † Et quod dictum est, limitatur, nisi actus confirmetur per ratificationem, quia trahitur retro: & perinde habetur ac si ab initio consensisset. l. si. C. ad Maced. vbi Bar. not. & cum similibus. vt tradit Alex. in consil. cxvij. viso processu. col. ij. lib. v. Et hoc intelligitur quando actus qui ratificatur fuit aliquo respectu validus: secus si omnino fuit nullus: quia tunc ratificatio retro non trahitur: vt not. Bar. in d. l. obseruare. §. de offic. proconsul. Alex. in consil. lxxvij. viso & diligenter ponderato. col. vj. versic. quarto respondeo. lib. v. & Aretin. in consil. cxvij. eximie domine. col. ij. & de ista ratificatione videbimus in regula, semper qui non prohibet. §. co.

A D D I T I O.

- a Quod initio. Ista regula habet locum in his tantum, quæ statim debent valere, & nullam suspensionem habent, vt contractus & alij actus inter viuos, ita hanc regulam declarat Barro. in l. j. in j. opposit. ff. de regula Catoniana. Et ad hanc regulam vide optimam limitationem per Lud. Rom. singul. d. c. lxxvij. Index Bononiensis. Gab. Saray.
- b Exempla. Dyn. in d. regula non firmatur. Philip. Dec. k

zatur, ponit plura exempla tamen testamentis quam legatis, contra-ctibus & matrimoniis. glof. & Ioan. Imo. in l. fin. §. fin. de verbor. oblig. & docto. in regula prima. de regul. iur. lib. vj. Hier. Cuch.

c Confessio facta. Quid si reus dicat: Non confiteor, nisi sit probatum, an si probatum fuerit hic duplex probatio sit, scilicet confessio, & probationis facta: Et Bald. quem sequitur ibi Ias. in l. si cum §. qui iniuriarum. col. fi. vers. subdit Bald. nu. 34. Et si quis cautio dixit, eo casu duplicem esse factam probationem: unde sequitur quod lata sententia non poterit appellare. l. ij. & l. ab itinendum. C. quando appel. non recip. vel quid fixus dixerit, volo confiteri, an per hoc videatur delictum confiteri? Certè non, secundum Bal. in l. j. col. vij. vers. pone. C. de conf. fl. quem refert & sequitur Ias. in l. ferui electione. in prin. col. vj. num. 12. ff. de legat. j. Et ratio est: potest ultra ea, quæ ibi ponunt doct. quia in dubio confessio rei, in eius favorem interpretatur, ut notabiliter dixit Ant. de Bur. in c. ex literis. j. in fi. de sponsal. Et facit quod not. Bart. in l. inter stipulantes. §. j. ff. de verbor. oblig. Et ponit Dec. in c. in presentia. in xij. notab. versic. ex quo etiam. col. vij. nu. 24. extra de probat. G. S.

d Rom. Idem etiam in singul. cxxj. fol. 1. Felin. in c. ad nostram. de probatio. j. colum. vbi facis remissus. & quid in minore qui confessus est in tormentis sine autoritate tutorum, & postea ratificavit. vide Abb. c. fin. de confes. ij. col. & quod confessio in tormentis non precedentibus indicitiis sit nulla, etiã si perfueret, vide Ias. vbi plura de confessione in materia delictorum in l. qui aliena. §. Celsus. de acquir. hered. Hippol. de Marfil. in tit. de quaest. in l. j. vj. sol. versic. primo enim. & in l. pen.

ead. tit. col. ij. versic. modo redundo, &c. Lanfran. in c. quoniam contra de proba. in versic. confessiones. & per Mathefil. singul. lv. fol. 3. & Rapha. in consil. cxxxvij. col. j. in prin. & Bald. in sua Marg. in versic. confessio col. ij. in prin. & Alexan. consil. v. incip. in causa inquisitionis. in j. vol. & in consil. j. incip. vno processu. in ij. volu. & in consil. l. ij. incip. vno themate. vol. liij. H. C.

e Excedit. Ita declarant regulam Io. Andr. & doct. in d. regu. non firmatur. in prin. & adde qd si possessio esset violenta à principio non posset talis scripto principis confirmari. ita Ias. in l. iuste possidet. j. col. versic. secundo limita. de acquir. poss. & quãdo confirmatio superioris firmet actum nullum, vide latissime Felin. in c. inter dilectos. de fi. de instrumen. in v. col. post princ. & c. qualiter & quando. de accus. xij. col. Alex. in consil. viij. incip. abunde. ij. col. Hier. Cuch.

f Præfata. Ang. disput. hanc regulam miles. & disput. vlturarius. Ancha. in rubr. col. ij. de regul. iur. in vj. consil. col. ij. Alber. j. parte statu. q. clj. Bald. & Paul. l. vniuersa. col. j. C. de precib. imper. offer. paul. l. filiusfamilias. supra de testa. Phillip. Franc. in rubr. de test. col. xxj. lib. vj. G. M. Nullam. An si dolus det causam, matrimonium sit nullum, vide Ias. in §. actionum. Instit. de actio. col. vij. in fi. Hier. Cuch.

In l. Nuptias. Argumenta.

- 1 *Matrimonium consensu contrahitur, non concubitu.*
- 2 *Matrimonium per verba de presenti contractum, secundo per eadem verba etiam copula secuta, est praesensendum.*

Mattina

- 3 *Matrimonium presumitur ex consuetudine cum muliere habita.*
- 4 *Matrimonium presumitur in favorem filiorum, ut scilicet legitimi credantur.*
- 5 *Consensus matrimonium perficit, non carnalis copula.*
- 6 *Legatum alicui factum si nuptias contrahat, quando debet incipiat.*
- 7 *Vxor nondum cognita, non prohibetur religionem ingredi.*
- 8 *Filiusfamilias an possit contra patris assensum uxorem ducere.*
- 9 *Statuto induci nequit, ut filius sine patris consensu matrimonium contrahere non valeat.*
- 10 *Pater ad tempus filio sub pena matrimonium prohibere potest. Filius matrimonium sine patris consensu contrahens, an possit exheredari.*
- 11 *Filia matrimonium sine patris consensu contrahens, potest dotem petere.*
- 12 *Statutum penam imponens filiis vxore ducentibus sine patris assensu spernendum.*
- 13 *Penam exheredationis à iure civili imposta contrahentibus matrimonium, canonibus reprobat.*
- 14 *Filia sine consensu patris matrimonium contrahens, quando possit exheredari.*
- 15 *Exheredatio à pari procedit cum privatione alimentorum.*

REGVLA XXX.

Nuptias non concubitus, sed consensus facit.

Nota qd consensus facit matrimonium, & non concubitus. ad idem tex. in §. nuptias itaque. auth. de nupt. col. liij. & in §. illud. in auth. quib. mod. nar. esse. leg. & in l. fin. prin. C. de repud. nam solo consensu matrimonium contrahitur. c. cum locum. de despons. in c. sufficit. & c. matrimonium. xxvij. q. ij. sic etiam nudo consensu sponsalia contrahuntur. l. ij. ff. de sponsal. in c. tua. de sp. n. l.

Et matrimonium per verba de presenti contractum præfertur secundo matrimonio, postea contracto etiam sequuta copula. c. fin. de spons. duorum. Et ex isto text. duæ conclusiones colliguntur.

Prima est, quod concubitus non facit matrimonium. Et idem dicitur in c. matrimonium. supra alleg. xxvij. q. ij. & hoc videtur intelligendum quod vno coitu. Secus si videtur si quis haberet consuetudinem cum muliere: quia ex tali consuetudine matrimonium præsumitur. l. in libere. ff. de ritu nupt.

Et hoc procedit de iure civili: secus est de iure canonico: quia fornicatio præsumitur, ut not. per glof. in c. iul. in verb. vxorem. de præsumpt. & ibi Abb. in fi. Et hoc verum intelligitur respectu ipsorum cohabitantium, & sed respectu filiorum, ut legitimi sint, matrimonium præsumitur, ut not. Abb. in c. latoi. qui fil. fiat legit. cum similib. ut dixi in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de consil. col. xvj. versic. in septimo casu.

Secundo limitatur ista conclusio, nisi præcedant sponsalia de futuro: quia tunc copula quæ sequitur, matrimonium inducit. c. veniens. el. ij. de sponsa. c. is qui. & not. in c. fin. eod. tit.

Secunda conclusio est, qd consensus facit matrimonium, glof. hic intelligitur, quod consensus perficitur

matrimonium: sed resolutur negatiue, quòd sine consensu non possit esse matrimonium. & ista conclusio gloss. negatiua indubitata est, adeò q̄ etiam si quis expresse consentiret per verba de presenti; si tamen animo non consentiret, non esset matrimonium, saltem in foro conscientie: vt est text. in c. tua nos. de sponsa. de quo late Marian. scribit in consil. xxvij. Sed dubitatio est in conclusione affirmatiua, etiam non videtur probari concludenter per istum text. quia dum dicitur, q̄ concubitus non facit matrimonium, sed consensus: potest intelligi, quòd concubitus solus non facit matrimonium, sed consensus requiritur. Et per hoc inferri non potest, q̄ solus consensus faciat matrimonium. & istum sensum forte habuit gloss. dum inquit, q̄ consensus perficit matrimonium. Et licet iste tex. cauillari possit: tamen contra gloss. sunt plura iura in quibus dicitur expresse, quòd solus consensus facit matrimonium in c. cū locum de spons. & An c. sufficiat. & in c. matrimonium, xxvij. q. ij. cum simil. supra alleg. Et per solum consensum quo ad essentiam eius, dicitur matrimonium: vt not. per gloss. fin. in c. ex publico. de conuer. coniug. Et tale matrimonium impedit secundum matrimonium postea contractū, etiam copula sequuta. c. fin. extra de spons. duor. Et ideo q̄ leg. tū factū alicui, si nuptias contractas, statim contracto matrimonio solo consensu conditio impleta videtur absque copula carnali: quia nuptias nō concubitus, sed consensus facit. l. cui fuerit. §. de condit. & demonstrat. Et quia talia sponsalia de presenti non possunt dissolui à partibus. c. si inter. de spons. Et isto respectu quia contrahitur vinculum indissolubile, dicitur matrimonium contrahi solo consensu, absolute ta-

men nō videtur perfectū matrimonium solo consensu: vt probatur in c. debitum. de biga. in prin. vbi dicitur, q̄ duo sunt in coniugio, consensus animorum, & cōmixtio corporum: ergo nō videtur q̄ alterum facit perfectū matrimonium. Et ideo absque corporū commixtione non contrahitur bigamia. d. c. debitū. & facit tex. in c. ex publico. de conuer. coniug. vbi tex. interpretatur legem diuinam, q̄ non licet viro uxorem dimittere, vt intelligatur de matrimonio copula carnali consummatione. Et ideo non prohibetur vxor nondum cognita intrare religionem. c. verum. c. ex publico. de conuer. coniug. & facit text. in c. quod autem. xxij. q. ij. apparet illos coniuges non fuisse. ergo patet quòd copula ad perfectionem matrimonij requiritur. Et dicit tex. eadem causa & questio. in c. si quis desponsata. quòd rite coniugium vocatur, quòd mulier est tradita viro, ita quòd ea vratur. Et hoc modo saluatur gl. hic quæ dicit, quòd consensus non perficiat matrimonium.

Et cum solo consensu indicatur matrimonium, vt supra dictum est, infertur ad questionem de qua superioribus diebus querebatur, vt verum sit illius familias absque patris consensu matrimonium contrahere possit. Et sic hoc facit, an propter hoc exheredari possit? Circa primum breuiter considerandum est, quòd licet de iure ciuili consensus patris necessarius sit, infert. de nup. in princ. l. Paulus. §. de statu homi. l. si vt proponis. la. ij. C. de nupt. Et maxime si filius duceret uxorem turpem & indignam: quo casu etiā propter hoc exheredari potest. l. ij. §. si emancipatus. el. primo. §. de contrahat. l. libertus. vbi Bart. C. de nupt. Secus tamen est de iure canonico, quòd in isto casu attenditur, vbi agitur de matri.

matr. c. fin. de secund. nupt. & in ij. q. ij. §. hunc igitur. l. ibi, leges seculi præcipue in matrimoniis sacros canones sequi nō dedignantur. & do. Fed. in consil. xxxvj. casus talis est. Ang. in consil. xxix. ex themate, in j. dub. & in consil. excij. super primo quæsto. in v. dub. Ant. de Bur. in consil. xxxv. vifa forma. in prin. Abb. in c. j. col. ij. de spons. & in c. j. col. j. de desponsa. impub. & in consil. lxxv. ad decisionem. col. j. lib. ij. Et ideo in terminis in casu nostro infertur, quòd iura supra allegata de iure canonico correctæ sint: quia secundum canones filius familias absque consensu patris matrimonium contrahere potest: vt not. per gloss. in c. fin. xxxij. q. ij. quæ expresse hoc dicit. idem gloss. penult. in c. j. de despons. impub. vbi Abb. & idem concludit gloss. in l. Paulus de statu hominum. De honestate §. bene requiritur consensus patris: vt not. per gloss. in c. cum virum. de regul. in verbo paterna. & in c. sufficiat. in verbo solus. xxvij. q. j. sed vt dixi, non est necessarius consensus patris, nec impedit validitatem matrimonij. Et secundum istam conclusionem confuluit Abb. in c. lxx. in princip. in ij. lib. supra alleg. & idē Abb. in consil. xij. vt clare materia, in j. dub. lib. j. & idem Pet. de Anch. in consil. xxj. pro solutione dubiorum. in ij. dubio. Et Ange. in consil. xxix. ex themate. in prin. supra alleg. Et ad confirmationem huius conclusionis facit: q̄ quia non valet statutum, quòd filius non possit contrahere matrimonium sine consensu patris: vt concludit Ioan. And. in c. statutum. el. primo. in versic. & facit decretalis ad questionem. in fin. de hære. in vj. dicens, quòd correctæ sunt leges quæ requirunt consensum patris & matris filiorum: vnde à fortiori non debet valere statutū. & sequitur Domini.

ibi, & alij. Abb. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. viij. in versic. ad prædicta add. de consil. iur. & in c. j. de sponsal. & in consil. xij. lib. j. supra alleg. cum similib. vt tradit Alex. in consil. j. col. vij. lib. iij. & in rubr. supra solut. matr. col. fin. & in l. Scitus & Augerius. col. j. §. ad legem Falci. vbi refert se ita consuluisset: & ita consuluit in consil. xxvij. principalis dubitatio. lib. j. Et licet statutum videatur esse rationale: vt not. Bald. in rubri. de consil. col. f. & in c. electici. col. j. de iudiciis. in cap. tenor. in fin. de re iudic. & in l. omnem matrimonium. C. ad Terul. in l. j. §. ius naturale. §. de iustit. & iure. Andr. Sicul. in consil. vlti. in ij. lib. Tamen non sufficit rationem subesse ex quo deficit potestas: quia in quolibet actus voluntas & potestas requiritur. cap. cum super. de offic. deleg. l. cum in te. vbi Bald. C. de dona. ante nupt. & in l. nolle. vbi Bald. §. de acquir. hæred. cum simi. & communem opi. & ipse Bald. sequitur in l. nemini. C. de iudic. in c. penult. in fi. de constitut. cum similib. vt nouissime late scribit Franc. de Cur. in consil. xxvij. magnificus vir. in j. dubio. Et ita ex omnibus supradictis concludendum est, indubitanter valere matrimonium quòd absque consensu patris contractum fuit. Illud tamen not. q̄ pater potest ad tempus sub pœna filio matrimonium prohibere. l. sed si hoc specialiter. §. fin. de condit. & demonstrat. vbi Bart. & Imol. & Are. in consil. lxxij. diligenter & mature. col. iij.

Venio ad secundum: an filius exheredari possit ex eo q̄ sine consensu patris matrimonium contraxit? Et prima facie videbatur dicendū q̄ sic: quia ita decidit Pau. de Castr. in l. si filium. C. de inoff. test. vbi per illum text. dicit, quòd filia quæ nubit sine consensu patris, exheredari potest.

Ita à contrario sensu ibi colligitur. Et idem dicit Pau. de Cast. ibi, etiam in filio. argu. l. iij. §. si emancipatus. et j. s. de contrah. quia licet valeat matrimonium contractum sine consensu patris, prout canones dicunt: ut supra proxime dictum est, ius canonicum solum disponit de federe matrimonij, & non de iniuria quæ patri illata videtur. Et ad hoc quod not. Bart. in l. aduicimus. C. de murt. leg. lib. xj. in fin. vbi inquit, quod licet statutum non possit prohibere matrimonium, quia est res spiritualis, & de iurisdictione ecclesiasticam valere statutum quod ad hoc ut contrahentes puniatur. Et ita videtur esse in casu nostro: quia honestas maximè suadet, quod consensu patris matrimonium contrahatur: ut not. per gl. in c. cum virum. de reg. cum similib. §. illeg. Et facit quod not. Bald. in rub. extra de consuet. col. pen. dicens, quod consuetudo potest pœnam imponere rei licitæ, pura matrimonio, si ex eo sequatur illicitum. Et idem tradit Bald. in l. omnes. C. ad Text. vbi tenet valere statutum quod pœnam imponit filiis contrahentibus matrimonium sine consensu patris: quia non verat substantiam matrimonij, sed punit malos mores.

Secd. prædictis, & similibus quæ adduci possunt non obstantibus, contrariū de iure videtur, quod propter tale matrimonium filius nullo modo exheredari possit: quia cum matrimonium permissum sit de iure canonico, ut supra conclusum fuit: quod sit lege permittere, pœnam non meretur. l. Gracchus. C. de adult. xxiiij. quæst. iij. in cap. qui peccat. & in terminis Abb. consuluit in consil. xj. ut l. t. materia. col. iij. vers. sed dubium imminet. lib. j. vbi dicit istam non esse iustam causam exheredationis: quia cum de iure canonico matrimonium debeat esse liberum, non debet per

ista pœnam exheredationis restringi. & inducit decisionem Ioan. And. in d. c. staturo. de here. in vj. & idem Abb. in c. j. de spons. col. ij. sicut enim pœna conventionalis in matrimonio reprobat, ne libertas matrimonij impediatur. l. Titia. in princ. supra de verb. oblig. Et cum à iure canonico permittatur matrimonium absque consensu patris, quia vult matrimonium gaudere omni moda libertate. c. cum locu. c. gemma. de sponsa. & eadem ratione pœna exheredationis remota videtur: quia cessante prohibitione matrimonij, cessat effectus, & tollitur pœna quæ in casu prohibitionis erat statuta: ut dicit text. in c. non debet. de consang. & affinit. Et vbi non est delictum, pœna cessare debet. l. fanticimus. C. de pœnis.

¶ Et ideo filia quæ contraxit matrimonium absque consensu patris, prout canones permittunt, non prohibetur dotem petere: ut not. per gl. in c. fin. xxxij. quæst. ij. in glo. j. vers. sic. sed nunquid. & xxxvj. quæstio. j. in c. de raptoribus. in glo. in verbo, excusata. & pari ratione videtur, quod filius nullo modo exheredari possit: ut supra dictum est secundum Abb. in consil. xj. lib. j. supra alleg. Et hoc idem in terminis tradit Pet. de Anch. in consil. xxj. pro solutione dubiorum, in secundo dubio, dum inquit, quod pœna quam canones concedunt filiis & filiabus liberam facultatem contrahendi matrimonium absque consensu patris, non videtur, quod talis facultas metu pœnæ per leges coartari possit. Et propter hoc concludit, quod filij tali casu non debent priuari hereditate patris naturali iure illis debita: ut Laurentius ipse ibi prosequitur. Et decisio nem Pet. de Anch. late comprobatur Alex. qui in simili casu consuluit in consil. xcviij. principalis dubitatio. lib.

lib. j. vbi concludit, quod non valere statutum quod imponit pœnam filiis contrahentibus matrimonium sine consensu patris: quia à tali statuto aufertur libera facultas contrahendi matrimonium. l. cum tale. §. restrictum est. supra de conditionibus & demonstratio. vnde sicut non valet statutum quod tali casu prohiberet matrimonium: pariter non debet valere statutum quod pœnam imponit contrahentibus matrimonium: quia vbi non potest aliquid directo & principaliter prohiberi, non potest etiam conditionaliter & per indirectum prohiberi: ut not. Bar. per illum text. in l. Scius & Augerius. §. ad leg. Falc. & per illum text. dicit Bal. in l. j. C. de indic. viduit. tol. quod si non valet statutum prohibitorium, ergo nec pœnale: quia pœna legis nunquam potest incipere à permissis. arg. l. ab administratione. C. de legib. Et not. etiam Bald. in l. omnes populi. col. vj. vers. sed nunquid statutum inuoluntum. supra de iust. & iur. dicens, quod qui non potest disponere simpliciter, non potest disponere pœnaliter. Et quod in adiectione pœnæ maior potestas requiritur quam in dispositione principali. Et in proposito bene facit gloss. not. in cap. de tutelis. xxxvj. quæstio. ij. in glo. fin. quæ voluit, quod sicut non valet prohibitio legis ciuilibus quæ prohibet mulierem raptam matrimonium contrahere cum raptoribus. c. per ul. de rapt. ita pariter non valet dispositio iuris ciuilibus quæ pœnam imponit mulieri contrahenti matrimonium cum rapto: quia cum prohibitio cessat, etiam pœna cessare debet: ut gloss. ibi dicit. Et ista ratio pariter in casu nostro concludit.

¶ Vnde concludendum est, quod pœna exheredationis, imposita à iure ciuili non habeat locum.

Non obstant allegata supra in contra-

rium: quia responsio ex prædictis colligitur. Nam dictum Pauli de Cast. in d. l. si filia, non est verum, & contrarium tenent Petr. de Anch. & Abb. in consil. supra alleg. Et rationes contra Paul. sunt effectives, ut patet ex prædictis.

Non obit. text. in l. iij. si emancipatus. de contrah. quia ut dicit Bart. ibi, ille text. hodie non habet locum. & not. Imol. in ca. accedens. col. fin. vers. & per prædicta de procuratoribus. Alexand. in l. j. colum. x. supra solut. matrimo.

¶ Et quanuis plerique dicant, quod filia etiam hodie possit exheredari duobus concurrentibus: videlicet quod sine consensu patris contrahat matrimonium, & cum turpi persona, ut gloss. sentit in cap. de raptoribus. xxxvj. q. j. vers. excusata. in fin. & ut not. Bald. in l. nec filium. C. de nupt. & in l. si pater. C. de sponsal. Anton. de Butr. in d. c. accedens. de procur. Et Petr. de Anch. in consil. xxj. supra alleg. col. ij. hoc haberet locum secundum iura antiqua. & ita Doct. loquuntur in locis præalleg. qui allegant text. in d. l. iij. §. si emancipatus. sed hodie ille §. est correctus, ut supra dictum est. Et quia secundum iura canonica quæ attenduntur hoc non videtur verum: quia matrimonium à iure ciuili prohiberi non potest, nec pœna imponi potest, per ea quæ supra dicta sunt: quæ omnia habent locum etiam si cum turpi persona contractum sit matrimonium: qui a est defactus potestatis, ut supra dictum est. Et ista eadem ratio militat concurrentibus his duobus, cum iura ciuilia in tali materia non habeant potestatem.

Non obit. dictum Bar. in d. l. i. dicitimus. de murt. lib. xj. quia non est verum per supra dicta. & contra Bart. tenet Ioan. de Plat. in d. l. aduicimus. vbi allegat Ioan. And. in d. c. statutum.

de hæret. in vj. cuius opinio cõmuniter tenetur, vt Alex. concludit, in d. consil. xcviij. libr. j. vbi alios plenè refert in iij. colum. & latius scribit Francif. de Curre in consil. xxvij. in j. dubio, suprà alleg. Et hoc modo etiam responderetur ad alia supra alleg. in contrarium.

Et sic ex omnibus supradictis conclusio est, quòd filius qui accepit vxorem sine cõsensu patris, propter hoc non potest ex hæredati. Et pari ratione non potest priuari alimentis: quia rationes superius alleg. etiã militat in alimentis: & quia à patre procedunt, ex hæredatio & priuatio alimentorum, vt not. Bar. in l. si quis ex liberis. §. si quis ex his. vers. idem iudex. in vers. detuleras. §. de liberis agnoscent. Et idem Bar. in l. diuus. supra de parricid. in l. fina. C. de alien. lib. in prin. & per gl. in §. siue igitur. in verbo, habere. in auth. vt cum de appell. cog. & idem Barr. in tract. de alim. col. ij. vers. quero an ex causis. & Abb. in c. cum haberet col. fin. de eo qui duxit in mat. quã polluit per adul. Et ex his expedita sit ista lex:

ADDITIO.

a Nudo consensu. Aliquando tamen & sponsalia sunt stipulatioe vt per Bar. & doct. in l. j. in prin. ff. de verb. obl. Et adde in materia q̄ tabule nō faciunt matrimoniu iuxta text. in l. donationes. in prin. ff. de don. G. S.

b Florium. Pulchre Dec. consil. cliij. cum duobus sequent. C. M.

c Nisi præcedant. Adde quod dicit d. Abb. in d. c. veniens. in primo notabili, quòd ille qui probat sponsalia, & copulam simpliciter non probat matrimonium. quia copula fortè secuta non fuit prout requiritur in d. c. veniens. refert & sequitur idem Dec. in c. presentia. in xij. notab. vers. c. similiter dicit. col. vij. nu. 2. 4. in li. extra. de probatio. Et dum hic

dicitur, quòd sponsalia de futuro procedant, tunc copula quæ sequitur matrimonium inducit. adde q̄ pro hoc facit id quod not. Iason in l. non solum. §. morte. col. vij. vers. item adde. ff. de ope. noui nunt. post gloss. & Abb. in c. tua nos. extra de spons. vbi concludunt, quòd licet si quis protestetur coram testibus presente muliere, & consentiente, quòd quicquid dicit, vel faciet vnquam, non faciet animo contrahendi matrimoniu cum illa muliere, quamuis postea publicè cum ea contrahat, tamen matrimonium non tenet. Tamen fallit si secuta sit copula carnalis, quia tunc indistinctè cõsuetur recessum ab omni protestatione, nec per talem protestationem iudicatur turpitudò & peccatum. c. consultationi. de spons. l. ij. cum ibi not. C. quod metus caus. Quod las. in d. §. morte. intelligit si secuta sit copula. Secus verò si antecessisset, & ita dicit tenere d. Anto. & Abb. in c. veniens. ij. in primo notab. de spons. Tu tamen vide Bal. in l. ita demum. C. de procur. vbi dicitur, quòd propter culpam p̄sumitur potius concubinitus, quàm matrimonium: vnde qui dicit matrimoniu probat, vt ibi tradit in pulchra quæst. Bal. G. S.

d Quòd consensus facit matrimonium. Sed an in matrimonio solus consensus sufficiat? Et an requirantur verba? Vide gloss. in l. cum notissimi. in ver. solem. C. de p̄script. xxx. ann. quæ dicit, quòd verba requiruntur: Et eam glof. pro singulari allegat Alexan. in l. j. in princ. col. ij. vers. non obstat. numer. 19. ff. de verbo. oblig. Illam tamen intellige, vt ibi per eum: Et adde, cum necessarius sit consensus, quòd si in libello dicatur, quòd Titius contraxit matrimonium cum Berta, per verba de p̄senti, cum matrimonium non fiat per verba, sed per consensum,

sum, intelligitur quòd contraxit per verba declarantia consensum, ita de mente Baldi notat Andr. Barbar. in apostil. ad Bart. in l. recufari. ff. de acquir. hæred. G. S.

e Consummato. Sed quòd cõtractum licet non consummatum Papa nequeat dissoluere, nec in eo dispensare, sentit Panor. (& bene) in d. c. ex publico. in fin. & expresse firmat Io. Lup. in tract. de matr. & leg. col. vij. sentit Iac. Almain in liij. sent. dist. xxx. q. ij. fortius Eras. j. Cor. in vij. in Annot. reprobatur vulgatam illam canonistarum differentiam de matrimonio consummato, vel non consummato, sentiens quòd etiam ante congressum illegitimum & perfectum matrimonium, & indissolubile ab homine, etiam per professionem monasticam. Dixi etiam apud Dec. in c. quæ ecclesiasticum. num. 11. de constit. vbi videas, vbi etiam dixi iustam esse causam dissoluenti re integra, si cõtractum sit sine auctoritate parentum vel tutorum, qui etiam cõsummationem impedire possunt. C. M.

f Intrare. Vide text. & ibi doct. in c. commissum. de spons. & Abb. in d. c. ex publico. vbi ponit an ad essentiam matrimonij requiratur copula, & ponit quæstionem, si statutum sit quòd maritus lucretur dotè muliere decedente sine liberis, an si decedat ante copulam, lucretur dotem. Et adde, quòd si vxor vel sponsa sit cognita per vim à sponso: nihilominus potest contra voluntatem sponsi religionem intrare. ita Angel. in l. j. §. monet. ff. de depo. si. quem sequitur Hipp. de Marfil. in l. j. §. præterea. in liij. colum. supra de quæstion. Hier. Cuc.

g De honestate. Mulier sine consensu patris nubere potest. Sed an hoc intelligatur, etiam contradicente patre? Dic quòd sic. c. cum locum

de spons. Et pater tenetur eam dotare, vt per dom. Anton. in c. cum causam. de raptor. quia iura disponentia, quòd pater teneatur filiam iam nuptam dotare, habent respectum ad matrimonium, non autem considerant, an pater consenserit matrimonio, vel contradixerit. de quo per Abb. in d. c. cum causam. de raptor. Et ita in specie tenet d. Alexandr. in apostil. ad Barto. in l. obligamur. §. lege. in apostil. incip. & promississet. ff. de actio. & obligat. Gabriel Sarayna.

h Non valet. Imò, vt dixi supra eod. l. ij. num. 40. C. M.

i Statutum. Adde Io. Francif. de Ripa, in l. j. num. 8. ff. solut. matr. G. S.

k Communem opinionem. Hanc etiam dicit communem Felin. in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. xix. vers. sed contra. & in c. j. de spons. vj. & vij. col. vbi Alexandr. dicit eam magis communem, & idem dicit Fran. Cur. in consil. hic alleg. de quo etiam per Moder. Hispan. in rept. c. per vltimas de donation. inter virum & vxorem. fol. 7. vers. sunt tamen qui has. colum. liij. vbi refert quasi omnes tenentes hanc opin. de quo etiam vide las. in l. j. fin. supra de iustit. & iure. & sic pater hanc esse magis communem, à qua non est recedendum, vt per glo. in l. omnisi diffinitio. infra eodem. & Bald. in l. precibus. C. de impub. & aliis dicentes ad hæreas Carrocio. & Abb. ca. ij. de cogn. spirit. & in c. tua nos. de vlturis. vnde pater clare an valeant leges regni Castellæ disponentes, quòd si filia contraxerit matrimonium, sine patris & matris consensu, quòd nihil ex bonis parentum possit habere. de quibus & aliis simile disponentibus, vide Modern. Hispan. vbi supra, fol. 7. 4. & fol. 75. vbi multa adducit ad eorum corroborationem, dicendo eas iustissimas.

mas & rationabiles, quod admitto, tamen quod distiq; leges non tollant libertatem contrahendi matrimonium, & quod causa matrimonij nõ spectet ad ecclesiam, hoc non est admittendum, per ea quæ omnes doctores supra allegari dicunt, de quo adde eundem do. Philipp. in d. cap. ecclesia sanctæ Mariæ. col. xvj. idem etiam est dicendum de prius in dictis legibus dispositis: vt subtiliter more suo concludit dominus Philipp. infra in versic. venio ad secundum. & Francis. Cuit. in d. consil. xxvij. Hiero. Cuch.

- 1 Et idem. Adde, quod non est virginalis pudoris eligere maritum sine voluntate patris, cap. honorantur. xxxij. quæst. ij. Gab. Saray.
- m Filia. Dixi ad Alexand. consil. ccix. lib. vj. C. M.
- n Duobus. Hanc sequebatur Socin. in tract. fallen. in reg. cclxxxj. de quo vide las. in authent. sed si post. C. de inoffic. testam. vbi refert omnes tenentes hanc opin. finaliter tamen tener cum dom. Philip. hic. H. C.
- o Pari. Idem Alexand. consil. ccij. lib. ij. vbi dixi. C. M.

In l. Verum est.

Argumenta.

- 1 *Factum non potest non esse factum.*
- 2 *Virginitas amissa semel, nunquam recuperari potest.*
- 3 *Facta per fictionem, infecta indicari possunt.*
- 4 *Mortuus potest quandoque fingi vivus.*

REGVLA XXXI.

Verum est neque pacta, neque stipulationes factum posse tollere; quod eni-

a impossibile est, neque pacto, neque stipulatione potest comprehendi, vt vtilem actionem, aut factum efficere possit.

NOta ¶ quod impossibile est factum non esse factum, ad idem text. in l. in bello. §. facta. in princ. supra de cap. in l. si ita quis. supra de eiusd. & in l. j. §. h. vir. supra de acquir. possess. & in authent. de equal. dot. j. §. vici. quæ igitur, vbi dicitur: quod enim factum est, infectum manere impossibile est: adeo quod nec Deus ipse facere potest, quod illud quod sit factum, non sit factum, vt notat Bart. in l. non dubium. colum. iij. C. de legib. vbi alleg. text. nostrum hic. & idem not. Bald. in l. fin. vers. hi. autem factis. C. de leg. & in lex his. in fin. C. de testa. multi latet adit Socin. inferendo ad pulchram questionem in consil. c. ij. in præsentia constitutione. Et facit quod notat Bald. in l. eam quam. colum. x. versic. circa quintum. C. de fideicom. Et ideo dicit text. in l. j. in princ. C. de rapt. vii. §. quod mulier corrupta & violata restitui non potest. Et gloss. ibi in versic. non potest, dicit quod etiam Deus facere non potest, quod illa quæ fuit corrupta non sit corrupta: licet enim omnia Deus possit, suscitare tamen virginem non potest post ruinam: vt dicitur in cap. si Paulus. xxxij. quæstio quinta.

3 ¶ Existud verum est veritate inspecta: sed per viam fictionis facta pro infectis b haberi possunt, quantum ad effectum iuris: vt not. Bart. in l. non dubium. col. iij. & est gloss. notabilis in cl. m. j. de immuni. eccl. in versic. pro infectis. cum simil. vt dixi in c. h. col. fin. in fin. de consil. Et ad idem text. in l. non dubium. C. de legib. vbi pacta contra leges pro infectis habentur.

Nec

Nec obstat, quod est impossibile, quod factum non sit factum: vt hic dicitur ibi, impossibile est. cõ similibus supra allega. non videtur, quod per fictionem contrarium induci possit: c quia fictio non habet locum c super impossibile, l. qui ad certum. vbi Bart. supra loca. l. certe. in princ. supra de precat.

Quia respondetur, vt declarat Bart. in l. sub conditione. supra de sol. col. j. lex non potest fingere illud quod est impossibile in suo genere: vt, q. filius sit maior patre, vel quod furiosus contentiatus bene fictio habet locum, in eo quod est impossibile in aliquo casu particulari. Et satis est, quod possibile sit in suo genere.

4 Vnde ¶ fingitur quandoq; quod ille qui mortuus est, viuat. l. fin. supra de vaca. muner. in princ. l. bello ad missi. supra de execu. tut. Et licet impossibile sit, quod mortuus viuat, factis est, quod possibile sit in genere, quod homo similis viueret: vt latius declarat Barto. in l. si is qui pro emp. col. xv. versic. tertio principaliter quæro. supra de vsucap. Et Alex. refert in d. l. j. §. si vir. de acqu. possess.

ADDITIO.

- a Impossibile. Quot sunt genera impossibilitatis tradit Dyn. in reg. nem. potest. de reg. iur. in vj. Et Bart. in l. j. ff. de cõd. insti. Et Ang. Aret. in §. impossibilis. inst. de hæ. insti. G. S.
- b Infectis. Scilicet illis quæ sunt iuris positivi vt dixi, super cle. vnica de immuni. eccl. ad marginem gloss.
- c Fictio nõ habet locum. Adde quod lex fingit aliquando super impossibili in odium delinquentis, vt notat Ange. in leandem. ver. adde casum. ff. de duobus reis. & l. ita vulneratus. §. j. in f. ff. ad leg. Aquil. vbi fingitur quis bis mori. Et facit l. nec vllam. §. pen. ff. de peti. h. red. vbi duo finguntur possidere in solidum

ratione delicti, vt notat idem Deci. post Alex. in l. diem functo. col. iij. vers. vltimo nota circa medium. nu. r. ff. de officio Asses. vide tamen Bart. in l. Gallus. §. si eius. vers. venio ad quintam. ff. de liber. & posthum. vbi dicit, quod fictio non potest fingere illud, quod est impossibile de natura. l. si pater. in fine. ff. de adoptio. Gab. Sar.

In l. Quod attinet.

Argumenta.

- 1 *Seruus tabellionatus officio fungitur nequit.*
- 2 *Argentarij officium publicam causam habet.*

REGVLA XXXII.

Quod attinet ad ius ciuile, serui pro nullis habentur: non tamen & iure naturali: quia quod ad ius naturale attinet, omnes homines æquales sunt.

Dista regula dictum fuit in l. in personam. supra eo. solum adde, quod seruus ¶ non potest esse tabellio. l. generali. C. de tabu. lib. x. ob stare tamen videtur, quia seruus potest esse argentarius. l. prator ait. §. sed & si seruus. supra de eden. ¶ Et tamen officium argentarij publicam habet causam: vt dicitur in l. argentarius. in principio. supra de eden. potest dici, quod text. in d. l. generali. procedat ex noua prouisione illius legis: quia textus dicit, b deinceps, b & sic de cetero. vnde videtur præsupponere, quod secundum iura Digestorum potuisset seruus esse tabellio. & ad istam regulam vide aliam regulam quæ habetur, infra co. in l. in omnibus officis.

Additio

ADDITION.

- a Generali. Vbi latissime Ioã. de Plarea. & quia pœna puniatur dominus qui permittit seruum sumere tabellionis officium, ibi in princ. l. H.C.
- b Deinceps. Vide Alber. de Rosa. in l. Scia in fin. ff. de vsur. qui dictionem. Deinceps, considerat, & aliqua de ea ponit. G.S.

In l. In eo quod. Argumenta.

- 1 Damni & lucri alia & alia est ratio habenda.
- 2 Hereditatis titulus, censetur lucrativus.
- 3 Hereditas tunc lucrativam causam habet quando solvendo est.
- 4 Lucrativa causa dicitur à lucro originem trahens, licet damnum afferat.
- 5 Lucrum dotis factum à marito, an dicatur ex causa lucrativa.
- 6 Lucrum vt vere dicatur causa immediata attenditur.
- 7 Donatio quare inter virum & uxorem prohibeatur.
- 8 Causa lucrativa vel onerosa qualiter ab origine sit indicanda.

REGVLA XXXIII.

In eo quod vel is qui petit, vel is à quo petitur lucri potiturus est, durior causa est petitoris.

De ista regula videbimus infra eodem in reg. l. in pari. vbi melius cadit.

Sed quantum ad causam lucrativam, de qua loquitur iste text. sciendum est, quod si (apenunero alia ratio damni, & alia ratio lucri haberetur in l. Proculus. in fi. supra de d. imu. infect. l. si cui. §. in. supra de furt. l.

fi. §. licentia. C. de iure delib. l. fin. C. de codicil. l. qui autem. in princ. l. u. pra. de his que in fraud. cred. l. cum hic status. §. si maritus. supra de don. inter virum.

Et hoc intelligitur nisi lucrum radicatum sit: quia de tali lucro idè quod de damno iudicatur: vt per gl. in l. j. §. si quis propter. in vers. in integrũ restitutione. supra de iuu. ad ique priua. & no. Bal. post Cyn. in l. eũte. C. de do. ante nup. Bal. Ang. & Imo. in l. non amplius. §. j. supra de leg. j. cum similibus, vt tradit ibi Alexã. & in l. iij. supra de dam. infec. in princ. in l. ij. §. si supra qui satis. cog. & in l. cum emptor. supra ad legem Falcid. in cons. lxxxix. viso puncto. colum. penul. lib. ij.

Et de lucro agitur, & causa lucrativa dicitur quod agitur de hereditate & donatione causa mortis, vel inter vivos, vel de relictis in vltima voluntate l. j. §. lucrativas vero. C. de impo. lucr. de script. libr. x. facit tex. in l. si hereditatè. supra mand.

1 Et quod titulus hereditatis dicitur lucrativus, probatur in l. inter stipulantem. §. si rem. de verb. oblig. in l. fin. §. penul. C. de codicil. in §. si vero expectet. vbi Ange. in Auth. de nup. & not. Alex. in consil. cij. super eo de quo queritur. col. pen. libr. iij.

Et hoc habet locum non solum in hereditate extranei, sed etiam in hereditate ascendentis, text. cum gl. in l. si emancipata. C. de iuris & facti igno. & ita hoc ampliando Alexan. dicit in d. l. inter stipulantè. §. si rem.

3 Et de hereditate intelligitur, quã quando hereditas est soluendo, tunc habet causam lucrativã alias fecus, vt not. Alex. post. Dy. & Ang. in d. inter stipulantè. §. si rem. per l. si seruus legatus. §. item si domino. de leg. j.

Et hoc videtur verum quando à principio constat hereditatem non esse soluendo, prout loquitur tex. in d. §. item

item si domino. alias fecus videtur: 4 quia quando causa trahit originem à lucro, licet quandoque dānum afferat, lucrativa dicitur. gl. no. vbi Imol. in l. si duo. de acquir. hæ. red. in gl. penult.

Similiter, quod acquiritur ex causa b pœnæ, acquisitum dicitur ex causa lucrativa: vt no. Bar. in l. Meuius. §. duobus. col. pen. de leg. ij. idè Bal. in l. nec. dānosam. in ij. op. C. de precib. imp. offe. facit tex. in l. seruus ea lege. in fin. supra de ser. exp. & quod no. Bal. per illum tex. in l. milites. in fi. C. de test. mil.

c Similiter acquisitum in ludo dicitur ex causa lucrativa acquisitum: vt no. B. l. in d. l. j. circa fin. in vers. extra quæ. C. si quid in fraud. pat. Et acquisitũ modico pretio dicitur acquisitum ex causa quasi lucrativa. gl. not. in l. apud Celsum. §. de autoris. in vers. causa. §. de excep. doli.

5 An autem lucrum dotis quod facit maritus ex forma statuti dicatur ex causa lucrativa? glo. no. in l. si donatarius. §. j. in vers. duntaxat. supra de condic. ob caus. tener, quod non. d. Sed ex causa onerosa ac-

d situm dicitur, quia propter onera matrimonij acquiritur. & Bal. ibi & Doct. alij communiter sequuntur: vt Alex. ibi dicit.

e Et idem Bal. in l. cum multa. C. de donat. ante nup. col. ij. in auth. prater ea. col. pen. ver. prater ea, non est verum. C. vnde vir & vxor. & in hac edictali. col. iij. C. de fecũ. nup. & idè Bal. in consil. lxxij. duo sunt. libr. iij. in fi. & est bonus text. in l. j. §. lucrativas. vers. si vero. de impo. lucra. de scrip. lib. x.

Sed tamen aduertendũ est, quod prædicta videntur procedere inspecta causa remota. Sed causa proxima & immediata huius lucri est vir ipse & matrimonium: vt not. Bald. in auth. ex testamento. col. x. versic.

xij. c. in fi. C. de collat. Et pro dicto Bal. est text. in l. cum quis. supra, de do. præleg. in §. j. vbi dicitur, quod matrimonij causa id lucraus est. & per illum tex. hoc tradit Bal. nouel. in tracta. de dote. in vj. parte. in xxxvij. priuilegio. col. iij. Et ista causa proxima attenditur: vt not. Bald. in d. authen. ex testamento in loco præalleg. l. sed & si plures. §. in arrogato. supra de vulgari.

6 Et ista ratione, quia causa immediata attenditur, tale lucrum dotis aduetitium dicitur, vt no. Bart. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. in fi. supra col. matr. per text. in l. j. vbi Bald. in fin. C. de bon. que lib. idem Bal. in l. si donatarius. §. j. in prin. ff. de condi. ob caus.

f Et certe cum tale lucrum marito f acquiratur, immediate absque aliquo onere ex causa lucrativa acquisitum videtur: quia causa onerosa dicitur, quando onus est causa acquisitionis: vt in emptione contingit l. apud Celsum. §. de autoris. vers. si quis autem. ff. de except. doli. Et ideo in dote dicitur causa onerosa. l. ex promissione. supra de actio. & oblig. quia dos datur pro oneribus. l. dotis fructus. supra de iure dot. l. dotem. §. de cast. pec.

Non sic videtur in tali lucro statuti quod marito defertur: quia ipse etiam absque tali lucro cogebatur onera matrimonij subire: & videmus, quod tale lucrum acquiratur etiam marito qui onera matrimonij non sustinuit: vt no. Bar. in l. nihil. ff. re. amor. Bal. in l. Deo nobis, per illum tex. C. de episco. & cler. in l. non sine. C. de bonis que lib. cum simi.

Et quod tale lucrum ex causa lucrativa dicatur procedere: expressè tenet Angel. in auth. de nupt. §. adscriptio.

7 Et ad hoc facit, quod quia donatio est prohibita inter viũ & vxorem, quando donans pauperior efficitur, non

non autem si lucrum remittitur. l. sed & si vir. §. quod legaturus. l. cum hic status. §. si maritus. el. ij. vtr. si miles. supra de don. inter virum.

Et ideo tale lucrum remitti potest vxo si per maritum: quia causam habet lucratiuam vt not. concludit Andr. Sicul. in consil. lix. illud in medio. col. ix. libr. ij. idem dicit Alex. in l. si socer. §. Lucius. supra sol. matrim. & idem concludit Socius in consil. cxij. viso testamento. colum. ij. versic. ad secundam rationem.

Et ex decisione istorum concludendum est, tale lucrum statui procedere ex causa lucratiua, attenta causa proxima quæ inspicitur, vt dixi. Et allegata supra in cōtractium possunt habere locum considerando causam remotam quæ non attenditur. l. socium qui in eo. supra, pro socio.

† Non obstat, quod causa lucratiua vel onerosa debet iudicari ab origine, secundum gl. in d. l. si duo. supra, de acqui. hære. Quia illud procedit quando causa de sui origine & natura habeat causam lucratiuam. Nam licet accidentaliter damnum occurrat, non attenditur prout est in hæreditate, de qua illa glossa loquitur: nõ sic videtur in lucro statui quod de sui natura causam habet lucratiuam per supradicta. Et ideo secundum principalem eius naturam iudicari debet: argu. l. si quis nec causam. supra, si cer. per.

ADDITIONO.

- a Originem. Vide, infra nu. 8.
- b Pœna l. apud Celsum. §. auctoris. iun. et glo. in ver. noxa. supra de dol. except. Alex. l. cum mulier. col. ij. in si. supra, sol. mat. C. M.
- c Ludo. And. Tiraq. repetit. l. si vnquã. in vers. donatione largitus. nu. 272. C. de reuocan. donat.
- d Quod non. Deci. consil. ccclij. nu. 4. And. Tiraq. repetitio. d. l. si vnquã. vers. donatio largitus. nu. 187. C. M.

e Acquisitum. Secundum hanc opinionem consulit idem Decius, sibi contrarius consil. lxxvij. vbi respondet omnibus, quæ pro alia parte hic fecit. G. S.

f Marito. Dicendum vt scripta in tract. de donatio. factis in contractu matrimonij. nu. 9. nu. 18. C. M.

In l. Semper in stipulationibus. Argum.

- 1 Acta à partibus attendi debent in contractibus.
- 2 Propositum nil operatur, si in mente retineatur.
- 3 Verba non sunt curanda, vbi mens d'sponentis est aperta.
- 4 Animus hominis ex ipsius cognoscitur loquela.
- 5 Actum id presumitur, quod tacite subintelligitur.
- 6 Actum etiam esse dicitur, quod ex rei qualitate colligitur.
- 7 Consuetudo attenditur, si quod actum est non intelligitur.
- 8 Contractus secundum loci consuetudinem attenditur, si contrahentis mens ignoretur.
- 9 Doctor secundum consuetudinem studij presumitur conduci. Notarius presumitur rogatus ad clausulas consuetas.
- 10 Consuetudo quælibet, cuiuslibet consuetudinis regula esse debet.
- 11 Clausula codicillaris presumitur apposta de voluntate testatoris. Notarius in instrumento dotis huiusmodi apponere potest.
- 12 Pœna quando contractui possit adijci.
- 13 Iuramentum quare possit in contractu

tractu apponi.

14 Contra etiam secundum quam consuetudinem extendi possit.

REGVLA XXXIIII.

Semper in stipulationibus & in cæteris contractibus id sequimur quod actum est. Vnde si non apparet quid actum est, consequens erit vt id sequamur quod in regione in qua id actum est, frequentatur. Quid ergo si neque regionis mos appareat, quia varius fuit? Ad id quod minimum est redigenda summa est.

Nota quod in contractibus primo attenditur quod actum est à partibus, ad idem tex. in l. sed Celsus. §. si fœdus. de cōtrah. empt. vbi dicitur, quod in contractu potius id quod actum est, quam id quod dictum est sequi debet. Et in contractibus veritas rei potius quam scriptura perspicere debet: vt dicitur in l. j. C. plus val. quod agi. & in l. ij. co. tit. vbi dicitur, non quod scriptum est, sed quod gestum est inspicitur. Iustum est enim voluntates contrahentium magis, quam verborum conceptionem inspicere, vt dicitur in l. si in prin. C. quæ res pig. obli. pos. ad idem text. in l. in conuentionibus. supra de verb. sig. in l. promittendo. in prin. supra de iur. dor.

Et prædicta procedunt quando constat de voluntate, & apparet quod actum est, vt hic dicitur. Secus si non apparet: quia tunc plus valet scriptura, quam quod actum est. l. si alij. in fin. supra de vsu. lega. qui tex. ita intelligitur, vt declarat Barro. post gl. in l. in ambiguo. §. de rel. dubiis. Et ratio est, quia propositum in men-

te retentum nihil operatur. l. si repetendi. C. de condit. ob caus. Et non sufficit testatorem ita voluisse nisi disponat. l. quidam cum filium. vbi Bal. & Imol. supra de hære. insti.

Et est cõmunis doctrina, quod receditur à verbis quando aliter constat de mente d'sponentis: vt not. in l. non aliter. in princ. de leg. ij. & late tradit Barr. in l. non dubium. col. ij. ver. secundum dubium est. C. de legi. Bal. in l. iuris gentium. §. pacto rum. supra de pact. Ange. in consil. ij. præmitto primo. col. ij. Aretin. in consil. lxxvj. viso puncto. col. j. in singu. Alex. in consil. cxvj. animaduersus statuis. colum. ij. lib. ij. Sic ergo si non apparet quod actum est, non est recedendum à verbis: & actum videtur quod ex verbis colligitur: quia videtur quis habere voluntatem prout verba sonant. l. Labeo. §. idem Tubero. de supell. leg. & in l. nepos Proculo. de verb. sig. & id loquitur quod ex his quæ significatur quis sensit. & ideo à verbis cõtractus non est recedendum, l. si quis stipulatus sit Seichum. de verb. oblig. l. si dei iussores magistratum. supra, de fideius. quæ iura ad hoc alleg. Paul. de Cast. in consil. ccxxvij. super primo. & in consilio clxj. in presentia causa. ad idem tex. in l. si. C. communia vtriusque iud. vbi tenor stipulationis inspicitur. Et in stipulationibus verba ex quibus obligatio oritur, inspicenda sunt. l. si ita stipulatus. §. Chrylogonus. in si. ff. de ver. oblig.

† Et ex loquela hominis eius animus iudicatur: vt no. Bal. in l. sed & reprobari. in prin. supra de excus. reo. Et verba contractus sunt forma contractus, quæ forma dat esse rei: vt not. Bal. in l. quoties. col. ij. C. de suis & legir. & nullum est magis nostræ mētis testimoniū, quam qualitas inspecta verborum vt no. Baldicē in c. j. de test. cū simi. vt tradit. And.

Sicut

Sicil. in consil. lvi. lib. ij. in consil. ix. col. pe. lib. liij. in consil. xx. col. pe. eo. lib. ij. & in consil. xlij. col. iij. in eo. li.
 7 † Similiter actum videtur etiam illud quod tacite intelligitur: vt not. Bar. hic per l. cum quid. ff. si cer. pet. vbi hoc probatur in his que sunt de natura contractus: illud tamen non videtur proprie ex conventionione contractuentium, sed potius ex prouisione legis: quia tex. ibi dicit, agi intelligitur, & pro cauto habetur. & declarat illum tex. Aret. in l. iij. §. Cato. col. xij. de verb. oblig. facit quod no. Bar. in l. cum stipulatur. de verb. oblig. vbi concludit, quod obli. ad interese que tacite in obligatione facti intelligitur, non dicitur ex dispositione hominis, sed legis.
 8 † Item actum videtur illud quod ex qualitate rei colligitur, vt notat Bar. hic post glo. not. ad idem gl. & ibi Bar. in l. j. §. qui superficies. ff. de superficie. in verbo. agendo. que dicit, quod ex qualitate pretij colligitur an fuerit venditio vel locatio, vt not. Barto. in l. patronus. §. j. col. ij. de leg. iij. Pet. de Anch. in consil. cccciij. pluribus rationibus. col. ij. Alex. in consil. xxvj. consideratis verbis. lib. iij. & Aret. in consil. vj. viso instrumento visionis. col. pen. Et quando in fine instrumenti dicitur, Actum in tali loco. verbum illud, actum, rem perfectam significat. Paul. de Castr. in consil. cccij. ad primum questionum. Bal. in l. quod sine. C. de testam.
 7 † Secundò, colligitur hic, q. in contractibus nō apparet quod actum sit secundum supradicta, recurrit ad consuetudinem videtur tamen q. in primis consuetudo ipsius contractentis inspicitur. l. vniuersorum supra de pign. actio. l. qui semissem. §. de vsur. & in l. heredes palam. §. si quid post. in fin. ibi, ex consuetudine patrisfamilias vel regionis. sic

prà, de test. & in l. si seruus plurium, §. si. de leg. j. ibi, ante omnia ipsius patrisfamilias consuetudo, deinde regionis.

Vnde concessio facta ab ecclesia, videtur facta secundum consuetudinem ecclesie concedentis: vt notat Alex. in consil. cxxiiij. consideratis his. col. iij. lib. v.

8 † Et consuetudo vltima attenditur, l. Mela. §. quid ergo de aliment. & cib. leg. & tradit Alexan. in consil. v. si vera sunt. col. iij. lib. v.

Sed cessante consuetudine contrahentis, secundum consuetudinem loci contractus interpretatur, vt hic dicitur: ad idem tex. in l. quod si nolit. §. qui assidua. §. de ædil. edi. & in l. si fundus. §. de euict. in l. si prius. §. placuit. §. de aqua plu. arcen. & in c. ceterum. de donat. & not. Bart. in l. si in prin. §. de his que in fraud. cred. & in l. si procurator. in princip. supra de iure fisci.

9 Et ideo doctor conductus videtur conductus secundum consuetudinem studij: vt no. Barto. in l. nemo est qui nesciat. §. de duobus reis, Et magistratus etiam videtur creati secundum consuetudinem: vt no. Bar. in l. magistratus. in prin. §. ad municip.

Et notarius rogatus videtur, vt apponatur §. clausulas consuetas h. vt not. h. Bart. per illud tex. in l. si. C. de fideiuf.

10 Et generaliter quilibet dispositio recipit dispositionem à consuetudine, vt est dictum Innoc. in c. olim. de verbo. sign. & sequitur Abb. in c. certificari. de sepultur. cum similib. late congerit Felin. in c. cum M. col. iij. & iij. de consil.

Et prius Alex. in l. huiusmodi. in prin. de leg. j. & in consil. xxvij. in causa & lite. lib. ij. & in consil. cvij. pro investigatione. col. pen. eod. lib. l. ij. & in consil. xxxvij. viso dicto instrumento. col. ij. lib. j. Et do. And. Sicul. in c. quo ad translationem. char. x. de offic.

offic. leg. & in consil. v. col. pen. lib. j. & in consil. vij. col. ix. & in consil. xiiij. col. pen. & in consil. xxxvij. col. v. in consil. l. col. iij. in ij. lib. Et adde text. in litem coru. §. decuriones. ibi, secundum consuetudinem locorum. & idem not. tradit Bart. in l. Paulus. la. in princ. §. de solut. & not. Ang. in consil. lxxxv. ex themate. Bald. in lita demum. §. fin. §. de arbit. in l. si certis annis. col. iij. versic. credo autem. col. fi. C. de pact. Rom. in consil. xciij. visis his. col. fi. & Ang. in consil. clxxxiiij. ex forma & ferie. col. j. in fi. vbi alleg. tex. nostrum hic, & Bal. in consil. xcvi. tres sententia. lib. j. Cuma. in consil. ij. proponitur. col. ij. & Socin. in consil. xciij. prastantissimi. col. iij.

21 Ex prædictis inferitur, q. clausula codicillaris videtur apposta deuolutate testatoris, ex quo consuetum est, quod apponatur contra Bart. in l. j. in vj. q. §. de iur. codicil. Ita And. Sicul. concludit in d. e. quo ad translationem. de offic. deleg. & Alex. in consil. j. col. ix. in prin. lib. v. & facit quod not. Bal. in l. j. col. fi. §. sol. ma. ver. sed ponamus contrahentes. vbi dicit, q. notarius potest in instrumento dotis apponere hypothecam, de qua contrahentes nihil dixerunt: quia videtur rogatus vt apponat clausulas que sunt de natura contractus.

22 Et pari ratione videtur, quod pena apponi possit in contractu: quia consuetum est quod pro obseruatione contractus pena apponatur.

23 Contrarium tamen decidit Bal. in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. de iureiur. in prin. in versic. non tamen præsumam penam. vbi dicit, q. pena non præsumitur etiam sub ditione & cætera: quia nō est vniuersalis. & Soci. sequitur in l. Gallus. §. item credendum col. ij. de libe. & posth. Adde q. contrarium Ang. dicit in l. j. §. de iurisd. omni. in prin.

versic. potest & aliter exemplificari. vbi inquit, quod ille qui habet potestatem vendendi bona fiscalia, potest apponere omnia pacta penalia & secundum mores regionis. & idem Abb. dicit in c. j. de precat. vbi loquitur in mandato ad pacem faciendam. Et hoc potest procedere quando esset consuetudo vniuersalis circa penam.

24 Et pari ratione † iuramentum videtur, quod ratione consuetudinis apponi possit in contractu.

Sed non est verum: quia iuramentum requirit formalitatem verborum & specificam expressionem: vt not. Abb. post Ant. de Butr. in c. penult. de iur. iuran. & prosequitur Socin. in d. §. idem credendum.

25 Et pari ratione idem videtur quod ratione consuetudinis in contractu venditionis apponi possit constitutum. Sed contrarium in hoc Alex. concludit in consil. xxvij. viso & præhabito. lib. ij.

26 Et in effectu videtur quod supradicta intelligatur in his, que sunt de natura contractus: secus videtur in aliis: vt not. Alexand. in consil. præalleg. vnde in subtilitatibus non fit supplementum à consuetudine: vt not. Io. And. in tit. de instrum. edi. §. instrumentum. col. iij. versic. quod si à contractibus. & Ang. in l. licet. C. loca.

27 Et vltimus notandum est, quod illa facultas extendendi contractum secundum consuetudinem loci, habet locum in notario qui rogatus fuit. Secus est in eo cui alterius rogatus committitur: quia ille nihil potest exprimere, nec de clarare: cō officium eius sit transcribere, & nō addere, nec interpretari: vt not. Bal. dicit in rubr. C. de fide instrum. in col. vj. in versic. quanto queritur, Quod tamen non videtur procedere sine dubio: quia ista interpretatio que fundatur in consuetudine non adhibet.

ret perſong notarij qui rogatus fuit: & ideo videtur quod etiã per alium n notarium fieri poſſit: ex eo quod not. Bart. in l. argentarius. in princ. ſuprà de eden. & Alexan. ibi. ſpecialiter hoc dicit.

o Ultimo notandum eſt ad ſupradicta, quod iſta conſuetudo interpretatiue non requiritur quod præſcripta ſit: vt not. Aret. in conſil. xj. pro cedendum. & in d. c. cum M. vbi allegat Ant. de Bur. qui hoc dicit in c. ſin. de conſuet. in c. char. in verſ. ex his dicit Nicol. de Matarel. & idem Alex. in conſil. cvij. pro inueſtigatione. col. penult. l. ij. ſinis.

A D D I T I O.

- a Minimus eſt. Adde Barr. in l. veteribus. col. ſin. in vltima oppoſit. ff. de pactis. Gabr. Saray.
- b Dicitur eſt. Quid in matrimonio videtur. & ibi no. in c. tua nos. de ſpõſ.
- v Venditio, vel locatio. Adde quod etiam ex qualitate pretij iudicatur verum augmentum, quod factum venditoris accedit rei venditæ, ſit emptoris, vel venditoris, vt latè per Dec. conſil. iij. num. x. & in ſi. verſ. ſecundo non obſtat. G. S.
- d Secundo colligitur. Adde quod officio facta præſumitur, prout erat ſolita fieri in vnam perſonam vel plures ſecundum Bald. in l. ſi certis annis. col. iij. C. de pact. & Deci. in conſil. iij. col. ij. c. ſi. verſ. ſexto quia ex quo. Et ex vno actu quis dicitur ſolitus. l. Mola. §. j. & ibi Bartol. ff. de aliment. & cibarij. legat. Ange. in l. j. C. quomodo & quando iudex. Paulus de Caſt. in conſil. cxxxij. notandum eſt, in vj. col. Gab. Saray.
- e Contractus. Idè not. Bart. in l. de quibus. col. iij. in ſi. nu. rj. verſic. ſecundo videamus. ff. de legib. G. S.
- f Doctor concludens. Vide quæ not. Alex. in l. j. §. j. col. ij. nu. r. ff. de verbor. oblig.

g Vt apponat. Multa ponit Anto. Cq. ſet. in ſingul. incip. conſuetudo, il primo. Et vide Bart. in l. de die. in prin. circa ſi. nu. r. ff. qui ſatiſ. in cog. Et add: quod partes ſemper videntur pacitè conuenire de eo, quod eſt conſuetum, vt eſt gloſſ. notab. in l. iij. §. commiſſaria. ff. de lege commiſſor. Bald. in l. j. in ij. q. C. pro for. & in l. incendium. circa ſi. C. ſi cert. per. & in l. j. in iij. col. C. de fruct. & lit. expent. Et alibi dicit Bal. in l. contractus. in iij. col. C. de fide instrument. allegando Ariſtotelem quod conſuetudo eſt altera natura. Sic enim non ſeparatur natura à ſubiecto, ita nec à conſueto. Et dicit Baldus in rubr. extra de conſuetud. in ij. col. quod illud, quod eſt de conſuetudine, habetur pro pacto, & tradit latè Iaſ. in l. Gallus. §. idem credendum. col. ij. nu. r. ff. de liber. & poſthum. & colum. v. nu. 21. Adde tamen, quod regula quæ habet, quod clauſulæ, quæ ſolept apponi de conſuetudine habentur pro appoſitis, non procedit in his, quæ ſunt de ſubſtantia, vel forma. gloſſ. eſt. in l. ambiguitatis. C. de teſtament. quam commendant Moderni in l. errore. C. eod. tit. & eam dicit reputari ſing. Curt. Iunior in l. cum quid. col. iij. nu. r. ff. ſi cert. per. Et prædictis adde, quod omnis diſpoſitio de mundo recipit interpretationem & ſupplementum à conſuetudine, de quo vide pleniffimè per Iaſ. poſt Alberi. de Roſa. in l. vt liberis. in vlt. notab. C. de collatio. vbi per duas colum. inſtitit. & in l. certi condicito. §. ſi nummos. colum. ij. in iij. notab. ſi cert. per. Gab. Saray.

h Conſuetas. Vide Paul. de Caſt. in l. j. ff. de iuriſd. omn. iud. & latiffimè per Alexand. in l. ſi finita. de damn. infe. Barbat. in conſil. ix. col. penult. in iij. vol. & Iaſ. in l. Gallus. §. idem credendum. de liber. & poſthum. & do. Phil.

Philip. in cap. cum M. hic allegato. col. ij. in v. notab. Hier. Cuch.

i Contrarium, & bene, vt plene dixi ad Alexan. conſil. xxvij. lib. ij. facit ſuprà eo. l. contractus. nu. r. C. M.

k Pacta penalia. Adde Ange. & Paul. de Caſt. in l. ciuitas. & ibi Iaſ. col. ſin. in ſi. ff. ſi cert. petat. vbi dicunt, quod adminiſtrator ciuitatis, vel eccleſiæ pro contractu vtili ipſi ciuitati, vel eccleſiæ, non ſolum poteſt res obligare, ſed etiam apponere penam in contractu, ſi ſit ſolita apponi, facit text. in l. bene à Zenone. C. de quadri. præſcriptio. quem ibi multum notat Bald. & Angel. Vnde inferunt, quod legati ad pacem contrahendam poſſunt in capitulis pacis penam apponere, licet non habuerint ad hoc mandatum, ſi ſit ſolita apponi. pro quo facit text. in ſa. gloſſ. in ver. ſententiam. in l. ſi. ff. quod cum eo. G. S.

l In ſubſtantialibus. Hinc eſt, quod licet notarius ſoleat rogari, tamen rogatus non præſumitur, quia eſt de ſubſtantia, & hoc in dubio Bartol. in l. ſciendum. in penult. colum. ff. de verbor. oblig. §. nos auerem. in auth. de tabellio. G. S.

m Secus. Idem Alexand. conſil. clxij. colum. ſin. (vbi dixi) libr. vij. Hippoly. Marfil. ſingul. cxxij. Deci. l. vt liberis. col. iij. C. de collatio. C. M.

n Fieri poſſit. Vide latiffimè per do. Bart. in conſil. ix. in penult. colum. in quarto volumine. & Iaſ. in l. Gallus. §. idem credendum. de liberis & poſthumis. Hier. Cuch.

o Ultimo. Idem refert & ſequitur Nicoll. Bellon. conſilio primo celum. j. in ſi. Gab. Saray.

In l. Nihil tam naturale.
Argumenta.

1 Conſenſus in diſſoluedo requiritur,

cuius eſt in contrahendo.

- 2 Teſtes tot in reprobando teſtamento requiruntur, quot in probando.
- 3 Solutio debiti, ſi citra inſtrumentum probari nequeat, nec ipſum debitum.
- 4 Donatio hodie fieri poteſt pacto nudo.
- 5 Actus ſi quid, cum ſit, requiritur, idem cum diſſoluitur neceſſario exigit.
- 6 Teſtamentum primum ad pias cauſas factum coram ſeptem teſtibus an tollatur per ſecundum coram duobus factum.
- 7 Spiritualia facilius conſtruuntur, quam deſtruantur.
- 8 Matrimonium facilius contrahitur, quam diſſoluatur.

REGVLA XXXV.

a Nihil tam naturale^a eſt, quam eodẽ genere quodque diſſoluere, quo colligatum eſt. Ideoque verborum obligatio verbis tollitur: nudi conſenſus obligatio cõtrario conſenſu diſſoluatur.

Iſta regula etiam habetur in ca. j.

- l extra co. tit. vbi dicitur quod omnis res b per quasunque cauſas naſcitur, per eandem diſſoluitur: facit textus in §. ſi inſtit. quib. modis tollitur obligatio. & in l. j. C. quando lic. ab empr. diſced. & in l. prout quisque ſuprà, de ſolut. Et ideo cõtrario conſenſus in contrahendo requiritur, eiuſdem etiam in diſſoluedo interuenire debet c. authen. contra ſi filij. C. de repud. in ſin. & ibi Bart.

- 2 Et quot testes requiruntur in probando testamentum, pariter tot requiruntur in reuocatione testamenti, vt not. per glo. in l. cum proponed retur, de legat. ij. vnde si ex forma statuti legatum potest probari duobus testibus: eodem modo reuocatio legati poterit duobus testibus probari: vt not. Bald. in l. si. col. f. verfic. ex hoc infero. C. de fidei. omnis. & sicut collatio beneficii potest probari testibus: pariter renuntiatio beneficii testibus probari poterit: vt not. Bald. in l. ij. in fin. de restitut. spoliar.
- 3 Et si solutio debiti non potest probari nisi per instrumentum ex forma statuti: pariter idem erit in conuentione, videlicet in debito, quod non poterit testibus probari, secundum Petr. de Anchar. in consil. ccclj. in questione.
- Et si contractus est bonæ fidei, pariter & distractus erit bonæ fidei. lab. emptione. vbi Bart. §. de pact.
- 4 Et sicut per hodie pacto nudo donatio fieri potest. l. si quis argentum. C. de donationibus. sic etiam nudo pacto resoluti potest: vt notatur per gloss. & doctores in dicta lege, ab emptione.
- Et sicut pignus solo consensu contrahitur. l. §. de pign. actio. ita etiam solo consensu resoluitur. l. pen. C. de pignor. not. per gloss. in l. si tibi. §. de pignore. supra de pactis.
- Et si tenuta data fuit de facto parte non citata, pariter non citata parte potest reuocari: vt not. Bart. in l. si pacto quo pœnam. C. de pact. facit quod not. per glo. in l. minor. in ver. Seius. supra, de euct. cum similib. vt tradit Alexan. f. in d. l. si pacto quo pœnam. in vlti. notab.
- 5 Et per omnia supradicta procedunt quando in consensu actum de necessitate aliquid requiritur. nam tunc etiam in reuocatione illud adhi-

beri debet. Secus si ultra necessitatem ex abundantia aliqua solennitas adhibita sit: quia tunc illa solennitas non est necessaria in reuocatione: vt not. declarat Bart. in l. haberes palam. §. si quis post. §. de testi. vbi inquit, quod dum ibi dicitur, quod in mutatione testamenti omnia ex integro faciendâ sunt, intelligitur omnia quæ de necessitate fieri debuerint. Quid enim si in primo testamento fuerint decem testes: nam satis erit reuocare testamentum coram septem. Et ideo consuluit Paul. de Cast. in consil. cclxij. dubium facit in supradicto puncto. quod per primum testamentum ad pias causas factum coram septem testibus, collatur per secundum factum coram duobus testibus. Et sequitur Alex. in l. hac celsissima. §. si quis autem. col. fin. per l. ij. §. de iniust. r. r. test. Et idem Alex. concludit in consil. cxlvj. viso themate. col. fin. lib. ij. quia non sunt in consideratione quæ abundant. l. ij. C. de testa. & idem Alexan. in consil. cvj. viso & diligenter considerato themate. col. ij. verfic. quinto adduco. quod dicit do. Anto. in iij. libr. & idem Andr. Sicul. in consilio xliij. col. iij. lib. iij.

7 Item ista regula non habet locum in spiritualibus quæ facilius contrahuntur quam destruantur, & dicit text. in c. inter corporalia. in princ. de transla. pr. gla. vnde vt ibi dicitur, solus episcopus honorem dare potest: solus auferre non potest.

8 Et per ideo matrimonium facilius contrahitur quam dissoluitur, vt dicit text. in l. consensu. in prin. C. de repud. nam solo consensu contrahitur, cum locu. de spons. c. sufficit. xxvij. §. ij. cum similib. vt supra dictum fuit, in regula, l. nuptias. §. eod. & tamen solo consensu dissolui non potest. imò nullo modo: quia quos Deus coniunxit, homo non separet. ca. ij. de

de translatio. pr. alator. ca. an quod. xxliij. q. ij. & in ca. ex parte de conu. conuig.

Et idem est in baptismo, & in ordine, vt not. per gloss. in ca. j. de regul. iur. quia in istis in quibus imprimuntur character spiritualis, contrarius actus proprie interuenire non potest: vt Abb. dicit in d. c. ij. sicut in virginitate, quæ semel amissa recuperari non potest: vt dictum est supra in regula. l. verum. supra eo.

ADDITIO.

- a Nihil tam naturale. Adde quod gloss. scribit, xxliij. q. ij. ca. comperimus. vbi dicit, quod modum quis solo verbo excommunicatur, ita potest solo verbo absolui. Et hæc regula procedit, quando vinculum est inductum, sed ante, potest aliter tolli, quam inducitur, vt patet in bonorum possessione, quæ potest sola voluntate repudiari, & tamen non potest sola voluntate agnosci, sed requiritur presentia iudicis. l. si. C. qui admitti. Et hanc declarationem ponit d. Ias. in l. j. col. iij. in v. notab. nume. r. C. quando non peten. part. Et adde, quod vbi plura sunt vincula, ibi absolutiones plures exiguntur, quia nihil tam naturale est. ita not. Ias. in l. de pupillo. §. si in pluribus. in ij. notab. ff. de oper. noui nuntia. G. S.
- b Res. Vide Ias. in l. quemadmodum. de acquir. poss. in ij. notab. & Bart. in l. actor. §. rem rat. hab. pen. col. & Ias. l. j. C. quando non pet. par. col. v. ver. quinto nota. & c. Et C.
- c Debet. Hippolyt. de Marfil. singul. cccccclxix. C. M.
- d Vnde si ex forma. Idem tenet Alex. in l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verbor. obligat. & in rubr. ff. de acquiren. poss. in fin. Et quod eadem solennitas requiritur in destruendo actum, quæ in construendo not. Ias. in l. quod iussit. col. iij. verfic. se-

cundo principaliter. num. 27. ff. de re iudic. & facit text. in l. si ad resoluendam. C. de præd. minor. Et hinc inferri potest: nam est regula, quod omisso citationis vitiat sententiam. l. j. §. item eum ex edicto. ff. quæ senten. sine appella. Quæ fallit in sententia excommunicationis, vt in c. sacro. de senten. excommu. Quæritur modo, quid in sententia absolutionis, an requiratur citatio? De hoc est gloss. xj. q. ij. c. excommunicatos Innocent. in c. prudentiam. §. ij. ff. de offic. deleg. Specul. in tit. de contuma. §. fin. verfic. sed pone excommunicatus. Et Ioan. Andr. in ca. qua fronte. de appel. vbi dicit, quod sententia absolutionis sine citatione valet, nec per hoc redditur nulla, licet sit iniqua, & hoc tenet per plures rationes, maxime ea, quia solennitas quæ requiritur ad aliquem actum faciendum, eadem requiritur ad eum dissoluendum. G. S.

e Poterit. Decius, l. cum posteaquam; in fi. C. de pact. C. M.

f Alexand. consil. v. col. j. libr. ij. Hippolyt. de Marfil. singul. cxcv. & singul. cccxx. C. M.

g Requiritur. Vide Ias. post Bald. & Modern. in l. sue apud acta. C. de translatio. colum. ij. & eundem post Bartol. in l. si vnus. §. pactus. viij. col. de pactis, & in l. more. de acquiren. hered. & in l. quod iussit. colum. iij. verfic. secundo principaliter nota. de re iudicata. Hier. Cuch.

In l. Culpa est.

Argumenta.

- 1 Assessor se peritum asserens, de imperitia tenetur.
- 2 Officialis quæ ad alterius spectans officium attentare non debet.
- 3 Procurator vel negotiorum gestor

quare non dicatur facere, quae ad se pertinent.

REGULA XXXVI.

Culpa est, immiscere se rei ad se non pertinenti.

Smilis regula habetur eod. tit. in §. j. in regula, non est sine culpa.

1 Et exemplificari potest in assessore qui videtur asserere se peritum: ideo propter imperitiam tenetur. l. ij. in §. i. quod quisque iuris.

2 Et pari ratione medico imperitia imputatur. l. illicitas, §. secuti, ff. de off. praesid. Delinquit enim quis officium alterius usurpando. c. rua nos. de homicid. Ideo debet quis abstinere ab officio cuius se idoneum non esse cognoscit. c. non puniendae, §. fin. j. q. 1. & facit tex. in l. doli mali, §. fin. supra, de noua. vbi quis non debet esse curiosus de rebus alienis.

3 Et vnus officialis non debet se de officio alterius intromittere, vt no. Bar. per illum tex. in l. prouincis, C. de numer. actuar. & chartul. libr. xij. & no. Bal. in l. repetita, C. de episc. & cler. cum sim. vt tradit And. Sisul. in consi. xlv. col. iij. lib. iij.

4 Et verbum illud, ad se non pertinenti, tollit contraria, de quibus gl. opponit: quia verbum pertinere, latam habet significationem. l. verbum pertinere. de verb. signific.

5 Vnde illud quod quis facit tanquam negotiorum gestor, vel procurator, vel incautus pietatis dicitur ad eum pertinere: quia facultas sibi datur à iure: ideo pertinet ratione officij, vt in tutore & procuratore: & ratione amicitiae, vt in eum qui alterius negotia gerit: vel ratione humanitatis. l. non tantum. ff. de appel. Nam hominem affici beneficio hominis in interest. leg. seruus ea lege supra de ser. ex port. & not. per Dyn. in d. reg. non est sine culpa, & ibi pro-

sequitur an quis teneatur alium defendere. de quo dixi in cap. j. de off. fac. deleg. finis.

ADDITIONO.

a Culpa, vbi videas plura exempla per Dyn. & latissime per eius add. & per Io. Andr. in mercur. vbi ponit q. an testis qui non iuratus se immiscuit ferendo testimonium: & falsum dicit quod teneatur pena falsi. H. C.

b Lij. ff. quod quisque iur. Et ibi laud per d. Alex. vbi ponit an imperitia in doctore censetur dolus praesumptus, an vero lata culpa. ibi nu. 1. Et adde quod in iure licitato faciente contra iustitiam praesumitur dolus, vt not. Bald. in c. in nostra, per illum tex. de procur. refert Ias. in l. si quis cum alter. col. iij. num. 9. ff. de verbor. oblig. Gab. Saray.

In l. Nemo qui. Argumenta.

1 Absoluere nequit qui damnare non potuit.

2 Absoluere quando possit, qui damnare nequit. & m. 3.

4 Absoluere qui potest ex privilegio, non statim damnare poterit.

REGULA XXXVII.

Nemo qui condemnare non potest, absolueret potest.

1 Nemo regulam negatiuam, qui non potest condemnare, non potest absolueret, & isto modo arguit Iurisconsultus in l. solent. in priu. supra de offic. procon. & lega. Et ibi Bald. in ij. not. dicit, quod qui non potest condemnare condemnando, non potest absolueret absolueret. Et à contrario sensu, qui potest condemnare, potest absolueret. vt dicit

vt dicitur in l. qui condemnare. supra, de re iudic.

2 Et à regula nostra hic bene procedit, quando quis non potest condemnare ex defectu iurisdictionis. Secus si non possit condemnare ex privilegio personarum: quia tunc absolueret potest. l. quoties. C. vbi senat. vel clarif. & Bald. ibi rationem adducit: quia privilegium non debet nocere privilegiato.

3 Secundò fallit in materia correctionis, quia si tollitur potestas condemnandi, non videtur adempta potestas absolueret. glof. nor. in cle. j. in ver. contra eos. de here. quam ibi Card. Imol. & Abb. sequuntur, licet Sôci. & Aretinus in rubr. de acquir. poss. videantur illam impugnare.

Sed pro illa facit, quia absolutio fauorabilior est. l. fauorabiliores. infra eod. l. cum Arrianus. supra, de actio. & obligat.

Vnde licet tollatur potestas condemnandi, non videtur eadem ratio quod tollatur potestas absolueret. Et ad hoc facit: quia licet absens non possit condemnari. l. absentem. ff. de poenis. l. absentem. C. de accusat. Si tamen de innocentia constet, absens absolui potest: quia officium iudicis magis exuberat in absolueret: vt no. Ant. de But. post Io. And. in c. venies. de accus. & Barr. Veron. in cõf. xli. in eip. licet inuitus. col. fi.

4 Et pari ratione videmus quod ille qui habet potestatem absolueret ex privilegio, non habet potestatem condemnandi: vt not. Io. Andr. in c. canonica, de sent. ex com. Domini. d. in d. cum inferior. xxj. dist. Fel. d. in c. non potest. in prin. de re iud.

Et secundum superius dicta, regula hic declaratur: quia dum hic dicitur, quod qui non potest condemnare, non potest absolueret, procedit vbi sit eadem ratio, prout est, quando est defectus iurisdictionis: quia tunc

qua ratione non potest condemnare ex defectu iurisdictionis, pari ratione non potest absolueret: quia absolueret & condemnare sunt in eadem specie iurisdictionis: vt notat Bal. in l. imperium. col. iij. vers. circa tertium punctum. supra, de iurisdic. omn. iud. alleg. text. in l. solent. Et ideo praescripta potestare absolueret, est praescripta potestas condemnandi, secundum Innoc. in c. dilecto. de offic. archidiacon. sequitur Bald. in l. imperium. col. iij. vers. circa tertium punctum. quia sunt eiusdem speciei, vt dictum est.

Secus vbi potestas condemnandi tollitur in privilegium, & potestas absolueret datur in privilegium: quia tunc non est eadem ratio, quod sicur potest absolueret, potest condemnare: vel si non potest condemnare, non potest absolueret: quia privilegium non ceret privilegiato, vt dicit Bal. in d. l. quoties. Et quia induta in fauorem resultarent in odium, contra l. quod fauore. C. de legib.

Et ideo in casu gl. in d. cle. j. de here. considerandum est, quod dum ibi dicitur in text. quod tollitur potestas condemnandi, glo. dicit, remanet potestas absolueret: quia non mutatur ibi, episcopus habebat potestatem condemnandi, id est soluendi. Si ergo tollitur potestas condemnandi, remanet potestas absolueret: quia illa potestas condemnandi quae tollitur, respicit fauorem rei vt condemnari non possit, vnde non extendatur vt absolui non possit: quia non est eadem ratio. Et tali casu glof. bene dicit.

Si vero ibi sublata esset potestas absolueret, au remaneret potestas condemnandi, glof. ibi sentit, quod sic, attenda ratione sua, quia mutatio fuit limitata.

Et hoc non videtur verum: quia si tollitur potestas absolueret videtur

rolli potestas condemnandi: quia eadem ratio videtur in vitroque per supradicta.

Et isto casu potest saluari opinio Petri de Anehar. qui tenet contra illam gloss. in d. clem. j. & Areti. & Socin. in rubr. de acquir. poss.

ADDITIONO.

- a Nemo. Adde, quod eius est creatio, cuius est remotio, vt in auth. de ar. mis. in fi. notat Bart. in l. non enim. v. si. quæro quis possit. num. 6. ff. de adoption. quam legem legit cum l. nec ei. §. eorum. in fin. ff. eo. tit. G. S.
- b Notio. Caue, quia Haloander legis: nemo qui condemnare potest, absolueri potest. quod de se magis ar. det & congruit cum l. qui condemnare. supra de re iud. tamen omnes codices habent vt hic legit Deci. & omnes ita legunt: non ausus sum mutare. C. M.
- c Correctoria. Vide latissime las. in l. qui condemnare. de re iudicata. in prin. ij. col. ver. vltra scribentes, &c. & in princ. l. vbi ponit plura exempla ad regulam nostram.
- d Feli. Quem vide vbi ponit tres fallentias ad regul. nostram.
- e Condemnandi. Vide Socin. in rubr. ff. de acquir. pos. qui contrarium tenet ea ratione, quia tantum præscriptum quantum possessum. c. sine possessione. de regul. iur. in vj. G. S.

In l. Sicuti pœna. Argumenta.

- 1 Hæres nec ex delicto defuncti potest lucrari, nec pena teneri.
- 2 Pupillus nec lucrari, nec obligari potest, citra tutoris auctoritatem.
- 3 Ecclesia in eo, in quo fit locupletior, teneri potest.
- 4 Possessor bonæ fidei non ad damni æstimationem, sed quo locupletior

factus est, tenetur.

REGVLA XXXVIII.

Sicuti pœna ex delicto defuncti hæres teneri non debet: ita nec lucrum facere, si quid ex ea re ad eum peruenisset.

- 1 Nota q. sicut hæres non obligatur ad pœnam ex delicto defuncti: ita pariter ex delicto defuncti lucrari non debet: & ideo tenetur de eo quod ad eum peruenit, vt hic, & in l. in hæredem. supra, de calum. & in l. hæredem. supra, de dolo. cum si. alleg. in glos. hic, & ad idem text. in l. quod diximus. §. fin. in l. quod autem. supra quod met. cau. in l. j. §. si. supra de vi & vi arma. in l. vi pullos. C. vnde vi. liij. §. ex re furtiua. ff. de pecul. in l. si cum exceptione. §. Pedius. cum si. ubi in glos. alleg. ff. quod met. causa.
- 2 Similiter est in pupillo, qui sicut non obligatur absque auctoritate tutoris, ita pariter lucrari non debet: vnde tenetur de eo quod ad eum peruenit. l. ij. §. si seruus. ff. de tribu. l. j. §. j. supra de auctor. tut. l. si. C. de v. luca. pro emptore. & in §. sin autem. in fin. quibus alien. lic.
- 3 Idem est in ecclesia quæ tenetur in eo in quo fit locupletior: vt not. per glo. & Bart. in auth. qui res. C. de sacrosanc. eccl. Bal. in l. iubemus. §. sanè. in princ. de sacrosanc. eccl. in l. si prædium. in princ. C. de prædium. mino. Abb. in c. si quis presbyterorum. in fin. de reb. eccl. non alien. Alexan. in consil. iij. viso processu. colum. j. in fi. lib. iij. Andr. Sicul. in consil. xl. colum. x. lib. j.
- 4 Idem est in bonæ fidei possessore qui non tenetur ad æstimationem damni, sed duntaxat in eo quo fit locupletior. l. item veniunt. §. eos autem. l. sed

fed & si lege. §. consuluit. supra, de peti. hæ. & facit text. in l. idemque. §. si mādauero. supra, mand. vbi quis non debet lucrari ex actu, pro quo ad damnum noluit obligari. Et in notab. q. tradit. Bart. in l. quia poterat. supra, ad Treb. vbi in fi. concludit, q. socius non debet aliquid lucrari ex negotio pro quo noluit ad periculum teneri, cum sim. vt tradit Alex. in vlt. not. Et Ange. Atet. in §. illud. in fi. in fin. pro socio. Adde tamen q. quandoque quis lucratur ex actu pro quo de damno non tenetur: vt est text. in l. si negotia. ff. de neg. gest. & illud contingit propter culpam eius. qui negotia in solita aggreditur, vt ibi habetur. Et ad supra dicta faciunt quæ dicta sunt. in l. secundum naturam. supra, eo. tit.

In l. In omnibus. Argumenta.

- 1 Factum reputatur, quod metus causa fuit ne efficeretur.
- 2 Metus iustus quis, & quare dicitur.
- 3 Metus minor in muliere quam in masculino attenditur.
- 4 Timor iustus putatur, quod ex præcepto regis oritur.
- 5 Metus iustus incutitur, quum regius officialis alicui minatur.
- 6 Metus iustus etiam dicitur, quod ab excommunicatione infertur.
- 7 Metus iudicii probatur & præsumptionibus.
- 8 Metus facilis probatur duobus testibus, quam libera voluntas centum testibus.
- 9 Metus non præsumitur, si in conspectu iudicis quid efficiatur.
- 10 Testibus affirmantibus plus cre-

ditur, quam negantibus.

- 11 Metus etiam iuramento probari potest.
- 12 Protestatio an in metu sit necessaria.
- 13 Protestatio clādesine facta quamdo proficit.
- 14 Metus libera superueniente voluntate purgari potest.
- 15 Vxor consentiens marito contractenti, metu acta creditur.

REGVLA XXXIX.

In omnibus causis pro facto accipitur id, in quo quis alii perhorrescit quo minus fiat.

- 1 Nota, quod pro facto habetur illud quod factum non fuit propter metum. ad idem text. in l. j. si propter metum. non app. Et notatur per glo. hic. & adde text. in c. fin. de appel. Et ad declarationem istius regulæ primo videndum est qualis metus requiratur. Secundo, qualiter metus probetur. Tertio, an protestatio necessaria sit: & qualiter fieri debeat. Quarto quado metus purgari videat. 2 Circa primum, metus debet esse iustus, vt dicitur in c. fin. de appel. & non intelligitur iustus, ita q. iusto inferatur: quia pro tali metu iuste illato quis conqueri non potest. l. si mulier. in prin. vbi Bart. supra, quod met. caus. not. per glo. in l. qui aliena. §. si in vers. non fieri. in fin. C. de acquir. hære. cum sim. vt tradit Alex. post Paul. de Cast. in l. cum aliquis. C. de iure delicti. & dixi in d. c. fin. de appel. Sed iustus b metus intelligitur, quod sit probabilis & non vanus: vt Abb. dicit post Ioan Andr. in d. cap. fin. quia vani timoris nulla est excusatio, vt in regul. vani tim.

moris infra eod. in l. metum autem, supra, quod met. caus. Et ideo requiritur metus mortis vel cruciatus corporis. l. continet. supra, quod metus cau. l. interpositas. C. de transac.

Et generaliter debet esse talis metus qui cadat in constantem virum, cum dilectus, quod metus causa. in cap. veniens. & in c. consultatione, de sponsa. Et licet text. in l. metum autem, dicat de homine constantissimo; illud superlativum pro positivo ponitur vt not. Abb. in c. cum dilectus, in secundo not.

Et aduerendum est in iuribus pzalle gatis, quasi esset homo qui etiam ex leui metu terretur, licet non caderet in constantem virum, videtur tamen, quod inspecta qualitate personae deberet excusari. arg. l. plenum. §. Equitij. supra de vsu. & hab. Et ad hoc facit glo. not. in c. quod locum. de spons. quae dicit, quod t minor d metus consideratur in muliere, d quam in masculo. Et sic videtur, qd metus debeat considerari secundum conditionem personae. Et not. hoc Innoc. in d. c. cum dilectus, col. pen. versic. aduerte tamen. & facit quod not. per glo. in l. j. C. vnde vi.

Non obstant iura supra allegata. in quibus consideratur metus, qui cadat in constantem virum, quia locum habent quantum ad probationem & ad fundandum intentionem eius qui allegauit metum: quia ex leui metu quis excusari non videtur nec coactus praesumitur. l. non est verisimile. in princip. supra quod metus caus. Sed tamen quando constaret aliquem fecisse vel non fecisse aliquid propter metum etiam leuem, idem esset dicendum propter qualitatem personae: quia eadem ratio videtur: vt supra dictum est de muliere, & dixi in dicto ca. fin. quod metus causa.

Et ex praedictis inferretur, quod praee-

ptum t regis ° sit iusta causa timoris, f vt not. per gloss. in c. conuenior. in verbo moriere. xxij. q. viij. Contrarium tenet gloss. per illum text. in cap. fin. in verbo, metu regio. qui cler. vel vouentes. Et conclusio breuiter est, quod si praecipuum comminatorium sit iustum metum inducat, § saltem quando est solitus iurare § contra inobedientes, vt not. Abb. post Io. Andr. in d. c. fin. qui cler. vel vouentes. cum similit. vt tradit Alex. in consil. xvj. ponderatis narratis in themate col. penul. libr. iij. & Petrus de Anch. in consil. cccx. alias ccc. vi. supra dicta facti narratione. vbi loquitur de praecipuo domini Othonis qui erat dominus Parmae. Et Ang. in consil. cccv. thema tale propositum est. colum. fin. & Dominicus in consil. xv. super primo dubio, in secundo glo.

¶ Sic etiam in officiali h praecipuum comminatorium iustum metum inducit, saltem quando consuevit facere illud quod dicit: vt not. Bart. in l. metum. C. quod met. caus. in l. de pupillo. §. si quis ipsi praetori. col. ij. versic. quinto quarto. supra de oper. noui nuntiat. in l. ij. supra ex quib. caus. maio. Abb. post alios in d. cap. fin. de app. eodem modo praecipuum personale ciuitatis iustum metum facit: vt not. Bart. in l. creditor. in fin. supra de solu. Bald. in l. falsus. in fin. C. de fur. in l. omnem in fi. C. ad Tertul. Abb. in consil. lx. quoniam satis. colum. ij. lib. j. Andr. Sicul. in consil. xlij. col. ij. lib. j.

¶ Et ad supra dicta notandum est, qd timor excommunicationis iustum metum facit: vt not. per gloss. in ca. cum olim. cl. ij. in gloss. fin. de resti. spol. & late tradit Andr. Sicul. in consil. xxx. bene enim cuncta geruntur. libr. ij.

Venio ad secundum, qualiter metus probetur. Et ex supra dictis aliqua-

liter

7 liter colligitur. ¶ Et generaliter concludendum est, quod probatur ex iudiciis & praesumptionibus. k Et ideo totum hoc arbitrio iudicis relinquatur: vt not. Bald. in l. si quis nec genus. C. de episco. & cler. ver. adde tamen vnum. & idem Bald. in consil. xxvj. punctus. libr. ij. Petr. de Anch. in consil. cccx. supra alle. Bart. in l. de pupillo. §. si quis ipsi Praetori. in viij. q. supra de oper. noui nunt. Alex. in consil. xlviij. quoniam per excellentissimum. libr. iij. Et quod sit verum, quod sit in arbitrio iudicis, probatur in l. ij. supra, ex quibus caus. ma. ibi, huius rei inquisitio iudicis est. not. per gl. Inno. & Doct. in c. cu dilectis. in verbo, mortis. quod metus causa. & Bal. post glo. in l. interpositas. in versic. ciuitatum. C. de transac. & idem Bald. l. in l. ij. C. de his qui propter metum iudi. non appel. & in consil. c. cclxiiij. quia questio. libr. iij.

Et in ista probatione metus notandum est, qd plus creditur duobus m testibus m deponentibus de metu n & violentia, quam centum deponentibus de libera voluntate, vt not. dicit Inno. in c. super hoc. col. j. de reuatu. sequitur Bal. in consilio schismatis. col. vij. in l. obseruare. §. proficisci. in xij. q. supra de offic. pro. consul. & leg. Ang. in l. j. in fin. supra quod met. cau. in l. si quis a se fundum. C. vnde vi. & Abb. in capit. j. quod met. caus. vbi rationem adducit: quia deponentes de metu, attestantur de minis, vel tormentis & similibus quae sensu corporis percipiuntur. Sed alij deponunt simpliciter de voluntate secreta. Et fuit ista ratio Inno. in d. c. super hoc. & idem tradit Alex. in consil. clvj. viso processu. in princip. lib. v. & And. Sicul. in consil. lv. col. j. lib. j. & in consil. lxj. col. v. eod. libr. j. in consil. lxx. col. vj. libr. ij. & ista conclusio procedit nisi

alia praesumptio sit in contrarium: vt not. Ang. in l. si supra quod metus causa. ¶ Et hoc potest exemplificari, quando actus esset factus in praesentia iudicis, ° quo casu metus non praesumitur: vt not. Bar. & Doc. in l. transacciones. C. de transac. Idem Bart. in l. j. de praediis curial. lib. x. ¶ Et ex hac ratione inferendum videtur, qd data paritate terminorum non sit differentia: quia pariter videtur credendum testibus deponentibus de libera voluntate, sicut de metu. Cum enim vtroq; casu agatur de probatio voluntate alterius quae nobis occulta est, de illa praesic non possunt testes deponere. Sed in probando metum arguitur ex medijs extrinsecis: puta ex cruciatu, vel minis quae bene cadunt in sensum testium. Et idem videtur dicendum in probando media, ex quibus libera voluntas arguitur: puta, quod factus sit in praesentia iudicis. Na pari modo testes de hoc deponere possunt: ideo caeteris paribus, non videtur differentia: & hoc tenet do. Sign. de Mediolano in consil. lxxiiij. in quaestione vertente. in fin. & in simili facio cit: ¶ quia plus creditur duobus p testibus affirmantibus, quam pluribus negantibus: vt per gl. in l. diem proferre. §. si plures. supra de arbit. q Nam hoc intelligitur quando deponunt super negatiua simpliciter, quae improbabilis est. ca. quoniam contra de prob. cap. bonae de elect. Secus si negatiua coarctata sit loco & tempore: quia tunc ita negantibus sicut affirmantibus, creditur: declarat in l. actor. col. antep. versic. ite ex delictis. C. de probat. vltimo notandum est, qd quod metus in vno casu per solum iuramentum probari potest: vt habetur in cap. statutum. §. cum vero de rescript. in vj.

Tertio, quae ritur an requiratur protestatio. glo. hic concludit, quod sic.

Idem

idem glo. in ca. si. de appel. l. ij. C. de his qui propter met. iudic. non app. & per illum text. in d. c. fin. vt enim appareat ititisse per iudicem, & non per partem, protestatio vtilis est & necessaria: vt Bald. dicit l. propterandum. §. tinaurum. versic. quærit hic gl. C. de iudic. & not. gl. in ca. cupientes. §. si per viginti. in verb. proposita. de elec. in vj. quam not. ibi Domini. dicens, quod impediens facere actum in termino statuto, nō excusatur, nisi protestetur. Et per hoc dicit Io. de Imol. prout Dom. refert se obtinuisse in quadam causa appellationis, in qua non poterat haberi copia iudicis, pars quæ permisit labi tempus absque protestatione, pro illa negligentia in non protestando succubuit. & sequitur Alexan. in d. §. si autem vtraque. & in l. de pupillo. §. si quis ipse prator. colum. iij. ff. de oper. noui nunt. & in consil. clxliij. vifo processu causarū. col. si lib. ij.

22 Sed tamen vt dixi in d. c. fin. de appel. aduertendum est, quia generaliter videtur, quod tali casu protestatio nō sit præcisè necessaria, quia sicut in aliis casibus sufficit probare metū simpliciter, ita in casu isto videtur, quod excusatus sit iste qui non appellauit: dummodo metus probetur. Bene verum est, quod probatio metus ex tali protestatione coadiuuatur: vt dicit Io. And. in d. c. fin. de appel. per cap. j. quod metus causa. Nam non præsumitur stare per iudicem, nisi probetur, vt not. Bart. in l. damni in c. t. §. Sabin. in fin. supra d. damno in c. t. Et quod protestatio non sit necessaria, expressè sentit Bart. in l. ij. §. quod diximus. supra si quis cauc. dum inquit, hoc esse de consuetudine, & ibi expressè hoc dicit Alex. & idem Paul. de Castr. in consil. xxj. in causa detentionis. col. antepenul. versic. nec ob stare videtur. Et idem Aretin. in

consil. clxliij. verum est quod Comicus. col. ij. Abb. post Inn. in c. ex tramissa de præscrip. & in c. j. quod metus causa. in gl. & idè Alex. in l. qui aliena. §. si. col. iij. de acqui. hered. & est glo. j. c. j. quod metus causa. & in ca. notatius. xxxj. q. ij. & ista allegauit in d. cap. fin. quod met. cau. quæ postea Ias. peculiariter more suo viurpauit in d. l. de pupillo. §. si quis ipse prator. vbi ipse in vltima eius ætate scripsit, & pius stabant scripta mea, de app. Non obstat iura quæ videntur protestationem requirere, d. l. ij. C. de his qui propter met. & in d. c. si. de appel. & in similit. in l. ij. supra de nau. sceno. in l. si. de lege commis. quia in illis casibus videtur, quod sola protestatione metus probetur: quia illa iura nihil aliud videntur requirere: & si non esset facta protestatio, non negant illa iura quin probato metu absque protestatione quis excusetur. Et notandum est, quod talis protestatio si clandestine facta sit, prodest: vt est text. in c. j. quod met. cau. Et hoc procedit respectu eius qui infert metum, coram quo quis nō audeat protestari: vt not. ibi in glo. in d. c. j. & in c. cum M. col. v. de consil. Barto. in l. de pupillo. §. si quis ipse prator. in xj. q. de noui oper. nunc. Bald. in l. si repetendi. in fin. C. de condi. ob. caus. Secus est in præiudicium tertij: quia protestatio clandestina & illi tertio non præiudicat: vt not. Bart. in l. qui aliena. §. Celsus. in si. supra, de acqui. her. & Bal. in l. clar. in si. C. de fideicom. & in notabili questione tradit Alex. in consil. xvj. ponderatis narratis col. pen. lib. iij. vbi concludit, quod protestatio clandestina facta à patrono de nō presentando alium, & si presentaret, quod faceret per metum: talis protestatio non nocet, neque præiudicat illi qui postea presentatus fuit: vt

latius

larius ipse ibi prosequitur.

24 In quarto dubio breuiter cōsiderandū est, quod metus purgatur ex libera voluntate quæ postea expressè vel ex aliquo actu deprehendatur, vt metus qui in promittendo interuenit, tollitur & purgatur ex solutione que postea facta sit, l. ij. quod met. caus. & not. Bal. in consil. cxli. de natio facta. l. j. Alex. in consil. cxvij. vifo instrumento. col. j. in fine, lib. v. & Domini. in consil. xxliij. quia diffuse. col. j. Et hoc præsertim videtur procedere accedente intervallo temporis propter quod metus purgari præsumitur: vt not. Bal. in d. l. ij. cum simi. vt tradit Alex. Et ista conclusio sane intelligitur, & bene procedit cessante causa metus. Sed eadē causa metus durante & subsistente, nunquam etiā cū intervallo metus purgari videtur: vt not. Bal. in d. l. ij. versic. sed quarto. quem refert & sequitur Alex. in consil. lxxvij. lib. iij. supra allega. & And. Sicul. in consil. liij. col. xliij. lib. j. & hoc etiam probatur ex eo quod not. Cyn. in d. l. ij. col. si. per istam glo. vidi semel. vbi dicit, quod debitor qui fuit carceratus, & coactus præstare cautionem de soluendo cōmunitati illud quod debebat creditori suo, licet postea liberatus fuit, & cū intervallo solutionē fecit: excusatur tamen propter metum: quia nisi soluisset, iterum capi potuisset à communitate, & seuerius tractari. Et sic durante causa metus non videtur purgari, & hoc idè tradit Angelus in l. qui aliena. §. Celsus. de acqui. her. vbi concludit, quod si sit contractus venditionis celebratus per metum, si postea traditio rei venditæ facta sit ex intervallo durare eadē causa metus, illa traditio videtur facta per metum, & sequitur Alex. ibi, inferendo post Ang. ad cōf. sione facta ex intervallo post torturā. Et idem comprobatur ex decisione

quam ponit Bar. in l. ob turpē. col. si. ver. & adeo in questione de facto, supra de cond. ob turp. cau. de marito qui verberauit vxorem, quæ non habet cōsentire cuius instrumento: si postea ex intervallo mulier cōsentit, certè, dicit Barto. videtur cōsentisse marito: quia donec durat matrimonium durare dicitur metus. Et idem not. Abb. in ca. accedens. in ij. not. de procurat. vbi inquit, ille qui tenetur allicui libertatem restituere, non liberatur, illū relaxando simpliciter in suoterritorio: quia non dicitur esse in libertate, cū de facili retineri possit. Et not. Bart. in l. qui in carcere. supra quod met. cau. Et idè in simili causa tradit Pet. de Anch. in consil. ccix. supra alleg. col. fin. & in alio simili casu de rege Cypri scribit Card. in consil. cxxxvij. redemptoris omnium, qui est rex regum & Cal. in consil. j. in tit. quod met. cau. Et Abb. per illum text. in c. accedens. circa fin. de conuer. coniug. Aret. in consil. xliij. vifo & diligenter considerato. colum. x. quod restat nunc videre de quarto dubio. Alexan. in consil. vifo process. col. iij. lib. iij. & And. Sicul. in consil. liij. col. xliij. & sequenti. lib. j. & in consil. vlt. colum. xj. lib. ij.

ADDITIO.

a Metus. De metu probando vide late Ioan. Crotum in l. stipulatio hoc modo concepra. col. xvj. versic. in ista. ff. de verbo. obli. vbi multa pulchra in materia ponit, & inter cætera, an metus reuerentialis sit sufficiens ad rescindendum contractū, & ibi concludit, quod sic, per doctrinam Bar. in l. quæ dotis in fin. ff. sol. matri. Et aliorum, de quibus, ibi per eum, quæ ad hoc ponit duas fallentias, C. S.

b Iustus. Adde quod iustus metus dicitur, qui ex factis & non ex verbis inferitur. Bald. in l. metum per illum text. quod metus causa, sed tu vide

Bart.

- Barto. & Ange.** in l. ad inuidiam. C. quod met. causa. vbi dicunt, quod etiam ex verbis inferitur iustus metus. & per Can. in cap. causam. matrimonij. de offi. deleg. H. C.
- Posituo.** Vide eundem Deci. in l. j. colum. j. nu. 4. ff. de officio eius cui mand. est iuridici. G. S.
- Mullere.** Adde Roman. in singul. cxxv. j. incipit. tu scis. & Ias. l. interpositas. de transactio.
- Regis.** Dixi ad Alex. consil. cxxiiij. in fi. lib. j. C. M.
- Timoris.** Adde, quod iustus metus dicitur ex iniuria illata meo domestico, ita Card. in ele. j. de except. prel. & metus. mortis dicitur iustus. l. si quis. §. pen. ad l. Aquiliam. metus iustus inferitur etiam ex vultu superioris. Alex. in l. j. quod met. caus. & nor. quod iustus metus excusat, siue sequatur eius effectus, siue non. Alexan. consil. xlv in iij. volum. vbi etiam dicit, quod metus violentie est iustus metus: est etiam metus iustus, vbi est iusta suspicio. Bald. in l. fi. in j. col. de iu. deli. Itē etiam quando propter se male tractantur consanguinei. Fel. c. ecd. sancte Matie. de constit. ver. xliij. quæro & c. H. C.
- Est solitus scire.** Et quod sit solitus scire probabitur per solam famam, ita scribit Iason, in repetitio. l. admonendi. col. lxxv. nu. 2. 46. ff. de iureiurando. G. S.
- Officiali.** Vide Bald. in sua Margia. in ver. ap. in ver. xlvj.
- Cominatorium.** Adde, quod etiam solus terribilis vultus Potestatis causat iustum metum: ita dicit Bald. in ca. j. §. iniuriæ. de pace iuramen. firman. Et idem tenet Ange. in l. qui in aliena. §. si. ff. de acquir. hæc. quem allegat Ias. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. col. vj. versic. in quinta questione. Bar. ff. de oper. noui. nuntia. Quod dicit esse intelligendum, nisi esset malefactor, cui iudex tan-

- quam terribilis debet minari, & tunc tales minæ non causant iustum metum, secundum Bal. in l. j. in vj. col. ad fi. C. de confessis. G. S.
- Et præsumptionibus.** Adde Bald. in l. interpositas. C. de transact. Ang. in l. j. §. quæ onerandæ. ff. quarum rerū actio non datur. probatur etiā probando potentiam & malam consuetudinem alicuius. Bart. in l. j. supra quod vi aut clam. Abb. ca. in. de app. metus probatur per duos testes, ita Bal. in l. nostram. C. de test. & vide Ias. in l. interpositas. C. de transactio. vbi ponit requisita ad probationem metus. H. C.
- Bald.** Et idem Bald. in e. item sacramenta. de pace iur. fir.
- Duobus testibus.** Adde Ioan. Croc. in l. stipulatio hoc modo concepta. col. xvj. vers. tertio. ff. de verb. oblig. Et adde, quod vbi agitur de probando metu testes singulares, quibus minus aliās creditur, quam vni testi, vt per Bald. in l. de quibus. col. pen. ff. de legibus. probant metum. dictum est notabile Angeli in eius disputatione incip. Assensus miles. Et sequitur Croc. vbi supra. col. xvj. ver. quarto. G. S.
- Metu.** Iason, Deci. in l. interpositas. C. de transact. Deci. cap. in. in fin. de appell. dixi ad Alexand. consil. clvj. nu. 1. lib. v. C. M.
- Iudicis.** Vide Ias. in l. singularia. col. vj. vers. circa primum. ff. si cert. petat. G. S.
- Duobus.** Curt. tract. de testibus. conclus. ij. Corser. singu. vers. testis. Dec. consil. ccccxxxliij. in similibus limitat. Marfil. sing. ccccxlj. Adde Ni. col. Boer. deci. c. nu. 3. C. M.
- Nam hoc.** Vide Bart. in l. hæredes palam. in fi. prin. ff. de testam. Et ponit pro singulari Anto. Corsetus in singul. in versic. testis, incip. duo testes. Gab. Saray.
- Tamen.** Dixi ad Alexan. consil. lxxix. num.

- num. 7. lib. vij.
- Ista allegauit.** Idem dixit Dec. idem in consil. cccix. col. ij. vers. circa primum. vbi hæc eadem alleg. Gabriel Saray.
- Prodest.** Multa ad hoc scribit Ias. in l. non solum. §. morte. col. xj. circa finem. vers. pro ista. ff. de oper. noui nuntia. G. S.
- Nunquam.** Dec. consil. ccccxlviij. nu. 2. consil. ccccxcviij. num. 17. dixi ad Alexan. consil. xcviij. lib. iij. & adde Philipp. Dec. l. pacta nouissima. nu. 12. C. de pact. & consil. cxix. col. ij. Adde Hierony. Grat. consil. xlviij. lib. ij. C. M.
- Vxorē.** Vide Alexand. in apostil. ad Barcol. in l. j. §. qui onerandæ. ff. quar. rerum admini. non datur, vbi plene ponit. Et Io. Croc. in l. stipulatio hoc modo concepta. col. xvj. ver. secundum est. ff. de verb. oblig. Et Ias. in l. non solum. §. morte. col. xj. in fin. ff. de oper. noui nuntia. Gabriel Saray.

In l. Furiosi. Argumenta.

- 1 *Prodigus quis vere dicendus.*
- 2 *Prodigus non verbis, sed factis agnoscitur.*
- 3 *Testes prodigum asserentes rationem assignare debent.*
- 4 *Prodigo non petenti datur cura.*
- 5 *Prodigus in acquirendo a similitudus est pupillo.*
- 6 *Prodigus in delictis non toleratur, sicut in contractibus.*

REGVLA XL.

- F**uriosus vel eius cui bonis interdicitur, nulla voluntas est.

De furioso dictum est in regula, in negotiis supra eodem. Hic dicendum est de prodigo. Et de æquiperatione quæ hic facta videtur.

Nam prodigus dicitur, qui nea tempus nec finem habet expensarum. Sed bona sua dilacerando & dissipando profundit. lege prima. §. j. supra, de cur. furio. Et prodigus cognoscitur ex factis, non ex sermonibus: vt notat Barrolus in lege is qui. §. diuus. supra, de iur. & cur. da. ab his.

Et prodigus dicitur, qui expendit ultra substantiam suam, citra necessitatem: vt not. Angel. post gloss. in §. cum vero. in authent. vt determin. sit numer. cleric. columnæ prima. Et not. Angel. Arctin. in §. furiosi in fin. insti. de cur.

Et ad probandum quem esse prodigum, debent testes assignare rationem: b quia videtur quotidie illum dilapidare & exponere valde ultra facultates eius. ita Bald. dicit in l. vbi adhuc. colum. antepenul. C. de iur. dot.

Et probatur quis furiosus, vel prodigus, si coniuncti habent illum furiosus vel prodigo, vt not. Bald. in §. item furiosi. instituit. quibus non est per. fac. test. Alexander refert & sequitur in consil. liij. ad quæstum. libr. j.

Et per dationem curatoris probatur, quod quis sit prodigus, vel furiosus: quia pro decreto præsumitur vt no. Bald. Angel. & Salic. in l. cum tex. C. de probat. cum si. vt Alexand. tradit in consil. lxxxvij. viso & opportune discussio. col. iij. lib. j. & Cor. Per. in consil. xxj. visa dicta repudiatio. ne. lib. ij.

Et ille q est datus curator, nõ potest dicere, nec auditur si dicat illũ nõ esse furiosum vel prodigũ cui datus fuit curator: vt tradit Rot. in v. dec. in t. de

de test. in antiq. cum si. vt prosequitur Felin. in c. lator. col. ij. de re iud. **T**alis prodigus æquiparatur furioso, vt hic dicitur. Ad idem tex. in l. Fulcinius. §. adeo. in ver. idemque. & in prodigo. §. ex quib. caus. in pos. ea. in l. is cui bonis. de verb. oblig. & in l. si prædia. §. de rebus cor. in l. j. C. de cura. fur. & in §. hæc dicimus. in athen. vt qui se res mi. obli. ha. perhi. **E**t propter istam æquiparationem dicit Bald. in l. qui habet. in princ. versic. quid in prodigo. §. de tutel. q. prodigo. **4** Gotiam non petenti dari potest curator: quia furioso æquiparatur vt not. Bart. in l. hæc autem. in princ. §. ex quibus causis in pos. eatur. **E**t pari ratione concludit Bartol. post antiq. in l. ex facto. col. vj. versic. quæro vtrū de vulg. & pupil. quod sicut furioso substitui potest, ita etiã prodigo, cum similit. vt ibi tradit Alex. **E**t an talis æquiparatio de furioso ad prodigum procedat, vbi sit eadem ratio, videlicet quantum ad hoc ne prodigus faciat deteriorẽ eius conditionem, quia illis bonorum diminutio interdicta est, l. Iulianus. in princ. §. de curat. fur. l. si is qui. §. fin. §. de tutor. & curat. dat. ab his. & ita regula ista loquitur. **S**ecus ergo videtur quo ad acquirendum sibi: quia non prohibetur sibi acquirere ille cui bonis est interdictum, l. is cui. in princ. de verb. obli. l. certi conditio. §. quantum. versic. item quæri potest supra si cer. per. & no. Bart. hic. Et respectu acquisitionis + prodigus pupillo æquiparatur: quia non potest obligari sine tutoris autoritate, & tamen sibi acquirere. §. j. instit. de autor. tut. l. pupillus. §. de acq. rer. do. & not. Alexan. d. l. is cui. in princ. de verb. obl. Nam prodigus in eius fauorem bonis interdictatur: & ideo non dicitur propter hoc capite diminutus: nec dicitur condemnatus, licet declaratus

fit prodigus: vt not. Bald. in l. fin. col. pen. versic. hic dubitatur quid de prodigo. C. vnde legi. reputatur tamen prodigus vilis persona, l. non debet. supra de dolo. + Et supradicta habent locum in contractibus. **S**ecus videtur in delictis in quibus puniuntur sicut quilibet alius: vt not. Ang. in l. Fulcinius. §. adeo. in fi. supra ex quibus caus. in pos. eatur. adeo, q. etiam ad mortem f. condemnari potest: quia vitium coniunctum vitio non excusat maleficium: vt Bart. dicit in l. furiosum. in fi. C. qui test. fac. pos. & idem Paul. de Cast. in d. l. is cui bonis. et si. vt tradit ibi Alex. §. col. liij. **N**am quando alienatio prohibita est fauore alienantis, vt est in prodigo: tunc alienatio quæ fit delinquendo non est prohibita, quia propter delictum perdit fauorem: vt not. Bart. in l. si quis in tantam. col. liij. versic. quæro an dominus. C. vnde vi. Et sequitur Alex. in cõsi. xxij. oportune consideratis. col. ij. li. j. Aret. in cõsi. xliij. viso & diligenter considerato. col. v. Vltimo notandum est, quod licet supra dictum sit, quod prodigo etiam non petenti curator dari possit: tamen ipse qui prodigus dicitur, debet in ipsa datione curatoris citari: + vt not. voluit Ang. in d. l. is cui bonis. in versic. an autẽ, quia agitur de eius præiudicio, cum administratio sibi auferatur. Et sequitur Alex. in d. l. is cui. circa si. post alios. & Socin. in consuet. c. lxxix. visa dona. col. ij. versic. præterea. **S**ed tamen istud dictum videtur dubitabile: quia prodigus æquiparatur furioso quantum ad administrationem, & dationem curatoris: vt supra dictum est. Ergo non videtur citatio necessaria sicut in furioso: & etiam prodigo datur curator non petenti, vt dictum est. Et non potest prodigus impedire interdictionem administrationis, nec dationem curatoris.

ratoris, ergo citatio non videtur necessaria. l. liij. §. j. supra de fid. i. committ. libert. Et per illum text. ita arguit Paul. de Cast. in consuet. xxxliij. super primo dubio, secundum formam nouam, in nouis, in ij. volumi. Oldr. in consuet. xcv. ex forma ipsius statuti. in fi. & Rom. in consuet. cccij. quo ad primum. cum similit. vt dixi in regula, qui potest. §. eod.

A D D I T I O.

- a** Voluntas. Furiosus tamẽ obligatur ex contractibus, in quibus obligatio contrahitur re ipsa sine cõsensu, pr. tex. in l. furiosus. §. de actio. & oblig.
- b** Rationem. Alex. consuet. xlvij. nu. 12. lib. vij. l. as consuet. j. col. ij. lib. j. consuet. lxxv. cum seq. lib. ij. C. M.
- c** Non petenti. Vide l. as, in l. si is cui bonis. de verb. oblig. in ij. col. in vj. notab. vbi etiam ponit quædo æquiparetur furioso, & quando pupillo.
- d** Pupillo æquiparatur. Adde aliam æquiparationem quam ponit Bart. in l. si quæramus. col. ij. versic. secunda regula. nu. 6. ff. de testam. vbi tradit quod statutum potest dispensare circa impuberes, & prodigum, vt facere possint testamentum, cum in prodigo & impubere præsumptiõ sit mens defectus, quæ præsumptio cum sit iuris ciuilibus circa eam potest statutum dispensare. G. S.
- e** In contractibus. Hoc idem notat Barto in l. is cui. col. fi. versic. quæro. nu. 6. ff. de verb. oblig. G. S.
- f** Mortem. Idem Lancelo. Pol. in tract. substit. de exempl. substit. nu. 14. licet communis contra, vt alibi plenẽ dixi. C. M.
- g** Alex. & l. as, in ix. col. versic. secundum quærit Bart. & c.
- h** Nam. Dixi in consuetudi. Parisien. §. xxx. q. xliij. nu. 67. C. M.
- i** Citari. Hæc vera & obseruatur. C. M.
- k** Administrationem. Adde tamen gl. d. l. is cui bonis. & ibi l. as, in ij. col. in fi. vbi dicit, quod furiosus potest

contrahere, obligari, & alienare, antequam interdictum sit bonis: & communiter tenetur illa g. o. r. out ibi l. as, in versic. pro clara intelligentia. & pro opin. do. Philip. facit vng. dict. in Bart. in l. qui habet. §. si pupillus. d. tutel. ff. vbi dicit, quod furiosus & prodigus accipiunt curatores ignorantes, per l. Fulcinius. §. adeo. hic all. g. o. r. ergo si ignorant, patet sine citatio. non vt dictum fuit, in d. regu. qui potest. l. as, tamen in repetit. l. Gallus. §. & quid sit tantum. col. xix. vult reprobare dictum Paul. de Cast. respondendo ad regu. qui potest tamen nihil facit. Item facit pro ista opin. id quod tenet Barbat. in consuet. lxx. in liij. volum. v. col. in princ. quod vbi est notorium parti absentem nullam competere defensionem: tunc non requiritur citatio: quod not. Hier. Cuch.

In l. non debet actori. Argumenta.

- 1** Actor procuratorem reuocare non potest. post litem contestatam, sicut nec reus.
- 2** Reus si tem privilegium utitur, quibus & actor.
- 3** Actor non debet meliori gaudere conditione, quam reus.

REGVLA XLI.

Non debet actori licere, quod reo non pmittitur. **A**dem regula habetur, in regu. **2** Non licet actori eod. tit. in vj. Et ibi secundum Dyn. exemplificatur, quod + si ut non potest reus post litem contestatam reuocare procuratorem. l. post litem. supra, de procuratorib. pariter nec actori licet. l. quæ omnia, supra, eod. tit. **E**t ad hoc facit gloss. in clem. n. sepe. de verb. sign. in verbo, valuerit, quæ Philip. Dec. m

dicit, quod illud quod non permit-
titur: non in conventionione, non debet
concedi actori in reconventionione.
Et ideo si actor impetrauit quod
causa terminetur appellatione remota:
idem erit in casu reconventionis
contra actorem: ut non per gl.
per illum text. in c. ij. de mur. petir. &
Bald. in c. j. §. in quibusdam. in vers.
simile habemus. de consue. recti feudi.
& si et impetrauit in causa ciuili,
quod reus debeat personaliter
comparere, etiam actor cogitur per-
sonaliter comparere: ut not. Domi.
in c. j. col. ij. in vers. quid si actor. de
dolo & contuma. in vj. & scit ista
regula, non debet licere actori quod
reo non permittitur.

¶ Unde si agens pro liquidatione instru-
menti quod ex forma statuti para-
tam habet executionem, habuit dil-
lationem ad liquidandum, pariter
in tali dilacione poterit reus articu-
lum facere & probari contra liqui-
dationem: ut not. tradit Bald. in l. si
causam. col. fi. vers. apponitur pœ-
na. C. de except. rei iud.

¶ Et in effectu regul. ista videtur ve-
ra, quod actor non debet esse melioris
conditionis, quam sit reus, non autem
dicit, quod ad pari procedat actor &
reus, ut dixi in c. j. de prob. col. xv.
Nam causa rei favorabilior est, ut
in reg. l. favorabiliores. §. eod. c. ibi vi
debimus quando à pari procedant
actor & reus: & in quibus melioris
conditionis sit actor, quam reus.

ADDITIO.

2 Reg. Agid. Bellame. de cil. dccxxix.
Ma. fil. singul. cccxxxvij.

In §. In re obscura.

Argumenta.

- 1 *Dammum vit anti plus sciendum
quam lucrum querenti, qualiter
intelligendum.*
- 2 *Privilegiatus damnum fugies quo*

*utatur remedio adversus privile-
giatum querentem lucrum.*

IN re obscura melius est fa-
luere repetitioni, quam ad-
ventitio lucro.

Regula ista intelligitur quando
tractatur de damno cuiusdam,
ut gloss. hic dicit: et alias esset meli-
or conditio possidentis in pari ca-
su: ut in reg. l. in pari causa. §. eod. l.
seruum. §. fi. j. de minor. & in l. si ser-
uum. §. sequitur. in fi. de verb. oblig.
Sed quando altera tractat de dam-
no, eius causa favorabilior est con-
tra illum qui tractat de lucro: ut hic
dicitur. Et ideo et tali casu privile-
giatus qui tractat de damno cuius-
dam, videtur privilegio contra privile-
giatum qui tractat de lucro l. fi. §. ex
quibus caus. maior. & in c. auditis,
de restitut. in integ. & not. Bald. in
auth. perpetua. C. de sacrosan. eccles.
Pet. de Anchâr. in consil. xxxvj. con-
tra Ioan. Marianum, Pau. de Cast. in
consil. cccxliij. alias cccxvij. ut be-
ne attingatur in fin. Rom. in consil.
clxxxix. amplissime doctor. col. pen.
& Ang. Aret. in §. rursus. col. ij. in sit.
de actio. Et dixi in c. in presentia,
de prob. in vj. char. in glo. fin. Nam
alia ratio damni, alia ratio lucri ha-
betur: ut dictum est supra eo. in reg.
in eo. in prin. vbi videndum est.

In l. Qui in alterius.

Argumenta.

- 1 *Heres in rebus defuncti iustam
ignorantiam pretendere potest.*
- 2 *Heres emphyteute non cadit iure, si
fundus emphyteuticum vendiderit.*
- 3 *Heres, testamento notitiam habere
presumitur.*
- 4 *Heres in damno vitando propter
ignorantiam excusatur.*

Heres

1 *Heres quare conventus ob ignoran-
tiam excusatur, conveniens autem
non item.*

6 *Protestans se esse procuratorem vel
heredem, instrumento hoc ipsum
probare debet.*

7 *Reus iusta litigandi causa vsus, suc-
cumbens ab expensis excusari debet.*

8 *Reus publicato processu, vel instru-
mento producto desistens, ad expen-
sas damnari non debet.*

9 *Debitor in expensas non danatur
si citatus absque interpellatione de-
bitum fatetur.*

10 *Reus quando ad expensas merito
damnetur.*

11 *Dolus actoris quando cum dolo rei
veniat compensandus.*

12 *Reus ex iusta causa ab expensis
excusari potest, non item actor.*

REGULA XLI.

Qui in alterius locum suc-
cedunt, iustam habent cau-
sam ignorantiam, an id quod pe-
tunt, debeatur. Fideiussores
quoque non minus quam hære-
des iustam ignorantiam pos-
sunt allegare. Hæc ita de hære
de dicta sunt, si cum eo agatur,
non etiam si agatur: nam planè
qui agit, certus esse debet: cum
sit in potestate eius quando ve-
lit experiri: & antè debet rem
diligenter explorare, & tunc
ad agendum procedere.

Eadem regula, habetur in regu-
la, cum quis. cod. tit. in sexto.

1 *Nota quod hæres habet iustam &
probabilem ignorantiam in rebus
defuncti. Quia in factio alieno igno-*

rancia probabilis est. l. fi. §. pro suo. l.
si mulier. §. ad Velleian. Et ideo ex
tali ignorantia hæredi datur restituti-
o: ut not. Bart. in l. ad diem. in l. est
filius. §. in hac. de verb. oblig. D. yn.
in reg. cum quis. eod. tit. in vj.

2 *Et de hærede emphy. not. per glo.
fi. in l. ij. C. de iure emphy. cum simi-
lib. ut latè tradit Alex. in d. §. in hac.
col. ij. Et Card. in cons. c. iij. respon-
deo quod.*

3 *Et per istum tex. dicit Bart. in l. non ab
re. in fi. C. vnde vi. q. hæres si igno-
rauit rem conductam à defuncto,
non tenetur pœna illius legis.*

4 *Similiter et si hæres emphyteute
ignoranter vendidit fundi emphy-
teuticum, non cadit à iure suo. Et do-
minus volens reuocare, debet probare
scientiam: quod est not. d. l. c.
gaum. ita Bald. in c. j. §. si vasa. l. ud.
in fi. in tit. si de feud. luer. controuer.
inter domi. & agna.*

5 *Et quando hæres ex factio suo & pro-
pria culpa cõuenit, omnino propter
iustam ignorantiam excusatur:
ut not. Pau. de Cast. in cons. xx. vltra
ea quæ superius alleg. sunt. Et in si-
mili casu tradit Corn. Perus. in consil.
cx. videtur in hac consultatione.
col. fin. lib. j. vbi inquit, §. text. in l. j.
C. de dona. quæ sub modo, non ha-
bet locum in hærede qui ignorauit
obligationem de alimentando.*

6 *Et per prædicta cõclusio procedit nisi
agatur de hic quæ in testamento con-
tinentur, de quibus hæres presumitur
habere notitiam. l. non est ferendum.
§. de transa. Nam post aditam
hereditatem hæres presumitur ha-
bere notitiam de testamento: ut not.
Bald. in l. cre. ra. §. fi. vers. secundo
noro. de legat. j. & in l. si uitor peti-
tus. in vers. lex non fallit. §. de peric.
rut. & dicit Bald. in l. eius qui. col.
penul. §. si cert. per quod veritas est,
quod quilibet hæres etiam suus à post
immersione factam presumitur si. i.*

re & vidisse testamentum, & idem Paul. de Castr. in consil. x. clarum est in iure. cū similit. vt tradit Alex. in l. qui Rom. §. duo fratres. char. antepenult. de verb. oblig. & secundum istam conclusionem consilii Alex. in consil. iij. videretur inspectis his. col. pen. lib. ij. & not. Abb. in consil. xix. facti contingencia. lib. ij. & in consil. liij. videtur primo. circa fin. eod. lib. ij.

¶ Secundo ¶ ista regula intelligitur vbi agit de damno vitando: quia hæres excusatur propter ignorantiam, vt hic dicitur, cum similib. Ad idem ex in l. in summa. §. si seruum, §. de condi. indeb.

Secus si agatur de causa lucratua: quia hæres ex iusta causa ignorantia non excusatur: vt not. per gloss. in d. §. si seruum. per tex. in §. res legata. vers. si vero. Instit. de leg. vbi hæres tenetur ad estimationem serui legati quem ignoratet manumissit: & non excusatur hæres quominus ad estimationem serui manumissi teneatur, licet legatum serui relictum fuisse in codicillis: vt est text. in l. si seruum. §. de illo queritur. de verbor. oblig. & ad idem text. in l. quidam ita. §. qui filium. in fin. §. ad Trebel. vt colligitur ibi. Hoc amplius, & si ignorasset filius codicillos à patre factos, nihilominus hæredes eius seruum præstare debebunt, ne factum eius alteri damnum afferat, ad idem text. in l. si quis inquilinos. §. j. de legat. j. & facit tex. in l. si de lega. ij. Et ratio in iuribus præ allega. videtur: quia hæres prærendit causam lucratuam, vt glo. dicit, in d. §. si seruum. vbi Bart. sequitur, & in d. l. si seruum. §. de illo queritur. & ibi Alex. post alios, & idem Angel. Areti. in d. §. si res legata. in fin. post alios quos ibi refert, & in dictis legibus duo concurrunt: causa lucratua hæredis, & regula que dicit quod factum vnius

alteri non ere non debet: vt dicitur in d. §. si quis filium, in regula. l. non debet. infra co. l.

¶ Tertio, ¶ regula habet locum in hærede qui conuenitur: secus si agatur, quia ex ignorantia probabilis non excusatur, quia debet inuestigare, cum in potestate sua sit, quado agere velit: vt in text. hic dicitur, & facit text. in l. si quando. C. de delatio. cum similit. alleg. in glo. & inter alia allegat l. pure. §. si §. de doll except. De cuius intellectu dixi in c. si autem. de rescript.

Et istam l. in ista parte limitat Cardin. dupliciter in consil. xciiij. alleg. vbi primo dicit, quod dicitur hic de actore, licet non debeat excusari sicut reus, per hoc non tollitur, quin etiam ipse actor ex aliqua causa probabilis possit excusari, alleg. not. per gloss. in c. ij. in vers. non fecissent. de oper. noui nuntia. & xij. q. ij. in c. expedit. in gloss. si. & de hoc inferius dicam.

Secundo limitatur procedere quando probatio est facienda ab ipso actore: secus si probatio fieri debet per liberos qui non sunt in potestate actoris, sed alterius. & sic pendet ex facto alieno, in quo probabilis est ignorantia. l. fin. §. pro suo. & not. e. ab excommunicato. de rescript. Ista tamen secunda limitatio satis videtur includi sub prima.

Circa ea que dicit Bart. hic, primo notandum est, quod de processione dicit, & idem Bart. in l. si quis inficiatus. §. depositi, vbi inquit, ¶ si tu protesteris mihi quod tibi soluam, quia es procurator vel hæres, debes facere fidem per instrumentum: alias ego non sum in mora, & idem in l. grege. §. cum pignori. in versis. aduerte quod si denuntiatio. supra de pignor. cum similit. vt tradit Alex. in l. de pupillo §. qui procuratorio. in prin. §. de noui oper. nuntia. & in consil. xcvi. visis processibus. col. pen. lib. iij.

lib. ij. & in consil. clxxij. visis & opportunè discussis. col. j. in fi. e. lib. ij. ¶ Secundo nota, ¶ quod reus qui succubuit, excusatur ab expensis §. si habuit iustam causam litigandi. & idem not. Bart. in l. qui solidum. §. etiam. in j. notab. de leg. ij. in l. properandum. §. si autem alterutra. in prin. C. de iudic. & in l. ij. post gloss. ibi. §. si rem. de leg. ij.

Et iusta causa exemplificatur per Bart. hic, quando reus destitit à lite post productionem instrumenti, in quo apparet de iure actoris: vel post publicationem testium, ex quibus apparet de meritis causæ in fauorem actoris: nam excusatur ab expensis, si à lite desistat. Si vero prosequatur litem post productionem instrumenti, vel post publicationem testium, debet condemnari in expensis postea factis: sed excusatur ab expensis quas actor prius fecit, vt Bartol. hic concludit, & clarius idem tradit in l. si quis inficiatus. §. depositi. & in d. l. properandum. §. si autem alterutra.

h C. de iudic. cum similit. vt Alex. h ibi scribit. col. ij. versis. iuxta hoc. & idem Pet. de Anchar. in consil. cccxxvj. super primo dubio subtiliter, & idem Angel. in l. destitisse. §. de iud. Abb. in c. ij. in fi. de secund. nupt.

Sed tamen aduertendum est in ista conclusionem instrumenti quam communiter omnes sequuntur, ¶ nam quando post productionem instrumenti vel publicationem processus reus à lite desistit: clarum est quod non debet condemnari in expensis propter iustam causam quam habuisse videtur, & in hoc communis conclusio placet. Sed si reus non obstantem productionem instrumenti vel publicationem processus litem prosequatur, & succubuit, videtur quod debeat condemnari, non solum in expensis factis post instrumenti productionem

vel publicationem processus, vt omnes tenent, sed etiam in expensis factis prius, à quibus non videtur excusari, ex eo quod malam litem prosequutus fuit, etiam post productionem vel publicationem. Quo casu verisimiliter videtur quod etiam si à principio notitiam habuisset de instrumento postea producto, quod tamen non cessasset à lite: ideo in expensis totius litis debet condemnari. Et hoc in similit. si tradit Rom. in singul. cccxv. alio sero domin. Manuellus, vbi inquit, ¶ quod si creditor citatus absque interpellatione debitum confitetur, non debet condemnari in expensis: quia sicut citatus coram iudice debitum confitetur, ita videtur quod appellatus de his similit. confessus fuisset: Secus dicit Rom. si debitor conuentus debitum negauit: quia tunc debet in expensis condemnari, licet extrajudicialiter interpellatus non fuerit: quia verisimiliter sicut debitum in iudicio negauit, ita etiam interpellatus negasset. & ita Rom. consiluit in loco supra legato. Et fuit distinctio Guliel. de Cun. C. de eden. vt Angel. refert, in l. debitores. C. de pign. & Abb. in c. ij. de accusatio.

Et similitur in casu nostro videtur dicendum. Nam quado productum instrumento vel publicato processu reus cessat à lite, excusatur ab expensis. Quia verisimiliter si talem notitiam à principio habuisset, non litigasset ex quo nunc desistit. Secus videtur, quando rotam litem prosequitur, non obstante productione instrumenti, vel publicatione processus: quia tunc verisimiliter si à principio litis talem notitiam habuisset, voluisset litigare: & cessat ratio que consideratur quado desistit: & ideo semper videtur malam litem prosequutus, merito succumpe

bens, in expensis totius litis debet condemnari.

Et ista declaratio optime applicari potest ad illu. l. quod dicitur. in c. exceptio. de excep. et quod reus qui malitiose distulit opponere exceptionem excommunicationis, vt actor vexaretur litibus & expensis debet condemnari in expensis factis per actorem. & idem dicit Bal. in d. c. exceptionem. de illo qui calumniose distulit producere instrumentum, & vt non audiat postea nisi refectis expensis. Nam hoc videtur intelligendum quando aduersarius cui expense solui debent, a lite desistit. Secus videtur si postea etiam litem iniustam prosequatur. Quia verisimiliter etiam a principio opposita exceptione excommunicationis, vel producto instrumento non desistit a lite. vnde tali casu patet, qd malitia rei in non opponendo exceptionem, vel non producendo instrumentum, non fecit actori preiudicium: & sic videtur cessare ratio. d. c. exceptionem. ideo debet cessare eius dispositio. e. cum cessante. de appell. l. adigere. §. quanuis. supra de iure patr. et Nam licet reus qui distulit opponere exceptionem, vel producere instrumentum, videatur esse in culpa vel dolo: pariter etiam aduersarius qui postea etiam litem iniustam prosequitur, videtur esse in dolo. & ideo de litem dolo debet compensari. l. si duo. supra, de dolo. l. si ambo. supra de compensa. Et in simili. not. Abb. in d. c. exceptione. col. antep. post alios quos ibi refert. Et fit ista compensatio, vt reus qui distulit opponere exceptionem vel producere instrumentum, non teneatur in expensis. Actor tamen qui fuit profectus litem iniustam, post exceptionem oppositam vel productionem instrumenti si succubuit, debet condemnari in expensis, se-

cundum regulam. l. propterandum. §. siue autem alterutra. C. de iud.

2. Tertio & vltimo not. et quod licet reus iustus ab expensis ex iusta causa excusetur, vt supra dictum est. Secus videtur in actore, vt Bar. dicit per istum tex. non tamen precise intelligatis qd actor non possit excusari. Sed in actore requiritur causa magis iusta, quam in reo. idem Bar. dicit in l. eum quem temere. supra de iudi. in vers. ad vnum tamen aduerte. alle. istam l. & fateur Bar. hic, quod etiam ex parte actoris potest esse iusta causa: videlicet quando actor desistit, cognito quod debebat desistere: & tunc releuatur ab expensis. l. desistit. supra de iud. Et hoc intelligendum videtur, quando a principio habebat euidenter iustam causam litigandi, & contrarium ab eo perscurati non potuit: & sic cessat ratio que in text. allega. & de iusta causa in persona actoris not. Card. in consi. xciiij. supra alleg.

A D D I T I O.

a Emphyteuta. Alex. a. consi. xlv. lib. v. Corn. consi. clxv. lib. ij. Idem in vassallo. Bal. consi. cccxxxix. lib. j. Paul. consi. cccxj. in fl. lib. j. Bertran. consi. cccxxj. vifo processu. colum. finali. libr. ij. C. M.

b Debet probare. Presumitur enim ignorantia, que ignorantia probatur per solum iuramentum. gl. singular. in c. ij. in ver. affectata. de temp. ord. in vj. & tradit Iac. late in repetitio. l. admonendi. col. cvij. nu. 3. & ff. de iur. reur. Et hinc est, qd iuramentum necessarium in defectu probationis non defertur heredi, qui communiter presumitur ignorare iura eius cui successit, ita dicit Iac. in d. admonedi. col. cvij. nu. 32. vers. secundus. G. S.

c Scientiam. Dec. consi. cccxxvij. Iac. consi. lxxij. colum. ij. lib. ij. dixi in consuetud. Paris. §. j. glo. f. vij. nu. 4. §. xij. glo. f. v. num. 6. C. M.

Suus

a Suus. Dummodo sit maior. Aym. consi. cxliij. num. 7. vel reperum sit apud eum testamentum. In non est ferendus, supra, de transact. Anchar. consi. clx. Pau. consi. xix. & xciiij. lib. ij. Aret. consi. xv. ad fi. C. M.

e De protestatione. Adde eundem Bart. in l. non solum. §. morte. in ij. quest. prin. col. vj. vers. quandoque fit ex causa. nu. 33. ff. de oper. noui nuntia. Et hunc tex. ibi inducit Bar. col. vij. vers. circa secundum. nu. 41. qd si fuit aliquis exbannitus, propter quod ego credebam me posse illum impune offendere iuxta notata per Bart. in l. omnes populi. in ij. q. prin. col. vij. in fi. vers. ex ista theorica. num. 23. ff. de iustic. & iure. Et ipse denunat. & protestatur mihi ne eum offendam, quia est restitutus, certe si illius protestationi non crediderim, non puniar, quia ad hoc vt credere teneat illius protestationi, debet mihi instrumentum restitutionis ostendere, vt ibi per Bar. sed si eum offendero, ego veniam puniendus ex eo, qd debebam diligenter inuestigare, an mihi liceret eum offendere, & hoc arg. huius text. & l. qui cum alio. §. eod. Et est ratio, quia ille, qui vult offendere partes actoris videtur sustinere. Quod est valde notabile. Et vide eundem Barto. in d. §. morte. in ij. q. prin. vers. tertio principaliter. col. ix. num. 47. Et Baueriam in l. si ex legati. col. viij. in vers. istud tamen. ff. de verb. obl. Et eundem Dec. §. eo. tit. l. velle. nu. 3. in fi. G. S.

f Fidem. And. Tirac. in tract. Retract. conuen. §. ij. glo. vj. num. 5. C. M.

g Expensis. In hac materia expensarum quando excusetur quis vide late apud fil. Dyn. in regu. iur. lib. vj. in nouis impressionibus super litera b. & Lanfrand. Otia. in rep. c. quoniam contra de probat. in ver. expensa. latissime per Moder. in l. propterandum. §. in autem. de iud. & Socin. in tract.

fallen. in reg. cxxxix. Hier. Cuch. h Vt Alexand. Idem ibi Iac. in v. col. vers. secundo quarto.

i Roma. Adde Felin. in c. nouit. de iudicis. fin. col. vers. monitio. vbi refert omnes tenentes hac opin. Guli. de Cug. & Barb. in addit. ad Abb. ca. ij. hic alleg. & Paul. de Cast. in l. quidam Iberus. de serui. vtr. pradio. & Felin. in c. quoniam contra de prob. in ix. colum. in vers. hanc limitationem, vbi vult quod etiam si constituar coram iudice precedente interpellatione, qd nihilominus condemnatur in expensis citationis. & idem colligitur ex mente Rom. in d. singu. sed aduerte ad vnum quod Rom. in sequenti sing. nu. 396. & Felin. vbi supra vult quod in dubio presumatur precessisse extraiud. monitio, per arg. a communiter accidentibus, vt ibi per eos. Ex quo sequitur, qd reus qui confessus est coram iudice, venit condemnandus in expensis libelli & citat. quia presumitur precessisse dicta monitio extraiud. cuius contrarium volunt rationes naturales de quibus per eum in d. singulari cccxvj. vbi dicit, quod qui confessus est coram iudice debitum, quod ita interpellatus de his similititer confessus fuisset. & sic quod non est condemnandus in expensis. cogita si potest dici quod ista presumpta interpellatio que causatur a communiter accidentibus, tollatur per confessionem factam coram iudice, & per consequens hoc casu non veniat condemnandus in dictis expensis: & in quantum dixi de argu. a communiter accidentibus, an sit validum in iure tam in criminalibus quam in civilibus vide latissime Hippolyt. de Matfil. in singu. primo. incip. argu. a communiter, & c. & per do. Philip. in consi. clxxxij. incip. & pro tenui facultate. in ij. col. vers. & communiter fieri, & c. H. C.

m 4

k In instrumentum. Adde Iaf. d. l. prope-
randur. §. siue autem col. v. de iud.
l Potuit. Imò adhuc obse- uamus, qd
non reuelatur, nisi eo casu, & ab eo
tempore, quo reus malitiose distu-
lit excipere & producere, vt supra
ead. l. i. um. 9. C. M.

In l. Nemo ex his.

Argumenta.

- 1** Homicidium negans, si conuincatur, potest de defensione excipere.
- 2** Sententia quandoque à reo potest dici nulla, & si qua sit ab eadem appellare potest.
- 3** Libellus admittitur, quo quis sententiam nullam dicit, vel in integrum restitui potest.
- 4** Reus prescriptionem vel privilegium desunctiue potest opponere.
- 5** Reus exceptiones, quas obicit, probare tenetur.
- 6** Negas quibus casibus puniri possit.
- 7** Exceptiones plures falso opponens, à iure de mendacio puniri solet.
- 8** Negans quali defensione uti dicatur.
- 9** Exceptio tolli potest statuto, sed non defensio.

REGVLA XLIII.

Nemo ex his qui negant se debere, prohibetur etiam alia defensione a uti nisi lex impediat.

Eadem regula habetur in regula, nullus pluribus, eo. tit. in vj. & idem dicitur in l. nemo prohibetur, supra de exceptio. vbi g. o. dixit hoc etiam procedere in exceptionibus contrariis. **b** Et hoc clarum est si conditionaliter proponatur: vt not. per glo. in l. si quidem. C. de exceptio, &

tradit Dyn. in d. regu. nullus: col. ij. vers. vn. de videtur mihi. exemplum ponit in eo qui negat debitum & si ostingat probari, opponit exceptionem p. c. i. de non petendo, vel solutionis. Et ista cautela vtuntur aduocati. Qui primo negant, deinde sub conditione exceptiones opponunt: vt dicunt Bald. Ang. & Salic. in d. l. si quidem. & idem Bald. in l. j. col. v. vers. circa secundum. C. de fur.

Et ideo factuatus de homicidio, **d** potest opponere negando se commississe homicidium: & si probetur, potest dicere se illud fecisse ad defensionem: vt not. Bart. in l. cum de indebito. supra de probat. in auth. contra qui propriam. C. de non nu. pec. vt etiam Bal. col. pen. vers. iuxta predicta quero. Abb. in cap. qui in princ. per illum tex. de solut. & hoc not. Paul. de Cast. in cons. xxxvj. in presenti casu. Et istam communem opin. dicit Socin. in d. l. nemo. in fin. Et in simili procedit libellus **c** in quo reus cond. mnatus dicit sententiam nullam. & si qua sit, appellat: vt not. Bar. in l. si expressum. in ij. q. supra, de appell. glo. & Bart. in l. j. C. quando prou. & Bal. ibi in ver. quinto quero. Idem Bal. in l. tale pactum. §. qui prouocauit. in xvij. q. supra, de pact. Spec. in tit. de sentent. §. iusta. vers. sic. sed nunquid. & Cuma. in consil. xxxvj. proponitur. Abb. post Host. & alios in ca. dilecto. de appell. & dixi ibi post Perusinum.

3 Sic etiã proceditur libellus in quo quis dicit sententiam nullam: vel petat testimonium in integrum. ca. constitutus. vbi Abb. de resti. in integ. per illum tex. & idem Abb. in cum olim. col. ij. de priuileg. Et non solum conditionaliter, vt supra dictum est, sed etiam simpliciter exceptiones contrariæ opponi possunt. Quia in dubio opposita videtur diuisiue: vt not. in ca. auditis. de pract

prescrip. vbi Abb. col. vij. tertio opponitur. Et ideo potest reus excipere, qd soluit, & qd in testamento liberatus sit: vt not. Bart. in l. j. C. de fal. caus. adice. leg. in ij. opposi. Similiter reus potest se tueri ratione prescriptionis **f** & priuilegij distictue: quia de vna exceptione transit ad aliam: vt no. per gl. in d. c. auditis. in vers. prescripisse. de pres. r. & bene facit tex. in c. cum persona. §. q. si tales. de priuil. in vj. & Abb. declarat in cap. abbate. col. ij. de verb. sign. Et prædicta procedunt in pluribus & exceptionibus contrariis: secus esset vna exceptione contraria in qua reus nõ audietur si contrarietate continetur. l. ij. ver. sed si alius. & ibi Ang. supra quando appell. sit. & not. Bart. in d. l. nemo. facit tex. in c. sollicitudinem. de appel. in l. j. C. de fur. & in regula. l. vbi repugnancia. infra eod. cum simi. declarando, vt ibi dicam.

7 Secundo regula procedit in pluribus exceptionibus quæ per eum probari debent: & actor non grauatur onere probandi, vt in exceptione prescriptionis, & priuilegij, & pacti de non petendo. Secus si actor grauatus sit onere probandi: vt quia reus negat numeratam esse pecuniam: & etiam se soluisse dicit. Nam istæ exceptiones simul opponi non possunt: vt not. Bart. in d. l. nemo.

Sed talis differentia non videtur procedere: quia, vt supra dictum est, exceptiones contrariæ in dubio diuisiue oppositæ videtur: vt not. Inn. in d. c. auditis. ergo nihil oblatre videtur, quominus simul proponi possint: & quia non videtur subseruatio diuersitatis. Nã quando reus opponit exceptionem priuilegij & prescriptionis: vt in d. c. auditis. ipse reus probat vtranque exceptionem, quia habet actor fundatã intentionem de iure communi: & ita hoc procedit secundum regulas iuris com-

munis. Et eodem modo videtur quando reus negat quod petitur, & etiã dicit se soluisse, & eundem regulam iuris non tenetur probare negatiuã. actor. C. de prob. ideo actor onus probandi incumbit secundum ordinem iuris. Et propter hoc non debet magis in isto casu quam in alio reus repelli: & quia negas regulariter non punitur, nisi in quibusdam casibus specialiter in iure expressis. l. si supra de rei ven. in auth. contra qui propriam. C. de nõ nu. pec. cum simi. ideo quod sit lege permittere, pœnam nõ meretur. l. Gracchus. C. de adul. vnde sicut in casu precedenti contraria proponi possunt, ita videtur in casu isto, quia in vtroque casu videtur eadẽ contrarietas quæ excipiendo admittitur: vt latius dixi, in c. pastoralis. col. vj. de except. Tertio, regula fallit si lex impediatur hic dicitur: & exempla sunt in glo.

7 † In omnibus h. casibus in quibus mendacium punitur: nam non licet vti pluribus exceptionibus, absque pœna mendacij imposita à iure: vt not. Bart. in d. l. nemo. & Ange. in §. illud. el. ij. in auth. de trien. & semif. Et per istam regulam videtur dubitabilis decisio, quam tradit Ang. Aret. in §. si. col. ij. vers. quero. quid si à prin. insti. de actio. vbi concludit, quod debitor qui negauit debitum, si postea conuictus confiteatur, perdit beneficium cessionis propter mendacium. & ibi reprehendat Salicet. qui tenet contrarium. in l. j. C. qui bo. ced. poss. nam pro opinione Salicet. facit ista regula.

Non obstat quod dicitur de mendacio quod panitur: quia illud habet locum solum in casibus in iure expressis: quia iure suo quis priuati non debet, nisi expressum sit. not. Bal. in auth. ex testamento. col. pen. C. de collat. per tex. §. cum igitur. in auth. de non elig. secund. nuben. & not.

per glo. in c. fi. de iure patron. Et ita arguit Alexan. in consi. c. ij. videtur prima consideratione. col. p. n. libr. k. Et de ista quaestione k. not. Bald. in d. l. j. C. qui bon. ced. poss. col. j. vbi distinguit.

Similiter ista regula facit pro eo quod Alex. tenet in l. vinum. col. ij. supra si cert. p. t. vbi tenet contra Rom. & concludit quod difficultas excusat à mora etiam post negationem factam: & ad hoc bene facit iste text.

Vltimo not. istum text. ibi, alia defensione vti, t. g. negans dicitur vti defensionis: vt colligitur ex illa dictione alia, quæ denotat similitudinem:

1 vt not. in l. si fugitiui. l. C. d. fer. fug. & in l. si vbi Bal. C. de his qui à non domino. Et licet negatio dicatur defensio, nõ tamen proprie dicitur exceptio: vt not. Bald. in rubr. extra de excep. & idẽ Bald. in l. j. col. xv. vers. restat. C. qui accu. & in l. peremptoris. col. v. vers. quero, dicit statutum. C. sent. rescin. non pos. declarando

9 vt dixi in d. rubr. extra de excep. t. Et ideo licet per statutum tollatur exceptio, non tollitur defensio. m. vt no. Dom. c. j. in glo. iij. de lit. contestat. in vj. cum similib. vt dixi in ca. ex parte col. pen. de offic. deleg.

ADDITIO.

a Defensione. late add. Dy. in d. regul. nullus, super litera, a. in nouis impressionibus. Hier. Cuch.

b Adde late addit. Dy. in d. regul. nullus. in ad. super l. rera, a. la. ij.

c Negat debitum. Vide Bartol. in l. j. colum. j. nume. 4. ff. de vulga. & pupil. Gab. Saray.

d Homicidio. Adde latif. Ias. in l. j. C. de furtis. ff. col. vers. quid in criminalibus. & eundem in l. vt vim, supra, de iust. & iu. & qualiter hoc probabitur: dic quod potest probari per testes deponentes de credulitate. ita Hipp. de Marfil. in sing. xix. incip. tu

scis. vbi alleg. quamplures ite potest etiam probari per coniecturas, vti eodem singu. in fin. Hier. Cuch.

e Procedit lib. illus. Vide Lanfran. de Oria. in rept. cap. quoniam contra. num. 46. in prin. extra de probatio.

f Præscriptionis. Adde quæ notat Socin. in l. ij. §. creditum. col. ij. ver. nota. num. 14. ff. si cert. pet. Gab. Sar.

g In pluribus. Adde late Lanfran. de Oria. in rept. c. quoniam contra, in ver. exceptiones. au. 6. de prob. G. S.

h In omnibus casibus. Vide in simili Ias. in l. j. col. fi. num. 11. C. de transactio. in quaestione, an si tutor, vel curator, primo negauerit se tutor, & sit cõuictus de mendacio, an propter tale mendacium prodatur beneficium competentia tutoribus, & curatoribus? Et plura similia ad hoc congerit Ias. in l. quod te. col. xj. c. fi. & ibi Curcius Iunior, col. xiiij. num. 40. ff. si cert. petatur. Et adde quod pœna quæ propter mendacium incurritur, euitatur, si quis ante litem cõtestatam mendacium reuocauit. l. electio. §. neque hæredi. vbi Bald. ff. de noxalib. tradit Alexan. in l. licet hoc ita. §. hoc autem. ff. de re iudic. & post eum idem Deci. in l. ij. columna v. numer. 27. C. de edend. Gabriel Sarayna.

i Decisio. Quæ falsa est, quia iure non probatur. adde quæ dixi in consuet. Paris. §. xxx. num. 5. Sed bene perdet, & etiam carcerabitur, si interim bona sua in fraudem dilapidauit. l. fin. in fin. quæ in fraudem creditoris. dixi in consuet. Paris. §. cxv. C. M.

k Et de ista quaestione. Adde Ias. in l. quod te. colum. xij. vers. breuitur: ff. si cert. pet. Gab. Saray.

l In l. si fugitiui. Et ibi Deci. in vltimo notab. colum. ij. in fin. numer. 33. Vide tamen gloss. in l. non solum. §. quaeritur. in verbo. creditor. res. ff. de procurat. quæ dicit dictionem

nem Allus, non semper denotare similitudinem. C. S.

m Non tollitur defensio. Adde quod notat Abb. in c. j. in vltimo notab. extra de caus. poss. f. & propriet. vbi per illum text. dicit, quod etiam Papa, vel Imperator non possunt parte non citata causam diffinire etiam de plenitudine potestatis, vt est text. in clemen. paterialis. §. Ceterum. de re iudic. gloss. & Bald. in l. fin. C. de legib. Et vide notata per Angel. in l. si accusatoribus. C. de accusatio. vbi tenet, quod Papa vel Imperator etiam de plenitudine potestatis non possunt in sententia supplere defectum citationis cõtra non citatum, quia sic auferret sibi ius defensionis, quod est de iure naturali. Et de his & similibus vide plene per d. Ias. in l. Gallus. in prin. col. iij. nu. 17. ff. de liber. & posth. & in §. quid sit tantum. in fi. nu. 143. Hinc etiam inferatur, quod nec exceptio peremptoria sublata erit, quia esset sublata defensio. c. ex parte Bart. de foro cõpeten. vbi d. Anto. G. S.

In §. Quoties.
Argumenta.

1 Actio certa ex pluribus, quæ cõpetunt, est eligenda.

2 Reus sese tueri potest pluribus collocationibus, aut etiam electionibus.

3 Legitimari pluribus quis potest, & se pluribus tueri legitimationibus.

Quoties concurrunt plures actiones eiusdem rei nomine, vna tantum quis experiri debet.

1 Nota, t. ex pluribus actionibus ad idem competentibus, vna tantum eligi debet. a ad idem text. in l. quod in hærede. §. eligere, supra

de tribut. in l. cum filius. §. variis. de leg. ij. cum similib. & facit text. in c. & qui duas. b de electio. in vj. Et ista regula bene procedit in actore pro ut loquitur: secus est in reo qui potest se defendere pluribus exceptionibus: c vt supra ca. l. in prin. & no. per gloss. in d. §. eligere. Et similiter text. in d. c. & qui duas. procedit in actore: t. secus est in reo qui potest se tueri ex pluribus collocationibus d vel electionibus: vt not. Car. in c. post electionem. per illum text. de concess. præben. & Abb. ibi in tertio notabili. & idẽ Abb. in c. cum olim. el. ij. circa fi. de priuilegiis. Lapsus in allegatione clij. & est vltima in ver sic. ad secundam quaestione. Cald. in cons. vij. de electio. Rom. in cons. cccxxij. quo ad primum. in secundo dubio. Dom. in d. c. & qui duas. Et hoc declarat per Rom. in cons. cœcl. in casu propositæ consultationis. in secundo dubio. & per Abb. in c. cum olim. in glo. in verbo, elusionem. de re iu. t. Et ad prædicta facit: quia pluries quis se legitimari potest, & ex vtraque legitimatione poterit se tueri: vt tradit Paul. de Cass. in consi. cxxvij. viso testa. circa fin.

Itẽm regula, vt dixi, procedit in actore qui à seipso certificari debet. Secus si facta aduersarij impediatur: quia tunc libellus incertus admittitur: vt dicit Bar. hic per illum text. alleg. in gl. in l. j. §. qui autem. supra, quorum leg. vbi Bart. idem dicit cum similibus vt tradit Alex. in l. vbi autem. §. qui illud. de verb. oblig. & in consil. clxxxij. lectis & ponderatis. lib. ij. & dicit in l. edita. in secundo genero cumulationis. C. de eden. & etiam dixi ibi de intellectu. §. sed neque. in auth. de fideiuss. alleg. in gl. hic.

ADDITIO.

a Vna tantum eligi debet. Adde gloss. notab. in l. j. vers. Et proinde circa finem. ff. de edend. Et Imol. in l. j. in prin

prin. num. 4. ff. de publican. vbi late de intellectu d. §. eligere. Sed contra hanc regulam potest instari. Nam si pro adipiscenda hereditate plura mihi cōpetūt iura, puta, quia illam possum ex testamento adire, vel eam restituere. Et ipsam ex fideicommissō à cohęredē meo petere, quod fieri potest iuxta text. in l. qui filius. §. si. Et in l. filio pater. ff. de leg. j. Certe secundum hanc regulam debet rem alterum eligere. Et tamen est text. in l. mater decedens. ca. si. ff. de officio test. & ibi glo. notab. in ver. competere, quōd ij, qui sciunt, ius suum, eligentes id, quōd putant sibi competere, nō admittunt. Ergo ex illo dicto, quod videtur poni pro regula in materia generali, videtur satis colorate probati, quōd quotiescunque duo iura mihi competunt ad aliquid consequendum, tunc si vnum eligo, quod videatur mihi ad rem cōsequendam aptius: tamen datur mihi iterum regressus ad alium mihi iustus competens. Et facit, quia vnum remedium per aliud non tollitur. l. quoties. ff. de actio. & obligatio. Notat Bar. in l. si prius. in vij. q. in fi. col. si. versu tertio casu. nu. 27. in fi. ff. de oper. no. nuntia. Et per Bar. in l. in prouinciali. §. j. ff. eo. tit. vbi plenē habetur materia, quando vnum remedium aliud tollat: Et per tradita ibi per doctores omnia prædicta tolluntur, & de clarantur, quæ prima facie in contrarium videntur vrgerē. G. S.

b Duas. Vbi vide Ancha. qui singulariter loquitur, H. C.

c Pluribus exceptionibus. Etiam contrariis secundum veram opinionem Inno. in c. cum venerabilis de exceptio, quam opi. approbat. t. afr. de Ori. in repetitio. c. quoniā contra in ver. exceptiones. num. 6. de probatio. Licet Barr. aliter fenterit in l. nemo, ff. de reg. iur. & in l. non

vtique. de exceptio. Et Dyn. in c. nul lus pluribus. de reg. iur. in vj. G. S. Collationibus. Adde Felyn. c. cum olim de re iudic. & latiff. in reper. ca. in nostris. de rescriptis. in ij. col. in ver. titul. multiplicatur, &c. H. C.

Inl. Toties. Argumenta.

- 1 *Heres insolidum tenetur, qui de dolo proprio tenetur.*
- 2 *Heres de dolo defuncti nō tenetur.*
- 3 *Heres quando de dolo defuncti tenetur, etiam de eo quod ad eum non peruenit.*

REGVLA XLIIII.

Toties in hæredē damus actionem de eo quod ad eum peruenit, quoties ex dolo defuncti cōuenitur non quoties ex suo.

Nota quōd † heres qui ex proprio dolo conuenitur, tenetur insolidum. Sed quando ex dolo defuncti, tunc tenetur solū de eo quod ad eum peruenit. ad idem text. quem glo. h. c. adducit in l. quod in hæredem. §. si seruum. ver. toties. supra de ser. corrupt. vbi glo. Et ratio manifesta videtur: quia in primo casu quando ex proprio delicto conuenitur, ipse est autor principalis delicti: ideo etiam pro eo quod non habuit, tenetur. In hoc iudicio, supra de seru. corrupt. & facit text. in l. j. §. rectissime. supra, de vi & vi arma. in l. j. §. interdum. supra, si quadrup. pauper. fec. dicatur. & quia pena sequitur suos autores, l. sancimus. C. de pœnis. † Sed pro dolo defuncti heres non tenetur, nisi pro eo quod ad eum peruenit, & facit text. in regu. sicuti. supra eo. c. cum si. ibi alle. Et

1 Et † quandoque etiā heres tenetur ex dolo defuncti, pro eo quod ad eum non peruenit, videlicet in conditione furtiua: vt not. Bar. in l. si profure. per illum text. §. si. supra de condit. furt. Et hoc est speciale, propter frequentiam furorum: vt not. Barr. in l. j. de priuat. delictis. col. j. cum similibus vt tradit Cor. Perusi. in consil. cccxiiij. licet hac consultatione. col. ij. lib. j. Et quandoque etiam heres non tenetur de eo quod ad eum peruenit, l. ij. §. si, supra vi bono. rap. declarando vt not. Barr. in l. j. supra de priua. delictis. & per glo. & Doct. in l. j. C. ne ex delictis. defun. Et de his altius videbimus in regula, pœnalla. infra eod.

In l. Neque pignus. Argumenta.

- 1 *Pignori dari sua res potest nemini.*
- 2 *Pignoris vel seruitutis ius in re sua nemini potest queri. & nu. 3.*
- 4 *Acquiri quando potest alicui res sua acquisitione noua.*
- Depositum in re propria fieri non potest, sicut nec precarium.*
- 5 *Emptio rei propriae quare non valeat.*
- 6 *Emerere rem suā per alium quis potest, quod per se nos potuit.*

REGVLA XLV.

Neque pignus, a neque depositum, neque precarium, neque emptio, neque locatio rei suæ consistere potest.

1 Primo noto † quōd res propria pignorari non potest, ad idem text. in l. si rem alienam. l. ij. ff. de pign. actio. Sic etiam in re propria

non constituitur vsusfructus, l. vti frui. in princip. ff. si vsusfruct. per. Nec res propria b alicui seruit. In re communi, supra de seruit. verba. præd. l. cum in fundo. in princ. ff. de iure dot. l. si qui aedēs. supra seruitutem. verba prædio. l. quicquid. supra communia prædio. Nam sicut res mea non potest vltius mea fieri. l. sequitur. §. lana. supra de vsuca. §. itē nemo rem suam. inffit. de iuriti. stipul. Ita videtur, quēd aliquid ius habenti, plenum dominium aquiri non possit. † Et ideo ius pignoris vel seruitutis non acquiritur: & hoc intelligitur quādo res perfecte & irreuocabiliter acquisita sit. Sed cū si a reuocabiliter: quia tunc res propria iure pignoris retineri potest: vt not. Barr. in l. ex sextante. §. Latinus. de except. rei iud. vbi etiam allegat text. in l. in rebus. vbi Bald. col. penult. C. de iure det. & in l. debitor. ff. ad Tri. bel. vbi Bar. idem dicit. & facit text. in l. nō quoecunque; in princip. de leg. j. & idem not. Bar. in l. in bello. §. si quis seruum. per illum text. supra de capri. & postlim. reuer. & Angel. hoc idem scribit in consil. cvij. viso dicto puncto. ad fin.

3 Item † regula procedit, quādo quis habet dominium de iure communi: secus si de iure specialivi no. Bar. in l. h. col. ij. C. de sac. sanct. eccle. & in l. j. C. commu. de leg. & in l. idem que. in princ. ad fin. supra qui pot. in pig. hab. cum si. vt Alex. tradit in l. j. col. si. de leg. j. Aret. in consil. cix. longa est. col. ix. & in l. exilissimo. de verbotum oblig. col. ij.

f Et ad prædicta f facit, † quia res mea potest mihi acquiri ex noua acquisitione, quando prima causa acquisitionis est dubia: vel quando per secundam pinguer acquisitionis sit. vt not. Domin. post Io. Mo. & Io. And. in c. um personæ. §. quod si talis. de priuileg. in vj.

*non e
scem
in cau
nulla
va. j. q.
poh. in
pignus
l. j. C.
Bart.*

*Secun
Dimitta hypothecaria in re sua con
cedit. um domino potest afferre ea h
quam vultates. felix. in pœnis. j*

Secundo noto, quod depositum nec precarium in re propria fieri potest: & idem in commodato. l. qui rem supra deposit. & idem in locatione, vt hic dicitur: & in l. qui rem. C. loca. Et ista conclusio intelligitur & procedit si agatur actione depositi, commodati vel locati, non repellitur actor, quia contractus non valet. Secus si agatur conditione legis. l. si quis conductionis. C. loca. quia tali casu actor non repellitur exceptione proprietatis: vt notabiliter Alexand. dicit in l. si aliquam rem. solum. penultima, supra, de acquir. possessio. & idem prius voluit Paul. de Cast. in d. l. qui rem, supra depositi.

Sed ista limitatio videtur dubitabilis: & quia ex quo contractus non valet, non videtur habere locum quod dicitur in d. l. si quis conductionis, vel saltem dictum Alexand. & Paul. de Cast. videretur intelligendum, quando scienter ab ipso domino facta conductionis fuisse: secus si ignoranter, vt declarat Franc. de Curr. in consil. lxx. supra controuersia. col. vj. vers. similiter non obstant.

Item regula procedit, quando fuit factus contractus respectu proprietatis: secus si respectu possessionis quam non habebam, quia tunc tenet locatio & commodatum. l. si quis aliquam rem. de acquir. poss. & ita Paul. de Cast. dicit in d. l. qui rem. in fin.

Tertio & ultimo noto, quod emptio rei propria non valet. ad idem text. in l. cum res. C. de contrahend. emp. & in l. si res. supra, de contrahend. emp. & dicitur hoc procedere, siue sciens, siue ignorans quis hoc facit. & in l. si seruum. supra, de condic. indeb. l. debitor. supra de pign. actio. Et ratio videtur: quia emptor emit ad istum finem vt dominium acquirat. l. cum manu facta. §. si. supra, de contrahend. emp.

Sed cum sit dominus, vltimus effectus non potest. l. sequitur. §. lana. de vsucap. Et ista conclusio intelligitur quando quis ratione proprietatis emit rem suam. secus si ratione possessionis, quae apud venditorem reperitur, quia emptio valeretur. l. si in emptione. §. rei suae. supra de contrahend. emp. Et tali casu pretium possessionis erit minus, quam pretium rei. l. si mulier. §. qui possessionem. supra, quod metus cau. l. si duo. in fin. supra, vt possidet. Et quod dictum est ratione possessionis, idem est ratione alterius iuris deficientis: vt not. per gl. & Bal. in d. l. cum res. Ista tamen non sunt proprie fallentiae: quia emptio fit de iure, cum non est apud emptorem: & regula loquitur de re propria emptoris.

Vltimo quae regula habet locum in emptore qui rem suam emerit: secus si alteri mandaret emendam: quia potest per alium quod per seipsum non potest. l. si tibi mandauero. §. si hi quorum. ff. mandat. vbi Paul. de Castro dicit, quod intelligitur ibi, quod facit mandatum illi qui emit nomine suo, non nomine mandantis. Sed text. ibi facit in contrarium, dum dicit, quod rei propria non valet emptio: ergo videtur, quod emptio ibi esset facta nomine domini. Sed toleratur ex aequitate de iobus concurrentibus. Primo, quia res erat venalis. Secundo ne priuaretur domino rei suae: & etiam dici potest, quod ibi esset sua irrevocabiliter secundo resolutionem factam. Et ad illum text. de re venali notandum est singulariter, quod si post certum tempus ex conuentione res vendi potest, & elapso illo tempore res non sit vendita, quod venditio impediri potest, si debitor debitum offerat: vt notabiliter tradit Card. in clem. j. nos itaque. ap. vij. quaestio. de iur. iur.

Additio

ADDITIONO.

- a Neque pignus. Ratio regulae est, quia nec civilis, nec naturalis obligatio, in re propria consistere potest, vt declarat Ias. in lectu. l. frater à fratre. col. xj. vers. aliam & quartam. ff. de condic. indebit. G. S.
- b Nec res propria. Intellige propria insolidum, quia res cum alio communis potest seruire, vt plene tradit Bart. & ibi doctor. in l. stipulationes non diuiduntur. in iij. oppo. ff. de verb. obligatio. G. S.
- c Possit. Vide latiss. Ias. in §. sic itaque. col. iij. vers. gl. in verbo, magis & c. quem de verbo ad verbum refert Benedictus de Vadi. in addi. ad Socium in tract. fallen. in regu. c. & late etiam per Felinum in c. Inter dilectos, de fide instrum. H. C.
- d Secus si. Idem tenet Bart. expressim in l. si finita. §. Iulianus. col. fi. vers. sed circa hoc dubitatur. num. 48. ff. de damno infecto. G. S.
- e Reuocabiliter. Alex. consil. c. nu. 6. lib. vij. late And. Tir. in tract. retrac. prox. §. j. gl. vij. nu. 69. cum seq. Dixi in nouis intellecti. l. si communi. l. vnus, de seruit. rusti. praedio. nu. 24. quos habes cum tract. meo diuidui & indiuid. C. M.
- f Et ad praedicta. Adde Aretin. in l. existimo. in prin. ff. de verb. obli. Et Ias. in lectura. l. frater à fratre. col. vj. vers. & propterea. ff. de condic. indeb. G. S.
- g Dubitabilis. Imò est vera, ex quo conductor vult sic intercepte possessionem quam non habebat. C. M.
- h Emptio rei propriae. Adde tamen, quod & rei propriae emptio valet, quando in consequentiam venit, vt est text. in l. quod si vno. §. si. ff. de in dicm. adiecto. vbi dicit text. emere enim cum tota re etiam partem nostram possumus. & illum text. ad hoc alleg. Ias. in l. stipulationes non diuiduntur. in iij. oppo. Bar. circa prin.

nu. 10. col. x. ff. de verb. obli. Et quod dicitur rei suae emptionem non valere, intelligi sit sua irrevocabiliter secus si reuocabiliter, ita dicit Ias. post eos quos ibi alleg. in l. qui Romana. §. duo fratres. col. xvij. vers. nisi solues. nu. 72. ff. de verb. obli. & ibi latius Alex. col. xvij. vers. Item inquantum, & faciunt notata per Ias. in l. frater à fratre. in lect. col. vij. ver. & propterea. ff. de cond. indeb. G. S. Re venali. In materia rei venalis, an quis cogatur inuitis rem venalem vendere, & alia in hoc multa singularia vide per Ias. in l. rogasti. in prin. vers. primus est. col. j. ff. si certum petat. G. S.

§. Priuatorum.

Priuatorum conuentio iuri publico non derogat.
De quo dictum fuit in l. nec ex pretorio. supra eod.

In l. Quod à quoquam.
Argumenta.

- 1 Solutum nomine pœnae, non repellitur iure.
2 Pœna an possit retineri in foro conscientiae.
3 Pœna delicto est commensuranda.
4 Obligatio qua delictum puniuntur, de iure naturali esse dicitur.

REGVLA XLVI.

Quod à quoquam pœnae nomine exactum est, id eisdem restituere nemo cogitur.
Nota quod quod solutum nomine pœnae, reperti non potest: ad idem text. in l. id quod. supra, de sol. cum simi. allegatis in glo. ad idem text. in l. pœna. supra, de condic. indeb.

Et

Sed tamen idem videtur in consilio q non sit sequendum, dummodo ille qui indicavit motus sit ex consilio, aliàs non facturus: vt not. Perus. in dicta regula, nullus.

Et de consiliariis dominorum quomodo teneantur, not. Abb. in c. sicut dignum. col. fin. de homicid.

Secundo ista regula non habet locum in consilio doloso, vt expresse hic dicitur. Et tali casu quis ex dolo obligatur, licet dolus sit causa impulsiva, vt Bald. dicit in d. regu. nullus. & sequitur ibi Perus. in prin. Et de consilio doloso exemplum habetur, in l. quod si cum scires. & in l. si quis affirmauerit. §. de dolo.

4 Tercio regula non habet locum in delictis simpliciter. Sed secundum communem opin. distinguitur, vt q si is cui consulitur non erat aliàs facturus, consulens pari pœna tenetur. Sed si erat facturus absque consilio,

g mitius & punitur, vt probatur in c. sicut dignum. §. qui vero. de homicid. in l. non solum. §. si mandato. in versi. & Artillianus. j. de iniur. & ita tenet gloss. in §. ope. in verb. certè. in sit. de oblig. quæ ex delicto. & in l. j. §. persuadere. in versi. facturus. supra de ser. corrupt. & in l. xpe. in ver. etiam. vbi Bart. d. verb. sign.

Et dicit Albert. in l. ob hæc verba. §. de his qui not. infam. quoddam doctores communiter ita tenent. & Bald. ibi idem sequitur colum. ij. & in l. data opera. col. xvij. C. qui accusat. in l. j. col. ij. C. de ser. fugi. Salic. in l. j. col. vij. C. de rapu virgin. Abb. in c. j. de offic. deleg. Imol. in c. querelam. in fi. de elect. & Mathesillan. in notab. xcviij. nota quod is cuius consilio vbi propter hoc reprehendit Bart. in l. non solum. §. si mandato. col. iij. supra, de iniur. vbi indistincte tenet quoddam consulens teneatur sicut principalis. & dicit Bart. sequitur Imol. in clemen. j. col. v. de pœnis. Angel.

Aret. in tract. Malefic. in ver. mandatum. col. fin. in versic. vigesimo secundo queritur.

Secundo dictum Bart. saluari & concordari potest, vt intelligatur secundum distinctionem super dictam quæ communiter approbatur. facit quod no. Ang. in l. is qui opem. col. j. §. de furt. dum alleg. Ioan. And. in c. felicis. de pœnis. in vj. & idem Ang. in l. in furti. §. ope. eo. tit. de furt. Barth. Venos. in consi. xvij. requisitus. col. pen. Et secundum prædictam distinctionem intelligitur rex. in §. ope. dum absolute dicitur q. furti non tenetur. Nam intelligitur eadem pœna minori tamen pœna puniri potest arbitrio iudicis: vt notat Angel. in locis supra proxime alleg. & ita etiam declarat quod not. Bart. in consil. clxv. in q. quæ vertitur.

Prædicta distinctio non habet locum in atrocioribus, in quibus consulens indistincte pari pœna punitur. d. c. felicis. de pœn. & in cle. j. eo. tit. Dicit tamen Felin. in c. j. de offic. deleg. quoddam forte dicta iura debent restringi secundum distinctionem supra factam, per text. in d. c. sicut dignum, vbi ita distinguitur in homicidio quod videtur esse de grauioribus, & ad hoc videtur text. in d. c. felicis. iuncto §. illud. vbi nudo consilio pœna mitigatur. Sed tamè limitatio prædicta defendi potest per dicta iura quæ loquuntur in homicidio qualificato cardinalis vel archiepiscopi. & facit text. in l. vtrū. supra, de particid. in l. quisquis. C. ad legem Iul. Et hoc videtur velle Bald. in l. j. col. j. C. de ser. fug. vbi inquit, quod in atrocissimis consulens punitur, licet principalis fuisset aliàs facturus.

Non obstat text. in c. sicut dignum. quia loquitur in homicidio simpliciter. Nō obstat §. illud. quia loquitur de consilio nudo quod nihil addit, & gl. ibi dicit

dicit. Scelus videtur in consilio quod augetur malitiam: licet alias effectus, & de duplici consil. not. per gloss. in clemen. in ver. consiliarios. de foro competens.

6 Secundo prædicta distinctio non habet locum quado specialis in pœna consulenti imponitur: quia tunc dispositio legis de qua constat, attenditur. l. j. C. de rapu. virg. vbi Salic. in vij. col. versic. secundo quæro, & not. Barto. in l. is qui opem. §. de furt. vbi alleg. text. in l. j. C. de Nill agger. non rump. & hoc modo procedit text. in l. j. §. persuadere. §. de r. corrupto. secundum Salic. in l. j. col. ix. d. raptu virginum.

7 Tertio prædicta distinctio non procedit in interdicho vnde v. in quo ex consilio quis non tenetur: vt not. Inno. in c. querelam. de elect. per c. cum ad sedem. de restit. spol. sequitur Ang. in d. l. is qui opem. circa fin. §. de fur. Bald. in l. ij. col. x. ver. sexto queritur. C. de seru. & aqua. Abb. in c. sicut dignum. col. fin. de homicid. vide tamen Rom. in sing. de clxij. in contractibus, vbi dicit contra Inn. fuisse determinatū per dominos de Rota, per c. sicut dignum. de homicid.

8 Quarto non procedit quando ille cui fuit datum consilium nomine consulentis deliquit: quia tunc consulens indistincte tenetur: vt not. Bald. in l. metum. in fi. C. quod met. cau. alleg. c. cum quis. de restit. spol. Et licet ipse loquatur in mandante, idem videtur in consulente, quia apparet quod sit motus ex consilio.

9 Et ad prædicta notandum est, quod in dubio præsumitur q. principalis motus sit ex consilio, & quod non fuisset aliàs facturus: quia in dubio non præsumitur delictum. l. merito. §. pro socio. c. j. de scrutinio, ita Felin. dicit in c. j. col. v. ver. vtrum autem. de offic. deleg. Sed ratio præ alleg. videtur facere in contrariū: quia hoc

modo consulens plus punitur, & principalis non propter hoc magis excusatur. Idem tamen quod dicit Felin. tenet Bald. in l. data opera. col. xvij. C. qui accusat. vbi alleg. l. j. C. de rapu virgin. & idem expresse dicit Ange. in l. j. in prin. in versi. vltimo est videre. §. de eo per quem factum erit, & Ioan. de Ana. post. Card. in c. ad audienciam. in v. col. in fi. de homicid. & dicit Bald. in l. j. col. ij. C. de ser. fugi. quod an esset aliàs quis facturus in probatione facti consilii. Ex coniecturis tamè potest probari: vt not. Bald. in d. l. j. col. iij. facit quod not. Bar. in l. i. ventri. §. fi. §. de p. iur. leg. cred. Bald. in c. j. §. iniuria. col. vij. ver. quæro si Titius, de pace iur. firm. & in l. multum interest. col. iij. C. si quis alce. vel sibi, cum simuli. Sed cessantibus coniecturis præsumendum est in dubio q. non fuisset aliàs facturus: vt supra dictum est.

Et vltius ad declarationem super dictorum notandum est primo, quod ad hoc, vt ex consilio: quis teneatur requiritur quod delictum sequentum sit: vt not. Card. in clem. j. in prin. in q. xij. de pœnis. Et in ipso actu debet consilium præstari: vt tradit Signorolus in consi. cxxxv. in q. circa fin. Et hoc quod dictum est intelligitur, nisi consilium per se consideretur: quia etiam per se est titulus criminis, & indistincte punitur: vt not. Bald. in l. data opera. colum. xvij. in prin. C. qui accu. vbi alleg. l. j. §. persuadere. §. de ser. corrupt. & idem dicit Bart. in l. non solum. §. si mandato. §. de iniur. & sequitur Ang. Aret. in d. versi. mandacrem. in fi. & tali casu punitur etiam factus non secutus, vt not. Salicet. in l. j. col. iij. in j. q. C. de rapu virginum.

11 Secundo notandum est, quod ad hoc vt quis ex consilio obligetur, probandum videtur q. consilium præcesserit delictum, vt not. Bald. in l. j. col.

liij. C. de ser. fug. & in l. ob hæc verba. col. ij. de his qui notant. infam. vbi allegat glof. in l. si vero non remunerandi. §. si vero post creditum. §. mandati. sequitur Alex. in consil. cxcvj. circa col. j. lib. ij.

12 Tertio requiritur. quod consilium p sit ad malum P. & quod constet de malo consilio: aliàs in dubio debet interpretari qd bonum sit consilium, vt consilens non teneatur: vt not. Bald. in l. j. col. iij. ver. & nota. quod consilium. C. de ser. fugi. & sequitur Alex. in consil. cxviiij. quoniam abunde. lib. iij. facit text. in l. merito. §. pro socio. facit quod not. in l. j. C. de his quib. vt indign. de verbo, vindicta. & ibi Paul. de Cast. & Alex. Et de verbo, auferri, not. Angel. in l. postquam. circa fi. de pœu. hæred. cũ sim. vt dixi in c. in presentia, de probat.

13 Quarto consilens non potest condemnari, si principalis tuit absolutus vt not. Iano. §. in c. sicut dignum. de homicid. vbi Abb. & Io. de Ana. sequuntur. & Pet. de Auich. in regul. accessorium. in r. char. col. j. versic. iuxta prædicta quæro. de reg. iur. in vj. & dixi in consil. vij. col. iij. in fin.

14 Quinto consilens non tenetur, si consilium reuocauit, vt not. Iano. in c. ad audientiam, de homic. cum simi. vt tradit ibi Io. de Ana. col. iij. & declarat, vt per Angel. Arst. in d. verbo, mandatore in fi. Et dictum Innoc. sequitur Bald. in d. l. non solum. §. si mandato. col. iij. de iniur. cum simili, vt tradit Alex. in consil. lxxv. vifa. col. iij. lib. iij. Felin. in d. c. ad audientiam. in fi.

15 Sexto, si statutum quod imponeret pœnam facienti non haberet s locum in consulente. Et hoc in simili in mandante tradit Bald. in l. non ideo minus. col. vj. versic. ego reuertor. C. de accus. & late Alexand. in d. consil. lxxv. lib. iij. supra allegato. facit quod not. Barro. in l. j. §. de sicut.

Abb. in cap. inter sollicitudinem. de purgat. vulgar. not. in c. mulieres. de sentent. excommunic.

16 Septimo, propter diuersam qualitatem facientis consilens quandoq; t in minori pœna p puniatur. l. qui seruo. §. idem placuit. & quod ibi Bart. supra de fur. §. hi qui. versic. si vero ope. in sit. de oblig. quæ ex delicto. Salicet. in d. l. j. col. vij. in ij. q. C. de raptu virgin. facit text. cum gloss. fi. in c. tanta. lxxxvj. dist. & not. Ioann. de Ana. in d. ca. sicut dignum. §. ille etiam. de homic. & facit quod not. Bart. per illum text. in l. huius actionis. supra, quod falso tur.

17 Vltimo est videndum quando quis v dicatur consilium præstare. de quo not. Bald. in l. j. in iij. opposit. C. de feruis fugit. Bart. in d. l. non solum. §. mandato. in fi. Ang. Arst. in d. ver. mandatore in fi. & in not. quæst. tradit Ang. in consil. xxvj. pro decisione quæstionis. Bald. in consil. cxx. in quæstione. lib. iij. Barthol. Veron. in consil. xxvij. col. j. Et plura de materia consilij scribit Lucas de pen. in rubr. C. de silentia. lib. xij.

A D D I T I O.

a Consilium nõ necessitat. Adde eundem Deci. in l. omne. ff. de offic. assessor. vbi ad hoc ponit pulchrum dictum Paul. de Cast. consil. lxxx. videtur dicendum, vbi plura. G. S.

b Perus. Vbi dicit, quod in contractibus vel quasi quis non tenetur de consilio, siue ille cui præstatur consilium fuisse illud aliàs facturus, siue non: licet Dyn. ibi contra. & per Ias. vbi contra morem suum tãtum remissionibus. fuit contentus. in §. omnes. in sit. de act. ij. col. versic. vltimo nota. & d. Philip. Dec. in c. de offic. deleg. col. vij. versic. xij. & vlti. & c. & Rom. sing. de celxij. H. C.

c Assessor. Vide Ias. in d. §. omnes. de actio. in sit. ij. col. & in l. j. C. de ser. fugit. iij. col. ij. & latissime eundem do. Phil.

do. Phil. in cõs. vij. incip. viso puncto, & diligenter examinatis. H. C.

d Aduocato. Thom. Parpal. rep. l. exigendi. col. iij. C. de procura. Hiero. Cagn. repet. l. diem functo. col. ij. de offic. assessor. C. M.

e Index. Vide Rom. in consil. cxxxvij. vbi dicit, quod iudex nõ tenetur sequi consilium sapientis electi de consensu partium si videat illud esse iniustum. & per Abb. cum in veteri. de elect. vj. col. & an talis sententia data secundum prædictum transeat in rem iudic. Vide Abb. ca. causam quæ. ij. col. de re iudic. H. C.

f Delictis. Vide eundem e. j. de offic. deleg. colum. v. in fi. ver. in secundo membro. §. c. & Felin. ca. sicut dignus. de homicid. in iij. col. versic. nota ibi animus. vbi etiam dicit hanc communem. & in d. c. j. col. iij. versic. secundum membrum. H. C.

g Mitius. Vnum teneas perpetuo menti qd, quod vbi pœna delicti ex aliqua causa venit allevianda, quæ tamen erat mortis, quod tali pœna non potest puniri delinquens: sed alia mitiori, quæ non sit pœna mortis. ita Rochus de Cur. in repe. c. fin. de consuetud. col. ij. versic. contra tamen. vbi dicit hic singulare pro liberando amico à pœna mortis. ex quo inferitur quod tunc iudex non poterit arbitrium suum extendere vsque ad mortem, & sic limitabitur glo. in §. in summa. in sit. de iniur. de qua vide latissime do. Philip. principem subtilitatus in ca. ex literis. de consti. vbi ponit plures limitatio. ad d. glo. inter quas sentit istam, in iij. limit. penult. & fin. col. Hier. Cuch.

h Habet. Adde eundem do. Philip. in d. c. j. col. vj. versic. prædicta distinctio, & c. & idem quod tenet Felin. in d. c. j. tenet in d. c. sicut dignum.

i Specialis. Idem tenet in cap. j. in vij. fallen. & ibi Felin. in ij. limit.

k Vnde vi. Idem vbi supra, in v. fallen.

& ibi Felin. ver. limita quarto. & Ias. remissive, in §. omnes. in lti. de accus. ij. col. & l. j. C. de ser. fug. iij. col. H. C.

l Nomine. Idem tenet vbi §. in vj. fall.

m In dubio. Vide eundem, vbi supra, col. vij. versic. & est notandum, & Felin. c. sicut dignus. iij. col. ver. tertia conclusio. & vide Bal. in sua Marga. in ver. consilium. vbi dicit, quod quando quis locutus est aliter, & iur. & commisit delictum in breui spatio, qd præsumitur fecisse de consilio illius, quod not. Hier. Cuch.

n Sequuntur sit. Idem in d. c. j. col. vj. versic. quarto ad hoc, & c.

o Delictis. Idem vbi supra, col. vj. ver. tertio limitatur. & Ias. in d. l. j. in v. col. ver. ij. diligenter nota, & c.

p Malum. Idem tenet vbi supra, ver. ij. conclu. in vj. col. & Ias. in d. l. j. col. v. versic. iij. multum not. & c.

q Inn. Caue, quia Inn. ibi non loquitur de abolitione iudicis, sed partis. Idem tamen vult Deci. in c. j. col. vij. de offi. deleg. vbi hoc reprobaui. C. M.

r Reuocauit. Vide Felin. in d. c. j. ver. limita quinto. & ibid. Phil. xj. fal. vj.

s Haberet. Idem tenet Felin. in d. c. j. in iij. colum.

t Pœna. Idem tenet vbi supra, in vj. col. versic. octauo fallit.

v Dicatur. Vide eundem in d. c. j. col. vij. in fi. versic. postremo, & c.

In §. Socij mei socius. Argumenta.

1 Vasallus vasalli mei an sit mihi vasallus.

2 Baronis regis homines, non dicuntur regis homines.

3 Amicus inimici mei, non statim mihi est inimicus. & nu. 4.

Socij mei socius, meus socius non est.

4 T glo. hic dicit. Regula ista coligitur, in l. qui admittitur. ff. de

socio. cum l. seq. ubi ista duo verba ad litteram habentur. & facit text. in l. Modestinus. supra de verb. sign. ubi dicitur, quod libertus liberti mei non est libertus meus. gloss. ibi per ista iura arguit, quod si vasallus vasalli mei non dicitur vasallus meus & idem not. per gloss. in l. de access. sionibus. in glo. mag. supra de diuer. & temp. prescript. & gloss. per illum rex. in c. legitur. lxxxj. dist. & rationem adducit Bald. in ca. j. §. rursus. in fide contronei. sine uerit.

Et de hoc vasallo intelligitur quando est vasallus vasalli mei ratione alterius rei. Secus si pro eadem re: ut not. in c. j. §. illud. in tit. de prohib. alie. feu. per Fede. & ita Barro. concludit in d. l. de accusationibus. in prin. & in l. Claudius. col. fin. supra qui por. in pig. hab. & idem Bald. in l. j. col. ij. versic. quarto testator. C. commu. de leg. ubi inquit, quod vasallus vasalli mei non est vasallus meus inspecta obligatione conuentionis: sicut & colonus coloni mei non est colonus meus. Sed inspecta re mea, quæ ad ipsum pertinent, vasallus meus dici potest.

Et ex prædictis infert Specu. in tit. de feud. §. j. col. xij. in versic. xij. queritur, quod homo hominis mei non est homo meus: ex quo patet secundum eum, quod homines siliuicius Baronis regis non dicuntur homines regis. & dicitur Spec. sequitur glo. in cle. j. in verb. existere. de iureiur. facit quod not. Bal. in l. j. in fi. C. unde legitur. cum siml. ut dixi ibi.

Infertur etiam secundum Andr. de Pis. in l. quia admittitur. prout Fulg. ibi refert, quod tamicus inimici mei non est meus inimicus, licet de fide detraharat Bart. tamen in l. sciendum §. si accusator. supra de leg. dicit, quod non solum inimicus, sed etiam amicus vel domesticus inimici mei est mihi suspectus. Et de hoc est glo. in c. si

Inimicus. in verbo. nolite. xciiij. dist. facit text. in l. liberi. C. de inoff. test. & in cap. repellantur. de accusat. Et concludendum est, si sit copulata amicitia cum inimico meo, in perniciem meam dicitur inimicus, adeo quod feudo priuari potest: ut per gl. in l. j. §. cum patronus, in versic. cum inimicis. supra de offi. prescript. ut in dicta l. liberi. in verbo, amicitias. & in c. j. §. porro. in verbo, affalluerit. dum loquitur de conspiratione facta contra dominum. & in cap. j. in ver. concubuerit. quibus modis ten. amittit. Alias vero propter amicitiam priorem, vel postea simpliciter contractam non reputatur inimicus, ita quod repellatur a testimonio, sed bene detrahatur de fide: ut concludit Cyn. in l. si quis testibus. colum. fin. versic. octauo queritur. de testibus. & Bald. ibi sequitur. col. fin. versic. querit. Cyn.

ADDITIONO.

- a Socius meus non est. Facit, quia fideiussor fideiussoris mei non dicitur meus fideiussor Alex. in l. si seruum. §. nunc videamus. ff. de verb. obl. G. §. Inimico. Adde Felin. in c. accedens. lo. ij. in prin. & Phi. in ca. postremo. ij. col. de app. ubi late ponit ex quibus præsumitur quis inimicus. & Abb. in c. ad hæc lo. j. de app. & Felin. c. cum super de offi. deleg. ubi dicitur quod ille qui non salutat me, præsumitur inimicus: qualiter intelligatur, vide per eos, etiam do. Arcet. in cap. repellantur. de accusat. in j. colum. Hier. Cuch.

In l. Quicquid calore Argumenta.

- 1 Contractus calore iracundiæ iniurius, quando effectum sortiri dicatur.
- 2 Votum, nullum præsumitur, quod calore iracundiæ emittitur.

Votum

- 3 Votum, deliberationem non modicam requirit.
- 4 Iuramentum iracundiæ præstitum, non ligat iurantem.
- 5 Confessio per iracundiam facta, reuocari potest ex iusta causa. Excommunicatio calore iracundiæ lata, timeri debet ut valida.
- 6 Ira non excusat delictum.
- 7 Delinquens quando propter iram excusetur.
- 8 Delinquens per iracundiam provocatus, puniri debet mitius.
- 9 Delictum per iram commissum, intra quantum tempus excusari debeat.

REGULA XLVIII.

Quicquid calore iracundiæ vel fit, vel dicitur, non prius ratum est, quam si perferantia a apparuerit, iudiciū animi fuisse: ideoque in breui reuerfa b vxor nec diuertisse videtur.

Regula ista colligitur in l. diuortium, supra de diuor. quam glo. hinc adducit: & ibi verba regulæ formaliter leguntur, ad idem text. ij. q. ij. in c. si quis iratus.

- 1 Et ista reg. habet locum primo in contractibus, prout loqui videtur. & tener Bart. hic. & gloss. in d. c. si quis iuratus. per text. in l. licitatione. in princ. supra, de pollic. Et limitatur non habere locum in contractu facto cum ecclesia, vel ad pias causas: quia valet & retractari non debet xvij. quæst. iij. sunt qui opes, quem text. ad hoc allegat. Rom. in singul. cccc. vij. incip. volo commentare. sed ille textus intelligitur in eo qui fuisset aliquoties concitatus: secus

si alienatus à mente fuisset propter iracundiam: quia talis contractus non deberet seruari: ut not. Io. Andr. & Anth. de But. in c. dudum. de conu. coniug. cum siml. ut Feli. c. tradit in c. sicut ex literis. de iureiur. Et hoc idem dicendum videtur in aliis contractibus.

Aduertendum tamen est, quia text. in dicto c. sunt qui opes. ita legi & punctuari potest, quod nihil facit ut dicamus, si illa verba tumuluariorum mentis impulsu, referantur ad reuocationem donationis, non autem ad donationem prius factam: & ita dicit Io. Andr. in d. c. dudum. circa fin. in versic. item sciendum. Sed iste intellectus est contra illum text. dum dicit, quod prima donatio non habuit iudicium ibi: nec prima iudicium habuit: & ideo tenendum est quod supra dixi.

Secundo etiam regula habet locum in voto: ut voluit glo. not. in d. c. dudum. in versic. calore iracundiæ. in fin. Et hoc intelligitur quando est talis iracundiæ quæ alienationem mentis inducit: aliàs secus, ut Doctor. ibi dicunt, ut supra retuli. & idem Abb. ibi concludit: quia Deus vult voluntarium militem. xv. quæstio. j. c. non est. & facit text. in c. sicut. de reg.

Et quia inter alia in voto præcipue deliberatio requiritur: ut not. Ioan. Andr. post sanctum Thomam, quem ibi refert, in c. literaturam. de voto. ubi Abb. & idem Abb. in c. si cetero ex literis. de iureiur. Rom. in lo. co præalleg.

Tertio et idem dicendum est in iuramento, quod si præstitum fuit calore iracundiæ, non obligat: ut tenet Rom. in not. supra alleg. per l. ij. C. ad leg. Iuliam maiest. & per text. in d. c. sicut ex literis. de iureiur. ubi Ioan. Andr. idem tenet. & hoc intelligitur ut supra dictum est de voto

quia in hoc votum & iuramentum a pari procedunt: vt Abb. concludit in d. cap. si ut.

5 Quarto, ¶ idem est in confessione, d. d. quæ si facta sit calore iracundiæ, & potest reuocari. f. gloss. not. in c. ex literis. in verbo admonita. de diuor. vbi Abb. & no. Abb. in c. cum venerabilis. in gloss. ij. de exception. cum sim. vt Felin. scribit in d. c. si ut ex literis. de iureiurando. & de acceptatione secundi beneficii facta per iracundiam, quod non nocet, not. Abbas post alios, quos refert in cap. de multa. col. v. versic. extra casum glo. de prebend.

Nota tamen, qd sententia excommunicationis lata per iracundiam, valet. c. si episcopus forte iracundus. xj. q. ij.

6 ¶ Predicta regula non habet locum in delictis in quibus quis calore iracundiæ non excusatur. l. si non conuictij. C. de iniur. & Bal. ibi declarando istam materiam, dicit, qd sunt quedam quæ iuris effectum sortiuntur: vt re. pudij. & votum, & alia de quibus supra dictum est. Et in istis non valet quod factum est calore iracundiæ, per supra dicta. ¶ Quedam sunt quæ non sortiuntur iuris effectum, prout sunt malicia: & in illis non excusatur delinquens, propter calorem iracundiæ quo minus puniatur. d. l. si non conuictij. Aliàs raro propter homicidium esset quis puniendus: quia plerumque cum iracundia committitur. Et vt ista differentia inter dicta & alia, de quibus supra dictum est, habeat locum, dicendum est quod in delictis non excusatur delinquens ex calore iracundiæ, dato quod maxima sit iracundia propter quam alienatus sit à mente, per ea quæ sunt, & quauis ex voto non excusetur ille qui delinquit, pœna tamen mitigari debet in delicto commisso cum iracundia, vt Rom. concludit in notabili supra alleg. facit

text. in l. j. C. si quis imperat, male dixit. in l. famosi. supra ad l. Jul. maie. est. & idem Abb. concludit in c. j. de iniur. col. j. vers. puto tamen, vbi concludit, ¶ qd ille qui prouocatus ab iracundiam delinquit, mitius debet puniri. arg. l. si adulterium cum incestu. §. imperatores. §. de adul. vbi dicitur, difficillimum est iustum dolorem temperare. & idem Abb. dicit in c. dilecti. col. si. vers. credo tamē, de excep. cum sim. vt ibi Fel. tradit, & quātum ad istam mitigationem pœnæ quæ debet fieri ratione iracundiæ de qua agitur, debet probari quod talis fuerit iracundia quæ ipsum delinquentem à mente alienauerit: quia aliàs nullam haberet excusationem: sed ordinaria pœna est puniendus d. l. non conuictij. & idem no. Abb. in c. j. in secundo no. de his qui fil. occidit. Et difficile est probare talem iracundiam: vt Abb. dicit in d. c. dudū, de conuer. cōiug. ¶ Et infra quantum tempus ille qui dicit alicui vel fecit iniuriam possit se excusare, allegando illud dictum vel factum fuisse per iracundiā, no. Luc. de Penna in l. omnes omnino curiales. de decur. lib. x. col. ij. vers. sed pone, Titius. vbi varias refert opin. & videtur residere qd infra triginta dies hoc allegari possit, & alleg. bonij text. xj. q. ij. in c. cū apud, & in l. si vendicari. C. de pecul.

A D D I T I O.

a Perseuerantia. Nota ex hac lege qd ex perseuerantia apparet quid delibere fuisse factum, siue id bonum sit, siue malum. l. si adulterium cum incestu. §. item Pollioni. ff. de adult. & ita per hanc legem not. Bald. in l. quidam elogio. col. iij. versic. & nota. num. 17. C. de iure delib. G. S.

b In breui reuersa. Adde quod statuto puni. nte fugientem de carcere non comprehendit eum qui aufugit, & postea in breui reuersus est, ita dicitur

REGVLA XLIX.

Alterius circumuentio, alij non præbet actionem.

Vltra gloss. exemplificari potest in l. quod seruus. supra de acqu. poss. in fin. ¶ vbi ex maleficio serui domino actio non acquiritur. Et ratio regulæ videtur: ¶ quia ille cui actio acquiritur debet, non videtur consentire in illicitis, arg. l. procurator. versic. quod si indebitum. supra de cond. in deb. l. ij. §. si procurator. supra quod quisque iur. in l. si pater. de his quæ in fraud. cred. & idem videtur in acquisitione quæ fit ex dispositione legis per prædicta iura.

In l. Culpa caret. Argumenta.

- c Vt Felin. Idem etiam Felin. capitulo Matthæus, de simo. & remissive in capitulo dilecti filij. de except. pen. col. Ant. Corfe. in reper. ver. calote.
 - d Confessione. Felin. in proce. Greg. columna prima. C. M.
 - e Calore. Adde Ias. in l. si filiam. ij. col. C. de inoffi. testa. vbi ponit, quid in exheredatione, & in voto, & in iuramento, confessione, acceptatione beneficij: in acceptatione, & in dicto vel in facto calore iracundiæ: & in omnibus concludit non valere, nisi postea perseueraret in eadē voluntate & in donatione facta ecclesiæ: tenet idem quod do. Phil. & idē etiam in delictis & in blasphemia. Hier. Cucha.
 - f Reuocari. Multa aurea in hac materia scribit Lanfran. de Oriano in c. quoniam contra. in vers. confessiones in prin. extra, de probat. G. S.
- In l. Alterius circumuentio. Argumenta.**
- 1 Actio non queritur domino ex serui maleficio.
 - 2 Actio non queritur non consentienti.
 - 3 Seruus excusari debet, qui domino subuenire non potest.
 - 4 Communitas quando ob civium delicta teneatur.
 - 5 Delictum non impediens, quando ipsum perpetrare dicatur.
 - 6 Procurator, dominum in pœnam cadere facit quandoque.
 - 7 Delicto obuiare an tentatur quis civili iure.
 - 8 Pecunia quando licite recipiatur pro defensione alterius.
 - 9 Periculum incurrere nemo tenetur.
 - 10 Benefacere alteri nemo compellitur.
 - 11 Offensum iuuare valens, saltem clamando, non tenetur si non fecerit.
 - 12 Maiestatis lese conscius punitur, si non reuelauerit.
 - 13 Delicto obuiare tenetur quis Civium iure.

- 11 *Canones si à legibus diuersum sentiunt, hoc ipsum expriment.*
 12 *Veritas sola in foro conscientie est attendenda.*
 13 *Ius civile creditur iuri Canon. inherere, vbi non discordat expresse.*

REGVLA L.

Culpa caret qui scit, sed prohibere non potest.

Facit alia regula quæ habetur in l. nullum crimen. infra eo. ultra gl. exemplificari potest in l. j. §. occisionum. ver. hoc ideo. supra ad Silla. vbi t̄ ex utatur seruus qui domino opem ferre non potuit. & ad idem tex. in l. si quis in graui. in prin. cod. tit. & in l. item quæritur. §. exercitii. ver. Labeo ait. in l. si fundus. §. si. supra. locati. ibi. à te aut ab eo prohibeatur, quem tu prohibere ne id fiat possis. & ad idem bonus tex. in l. adigere. in p̄ticip. supra de iurepar. ibi. etiam is qui libertum iurare patitur: & quod. not. Bart. in d. §. occisionum. & plura similia ad hoc tradit Rom. in consil. vij. vifis necessitatibus. col. fin. cum si. vt dixi in consil. lxiiij. col. iij. t̄ Et de cõmunitate a quando teneatur ex delicto ciuili quos prohibere potuit. no. Pau. b de Cast. in consil. ccccxxij. quia scio. col. ij. & ad de quod not. Bald. in l. ij. quæ incip. qui seruus. supra. de noxali. vbi inquit quoddam ille qui non impedit maleficium quãdo ad eum spectat prohibere, videtur ipsum perceptor. Et ideo infert, t̄ quoddam procurator facit incidere dominum in p̄nam: licet non habeat speciale mandatum, si dominus scit & patitur. allega. l. semper qui non prohibet. infra eodem. Et non caret scrupulo societatis occultæ, qui cum possit, manifesto facinori delinquit obuiare. xxij. quæst. iij. cap. non in-

ferenda. & cap. qui potest. & in cap. quantæ. in fin. de sentent. excomm. Et ad declarationem huius regulæ videndum est de duobus quæ in gloss. habentur. Primo, t̄ an de iure ciuili quis teneatur c̄ delicto obuiare, & alium defendere si potest. Secundo, qui de iure canonico. Circa primum gloss. concludit quoddam non. & hoc tenet d̄ Bart. in l. j. §. sed in eod. supra. ad Silla. & in l. metum. §. sed licet. supra quod met. causa per illa text. vbi quis licite potest pecuniam accipere vt alium defendat: ergo datur intelligi quoddam non tenetur, quia turpiter acciperet. l. penult. supra. de condit. ob. turp. caus. & ita per istam rationem tenet gloss. in cap. quonia. de sentent. excomm. Et ito fundamento videtur Iacob. Bur. quem Bar. refert in l. vt vim. col. j. supra de iust. & iur. Salic. in l. quisquis. §. id quod. C. ad leg. Iul. maieft. & Rom. in consil. cxvij. ex præmissa. Et prædictam rationem omnes Moderni vbi que sequuntur.

Sed tamen rationi prædictæ dupliciter responderi potest. Primo, quoddam tex. in d. l. metum. §. sed licet. loquitur t̄ quãdo quis suscipit defensionem alterius generaliter vt liberetur à vi hostium vel latronum: tunc enim licite accepit pecuniam: quia videtur locare operas suas, vt colligitur ibi. mercedem accepisse videtur. Et tali casu res tractum habet successuum: secus videtur quando agitur de aliquo casu particulari & momentaneo occurrẽti, prout Doctor loquitur: quia videtur, quoddam alium quis teneatur iuare, si potest, vt hic in regula à contrario sensu probatur.

Secundo responderet, q̄. tex. in d. §. sed licet. loquitur quando quis non poterat alium iuare & defendere sine periculo eius: quia agebatur quoddam illum defenderet à vi hostium & latronum

latronum: & hoc gratis facere non debet: quia t̄ quis non tenetur subire se periculo. ca. ex parte. lo ij. de app. secus videtur quando absque periculo hoc fieri possit: prout Doctor loquuntur. & ita Alb. dicit in d. §. sed licet: & not. Bald. in l. j. col. iij. C. de fet. fug. vbi istam reg. intelligit quãdo quis commode potest alium defendere. Pro communi tamen opin. facit, t̄ quia non compellitur quis alteri benefacere: vt per glo. in c. ad reprimendum. de offi. ordi. Sed responderi potest hoc non habere locum in delictis in quibus quis obuiare debet, si potest, vt in regul. hic à contrario sensu.

Et retenta communi opi. Bal. in d. l. vt vim. in viij. q. supra de iust. & iure. §. infert, t̄ quoddam si potui offensum iuare clamando, & non feci, non tenetur: & si scio, quod Titius velit occidere c̄ Seium, si tacui, non tenetur: si licet esset honestum reuelare. & idem Paul. de Cast. in l. j. C. de his quibus vt indig. & facit quod not. Bart. in l. vtum. in fi. de partici. & in l. j. §. occisionum. supra, ad Silla.

Et prædicta communis opin. limitatur secundum Bald. in c. j. de offi. deleg. non habere locum in delicto parricidij per d. l. vtum. & idem Bart. in d. l. j. §. occisionum. de quo dicendum est vt dixi in d. c. j. col. iij. de offi. del. t̄ Similiter in crimine læsæ s̄ maiestatis puniatur sciens qui non reuelauit l. quisquis. §. id quod. C. ad leg. Iul. maieft. & no. Bart. in d. l. j. §. occisionum. in d. l. vtum. in fin. vbi ex hoc infert, quoddam subditus qui sciens non reuelauit tractatum contra principem vel contra suam rem publicam, quoddam puniatur. & sequitur Abb. in d. c. j. de offi. deleg. & in c. j. de restit. spol.

Et hoc sane intelligitur, quãdo sciens tale delictum committendum, illud probare potest: aliàs secus, vnde

vt not. voluit Bal. in consil. incip. quãquam. quem Angel. Arctin. refert in tract. maleficiorum. in vers. che hai tradito la tua patria. col. iij. vers. quoddam crimen læsæ & c. Et pro dicto Bal. facit in l. nostris. in fin. C. de cal. & ij. q. vij. quapropter. & no. Ioã. de Ana. in rub. de his qui fil. occid. cum si. vt tradit Fely. in c. quantæ. de sentent. excommuni. & in cap. de cetero. col. fin. de re iudic. & noui. scribit Socin. in consil. cclxxv. in causa fratris. t̄ Venio ad secundum, in quo gl. hic concludit, quoddam de iure canonico teneatur quis obuiare delicto. & ad hoc facit tex. in ca. quantæ. in fin. de sentent. excomm. ibi. eos delinquentibus fauere interpretans, qui cum possint, manifesto facinori delinunt obuiare. Ad idem tex. in ca. sicut dignum. §. illi etiam. de homi. in cap. delicto. de sentent. excomm. in vj. cum similib. supra alleg. And. Sicut. in cap. j. extra. de offi. deleg. tenet quoddam glo. ista non sit vera: quia etiam de iure canonico quis non tenetur alium iuare, t̄ hoc in foro contentioso: & secus in foro conscientie esse dicit. Et hoc modo iura præalleg. secundum eum intelliguntur: & ista non est noua eius opin. Nam ita etiam expresse dicit Ana. de Bur. in d. c. quantæ. quoddam ista glo. intelligitur in foro conscientie, & idem Abb. in ca. j. col. fin. vers. ad tertium. in fi. §. de restit. spol. Salic. in l. quisquis. vers. ad id quod. C. ad leg. Iul. maieft. Bald. l. j. colum. iij. C. de fetis fugi. Ioan. de Ana. in cap. ij. de hæretic. & Moderni sequuntur in d. cap. quantæ. & in l. vt vim. de iustitia & iure. Sed tamen diligenter considerandum est pro defensione gl. hic: quia non consonat, quoddam iura præallegata restringentur in foro conscientie: quia simpliciter loquuntur de iure canonico in foro contentioso

tenioso, prout communiter iura canonica loquuntur: † & quia quando iura Canonica aliter in foro conscientie volunt disponere quam in foro contentioso, solent hoc exprimeret: cap. quinque. xvij. questio. iij. cap. inquisitioni. de sentent. excommu. cap. tua nos. de sponsal. & quia si in foro conscientie quis tenetur alium iurare, idem videtur esse de iure canonico: quia etiam de iure canonico boni animae consideratur: vt per gl. in cap. cum contingat. de iur. iur. & facit text. in d. c. quantae. dum dicit, quod catholica auctoritas condemnat facientes & consentientes: & certe hoc primum dictum videtur habere locum de iure canonico in foro contentioso: vt etiam probatur in ca. j. de offi. deleg. Deinde in d. ca. j. primum dictum de consentientibus Papa interpretatur: vt dicit eos fauere delinquentibus qui cum possint, desinunt manifesto facinori obuiare. Vnde sicut primum dictum in foro contentioso intelligitur: & ita etiam in secundo dicto dicendum videtur. Quia lex interpretans, secundum legem interpretatam intelligitur. §. j. in auth. de fl. ante dot. in instru. nat. Comprobatur hoc: quia text. in d. ca. quantae. loquitur de manifesto facinore: ergo videtur loqui in foro contentioso: quia in foro conscientie idem esset in facinore non manifesto, de quo quis haberet notitiam. Quia † in foro conscientie sola veritas inspicitur: vt per Ian. in cap. quia plerique, de immu. eccl. & eodem modo loquitur text. in d. c. si cur dignum & ij. questio. vij. in cap. negligere. & facit etiam text. in d. c. dilecto. vers. & quidem. vbi primo dicitur: quod quis potest vicinū vel proximum defendere, & hoc clarum est etiam in foro contentioso: vt no. in l. vi. vim, de iust. & iure. Deinde

ampliando in eodem casu. text. dicit, imo si potest, & negligat, videtur iniuriam fouere: ergo hoc secundum dictū pariter in foro contentioso intelligitur, & ita glo. hic defenditur. † Et re nota conclusione glo. inferri potest, idem esse de iure ciuili, ex quo contrariū non est cautum de iure ciuili, iuxta not. in cap. j. de non. oper. nunt. imò idem probatur de iure ciuili à contrario sensu hic. Et hoc quando potest absque eius periculo: alias fecus, vt supra dictum est. Et ideo quod dicit Bald. in d. l. vt vim, non videtur verum: quia clamando, & reuelando, bono modo alium iurare potest, & debet, si commode fieri possit.

A D D I T I O.

- a De communitate. An ciuitas obligetur ex delicto? & que requirantur late per Iaf. in l. ciuitas in prin. vers. sic. item aduerte. ff. si licet. pet. G. S. Paul. consil. ccccxxij. col. pe. libr. ij. adde Ang. consil. cccxlvi. Cor. consil. cccxliij. lib. iij. Iaf. consil. cccxix. lib. iij. Alb. Bru. consil. xxvij. col. fi. C. M.
- c Teneatur, quod sic, late Ioan. Igne. in l. j. §. serui appellatione. num. 132. cum sequen. supra ad Sillan. dixit ad Deci. c. j. de offi. deleg. Idem Alber. in d. l. metum autē. §. sed licet. C. M. Tenet. Vide eundem in ca. j. de offi. deleg. in iij. col. vers. in gl. ij. & c. v. de verbo ad verbum dicit omnia que hic, & ibi Fel. ij. col. vers. conclude ergo & c. & Abb. ij. colum. ver. aduerte. & Barb. vij. col. vers. capio. & idem Iaf. in l. vt vim. penul. col. in princ. ff. de iust. & iur. & Ancha. cap. dilecto. de senten. excom. lib. vj. ij. col. vers. cu. si quis tamen. idem Aretin. §. iuris præcepta inst. de iust. & iur. in fin. & Fel. in c. qui aliter. de hære. & sic patet hanc esse communem op. in. quod de iure ciuili quis neu tenetur alium defendere, nisi in casibus traditis per Bart.

Bar. & alios in d. l. vt vim. & per Ancha. vbi §. tamē vbicunque quis defenderet extraneum, & eum defendendo alium occideret, non veniret puniendus. ita Iaf. vbi supra. col. antep. vers. sed pulchrum dubiū. vbi dicit hanc esse communem opi. & vide do. Phil. vbi supra in v. col. in vers. & subiicit in isto primo membro & c. H. C.

e Occidere. Iaf. sequitur ibi Bald. in vij. col. ver. & ex hoc vltimo & c. dicendo, quod est speciale in crimine læsæ maiest. quod quis teneatur reuelare: & sic, quod in aliis quis non teneatur.

f Teneor. Fallit in eo qui aliquo iure ciuili est obligatus ad defensionem vel amolitionem periculi, vt filius seruus, vasallus, vide Ioanem Ignē in l. j. §. quod si quis, putā veneno. nu. 22. cum seq. ad Sillan. C. M.

g Legit. Idem tenent omnes quos allegauit in j. apostil. super litera a. & vide Fely. in c. quanto. de senten. excom. vbi refert omnes tenentes contra dictum Bar. & in c. qui alios. vbi dicit quod non seruatur in practica licet in cap. j. de offic. deleg. dicat, §. sic. & idem Ange. in tract. Maleficio. hic alleg. & dictum consil. nunquam potuit reperire. & addo, quod cōiunctio sanguinis excusaret aliquo modo non reuelantem, de quo & de aliis dictis vide latissi. Hippol. de Marfil. in singul. cliij. incip. nemo debet se submittere. & per Bartach. in suo reposito. in vers. scire. in vers. xliij. vbi dicit se fecisse decapitari quosdā ex sola sententia tractatus non reuelati contra Papam. vbi refert plures qui secuti sunt dictum Barto. in d. l. vtrum. hic alleg. H. C.

h Probare. Alber. ij. par. stat. q. clxxv. Thom. Aquin. in iij. senten. distin. xix. & problem. j. artic. xvj. dixi ad Alex. consil. lx. num. 4. lib. iij. C. M. i Iurare. Hæc opi. dicit esse cōmune

Moder. do. Philip. in c. j. de offi. del. in v. col. ver. & licet ista videatur communis & c. hanc etiam dicit Iaf. cōmune in l. vt vim. col. pen. ver. tene contrarium prout tenet & c.

In l. Non videtur.
Argumenta.

- 1 Capere pro se qui non valet, vt alij reddat, accipere potest.
- 2 Capere quando non dicatur, qui alij restituere tenetur.
- 3 Capere verbum, cum effectu intelligi debet.
- 4 Accipere verbum, sine effectu intelligi potest.
- 5 Accipere non dicitur, qui aliena autoritate quid sortitur.
- 6 Accipiat, verbum, an sit directum, vel obliquum.

R E G V L A L I.

Non videtur quisquam id capere, quod ei necesse est alij restituere.

Vltra gl. exemplū habetur in l. cogi. §. hi qui solidi, supra ad Tre. † vbi incapax^a qui pro se restituere non potest, accipere potest vt alij restituat: quia capere non videtur: vt hic dicitur. ad idem text. in l. sed si mortis. §. item si quis, ver. sed si opponas. supra de leg. præst. & in l. Sulpitius. supra de don. inter virum & vxor. & in l. si §. si. C. de bon. que lib. & facit text. in l. si quis mandato. & quod ibi Bar. supra de neg. gest. vbi abesse dicitur illud in quo quis alteri obligatus est, & abesse dicitur ille, qui pro modico tempore præsens sit: vt in notab. questio. tradit Paul. de Cast. in l. sed & si pupillus. §. conditio, supra de inst. & dixi in c. quoniam abbas. in gl. j. de offi. del. † Et regula ista intelligitur, quando quis

quis statim, & incontinenti tenetur alij restituere: secus videtur si cum interuallo, ita quod in medio tempore haberet vilitatem. Quia istud interuersum medij temporis consideratur, b vt probatur in d.l. Sulpicius. ibi, si id egit vxor vt aliquid de ea re interim commodi sentiret maritus. & ad idem tex. l. in lege. Falcidia non habetur. ibi, medij temporis enim commodum computatur. & in l. quantitate. §. magna dubitatio. verū. in diem. supra, ad leg. Fal. & in l. mulier. §. si hæres. verū. alia causa est. supra, ad Trebel. Et not. quod in regula dicitur, + capere, quia tale verbum cum effectu intelligitur vt habeat & retineat ad vilitatem eius, l. aliud est capere. supra, de verb. sign. l. ex facto. §. Iulianus in prin. supra de vulga. & pupil. facit tex. in l. ciuitatibus. §. fin. de leg. j. vbi non videtur capere, qui tantum erogat quantum accipit. Ideo de necessitate + verbum accipere non importat dominij translationem. vt no. Bar. in l. naturalis. §. j. in princ. in v. rsi. & sic apud supra de prescri. verb. in l. si. in prin. supra de condictione. ob caus. & in l. cum mota. C. de transact. + Et notandum est, quod accipere non est propria autoritate, sed de manu alterius: vt tradit Luc. de Penna, in l. domini. in princ. C. de agri. & censu. lib. xj. vbi ad hoc plura iura inducit. Et præsertim tex. in capitulo leor. xxij. dist. ibi, accipere & esto relator verbi Dei. Sed tamen ille text., & alia iura que adducit non negant quin etiam accipere intelligi possit à seipso. & Barr. in l. Centurio. 9 in ij. col. in v. r. tertio quæro, + concludit, quod verbum accipiat, sic dicitur. supra de vult. & pup. & idem Bald. in c. si pater. de test. in vj. prout refert ibi, & sequitur Perus. in versic. xvij. & facit tex. in l. Ticia cum testamento. §.

j. ibi, à seipsa acciperet vllā. de leg. ij. nisi dicatur, quod ibi ita expressum sit à testatore.

ADDITIO.

a Incipax. Quot modis dicitur, vide Bal. in l. causa quam. vij. col. C. de fideicom. vbi & ponit si sit hæres institutus & grauatus fideicō. an possit cogi adire & restituere: & an capacitatur per duos testes. ita Bald. in l. errore. C. de testibus. b Consideratur. Adde vnum notabile in materia, quod interuersum non consideratur in piscatore, venatore, & aucupatore, respectu enim harum artium non potest petere interesse: lucri cessantis, ita notat Lu. Rom. in sing. dcxxxvij. tu habuisti, vbi allegat tex. in l. quemadmodum. §. itemq; Labeo. ff. ad leg. Aquil. G. S. Centurio. & ibi per Lancelotum in sua repetitione, fol. 17.

In l. Non videtur defendere. Argumenta.

- 1 *Defendere non dicitur quis duobus modis.*
- 2 *Absens ex iusta causa, latitare non dicitur.*
- 3 *Defendere non dicitur, qui defensionem suscipere recusat.*
- 4 *Defensionem suscipiens, sed non perseverans, defendere non dicitur.*
- 5 *Defendere qui tenetur, iure & facto teneri ad defendendum intelligitur. & nu. 6.*
- 7 *Princeps aut dominus defensionem alicuius qualem suscipere presumatur.*

REGVLA LII.

Non videtur defendere non tantum qui latitat: sed

sed & is qui præsens negat se defendere, aut non vult suscipere actiones.

Exemplum secundū gl. ad istam regulam habetur in l. ij. in prin. in l. hæc autem. §. recte defendi. supra ex quibus caus. in poss. eatur. & in l. recte. supra de iudic. & ad idem tex. in l. item ait prætor. §. defendi autem. ff. ex quibus caus. ma. & sic colligitur hic, + quod duobus modis quis dicitur non defendere. Primo, si latitat: & latitatio est turpis occultatio sui, l. Fulcinius. §. quid sit latitare. ff. ex quibus caus. in poss. eatur. not. per gl. in l. satis. supra, de in ius vocand. Et in effectu latitare est sui copiam non facere, siue occulte se post columnas vt creditorem eui ret, siue subterfugiat ne secū aliqua actio moueatur. Et qui ab vrbe ausugit causa fraudandi: vt tex. declarat in l. eum qui. de pri. credi.

2 Et non dicitur + latitare, qui ex causa iusta abest. l. j. & l. si pater. §. si studio. supra de fideicom. lib. Nec dicitur latitare, qui præsens iudicium suscipere nō cogitur. l. non videtur. la. j. de iud.

3 Secundo modo dicitur + non defendere etiam qui recusat defensionem suscipere, vt hic dicitur. & ad hoc facit tex. in l. de arate. §. qui tacuit. supra, de interrogat. action. vbi qui est præsens & non responderet, dicitur prætorum contemere: & in capite certum. xj. quæst. ij. vbi etiam contumax ille dicitur qui est præsens & parere nollit: & propter hoc excommunicari potest.

4 Tertio etiam dicitur non defendere ille qui suscipit defensionem & non perseverat. l. ij. §. fin. supra ex quibus causis in possessione eatur. & in dict. cap. certum est, x. quæst. ij. in d. recte. in fin. de iud. Verbum enim defendere, generale est, + vn-

a de qui tenetur defendere, intelligitur de defensione iuris & facti: quia defensio vtriusque defensionem complectitur. De defensione iuris probatur in l. sed & si damnum. §. sed & creditor. supra, de peculio. ibi, ad defensionem sententiarum suar. & in l. cum hic status. §. si ambo. supra de donationibus inter vitum & vxorem. ibi: ex verbis orationis defendimus. Et de vtraque defensione colligitur in l. j. C. de iuris & facti ignoran. in l. consentaneum. C. quomodo & quando iudex. in l. si quidem. & l. defensiones. in l. cum modum. C. de except. in l. seruum quoque. §. publice. in l. sed & hæ. §. defendere. supra, de procur. & in l. ij. & per totum supra ex quibus caus. in poss. eatur. & not. Luc. de Penna, in l. apud eum. col. j. C. de agrie. & censu lib. xj.

b & idem Alexand. b tradit in consil. clixij. aliās consultus. lib. v. Et ideo qui promittit aliquem defendere,

6 + intelligitur de facto & de iure: & de facto intelligitur, vt faciat in iudicio ea que sunt facti, videlicet assistere apud tribunal, testes producere, soluere expensas, & alia que in facto consistunt: non autem intelligitur, quod armata manu defendat. Quia etiam si quis expresse promittat alium de iure & de facto defendere, intelligitur in iudicio, & non armata manu: vt not. Barolus in l. stipulatio ista. in princip. circa fin. de verbor. obligat. Quia verba intelliguntur secundum naturā contractus. l. fin. C. de ad. emp. vbi Bald. hoc idem dicit in vers. quartus Doc. cum si. vt tradit Alexand. in d. l. stipulatio ista. in prin. & in consil. cxxvij.

7 viso instrumento. col. ij. lib. v. + Et hoc intelligitur in priuato: secus est

c in domino & in principe: qui acciperet aliquem sub eius protectione & defensione: d quia intelligitur, qd de facto armata manu illum defen-

defendat: vt tradit Petr. de Anchar. in cons. lxxxvij. omisso primo dub. Et ad predicta facit questio quam ponit Bart. in l. quidam cum filium. col. ij. de ver. oblig. de illo qui mihi promissit castrum defendere. Nam intelligitur quando bellum iniuste inferatur. cum simi. vt Alex. scribit in cons. lxxv. super eo de quo queritur. lib. iij.

ADDITIONO.

- a Defendere. Vide Doct. in l. stipulatio ista. de verb. oblig. & ibi Ias. fin. col. in princip. & Fel. c. causam que. de offic. deleg. vers. non obstante. & in c. ego. de iure iur.
- b Alexan. cons. cxxj. in fin. lib. vj.
- c Principe. Albert. Braun. cons. lxxxvj. col. j. vide Ias. d. l. stipulatio ista. columna finali. C. M.
- d Defensione. Vide latè per Bart. in procemio. ff. col. ij. in fin. u. 7. G. S.

In l. Cuius per errorem. Argumenta.

- 1 Donatio cõsetur, quando recipiens scienter indebitum recipit.
- 2 Vsuras repetere potest, qui scienter soluit indebitas.
- 3 Donatio nõ presumitur in dubio.
- 4 Donare quando presumatur, qui indebitum soluit.

REGVLA LIIII.

Cuius per errorem dati repetitio est, eius consulto a dati donatio est. ^a

Ad idem text. in l. j. in fin. supra C. de cond. indeb. in l. indebitum. C. cond. tit. Et ideo talis donatio requirit insinuationem: vt not. Bart. in l. j. ff. de don.

- 1 Et quod dicitur de donatione hic, intelligitur, quando recipiens scienter recipit indebitum: quia tunc cõ-

currit consensus vtiusque, & est donatio. Sicut si recipiens ignoraret, quia tunc non esset donatio: vt Bar. dicit in d. l. j. per l. absentem. supra de don. cum similibus, vt tradit Alex. in l. si ergo. si certum petatur. col. fin. Et licet non sit donatio, tamen repeti nõ potest quod datum est, quia reconciliatur donatio: vt not. per glo. in d. l. si ego. in vers. consumpserit. vbi Pau. de Cast. reprehendit Ang. qui aliter videtur voluisse, vt Alex. ibi refert.

Secundo, regula ista intelligitur in eo qui sponte dedit: secus si ex necessitate: vt probatur in c. debitoris. de iure iur. et vbi ille qui soluit scienter vsuras indebitas, potest illas repetere: quia ex necessitate cogitur solvere propter vinculum iuramenti.

Tertio, regula habet locum quando alia coniectura capi non potest. Secus vbi alia ^b coniectura haberi potest. Exemplum in l. si cum aurum. 3 supra de solut. & ibi Bart. et in dubio enim donatio non presumitur. l. campanus. §. de oper. libert. l. cum de indebito. §. de prob. c. super hoc; c. de renuntia. Et vbi cadit ^c alia coniectura, etiam leuis donatio nõ presumitur: vt not. Bald. in l. j. C. ad Trebel. allegat. l. dispensatorem. §. de solutione. & potius presumitur error, quam donatio, vt not. per gloss. in l. generaliter. in vers. causa. C. de non numer. pec. vbi Bald. in iij. oppo. & Ang. ibi, in ij. col. dicit se ita consuluisset. Imol. not. in l. a Titio. col. ij. de verb. oblig. cum similibus. vt Alex. tradit in consilio xij. ex his que in themate. col. ij. lib. j. & in cons. xix. in his que in themate. col. ij. lib. iij.

Et ideo vbi potest cadere alia presumptio quam reuatiationis, nunquam videtur quis privilegio renuntiare: vt not. Ioan. And. & Anto. de Butr. in c. accedentibus. de priuileg. Alexan. in cons. xxxij. ponderatis hic

his. col. iij. lib. v. & idem Alex. in cons. xxvij. attentis narratis. lib. iij.

- 4 Quarto regula procedit et in eo qui soluit scienter indebitum prima ipse, tunc videtur donare: quia alia coniectura nõ cadit. Secus est in eo qui soluit vsuras, que accessorie sunt ad debitum: quia licet ipse indebitus sint, & scienter soluit, nõ induitur donatio: vt not. Bar. per illu text. in l. si non fortem. §. si quis falso. §. de condi. indeb. Quia videtur soluisse ne molesteretur super debito principali ad quod putabat se teneri: & si potest capi alia coniectura, quam donationis: ideo donatio nõ presumitur, vt supra proxime dictum fuit, & sic ista limitatio satis concluditur in predictis.

Et hoc idem tradit Alex. in cons. lxxx. circa primum dubium. col. fi. lib. iij. & limito, vt per Bartol. in l. si certis annis. C. de pactis. Et quia materia ista aliorum postulare indagine. & satis not. est: vt latius habetur in d. l. j. de condi. indeb.

ADDITIONO.

- 2 Donatio est. Ad hanc regulam vide Paul. de Cast. in l. ex hoc iure. col. pen. ff. de iust. & iure. vbi dicit, quod soluens si sciebat se sic efficaciter non teneri, nec posse compelli, tunc sine dubio non repetit, non propter obligationem, sed propter scientiam, quia videtur donare: allegat hanc legem, & tibi subdit quod tunc impeditur repetitio solui, vel dari, quando soluitur illud idem, quia in eadem re presumitur animus redonandi. l. si vero non remunerandi. §. idem Papinianus. ff. mandati. Aut quando soluitur tantumdem. l. si testamento. §. j. ff. de fideiussor. Vel simile, gloss. in d. l. ex hoc iure. ff. de instit. & iur. Fallit in liberto solvente patrono operas officiales. ff. de condi. indeb. l. si non fortem. §. libertus. Et ad de huic regulæ quod si

cut scienter ex causa inefficaci soluens censetur donare, ita, & se obligans secundum Alex. cons. iij. col. pen. vol. j. que refert do. meus Alciatus, in l. omnia. ff. si cert. per. G. S.

- b Alia. Dixi ad Alexand. consil. cxxiij. in fi. lib. iij. C. M.
- c Vbi cadit. Vide eundem Dec. in l. cum quid. in vltim. lectura. col. viij. num. c. ff. si cert. per. G. S.

In l. Nemo plus iuris. Argumenta.

- 1 Donatum non dicitur, quod ab eo, qui donare non potest, datur.
- 2 Donare quis non potest, quod non habet.
- 3 Creditor re debitoris alienare potest.
- 4 Index rem non suam in alium transferre potest.
- 5 Dare, quot modis in iure capiatur.
- 6 Transferre non potest quis, quod nec actu habet, nec potentia.

REGVLA LIIII.

Nemo plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet.

Eadem regula ponitur in regula. Nemo. de reg. iur. in vj. Ad idem text. in l. traditio. §. de acquir. rer. do. in c. nuper. de donat. inter virum & uxorem.

- 1 Et pro non dato habetur, quod datur ab eo qui donare non potest. c. quod autem in fi. de iure patron. & qui nihil habet, nihil dare potest. j. q. vij. in ca. Diabertum. & non datur quod non habet: vt dicitur de consecra. distin. iij. in c. quomodo. & in l. filius. C. de donat. facit text. in l. j. C. de pœnis. in l. j. C. qui pro sua iuri dicta. & l. xij. distin. in ca. nulla ratio. & in l. obseruare. §. de offic. proconf. circa fin. & ibi Barto. & in Philip. Dec.

l. si vniuersa. vbi Bald. C. de leg. secundum istam regulam arguit Fulg. in consil. lxxij. Clarus. col. ij.

- 2 Et limitatur² regula non habere locum in pluribus casibus: vt not. per glo. hic. & in d. reg. nemo. & in l. traditio. & in c. j. de suppl. negli. praela.
- 3 Nam primo in creditore non habet locum qui potest alienare rem debitoris, iustit. quibus alien. lic. in prin. & in l. non est nouum. §. de acquit. ten. rer. domin. vbi dicitur, non est nouum, quod qui dominium non habet, alij dominium præbeat, & exemplum ponit in creditore: & idem in euitore, & curatore, qui ex causa potest bona pupilli vel adulti alienare. l. lex que tutores. l. fin. C. de administrat. tut. idem in procuratore. §. nihil autem. instit. de rer. diuisio.
- 4 Et idem in iudice qui adiudicando rem alicui, dominium transfert quod ipse non habet. §. fin. instit. de offic. iudic. cum similib. vt per gloss. hic, & in locis præalleg. & in d. reg. nemo. vbi Dyn. ad quem Bart. hic se remittit. Bald. vero in l. manumissiones. circa fin. in ver. item gloss. §. de iusti. & iure. declarando istam regulam, dicit, quod si dare sumitur dupliciter. Primo, pro conferre: secundo, pro transferre. Primo modo regula non procedit: quia episcopus confert beneficium in quibus non habet dominium neque possessionem: sed sufficit quod habeat ius conferendi. Secundo modo habet locum regula: quia quis transferre non potest quod non habet & sequitur Angel. Aret. in l. de libert. in prin. col. ij. Sed tamen concludi potest, quod regula in d. iudice procedat: quia creditor qui habuit potestatem alienandi, illud facit nomine domini, & de eius voluntate, ex quo ita semel voluit & se obligauit: vt probatur in §. j. instit. quibus. alie. lic. ibi, voluntate debitoris intelligitur pignus alienare.

Et idem in procuratore, tutore, & curatore qui nomine domini faciunt. Et sic a domino videtur dominium transferri. In episcopo & iudice qui concedunt quod non habent, illud est ratione officij & quo ad interpretationem iuris habere videtur. Et sic dicimus, quod quis non potest dare quod non habet, vere vel interpretatiue secundum iuris dispositionem. & Abb. in ca. curat. in fide iure patro. et dicit, quod illud quod quis non habet in actu, nec in potentia, transferri non potest. Sed illud quod quis habet in potentia, licet non in actu, potest in alium transferri: vt patet in canonicis, qui eligunt episcopum: & cardinalibus, qui eligunt summum Pontificem.

ADDITIO.

- 1 Limitatur. Vide Moder. in §. j. instit. quibus alienare licet.

In l. Nullus videtur. Argumenta.

- 1 *Aedificare in suo, & alium tollere potest quis libere.*
- 2 *Facere tenetur quis quod alij prodest, & sibi non nocet.*

REGULA LV.

Nullus videtur dolo facere, qui suo iure vitur.

Vltra iura alleg. in glo. est text. qui ita dicit in l. iij. §. is tamen §. de lib. homi. exhib. in l. iniuriarum. §. j. de iniur. in l. si donaturus. §. si quis indebitam. §. de condi. ob causam. Et ista ratio est quod potest in suo aedificare², & altius tollere: aedificium vt que ad caelum, etiam dato quod lumina vicini obcurrerent, l. altius. l. in aedibus. C. de fer. & aqua. l. cum col. imperatoris. supra. de fer. vrb. præd. cum similib. vt per glo. in d. l. altius. ad idem text. in l. Proc.

- b l. Proculus. §. de damno infecto. b Et hoc intelligitur & procedit quando quis hoc facit ad eius utilitatem, vt sibi proficiat. Secus autem esset si hoc faceret, vt alteri potius noceret: quia tunc non licet. arg. l. j. §. denique. §. de aqua plu. arcen. & ita illam l. latius limitat & declarat Pau. de Cass. in l. cum eod. supra allega. de term. vrb. præd. & hoc sequitur Alex. in consil. clxxij. opportune consideratis. in ij. lib. & idem tradit Bartholo. Veronesi. in tract. de ser. vrb. præd. in tit. de solo, seu area. col. ij. versic. quinto fallit. & facit text. in l. opus. §. de oper. publie. in l. in fundo. §. de rei vend. Nam si quis tenetur facere quod sibi non nocet, & aliis prodest, l. ij. in prin. supra fol. matr. declarando, vt Bart. ibi tradit.

ADDITIO.

- 2 Aedificare. Vide Inf. post Doct. in l. ex hoc iure. col. ij. ff. de iusti. & iure. per do. Philip. infra in regula, domus suam. in si. verbis. Hippol. de Marfisi in suo sigul. clxxij. incip. cuiuslibet licitum, &c. & per Socin. qui ponit regulam cum fallen. in regu. c. j. fol. 16. & magis late per Ia. in repet. l. quomodo. §. de flumi. in v. colum. versic. ij. ad idem adde illud, &c.
- b De damno infecto. Per ista iura videtur affirmatiue dicendum, vnicuique licere in domo propria contigua domui vicini facere fornellum auricalchi causa coquendi, ex quo magnum damnum speratur inferri vicino ex fumo prouenturo ex dicto fornello in domum vicini contiguam, quam partem etiam affirmate videtur Barthol. Veronesi. in suo eleganti tract. de fer. in tit. de seruit. vrb. præd. in c. de fornace. si. verbis. vbi dicit, quod ea que supra dixerat de fornace, videlicet quod quis possit in muro proprio iuxta murum vicini facere fornacem, habeant locum in fornello: dum in terminis

quæstio inter quandam nobilem mercatorem, & eius vicinum vertetur de facto medio, & adhuc pendet, interrogatus fui a dicto mercatore quid sentirem. Respondeo partem negatiuam esse veriorē quam ita firmavi. Respondeo supra dictis iuribus per aduersam partem adductis, & primo per text. in l. seruit. §. Aristoteli. si seruit. vendit. in ver. in suo enim alij, qui vult, quod ita licet cuique in suo facere, quatenus nihil in alienum initiat. & sic supradicta iura dispositionia quem posse in suo edificare, dare quod vicino nocet, debent limitari nisi in alienum factio hominis aliquid immittatur: vel ex opere facto seu fiendo in suo, veniat in necessariam consequentiam in alienum naturaliter immittendum, propter quod magnum damnum inferatur vicino: quia tunc dico vicinum habere ius prohibendi contra vicinum edificare volentem, & ita intelligendo ad §. Aristoteli. limitabam predicta iura. Ex cuius ratione secundo dicebam non procedere quando magnum damnum passurus esset vicinus: quia tunc bene posset prohibere edificanti. ex cuius edificio speratur dictum damnum, pro quo etiam est text. in l. cuius edificium. §. si seruit. vend. Tertio & finaliter limitabam, quando legitimum spatium non esset intermissum inter domum vicini & edificantis: vt in l. imperatores. §. de ser. vrb. præd. quod spatium ad hoc, vt dicatur legitimum, dico esse debere tantum quod verisimile sit vicinum nullum, aut non graue damnum esse passurum. ita declarat Capol. quæstione istam in d. c. de fornace. in ij. q. & in c. de balneo & stupa. in prin. & in c. de fumo. in prin. qui refert ita tenere Ang. in d. l. quidam Iberus. de ser. vrb. præd. pro qua videtur mihi quod sit reg. in d. l. imperatores. in ver. legitimo,

& ita intelligēdo non obstat tex. in l. si. §. fin. regund. per quem videbatur dicendum, quod intermissio duorum pedum esset legitimū spatium iudicando de fornello, prout de domo: quia d. l. intelligitur habito respectu ad ipsum edificium: quia ex eius qualitate apparet, quod spatium duorum pedum sit legitimū spatium ne vicini edificio noceat: sed habito respectu ad ignem, vel fumum, ex altero quorum damnificabitur vicinus, dictum spatium nō dicitur legitimū: quia qualitas edificij propter ignē vel fumum grandem exposcit, ut tantum spatium intermitteretur, quod verisimile sit nullū esse passurum: ad cuius confirmationem considerabam, quare tex. in d. l. si. & iura ibi alleg. in gloss. dispo fuerunt tantam diversitatem circa intermissionem spatij in casibus ibi positis: nisi quia ex qualitate vniuersiusque edificij spatium statutum in vnoquoque casu est sufficiens eo intermisso ne damnum patiatur vicinus edificantis. Ergo idem videatur dicendum in casu nostro, cum qualitas edificij hoc exposulet, ut tantum spatij intermitteretur, quod verisimile sit quod damnum nullum vel ad minus modicum inferretur vicino, per d. l. quidam Iberus. & l. imperatores. quod etiam ratio naturalis hoc exposcit: ita quæ si lex deficeret, esset seruanda: ut in c. secundo requisitis, de app. in fin. not. Abb. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, de constit. in v. col. in medio. & sic per ista concludo, vicinum posse prohibere vicinum edificare volentem: vel quod ita longe edificet quod damnum non patiatur, siue ex igne, siue ex fumo, dato quod fumus nō sit morbosus, dum tamen sit grandis, ex quo magnum damnum inferatur vicino: ut in d. §. Aristor. quia si factus esset

fumus, tūc multo magis posset prohiberi: ut in l. ij. §. idem ait, si odore. & ibi glo. supra ne quid in loco publico, pro quo facit quod not. Cæpol. in c. de sterquilino. & in c. de necessariis, vbi vult, quod in suo nō est licitum aliquid facere, per quod assidue ferret veniat in domum vicini. Hier. Cuch.

c Licet. Adde Lud. Rom. consil. lxx. incipien. in quaestione magnificorum.

In l. Semper in dubiis. Argumenta.

- 1 Interpretatio mitior semper in dubio capi debet.
- 2 Benignitas in subditorum correctione attendenda.

REGVLA LVI.

Semper in dubiis benigniora preferenda sunt.

- a **V**ltra allegat. a in gloss. ad idem text. in l. proxima, in vers. sed in re dubia. §. de his quæ in test. delen. † ibi, in re dubia, benigniorem interpretationem sequi non minus iustius quam tutius, facit text. in l. benignius. §. de legi. in l. si fuerit. in fin. de leg. iij. ibi, hoc valere benignum est. & in l. cum in testamento, de reb. dub. cum simil. ut tradit Rom. in consil. lxxij. Florentina constitutio. col. ij. facit etiam text. in l. inter patres §. de re iudic. l. Iulianus. §. de manumiss. in c. si. de re iud. Et † ista benignitas etiam in correctione subditorum attenditur. Sed non debet esse nimia, ne subditos resoluat in malum: ut dicitur xlv. dist. in c. disciplina. Et regula ista intelligitur seruata prius verborum proprietate, quæ in re dubia in primis attenditur: ut not. per gloss. in l. non possunt. supra, de legibus. & colligitur ex doct. Abb. in c. j. de constit. & dixi ibi,

xi ibi. in col. penult. versic. tertia conclusio.

ADDITIO.

- a **A**llegata. Vid. latissime Felin. in c. auditis. de præscript. in xix. col. vbi in xx. col. in ver. secundo limita. dicit regulam nostram non habere locum fauore animi, de quo vltra eum qui plura refert, vide Hippol. de Marfil. in singul. clj. incip. semper in dubiis. & in singul. ccxvii. incip. regula.

In l. Bona fides. Argum.

- 1 Reo debendi vno solente, liberantur reliqui.
- 2 Executio sententiæ impeditur exceptionis solutione.
- 3 Exceptio solutionis semper opponi potest, non obstante statuto, & c.
- 4 Obligatus ex maleficio vel quasi, non potest bis puniri.
Accusatio nō potest replicari, ab soluto semel accusato.
- 5 Deus non punit bis in idipsum.
- 6 Absolutione facta per dispensationem nō debet iterū inquisitio fieri.
- 7 Delicta præterita aggravant postea commissa.
- 8 Homicida qualiter puniri debeat, statibus statutis diuersam penam infligentibus.
- 9 Delicta alibi commissa, delictum, de quo agitur, grauare solent.
- 10 Bannitum occidens quare puniri non debeat.

REGVLA LVII.

Bona fides non patitur, ut bis idem exigatur.

- a **E**t ista ratione † licet plures rei debēdi obligati sint infolidum: vno tamen solute omnes liberantur.

§. ex huiusmodi. instit. de duobus reis. & in l. ij. §. si. §. eod. tit. Quia solutione eius quod debetur, omnis tollitur obligatio. insti. quib. modis tollitur oblig. in princ.

- 2 **E**t ex ista ratione † executio sententiæ semper per exceptionē solutionis impeditur: ut not. Ioan. Andr. in addit. Specul. in tit. de execu. sentent. §. si. qui incipit, postremo. super ver. xvj. in fin. addit. post Guid. de Suzaqueum ibi refert, quia solutione eius quod debetur, omnia tollitur obligatio, ut dictum est.

Et pari ratione dicit Ang. in l. non tantum. §. quod si pro emptore. §. de pet. hæred. quod licet præcise velit statutum, quod cōtra instrumentum nulla exceptio opponatur, † non tamen excluditur exceptio solutionis: quia natura nō patitur, ut quod semel exactum est, iterum exigatur. & sequitur Alexand. in consil. cxliij. col. ij. vito. lib. v.

Et cum prædictis concordat Petrus de Anchar. in consil. cclx. aliās cclix. ex verbis, circa si. dicens, quod contra executionem sententiæ semper opponi potest exceptio solutionis, per istum text. quia bona fides nō patitur, ut bis idem exigatur, & allegat Cy. in l. j. C. de condi. ind. c. b. & dicit quod ita seruatur Venetiis, & in simili casu istum tex. alleg. Rom. in consil. xxvij. incip. vifa. in ij. dubio.

- 4 **E**t ista regula † etiam locum habet in oblig. ex maleficio vel quasi: ut dicit glo. insti. quib. mod. tol. oblig. in prin. quia læpius de eiusdem hominis facto nō queritur, ut dicitur in l. licet. §. si. ff. nauit. caup. itab. & in l. si cui §. iudē. de accus. Et si accusatus fuit absolutus b, nō potest accusatio replicari. c. de his. de accus. † Et diuina clemētia dimissa peccata in vltione vltetius redire non patitur: ut inquit text. in c. si. in prin. de penit. dist. iij. & xxij. q. iij. in c. si illis.

- c Et hoc procedit e siue per viam acquisitionis, siue per viam inquisitionis semel cognitū fuerit. & not. Bar. in d. l. i. cui. §. i. i. dem. & Ioā. de Ana. in cons. xvij. v. i. a. relatione. col. iij.
- 6 Et idem ¶ si absolutio facta sit per viam dispensationis, vt not. per glo. in d. c. de his. & in c. ex tua. per illū text. de filiis presbyt. & in c. si. in glo. pen. de temp. ord. in. & in c. ij. in glo. j. de schisma. cum simi.
- 7 Bene verum est ¶ quod delicta, pro quibus facta fuit absolutio aggravant aliud delictum postea commissum, vt not. Bal. per illum text. in athen. qui semel. col. pen. vers. ex ista autem. in si. sumitur arg. C. quomodo & quando iudex. vbi ¶ dicitur, q̄ stante statuto quod homicida puniatur in centum: & alio statuto caveatur, quod si quis commiserit duo homicidia, decapitetur. Nam si quis commisit duo homicidia, licet pro primo soluerit a penam, tamen debet decapitari. Quia primum pro quo fuit soluta pecunia, debet computari, vt dicatur duo homicidia commississe, per illum text. vbi concumacia propter quam soluta fuerunt expensa, aggravat aliam contumaciam postea commissam. & sequitur Bet. de Ancha. in c. j. de consuet. in vers. sumat alibi idem Bald. Et facit quod no. Bar. in l. si cui. §. si. circa fin. in vers. omisi hic vnam questionē. supra de accus. vbi concludit, ¶ q̄ delicta alibi commissā,
- 9 e de quibus iudex cognoscere e non potest, aggravant delictum postea commissum, de quo iudex cognoscit. & idem Bal. in auth. sed nouo iure. col. iij. vers. sed dubitatur. C. de fetu. fug. & sequitur Abb. in c. j. per gloss. j. de cler. percul. & in c. j. in si. de penis. & Bartho. Veronensis in consil. lxxvij. v. i. a. colum. j.
- Et ista conclusio procedit, quando constat de delicto alibi commissio:

sed non potest pro illo puniri: quia soluit cōdemnationem vel prescriptionem fuit, vel in alio territorio commissum est. Secus si a tali delicto fuit absolutus, & vt notabiliter tradit Romanus in cons. cccxxvj. vt premissa consultatio.

Secundo dictum Bal. in d. authent. qui semel. & aliorum in locis supra allegat. habet locum in homicidio, vel alio delicto punibili.

10 ¶ Secus si homicidium esset permixtum, vt quia occisus sit bannitus: quia statuto poterat impunē occidi, quia tale homicidium cum factum fuerit statuto permitte, penam non meretur. J. Gracchus. C. de adul. vbi Bal. per illum text. ita dicit.

Et hoc dictum sane intelligitur, quod non possit puniri qui bannitum interfecerit. Sed tamen non erit habilis ad dignitatem. Quia stāte statuto, quod homicida non possit esse de prioribus, etiam talis qui bannitum interfecerit non poterit esse de prioribus: quia tale homicidium, licet tolerabile sit, non est laudabile. ita Bald. dicit in l. decuriones. circa si. C. ex quib. caus. infam. iroga. vbi tamen in fin. limitat hoc, nisi statutum dicat, quod bannitus impunē & licite occidi possit. Quia tunc per illud verbum, licite, nullo modo est maleficium. de quo dixi in c. episcopus. de prabend. vbi videndum.

ADDITIO.

a Statutum. Adde tamen pro declaratione, q̄ si stat statutum, q̄ non possit opponi exceptio, nisi solutionis contra instrumentum, illud debet intelligi vt habeat locum quando agitur contra illum, contra quem est factum instrumentum: Secus si ex illo instrumento agatur contra tertium possessorem, quia ille poterit opponere omnes exceptiones, ita determinat Imola, in l. si. ff. quis & a

& a quo appel. in antep. chart. vers. aduerte tamen in quantum. Et Ang. in l. si vnus. §. ante omnia. ff. de pass. Io. de Imol. in cle. j. vbi est glo. not. in ver. contra se. de re iud. Et hoc confirmatur per ea, quae late not. Ias. in l. centi conditio. §. quoniam col. v. in princ. num. n. ff. si cert. per. Sed quid si statutum permittat opponi exceptionem solutionis, an poterit opponi exceptio acceptationis? vide late per Alex. in additio. ad Barr. in l. amplius non petitur, in fin. in ad. ff. in ver. liberatur. c. si. ff. rem rcaam haber. Gab. Saray.

b Absolutus. Vide Felinum in cap. de his hic allegat. vbi ponit regulam cum suis fallentiis.

c Procedit. Hoc tamen non habet locum de iure canonico. ita Felin. in d. ca. de his. iij. col. limita. ratio est, quia de iure canonico regulariter non punitur eadem poena per viam inquisitionis, quae per viam accusationis: vt ibi per eum.

d Soluerit. Dominus Fran. de Aret. tenet contra dictum Bald. in d. authent. qui semel. in c. si. de testib. col. ij. in si. ver. in glo. posita &c. per illum glo. sed vide ibi Felin. qui tenet contra: quia in veritate glo. hoc non bene probat, & ibi satis remissive in secunda columna:

e Cognoscere. De quibus vide Socin. in tract. fallen. in regula lxxxvij. fol. 10. vide longam apostillam ad Bar. in d. §. fin. super litera b.

f Aggravant. Quia ex perseverantia ponitur maior poena, text. fin. in l. vnica. supra, de sup. extact. lib. xj. & text. in l. iij. fin. verbis. C. de episc. audien. vbi Bal. per illum text. dicit, quod ille qui geminat delictum, non debet sperare veniam, & sic si aliquis impetraverit veniam a principe de secundo delicto non facta mentione de primo, talis gratia est surreptitia. de quo dicto vide Bar-

bat. capitulo super literis. de rescriptis. col. xxiiij. & vide Ange. in d. l. iij. vbi dicit, quod dictum Barto. in §. fin. hic allega. & ita servatur de consuetudine, de quo vide Barba. in c. fin. de ser. compe. xxvij. col. & in c. postulasti. eod. tit. col. xxix. per Felin. in c. si. de & de test. col. ij. per dom. Fran. de Aret. in cap. cum non ab homine. de iudic.

g Fuisse absolutus. Adde, quod si quis pro vno homicidio quod commiserat obtinuit gratiam, & deinde etiam pro secundo homicidio obtinuit aliam gratiam quod non valet secunda gratia, nisi fiat expressa mentio de prima, quia praesumitur obreptitia, text. est in l. iij. vers. his ergo. C. de episc. audi. & ibi illum text. ad hoc notat Guliel. de Cun. & Bald. & Roman. in l. de pupillo. §. si in pluribus. & ibi Ias. col. ij. in fin. vers. secundo num. §. ff. de oper. no. nuntiat. Et Barbat. in c. super literis. col. xxxiiij. ff. de rescript. dicit, quod vidit Bononiz quendam decapitari non obstante gratia, quam obtinuerat, quia tacuerat de primo homicidio & eiusdem absolutione, & remissione. Gab. Saray.

h Locum. Vide Anchar. in reg. peccati. colum. iij. vers. & ista faciunt: isto tit. lib. vj. qui in omnibus concordat cum d. Phil. Hier. Cuch.

In l. Ex poenalibus.

Argumenta.

- 1 Actio de peculio non datur in patrem, si non sit factus locupletior. C. in u. 4.
- 2 Pater quatenus pro filio teneatur.
- 3 Donatio non creditur filio data in administratione generalis concessa.
- 4 Pater pro delicto filij teneatur, &c.

quo locupletior est effectus. & num. 5.

- 6 Locupletior alium esse factum quis probare debeat.
- 7 Pater quo casu non teneatur de peculio.
- 8 Pater ratione officij publici pro filio precipue tenetur.

REGVLA LVIII.

EX pœnalibus causis non solet in patrem de peculio actio dari.

- 1 Ista regula intelligitur, † nisi quatenus pater esset factus locupletior: vt dicitur in l. iij. §. ex furtiua, supra de pecul. & no. per glo. hic. Et sic regula habetur pro limitatione gloſſ.

Primo circa regulam considerandum 2 est † quod pater pro filio regulariter tenetur quatenus est in peculio.

Quia concedendo illi peculium ex præsumpta eius voluntate videtur pater obligari, quatenus est in peculio: vt declarat Barto. in l. j. col. ij. in versu. Item ista æquitas. supra, de pe-

3 culto. † Et sicut in ista generali administratione peculij data filio non venit donatio. l. filiusfamilias. in prin. supra de donat. l. contra iuris. §. si. supra de pact. ita e. iam non venit illicitum & à iure prohibet. l. si procurator. supra de cõdit. indeb. ideo si filius ex delicto cõueniatur, pater de peculio non tenetur: vt tex. hic dicit: quia administratio limitata fuit in contractu, & non habet locum

b in delictis. b l. j. §. si filiusfam. supra, de his qui deieci. vel effud. ibi, in patrem non datur actio: quia ex contractu non venit. vnde publicatis bonis filij propter eius delictum, non intelligitur publicatũ eius peculij. l. iij. vbi Bal. C. de bonis proſcrip. dicit tamen Bal. ibi, quod speciali pri-

uilegio reseruatur patri peculium in solatium amissi filij: sicut e contra publicatis bonis patris. pe. nisi filij non publicatur. c not. Bar. p. r. illum text. in l. iij. §. sed vtrum circa fin. in versu. vltimo noto. supra de minor. Et ista regula limitatur, vt dictũ est,

4 † nisi pater ex tali delicto factus sit locupletior: vt est text. in d. l. j. §. ex furtiua. de pecul. & no. per glo. in l. cum ancilla. C. quod cum eo. in verbo, locupletior. vbi enumerat alios plures casus, in quibus solum obligatur pater vel dominus de peculio quatenus factus sit locupletior.

5 † Et locupletior dicitur factus, quando pater est in lucro cum alterius factura: vt probatur in l. ij. quis mancipijs. §. si. ff. de instito. in §. pen. qui incipit in auct. m. inst. quibus alie licet, vel non. & in l. verum. §. si. iendum. supra de minor. & dicit Bald. in l. fi. C. de vſucap. pro empr. quod dicitur factus locupletior, quando constat de vtilitate que in actu permanet, vel prouisum fuit necessitati, allega. l. sed an vltro. §. fin. supra de, negot. gest.

Et dicit Angel. in l. verum. in glo. j. supra de petit. hæred. quod ille videtur locupletior ad quem probatur fructus peruenisse: nisi ille probet se consumpsisse inutiliter.

Dicit tamen Ange. in consi. clx. pro decisione. in fi. quod non sufficit probare quod quis fructus in eius vtilitatem conuertisset: quia ex hoc non sequitur, quod factus sit locupletior: quia potuit conuertisse in vſus suos & familie, splendidius viuendo: & sic non remaneret locupletior.

d Sed certe satis esse videtur, si probetur fructus vel res ad aliquem peruenisse. Ex hoc enim videtur fundata mentio eius, qui dicit illum factum esse locupletiorẽ, nisi ipse postea probet de mala consumptione, per supradicta.

Ex

Ex quibus videtur, quod non rectè dicitur glo. in tit. quibus alie. non licet. §. a pen. in verbo, locupletior. dum inquit, quod dicitur quis factus locupletior si non sit pauperior. allegat text. qui hoc dicit in l. in pupillo. §. de sol. ibi: nam hoc ipso q non est pauperior factus, locupletior est.

Sed ad illum text. respondetur, quod intelligitur quod non sit pauperior soluendo & faciendo quod ab eo petitur: quia si non remanet in damno facta solutione: ergo illud habebat, erat sibi in lucro: & ita illum text. declarat Barto. in l. j. §. si impubes. supra commod.

6 † Et quis debeat probare alium esse effectum locupletiorẽ, not. Bald. in l. j. C. si aduer. credit. & in l. prædiorum. C. de prædijs min. Et ad supra dicta videndum est quod scribit Fran. de Cur. in consi. lxxij. princeps defunctus, in iij. col.

Postremo contra istam regulam videtur text. in l. iij. §. si. qui incipit, si filiusfamilias. supra de pecul. vbi filiusfamilias fuit in magistratu, & fecit litem suam, quo casu obligatur ex quasi maleficio inst. de oblig. quæ ex malef. §. si filiusfam. Et tamen ex tali quasi maleficio datur actio de peculio contra patrem. d. l. iij. §. fin. contra text. hic Fulg. in d. l. iij. §. ex furtiua. miratur de illo tex. & respondere esse speciale in tali casu: quia secundum eum talis obligatio est reducta ad similitudinem obligationis ex contractu: quia transit in hæredem. l. magistratus. supra de magi.

7 gi. conuen. † Et in alia obligatione ex quasi maleficio pater nõ obligatur etiam de peculio: vt probatur in d. §. si filiusfam. & d. l. j. §. si filiusfam. de his qui deieci. vel effud. Et ratio specialitatis videtur †: quia pater ratione publici officij magis, quàm in aliis, pro filio obligatur. l. quos. supra ad municip.

ADDITIO.

a In peculio. Adde Modern. in l. cum filius. ff. de verb. obli. & l. af. post Io. Fabrũ. in §. actiones aut. inst. de ac. b Delictis. Vide Bart. in l. quoties. la ij. supra de noxal. & Bald. in l. neque eius. alias est in C. ne filius pro patre.

c Non publicatur. Hoc dicit singulariter l. f. in repe. l. frater à fratre col. nu. j. ff. de cõditio. indeb. G. S. d Satis. Imò non sufficit, vt etiam tenet Angel. consi. lxxxij. Curtius senior consi. lxxj. col. iij. l. f. l. Nescenius. §. ij. supra de re iudica. & dixi in Contuc. Paris. §. xxij. num. 72. C. M.

In l. Hæredem.

Argumenta.

- 1 Heres eadem cum defuncto persona reputatur.
- 2 Statutum loquens de promissore, non habet locum in herede.
- 3 Heres ratificare potest quod defuncti nomine factum est.
- 4 Heredis factum idem cum facto defuncti creditur.
- 5 Pactum cum aliquo factum, per rigitur ad eius heredem. Promittens pro se, præsimitur pro suis heredibus promississe.
- 6 Promittens de facto suo tantum, heredem non excludit suum.
- 7 Declarandi potestas ad heredem non transmittitur.
- 8 Hereditate adita intelliguntur, que de herede dicuntur. Substitutio de heredibus facta intelligitur, si adierit hereditatem.
- 9 Heres qualiter executor in testamento dicatur dari.
- 10 Heres quando tunc demum quis dicitur.

o 9

REGULA XIX.

Hæredem eiusdem potestatis iurisque esse cuius fuit defunctus, constat.

- N**am hæres est quodammodo eadem persona cum defuncto. §. j. in auth. de iureiur. à morib. præstit. & bene dicitur text. ubi quodammodo, quod verbū denotat impropietatem. b. l. in suis. supra de libe. & posth. Quia vere alia est persona hæredis, & alia defuncti: vt not. Dom. in c. ij. in fide iur. cal. in fin. in vj. Et ideo in materia in qua verba proprie & vere accipi debent, hæres non reputatur eadē persona cum defuncto: vt probatur in l. qui Romæ. §. Augerius. de verbor. oblig. vbi ille qui promittit solvere illud in quo apparebit patrem suum debitorem esse: non tenetur, si de tali debito contra hæredem constitit. Et per illum text. dicit Aret. ibi post Dy. & Imol. quod debitor post mortem non dicitur debitor, dicitur hæres relinquit. & facit text. in l. cum ita datur, supra de cond. & demon. vbi conditio dandi non potest impleri in hærede Titij. & not. Bart. in l. sub diuersis, supra de condi. & demon. vbi concludit, quod iustus dare alicui sub nomine proprio, non potest dare hæredi. bene facit quod not. Bald. in d. l. j. col. fin. ver. pone statutum dicit. C. de excus. rei iudic. vbi inquit, quod si potestas debet habere decem pro executione facta contra condemnatos, non habebit decem si executio facta sit contra hæredem condemnati, quia hæres non est condemnatus.
2. Et ex his confirmatur quod not. Ang. in l. postulante. supra ad Treb. vbi voluit, quod licet si statutum dicit quod debitor capi possit & carcerari, habeat locum etiam contra

hæredem: vt Bart. ibi & doct. dicunt. Secus tamen est secundum cum si statutum loquatur de promissore. Quia non habet locum in hærede: quia licet hæres sit debitor, non tamen dicitur promissor: quia ipse non promissit. & sequitur Alexan. ibi, col. iij. Et ex prædictis tradit Socin. in consil. cccxij. præfens consultatio.

Et prædicta procedunt attentata vi & proprietate verborum. Sed quantum ad iuris interpretationem, hæres eadem persona cum defuncto reputatur: quia regulariter est eiusdem potestatis cuius fuit defunctus: vt text. hic dicit, & not. Petr. de Anchar. per istum tex. in consil. xxv. in fin. in questio. supra dicta. Et ideo factum nomine defuncti ratificari potest per hæredem. l. quo enim, in §. si procuratori. supra rem ratam habere. & not. Barto. in l. bonorum. colum. ij. in versic. quæro vtrum. supra rem ratam habere. cum similib. vt tradit Alexand. in d. l. si eius. in verbo, negotiorum. colum. iij. supra, si certum petat. & idem Angel. in consil. clxj. viso. colum. fin.

Et factum hæredis reputatur factum defuncti: vt not. Ang. in consil. clxxxv. Brunellus notarius. alleg. l. vxorem. §. agri plagam. de legat. iij. Et testamentum defuncti & hæredis vnum & idem reputatur: vt in no. q. tradit Paul. de Castr. in consil. lxxij. videtur dicendum. Et hæredi non potest opponi quod non sit nominatus in instrumento: quia nominato Titio, eius hæres nominatus videtur: vt not. Bald. in l. j. col. iij. C. quorum legat. & ideo non potest hæres improbare factum defuncti. l. si cum à matre. C. de rei vendica. l. si ad ea. C. de negot. gest. l. si vxor. ff. de bo. auth. iudi. possit.

Et in dubio pactum factum ab aliquo ad eius hæredem porrigitur.

l. si pactum. supra de probat. l. iurigentium. §. pactorum. §. de pactis. Et qui promittit se pro se etiam pro hæredibus promississe videtur, per gl. & Bar. in l. si sic. de verbor. oblig. cum similibus, vt tradit Alex. in consil. xij. per se quibus. col. penult. lib. 6. v. Et qui promittit tantum h. de facto suo, non excludit hæredem: vt not. Bart. in l. si se seruus. la. secunda. supra de condi. furt. Bald. in l. fin. C. de action. empr. cum similibus. vt Alex. scribit in consil. xvij. attentis narratis. col. fin. lib. v.

Et regula quæ hic ponitur, limitatur, vt supra dictum est. Et etiam non procedit in quibusdam casibus in quibus potestas quæ datur defuncto, ad hæredem non porrigitur, l. omnimodo. C. de in offic. testamen. l. si. C. de reuoc. don. & in l. iij. supra de ser. expor.

Vnde si potestas declarandi non transit ad hæredem vt not. Bar. in l. edita. C. de eden. in l. inter stipulantes. §. j. de verb. oblig. cum similib. vt Alexand. ibi tradit, & dixi in dicta l. edita. & facit text. in l. quia personales. sol. matri. & in l. j. C. de privile. do. cū sim. & facultas insinuationis donationem non competit hæredi: vt not. Aret. in consil. cxxij. in causa quæ vertitur in primo dubio. & ibi in ij. col. limitat & declarat regulam istius legis. Et adde, quod licet hæres reputetur eadem persona cum defuncto, vt supra dictum est. Secus tamen est in hærede hæredis quæ non reputatur eadem persona cū defuncto, vt not. voluit Paul. de Castr. in consil. cxcvij. visis dubiis. circa fi. lib. ij.

Postremo notandum est, quod prædicta omnia quæ dicuntur de hærede, intelliguntur aditæ hæreditate. l. iij. §. si quis ita. vbi Imol. de hæred. insinuat. facit text. in l. iij. §. si quis hæredi. supra de statu libe.

& in l. si in di. in princ. & quod ibi Bar. §. de cod. & demon. Et ideo substitutio facta de hæredibus, intelligitur si hæreditatem adituri. l. si plures. in fi. vbi glof. & Bart. supra de vulg. & pup. Et hæres datus executori in testamento, intelligitur si hæres sit cū effectu, ita quod adeat hæreditatem. l. Lucius. la. j. vbi Bart. C. de fideicom. lib. & no. Bart. in l. co dicillis. §. j. §. de ann. lega. Paulus de Cast. in d. l. si plures. & no. Bald. in d. l. fin. in princ. C. si pend. app. mors in toto. Et vbi inquit, quod hæres quis non dicitur, antequam testamentum aditione hæredis confirmatum sit. alleg. l. si seruus communis Martij. in princ. de stip. seru.

A D D I T I O.

Hædem. Dec. consil. cclxij. col. ij. Improprietas. Vide glo. in l. si me in vacuam. in ver. nec amittit. ff. de acquir. poss. & not. Bart. in l. prætor ait. §. huius edicti. circa princ. ff. de ed. & ibi dixi in apost. ad eum. G. S. Post mortem. In contrarium videtur text. in l. iij. §. penult. ff. de hæred. vendi. ibi. quamuis post mortem debere desit adita à venditore hæreditate: ergo ibi colligitur ex eo text. quod si adita non fuisset hæreditas debitoris, quæ quævis defunctus esset, adhuc tamen remaneret debitor. Facit quod notant Bart. in l. ij. ff. de cadaver. puni. la. in l. j. C. qui testat. facer. possit. Et idē Dec. j. cod. tit. in l. Neratius. quibus in locis concluditur, quod si quis fuerit ab aliqua ciuitate bannitus, nec mortuus in ea potest morari, vel sepeliri: igitur ex prædictis apparet tam in ciuilibus, quam in criminalibus debitorum morte debitoris non extinguuntur, cogita. Gabriel Saray.

Debitor. Et illum text. dicit ibi vnicum ad hoc Alexand. ibi in ij. col. in princ. & la. in princ.

Hæredem. Imo eo ipso videtur ratiff

- tificat. Bart. l. j. §. fin. fol. mar. Alex. consil. xcj. col. ij. libr. iij. consil. xcij. nu. 4. lib. iij. C. M.
- f Hæres. Et adde, quod quando hæres aliquid facit, vel exequitur ex dispositione defuncti, quod hæres necesse facere habet, tunc dicitur à defuncto & non ab hærede procedere. l. adoptivum. §. j. ff. de iur. dot. Barb. in reper. rubr. de reb. eccl. non alien. column. lxxvj. verfic. & ex istis sequitur. & in c. literis. col. ij. de rescip. H. C.
- g Promittit. l. latè in l. j. §. item si in factio. col. j. ver. fed aduerse. ff. de ver. oblig. vbi alleg. l. si necessarias. §. de vendendo. ff. de pig. actio. G. S.
- h Tantum. Adde, quod nec eum cuius est hæres. excludit Dec. consil. cccxiiij. num. 8. consil. cclxxxj. Nicol. Eueria. in loc. leg. lo. c. à natura dict. laxativarum. And. Tira. tract. r. tract. conuen. q. j. glo. vj. m. f. Boer. Dec. lxxvj. fed valde errant, vt dudum dixi ad Alex. consil. xvij. col. fi. lib. v. & nuper ad Phil. Dec. consil. cclxxxj. col. penul. C. M.
- i Addita. Alex. consil. xxxvj. nu. 11. libr. iij. & dixi in consuet. Paris. §. iij. nu. me. 6. C. M.

In l. Semper qui non. Argumenta.

- 1 Mandare quado quis presumatur.
- 2 Absens quando cõsentire dicatur.
- 3 Possessio quando emptori à domino censetur tradita.
- 4 Donatio causa mortis nudo pacto fieri potest, & n. s.
- 6 Rati habitio retrotrahitur, & equiparatur mandato.
- 7 Mandatum speciale an possit dari sola taciturnitate.
- 8 Delictum an putetur mandare,

- 9 *qui cum possit, noluit prohibere.*
- 9 *Possessio presumitur ratificari per fructuum perceptionem.*
- 10 *Laudum quando censeatur ratificatum.*
- 11 *Ratificari nequit quis, quod non suo nomine gestum est.*
- 12 *Ratum habere quis potest, quod in sui præiudicium nomine alieno est gestum.*
- 13 *Ratificatio intra quod tempus fieri debeat.*
- 14 *Homicidium simul commissum licet rursus fieri nõ possit, ratum tamen haberi poterit.*
- Declaratio semper fieri potest.*
- 15 *Ratum haberi potest, quod homine impediente fieri non potest.*
- 16 *Ratificatio nulla est eius, quod nullum est.*
- 17 *Ratificatio non sufficit, vbi mandatum lex requirit.*
- Ratificatio non est verè idem cum mandato.*
- 18 *Aequitate cessante ratificatio nõ facit mandatum valere.*

REGVLA LX.

Semper qui non prohibet pro se interuenire, mandare creditur. Sed si quis ratum habuerit quod gestum est. obstringitur mandati actione.

Vo sunt dicta. circa primum gl. & bene exemplum ponit. secundum l. qui patitur. supra mandati. Et ista regula & text. in d. l. qui patitur. intelligitur ꝑ quando quis est præfens, & non contradicit, vt not. Bald. in l. j. supra de nego. gest. & sequitur

De ratificatio nõ potest fieri pro parte et pro parte de elec. de z. vel fact. de caus. de p. m.

quitur Alexand. in l. sæpe. in char. 9. col. xxxiiij. ver. vij. saluari potest. supra de re iudic. & Bar. hoc idem dicit in l. si pecuniam. C. de neg. gest. Et verba satis cõueniunt: quia illud verbum patitur, arguit præsentiam: & eodem modo verbum illud non prohibet.

Sed tamen considerandum est, quod ista regula, & d. l. qui patitur. intelligitur quando tractatur de utilitate eius qui patitur, & non contradicit: vt not. per glo. in dicta. qui patitur, & no. Bar. in l. j. supra, de nego. gest.

Et tali casu idem videtur in absentia. Quia si fiat actus in quo agatur de utilitate absentis, statim quod ille absens scit, & non contradicit, consentire videtur: vt not. Bart. in l. quo enim. supra rem ratam hab. alleg. l. si absentis. & quod ibi not. per glo. & Doct. C. si certum petatur, & sequitur Ab. in cap. nonne. in fin. de præsumpt. & sic data sciencia in vtroque non videtur differentia inter absentem & præsentem. Nam sicut præfens qui tacet, videtur consentire, quia de eius utilitate agitur: eadem ratio videtur in absente postea quam scit, & non contradicit. Et secundum hoc regula videtur generaliter procedere. & ad istam regulam facit tex. in l. j. §. magistrum autem. supra de exercit. ibi: si scit, & passus est eum in nave magisterio fungi, ipse eum imposuisse videtur. & ad idem facit tex. in l. j. C. de acqui. poss. vbi ꝑ possessio emptori tradita videtur à domino qui scit & patitur illum esse in possessione.

Et secundum istam regulam in notabili questione. consuluit Petrus de Anchar. in consil. lxxij. motiva iudicis. in vers. quo ad quartum, & Alex. in consil. cxx. ponderatis. lib. v. col. ij. Et per d. l. qui patitur. concludit Socinus in consilio cxij. multum abudè. col. iij. quod ꝑ sola præsentia do-

natarij tacentis facit donationem causa mortis, quæ hodie potest fieri pacto nudo, iuxta gl. in l. eum patitur. §. Mæuius. de leg. ij. quia cõuenitur de utilitate sua præsumitur consentire. d. l. qui patitur. & hoc idem voluit Angel. in terminis in consil. clxxxv. ex themate prædicto. col. ij. in hoc tamen contrarium voluit Aret. in l. ij. verfic. circa secundam qualitatē. & c. de leg. j. Et secundum opinionem Aret. cõsuluit dñe. ff. m. vltra motus: quia sicut Bar. in l. iuris gentium. §. quinimò. col. v. & in l. sicuti. in prin. ff. de pact. interpretatur. l. si quis argenti. C. de donat. vt non habeat locum in pacto præsumpto, quia cõcurreret duo specialia: q. fieret donatio pacto nudo & præsumptio: sic etiam dicit Aret. in d. l. iij. licet hodie pacto nudo etiã fieri possit donatio causa mortis, secundum glo. in d. §. Mæuius. hoc intelligitur pacto nudo expresso, & nõ in præsumpto. & quia dicit ipse quado quis donat præfenti & tacenti, nõ videtur pactum, sed pollicitatio. l. ex pollicitatione. de pollicit. & hoc confirmatur ex his quæ dixi in rub. C. de pact. l. l. g. Hof. in sum. de pact. in prin. ibi in idem placitum & cõsensum, & in l. pactum. supra de pollicit. ibi, duorum cõsensum arg. conuentio. & licet quandoq. etiam ex cõsensu vnus à lege pactum inducatur: vt not. Bar. in l. j. C. de pact. cõsi. vt tradit ibi Alex. illud non est pactum simpliciter, sed secundum quid: sicut distinguitur contractus à quasi contractu: quia in cõtractu cõsideratur expressus cõsensus: in quasi contractu, tacitus, in sit. de obl. ex quasi contractu, in prin. Et ideo in proposito. licet nudo pacto hodie etiã possit fieri donatio causa mortis: intelligitur de pacto nudo verbis expresso, & nõ videtur habere locum in isto casu. In quo videtur potius pollicitatio, quam pactum: vel saltem est pa-

Hic ad m. m. s. i. s. i. fam. a. a. te pa. de ff. ad m. cedo.

17
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

quitur Alex. in cōsil. cxxvij. vīso instrumento. col. j. & in cōsil. clxxij. p̄spectis verbis. in fin. lib. v.
 9 † Et ex perceptione fructuū probatur ratificatio possessionis, vt tradit Alex. in cōsil. lxxxvij. quoniam. col. fin. in prin. eod. lib. v. vbi alleg. decisio nē Rotæ cxlvj. item licet amicus. Et receptione census ratificatio cōtra-ctus inducitur: vt not. Bal. in cōsil. clxxxiiij. ad intelligētiā. lib. ij. secun- dū nouā formā. alleg. l. si prateritus. C. de contratab. & l. si proponā. §. j. vbi bonus text. s. de inoff. test. & respōdens alicui de fructibus, videtur ratificare cōtractū: vt idē Bald. dicit in cōsil. ciiij. videtur. in prin. in ij. lib. Et agēs ex cōtractu videtur ratifica- re cōtractū: vt not. Bal. in cōsil. xiiij. punctus. lib. v. & idē Ang. in cōsil. clj. vīso. col. fin. Et qui exigit rationem administrationis videtur ratificare gesta per illum qui administravit, vt not. Pau. de Cast. in cōsil. j. secun- dum nouam formam. in antiq.
 10 † Et quādo laudum ratificatum di- catur, tradit Soci. in cōsil. cxxx. vīso cōpromisso. col. pen. & talis ratifica- tio potest fieri etiam pēdente iudi- cio: vt not. Alexan. in cōsil. s. alleg. cxxvij. vīso instrumento. col. j. lib. v. & talis ratificatio potest fieri etiam parte absente: vt notat Bart. in l. quo enim, in fi. s. rē rat. hab. & in l. Pom- ponius. col. ij. vers. item ex eod. m. supra de neg. gest. quia pēdet à sola voluntate ratificātis: ideo potest fieri parte absente. & idē Bart. in auth. sacramenta puberum. col. ij. C. si ad- uer. vendit. cum simil. Alexā. scribit in cōsil. cxxvj. vīsis. in fine lib. v. & per ratificationē actus attribuitur ratificanti: vt notat Bart. in l. si pecu- niam. C. de negotiis gestis. Socin. in cōsil. clvij. vīso proceff. col. ij.
 11 † Prædicta regula intelligitur quan- do fuit gestum nomine ratificantis, aliās nō potest ratificari: vt habetur

in alia reg. ratum. eod. tit. in vj. & ad idem text. in l. si pupilli. §. sed si ego. vbi Bar. s. de neg. gest. & in l. si ser- uis. s. de preca. & in ca. cum quis de sent. ex. c. in vj. Et ista conclusio procedit, q̄ ratificatio non potest fieri isto respectu, q̄ negotium ad me tra- hatur. Secus est quod præiudicium meū: quia in præiudiciū meū pos- sum ratū habere quod nomine meo gestū nō fuit: vt no. Bar. per illū tex. in l. si fundus. §. j. s. de pig. & not. per gl. in d. reg. ratum. Et hoc solū habet locū in casu d. l. si fundus. §. j. quia res non poterat habere effectū sine tali ratificatione, quia erat pignora- ta res aliena in qua ius pignoris con- stitui non potest, nisi domino con- sentiente: secus si res absq̄ ratifica- tione potuisset sortiri effectum: quia tunc etiā in præiudiciū ratificātis nō potest ratificari quod nō fuit gestū nomine ratificātis: & fuit ista distin- ctio aliquorum, vt Bar. refert in d. l. j. §. sed & si cū quis. s. de vi & vi arma. & sequitur Perus. in d. reg. ratum. per text. in d. c. cum quis. de senten. ex cō. in sexto. vbi patet, q̄ non possum ratificare etiā in præiudicium meum quod nomine meo factum non fuit. Bar. tamen in d. l. j. §. sed & si cū quis. breuiter tradit doctrinā, q̄ gestum nomine alterius nō possum ratifica- re trahēdo ad me negotiū, ita quod ego dicar commississe illud delictū, vel illud negotiū fecisse. Sed si volo habere ratū in præiudiciū alicuius iuris mei possum, d. l. si fundus. §. j. & in l. mater tua. C. de rei vend. vbi si quis vendit rem meam nomine suo, possum ratum habere vt mihi præiudicem in dominio & reuendicatio- ne: sed non possum agere ex vendi- to contra emptorem.
 13 Secundo regula principalis limita- tur, dū modo fiat ratificatio. j. tēpus ē infra quod actus qui debet ratifica- ti fieri potuisset: vt est tex. in l. bono-

rū. s. rē rat. ha. ad idē tex. in l. j. in prin. s. de app. reci. vbi ratificatio appel- lationis interposita debet fieri. j. tē- pus datū ad appellandū. s. no. per gl. in d. reg. ratificationē. & in c. quam sit. de elec. in vj. & per illū text. in d. j. bonorū. infert Abb. post Ant. de Bur. sibi in fi. in c. cum venissent. col. ij. de resti. spo. q̄ si quis tanquā gestor negotiorum meorū nomine meo accepit possessionē, & sit spoliatus ante- quā habuerit ratū, illa ratificatio ni- hil operatur: & sequitur Alexā. in l. quod meo. in prin. col. ij. de acq. pos. & Corn. Perus. in cōsil. cx. in iudicio diuiso. col. pe. in prin. lib. ij. Et facit quod not. Barr. in l. si vxor. §. si quis vxorem. s. de adul. vbi per illū tex. in d. l. bonorum. dicit, q̄ ratificatio po- test fieri re existente in eodem sta- u: aliās secus. & not. Salic. in l. fin. post Bal. C. ad Maced. cum simil. vt tradit Alex. in cōsil. lxxxvij. vīso. col. pe. li. v. & in d. l. quod meo. in prin. col. ij. j. Et hoc quod dicitur de re integra, li- mitatur, vt in notabili casu scribit Corn. Perus. in cōsil. xxxvij. memi- ni. col. fin. lib. ij.
 Item quod dicitur in d. l. bonorum. ha- bet locum in ratificatione quæ respicit fauorem ratificantis: secus verò est in odium & præiudicium eius: quia ratificatio fieri potest, licet actus principalis fieri non pos- set: vt patet † in homicidio semel commissio, quod iterum fieri non potest, & tamen ratificari potest, ca. j. de homic. in vj. & in d. l. j. §. sed & si cum quis. de vi & vi arma. & not. Ang. in l. bonorum.
 Item & secundo d. l. bonorum. non ha- bet locum in declaratione quæ sem- per fieri potest: & no. Bal. per illum text. in l. sed & si quid. §. interdum. in ver. quod ergo. supra de vsuf. & refert & sequitur Arc. in l. j. §. si quis ita. col. iij. de ver. obli. & hoc idem dicit Ang. in l. cum proponas. col.

1255
 anet
 in qm
 Ogla
 Feb. 11
 37.

n. g. ubi agens secus. Kach.
 et adde q̄ p̄iudicentis in statu
 in qm q̄d vbi illud appo

col. j. in gl. fi. C. de bo. auth. in l. post. ubi simpliciter alleg. l. heredes palam. ver. sed si notam. supra de test.

Tertio quod dicitur in d. l. bonorum. procedit quando actus non potest fieri propter dispositionem legis, **25** prout inquitur: si secus autem si factio hominis actus fieri non potest: quia ratificatio tam non impeditur. l. cum decem. §. fi. & in l. si quis offerenti. §. fi. §. de solut. & ita Bart. dicit in d. l. bonorum.

Quarto limitatur, ut Alexan. tradit in consil. lxxvij. quoniam. col. fin. in prin. lib. v.

Quinto limitatur, ut per Cuma, in consil. cxvij. Innocen. vij.

Ultimo limitatur, ut per Barto. in l. j. C. qui admittit.

Tertio, regula principalis fallit, ubi agitur de preiudicio tertij: quia ratificatio fieri non potest, ita quod in al. tertius §. preiudicium retrahitur, arg. l. si partem. §. fi. §. quemad. serui. amit. ut Bart. concludit in l. cum de indebito. §. si procurator. & in d. l. bonorum. §. rem rat. hab. ij. not. Ang. in consil. cclxxvij. tutor. in fi. Alex. in consil. lxxvij. viso. col. iij. lib. v. & idem Bart. in l. aliena res §. de pign. act. in prin. ubi concludit, quod ratificatio domini facta de obligatione facta per alium eius nomine, non preiudicat illi cui ipse dominus rem vendidit: si obligavit. Et circa hoc notabilem questionem ponit Bald. in rubr. extra de sum. Trin. col. pe. ver. sed incidit quæstio de facto.

26 **Quarto**, si regula principalis intelligitur, quando actus qui debet ratificari validus fuit: secus si nullus fuisset, qui ratificari non potest: ut not. scribit Per. de Ancha. qui ponit istam regulam, in consil. cxxij. vnus ex procuratoribus, & idem no. Bart. in l. quod obseruare. supra de offic. proconsul. in j. oppo. ubi inquit: ratificatio non potest fieri de actu nul-

lo, ita quod actus confirmetur a tempore: quod nulliter factus fuit: sed actus nullus bene potest ratificari, ita quod ex nunc valeat ratificationis. & sequitur Alexan. in consil. lxxvij. viso. col. pen. lib. v. supra alleg. Et videndum est ad prædicta quod Aretin. tradit in consil. cxxvij. eximie domine. col. ij. & ibi de materia, & consilio sequenti.

17 **Quinto** fallit, si quando mandatum pro forma h. a lege vel statuto requiritur: quia tunc non sufficit ratificatio: ut Bald. dicit in l. ex curorem. col. iij. versic. sed si notarium. C. de execut. rei iudi.

Et similiter reg. non habet locum in materia ficta: quia si statum vel lit. quod mandatum testibus probari non possit, ratificatio tamen poterit probari, ut not. Bald. in l. obseruare. §. fi. in xj. q. §. de offi. proconsul.

Ultimo, regula procedit secundum fictionem: quia in veritate aliud est mandatum, & aliud ratificatio: ut not. Bart. in l. is qui pro emptore. col. iij. supra de vsucap. Et talis fictio, fundatur in æquitate. l. postliminij supra de ca. & ideo cessante æquitate, ista regula non habet locum, ut Alex. concludit in consil. lxxvij. colum. pen. in v. lib. supra alleg.

A D D I T I O.

a Prohibet. Pro quo facit tex. in l. Sabinus §. communi diui. qui tex. not. probat etiam conclusionem, quod præsens & tacens quando agitur de eius præiudicio, dicitur aliquatiter consentire, & sic non in totum. H. C.

b Contraarium. Idem Dec. in rubr. in fi. C. de pact. & quos latet citat Andr. Tiraq. reper. l. si vnquam. ver. donatione largitus. nu. 118. licet contra alleget, nu. 139. C. de reuoc. don. C. M.

c Retrahitur. Vide Felin. in c. sicut. lo. ij. de simo. fi. col. vbi ponit regulam ix. fallen. & latas remissiones in materia: ultra quem vide Abb. & Fel

Felin. in c. nonnulli §. sunt & alij. de rescript. col. iij. & in cap. causam. de iudic. col. pen. versic. sed deueniendo, &c. ubi ponit quod secundum magis communem opin. sententia lata contra falsum procuratorem potest ratificari, quod tamen limitat xij. modis. & idem in c. j. col. pen. & vlt. de re iud. & Anchar. & doct. in d. regu. ratihibitione. lib. vj. & idem quod Felin. in d. c. causam. dicit las. in l. licet. C. de procur. vbi ponit xij. limitationes in pen. col. ver. in vltim. parte. gloss. & las. in l. qui in aliena. de acquire. hæred. col. iij. versic. gloss. in versic. rem ratam haberi. vbi dicit, quod ea quæ a principio non possunt explicari per procuratorem, non possunt haberi rata. & eundem in l. nec is. §. j. de acquire. hæred. col. ij. vbi dicit, quod ratificatio non extenditur ad ignorata. & quæ sint necessaria ad hoc, ut ratificatio teneat, vide Barbat. c. nonnulli. §. sunt & alij. de rescript. col. vij. in prin. ubi etiam tractat istam materiam: & quibus modis fiat. vide eundem in c. ex parte decani. de rescript. col. x. & circa id quod dictum fuit de procuratore falso, vide Felin. in c. j. & vlt. col. de re iudica. & in c. post cessionem. vj. col. versic. secundo declarat, &c. de proba. & quando habeat locum, vide per eundem in c. prudentiam. de offic. deleg. col. pen. versic. nunquid. & ibi Barb. col. iij. H. C.

d Mandatum. vide Felin. d. c. sicut. fin. col. in fine, ubi refert tenentes hanc opin. & las. l. si quis mihi bona. §. iustum. de acquire. hæred. col. vj.

e Delictis. adde Bald. post gloss. in l. si pupillus. §. si Titij. ff. de negot. gest. latissime Salic. post Bald. in d. l. non ideo minus. hic allega. Canon. in c. ij. de ordin. cognit. Angel. Aretin. in tract. Maleficio. in versic. Sempro. mand. & ibi per addi. in versic. nunc quindecimo. & quid operetur in de-

lictis, vide Abb. c. cum vos. de his quæ sunt a prælati. &c. & finaliter vide Angel. in l. Iulianus. j. col. supra qui satisda. cog. quod si mando tibi quod occidas talem, & tu iam occidisti, quod non teneor, nec ex mandato, nec ex aliqua ratihibitione, de quo per las. in repl. quominus. supra de flumi. H. C.

f Tempus. Vide las. in l. is qui pro emptore. de vsucap. col. xxxvij. versic. secundus articulus est de extremo. &c. ubi late declarat materiam ratihibitionis, & domi. Philip. in reg. contra. §. eod. versic. quarto limitatur, &c. & adde vnum, quod actus medius impertinens impedit ratihibitionem retrahit. gloss. est sing. in l. si indebitus. §. j. ff. rem rat. hab. & ibi Bart. & in l. si vxore. §. si quis vxorem. de adult. Bald. in l. fin. C. ad Maced. Hierony. Cuch.

g Alterius. Vide las. in l. filio quem patet. col. j. de liber. & posthu. & in l. is qui pro emptore. de vsuc. co. xxxvij. versic. tertia ratio. ubi late tractat materiam ratihibitionis: & an possit fieri dieferiata in honorem Dei ibi, col. xxxvij. in fi. H. C.

h Forma. Adde Bart. post Bald. in c. ex parte decani. de rescript. col. xxx. ver. item dicit hic Bald. &c.

In l. Domum suam.

Argumenta.

- 1** *Aedificare qui venatur, rescire domum non prohibetur.*
- 2** *Rescire non dicitur, qui rem penitus lapsam restituit.*
- 3** *Novum non dicitur, quod prius destructum reparatur.*
- 4** *Aedificare potest quis in suo liberè, modo in alienum nil immittat.*

D REGVLA LXI.
Omum suam rescire vni-
Philip. Dec. p

conique licet, dum non officiat inuito alteri quo ius nō habet.

- I**sta regula intelligitur in casu, in quo quis non habet potestatem ædificandi de nouo: † nam prohibitus ædificare non prohibetur reficere, vt hic dicitur. Et vltra gloss. exemplificari potest, in c. consultuit. de iudicis. vbi Iudæi qui prohibentur synagogas de nouo constituere, non prohibentur antiquas reficere: quia aliud est facere, & aliud est reficere. l. ij. §. reficere. supra de iur. aduq. priuat. Et ideo prohibitus facere de nouo, non prohibetur reficere: vt hic, & d. c. consultuit. & in l. iij. C. de operis publicis. & in l. j. §. si quis ædificium. supra de operis noui nuncia. facit quod not. per gloss. in cap. j. in verbo, domum. de relig. domib. in vj. in clem. fin. de rescipr. in verbo, creatum. Et ex his cōprobat̄ quod dicit gloss. in l. j. §. penultimo. in verbo reficere. supra de mortuo inferen. & sequitur Bartolus in dicta l. j. §. si quis ædificium. quod propria & stricta differentia est inter verbum facere & reficere.
- a** Et ista conclusio limitatur, † nisi res in totum fuerit destructa: quia tunc reficere rem in totum destructam est proprie facere: quia de totali reparatione iudicatur idem quod de noua constructione: vt not. per gloss. xvij. q. ij. in c. de monachis. & in c. iij. de iure patron. & not. Bald. in l. fin. vt proponis. l. ij. C. de nupt. Host. in summa de ecclesiasticis ædific. in fi. & facti text. in l. qui tamen. in prin. §. quib. mod. vsus fruct. amitt. in l. si ita legatum. §. fi. de leg. j. cum similib. vt late tradit Alex. in d. l. si quis ædificium. & Felin. b in c. cum accessissent. in fi. char. de constit.
- 3** Sed † tamen considerandum est, quod licet res in totum destructa sit, remaneat tamen vestigia prioris ædificij,

vt de facilius reparatio permitti debet. arg. l. fi. §. de decur. & quod not. Bart. in l. j. de adu. diuer. iud. & facit glo. in c. accessissent. vbi fit reparatio dignitatis in totū destructæ. Et non est nouum quod aliās statutum fuit, licet renouetur. xxij. q. j. in c. Accatius. & xxxij. q. j. in c. non satis. facit tex. in l. rem non nouam. C. de iud. Vnde q. in totum res destructa reficitur, non videtur res noua. & in casu c. consultuit. Iudæi qui prohibentur nouas synagogas erigere, non videtur, quod prohibentur reficere synagogam in totum destructam. licet Abb. ibi aliter velit: ex quo ecclesia tolerat Iudæos: & verda d. c. satis conueniunt, dum dicitur, si corruerint antiquæ, toleratur quod eas reedificent. Ista enim verba etiam ad totalem destructionem adaptari videntur: vnde secundum subiectam materiam hoc debet iudicari, quia secundum subiectam materiam statutum quod loquitur de faciēte, habet locum in reficiente: vt Alex. tradit in consil. cix. viij. col. penult. lib. iij.

4 Secundo † regula etiam intelligi potest in eo qui haberet potestatem ædificandi c, secundum regulam. l. altius. C. de seruit. quæ habet locum dummodo ille qui ædificat in suo, nō immitat aliquid in alienum, vt gloss. hic dicit per l. siour. §. Aristo. §. si seru. v. v. Et alias limitationes ad d. c. tradit Barth. Veron. in tract. de ser. vrb. præd. in tit. de solo & area. Alex. in consil. clxxij. opportunè considerans. lib. ij. & quod not. Bart. in l. fi. in fi. C. de ser. & d. l. altius. amplius, vt per Abb. in cōs. lvij. in quaest. col. iij. lib. j. Corn. in consil. xc. viso. col. v. lib. ij. & Socin. in consil. cxlj. considerata. in prin.

A D D I T I O.

a Aliud. Alex. consil. cxc. nu. 7. nu. 22. lib. ij. C. M.

Felin

- b** Felin. & idem Felin. in d. c. consultuit. de Iudæ. & Iaf. in rep. l. quominus. col. penult. de fluminib. vbi per duas col. tractat materiam nostræ regu. & eundem post alios in l. j. §. si quis ædificium. §. de no. oper. nuncia. & dom. Philip. in d. c. cum accessissent. colum. fin. in fi.
- c** Adificandi. Adde Iaf. in l. ex hoc iure. col. ij. de iur. & iure. & de mi. Philip. in regula, nullus videtur. & quæ ibi dixi.

In l. Hæreditas. Argumenta.

- 1** Hæreditas successio dicitur, possessio vero bonorum, ius succedendi.
- 2** Hæreditas etiam dici potest ante aditionem.
- 3** Aditio sola non sufficit, vt hæreditas dici possit.
- 4** Petitio hæreditatis quando hæreditas vel fideicommissario datur.
- 5** Petitio hæreditatis non datur hærediti qui possessionem semel apprehendit.
- 6** Hæreditas an desinat dici per solam possessionis apprehensionem.
- 7** Filia renuntians hereditati patris, non excluditur ab hereditate fratris.

R E G V L A L X X I.

Hæreditas nihil aliud est, quam successio in vniuersum ius quod defunctus habuit tempore mortis.

- 1** Hæreditas † ergo est successio, vt hic dicitur, & in l. nihil supra de verb. signi. Et bonorum possessio est ius succedendi: vt not. Bart. in l. ij. §. bonorum. §. de bon. possess. De quo videndum est quod dixi in rubr. C. qui admit. col. antepen. Et istam

diffinitionem hæreditatis quam Iurisconsultus hic ponit, declarat Bart. in rubr. §. de acquir. hered. dicens q. ista diffinitio loquitur de successione iuris: quia mortuo testatore succedit quoddam ius quod hæreditas appellatur, & personam defuncti sustinet in omnibus iuribus quæ habuit defunctus. l. hæreditas in multis. supra de acquir. rer. dom. l. mortuo. supra de fideiuss. & idem Bart. in l. nam & seruis. in §. qui negotia. supra de negot. gest. dist. it. quod hæreditas repræsentat personam defuncti, & non hæredes futuri.

2 Et hæreditas dicitur † antequam adita sit per hæredem: & adita hæreditate, amplius non dicitur hæreditas, vt not. per glo. in l. j. §. veteres. in gloss. magna. §. de acquir. hered. in l. eius qui in verbo, hæreditatis. §. de her. pet. & not. Bart. in l. ij. in prin. d. fi. §. de bonor. poss. vbi inquit, quod postea quam adita est hæreditas confunditur cum patrimonio hæredis. l. sed si plures. §. si filio. §. de vulg. & pup. & vbicumque post aditionem appellatur hæreditas, est impropria loquutio. vnde in titu. de petitio. hæreditas. dum dicimus petere hæreditatem, intelligitur nos de clarari esse hæredes. l. licet minime. §. de pet. hered. & idem Barto. dicit in rubr. supra de acquir. hered. & in d. l. j. §. eius. si certum petatur:

Et ista conclusio intelligitur post aditam hæreditatem & apprehensam possessionem: secus videtur ante adeptam possessionem: † quia sola aditio non facit, quominus etiam hæreditas dicatur: vt not. Aret. dicit rubr. supra de acquir. hered. vbi ad hoc alleg. Bartol. singulariter in l. fin. supra de fidei commissis. hæred. pet. vbi Barto. sequitur gloss. in l. j. cod. titu. in verbo, hæreditas. quæ dicit, quod solum hæredi vel fideicommissario datur petitio hæ-

reditatis antequam sit consecutus possessionem bonorum hereditatis. Sed post acquisitam possessionem si desinat possidere, habet rei vendicationem, & non petitionem hereditatis, & Bart. rationem adducit: quia postquam heres adeptus est possessionem, desinat esse res hereditaria: ut supra dictum est, & sic Bart. videtur hoc intelligere post acquisitam possessionem, ut ista ratio conueniat quaestioni: & dictum glos. & Barto. tenet Alexan. in consil. lxxxix. viso puncto. in prin. lib. ij. & in consil. xciiij. in causa & lite. in ij. col. lib. ij. ex quo infero vbi concludit, quod petitio hereditatis, & interdictionum quorum bonorum non datur heredi qui semel apprehendisset possessionem, per illam rationem: quia per apprehensionem desinunt esse res hereditariae, & ideo glos. not. in c. j. de consec. in vj. in glos. magna. circa fin. instruit agentem petitione hereditatis, vel interdictione quorum bonorum, quod non dicat se possidisse post mortem defuncti: quia illa remedia non competere post acquisitam possessionem, & ita sequitur Ancon. de Butr. in consil. lxxij. viso libello. in prin. vbi refert rationem Bartol. & sequitur. Et sic conclusio praedictorum videtur, quod hereditas dicatur, & res hereditariae dicantur ante possessionem acquisitam: & sic per aditionem solam non defecit esse hereditas.

Et hoc confirmatur secundum Aretin. in d. rubr. de acquir. hered. quia licet per aditionem dominii verum hereditatis vitium sit cum patrimonio heredis. d. l. sed & si plures. §. filio. de vulg. & pupil. quia tamen adhuc non est facta incorporatio, retinet nomen hereditatis: sicut in simili videmus in fisco, cui licet bona vacantia ipso iure acquirantur. l. j. §. an bona. supra de iure fisci.

tamen ante incorporationem non censetur eodem iure eum aliis bonis incorporatis, ut not. Bart. in l. in omnibus. §. de diuer. & temp. prescri. Contrarium tamen expresse tenet Paul. de Castr. in d. l. j. supra de fideicom. hered. pet. dum inquit, quod ratio Bart. non est bona: quia illud quod ipse dicit, quod per apprehensionem possessionis desinat esse hereditas, etiam habet locum ante adeptam possessionem: quia per solam aditionem videtur res desinere esse hereditariae, & pariter desinit esse hereditas. & hoc verius videtur: quia per aditionem dominium & omnia iura transeunt in heredem. l. cum heredes. in prin. §. de acquir. poss. & ideo statim desinit esse hereditas: quia bona sunt heredis qui adiuu. Et non obstat simile de fisco: quia dato quod plus iuris habeat fiscus & etiam heres in bonis incorporatis & apprehensis ratione possessionis: hoc non tollit quin desinat hereditas esse per aditionem, ex quo dominium transferatur in heredem, ut dictum est.

Et retenta ista conclusione, quod post aditionem non dicatur esse hereditas, consului extra montes Valentie in Delphinatu, quod renuntiatio quam fecit filia patri de hereditate patris, non excludebat illam ab hereditate eius fratris, quia mortuus erat adita hereditate paterna: quia post talem aditionem non dicitur hereditas patris, sed fratris, per supra dicta. Et in terminis de renuntiatione consuluit Angelus consil. lxxij. domi. Gillius. col. ij. & sequitur Alexand. vbi alia similia inducit in l. j. §. veteres. §. de acquir. posses. col. ix. ver. expressius. Ang. & idem in terminis de renuntiatione tenet Paul. de Cast. in l. Paulus. §. j. de acquir. hered. vbi dicit Oldrad. ita consuluisse: & sequitur ibi Aretin. per

per text. in l. qui filij. §. de iis quibus ut indign. & idem Aretin. in consil. cxj. in praesenti consultatio. & idem Rom. in consil. cxlvij. circa primum. Benedictus Capra, in consil. xij. & si viso. & Corn. Perus. in consil. cccv. in hac consultatione. lib. iij.

ADDITIO.

Hereditas. Hanc opin. tenet Ias. in rubr. de acquir. hered. ij. col. vers. tu dic quod imò &c. & in l. j. §. veteres. de acquir. posses. col. x. versic. circa conclusionem, &c. & in lxxij. col. ponit quaest. do. Philip. Dec. licet loquatur in statuto: & dicit hanc esse communem opin. & in xiiij. col. ponit quaest. de muliere prohibita nubere extra ciuitatem cum hereditate, prout est Mediolani: an postquam est adita hereditas, si contrahat, perdat hereditatem, & quod hereditas post aditionem non dicatur proprie hereditas: tenet Floren. in l. veniunt. ff. famil. ercisc. & Ias. in l. eius. §. quod si stipulatus. si cert. pet. & per eundem do. Phil. in consil. lxx. col. ij. visis duobus. H. C.

In l. Qui sine dolo.
Argumenta.

- 1 Culpa lata est dolo equiparanda.
- 2 Moram incurrere non dicitur, qui litigandi causam iustam habere inuenitur.

REGVLA LXIII.

Qui sine dolo malo ad iudicium prouocat, non videtur moram facere.

ibi, sine dolo malo, subaudi: vel lata culpa, ut not. per gloss. & Bart. in l. quod te. col. iij. in verbo, venio ad vltimum. supra si cert. pet. & ad hoc facit: quia lata culpa dolo equiparatur. l. q. Nerua. §. depositi. l. j. §. j. supra, si mens. fal. mod. dix.

In text. ibi, non videtur dolo facere, & sic non est in mora, exemplum ponitur per gloss. in l. si quis solutione. §. de vsur. ad idem text. in l. sciendum. eod. tit. & in l. iij. §. si quis paratus. ff. quod vi aut clam. Et hoc intelligitur quando iustam habet causam litigandi: ut probatur in iuribus praedictis. Secus si non habet iustam causam, quia tunc per interpellationem in mora constituitur: ut not. Bart. in d. l. quod te. & est text. qui ita intelligitur in l. nemo. §. j. supra de verb. oblig. dum ibi dicitur moram committi ab eo qui voluit litigare. & not. Bart. in l. seruum. §. nunc videamus. in l. qui Romae. §. Scia. de verb. obligatio.

Secundo regula intelligitur antequam mora sit commissa. Sed post moram commissam mora non purgatur: licet quis velit ad iudicium prouocare. l. fin. supra de condi. furt. vbi Paul. de Cast. ita concludit.

In l. Ea quae raro.

Argumenta.

- 1 Leges ad ea quae ut plurimum accidunt, applicari solent.
- 2 Leges etiam fiunt de his, quae naturaliter contingunt.
- 3 Iure speciali quod conceditur, in consideratione esse non solet.
- 4 Matrimonium inter prohibitos valet, sub conditione, si Papa dispensabit.
- 5 Ratio eius nulla habetur, quod ad solius principis voluntate pendere noscitur.

REGVLA LXIII.

Ea quae raro accidunt, non temere agendis negotiis computantur.

Notandum quod de his quæ raro accidunt, non debent reguliter, nulla ratio habetur apud legislatores. Ad idem textum in l. i. in ad e. §. de leg. cum similibus per gl. in c. per literas. de desponsat. imp. Non rarum & nunquam æquatur. coram. de off. de leg. Et quod raro contingit, miraculum est: ut dixit textus in auct. de consulib. c. l. iij. col. i. a. iij.

Et quod raro fit, sicut etiam vetus sapientia docet, non obstat legillatoribus. Sed quod fit plerique, & respiciunt, & medentur: ut inquit textus in auct. v. in e. prohib. ma. §. quia verò mutuum. col. vij. & in l. antiqui. §. si pater. hær. pet. Et ideo casus insolitus quæ raro contingit de mille annis semel, ut Bar. dicit in l. Seio. §. medico. per illum text. de ann. leg. non est in consideratione. & idem Bar. in l. fistulas. §. ferramenta. supra de contrahend. empr. cum similibus.

Et regula ista vix procedere in his quæ raro accidunt & habent in se miraculum: ut si dictum est. † Secus est si naturaliter contingant: quia à l. recipiuntur. l. si maior quinquagenaria. C. de leg. hær. vbi filius qui nascitur ex maiore quinquagenaria, legitime dicitur, licet raro illud contingat: & omnia alia quæ raro contingunt, sunt sub lege, & regula cõmuni, nisi exprimentur, ut Christophorus Porcus dicit in §. insulã. per illum text. instit. de rerum diuis.

Et ad prædicta etiam consonant regula quæ dicit: † quoddam illud quod de iure speciali conceditur, non debet considerari. l. iij. §. j. vbi Bald. supra de fide. lib. & no. Bar. in l. i. col. v. versic. sed circa hoc dubitatur. supra de vulg. in l. si. col. ij. C. de sent. passis. & in l. quando i. la. j. de acquit. hær. cõ sim. Et hoc intelligitur nisi de illo iure speciali expresse dictum sit, quia tunc attenditur. l. quidam relegatus. de reb. dubiis. vbi valet legatum si re-

stitutio impetretur à principe. Et ideo valet institutio de filio spurio sub conditione, si legitime tur à principe. ut not. Bald. in l. j. in vj. quaest. C. de instit. & substitit.

Et hoc videtur † quod valet matrimonium inter prohibitos sub conditione, si Papa dispensabit de quo Abl. post alios in cap. super eod. de condit. appo.

Secundò, quod dictum est non considerari quod de iure speciali conceditur: verum est antequam actus sequatur: secus est eueniens postea illo casu speciali qui admittitur, non quoque. §. si ex bonis de leg. j. cum sim. il. ut tradunt Moder. in l. j. col. viij. de vulg. & pupil. & facit quod supra dictum est per l. si maior quinquagenaria. C. de leg. hær. ibi, eueniens casu quæ raro contingit.

Similiter etiam ad prædicta dicimus, quod † non attenditur quod pendet à voluntate solius principis, quia impossibile illud reputatur. l. apud Iul. §. constat. b. de leg. j. not. Bar. in l. si quis sub conditione. col. ij. de test. tut. & in l. continuus. §. cum quis. de verbor. obligat. & hoc intelligitur nisi consueti sunt concedi, ut notat Alex. post alios quos refert in d. §. constat. per illum textum ibi: distrahant non soleant, cum simi. ut per eum ibi, & Moder. & latius tractat Soci. in d. l. quidam relegatus. col. iij.

ADDITIONE.

a Papa. Istam opinionem tenent ibi Ant. & Gaspar. & Prepo. qui late eam disputat: licet relinquat cogitandum: contra tamen tenent Innoc. & Abb. & Card. ibi. & Cal. in cons. j. sub tit. de sponsal. & dom. Alex. in cons. cxliij. incip. ex facto proponitur & c. col. iij. versic. sed est aduertendum. eam etiam tenet idem A. ret. quam dicit cõmunè in l. apud Iul. §. constat. col. iij. versic. & ad materiam, de leg. vbi Iaf. videtur inclinare in aliam partem, de

de qua etiam vide Anch. in c. ex publico. de conuer. conlug. Ho. C.

b Constat. Vbi Alex. lat. ad Dec. l. j. col. vij. de off. eius cui mada. est iuris. l. ecclesia. col. si. de const. And. Tiraq. tract. retrac. prox. §. xxx. j. nu. §. vltra quem Aymo. consil. liij. in fi. consil. cxxj. num. 10. C. M.

In l. Ea est natura. Argu.

- 1 *Cauillatio quæ, veluti superuacua, à iure reprobat.*
- 2 *Cauillatio quoadq; tolerari potest.*
- 3 *Advocatus iustam causam fovens, cum malitia licite aduersarium conuincit.*
- 4 *Testes de falso suspecti, solliciti sunt examinandi.*
- 5 *Testis suspectus etiam de circumstantiis interrogari debet.*
- 6 *Iudex inuestigandæ veritatis gratia cauillationibus vri potest.*
- 7 *Iudex delinquenti impunitatem promittere potest.*
- 8 *Prinato etiam fides seruari debet.*

REGVLA LXV.

EA est natura cauillationis, equam Græci *ὀφιοισίαν* appellant, vt ab euidenter veris per breuissimas mutationes, disputatio ad ea quæ euidenter falsa sunt, perducatur.

Ad idem textum in l. natura cauillationis. supra tit. prox. & not. lo. And. in cap. venerabilis. declarando textum in versic. cauillationis, de iudic. & ad textum, hic bene facit textus in authent. de tabel. colum. iij. in versic. & non fugant tabelliones. vbi dicitur, quod nihil est inter homines sic indubitatum vt non possit suscipere quandam sollicitam dubitationem, licet illud sit iustissimum: hoc sit per

cauillationem quæ reprobat & rejicitur à iure. c. ca. cum venerabilis.

† Et talis cauillatio videtur superuacua, & nimia subtilitas, quæ à iure reprobat, & à iudice relicta. l. actio. supra de neg. gest. l. sicur. §. si debito. quib. mod. hypothe. soluitur. Et hoc est quod dicitur, quod nimia

a subtilitate res subverti non debet. l. si quis heredem in fin. de instit. & substiti. & in l. pen. C. ad Treb. & in l. fin. C. de legib. vbi de tali subtilitate ridet imperator, & illam corrigit.

2 Quandoque tamen etiam † cauillatio toleratur, quia malitias est obtinendum. l. in fundo. ff. de rei vendi. c. sedes. de rescriptio. ideo aduersus

b malitiam quis cum malitiis b resistere potest, vt not. per gloss. in c. c. pientes. in princ. in vers. malignancium, de elect. in vj. & pro d. glof. est textus in l. cum pater. §. Titio. in fin. de lega. ij. quem ad hoc alleg. Angel. in l. penult. supra de vsuc. & dicit gloss. not. in c. dominus noster. in gloss. j.

3 in fin. xxij. q. ij. † quod si advocatus fouet iustam causam, potest etiã cum malitia aduersarium conuincere, & bene facit quod not. Anton. de Butrio in c. j. de mut. peti. vbi voluit, quod si in veritate mutuum reddidi, possum etiam cum iuramento affirmare me nihil à te habuisse, & not. Bald. in rubr. C. de fide in & ru. col. lum. vij. in ver. incidenter etiã quæro. in istis enim & similibus cauillatio admittitur ad obtinendum malitiis, & fraudibus.

4 † Et eodem modo propter suspicionem iudex debet diligenter examinare testes suspectos de falso & eos inuoluere si potest: vt notat Bald. in l. j. §. editiones. in ij. not. C. de edend.

5 † Et quod si testis est suspectus, interrogari debet etiam de circumstantiis in quibus substantia rei non consistit, vt not. Az. in sum. col. pen. C. de test. & Spec. in tit. de stip. §. iam

de interrogatoriis. vers. & not. cum siml. vt dixi in c. licet causam. in viij. not. de probat.

6 † Similiter & iudex ad veritatem inuestigandam potest vti cauillationibus, & etiam simulare, vt probatur in c. asserte, de præsumpt. & xxij. q. ij. c. non enim volebat Deus. Nam propter utilitatem publicam ad bonam fidem permissa est simulatio, c. vitem. xxij. q. ij. & per illum text. dicit Vgutio & And. & post eos Do. in c. nos in querquam. ad fin. ij. q. j.

7 † quod iudex potest delinquenti promittere impunitatem & liberationem, si confitetur delictum, & potest tamen iudex ex tali confessione postea illum condemnare, & iudex excusatur. & refert Ancha. in d. c. vitem. Alexandium tertium ita fecisse cum quodam episcopo simoniac. & sequitur Felin. c. in d. c. asserte. de præsumpt.

Adde tamen quod contrarium in terminis tenet Innoc. in consi. cix. vna inquisitione prædicta, vbi concludit ex pluribus, quod virtute illius confessionis extortæ per dolum reus condemnari non potest, per no. in c. saned. de reuocat. & per gloss. in l. item si in pretio. §. fin. supra locati. vt latius ipse sibi insinuat: & verior videtur opinio, quia fides data seruari debet. l. j. in princ. l. iuramentum. §. prætor ait. supra de pact. l. j. in prin. de constit. pecun. Et etiam hosti fides seruanda est. xxij. quæst. j. c. noli æstimare. Et ideo iudex præsertim quia publicam personam gerit, fidem seruare debet, ex eo quod not. Bart. in l. j. §. non fuit. supra de dolo. & in l. conuentionem. supra de pac. & facit text. in epistola inter claras. C. de summ. tinit.

Nec obstat quod Bart. in d. l. conuentionum. & in l. j. §. non fuit. de dolo per illum text. dicit, quod à priuato non fit fides seruanda hosti: quia in

casu nostro agitur de iudice qui publicam personam gerit.

Præterea illud dictum Bart. non videtur verum. † Quia etiam priuato debet seruari fides, per iura supra dicta quæ generaliter loquuntur. f. No. obft. tex. in d. l. j. §. non fuit, quia non videtur probare illud Bart. dictum: quia ibi de fide data verbum nullum. Sed solum dicitur quod quis vti possit solertia & machinatione contra hostem, iuxta illud Vergilij: Dolor an Virtus quis in hoste requirit? Et ista notanda sunt quia sæpius occurrunt.

ADDITIO.

a Subtilitate. Abb. in c. dilecti. de iudic. in ij. col. Decil. si quis hæretic. num. 2. c. de instit. & subdit.

b Malitiis. Vide Barb. c. sedes. hic allegat. col. ij. in princ. in procem. clem. col. ij. fol. 7. l. as. in l. cum proponas. in ij. col. C. de pact. Andr. Tiraque. in præfat. tract. retract. nu. 70. C. M.

c Simulatio. Cautæ & prouidæ admittuntur. ita Abb. post gloss. & Host. in c. j. quod met. cau. ij. col. v. vbi dicit secundum Host. quod aduocatus fouens iustam causam, potest malitiis & cauillationibus aduersarij conuincere, dum tamen sine mendacio hoc fiat, ad idem facit quod tenet Inno. in c. olim. lo. j. in ij. col. in medio. vbi dicit, quod si ex defectu iustitiæ quis non potest rem sibi subtrahere: dum tamē hoc fiat sine mendacio. ego tamē credo quod nullus aduocans hoc faciet sine mendacio, de quo etiam vide Hipp. de Marsil. in sing. clxxvij. incip. malitiis hominum. vbi multa cumulat, quæ ad das ad apostil. super litera d. H. C.

d Iudex. Idem Decil. vnica. col. ij. C. de senten. quæ pro eo quod inter. Sed contra Hipp. Marsil. in l. j. §. quæstioni in fin. de quæstion. in l. si quis obrep

obrepserit. ad leg. Corn. de fal. & in practi. versic. postquam. nu. 15. & in singul. col. adde Luc. de Pen. in l. j. de numera. lib. xij. C. M.

e Felin. Hanc etiam tenet Imol. in l. si quis reus. si. col. de pub. iud. & Felin. c. accedens. lo. ij. vt lit. non cōtest. quæ opin. licet sit communis, ego tamen non credo verā, per ea quæ hic dicuntur. Philipp. subtilissimè, & per text. in c. ad aures. quod met. caus. vbi iuramentū & fides æquiparantur: & iuramentum semper est obseruandum vbi potest sine interitu salutis æternæ, vt in c. cum dilectus. quod met. cau. & in c. si verò. de iureiur. vbi latè Doct. ergo idem est dicendum in fide: quia æquiparatorū à lege, quod statuitur in vno & in alio, & c. gloss. & Doct. in l. si quis persuaserit. C. de furt. & in l. quod verò contra. ff. de leg. vbi etiam per Bar. cum fides ista non possit rumpi sine interitu salutis æternæ, vt fatentur prædicti Doct. dicentes quod in foro conscientie non est licitum talem fidem rumpere: & dato quod prædicta opin. sit vera, quod iudex non teneatur fidem seruare: tamen non poterit ex tali confessione condemnare confitentem, nisi eam iterum ratificasset, per ea quæ dicit sing. Imo. in d. cōsil. cix. incip. vna inquisitione, & c. æquiparando eam confessioni factæ in tormentis cuius opin. vltra d. Phil. hic, sequitur etiam Hipp. de Marsil. in l. j. §. quæstioni. col. ij. in fi. ver. modo redeundo. ff. de quæst. & latissimè in singul. clxxvij. incip. malitiis hominum. & in sing. col. j. incip. in confessionum. vbi alleg. plures tenentes hanc opi. & sic si confessio non fuerit ratificata, iudex non poterit eū punire, cum sit nulla quantū ad punitionem, quæ etiam dato quod esset valida requireretur quod pluries in confessione perseverauerit. not. verbum Cum. in consil. cxxxvij. in j. col. ver. quantū

ad primum quod est commendare: quiritur etiam vt præcesserit accusatio ad hoc vt cōfessio præiudicet. ita glo. in l. fin. C. de lib. causa. quam cōmend. Bar. in tua Mar. in ver. cōfessio. ver. xij. sed ego non teneo illā glo. per ea quæ dicit Ancha. in c. j. de accus. lib. vj. col. ver. solutio regulariter, & c. vbi dicit quod verum est quod regulariter quis non est condemnandus sine accusatore, vt in l. ex rescripto. §. si quis. de mun. & honor. s. hoc tamen fallit in pluribus casibus, de quibus ibi per cum inter quos ponit illū, quando crimen est notorium quod fit per confessionem factam in iudicio, vt ibi per eum. & adde quod dicit Doct. post Bar. in l. j. §. non fuit. de dolo. & in l. conuentionem. de pact. quod publica persona tenetur seruare fidem etiam hosti. quod ista doctrina est limitanda per dictum sing. Bald. in c. j. §. fin. col. pen. in fi. de pace iur. firmam. quæ tenet, quod vbi aperitur via ad delinquendum vel ad impunitatē delicti iuramentum non est seruandum: quia non tenet tale iuramentum, & sic quod à publ. persona non fit seruanda fides, vbi agitur de impunitate delicti: quod facit pro eo quod notatur de saluo conductu dato bānito, an sit seruandū. de quo per Felin. in d. c. accedens. & per Imol. in d. l. si quis reus. vbi facit vnam no. d. distinctionem. Tamen caueat iudices per ea quæ supra dicta sunt, ne sint homicidæ animarū suarū, quia omnes supra dicti Doct. tenent in foro conscientie non esse licitum rumpere talem fidem. Hier. Cuch.

In l. Marcellus ait.

Argumenta.

1 Debitor quis proprie dicatur.

2 Desinere non dicitur is, qui non incepit.

REGVLA LXVI.

M Arcellus ait, Definit debitoris esse, qui nactus est exceptionem iustam, nec ab aequitate naturali abhorrentem.

I Sta regula de plano intelligi potest: quia si debitor ille intelligitur a quo inuito pecunia exigi potest, l. debitor. s. tit. j. ergo iustus iusta exceptione non videtur esse debitor: ut hic dicitur. & facit alia regula, Non videtur cepisse, qui per exceptionem remouetur à petitione. Ad idem regul. l. nihil interest. j. eo. vbi dicitur, nihil interest quis actionem non habeat, an per exceptionem infirmetur.

Et regula ista intelligitur opposita exceptione. Secus videtur ante oppositam exceptionem, per ea quae dicta sunt in d. regul. l. non videtur. supra eod. vbi videndum est.

Et ideo tex. hic bene dicit, desinit: quia ante exceptionem oppositam erat debitor. **†** Quia non videtur desinere ille qui non incipit. l. Titio. supra, de condit. & demonst. l. nulla. de su. & leg. Et in regu. non potest videri desuisse, infra eo. Et de hoc proprie intelligitur: alias verò improprie etiã desinere dicitur quod non incipit, ut not. per glo. in d. reg. non potest. per tex. in l. iij. §. desinere. supra v. fruct. quemadmod. cau. vbi glo.

In l. Quoties idem sermo. Argumenta.

- 1 Verba secundum naturam contractus sunt intelligenda.
- 2 Verba secundum naturam actus, de quo agitur, accipi debent.
- 3 Verba potius pro natura actus, quam pro persona qualitate sunt interpretanda.

4 Sermonem proferens, vnicum tantum praesumitur habere intellectum.

REGVLA LXVII.

Quoties idem sermo duas sententias exprimit: ea potissimum accipietur quae rei gerendae prior est.

I Bi rei gerendae prior est, **†** & ideo verba accipiuntur secundum naturam contractus. l. si vno. in princ. ff. locati. vbi Bar. qui ex hoc ibi infert, a quod verba ^a accipiuntur secundum b subiectam b materiam, allegat. bonum text. in l. si stipulatus. C. de usuris. & facit text. in l. insulam. de prescript. verb. Ex quibus iuribus concludit Alexander in consil. v. puto de iure. libro iij. quod verba accipiuntur secundum subiectam materiam, etiam in materia in qua debeat fieri stricta interpretatio, puta in statuto, prout ipse ibi loquitur.

z licet **†** verba debeant intelligi ut aliquid operentur ^c: tamen non debent operari nisi secundum naturam actus de quo agitur: ut notat Baldus in rubrica. C. de contrahenda emptio. ita Alexand. dicit in consil. xxj. viso compromisso. colum. ij. in versic. nec obstat. lib. v. quod verba potius intelliguntur secundum d qualitatem delicti d, quam secundum conditionem personae cui sit commissio: ut in notabili casu Arctin. scribit in consil. lvij. consideratis omnibus. col. v. vbi ad hoc adducit text. pro singulari in c. in archiepiscopatu. de rapt.

3 Et potius videtur quod verba intelligantur secundum naturam actus, quam secundum qualitatem personae ^c facientis, ut colligitur ex dictis Antonij de Burcio, in c. si debilitate. de offic. deleg. vbi And. Sicul. refert

refert. col. iij. dum ibi dicitur, quod iudex delegatus qui consilium tibi reseruauit, non videtur tanquam iudex, sed potius secundum naturam ipsius consilij reseruare. Et dato quod verba essent praegnancia: tamen secundum subiectam materiam intelliguntur & restringuntur: ut Alexan. tradit in consil. xxxv. viso processu. colum. iij. lib. iij. versic. circa tertium.

f Et quod verba **f** intelligantur secundum subiectam materiam, etiam not. Abb. in ca. exhibit. in ij. not. de iudic. & Rom. hoc modo arguit in consil. lxxxvij. tribus rationibus. in fin. Arct. in consil. xiiij. viso. col. ij. & Alexan. In consilio lxxxvj. in causa. col. ij. Pet. de Ancha. in consil. cxxv. prima facie. Angel. in consil. xxxj. viso legato. colum. si Imol. in consil. xxj. in casu praemisso. in princip. & consil. xcv. in casu praemisso. & in consil. c. in questione. col. ij. um fin.

Et quantum ad tex. hic de sermone habente duplicem intellectum, **†** notandum est, quod ille qui protulit talem sermonem vnum tantum videtur habere intellectum: ut dicit text. in l. in ambiguo. supra de rebus dub. Et ideo si dupliciter intelligi potest, videtur quod nullus intellectus valeat. arg. l. si duo sunt Titij. ff. de testam. tur. & ita sentit Bart. in d. l. in ambiguo. Nam eius quod multipliciter exponitur, veritas ignoratur: ut dicit Bald. in l. scire leges. supra de legibus.

Et hoc intelligitur nisi probetur per alias leges & rationes de altero intellectu, quia ille praevalet: ut Bart. dicit in d. l. in ambiguo. & tali casu procedit ista regula, quia attenditur ille intellectus qui rei gerendae prior videtur, & secundum subiectam materiam, ut dictum est.

Et praevalet ille intellectus in quo maior sit proprietates verborum. ca. Ro-

dolphus. de rescript. Et praevalet ille intellectus in quo maior sit ratio dubitandi: ut not. Abb. in ca. cum iure. in j. no. de elec. Et praevalet ille intellectus per quem minus iuri communi derogatur etiã verba impropriando: ut not. Abb. in c. cum dilectus. col. fin. de consue. Et praevalet ille intellectus qui conuenit rubricae: ut not. Ant. de But. in proce. Decree. in §. sane. Alexan. in l. j. in iij. not. supra si cert. petz. Et praevalet intellectus in materia stricta in stricto significato. d. ca. Rodolphus. de rescript. & per Soci. in consil. cxvj. colum. vj. Et praevalet ille intellectus qui facit actum valere. l. quoties. de verbor. oblig. cum sim.

A D D I T I O.

a Verba. Adde quod verba debent intelligi secundum naturam dispositionis super qua ponuntur etiam ea impropriando. de quo per las. in proce. feud. col. xxvij. versic. ij. quia &c. & in l. is qui putat. de acquir. hered. col. fi. & in l. pro herede. §. si quis. supra. ij. col. eod. tit.

b Subiectam. De cl. in rubr. de iurisdic. omn. iud. l. j. col. vj. l. fi. col. iij. C. qui admittit. consil. cccxxxvij. vnde reprobus quid Dec. supra eod. l. in personam. §. generaliter. C. M.

c Operentur. Vide Socin. in tract. falent. in reg. ccccxl. Cano. in capit. si Papa. de priuileg. lib. vj. las. in l. si legati serui. de leg. j. Felici. Rodolph. de rescript. col. ij. versic. & ob elusionem, &c. & in c. j. eod. tit. do. Philip. Dec. in c. p. storialis. in prin. de app. pel. Hierony. Cuch.

d Delicti. Adde quod verba ambigua in delictis debent capi in mitiorem partem, ut per las. qui plura accumulauit. in l. diuortio. lo. matri. colum. ij. versic. ex istis infero.

e Personae. Adde quod verba debent intelligi secundum qualitatem personae: adeo quod verba privilegij inter

interpretantur secundum qualitatem personæ. de quo per Iason. in auth. ingressi. vj. col. C. de sacrosan. eccles. & Barb. in cap. si pro debilitate. hic alleg. col. xliij.

f Verba. Adde quod verba contrahentium debent etiã intelligi & saluari ne cõtrineant contrarietatem. idem in testibus, statutis, iuramento, sententiis & contractibus, vt per Iaso. in l. falsa. C. de iur. & facti ignoran.

In l. In omnibus causis.

Argumenta.

- 1 Privilegiũ personale extinguitur cum persona.
- 2 Privilegium quod fisco, vel ecclesie de non soluenda gabella conceditur, ad emptores non extenditur.
- 3 Privilegium, in dubio est censendum personale.
- 4 Privilegium quãdo ad heredes sit extendendum.
- 5 Beneficium à principe concessum, latam admittit interpretationem.
- 6 Privilegium quod vni personæ conceditur, ad alias non porrigitur.
- 7 Privilegium loquens de filio, non verificatur in filia.
- 8 Privilegium ad alias non porrigi personas, quando verum sit.
- 9 Privilegium scholaribus cõcessum, ad eorum famulos est extendendũ.
- 10 Privilegium patrisfamilias concessum, ad familiares extenditur tam presentes quã futuros.
- 11 Privilegium contra ius speciale, latam recipit interpretationem.
- 12 Interpretatio lata, fit etiam quandoque in materia odiosa.
- 13 Dissensatio, latam recipit inter-

pretationem iuxta verborum proprietatem.

- 14 Privilegiũ datum cause, transit cum causa, sicut actioni datum cum actione.
- 15 Privilegium rem sequitur, quod rei conceditur.
- 16 Privilegium loco concessum, an extendatur ad loci personas.
- 17 Privilegium personis concessum, durat aliquando personis deficientibus.
- 18 Privilegium, quod dignitati conceditur, durare potest dignitate cessante.

REGULA LXVIII.

IN omnibus causis id obseruatur, vt vbi personæ conditio locum facit beneficium: ibi deficiente ea, beneficium quoque deficiat. Vbi verò genus actionis id desiderat: ibi ad quemuis persecutio eius deuenierit, nõ deficiat ratio auxilij.

EX ista regula duo dicta colliguntur. 1 Primum est, quod privilegium personale cum persona extinguitur. 2 Secundum, quod privilegium datum actioni, transit cum actione.

Circa primum idem habetur in regula, privilegium. eod. tit. in vj. & in regula, privilegia quãdam, infra eod. in l. cum patronus. in fi. de leg. ij. in l. quia personale. sol. mat. & in §. sed quod principi. institut. de iure natu. & ideo nou transit ad heredes. d. l. quãdam privilegia. & in l. j. in princip. supra de iure immuni. Et quandoque adeo personale est quod alteri commodari non potest, & cum eo persona debet sepe-

liii

hi, vt de pallio dicitur: vt in ca. ij. de auto. & vsu pallij.

Et ex ista regula verificatur quod not. Dyc. & Bart. in l. licitatio. §. impetratores. supra de public. & quod privilegium non soluendi gabellam datum fisco vel ecclesie, non competit emptoribus, de quo dixi in consil. xlvij.

Et in notabili casu Alexand. tradit in consilio xxxvj. in causa dationum vini. lib. j. & ibi declarat, quod dicitur privilegium personale cõ quando conceditur alicui expresso nomine proprio: vt in c. quoniam Abb. de off. deleg. in c. si gratiose. de rescrip. in vj.

3 Et in dubio d privilegium videtur personale: vt not. per glo. in ca. cum venissent. de insti. & in ca. tua. in glo. de his quæ sunt à præla. & in gl. xxv. q. ij. in summa.

Et ista regula intelligitur, quando privilegium conceditur intuitu personæ, ita quod persona sit immediata causa privilegij. Secus si persona non sit causa immediata privilegij: vt patet in restitu. in integrum quæ datur minoribus, nam dicitur privilegium personale: vt not. in l. exceptiones quæ. supra de exceptio. 4 Et tamen extenditur ad heredes. l. non solum. supra de integ. resti. l. minor autem. §. fin. supra de mino. l. ea quæ. C. de temp. in integ. restit. pe. Quia minoris persona non est finalis causa privilegij, sed læsio: quia tunc demum tale privilegium competit minori si sit læsus. l. quod si minor. §. non semper. l. non omnia. supra de mi. & ita concludit Dy. in d. reg. privilegium. Ad quem Bar. se remittit in d. l. non solum. Alexã. tamen in d. l. quia personale. videtur reprobare istam opin. quia dicitur ipse, non aperit Dy. qualiter persona sit causa immediata privilegij. Sed potest responderi, quod in nõ

aperiat per rationem præallegatam. Secundo dicit Alexand. quod non facit Dyn. differentiam vtrum privilegium cõcedatur à legem, vel à principe. Sed etiam responderi potest, quod non sit differentia, vt etiam Bar. ipse tenere videtur.

Et regula ista procedit in privilegio, prout loquitur, quod est contra ius commune. Secus est in beneficio dato à principe: quia late interpretari debet. l. fin. supra de consti. princ. Ideo in dubio transit ad heredes: vt notat Bartol. in l. si pater. de feruit. leg.

Sic etiam in officio quod est personale. l. tutela plerunque. supra de tut. cap. quoniam Abb. de offic. deleg. & not. Bald. in ca. cum venissent. de iud. circa fin. in ver. pone Papa. vbi concludit, quod si Papa concedat officium vicariatus per x. annos, non transit ad heredes: & sequitur Alex. in l. quia tale.

Et sicut privilegium personale cum persona extinguitur, ita privilegium datum vni personæ, ad alias personas non extenditur etiam ex identitate rationis: & sic in privilegio non proceditur de similibus ad similia, sicut de iure communi, vt not. Ant. de Butr. per illum. text. in c. sanè de priui. Et istam reg. etiam tradit Bald. in l. j. in prin. C. de leg. dicens, quod privilegium non extenditur ad aliam personam, nec ad alium locum: quia est stricti iuris. Et ideo privilegium concessum regi, non extenditur ad reginam, vel filios, nisi exprimat, vt not. Domin. in c. ne aliqui. per illum. text. in iij. not. de priuileg. in vj.

7 Et privilegium quod loquitur de filio, non habet locum in filia, vt tradit Card. in consil. cccxxv. putro filias. in fi. sic etiam privilegium datum vni ecclesie, non habet locum in alia: vt not. Bald. per illum. text.

text. in l. non tantum. §. non omnia. de excuf. tut. Et priuilegium quod loquitur de vno contractu non habet locum in alio: vt not. Ange. in consil. c. lxxij. quoniam dictum priuilegium.

§ Et licet regulariter § priuilegium ad alias personas non porrigatur, § hoc limitatur procedere in perh sonis accessoris h & familiaribus quibus competit priuilegium, quando sine illis posset priuilegium remanere inutile: vt not. Domin. per illum text. in c. licet. §. cum conceditur. in princ. eod. tit. in vj. & glof. ibi similia iura adducit. & not. Abb. in cap. quod nonnullis. extra de priuileg. Beneficiorum. in authentic. habita. C. ne fil. pro patre. vbi Bald. per illum text. in quinto notabili dicit, quod priuilegium datum scholaribus, etiam ad eorum nuntios & famulos extenditur. Et priuilegium datum calceolaris, debetur ciabatteris eorum ministris, vt not. Angel. in proemio Digestorum. in ver. itaque proculdubio. col. ij. Et ideo obligatus ad procurandum aliquem, id est ad hospitandum, etiam seruitores procurare tenetur: vt not. Abb. in c. quanto in iij. notabili de censu.

Et priuilegium datum pauperibus hospitalis, porrigitur ad ministros qui seruiunt hospitali: vt pluribus rationibus Old. tenet in consil. xj. thema tale est.

Et priuilegium datum illis de domo, includit castaldos & factores: vt no. Alexan. post Ro. in l. lecta. in glof. in verbo, in domo. supra si cert. pet. & dicit Abb. in ca. quam sit. in prin. de Iudic. quod priuilegium datum vni, etiam ex sociis priuilegiati competit, quando priuilegium effectus inuul, nisi socij eodem priuilegio gaudent. & Moder. ibi alia similia adducunt. Et familiares militum gaudent eodem priuilegio, vt no. Bald. post

Cy. in l. j. C. de vx. mil.

Er quod dictum est de familiaribus, intelligitur non solum de presentibus, sed etiam de futuris: vt tradit Io. An. in reg. qui sentit. de regu. iur. in vj. in Mercur. & Ange. in consilio. c. lxx. thema prædictum. col. iij. Et in prædictis notandum est, quod licet priuilegium extendatur ad familiares, non tamen illis dicitur datum priuilegium, vt no. Domi. in consilio lxxiiij. attentato puncto. col. si alle. tex. in c. si cul. §. j. & in c. dudum. in prin. de præb. in vj. & in c. sicut nobis. de ver. sig. in vj. & ideo mortuo principali cui datum est principaliter priuilegium, extinguitur etiam in aliis quibus accessorie competebar: vt not. Bal. in l. ij. circa si. ver. vlti. quarto. C. de epis. & cle. & And. Sicu. in consil. xx. col. iij. lib. ij. & nouissimè Soci. in consil. lxxxiij. accuratissimè, in nouis. Et supradicta omnia bene procedunt quando priuilegium est contra ius commune: quia strictè debet interpretari: vt supra dictum est. & do. Rom. in consil. clxxx. si admittimus. col. pe. t. Secus si priuilegium sit contra ius speciale: quia tunc tale priuilegium debet late interpretari: quia res ad ius commune reducitur: vt no. Ant. de Buir. per illum text. in c. olim. tibi. in fi. de ver. sig. & Abb. in iij. no. Similiter in priuilegiis fit lata interpretatio quatenus proprietates verborum significat. § quia in materia etiam penalit & odiosa fit lata interpretatio secundum proprietatem verborum: vt not. Areti. dicit per illum text. in l. cum lege. §. de test. Et ideo § in dispensatione quæ odiosa est & solet strictè interpretari. c. j. de fil. presbyt. in vj. Tamen fit lata interpretatio quate-

DAL

nus proprietates verborum videtur requirere: vt no. Cald. in c. j. de cõsan. & affi. col. j. Et quantum ad ius concessis etiã priuilegium, late debet interpretari: vt not. Oldrad. in consil. colxviij. quæst. col. ij. vers. præterea. Quo ad secundum dictum principale § de priuilegio dato actioni, quod trahat cū actione, id est in priuilegio dato causæ: quia causam sequitur vt no. Dom. in regula. priuilegiū. in fi. eod. tit. in vj. & tex. hic. Et eodè modo § si cõcedatur rei, quia ipsam res sequitur, & transit in hæredes dicta regula, quædam j. zo. & ad idem text. in l. forma. §. quanquã. de censu. vbi dicitur, quod priuilegiū datum ciuitati vel loco, ad posteros porrigitur. & in l. j. §. permittitur. ff. de aqua quoti. & affi. dicitur, quod priuilegium quod datur prædiis, extincta persona non extinguitur. & ibi, & in d. l. forma. §. quanquã. probatur verunquæ dictum huius regulæ. § Et quado est datum priuilegium loco, & an videatur datum personis, est text. in c. per exemptionem. de priuileg. in vj. & not. Rom. in consil. clxxx. si admittimus. in prin. § Et ad supradicta notandum est, quod quædam etiã priuilegiū datum intuitu personarum durat: licet persone deficiat. Nã si pater habuit priuilegiū propter numerum filiorum, licet filij moriantur, tamè durat priuilegiū, secundum Io. Andr. in reg. decret. de re. iu. in vj. vbi refert ita cõsultū fuisse. & Bal. ibi sequitur. & not. Bar. in l. ij. §. non solū. §. de excu. tut. & tradit Io. de Ana. in cõsil. vltimo. circa dubiū oblatum. § Similiter & quandoque priuilegiū datum dignitati durat etiã cessante dignitate in memoriam pristinæ dignitatis. l. si. §. de decur. Et per illum text. insert. gl. g. clericus m degradatus retinet priuilegiū clerici. n in c. accedens. co. dist. & in c. ad abolend. d. ver. prerogatiua. de hære. de quo

per glo. c. degradatio. in vers. priuileg. clericali. de pœnis. in vj. Aliàs vsu de causa priuilegij debet considerari: quia cessante causa priuilegij, cessare debet priuilegiū. l. Titia. la. ij. §. vsuras. vbi Bart. de leg. ij. & not. Ro. in cõf. clxxx. §. alle. Et ideo mutatione persone tollitur priuilegiū. l. Pau. §. de acq. hære. vbi Bar. in fin. dicit, quod si res ecclesiæ peneniat ad priuilegiū cessat priuilegiū. vt in pulchra q. not. Bal. in rub. C. de vsur. in iij. q. & sequitur Io. de Anan. in c. salubriter. col. ij. de vsur. & in alia simili q. tradit Ioann. And. in addit. Spec. in tit. de censu. §. nunc dicendum. in addit. inc. tractabat Vbert. de Bob. cum simil. vt Alex. scribit in consil. xxxv. viso pro cõfessu. lib. iij.

ADDITIONO.

- a Extinguitur. & quado incipiat cõpetere, ponit Iac. in l. beneficium. §. de cõstit. princ. col. ij. ver. sic successeue.
- b Soluendi. Vide Alex. in l. quia tale. sol. matrim. col. ij. vers. ex prædictis, & c. vbi plures quæstiones ponit in materia priuilegiorum.
- c Personale. Qualiter cognoscatur & etiam reale. vide Ancha. in d. regu. priuilegiū. hic alleg. col. iij. in med. & ibi per Dyn. & eius addi. satis remissiuè.
- d Dubio. Vide Phil. Fran. in d. reg. priuilegium. j. col. in fin. Ancha. l. j. col. vers. in tertio casu.
- e Vni. Adde Iac. in l. j. de cõstit. princ. col. si. vbi satis remissiuè. Et an possit extèdi ratione correlatiuorū per eundem in l. non tantum. de re iur. col. j. & Ro. in consil. c. lvi. & an priuilegium concessum fratribus minoribus, & prædicatoribus extendatur ad ipsas sorores, alleg. consil. xliij. incip. viso testamento. iij. vol.
- f Filia. Adde quod etiam appellatio: ne filiorum in priuilegiis non comprehenduntur nepotes nec pronepotes: vt in l. sed à milite. vers. hæc au-

ten

tem. supra de excusat. tur. vbi Bald. dicit eum meliorem de iure. & idem etiam Bart. in l. liberorum. in v. col. ver. quarto. supra de verb. sign. H. C.

g Regulariter. Not. vnum dictum singul. quod privilegium quod conceditur a communicatione. ita Lud. Rom. in repet. rubr. de arbit. ff. col. ix. in princ. quem sequitur Hippolyt. de Masf. in suis flag. cc. liij. incip. percutiens. vbi alleg. Felin. in c. ecclesia sancta Mariae. de constitut. col. xlij. post medium, qui non tenet illud dictum. quia text. ille hic non probatur: nam loquitur de noua excommunicatione, vt volunt ibi Doct. & Felin. vbi supra, & dato quod loqueretur de excommunicatione. c. si quis suadente, dico quod illa dispositio non esset extendenda, per ea quae ibi dicit Ioann. And. in Nouellis. super gl. consanguineos. H. C.

h Accessoris. Vide Bald. in sua marg. in verb. privilegium. versic. vij. vbi loquitur in vxore & aliis. item de emptore quando est concessum venditori. & Rom. consil. clxxx. & etiam ratione communionis vt per Hippolytum de Masf. qui plura cumulat in sing. clxxj. incip. plura. & adde vnum verbum singulare Bald. in l. fin. C. ad legem Fal. de plag. per glo. ibi in verbo orbita. quod privilegia quae dantur viduis, dantur etiam mulieribus inutiliter nuptis, puta si habeant maritum damnatum ad perpetuos carceres: idem diceret si esset captus ab infidelibus. vt professus secundum not. in cap. j. de conuers. coniug. & vide Ias. qui refert Bald. in l. si is qui pro emptore. de vsucap. supra. col. ij. in iij. principali quaest. Bart. in versic. adde glo. H. C.

i Cause. Vide Ias. in l. tempus. de re iudic. col. v.

k Loco. Vide Aret. in c. nullus. de foro competens. j. col.

l Dignitati. De quo vide Bald. in c. fides. de rescript. & latissime Hippolyt. de Masf. in singul. clxxxix. incip. vt get statutum. Et Ioan. de Plat. in l. eam legem. C. de excus. mil. lib. x. in Clericus. Adde vnum verbum supra

gulare circa privilegium. eap. si quis suadente. xvij. q. iij. quod si quis percussit consanguineum clericum respectu ipsius clericum, quod incidit in excommunicationem. ita Lud. Rom. in repet. rubr. de arbit. ff. col. ix. in princ. quem sequitur Hippolyt. de Masf. in suis flag. cc. liij. incip. percutiens. vbi alleg. Felin. in c. ecclesia sancta Mariae. de constitut. col. xlij. post medium, qui non tenet illud dictum. quia text. ille hic non probatur: nam loquitur de noua excommunicatione, vt volunt ibi Doct. & Felin. vbi supra, & dato quod loqueretur de excommunicatione. c. si quis suadente, dico quod illa dispositio non esset extendenda, per ea quae ibi dicit Ioann. And. in Nouellis. super gl. consanguineos. H. C.

n Clerici. Falsum, quia pro merito habetur. H. C.

o Causa. Vide late Felin. in c. cum accessisset. de constitut. col. x. & satis remissive per addi. Dy. in regul. de eet. cod. tit. lib. vj. super versic. finitur privilegium. & per Bart. in l. beneficium. de constit. princ. vbi Iason latissime in vij. col. ver. secundo principaliter quaerunt.

In l. Inuito. Argum.

- 1 *Liberalitas non potest in inuitum exerceri.*
- 2 *Soluere potest quis pro alio inuito. Impensa utilis facta pro infirmo, etiam inuito, repeti potest.*
- 3 *Soluens pro eo, cui manus amputanda est, si soluerit, repetere poterit.*
- 4 *Reipublica interest, vt conseruentur homines.*

REGVLA LXIX.

Inuito beneficium non datur.

Vltra gl. facit text. in l. hoc iure, §. non potest. supra de donat. vbi

x vbi dicitur, quod non potest exerceri liberalitas nolenti acquiri. Et nemo crescere cogitur inuitus: vt dicitur in ca. gesta. lxxxiiij. distin. Et per hoc est licitum vnicuique favori suo renuntiare. l. pen. C. de pact. l. penult. C. de episc. & cler. & in ca. ad apostolicam. de regul.

Et ista regula intelligitur, quando solum agitur de interesse eius, cui beneficium confertur: secus si agatur de interesse alterius priuato vel publico, quia tunc regula non procedit: & ideo quis potest soluere pro alio inuito b: & ille inuitus liberatur, quia agitur etiam de interesse illius qui pecunias recipit: vt declarat Paul. de Castr. in l. solucundo. ff. de negot. gest. Et ista ratione etiam inuitum extrahere possum de domo ruente: vt dicit text. c. xxij. q. iij. in c. ipsa pietas.

Et impensa facta vtiliter pro infirmo, etiam inuito & prohibente, repeti potest: vt gloss. not. dicit, lxxxij. distin. in summa. in istis duobus casibus bona praestantur etiam inuitis: vt dicit text. xlv. distin. & in c. qui emendat. in fine.

3 Et ideo pro condemnato in amputatione manus vel pedis, nisi soluerit centum intra mensem, quis soluere potest & repetere, dato quod ille prohibeat & protestetur quod soluere non velit: vt not. concludit Barto. in l. si Stichus. de pecu. lega. in princ. in versicu. & per hanc legem dico. & idem tenet Bald. in l. fin. col. ij. versic. sed ponamus. C. de negot. gest. quia tali casu agitur de interesse publico: vt Bald. ibi dicit. Nam interest reipublica quod homines conseruentur, cum ratio §. pen. §. de bon. dam. Et quia quis non est dominus membrorum suorum. l. liber homo. supra ad legem Aquil. c. continet. de senten. excommunic.

Sed tamen in condemnato, prout doct.

loquuntur, considerandum est, quod si ipse non solueret poenam pecuniarum erit corporaliter condemnatus vigore sententiae: vnde videtur quod secundum tenorem sententiae ipse habeat potestatem eligendi poenam successiue quam velit: quia licet ipse non sit dominus membrorum suorum, tamen respública habet potestatem in membris suis: vt not. Bart. dicit in l. Titio centum. §. Titio centum. el. ij. in versicu. tertia ratio §. de condi. & demonstr. & iudex ita iudicauit autoritate reipublicae, sicut quando quis est condemnatus ad mortem, & pars non appellauit a sententia illa, transit in rem iudicatam. l. diui fratres. vbi Bartol. ff. de poen. l. j. §. fin. §. de quaest. nisi dicamus, quod licet sit condemnatus autoritate sententiae: tamen quantum potest cogitat illum liberare, quia in tali sententia corporali dat facultatem appellandi omnibus, etiam inuito condemnato. l. non tantum. §. de appel. vnde sicut vnus potest appellare pro illo inuito: ita videtur quod soluere possit pro illo inuito, sed replicari potest quod appellatio permittitur, vt appareat de iustitia, ne innocens in effectu condemnatur. Sed non sic videtur in illa condemnatione, quia constat de delicto, & solum agitur de poena, in qua videtur potestas data condemnato eligendi poenam: finaliter tamen communis conclusio habet equitatem maximam, vt homines conseruentur. d. l. cum ratio §. pen. de bon. dam.

A D D I T I O.

a Publico. vel etiam secundario: vt quando ex dispositione legis, vt in l. seruus vtante. de verb. oblig. & ibi Ias. in ij. responsio. ad §. non potest. l. hoc iure. §. de donat.

b Inuito. Ita declarat Angel. in princ. instit. quib. mod. tol. oblig. ij. col. in ver. glo. solutio fiat, &c.

- c Text. de quo vide Hippol. de Marfil. in ling. cixxxxix. incip. ut audiisti. & Felin. in c. contingit. de sentent. exco. munit. in ij. col.
- d Membrorum. vide latissimè Felin. qui plura notabilia ponit circa istā regul. in ca. contingit. de sentent. exco. munit. in j. & ij. col.
- e Soluere. aduerte quia semper locutus est do. Phil. per verbum. soluere: nam si velet dare idoneos fideiussores, vel etiam ipsa pars que condemnata est, iudex non poterit recipere dictos fideiussores: quia dūdo si fideiussores non liberauit, cum non dicatur soluere. ita Bald. in l. j. qui suisd. cogat. & Laf. qui eum refert, & omnes tenentes hanc conclusionem, in l. si se non oblit. §. ait pater in j. not. s. de re. iud. H. C.

In l. Nemo potest. Argumenta.

- 1 *Gladij potestas merum imperium significat.*
- 2 *Mutilatio quo differat à membri truncatione.*
- 3 *Coercio modica, que minoribus magistratibus competat.*
- 4 *Delegari non possunt que in meri imperij gradibus primis sunt.*

REGVLA LXX.

Nemo potest gladij potestatem sibi datam vel cuiuslibet alterius coercionis ad alium transferre.

- Adem verba habentur in l. solent. in princ. s. de offic. proconf. §. delegari. & gladij potestas significat merum imperium quod est habere potestatem gladij * ad animaduercendum in facinorosos homines: l. imperium. supra de iurisd. omn. iud. Et ista potestas gladij in effectu im-

portat quòd vita adimat: vt dicit text. in l. aut damnus. §. j. s. de pen. facit text. in l. quisquis. in prin. C. ad legem sul. maiest. in l. cūm vir. in l. quamuis in fi. C. de adulter. & in §. item lex Iulia. in situ. de publi. iudic. Idem tamen est in mutilatione & abscissione membri: vt not. per glo. in d. l. imperium. in ver. animaduercendum. & est in eodem gradu meri imperij: vt not. Barr. in d. l. imperium. col. iij. in secundo gradu meri imperij vt not. per gloss. in l. ij. C. de offic. eius qui vic. alt. ger. in gloss. si. que alleg. text. in §. ad hoc prohibemus. in authen. de colla. ibi. notissimum supplicium, aut membri abscissionem. & idem tradit Barr. in l. ij. col. pen. versu. secundo quarto. in fi. s. de publi. iudic. vbi dicit, quòd tanta potestas requiritur in abscissione membri sicut in toto corpore. & facit text. in clemen. j. de homic. ibi. mutilet vel occidat.

- Et differētiā inter truncationem membri & mutilationē tradit Abb. in c. illorum. col. iij. de sent. exco. & quia text. requirit potestatem gladij, & aliam coercionem. glo. intelligit text. de alia coercionem que adimat libertatem, vel ciuitatem, ita quòd caventem pœnam continent, iuxta l. ij. s. de pub. iud. & forte mota fuit glo. quia modica coercionem delegari potest, & mandata iurisdictione transferunt. l. si. s. de offic. eius cui mand. est iurisd. Et talis modica coercionem etiam minoribus magistratibus competat. l. magistratibus. s. de iurisd. omn. iud. & propter hoc gloss. restringit text. in pœna capituli: & supplet, dum dicitur, coercionem: scilicet magnam. Sed ista est maxima restrictio, & diuinitio videtur ad istum text. & verba legis repugnant, dum dicitur de qualibet alia coercionem: & ideo videtur quòd text. intelligatur de alia coercionem & mod

& modica corporali, vt sit similis, prout verbum illud, alterius inducit. Quæ quidem coercionem corporalis est meri imperij: vt not. Bald. in l. imperium. in quinto gradu. d. iurisd. dict. omn. iudic. & responder ad text. in d. l. si. quòd de coercionem verbali intelligitur.

Sed dato quòd sit meri imperij, est in quinto gradu: vt Barr. dicit in d. l. imperium. Et ideo insurgit difficultas, quia videtur quod possit delegari, & quia solū in primis quatuor gradibus ea que sunt meri imperij, prohibentur delegari: secus si sunt in quinto & sexto gradu: vt Barr. concludit in d. l. imperium. column. iij. versu. quarto vtrum merum imperium. Et hoc videtur contra istum text. qui talem coercionem dicit non posse delegari. Paul. de Cast. in l. j. in prin. col. ij. versu. sed quantum, supra de offic. eius. distinguit & dicit quòd modica coercionem potest delegari specialiter & expresse propter utilitatem publicam, vt delicta puniantur: sed si causa simplicis iurisdictionis delegetur, modica castigatio non transit. Et istam resolutionem Paul. de Cast. sequitur do. Ioann. Bapt. de sancto Seuerino, in reper. l. imperium. in xij. q. in fi. Sed ista distinctio videtur contra istum text. in primo membro: quia hic, vt dixi, expresse dicitur, quod talis coercionem non potest delegari: & requiratur in hoc mero imperio in quo tractatur de gladij potestate. vnde concludendum videtur, quòd coercionem corporalis, de qua hic text. loquitur, non potest delegari, secus in verbali. d. l. ij. de offic. eius.

ADDITIO.

- 1 Gladij. Quor modis capiat: vide l. in l. imperium. in prin. hic alleg. vbi post Barr. & omnes Mod. latissimè tractauit materiam huius regul. maxime l. as.

- b Potestas. vide l. as. in d. l. imperium. col. xj. versu. secundus gradus, &c.
- c Puniantur. De hoc vide latè Bal. in c. intelligimus. col. ij. de iud.

In l. Fructus rei est. Argumenta.

- 1 *Fideiussor non requiritur, vbi pignus habetur.*
- 2 *Pactum non valet de pignore non vendendo.*
- 3 *Creditor quando pignus vendere possit, & quando non.*

REGVLA LXXI.

Fructus rei est, vel pignori dare licere.

Idem dicitur in l. si. supra de vsur. Item secundum gloss. hic nisi debitor habet pignus, non de facili reperiret pecuniam mura. §. si. in l. i. quib. mod. re. contrah. oblig. Et ideo pecunia licet dari potest alicui, vt fideiubeat: prout not. Barr. in l. hoc iure. §. j. supra de donat. Et tamen si pignus non erit opus querere fideiussorem: quia melius est pignori incumbere, quam in personam agere. l. plus cautionis. supra eod.

Et propter prædictam rationem dicit gloss. in l. si conuenit. la. j. supra de pignor. act. t. non valere pactum. a quòd pignus vendi non possit: quia esset contra utilitatem publicam, ex eo quòd creditores nõ mutuarē: vt dicit gloss. si. in fin. quam alleg. Ang. Arret. in d. §. si. Et hoc modo secundum gloss. hic exponitur fructus, id est, utilitas.

Et ad hoc. glo. in d. l. si conuenit. notandum est, t. quòd si conuentio facta sit cum creditore, vt possit vendere pignus, si ad certum terminum solutio non fiat, & post terminum creditor non vendat, sed debitor

offerat solutionem, creditor vltorius vendere non poterit, ita not. dicit Cardin. post Mathefl. in clement. j. b. §. nos itaque. in viij. q. de iureiuratu.

ADDITIO.

- a Pactum. Imo valet: quia creditores possunt pactuare sine rigore, vel sine tali pacto. C. M.
- b In clemen. j. Et Barb. in ix. col. in fi. versio. quæ sit Card. &c. tamen hoc non firmat.

In l. Omnia quæcunque. Argumenta.

- 1 *Delegari nequeunt, quæ causæ cognitionem requirunt.*
- 2 *Decretum in alienatione rei minoris interponendum delegari non potest.*
- 3 *Decretum in alimentorum translatione requisitum, non potest delegari.*
- 4 *Decretum requirēs plenam causæ cognitionem non delegatur.*
- 5 *Delegari possunt, quæ iudicij mercenario expediuntur officio.*
- 6 *Cognitionem plenam causæ requirunt delegari nequeunt.*
- 7 *Restitutio in integrum alij potest delegari.*
- 8 *Causa requirēs, etiam plenam causæ cognitionem, in spiritualibus delegari potest.*

REGVLA LXXII.

Omnia quæcunque causæ cognitionem desiderat, per libellum expediri non possunt.

Ista regula secundum communem intellectum, vt glo. hic dicit, intelligitur: quod ea quæ causæ cognitionem requirunt, delegari non

possunt: & idem tenent glof. Bart. & Doct. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. §. de offic. proconsul. & legar. Et ad hoc facit text. in l. mandata. §. si tutores. §. de offic. eius cui mand. est

- 2 iuridici, vbi + decretum quod interponitur in alienatione bonorum minoris, delegari non potest: quia causa cognita interponi debet. I. magis puto. §. ne passim. §. de reb. eod.
- 3 Et pariter + decretum quod in translatione alimentorum requiritur, alteri committi non potest. l. cū hi. §. sed nec mandare. §. de transactionibus.
- 4 Et similiter inferri videtur, + quod secundum decretum in quo plena causæ cognitio requiritur, delegari non possit, vt tenet glof. in l. iudicare. circa fin. supra de iurisdic. omnium iudic. & idem Bart. sequitur in l. imperium. eo. tit. cum similib. vt tradit Alexand. in d. l. iudicare. col. penult. vbi dicit, quod communiter omnes ita tenent. Et pro ista regula facit text. in l. j. §. de his. supra, de separatis. ibi: præsidis notio & nullius alterius. cum similib. vt late prosequitur Alex. in disputatione sua, incip. Rex Aragonum. in iij. dubio. & ista conclusio bene congruit ad text. in d. §. vbi decretum. qui loquitur de decreto. Sed ista regula loquitur vniuersaliter dum dicit, omnia: & ideo ista regula restringitur in his quæ officio nobili iudicis expediuntur: vt in exemplis supradictis.
- 5 Secus + est in his quæ officio iudicis mercenario & iure actionis expediuntur: quia illa delegari regulariter possunt: licet plenam causæ cognitionem videantur requirere. l. j. C. qui pro sua iurisdic. & not. Bart. in l. arbitro. supra qui satisf. cog. & idem Bart. in d. §. vbi decretum. col. penult. vbi facit differentiam inter sententiam & decretum, & per glof. hic.

Item & secundo regula procedit in his

6 his + quæ plenam causæ cognitionem desiderant: vt loquitur tex. hic, cum similib. supra alleg. Secus autem est vbi semiplena causæ cognitio requiritur: quia illa delegari possunt: vt not. per glof. in d. §. vbi decretum. per text. in l. penult. §. vt bonorum. supra de offic. eius. vbi Bart.

Et ibi post glof. Bart. dicit hoc procedere, quantum ad cognitionem demittendo in possessionem: sed ipsa missio actualis cum sit mixti imperij, delegari non potest. d. l. iudicare. supra de iurisd. omn. iudic. l. ea quæ. §. magistratibus. supra, ad municip. de quo miratur Paul. de Cast. in d. §. vt bonorum. quia si potest delegari, an quis mittendus sit, in quo aliqua causæ cognitio requiritur: a fortiori ipsa missio in possessionem in qua nulla causæ cognitio adhibetur, debet delegari posse: in quo laborat Alexan. in d. l. iudicare. col. ij. vbi finaliter dicit, quod maior est coercitio realis, quam personalis: quia delegatus non potest citare re ipsa, vt not. in l. j. vbi glof. & Doct. supra de iurisd. omn. iudic. & tamen habet cognitionem in causa.

Videtur tamen aduertendū: quia text. in d. l. bonorum. loqui videtur non de cognitione, vt hic dicunt, sed de aequali missione, vt colligitur ibi vt bonorum possess. detur. Sed respondetur, vt per Alex. in disput. §. alleg. Rex Aragonum. iij. dubio. col. v. in ver. non obstat tex. in l. cognitio. §. vt bonorum. & ibi Alex. col. ix. aliter intelligit & declarat istum text.

Item tertio, ista regula retento communi intellectu fallit in + restit. in integrum. quia illa delegari potest. l. fin. in fi. C. vbi & apud quos. & licet glo. in l. j. §. de dam. infect. videatur restringere illum text. in d. l. fin. restit. iustione minorum. & in l. ea quæ. §. j. ad municip. & idem Bart. in d. l. fin. Tamen verior est opin. quod etiam

habet locum in restitutione maiorum: quia ille tex. generaliter de restit. loquitur. & ita tenet Bar. in d. §. vbi decretum. b. Imol. & Alexan. in d. l. de damno infecto.

8 Vltimo reg. + non habet locum in spiritualibus in quibus causa delegari potest, licet plena causæ cognitio requiratur: vt dicit Angel. in d. §. vbi decretum. allegat Innocen. in c. constitutus. de relig. domib. & non solum in spiritualibus: sed generaliter de iure canonico non videtur habere locum: quia omnia delegari possunt: c. de iure canonico: vt per gl. penult. in c. quod sedes. de offic. ordinari. cū similib. vt tradunt Moder. ibi. & Ro. in consil. lxx. ad discutiendum. in secundo dubio.

ADDITIO.

- a Delegari. Hæc sunt inepta, dicendum huius esse, quod iudex non debet per se vel per simplicem subscriptionem, ad supplicationem patris expedire ea quæ causæ cognitionem requirunt: vt recte intellexit Ioan. Fab. noster, in ff. de poena temere litigari. §. omnium. Et sentit Guliel. Bud. noster, in d. §. vbi decretum. deinde Alciat. Parad. lib. ij. c. iij. & Petr. Stella sub ipsis non citato forsan, nec lecto Ioan. Fab. vendicare conati sunt. C. M.
- b Decretum. Vbi Iaf. fin. col. ver. sum. in iij. lectura glof.
- c Omnia delegari possunt. quæ causæ possunt delegari, & an decreti interpositio, vide Bartol. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de off. proconsul. & leg. & l. j. de offic. eius cui manda. est iurisdic.

In l. Quo tutela. Argumenta.

- 1 *Mulier et minor à pari procedunt.*
- 2 *Mater ab hereditate exclusa non statim excluditur à tutela.*

REGVLA LXXIII.

Quo tutela redit, eo & hæreditas puenir, nisi cum femina hæredes intercedit.

Regula habetur cum limitatione, & ad idem text. quem gloss. hic adducit in fi. de leg. patr. in §. fin. 1. Et sic sicut mulier excipitur, idem est in minore: vt in gloss. hic quæ alleg. text. in l. fin. de leg. hære. & ad idem text. in l. j. §. interdum. §. de leg. tut.

Et per istam regulam in qua defertur hæreditas illi cui onus tutelæ imponitur, inferunt secundum Bart. in l. j. in princ. supra de leg. tut. quod si agnati à statuto cognatis præferantur in hæreditate, eodem modo intelligitur quod habeat onus tutelæ. & idem Bart. in cons. in c. p. C. i. de leg. Mediolani. quem refert & sequitur Petr. de Ancha. in c. j. char. ii. versic. quod lex prouidet. de consuet. & idem sequatur Salic. in l. fin. in fin. C. de leg. hære. & in auth. sicut. circa fin. versic. quarto tertio. C. de leg. tut. Ang. Arc. in §. actionum. in v. char. vbi tradit materiam tutelæ, in versic. ex quo sequitur. in sit. de actio. & Arc. in rub. de acqu. poss. col. j. Alex. in l. j. in vlt. char. in versic. posset allegare. supra si ceter. peta. & latè idem Alex. in cons. cxxj. viso statuto. lib. iij.

2. Et ista conclusio non procedit in matre vel in auia: quia licet mater excludatur ab hæreditate, non tamen exclusiua videtur à tutela: vt no. decidit Salic. in auth. mati & auia. col. v. in versic. nemo quæro. & in d. auth. sicut. in fin. & idem voluit Io. Andr. in addit. Spec. in tit. de curat. col. vj. vbi ponit instrumentum curæ furiosi circa finem in versic. dicit Vbertus de Bobio. & ita aliàs consulu: vt patet in cons. xvj. & postea reperi Alex. ita consuluisse in cons. supra alleg. & rationes dixi in d. cons. & in cap. ex parte. de appel.

In §. Nemo potest tutorem dare. Argumenta.

1. *Nilis etiam concluditur in dispositione, quæ generaliter loquitur.*
2. *Pater filijs in potestate, & etiam posthumis tutorem dare potest.*
3. *Curator in testamento dari non potest.*
4. *Curator adulti differt à curatore furioso.*
5. *Pater filio etiam exheredato tutorem dare potest.*
6. *Pater filio pupillo exheredato substinere potest.*
6. *Pater filio naturali tantum in stitit tutorem dare potest.*

Nemo potest tutorem dare cuiquā, nisi ei quæ in suis hæredibus cū moritur habet, habiturusve esset si vixisset.

Primo ibi nemo. Cum gle. colligitur, quod dispositio quæ generaliter loquitur, habet locum etiā in milite, vt hic. Quia ista regulæ etiam in milite procedit. l. ij. §. de testa. tur. Et probatur ista conclusio in l. in fraudem. in fin. ibi: quia generalis est ista determinatio. & Bald. ibi per illum tex. dicit, quod dispositio generalis includit etiam personas priuilegiatas, ad idem facit text. l. impuberi, supra de administrat. de quo videndum est quod dixi in regula j. supra eod. & consi. v. & in l. ex testamento. C. vnde lib.

Et quantum ad regulam, exemplum ponitur secundum glo. in §. permisum est. & in §. cum autem. in sit. de tut. quod vbi filius in potestate dari potest tutor & etiam posthumus. Quia si viuis parētibus nascerentur, essent sui hæredes: ex quo sequitur, quod mater

mater non habet talem potestatem: quia suos hæredes non habet. l. illud. §. ad testamēta. supra de contrat. ab. §. femina. in sit. de adopt. Et ideo si datus sit à matre, indiget cōfirmatione. l. ij. in prin. supra de confirmat. tur. Et hoc verum intelligitur, nisi mater illum institueret, vt in l. pater. supra de testament. tur.

Et regula ista procedit in tutore, pro ut loquitur: quod secus est in curatore qui testamēto dari non potest. Ideo si à patre datus sit, cōfirmatione indiget. §. j. in sit. de curat. & ratio videtur: quia tutor datur etiam inuitis pupillis. l. ij. supra de tutel. l. nec non. §. de tut. & cur. dat. ab his. Secus est in curatore qui datur puberibus volentibus. in sit. de curat. §. item inuiti. Et quia tutor datur principaliter personæ, est ius ac potestas in capite libero. l. j. supra de tutel. Et curator datur principaliter rebus. l. in copulandis. C. de nupt. Et ideo in tutela quæ respicit personā ratione patriæ potestatis, pater habet maiorem potestatem in prouidendo de tutore, & ad hoc bene facit text. in d. j. pater hæredi. §. de test. tur. dum ibi dicitur, quod mater potest dare tutorem filio instituto: quia in rem potius quàm personam datus videtur: & quia pubes habet iudicium, cum possit testari. l. qui ætate. supra de testa. & potest sibi prouidere in petendo curatorem. l. j. C. qui pet. tur. & curator solum datur petenti. l. qui habet. §. si pupillus. §. de tutel. l.

4. Et prædicta locum habent in curatoribus adutorum in quibus rationes præallegatæ procedunt. Secus est in curatore furioso vel mente capto, qui etiam in testamento à parte dari potest. l. si §. & si quidem. C. de cur. tut. l. de curatoribus. C. de episcop. aud. & not. Bart. in l. j. supra, de confirmat. tur. & talis curator qui datur furioso vel mente capto, datur

principaliter personæ: vt not. Salic. in d. l. copulandis. impuberi autem curator dari non potest etiam à milite. l. impuberi. supra de administrat. tur. & not. Bart. in l. j. §. de confir. tur. & sic non solum adulto qui habet intellectum, sed etiam impuberi curator à patre dari potest.

5. Et regula ista ampliatur: quod vt etiam filio exheredato pater tutorem dare possit. d. j. patri. §. de test. tur. & not. per gloss. in l. naturali. supra de confir. tur. in glo. j. Et ratio videtur: quia talis datio tutoris est in fauorem pupilli. Si: vt etiam videmus quod pater potest substituere filio suo pupillo exheredato. §. non solum. in sit. de pupil. & in hoc consistit prærogatiua patris qui habet filium in potestate: aliàs autem si filius institutus sit, etiam mater tutorem dare potest. l. pater hæred. supra alleg. & tali casu etiam filio naturali tantum instituto, tutor dari potest. l. naturali. vbi gloss. in prin. supra de confir. tur. imò etiam extraneo instituto tutor dari potest. l. si patronus. supra de confir. tur. Et de his recurrendum est ad doctrinam Bar. in d. l. naturali in §. si queratur. supra de confirmat. tur. quæ refert Ang. Arc. in §. promissum. in sit. de tutel. & ibi de aliis requisiis ad declarationem huius regulæ.

In §. Vi factum. Argumenta.

1. *Vis multis committitur modis.*
2. *Factum quandoque sumitur pro actu qui in alium infertur.*
3. *Violentia quando cum armis illata dicatur.*

Vi factum videtur id esse, quod de re quis cum prohiberetur, fecit.

Regula ista bene declaratur in l. Reg. §. quod si vi factum. §. quod vi aut clam. † vbi dicitur, quod vis a pluribus modis committi dicitur. & tradit Lucas de Penna in l. si coloni. col. ix. in fin. C. de agrico. & censu. libro x. Et breuiter, vis est maioris rei impetus cui resisti non potest. l. ij. supra quod metus caus. Et † hic vi factum accipiat pro actu illato in alterum: vt in l. extat. supra quod metus caus. & in toto rit. supra de vi & vi arma. & in l. vi vim supra de iustit. & iure. Et not. Barto. in l. j. supra de tutel. col. ij. in versu. pro declaratione. & ibi prosequitur, quod aliis modis vis dicitur. Et pro tali violentia illata quis excusatur. l. si ea res. supra de actio. emp. l. si merces. §. vis maior. supra locati. in l. j. C. commod. in l. j. C. depositi. & † dicitur violentia illa cum armis, quando quis habet arma ad latus, dato quod arma non extraxerit: vt notat Barto. in l. iij. §. armis deiectum. in versu. secundo noto ad tota, supra de vi & vi arma. & dicit Ange. in l. iij. §. qui armati. eod. tit. quod etiam ille qui habebat arma, si illa deposuit, tamen dicitur vim intulisse cum armis. per gl. ibi. & not. Alex. in consil. xcix. quoniam per excellentissimum. col. j. libr. iij. & est repetitum in consil. xlvij. lib. iij.

ADDITIO.

a Vis. Quot sunt species violentiæ, vide Iaf. in l. si quando. in prin. C. unde vi. & per Abb. in c. ad audientiam. & in c. sacris. quod met. caus. Alex. in l. Pomponius. §. cum quis. de acquirend. poss. col. x.

In §. Clam quod. Argumenta.

1 Clam fieri quando quid censendum sit.
2 Matrimonium dicitur clandestinum.

num, etiam quod coram duobus testibus est contractum.

3 Delictum quando clandestinum sit dicendum.

Clam, quod quisque cum cōtrouerfiam haberet, habiturumve se putaret, fecit.

1 **E**T quando dicitur clam fieri, latius declarat text. in l. iij. §. si §. quod vi aut clam, quem glo. hic adducit. & secundum Bart. in l. j. C. ex his qui de pub. rat. libr. x. clam fieri dicitur, quicquid taliter sit quod non possit venire in notitiam eius cuius interfit. alleg. l. clam possidere. supra de acquir. poss. & similiter dicit Bar. in d. l. ij. per illu text. quod clam fieri dicitur, quod sic sine autoritate principis vel iudicis quaeritur. & idē Bar. in l. j. C. de præd. curia. lib. x.

2 Et † clam dicitur factum matrimonium, quod est factum coram duobus testibus: quia fieri publicè confuevit, secundum Bar. in d. l. ij. Et not. plenius per glo. in c. j. in ver. clandestina. de clandest. despons. quæ dicit quod tribus modis dicitur clandestinum matrimonium.

Et dicitur clam fieri illud de quo est factum instrumentum, si iniungatur notario & testibus, vt rem secretam teneant: vt not. Bar. in l. in fraudem. in prin. supra de his quib. vt indign. Et quando quis facit actū per interpositā personā clam facere dicitur, & fraus presumitur: vt not. Barto. l. pupillus. §. si supra de autor. tut. Et quando dicatur delictū clandestinum, no. Bal. in l. cum fratres, in prin. C. de his quib. vt indign. Et inter alia dicit, si de nocte commissum fuerit maleficium. & idem Ang. in l. j. §. officiorum. supra ad Sillan.

ADDITIO.

a Clam. Vide Iaf. in l. clam possidere. hic alle. & in §. item si quis. in f. de actio

actio. ix. col. & Fel. in c. cōsultuit. ad fi. de offic. deleg. & ibi eius apostil. & Barb. in consil. xlv. & consil. xlvj. in j. volum.

In §. Quæ in testamento. Argumenta.

1 Scripta nō dicitur, quæ in testamento sic scripta sunt vt nō intelligantur.

2 Exceptio obscura, pro non opposita reputatur.

Quæ in testamento ita scripta sunt, vt intelligi non possint perinde sunt ac si scripta non essent.

Vltra glo. hic adde text. in l. j. §. de his quæ pro non scrip. habentur. † vbi dicitur. Quæ in testamento scripta essent, neque intelligeretur quid significarent, ea perinde sunt, ac si scripta non essent. & facit text. in l. duo sunt Titij. §. de test. tut. vbi vitatur dispositio testatoris: quæ licet legatur, intelligi non potest quid senserit testator. Ad idem text. in l. ita fidei. circa fi. §. de iure fisci. & in l. iij. §. si duobus. §. de adim. leg. & per illu text. Bart. ibi dicit, † q̄ exceptio obscura pro non opposita habetur. & facit text. in l. Titia textores. de lega. j. cum sim. vt tradit Alex. & dicit Bal. in c. fi. de const. col. si. ver. vltimus noto quod statutum obscurum in causis allegari non debet.

In §. Nec paciscendo. Argumenta.

1 Stipulatio valet, quia quis dare quod sua interest, stipulatur.

2 Notarius alteri ratione officij potest stipulari.

3 Dominium quando transferatur in donatione facta absentī.

4 Stipulari alteri qualiter possit quis indirectè.

Nec paciscendo, nec legem dicendo, nec stipulando quisquam alteri caucere potest.

In effectu ista regula est quæ habetur in l. stipulatio. §. alteri b. supra de verb. oblig. & in §. si quis alij. in f. de inutil. stipu. in l. iij. de inutil. stipul. quia debet stipulari quod sua interest. d. §. alteri.

1 Et ideo valet † stipulatio, quando quis stipulatur dare alteri quod sua interest. d. l. stipulatio ista. §. si stipuler. vbi plura exempla ponuntur, & in notab. casu tradit Alex. in consil. lxxij. vss. libr. ij. in fin. Et de ista regula cum aliquibus limitationibus scribit Alexand. in consil. xcvi. ex his quæ in themate. col. pen. lib. j. & in consil. xix. in his quæ. col. iij. lib. c. iij. Et ista prima limitatio intelligitur quando dicitur, promittis mihi quod dabis Titio.

Secus si dicitur: promittis Titio quod dabis Titio: vt glos. concludit in d. §. si stipuler. in verb. fieri & ita communiter approbatur, vt dicit Alex. ibi post Bal. quem ibi refert in l. iij. C. de inutil. stipul. & idem in libello: quia non debeo petere te cōdemnari Titio, ad dandum illi: sed cōdemnari mihi ad dandum Titio: vt Bald. dicit in l. si cui. §. fin. de leg. j. & Alex. in d. §. si stipuler. & in consil. xl. circa primum. lib. v. Et circa conceptionem verborum quando quis alteri stipulatur, latè in f. Bart. in d. §. si stipuler. & Romanus in consil. xxj. præfens instrumentum. & Alex. in d. consil. xl. lib. v.

Secundo regula fallit principaliter propter autoritatem personæ, videlicet d. in notario d. † quia alteri stipulatur a ratione officij: vt not. Bartolus in d.

1. stipulatio. ista. §. si stipuler. col. iij. vers. tertio fallit. vbi alleg. l. j. §. exigere. supra, de magistra. conuen. & l. non aliter. de adopt. & idem concludit Baldus in lege, nec ei. §. eorum. vers. sic. quare nunquid tabellio. supra, de adopt. in l. ij. supra rem pupilli. fal. fore. cum siml. vt tradit Alexand. in d. §. si stipuler. col. iij. vbi dicit, quod ista est communis opin. Et debet concipere verba in persona suam nomine eius cui vult acquirere: vt not. in d. l. nec ei. §. eorū. Et tali casu transit actio utilis sine cessione vt dicit Barto. in d. l. ij. in princip. vbi alleg. text. in l. ij. C. de magist. conuen. & idem notat Bald. in l. Caius. supra, de vsur. cum siml. vt per Alexand. in d. §. si stipuler. Et ita de facto & consuetudine seruatur: vt not. Bald. in d. l. non aliter. de adopt. & tradit Socin. in consil. cxv. vna narratione. in fin. & per Philip. Corn. in consil. 50. videtur in hac consultatione. lib. j. col. iij.

Et de donatione recepta per notarium not. Bald. in l. cum a focero. circa fi. C. de iur. dot. Ro. in consil. ccccxxij. in casu proposita consultationis. in fi. & facit quod habetur in decisione Delphinali xlix. in processu. vbi concludit, + quod in donatione facta absenti mediante notario qui stipulatur, dominium transfertur. Et intantum ista conclusio procedit, quod ante ratificationem eius cuius nomine notarius stipulatus fuit, non potest ille qui semel donauit vel vendidit constituto apposito, interiri alteri donare vel vendere: vt notabiliter tradit Corn. Perus. in consil. 50. alleg. col. v. de quo videndum est quod dixi supra eod. in reg. l. contractus. in v. limit. constituti. vbi tenui contrarium, allegando Paul. de Cast. in consil. excj. visis his que narrantur. in ij. dubio. & in consil. clxxij. in presentia casu.

in nouis. Et ad supradicta notandum est, + quod licet quis alteri tamen sibi quis stipulari nomine alterius, cui postea ratificanti acquiritur: vt not. Barto. in d. §. alteri. in princip. Abb. in consil. lxxxvj. visis. libro secundo.

ADDITIO.

- a Potest. Ampliat Alex. consil. xxij. lib. v. vbi dixi. C. M.
- b Alteri. Vbi latissime per doct. & per Ias. qui ponit plures extensiones & limitationes ad istam reg. & adde quod in dubio stipulatus, pro se intelligitur stipulari, de quo vide Socin. qui ponit regulam & fallen. in tract. fall. in regu. cccclxxxj.
- c Prima. Item fallit vt vno ex sociis; Bal. l. si absentis. C. si cert. per. Paul. l. proprium. supra comu. prax. Lancel. Galiau. l. stipulationes non diuis. col. iij. supra de verb. oblig. Dixi in nouis intellectu. l. si vnus numer. xi. cum si. q. de seru. rustic. praxio. qui sunt in tractatu meo diuidui, & in diuid. C. M.
- d Notario. Deci. consil. lvij. Ant. Rub. consil. cxvij. & not. supra eod. contractus. C. M.
- e Nomine. Sed tunc opus est ratificatione & cessione. Ias. l. huiusmodi. in prin. col. iij. nume. 17. de leg. j. scilicet ad agendum, sed exceptio istam quaeritur sine cessione. Alexand. consil. xl. nu. 8. lib. v. C. M.

In l. Non debet alteri.

Argumenta.

- 1 Odio alieno grauari nemo debet.
- 2 Puniri nemo debet, si nullam admist culpam.
- 3 Statutum puniens alium pro alio, an sit validum.

REG.

REGVLA LXXIII.

Non debet alteri per alterum iniqua conditio inferri.

Vra concordantia sunt in gl. facit I. text. in l. cohæredibus. C. famil. ex. cise. in l. si vnus. §. ante omnia. supra de pact. & xliij. q. v. in c. denique. Et + vnus non debet odio alterius pragrati. l. si quis in suo. §. legis. C. de a. in off. testa. a & in l. sancimus. C. de pæn. cum si. ibi alleg. in gl. Et + sine culpa non est quis puniendus: vt in reg. sine culpa. de reg. iur. in vj. in c. ij. de constit. cum si. ad istam regulam: vt tradit Andr. vicul. in consil. xvij. col. vj. lib. ij. & in consil. xxij. in fi. col. ec. lib. ij.

Et sicut non debet, eodem modo non potest ab altero priuato conditio iniqua inferri: scus videtur autoritate publica: quia + valet statutum, b quod vnus pro alio puniatur, b de quo videndum est quod dixi in d. c. ij. de constit. Et princeps c & ciuitas possunt ius alterius auferre: vt dixi in c. que in ecclesiarum. de consti. & facit text. in l. quid ergo. §. qui hæres. de leg. j. in l. qui seruum. in princ. de ver. oblig. vbi factio debitoris liberatur debitor in præiudicium creditoris: quia ita disponitur a lege.

ADDITIO.

- a Testamento. vbi Ias. ponit quando habeat locum ista regula in ciuilibus, & quando in criminalibus, & Dec. in reg. non debet. & in reg. sine culpa. de re. iur. lib. vj. vbi Dy.
- b Puniat. Intellige pœna pecuniaria, non tamen corporali. ita Ias. in d. l. si quis in suo. §. legis. & do. Phil. in d. c. ij. de consti. col. ij. ver. & prædicta conclusio, de quo vltra eum, & Mod. ibi vide Fel. in c. ius generale. j. distin. & Angel. in tract. Malefic. in vers. Sempronij. & Soci. in l. Modestinus. ff. de except. vbi hoc declarat

quando esset commissum intra territorium statutum: aliàs non. & adde, quod tale statutum non potest fieri a mercatoribus. ita Socin. ibi. de quo tamē vide Ias. vbi supra qui allega. plures tenentes contrarium. & Aret. in consil. xvj. inci. vna consultatione. & Flor. in l. noxali. j. col. 3. de nox. act. Aret. in §. actiones. insti. de act. in ilij. ocl. & latissime Ias. ibi antepen. col. cum duabus seq. & Bar. consil. xvij. in ij. col. in princ. incip. clementissimi Dei patris, & c. & Soc. in l. cum filius famil. de verb. oblig. supra. & late lo. de Ana. in c. ceterente. de delict. puer. col. iij. vers. & sic vult, & c. & ibi addit Abb. qui ponit an valeat statutū, quod quis puniatur pœna pecuniaria pro homicidio, vel pro furto. H. C.

Principes. Vide remissiuē per addit. ad Dyn. in reg. sine culpa. in vers. vs. in litera, a. & do. Phil. in c. ex parte. el. ij. de offi. deleg. iij. col. in fi.

In l. Nemo potest.

Argumenta.

- 1 Consultor quando consilium semel datum mutare nequeat.
- 2 Variatio in consilio iure improbat.
- 3 Variatio & inconstancia est in principe reprobanda maxime.
- 4 Princeps circumuētus præsumitur, a quo factū proprium reuocatur.

REGVLA LXXV.

Nemo potest mutare consilium suum in alterius iniuriam.

Vltra gl. hic, gl. in reg. mutare a consilium. co. tit. in vj. exemplificat in l. per fundum. supra de seru. rust. præd. & in c. publicato. de elec. Et per istam reg. dicit Bald. in d. reg. nu. tare consil. vt Perus. ibi refert, + quod consil

consultor, cuius consilio causa fuit commissa, si semel dedit eius consilium, non potest postea illud mutare. & facit text. in l. quia arbiter. supra, de arbit. ubi arbiter etiam si erravit, non potest errorem suum corrigere. Et hoc dictum videtur procedere in consilio necessario: factus est in voluntario: quia excusatur doctor qui consuluit contrarium eius quod aliis consulerat: ut no. Bald. in l. de tutela. C. de in integ. restit. & in l. si. g. cum in secunda. in fin. C. de fur. & in c. ne innitaris. in fi. de constit. ubi refert simile de Augusti, qui fecit librum retractationem. Et de doctore b not. Angel. in l. Labeo. in fi. de ser. rust. prædio. & facit text. in l. diui fratres. supra de iurepat. ubi Iuriconsul. mutavit opinionem. & hoc quandoque fecit Bart. ut colligitur in l. si pater. C. de insti. & subft. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. in iij. q. de verb. oblig. nam sano videtur consilium, qui reuocat quod malefecit, cum cessante, de app. cum simi. ut dixi ibi. Et ideo se excusat And. Sicul. quod mutauerit opi. in consi. j. char. 7. lib. j. & in consi. x. col. ij. eod. lib. j.

c & in c. j. col. xvij. de cõf. Cauendū tamen est doctoribus in consulendo ab ista mutatione opinionis, tanquam ab igne: quia ob malignitatem linguarum talis mutatio in malam partem accipitur: ut dicit Angel. in d. l. Labeo. in fi.

Et quantum ad regulam hic si capiatur consilium pro voluntate, recidit in idē quod dicitur in regula, quod semel placuit, eod. tit. in vj. & in alia regula quæ dicit, quod variatio reprobat. l. in causâ. in princ. de procur. c. cum in multis. in fin. de resc. in vj. cle. j. de renun. de quo no. Bart. in l. de rebus. ff. rer. amot. cum sim. ut tradit Alexā. in l. si ex toto. §. si. de leg. j. & Fel. in c. cum olim. col. iij. de re iud. in c. præsentata. col. ij.

de test. & tradit Ange. in §. his itaq; in glo. tamen verbo aduertit. de iustit. & iure.

Illud non videtur prætermittendum, quod quod maxime in principe variatio & incõstantia reprobat. Quia in principe, tanquam in fonte, iustitia debet esse constans voluntas: & principibus cõuenit illud verbum, Semel loquutus est Deus. & Quod scripti, scripti, & ideo princeps debet habere vnum calamū & vnam linguam, & nõ plures, quia scriptū est, Quæ processerūt de labiis meis, nõ faciā irrita. vnde debet esse immobilis, sicut lapis angularis, & sicut pilus in celo. verba sunt Bald. in cõf. cclxxvij. pridie enim consului. lib. iij. f. & ibi concludit, quod quodam principio etiam motu proprio reuocat illud quod prius fecit, fingitur cõfessus uentus, ad eod. quod contrarium probari non potest: & ita ampliari videtur quod dicitur in ca. cum olim. de re iud. Et idem de secunda concessione alteri facta, quod non valeat contra primam, late probat & tenet Rom. in consi. cxxvij. circa primam, & idē Pau. de Cast. in consi. clvj. vito & examinato puncto. cū sim. ut in simili casu Alex. scribit in cõf. iij. ex his quæ in themate. lib. v. & in consi. xxij. vito processu. col. ij. eo. lib. v. Andr. Sicul. in cõf. xij. lib. iij. & dixi in cõf. cxxj. & adde quod istam q. de secunda concessione contra primam an valeat, late disputauit Luc. de Pen. in l. prædia. C. de loc. præd. ciui. lib. xj. ubi in vtraque partem xxx. facit argumenta: & in xvij. argu. partis negatiuæ multa dicit de variatione quæ in principe magis damnatur.

ADDITIO.

a Mutare. De materia nostræ regulæ vide latissime Dyn. in d. regu. mutare. & in regu. quod semel. & ibi per eius addit. de regulis iuris. lib. vj.

Doct

b Doctore. Vide per Fabrum & Ang. in §. his ita, institui. de iust. & iur. iust. in l. Gallus. §. ille casus. col. ij. de lib. & posth. & Fel. c. ne innitaris. de constit. & Bologn. in repe. aut. habita. C. ne fil. pro pat. col. xxij.

c Cauendum. Dec. l. precibus. col. ij. C. de impu. & aliis subfti. cõf. cclxxvij. col. iij. adde Corn. consil. cxlv. lib. j. consi. vij. lib. iij. C. M.

In l. In totum.

Argumenta.

- 1 Consensus si requiratur, error interuenire non præsumitur.
- 2 Obligatio per accidens contrahi potest extra id quod agitur.
- 3 Delictum obligat, etiam sine proposito & voluntate.
- 4 Error allegari nõ potest, ubi quid ex certa scientia fieri dicitur.
- 5 Clausula sciens se non teneri, qualiter debeat intelligi.
- 6 Contrarium probari potest, nõ obstante clausula ex certa scientia.
- 7 Princeps si ignorare præsumatur, clausula, ex certa scientia, nil operabitur.

REGVLA LXXVI.

In totum, omnia quæ animi destinatione agenda sunt, non nisi vera & certa scientia perfici possunt.

Ibi, in totum, gl. exponit, id est, omnino, referendo ad illa verba, nisi vera & certa scientia. Sed magis cõuenit, quod verbum, in totum, referatur ad illud quod de animi destinatione dicitur: & erit sensus, quod illa quæ in totum animi destinatione agenda sunt, non nisi vera scientia perfici possunt. hoc tamen verbum, in totum, parum operatur: ut

in simili probatur in c. cupientes. §. cæterum, de elec. in vj. & in effectu erit regula, quod quod ubi consensus requiritur, ille actus ex certa scientia fieri debet, & non per errorem: quia errans non consentit, l. si per errorem. supra de iurisd. omn. iud. l. ij. in princ. supra de iud. l. si quis vxori. §. cum Titio. in fin. supra de fur. l. non idcirco. C. de iuris & fac. igno. l. ad probationem. C. locati.

- 2 Quandoque tamen etiam extra id quod agitur obligatio accidentaliter contrahitur. l. si is quem. in fi. supra commod. & in §. is quoque. in fi. quib. mod. re. contrah. obi. & in §. idem is cui. instit. de oblig. ex quasi contrac. Et etiam in delictis quis obligatur, licet non ex proposito & voluntate. l. scientiam. §. pen. supra ad leg. Aquil. cum si. ibi alle. in gl. & late tradit Bart. in l. diuus. supra de fidei. & in l. respiciendum. §. delinquant. in fi. supra de pœn. & no. Bald. in l. si quis non dicam rapere. col. penul. C. de epif. & cle. Et per istum textum ibi, non nisi vera & certa scientia perfici possunt, probatur quod dici solet quod de clausula, certa scientia, quæ facit quod error allegari nõ possit: ut not. Bald. in l. ij. in vij. q. in fin. C. de rescind. vend. ubi hoc tradit pro cautela, ut dicatur illud factum fuisse ex certa scientia. & idem Bald. in l. mater. col. iij. C. de rei vendit. & subiicit ibi in vers. quid ergo si tabellio. quod creditur tabellioni afferenti de tali scientia, & intelligentia. & tradit Alexand. in consi. lxxj. vito processu. col. ij. lib. ij. Et idem de ista clausula, quod sciens se nõ teneri, cõ not. Bartol. in l. fin. §. idem quæsiuit. de condic. indeb. l. si dari. in fi. de ver. obl. cum simi. ut ibi tradit Alex. ibi, in princ. & in consi. xlij. super premissis. col. v. lib. j. & in consi. l. iij. vito, col. vj. lib. iij.
- 6 Notandum tamen est, quod talis clausula

sula ex certa scientia non excludit quominus contrariū probari possit vt not. Bal. in l. sed & si quis. §. si quis caut. cū simil. vt tradit Alex. in d. l. si dari. Et quando talis clausula ex certa scientia, apponitur a principe, factum ab eo in dubium reuocari non potest vt no. Bart. in l. confiteatur. §. codicilli. §. de iur. codic. & idē Bar. in conf. excvj. ciuitati Camerini. c. l. in cōs. c. l. vij. factū tale est. col. liij. Et in notabili causa in d. natione tradit Paul. de Cast. in cōs. cv. donatio prædicta. vbi in ij. col. conclu. lit. q. per talē clausulam ex certa scientia apparet, q. princeps voluit præiudicare illi cui erat ius quæsitum. alleg. glo. in c. ad hæc. de rescript. & idē Io. de Ana. in consil. lxxxj. viso instrumento. col. ij. Alex. in consil. ccxv. nec arguendi sumus. col. vj. v. r. c. exto confirmatur. lib. ij. & in consil. j. ponderatis hīs. col. xv. lib. v. & dicit Bald. in c. j. §. si quis autem. in princ. per illum text. de pace Constā. q. nō debet quis audiri contra illud quod princeps facit ex certa scientia: sed debet repelli, & illi perpetuū silentiū imponi: quia quod princeps facit ex certa scientia, videtur facere de plenitudine potestatis: vt no. Bald. in l. eos. in prin. c. de app. Abb. in c. ad hæc. glo. sibi de rescript. in c. cō inter. col. j. de excep. in c. cū olim. col. vj. de re iud. Et in notabili casu Ro. tradit in consil. cccxix. circa primum. in v. dubio circa fin. & dicit in consil. excj.

7 Notandū tamen est, q. talis clausula non operatur in his de quibus princeps præsumitur habere ignorantiam. vt not. Bald. in l. hō. col. pen. c. sentē. rescindi nō posse. sequitur Alex. in consil. liij. viso processu. col. pen. lib. v. & Abb. in c. pastora. lis. §. præterea. de off. del. in gloss. in verbo, certa scientia. & Paul. de Ca. in c. n. l. c. l. x. quæstio ista vertitur. In

fine. vbi inquit, q. clausula ex certa sciētia nihil operatur in his quæ apparent ignorata. & Fracō. de Cuite in cōs. lxxv. super præmissa narratione. col. viij. Et hoc verū videtur quādo constat vel probatur de ignorantia, aliā præsumitur sciētia propter illa verba, ex certa scientia per se prædicta. & ita concludit Alex. in consil. xv. visis narratis. col. ij. lib. v. & idē quod dicit Bal. in d. l. si intelligitur quando constat de ignorantia, non autē sufficit q. præsumatur, vt ipse dicit, quia illa præsumptio remouetur propter illa verba, ex certa scientia. Sed quādo constat, vel probatur de ignorantia, verba ex certa scientia, non attenduntur: quia inclaris non est opus coniecturis. l. cōtinuus. §. cū ita. de verb. oblig.

ADDITIONO.

- a Clausula. Quotum lites sint clausula: B. ubi in c. m. a. terum. de rescript. j. col. b. litor. V. de lat. i. l. in l. error. C. de iuris & fac. igno. in prin.
- c Teneri. Vide Alex. in l. sed & si quis. §. si quis queritur. ff. si quis cau. vbi melius quā alibi reperies declaratum. Plenitudine. Adde eundē in c. j. col. v. de consil. vi. & c. & in c. porrect. co. ti. pen. col. vbi ponit quinq; modos per quos cognoscitur clausula ex certa scientia, cui adde l. si i. si quis iei. qu. ij. col. ff. quod quisque iur. & ad de distu. Arc. in c. ad hæc. ij. col. in fi. de rescript. & Barb. c. on. l. v. col. liij. vo. liij. & in consil. xxxliij. vol. ij. col. vj. in medio. scilicet an possit probari per testes glo. Io. Aud. quas refert Phil. in c. statutum. de rescript. li. vj. col. liij. tenēdo. q. & ista est communis opi. quā sequitur Ang. Alex. & l. si quis iei. qu. ff. quod quisque iur. Abb. cle. ij. de rescript. & in c. inter. j. col. de except. Bald. in præiudis f. ind. xliij. col. contrarium tamen tenent Do. de Rota decis. cccxxij. a noip. licet Ro. in tit. de prob. fol.

fol. 4. Dom. in d. c. statutum. col. viij. & vide finaliter Barb. in clem. & si principalis. de rescript. col. xj. vers. vtrum autē scientia & c. vbi dicit in xliij. col. quod decisio Rot. est in obseruantia finaliter tamē facit quādam dist. eacendo autorem quam videas per do. Arc. in ca. ad hæc de rescript. pe. col. vers. tu verō. & c. H. C. Ignorantiam. Adde eundē in c. j. de consil. vii. vel iu. l. v. col. vers. diuide. idem Barb. consil. xl. xvij. col. liij. vol. & consil. lv. co. volumi. liij. columna.

f Scientia. quos effectus habet, vide Abbate & Arc. in c. ad hæc. de rescript. c. pastoralis. §. præterea. de offic. deleg. ad. Arc. in ca. sicut Ro. de rescriptis. liij. col. Felinus in c. nennul. li. cod. tit. viij. col. & tra. clausularum. fol. 3. colum. xij. ver. clausula ex certa scientia, & c.

In l. actus legitimi.

Argumenta.

- 1 Actus, dicitur generalis terminus, multa significans.
- 2 Actus legitimi, qui merito dicantur.
- 3 Actus fieri potest sub conditione, qui & pure.
- 4 Legitimitas sub conditione fieri potest.
- 5 Actus non valens fieri pure, permittitur sub conditione.
- 6 Actus, qui neque diem, neque conditionem recipiant.
- 7 Condicio executionem respiciens non vitiat actum.
- 8 Condicio tacita actum non vitiat.
- 9 Sententia ferri non potest sub conditione extrinseca.

- 10 Expressio nil operatur eius, quod tacite præsumitur iussu.
- 11 Condicio de presenti aut de præterito quando actum vitiat.
- 12 Beneficium conferri potest sub conditione, si vacat.
- 13 Condicio de presenti vel præterito, quibus casibus apponi nequeat.
- 14 Condicio de presenti vel præterito, non dicitur proprie conditio.

REGVLA LXXVII.

Actus legitimi qui non recipiunt diem vel conditionem, veluti emancipatio, acceptilatio, hæreditatis aditio, a serui optio, a datio tutoris, in totum vitiantur per temporis vel conditionis adiectionem. Nonnunquam tamen actus si præscripti tacite recipiunt, quæ apertè comprehēsa vitium asserunt, nam si acceptum feratur ei, qui sub conditione promittit: ita demum egisse aliquid acceptilatio intelligitur, si obligationis conditio extiterit, quæ si verbis nominatim acceptilationis comprehendatur, nullius momenti faciet actum.

Actus + terminus est generalis Al. Labeo. in prin. supra de verb. sig. facit tex. in l. cum actum. supra de nego. gest. in l. cum seruus. in fin. de condi. & demon. Et quandoque accipitur pro specie seruitutis: vt probatur in l. j. §. j. de ser. rustic. præd. Et hic generaliter accipitur: vt colligitur ex his quæ in text. notat

2 tur. † Et actus legitimi dicuntur omnes inuenti vel probati a lege & quacunque parte iuris scripti, vt in §. confat. in fiti. de iur. nar. & ita dicit Dyn. in reg. actus. eod. tit. in vj. facit text. in l. legitima. supra de pact. in l. Gracchus. C. de adul. Et videtur actus omnes legitimi qui non prohibentur a lege. facit text. in l. nec non. §. quod eis. s. ex quib. caus. ma. Et ista regula restringitur in casibus hic expressis, ita quod regula in contrarium: quia † regulariter quod fieri potest pure, pariter & sub conditione fieri potest. §. emptio. in fiti. de emp. & ven. l. ij. supra de in diem a die. §. omnis stipulatio. in fiti. de verbo. oblig. cum sim. vt prosequitur Dyn. in d. regula. actus. Et istam declarationem Dyn. tradit glo. in d. §. omnis. in verbo. in diem. & late sequitur Cuma. in consil. lxxxvij. supposito tenore. col. j. vbi propter hoc infert, † quod legitimum fieri potest sub conditione: quia non est de hic numeratis. & idem Card. in consil. c. iij. casus super quo col. penult. vers. ad secundum. vbi propter hoc concludit, quod acceptilatio fieri potuit sub conditione, quia non est de hic numeratis. & idem sequitur Alexā. in l. a diuo Pio. §. in venditione. col. vj. in fin. de re iudic. Et pro ista declarationem supra dictam specialiter in casibus hic expressis quod iure fieri potest, non potest fieri sub conditione. facit text. in c. ij. de elec. in vj. † Et eōtra quandoque quod pure fieri non potest, permittitur sub conditione. l. in fuga. C. ad l. l. de plagiar. & gl. fi. ibi. ad idem text. in l. si socius. §. de hered. in fiti. l. si rem meam. de verb. oblig. in l. in tempus. supra de hered. in fiti. Et quandoque etiam quod non li-

cet pure, non licet sub conditione. l. Secius & Augerius. §. ad leg. Falcid. Et quantum ad propositum nostrum hic, † quod actus hic expressi non recipiunt diem, neque conditionem, hoc intelligitur in conditionibus quæ in facto consistunt: secus si in iure, quia valet aditio hereditatis si quis dicat, adeo hereditatem si possim de iure: vt not. Bald. in l. potuit. in vij. q. C. de iure delib.

Secundò hoc limitatur quando conditione respicit substantiam actus: secus verò si respicit executionem: † quia talis conditio etiam expressa non vitiat. l. muto. §. sub conditione. §. de tutel. prout illum text. declarat Barto. in l. j. col. j. vers. ij. de condi. & demonstrat. facit quod not. Barrol. de conditione quæ respicit executionem. in l. item quia. §. de pactis. in l. ita demum. §. de arbit. cum similib. vt dixi in c. ij. de rescript.

8 Tertio hoc limitatur † non habere locum in conditione tacita, quæ ex natura actus intelligitur: vt text. hic dicit de acceptilatione facta de debito conditionali: quia tacite intelligitur si conditio obligationis purificata sit. & hoc est quod Bald. dicit in l. si quis a certo. in ver. opponitur quod acceptilatio. §. de condit. ob. caus. dum inquit, quod actus de quibus hic dicitur, non recipiunt conditiones extrinsecas: secus est in extrinsecis & legalibus. & idem Bald. in l. ij. de legat. j. vbi eodem modo distinguit inter conditionem extrinsecam & intrinsecam. & idem Bald. in l. cum iudex. C. de sent. post

9 glof. ibi, † ibi loquitur in sententia quæ non potest ferri sub conditione extrinseca. l. ij. §. biduum. quando appellan. fit. Secus est in intrinseca quæ respicit ipsum negotium, & idem not. Bart. in l. a diuo Pio §. in venditione. in princ. de re iudic. cum similib. vt tradit ibi Alexand. col. v.

col. v. in vers. quarta solutio. & idē Rom. in consilio cccc. vt declarationem. col. ij.

Et est aduertendum ad illud quod hic dicitur, quod ista tacita conditio vitiat si expressa sit: quia cum exprimat illud quod tacite intelligebatur, expressio non debet vitiat: † quia expressio eius quod tacite inest, nihil operatur. l. ij. de legat. j. Bald. ibi opponit de isto text. & respondet quod hic expressio continet vicium formæ: ideo per expressionem actus vitiat, quasi velit, quod in actibus hic expressis sit datum pro forma quod conditio non exprimat. & idem dicitur in mol. ibi, & Moder. & idem not. Bart. in l. in diem in fiti. de acceptil. vbi dicit, quod est peccatum in forma quando in acceptilatione apponitur dies vel conditio. & in isto casu ex quo expressio vitiat, non est per virus taciti & expressi: vt notat Alex. d. in consil. l. ix. attentis verbis. col. pen. lib. ij.

Vltimo queritur, † an quod dicitur hic de conditione in istis actibus, intelligatur etiam de conditione de præfenti, vel de præterito. Ioan. Fab. in §. conditiones. in fiti. de verber. obliga. videtur tenere quod in talibus conditionibus non habeat locum iste text. & ad hoc facit: quia cum isti casus sint speciales & contra regulam, vt supra declaratum fuit, si isti intelligi debent. Et ideo in conditione propria intelligitur, quæ est de futuro, & suspendit: secus videtur in conditione de præterito vel præfenti, quæ non dicitur proprie conditio. vt not. per glo. l. si sic. §. j. in verbo. demonstrationum. de legat. j. facit text. in l. itaque. §. si cert. petat. in l. cum in secundo. §. de iniust. rupt. & in l. si ita stipulatus fuero. hæc summam. de verb. oblig. Et ideo † valet collatio beneficii facta sub conditione, si vacat: vt no.

per glof. in c. ij. de elect. in vj. & per Bal. in l. pen. circa fin. C. de sent. quæ sine certa quantitate. & facit quod not. Bart. in l. cum propter. de legat. præstan. cum similib. vt tradit Alex. in l. iudex postquam. in fiti. de re iudicat. & plenius Rom. in consil. cccc. supra alleg. & latissime Feli. in c. cū contingat. de offic. deleg.

Sed tamen his & similibus non obstantibus contrarium de iure arbitror, quod † etiam conditio de præfenti vel præterito in casibus hic expressis apponi non possit, & mouet per istum text. vbi etiam conditio quæ intrinseca fit, de natura actus exprimi non potest: vt patet hic in acceptilatione, in qua tacita conditio intelligitur, quæ tamen exprimi non potest: quia est datum pro forma quæ isti actus fieri debent pure & abique conditione: & idē hic expressio eius quod tacite intelligitur, vitiat. Secus est in aliis casibus hic non expressis: vt supra dictum fuit. & ad hoc facit rex. in l. eum qui. §. si. §. de acquiren. hered. & glof. ibi quæ relata ad text. extendit regulam, vt habeat locum in conditione de præfenti. Non obstant allegata, supra in contrarium.

4 Et primo dum dicitur quod † conditio de præfenti vel de præterito non est proprie conditio: quia verum est quantum ad effectum suspensionis: tamen in sui apparentia est conditio quæ primo aspectu non habet certitudinem: quia opus est inquirere & inuestigare de veritate conditionis, & ista ratione glof. & doct. communiter in d. c. ij. de elect. in vj. tenent non valere electionem factam etiam sub conditione de præfenti si vacat: quia data est forma, quod isti actus debeant pure & simpliciter fieri. Non obstat quod valet sententia sub conditione intrinseca, etiam si expressa sit, quia non est sententia de actibus hic enumeratis: & Philip. Dec. r

licet per alia iura prohibeatur sententia ferri sub cōditione, illa prohibito non est ita stricta: quia licet prohibeatur sententia ferri sub cōditione, lata tamen appellat. l. ij. §. biduum. supra quando appellat. fir.

A D D I T I O.

- a Optio. Iac. consil. clxij. col. iij. lib. ij.
 b Sub. Cure. Iunior. l. cum quid. col. v. nu. r. 4. supra si cert. per.
 c In vj. Vbi videas doct. qui dicunt qd matrimonium carnale potest bene contrahi sub conditione: vt in c. super eodem. de cond. appo. an autem possit contrahi ad tempus: non nisi per dispensationem papae: vt ibi per eos. & Imol. in clem. j. de confang. & affini. & vide Alex. in consil. lxxv. in j. vol. & Iac. in l. Iulianus. ij. col. de leg. j. & Imol. in l. gerit. fia. col. de acquit. hære. & doct. in d. reg. actus. Hier. Cuelh.
 d Alexan. num. xv. vbi dixi, vide Dec. c. clericum. col. fin. de iudic. consil. cccxvj. col. iij. C. M.
 e Valer. & bene quicquid Decius dicat. C. M.

In l. Generaliter. Arg.

- 1 *Fraus quid proprie dicitur.*
 2 *Dolus à fraude differt, velut genus à specie.*
 3 *Possessor male fidei tam de fructibus perceptis quam de his, qui potuerunt percipi, tenetur. & numero 1. & 5.*
 6 *Possessor male fidei titulum habens, non tenetur de fructibus percipiendis.*

REGVLA LXXVIII.

Generaliter cum de fraudibus disputatur: non quid habeat actor, sed quid per ad-

uersarium habere non poterit, considerandum est.

Ibi, de fraude disputatur. Nā fraus proprie dicitur, quando promissum simulatum, & teuera prohibitum agitur: vt notat Baldus in titulo si de feud. fuer. controuer. inter domin. & agnat. in §. beneficium. in princ. vbi ad hoc allegat Ioan. Monach. in c. suavitie. de elect. in vj. facit. tex. in l. fraus. supra de leg. in l. in fraudem. supra de his que in fraud. creditor. Et fraudem dicitur committere ille, qui ad exceptionem alterius, & ad sui commodum, aut verum tacet, aut falsum exprimit. ita Abbas dicit in consil. lxxvij. videtur primo dictum magistrum. col. j. Allegat not. in l. iurifigentium. §. dolo malo. & §. sed si fraudandi. supra de pact.

Et fraus proprie dicitur contra fidem, secundum Bald. in l. que fortuitis. col. iij. in versic. pramittere ad euidenciam. C. de pign. act. Et differt t̄ dolo à fraude, tanquam genus à specie: vt not. per glo. & Bar. 2. & Doct. in d. l. iurifigentium. §. sed si fraudandi. vbi Alexan. tradit Corne. in consil. clxxxj. visa copia. col. iij. lib. iij. de quo dixi in c. ex tenore. in iij. notab. de rescript. Cū ergo de fraude disputatur, considerandum est non quid habeat actor, sed quid per aduersarium habere non potuit: vt in regula hic dicitur.

Et sensus est, quod non debet considerari quid actor fraudatus habeat, quia nihil habet quod ipse possideret: sed illud quod per aduersarium habere non potuit: hoc est illud quod percipere potuisset actor, si rem habuisset. Et sic in eff. a ille qui ratione fraudis conuenitur, & de fructibus quos actor percipere potuisset tenetur. l. ait prætor. §. hanc actionē. supra de his que in fraud.

cred

cred. & idem est secundum glo. hic in t̄ malæ fidei possessore b, qui non solum de fructibus perceptis: sed etiam de his qui percipi potuerunt, tenetur. l. si nauis. §. f. §. de rei vend. cum similib. alleg. in gloss. ad idem text. in l. domum. C. de rei vendi. in l. j. C. de per. hæred. & facit text. in l. apud Iulianum. §. j. de leg. j. ibi, quos legatarius percipere potuit.

Et aduertendum est, quia hic videtur quod teneatur de percipiendis ab actore, ibi, habeat actor. & in d. l. si nauis. §. fin. ibi, an petitior. & in d. l. apud Iulia. §. j. ibi, quos legatarius percipere potuit. & in l. sed & partus, supra quod met. causa, ibi, non solum qui percepti sunt, verum si plus ego percipere potui.

Sed contrarium videtur probare text.

- 4 in l. domum. C. de rei vendic. t̄ vbi consideratur quantum reus & ipse possessor male fidei percipere potuit. Per. & Vitramonta. in d. l. domum. dicunt, quod male fidei possessor tenetur ante moram de illis quos ipse reus percipere potuit. d. l. domum. Sed post moram tenetur de percipiendis ab actore. Bart. ibi hoc reprehendit: quia male fidei possessor semper est in mora: vt not. in l. j. C. quod met. caus. in l. merito. supra de vi & vi arma. Sed replicare potest illud esse verum respectu interitus: sed non respectu fructuum percipiendorum de quibus agitur: in quibus congruum est quod post moram sit magis graustus: ita vt dicamus quod post moram teneatur, si actor plures percipere potuisset, quam ipse reus.

Bart. tamen in d. l. domum. aliter concludit, dicens t̄ quod aut quis vult referre ad id quod ex singulari industria percipi potuisset: & tūc consideratur persona actoris, & non rei. Quia si reus potuisset plus percipere ex eius singulari industria il-

le non esset ex re, sed sua negotiatione. l. ij. §. j. supra ad legem Falci. & non est restringendum.

Si verò quis vult se referre ad illud quod communiter percipi potuisset: tunc siue dicas, quantum percipi potest per reum, siue per actorem, idem est, ex quo relatio fit ad illud quod communi estimatione percipi potest: quod & ista opin. Bart. magis communiter approbatur: vt Alex. dicit, in d. l. apud Iulia. §. j. Sed tamen considerandum est, quia primum dictum de singularitate, non videtur verum: qui non attenditur singulare interesse actoris. l. pretia rerum. 3. ad leg. Falci. l. si seruum. supra ad leg. Aquil. l. furti. in princ. de furt. Secundum dictum Bar. videtur bene procedere: quia si habeatur relatio ad cōmunem estimationem: non videtur quod attendatur persona actoris vel rei. Et quod dictum est de communi estimatione, limitatur dupliciter. Primo in possessore qui haberet causam à domino: quia tunc persona possessoris attenditur. l. ij. vbi Bal. per illum tex. C. de pign. actio. Secundo limitatur, vt notat Bart. in l. ij. de fruct. & lit. expens. & tradit Alexan. in d. l. apud Iulia. §. j.

Et regula nostra hic limitatur secundum gloss. hic, t̄ nūi malæ fidei possessor haberet titulum: quia tunc non tenetur de fructibus percipiendis: de quo videndum est in l. si fundum. C. de rei vendic.

A D D I T I O.

a Bart. Adde Alber. in regul. sequenti Abb. in c. ex tenore. de rescriptis & ibi Modern. & quot modis committatur, vide Doct. in c. quanto. de priuileg. Philip. Franc. in reg. certum. de regul. iur. libr. vj. Abb. consil. lxx. ij. col. incumbit onus probandi alleganti. l. quoties. & ibi. §. qui dolum. & ibi Doct. supra de probat. qualiter probetur, vide Philip. Franc. in

5 2

c. si re. de renuntiat. lib. vj. & Iaf. in l. Titia. §. Idem respondit lo primo. j. col. de verb. oblig. & per Iaf. in §. item si quis. in fit. de actio. iij. col. & quando non probatur, quando præsumatur. in col. vij. in princ. & adde quod vbi cumque fraus allegatur, potest ad iudex ecclesiasticus, quando agitur de causa pauperum vel miserabilium personarum. Ita Ancha. in regula. ca. que xix. col. in medio, de reg. iur. lib. vj. & aperit etiam viam petendæ restitut. post quadriennium. ita Anch. in ca. ecclesiastica. de restitut. in integr. cod. lib. in j. col. & in fin. H. C.

b Possessore. Vide doct. in §. si quis a non domino. in fit. de rerum diuis. & in l. si fundum. C. de rei vendica. Ioan. Imol. in l. apud Iulianum. hic alleg. & ibi Iafonem.

In l. Fraudis. Argumenta.

- 1 *Fraus duobus modis considerari potest.*
- 2 *Fraus ex consilio. & euentu proueniens. tunc imputatur.*
- 3 *Dolus re ipsa præsumitur ex enormi læsione apparente.*
- 4 *Renuntiationem dolo factam non valere, qualiter intelligatur.*

REGVLA LXXIX.

Fraudis interpretatio semper in iure ciuili non euentu duntaxat, sed ex consilio quoque desideretur.

1 **E**t sic + fraus consideratur dupliciter, ex proposito & intentione. Et re ipsa idem colligitur in l. ait prætor. §. ita demum. supra de his que in fraud. cred. & in l. ij. C. de ser. pign. dato manumisso. Sic etiam in dolo dicitur dolus ex pro-

posito. l. j. §. j. 5. de dol. & re ipsa. l. si quis cum aliter. de verb. oblig. Proprie tamen re ipsa tantum non dicitur dolus: vt not. per gloss. in d. l. si quis cum aliter. in verb. dolum habet. Et idem videtur in fraude, vt proprie non dicatur fraus re ipsa absque proposito. Et + ideo hio in regula copulatiue requiritur, quodd fraus fieri dicatur ex consilio & euentu, in iuribus supra alleg. & in §. in fraudem. in fit. quibus ex causam. non licet. & in l. in fraudem. in fi. ff. qui & a quibus.

Quandoque etiam sufficit quod fraus re ipsa committatur: vt in l. fio. C. de his qui a non domino. & in l. j. §. supra si quid in fraud. patron. & per gloss. hic. Et adde + quod ex enormi læsione que apparet re ipsa, dolo + præsumitur: vt not. Bart. in l. si supra de prætor. Atip. cum similib. vt tradit Alexan. in l. si superstitie. C. de dolo. & idem Rom. in consil. liij. vis. col. si. in consil. xc. viso themate. in fi. Andr. Sicut. in consil. xlij. col. vij. fib. j. & Pet. de Anch. in consilio xxxvij. pro clator. vbi concludit: quod c. quamuis. de pac. dum ibi dicitur, + non valere renuntiationem, si dolo facta sit, intelligitur de dolo etiam re ipsa tantum, aliter tamen in hoc tenet Alexan. in consil. xlij. supra per præmissa. col. j. lib. j. de quo latè dixi in consil. clxxx. vbi videndum.

ADDITIO.

a Dolus. Dixi ad Alex. consil. xlij. num. 20. lib. j. consil. cxvij. nu. 8. lib. vij. idem quod hic Aymo. consil. cxcij. col. ij. Zas. consil. xvij. C. M.

In l. In toto iure.

Argumenta.

- 1 *Lex minus generalis inter generales pro speciali reputatur.*

Ind

- 2 *Indiuidua quare speciei derogent.*
- 3 *Aequiuocum quando pro speciei sit sumendum.*
- 4 *Lex magis specialis dicitur, in qua vtilitas maior inuenitur.*
- 5 *Regula specialior præsumitur, personas respiciens, ea, que casus inueniuntur.*
- 6 *Qualitas paucioribus competens, dispositionem reddit specialiozem.*
- 7 *Species num deroget generi in legibus. & nu. 9.*
- 8 *Privilegium alicui concessum, per legem generalem contrariam non tollitur.*
- 10 *Generi per speciem in diuersis legibus non derogatur.*
- 11 *Lex generalis quomodo conformari dicatur speciali.*
- 12 *Species an deroget generi in contractibus.*
- 13 *Generi an deroget per speciem in vltimis voluntatibus.*
- 14 *Species in legatis quando generi derogare dicatur.*
- 15 *Legati generi. & speciei relictum vni aut diuersis, qualiter intelligendum.*
- 16 *Species causa dubitationis præsumitur adici quandoque.*
- 17 *Specierum enumeratio genus respiciens, aut etiam non respiciens, qualiter intelligenda.*
- 18 *Laudum cum efficitur, generi per speciem derogatur.*
- 19 *Species generi detrahatur in rescriptis pariter ac mandatis.*
- 20 *Privilegium secundum speciales non derogat primo generali.*
- 21 *Mandatum speciale sibi non derogat speciali.*
Mandatum speciale iurisdictionis nil potest generali detrhere.

REGVLA LXXX.

IN toto iure generi per speciem derogatur: & illud potissimum habetur, quod ad speciem directum est.

b **E**adem regula b habetur in regu. generi. eod. titu. in vj. Ad declarationem huius reg. præmittendum est, + quod si leges sint generales, illa que est minus generalis pro speciali reputatur: vt not. Bart. in l. j. §. hoc autem edictum. col. pen. C. de oper. noui. nuar. & idem dicit Dyn. in d. regu. generi. col. ij. Et si leges sint speciales, illa que sit specialior attenditur: + quia indiuidua derogant speciei: vt not. Bald. in l. hac consultissima. col. j. C. qui testa. fac. pos. & in l. executorem. col. vj. verfi. & redeo ad materiam propriam. C. de execut. rei iud. vbi inquit, quodd paruum genus magno generi derogat, & indiuiduum derogat vtrique: & si duo habent se tanquam excedentia & excessa, illud loco speciei habetur quod minus excedit vt not. Corneus in consil. lxxij. quamuis videatur allegare Bart. in d. l. j. de operis noui nuntia. & in tract. ad reprimendum. in verb. non obstantibus. 3 Et + quando vocabulum se habet ad genus & ad speciem, & post genus sequitur species, ne illa additio specietum superflua sit, & vt copula po-

- natur inter diuersa, ratio suadet q̄ vocabulum equiuocum ponatur pro specie: vt Corn. inquit in consil. ccxxix, licet claram. colum. iij. in fin. lib. iij.
- 4 Et illa lex videtur magis specialis in qua sit euidetior, & maior utilitas: & ista videtur benignior interpretatio: vt not. Barto. in tract. ad reprimendum. in versic. non obstantibus. colum. ij. Et illa specialior in qua maior est ratio specialitatis: vt notat Bald. in d. l. hac consultiissima. colum. j.
- 5 Et magis specialis regula reputatur illa quæ respicit personas, quam illa quæ respicit casus: vt in no. q̄ tradit Bal. in l. j. in iij. q. supra de offic. consil. & ibi alleg. Bart. in loco supra allega. & idem Bald. in l. j. §. vbi autem. col. ij. versic. ex hoc habes. C. de cad. tollend.
- 6 Et illa qualitas quæ paucioribus competit, facit dispositionem magis specialem: & illa quæ pluribus potest competere, facit dispositionem magis generalem: vt not. Bald. in d. l. executorum. in loco supra alleg. & de prædictis not. Imol. in l. Gallus. in §. ille casus. col. fi. de lib. & posth. Alexan. in l. Titia textores. de leg. j. Paulus de Castri. in l. non est nouum. colum. fin. supra de legib. & Moder. in l. si Rufinus. C. de testamento milit. & dixi in consilio tertio, vbi videndum est.
- 7 His præmissis, vt in materia huius regulæ distinxere procedamus, primo videndum est, an & quando habeat locum in legibus & in statutis. Secundo, in contractibus. Tertio, in vltimis voluntatibus. Quarto, in scriptis & mandatis, cum similibus.
- 7 Circa primum in legibus probatur in l. sanctio legum. supra de pen. & text. dum hic inquit, in toto iure. & not. per glo. in reg. generi. eod. tit. in vj. & not. Ang. in consil. clx. pro de-

cisione quæstorum. colum. j. Fulg. in consil. ccxv. in primo proposito, in prin. Et idem in statutis regula ista habet locum: vt not. Barto. in l. sed & posteriores. supra de legib. in l. quæstum. §. si quis fundum. colum. na tertia, versiculo hoc induco ad quæstionem, de fundo in serui. & in consilio centesimo, incipiente, à domino Cyno. in tertio dubio. Angelus & Fulgof. in consil. supra proxime allegato.

Et notat Bald. Imol. & Alexander. in l. coheredi. §. qui patrem. de vulgari & pupillari. & in pulchra quæstione tradit Angelus in lege, si quis ab alio. in fine supra de calumnia, & cum prædictis concordat Fulgof. in consilio centesimotrigesimo sexto in causa. & facit quod de statuto notat Bartolus in l. Lucius in fine. supra ad Turpillia, cum similibus vt tradit Alexander in l. talis scriptura. colum. fin. de lega. j.

Et ista conclusio tam in legibus, quam in statutis ampliatur siue species præcedat genus, siue sequatur vt notat Bartolus in lege, quæstum. §. si quis fundum. & Fulgof. in consilio præallegato ccxv. & ad hoc facit textus in lege, si ita fuero stipulatus, supra de noua. vbi paria sunt, siue stipulatio sequatur numerationem, siue præcedat. facit textus in lege tertia, C. de adilitiis actionib. in lege, petens. C. de pactis. Et quando genus præcedit, clarum hoc videtur, vt verba regulæ sonant hic: & in dicta regula, generi per speciem derogatur. Idem tamen est quando species præcedit. ad hoc facit quod not. per glossam in lege, sciendum. supra qui satisfare cogantur. quæ tenet, quod dispositio authentice offeratur. quæ est generalis, limitetur non habere locum in casu speciali, dicta lege sciendum. quæ præcedit. ad idem est gloss

glossa, in §. sed hodie. Institut. de satisfact. in §. suscepto. in authentica de exhibendis reis. in dicta authentica, offeratur. C. de iuris contestatione, & dicit Bartolus in dicta l. sciendum. hoc esse notabile pro reformationibus statutorum. Et ampliatur secundum Bartolum ibi, etiam si dicatur, non obstantibus legibus in contrarium: vt not. per gloss. in authentica de hæreditibus quæ ab intestat. in principio in verbo vacantibus. & notat idem Bartolus in dicto verbo, non obstantibus. & cum his concordat Fulgof. in dicto consilio quinquagesimo septimo in principio. Roman. in consilio xl. viis. columna secunda, in consilio lvij. in causa veniente. & in consilio ccxxij. in casu proposito. Abbas in consilio lj. videtur primo, columna secunda libro primo, & Alexander in consilio lxx. viso. columna tertia libro primo. Et ad prædicta facit glossa not. in lege, decurionibus. de silent. libro duodecimo. quæ in verbo decurionibus. concludit, quod priuilegium datum alicui, non tollitur per legem generalem in contrarium, cum similibus, vt Felinus scribit in capitulo primo, columna nona, de rescriptis, & in capitulo sicur. de hæreticis, & bene facit text. in l. si adulterium. §. liberto. supra de adulteris. Et prædicta omnia procedunt, nisi constaret de mente legis generalis, quod voluerit speciei derogare: vt notat Imola in lege, si verò. §. de viro. columna sexta. supra soluto matrimonio, per capitulum, contra Christianos. de hæreticis in sexto, sequitur Alexander in dicta lege, sciendum. & constare videtur de mente legis generalis, si in lege generali dicatur, non obstante aliqua lege quæ genera-

liter vel specialiter contradiceret, vt notat Bartolus in dicto versiculo, non obstantibus. cum similibus, vt tradit Alexander in dicta lege sciendum.

9 Secundo ampliatur dicta conclusio etiam si vnum sit ex legali, alterum ex hominis dispositione: quia tamen specialia generalibus derogant, vt notat Baldus in lege, si quis prioris. §. certum. de secundis nuptiis per authent. nunc autem. eodem tit.

10 Et prædicta regula limitatur pro h. cedere in eadem lege: secus h. est in diuersis legibus: quia tunc generi per speciem non derogatur: vt notat Bartolus post Cynum, quem ibi refert in l. prima. §. hoc autem editum. capitulo finali. de oper. noui nuntiar. & in dicta l. sanctio legum. columna prima. & in dicta l. quæstum. §. fundum. & idem notat Baldus in consilio clv. duo sunt statuta: in fine libri tertij, vbi inquit, quod dispositio generalis non restringitur per specialem in diuersis legibus. allegat Bartolus in dicta l. tancto legum. & idem tradit Angelus in consilio ccxiii. primo eod. videndum. & Rom. in consil. ccvii. pro habenda. & in consil. ccxxij. in casu proposito. in princ. Bartho. Vero. in consil. xiiij. pro declaratione. col. ij. Alexand. in consil. xiiij. viis. col. fi. lib. ij. & latè Angel. in consil. ccclv. qj. col. ij.

11 Et ista limitatio sanè intelligitur, quando lex generalis & specialis non contradicunt, quia diuersimodè loquuntur: secus verò si species contraria sit generi: quia tunc semper species derogat generi: vt patet in omnibus regulis quæ exceptiões patiuntur. ita Bartol. dicit in d. l. j. §. hoc autem editum. & hoc patet ex eo quod supra dictum fuit, quod species

- quæ præcedit derogat generi quod postea superuenit, vt per glo. in d. l. sciendum. um si. supra alleg. Ex quibus patet hoc etiam pro. edere ex diuersis obligatis. Item prædicta limitatio habet locum in legibus, in quibus correctio debet euitari: secus in dispositione hominis: vt not. Bart. in l. liberis quos, in princ. ad fin. de aliment. & vob. leg.
- Secundo regula supradicta non procedit vbi genus debet verificari in vna specie: quia tunc generi per speciem non derogatur, vt not. Abb. per illum text. in c. ex parte. el. j. de offic. deleg. Bart. in l. si domino. de leg. j. in l. si hæres. de opr. lega. & in l. quæritum. §. si. col. fin. de fund. in situ. de quo tamen dicendum est, vt dixi in c. pastoralis. §. quoniam. de rescript. vbi videndum est.
- 21 Secundo ¶ regula ista etiam procedit in contractibus: vt not. Dy. in d. reg. generi. alleg. l. stipulationes commodissimum. de verb. oblig. & idem not. Ang. in consi. clx. supra allegat. Fulg. in consi. ccxv. supra alleg. l. doli clausula. de verb. oblig. Et not. Bart. in l. sed & si adiciatur. supra pro socio. vbi inquit, quod species restringit genus ex præsumpta voluntate contractuentium.
- 22 Tertio ¶ regula habet locum in vltimis voluntatibus: hoc patet primo in substitutionibus & in l. coheredi. §. qui patrem. de vulg. & pupil. & facit text. in d. l. coheredi §. qui discretas. eo. ti. Et hoc habet locum in eadem specie substitutionis: secus est in diuersa specie, vt notat Dyn. in d. reg. generi. per l. fin. supra ad Treb. vel in eandem Bar. ibi ex verbis testatoris apparebat quod voluit à speciali substitutione recedere. & idem Bar. tenet in d. l. coheredi. §. qui patrem.
- 24 Secundo ¶ hoc idem patet in legatis l. i. vxorem. §. felicissimo. de leg.

ij. in l. i. vnus vrbanus. §. fin. eod. tit. vbi in legatis loquitur, & dicit quod semper species derogat generi, & facit text. in l. alimentum. §. baliticæ. de aliment. & cib. leg. & illam regulam in legatis tradit gloss. in d. l. quæritum. §. fin.

Et ampliat ista regula siue genus præcedat, siue sequatur, secundum Dy. in dicta regula generi. per l. seruo manumisso. de pecul. leg. & supra dictum est. & not. Bald. in consi. clx. verba pactorum. lib. j. Paul. de Castro in consi. clxxxvij. videtur quod prædictis.

Secundo ampliat etiam si legatum sit inutile. l. legatum. §. si. de adim. leg. in l. ij. §. minor. de fund. in situ. no. Bar. in d. l. quæritum. §. si. col. fin. vbi hoc limitatur per l. si. §. si. de auro & argento leg. vbi etiam Bart.

Et ista regula in legatis procedit quando vni legatur totum genus, & alteri species eodem respectu: secus si diuersis respectibus, vt quia vni legatur genus respectu vltimæ fructus, alteri species respectu proprietatis: quia tunc species non derogat generi, sed concurrunt. l. si alij. §. Sempronius. & §. fin. l. Sempronio. in princ. de usufruct. leg. vbi Bar. & idem Bar. in l. si quis teruum. §. fin. vers. quæro quando legatur. de leg. ij. & quæ no. Bald. in l. quoties. in hu. C. famul. excif. un.

25 ¶ Secundo dicta regula procedit in legatis, quando vni legatur genus, alteri species: secus verò si eidem genus & species legata sit: quia tunc species non derogat generi in dubio: quia species videntur expressæ gratia tollendæ dubitationis. l. quæritum. §. item si fundum. de fund. in situ. & per illum text. ita dicit Dy. in d. reg. generi dicens, quod ille text. videtur loqui in dubio. ad idem text. in l. si mancipia. in prin. eo. ti. de fun. in situ.

Et

16 ¶ Et sic videtur quod in dubio species causa demonstrationis & tollendæ dubitationis exprimat: & hoc in no. q. rra dit Bar. in l. Cetero. col. xj. in verticul. sed quid si dixi. de vulg. & pup. dum ibi cõcludit, quod verbum, impuberi, videtur expressum causa demonstrationis. & facit quod no. Bar. in l. pater. §. mente. ver. quid si testator. de leg. ij. & in pulchra q. tradit Pau. de Cast. in consi. liij. quia exceptiones quæ opponuntur. col. ij. versic. restat nunc respondere. Et hoc quod dictum est quod in dubio species exprimat gratia dubitationis tollendæ, procedit quando species que exprimuntur respiciunt actum legandi. d. l. quæritum. §. Narius. dum ibi dicitur, quod legatum fundum cum supellectili. illa enim verba, cum supellectili, exprimendo species, respiciunt verbum legauit, & sic actum legandi. ¶ Secus si enumeratio specierum respiciat genus seu verbum significatum generis: quia tunc enumeratio specierum videtur facta causa determinationis & legatum restringitur. l. cum de sanionis. §. quidam. de fund. in situ. vbi testator legauit villam prout ipse possidebat: illa verba, prout ipse possidebat, faciunt genus: & illud genus respiciunt species nominatæ ibi, dum dicitur, quod ipse possidebat cum supellectili, mēsis, mancipiis, &c. & ita dicit Bart. in dicta l. quæritum. §. fin. vbi latius profequitur materiam. Et dicta Bartol. reasumit Abbas in cap. sedes. de rescript.

Et prædicta faciunt quod species exprimantur. Sed quando indiuidua exprimuntur, vt quia testator legauit vni marmor, & duas statuas marmoreas, alia statua non videtur legata. l. hæres meus. §. j. de leg. ij. l. cum de sanionis. §. cui fundum

de fund. in situ. l. j. §. idem si duæ statua. ff. de aur. & arg. leg. not. Dyn. in d. reg. generali. & Bart. in d. l. quæritum. §. fin. col. fin.

18 ¶ Et supradicta regula etiam procedit in laudo in quo generi per speciem derogatur, vt no. Ang. in consi. cccclv. quæstio prædicta. Fulg. in consi. cxvij. Ioannes quondam, col. pen. & in consi. clxxx. viso processu. col. iij.

19 Eodem modo ¶ in rescriptis ¶ seu in mandatis species derogat generi. c. j. de rescript. c. studuisti. de offic. dele. & not. per gl. in d. reg. generi. & in c. pastoralis. §. quoniam. de rescript. declarando vt dixi post Abb. in d. c. j. de rescript.

20 Secus est in priuilegiis: ¶ quia secundum priuilegium speciale non derogat primo generali siue speciali: vt not. per gl. in d. reg. generi. per c. veniens. de rescript. gl. & Abb. post alios in d. c. j. de rescript. & tradit Pe. de Ancha. in consi. clx. v. col. iij. Aret. in consi. lxxvj. diligenter visis. col. ij. & dixi in d. c. j. de rescript.

21 ¶ Similiter in mandato fiscali speciale mandatum non derogat speciali. l. quoniam. Augerio. C. de conuent. fisco. deb. lib. x. & not. Bald. in l. ij. C. quand. fisco vel priuat.

Eodem modo in mandato iurisd. mandatum speciale non derogat generali: vt not. Barr. in l. j. per illum text. de off. præf. vrb. facit text. in d. l. f. C. de iurisd. omn. iur. & in c. per hoc. de hæred. cum si. vt tradit Ro. in consi. cccij. præfens consultatio. & late Mod. in c. pastoralis. de off. or. & dixi in c. ceteris. de iud. Et ex supradictis infertur ad quæst. quam ponit Bald. post Dyn. in l. talis scriptura. de legatis j. vbi Aretin. col. fin. Et ad aliam quærit. vt per Bartol. in l. si ab hostibus. cum si. vt tradit ibi Alex. in princ. ff. solu. matr. Et aliam po-

nit Paul. de Ca. in cōsil. clxxxvij. videtur q̄ predictus. Et alia ponit Bar. & Imol. in l. doli clausula. de verbo. obi. Bart. & Bald. in l. si consul. ff. de adop. & Bar. in d. l. que sit. §. si. Imo. in l. cohæred. §. qui patrem. de vul. & pup. Et hæc facti sint pro aliquali notitia: quia profunda est materia. & in alio pelago agitur.

ADDITIO.

- a Dilectus est. Habetur etiam in c. l. duisti. de offic. leg. vbi per Doct. præmaximè Barb. habetur etiam in c. j. de rescrip. vbi latè Doct. de rescrip. & adde vnum fin. verbum Io. de Ana. in c. excōicamus. §. si. de hæret. vbi dicit, q̄ licet sit verum q̄ specialis cōmissio deroget generali per nostram regulā: est verū nisi generalis sit priuilegiata: quia tunc non nisi specialis fuerit mentio: per text. in c. veniens. de prescrip. & vide Ias. in materia iurisdictionis quando specialis deroget generali. in l. quod in rerum. §. si quis potest. de legatis j. Hier. Cuch.
- b Regula. Fallit quādo generale emanat à maiori potestate. Paul. consil. clxxvj. lib. ij. C.M.
- c Bar. vbi vide Alex. & Ias. fin. col. vbi etiam ponit quādo sumus in dubio que l. erit specialis: & dicit quod illa que est magis fauorabilis.
- d His. Præsumptio specialis vincit generale. Alex. consil. lxxvij. num. 6. lib. j. (vbi dixi) sic probatis in specie. Alex. consil. lxxviiij. num. 8. lib. v. vbi dixi. C.M.
- e Sequatur. Etia si dispositio conferatur in eundem. Martini. Afflic. decis. Neapo. xlv. C.M.
- f Etiam. Iason. consil. clxij. colum. fin. lib. iij. C.M.
- g Feli. Quem vide in iij. col. versu. valet. & in v. versu. priuilegium. & in

- ix. versu. secunda. &c. & Barb. col. xxij. Hiero. Cuch.
- h Secus. Albertic. ij. par. stat. q. ij. col. vj. num. 10. C.M.
- i Specie. Adde Barb. in c. cum esset. de test. col. xxiiij. Ias. in l. ij. ff. de liber. & posth. col. ij. post prin.
- k Substitutionibus. Corn. consil. xliij. lib. iij. C.M.
- l Legatis. Vide Bart. in l. quæ situm. §. fin. hic alleg. & ibi Alex. in addit. & Abb. c. pastoralis. §. quoniam. j. col. & ibi Felin. de rescrip. Ias. in l. si quis testa. §. apud Iulianum. de legat. j. & in l. re cōiuncti. xvij. col. post med. de leg. iij. & in l. si tibi homo. §. si testamento. col. iij. de leg. j. H.C.
- m Concurrunt. Idem Decius consilio ccccxc. nu. 7. vbi aliter dixi. C.M.
- n Rescriptis. Quando in rescriptis & priuilegiis species deroget generi. vide eundem dom. Philip. in consil. xliij. col. iij. incip. & pro tenui facultate mea. &c.

In l. Quæ dubitationis. Argumenta.

- 1 Dubitationis gratia qua apponuntur, nocere non presumuntur. & num. 5.
- 2 Cautela abundans in testamentis non est nocua.
- 3 Frans presumitur, si insolita clausula apponantur.
- 4 Pactū insolitum suspicionē inducit rurarum aduersus contractum.
- 6 Testibus malam rationem adductibus non creditur, non obstantē statuto hoc ipsū precipiente.
- 7 Index testē malam rationem afferenti credere non debet.
- 8 Præsumptio tunc tollitur, cum mala

mala causa exprimitur.

REGVLA LXXXI.

Quæ dubitationis tollendæ causa contractibus inferuntur, ius commune non lædunt.

Nota quod dicta ad tollendam dubitationem non nocet. ad idem text. in l. qui mutua. §. mand. in l. quæ extrinsecus. de verb. oblig. & facit text. in l. si pupilli. §. supra de neg. gest.

Et isto casu verba prolata ad tollendam dubitationem tolerantur, licet superflua sint vt not. Abb. in ca. solite. in gl. tanquam in fin. de maio. & obe. & satis operantur, quia tollunt dubitationem, & idem Abb. dicit in c. certificari. col. pen. de sepul. & Do. in c. si Papa. de priu. in vj.

Et quandoque ad tollendam dubitationem fit inculcatio verborum quæ attenditur. vt no. per gl. in l. certi condictio. in prin. in gl. ij. si cer. pe. Et tradit Specul. in tit. de procura. in §. hoc autem. versu. sed oppo. de illa clausula, fecit, constituit, & creauit suum procuratorem, &c. & facit quod not. Abb. in q. stante statuto. char. fin. col. ij. & ad tex. hic facit regula quæ habetur inferius in l. non solent.

Et quod dicitur hic in contractibus, idem est in vltimis voluntatibus. l. testamentum. C. de test. vbi in testamento dicitur, quod abundans cautela non nocet. Et in legatis expressio specierum quæ sub genere comprehenduntur, quandoque nihil operantur. l. quæ situm. §. pen. de fun. instru. l. legata. in prin. de supel. lega. Et tali casu dicitur, q̄ non mutat substantiam veritatis non necessaria verborum multiplicatio. in l. periculis. §. Labro. de aur. & arg. leg. & dicunt. Host. fo. And. & Ant. de

Bur. ibi in ij. oppo. in c. nimis. el. j. de excep. præla. q̄ verba non possunt nisi mis specificari ad tollendā sophisticam interpretationem. & ad idem facit text. in l. i. vbi Bart. C. de prædor. lib. xj.

Et regula ista procedit, nisi illud quod dicitur causa tollendæ dubitationis, esset insolitū, quia suspicionē inducit: vt not. per gl. in l. si quis sub eod. ff. de cond. ind. & Bal. ibi not. illam glo. q̄ clausula insolite suspicionem fraudis inducunt. & idem no. Bal. in d. l. testamentum. cum smi. vt tradunt Moder. ibi. & prius Felin. in c. ij. col. ij. de rescrip. & adde Bal. & in c. j. de feudo dato in vicem leg. conmis. colum. ij. vbi inquit, quod pactum insolitum facit præsumi contractū vrsurariū. & no. per. de Ancha. in consil. clvij. si prædicta sententia. col. fin. in ver. accidit prædictis dicens, licet soleat dici quod abundans cautela non nocet. d. l. testamentum.

Tamen in personis suspectis, puta in vrsurariis, cautela adhibita arguunt contra eum simulatum in in fraudem vrsurarum per glo. in d. l. si quis. & tradit Bart. Veronen. in tracta. de simula. contractum. in ix. præsum. Secundo regula ista limitatur nisi

quod illud quod causa tollendæ dubitationis exprimitur, sit vitiosum: vt nos Sali. in d. l. testamentum. & hoc modo respondet ad contraria allegata ibi in gl. Et hoc confirmatur quia in sententia causa non requiritur.

c. sicut. de re iudi.

Et tamen si ad tollendam dubitationem causa exprimitur quæ falsa sit, vitiatur sententia: vt not. per Inn. in c. in præsentia. de renun. sic etiam in libello causa non requiritur: quia libellus generalis procedit parte nõ opponente. l. h. C. de anna. excep. Si tamen ad tollendam dubitationem causa exprimitur: & illa inepta sit, libellus vitiatur: vt no. Bar. in l. cō-

ca

ta. col. iij. C. de eden. in l. j. in princ. ff. de eden.

Eodem modo in testibus: nam illis creditur absque ratione, si interrogati non fuerint: vt no. per gl. in l. solam. C. de testi. vbi Bar. & tamen si testis malā rationem adducit, eius dictum e vitiatu, & adeo quod non valet ita ruti, quod credatur testibus qui malam rationem adducunt, vt Bald. dicit in l. non speciali. circa fin. C. de testamen.

Et index ratione arbitrii nō potest credere testi malam rationem adducēti: vt not. idē Bal. in d. l. solam. in fin. nā in dictis casibus quāto causa non exprimitur, est prætumptio pro sententia, pro libello, & pro testibus. 7 sed quando exprimitur mala causa, à prætensione receditur. & habet locum glo. in cle. contitutus. in ver. de nouo. de elect. quæ dicit, q̄ plus nocet incepta locutio, quàm taciturnitas, & facit regula. l. expressā, nocent. infra eod.

A D D I T I O.

- a Lædunt. Cor. consi. c. cxv. lib. j. And. Tira. rep. l. si vnquā. vers. reuertatur. nu. r. C. de reuo. don. C. M.
- b Verborum. Paul. consil. lxxv. col. j. lib. j. C. M.
- c Suspicionē. In tātum q̄, si opponatur in rescriptis principum, etiā si dicatur, motu proprio Pape sint apposta, inuvalidant rescriptū. Ita Ias. in l. j. §. j. in j. col. 5. si quis di. refert Bal. qui hoc tenet in l. si deic. §. si seruo. §. de leg. iij. & Fran. Curt. in consi. lxx. iij. antepe. col. vers. decimo redditur nulla, &c. vbi multa dicit per duas col. & no. q̄, si iudex apponat in præcepto penā insolitā, non tenetur quis cōparere. Ita Ias. vbi. §. & in d. l. testamentū, vbi cumulat plura. H. C. d. Simulatū. Adde Fran. de Cur. cōsi. lv. col. v. in fin. & consi. lxxv. col. xvij. in med. & Bar. in consi. lxxvj. col. j. in iij. col. & in cōf. xvj. col. v. in ij. vo.

e Vitiatu. Vide Bald. in sua Marga. in verb. testes. ver. xvij. Lanfr. in cap. quoniam contra. de probat. ver. testes. Alex. in l. j. supra de noui. oper. nunt. & doct. c. si quando. de testi. p.

In l. Donari videtur.

Argumenta.

- 1 *Debitum ciuilititer tantum, an possit repeti solutum.*
- 2 *Donatio vera non dicitur, quæ quid remunerationis gratia conceditur.*
- 3 *Liberalis dicitur, qui donat, quod donare non cogitur.*

REGVLA LXXXII.

a **D**onari videtur, quod nullo iure cogente conceditur.

Ibi, nullo iure cogente. Ista regula de plano procedit quando nec ciuili nec naturali iure debitum sit, & idem habetur in l. donari. supra de don. Et eodem modo habet locum regula si tantum ciuilititer debitum sit: quia illa non est potēs ad agendū cum effectu, nec ad retinendū: vt not. Io. And. & Abb. post alios in rub. de don. & idem dicit gl. hic: quia tali casu tanquā indebitū solutum repetitur. l. si non sortē. §. indebitum. supra de condit. in deb. Secus si naturaliter debitum sit ex pacto: quia cum talis obligatio sit potēs ad retinendū, l. Stichum. §. si de iussor accipi. supra de fideiuss. ideo videtur solutio debiti, & non donatio. l. hoc iure. §. penult. supra de don. Et ita glo. hic dicit: quæ tamen concludit, secus esse in obligatione naturali ad antidora, & quæ non excludit donationem. Et idem glo. expressē dicit in l. sed & lege. §. consuluit. §. de peti. hæc. & videtur sequi Bart. in l. col. i. §. de do. Abb. tamen

A D D I T I O.

- a Donari. Adde quod in dubio nō est præsumēda donatio quando potest capi alius sensus: de quo vide plura dicta per Hippo. in l. iij. incip. non præsumitur.
- b Antidora. Tetigi in tractat. vsura. quæstio. xxxj. in fin. C. M.

In l. Non videtur.

Argumenta.

- 1 *Amittere non potest quis, quod suum non fuit.*
- 2 *Amisio, priuatio quadam est habitum præsupponens.*
- 3 *Illegitimitas præcedens probatur per instrumentum legitimationis. Filiatio probatur per instrumentum emancipationis.*
- 4 *Debitum fatetur is, per quem compensationis exceptio obicitur.*
- 5 *Amitti improprie potest res, quæ propria non fuit.*
- 6 *Veniam petens quando delictum fateri dicatur.*

REGVLA LXXXVIII.

Non videtur rem amittere, cuius propria nō fuit.

- 1 Et amitti non potest quod acquisitum non fuit. l. j. §. j. supra quibus modis vsusfructus amit. Et desisse non dicitur quod non incipit. l. Titio vsusfructus. de conditio. & demonstrat. Amisio enim est
- 2 priuatio quæ præsupponit habitum. l. manumissiones. §. de iusti. & iur. l. decem. de verb. obli. c. ad dissolue. de despō. impub. & nō moritur qui non vixit. xxxij. q. ij. c. quod verū. in c. sicut ex tuarū. de homi. cū simi. vt per gl. in d. l. ad dissolue. & in d. c. quod verū. & ideo dicitur: quod non est, rūpi non potest. l. nā & si sub conditione. §. si post. §. de

2 tamen in rubr. de don. dicit. quod donatio quæ sit causa remunerationis non est vera donatio. alleg. Bar. in proem. Digest. & ipse hoc sequitur: quia donatio proprie est illa ad quam mouetur donans ex liberalitate. l. j. supra de donat. Et hoc non est in eo qui est obligatus ad antidora: quia potius videtur soluere debitum naturæ. ad hoc inducit l. Attilius. supra de don.

Et secundum prædicta dicendum est, quod illa verba, nullo iure cogente, accipiantur proprie prout verba sonant. Tunc videtur quod etiā obligatio naturalis tantum non impediret donationem: quia talis obligatio non producit actionem. l. iustitientū. §. igitur nuda. de pact. & per consequens nō cogitur inuitus soluere ille qui naturaliter obligatur.

Non obstat tex. qui in contrarium allegatur in l. hoc iure. §. pe. supra de do. quia ibi loquitur de eo qui in veritate numerauit pecuniam seruo: quo casu si restituatur sibi pecunia credita, non dicitur illam ex causa donationis recipere, quia recipit quod numerauit: secus videtur quod numeratio facta non fuisse: quia ex sola naturali etiam ex pacto non videtur impediri donatio: ex quo talis obligatio nō habet necessitatē soluendi: & verificatur quod dicitur hic, nullo iure cogente: & à fortiori id etiam dicendum in obligatione naturali ad antidora, quæ longē minoris est ponderis.

3 Non obstat quod dicitur de liberalitate, quia satis dicitur exercere liberalitatem ille qui dat illud quod dare non cogitur, prout est in naturali obligatione.

Non obstat l. Attilius regulus. qui ibi agitur de mercede præceptoris quæ erat debita & poterat peti. l. j. §. ludi quoque literarij. de var. & extror. cog. & ita dicit. gl. in d. l. Attilius.

in infito, sup. l. liberos. §. si. de cap. dimi. Sic etiam dicitur, quod qualitas non potest esse sine subiecto. l. eius qui in prouinciam. supra si cere. per. l. si seruum. in fi. supra de act. empt.

Et ex his confirmatur quod not. Bald. in l. ij. C. de iure annul. aur. dicens, quod per instrumentum legitimatum non fuisse legitimum.

Et per instrumentum emancipationis probatur filiationem & patriam potestatem præcessisse, ut not. Bald. in l. moueor. C. de ser. expor. & in l. fin. col. ij. C. de sent. pas. & qui agit penitentiam, videtur confiteri delictum, ut not. Bald. in l. c. literas. per gl. Ibi in versic. confessus. de præsum. eum sim. ut tradit ibi Felin. & prius Alex. in l. j. in princ. in ij. col. supra de oper. no. nun.

4 † Et qui opponit exceptionem compensationis, videtur faceri debitum, ut not. Ro. in consi. lxxvij. pater reuerende. Et non priuatur successione qui non succedit: ut not. Aretin. in consi. lxxxv. visio cõpromisso. in fi.

5 † Et quantum ad text. hic regula videtur procedere secundum proprietatem verborum improprie verò & largo modo etiam dicitur rem amittere cuius propria non fuit: ut glo. hic dicit, per l. si seruum. supra ad leg. Aquil. vbi quis dicitur amisisse illud quod consequi non potuit. & in l. pupillorum. vbi gl. in verbo, amisisse. C. de adm. tur. & adde gl. per illum text. in ca. consilia. xvij. dist. in prin. quæ dicit, quod etiam quis perdere dicitur quod nunquam habuit. & idem gl. xxij. distin. in c. quorundam. in verbo, amittit. & v. q. vj. in ca. quia iusta. in verb. sacerdotis. xxij. q. iij. in ca. Guillifarius. in verbo, sacerdotis. xxxij. q. ij. in c. quod verò. sic etiam largo modo a quis nullus infirmatur. l. j. vbi glo. in ver. infirmatur. supra de testis. &

in lex empto. §. his qui vinum. supra de act. emp. & tex. in c. si quis presby. tersorum. de reb. eccl. non alien. ibi, viribus euacuetur, quamuis ab initio nullas habuerit. Et ista pendente ab illo articulo, quando si quod priuatio præsupponat habitum. de quo not. Bart. in l. decem. de verb. oblig. Angs. Aretin. in §. seruus. in fi. de cap. dimi. Et quando excipiens videtur fateri intentionem agentis, dixi in c. cum venerabilis. de excep. Et ad prædicta facit gl. no. in ca. exhibita. de hom. in ver. venia. quæ dicit † quod petens veniam non videtur fateri delictum, de quo in locis præallegatis.

ADDITIONO.

a Priuatio. Adde Socin. consil. elxij. vers. secunda ratio. in ij. vol. & text. in §. j. insti. de libert. vbi Io. de Bla. tradit notabilem doctrinam quando priuatio ponitur à Legislatoribus, & quando ab homine, quem videas, Veniam. Bald. l. ij. C. de inge. manu. Cæpo. causa cri. consil. xxj. col. vij. Phil. Franc. c. licet. col. iij. de senten. excom. in vj. Cor. in reper. ver. absoluto. Fel. c. literas. col. iij. de præsumpt. l. as. j. col. ij. de oper. no. nun. l. decem. col. xxj. de verb. obl. C. M.

In l. Cum amplius.

Argumenta.

1 Datio in solutum vitatur facta pro maiori quantitate quam debeat. Et m. 2.

2 Datio in solutum vitatur quando in summa debiti principalis erratur.

REGULA LXXXIII.

Cum amplius solutum est quam debeatur: cuius pars non inuenitur quæ repeti possit, totum esse indebitum intelligitur

igitur manente pristina obligatione.

1 Nota regulam, quod † res data non solum pro maiori quantitate quam esset debitum, in totum vitatur datio in solutum. ad idem text. in l. si non fortem. §. si centum. supra de conale. indeb. vbi text. rationem adducit, ne inultus cogatur habere communionem.

Et ibi Bart. hoc dicit esse notandum pro dationibus in solutum quæ sunt tota die: vt si in aliqua parte datio in solutum sit plus debito, tota datio in solutum vitatur. & sequitur Bal. in l. certi cõditio. §. quoniam. vers. secundus si iudex. supra si cere. peta. Ful. in consil. cxxxvij. quia ex facto ius oritur. in primo dub. & in consi. clxxij. visis. col. ij. Ro. in consi. eccl. præfens dubitatio. in fi. & col. ecccl. l. iij. in re presenti. col. iij. vers. v. dicendum est.

a † Et ista conclusio bene procedit in decreto iudicis, prout loquitur text. in d. l. si non fortem. §. si centum. quia decretum est indiuiduū, prout not. Bal. in l. certi cond. §. quoniam. supra si cere. pet. fact. text. in l. j. §. his verbis. supra ne vis fiat ei. & in l. hoc iudicio. supra. fa. etc.

Secus est in venditione facta à creditore de pignore conventionali virtute potestatis sibi datæ in instrumento: quia licet vendat rem valentem plus credito suo, venditio non retractatur, sed pretium quod excedit, debitori restituitur. l. si in aliquo. C. de dista. pig. l. quamuis. §. si supra de pig. act. & dato quod etiam iudex tali casu consentiret, & decretu interponeret, non dicitur pignus prætoriu. sed conuentionale: ut not. Bart. in l. creditores. in fin. C. de pign. & non habet locum text. in d. §. si centum. & hic vt not. Aretin. in consi. diligenter visis & intellectis. prout.

dixi in d. §. quoniam.

3 Secundo † regula ista locum habet quando erratum fuit in summa debiti principalis: vt quia debitū erat de triginta, & data fuit res in solutum per quinquaginta vel quadraginta. Secus si erratū fuit in estimatione rei datæ in solutu: vt quia pro vero debito de centū data fuit res in solutum quæ valebat centū quinquaginta: quia tunc datio in solutu valet pro quantitate veri debiti, & residuum repetitur: vt not. Bal. per illum text. in l. fin. C. de iur. dom. imp. in ij. col. vers. item pignor. & not. Alex. post Paul. de Cast. in d. §. si centum. & idē Bald. in d. c. frequenter. §. si nauem. vt lit. nō cōrest. Alex. in l. j. §. pe. de ver. obl. & Aret. ibi. qui etiā ponit aliam limitationē supra dictā de pignore conuentionali. & alleg. text. in l. j. §. sed si duæ. ff. quorum leg.

Tertio limitatur quod hic dicitur, & in d. §. si centū. vt per Bald. in l. ordo circa fin. vers. quæro utrum. infra de exec. rei iudic.

ADDITIONO.

3 Ceterum vbi videas Ias. qui in omnibus concordat cum dom. Phil. hic.

In §. Is natura.

Argumenta.

1 Obligatio naturalis de iure gentium esse dicitur.

2 Obligatio naturalis considerari potest duobus modis.

3 Iure gentium duobus modis accipitur.

4 Ius naturale diuersa iuris species est à gentium iure.

Is natura debet quem iure gentium dare oportet, cuius fidem sequuti sumus.

1 Nota † quod naturalis obligatio est de iure gentium, & ita ista

rex. ad hoc alleg. Bart. in l. Stichum, §. naturalis. in fi. supra de sol. & glo. ibi exponit: naturalis, id est, de iure gentium. Et ad declarationem notandum est, quod naturalis obligatio distinguitur, & duobus modis principaliter consideratur. Similiter etiam ius gentium duobus modis accipitur.

2 Circa primū, † de naturali obligatione illa consideratur dupliciter. Primo pro illa naturali quæ oritur ex consensu, & ex illa æquitate naturali quæ suadet, vt promissā seruentur, in l. j. in prin. §. de constit. pe. cum. & illa vinculo æquitatis quod inducitur, eadem æquitate ipso iure dissolvitur. l. Stichum. §. naturali. supra de solutio.

Et ista cum fundata sit in consensu naturali, etiam cum seruis cōtrahitur. l. naturaliter. l. si id quod. supra de condit. in deb. l. tres à debitore. §. seruo suo. supra de fideiuf. & pari ratione, inter patrem & filium oritur ista naturalis obligatio. l. frater à fratre. vbi gloss. & Bart. supra de condit. in deb.

Secundo naturalis obligatio consideratur pro illo naturali instinctu, vt bene faciat bene faciaris: de quo loquitur text. in l. sed & si lege. §. con. suluit. §. de per. h. in l. si non sortem. §. liberus. supra de condit. in deb. in l. si non remunerādi. §. in de Papinianus. in fi. supra; mand. & not. per gl. in d. §. consuluit. & in c. j. vij. q. ij. in ver. compellitur. Et ista non solum inter extraneos, sed etiam inter coniunctos cōtrahitur: vt not. Aug. per illum text. in auth. de non eligendo secundo nub. colum. j. Et de naturali istius obligat. Iustus Bart. tradit in l. ex hoc iure. col. iij. de iust. & iure.

§ † Similiter ius gentium consideratur dupliciter, secundum Bart. in d. l. ex hoc iure. col. iij. & in l. si id quod, supra de condit. in deb. Nam quod-

dam est ius gentium, quod fuit eo ipso quod gētes esse ceperūt, n: turali ratione inductū, absq; aliqua cōstitutione hominū, vt fidem & promissā seruare: & istud ius gētiū primæiū, ius naturale dicitur. c. ius naturale. j. dist. & in §. j. & §. singularum. int. de rerū diuisione. vbi expresse dicitur, q; ius naturale b appellatur ius gentiū: & intelligitur de illo iure gētiū primæiū, de quo dicitur in d. §. j. de rerū diu. Quoddā est ius gētiū secundariū, quo omnes gentes vniuntur ex constitutionibus eorum, non secundū rationē naturā, imō quandoq; cōtra: vt sunt bella, captiuitates, seruitutes, distinctiones dominiorum: de quo iure gētiū loquitur text. in l. ex hoc iure. de iust. & iur. in l. postliminium. §. de captiuis. in prin. & ista distinctio cōmuniter approbatur: licet Aret. con. rur. illam impugnare. in l. j. in prin. de captiuis. post.

Et secundū istam distinctionē declaratur text. in l. j. §. ius naturale. & §. ius gētiū. §. de iust. & iur. † vbi naturale & ius gētiū ponuntur tanquam species diuersæ, quia ibi loquitur de iure gētiū secundario. Eodem modo iste text. debet declarari, dum inquit, q; iure gentium obligatur ille cuius fidem sequuntur sumus. & talis obligatio dicitur naturalis: nam de iure gentium primæiū intelligitur q; in effectu dicitur ius naturale, vt §. dictum est. Et concludendū videtur quod illa naturalis obligatio quæ habetur ex cōsensu vel ex instinctu naturæ, & bene facienti bene faciaris, est de iure gētiū primæiū. & ita text. hic intelligitur. quod est in iure gētiū secundario, secus distinguitur à iure naturæ vt §. dixi.

In l. In ambiguīs. Argu.

- 1 Doti in dubio fauendum est.
2 Fisco fauetur perinde, ac doti ipsi.
Sentes

Sententia in dubio contra actorem, ferenda est.
4 Tempus probare debet, qui in illo se fundat.

REGVLA LXXXV.

IN ambiguīs, pro dotibus respondere melius est.

1 Nota quod † in dubio iudicandum est pro dote. ad idem text. in l. in ambiguīs. supra, de iure dot. facit text. in l. si ego. §. si res. supra de iure dot. & in l. si. C. ad Velleia. in l. j. ff. sol. matr. & ibi hoc exemplificatur, secundum Bart. post Dyn. quod si reperiantur duo instrumenta eodem die confecta, & alterum sit instrumentum dotis, debet iudicari q; illud prius cōfectum fuerit: & paratione idem videtur dicendum existentibus paribus probationibus, iuxta not. in ca. in nostra. de testib. Et hoc etiam videtur habere locum in muliere agēte pro dante: quia fauor causæ præponderat fauori rei. c. fin. de re iud. l. inter. pares. §. de re iudic.

Et quod dicitur de dote, idem videtur in aliis causis fauorabilibus quæ do; 3 t equiparantur. d. c. fin. de re iud. Et ideo in duobus instrumentis factis eodem die, præsumitur prius factū illud quod respicit fauorem ecclesiæ: vt Rom. tradit in auth. similiter. in repet. in xij. speciali in contractibus. Et idem in simili habetur de fisco. l. j. C. de iure fisci. lib. x. Et in fisco. not. Bald. in l. j. C. de hered. vel act. vend. col. fin. ver. item in dubio.

2 † nam fisco & causa dotis à pari procedunt. l. ij. vbi glo. C. de iure fisci. & per glo. in l. dotis. C. de iure dot. Non obstat text. in l. non puto. §. de iure fisci. vbi dicitur, quod in dubio iudicandum est contra fisco.

Et generaliter ille text. intelligitur quocunque modo dubium sit: vt not.

Matheſil. in notab. lxxj. not. vnam regulam.

b Quia b responderetur q; ille text. intelligitur in hico agente ex delicto alicuius ad pœnam: ideo in dubio sic interpretatio, vt pœna non habeat locum. arg. l. si præfens. §. de pœn. & ita Cuma. dicit in l. §. sol. matr. Nec obſt. q; iste intellectus videatur restringere illum text. vt dicit Alex. in d. l. j. quia potest responderi q; hoc consonat: quia ibi principaliter tractatur de bonis quæ propter delictum ad fisco pertinent: vt colligitur in l. §. de iure fisci. & tali casu loquitur d. l. non puto. & hoc sequitur Angel. Areti. in §. si. inſtit. quibus mod. test. inſir. & not. Salic. in l. si debitor. C. de iure fisci. vel secundo ille text. intelligi potest, quando agitur de aliquo priuilegio fisci cōtra priuatum: nam in dubio debet iudicari q; fisco non sit priuilegiatus: quia vbi fisco non habet priuilegium, sequitur ius cōmune. l. quod placuit, in fi. ff. de iure fisci. Vel tertio text. in d. l. non puto. intelligi potest secundum regulam in fisco agente: quia in dubio in fauorem rei pronuntiandum. † Nam inter priuatos fertur in dubio sententia contra actorem. c. ex literis. de præb. & in tali casu idem in fisco, quia in hoc non habet priuilegium. Sed tamen hoc non videtur verum: quia fauor causæ fiscalis sicut in aliis fauorabilibus præponderat fauori rei. d. c. fin. de re iud. & ideo respōdetur, vt supra dictum est, & dixi in d. c. ex literis, & quod supra dictum est de instrumentis eodem die confectis, procedit quando in vtroque simpliciter dicitur de die, secus si magis specialiter in vno quam in altero tēpus exprimitur: vt quia in vno dicitur de mense Maij simpliciter, in alio dicitur de mense Maij. die xv. vel si in vtroque de eadem die dicitur, sed in altero etiam

hora exprimitur: nam etiam prioritas horæ attenditur: vt not. per. gl. in l. si ex pluribus. §. si in veris. die. de fol. Bal. in l. de rebus. C. de dona. ante nupt. Et idem prior videtur, & potior illa pars dicitur, de cuius priori die vel hora apparet: vt not. Bald. post Cyn. in d. l. de rebus. vbi dicunt, quod quando vterq; probat de eadem die, melior est conditio rei, nisi alter probet prioritate horæ. Idem Ioan. de Plaica, in l. j. C. de iure fisci. & not. tradit Socin. in l. j. col. j. fol. matr. & refert Felin. in c. pastoralis de rescipit. qui tamen in c. otramur adducit, quod talis probatio horæ prioritatem non probat, neque ostendit: quia potuit esse prior alter qui simpliciter probat de eodem die, & sic potuit esse ante illam horam vel diem, si agatur de mente. Et t ad hoc facit, quia ille qui fundat se in certo tempore, debet illud præcise probare. l. matrem. C. de probat. Sed concordando opin. distingui potest, quod aut ille qui probat de eadem die reperit in possessione, & non debet priuari licet alter probet de certa hora dici: quia verum est q. non apparet præcise de prioritate actoris, ideo melior est conditio possidentis, aliàs secus, vt dixi in c. pastoralis. & hoc idem videtur velle Bald. Nouel. in tracta. de dote. in ix. parte. in secundo privilegio. in fi.

A D D I T I O.

a Prius. Hæc est communis sententia omnium, de qua ibi latissime per Mod. præmaximè lat. qui ponit aliquas limitationes, & Socin. in j. col. & de aliis privilegiis dotis, vide latissime: Bal. Nouellum in suo tract. de dote, qui ponit omnia privilegia competentia constan. & fol. matr. b Quia. Deci. rubr. de iudicis lect. ij. col. viij. de probat. lat. consi. xxxix. libro primo. C. M.

Horæ. Bald. l. creditor. in princ. qui positio. in pign. hab. Soci. consi. lxxvij. lib. iij. Corset. in rept. verb. instrumentum. lat. l. j. §. ij. col. j. §. de eden. Hippol. Marfil. lingul. cccxix. Deci. consil. ccccclxxxix. col. j. Math. Pacus in tract. de mand. parte vj. Sed non est simpliciter verum, vt per Felin. in d. c. pastoralis. Alciat. tract. de pæsumpt. re. ij. præsum. xliij. in fi. C. M.

In §. Non est nouū. Arg.

- 1 *Constituta legitime durante superueniente casu, a quo initium habere non potuerunt.*
- 2 *Actus perfectus non vitatur per id, a quo incipere non potuit.*
- 3 *Causa finalis actus deficiens, vitiat actum.*
- 4 *Facta plurima valere dicuntur, quæ fieri prohibentur.*
- 5 *Prælati non debent delegationes a iudicibus secularibus suscipere.*
- 6 *Notarius non matriculatus, si rogatus instrumentum fecerit, non reicietur.*
- 7 *Probatio facta per testes parte non opponente valet, statuto contrario non obstante.*
- 8 *Excommunicatus in iudicio esse prohibitus, iudicium validum accipere potest, si non opponatur.*
- 9 *Iudicium cum milite valet, si non sit oppositum quod in iudicio esse non possit.*
- 10 *Iudicium criminale valet cum procuratore, si non opponatur.*
- 11 *Processus in possessorio valet admiffa exceptione defectus proprietatis.*
- 12 *Exceptiones aut probationes non admittuntur contra sententiam, quæ transit in rem iudicatam.*

Renan

- 11 *Renunciari potest fauori suo in annullatione actus.*
- 12 *Actus est nullus, qui per legē alio favore, quam partis est annullatus.*
- 13 *Factum aliquando facilius destruitur, quam fieri impeditur.*

Non est nouum, vt que semel vtiliter constituta sunt, durent licet ille casus extiterit, a quo initium capere non potuerunt.

- 1 **N**oto t regulam, quod ea que semel vtiliter & legitime constituta sunt, durent, licet superueniat casus a quo initium habere nō possunt. ad idem est regula, factum legitime. eod. tit. in vj. Et hoc exemplificari potest, in l. patre furioso. §. de his qui sunt sui, vel alie. iuris. in l. j. §. casum. §. de postulando. in l. is cui. §. de testa. Et ideo facilius quis repellitur ab obtinendo, quam ab obtento. c. super his. de accus. & gl. hic dicit, q. multa impediunt ordinari que nō impediunt ordinari.
- 2 Et ista regula procedit quādo t actus a fuit perfectus & consummatus, vt hic cum similibus præallegat. secus est si actus non esset consummatus: quia tunc destruitur quando deuenit ad casum a quo inchoari non potest. l. pluribus. §. & si placeat, de verb. oblig. in l. inter stipulatur. m. §. fieram. & in l. exitimo. eod. tit. & in l. si metallum. §. si seruo alieno. §. de his que pro nō scripris. in l. pro parte. §. de seruit. in l. post litiam. §. de suspect. tur. in l. si sub vna. §. si quis vna. de verb. oblig. & hoc vitium verum est: nisi casus superueniens b tenderet ad eundem finem b: quia tunc actus quamuis non fuerit consummatus, nō vitatur, licet ad eum casum deueniret, a quo incipere non potest. exemplum est in §. con

trario. versio. quod si viuo. instr. de legatis. in l. verbis legatis. in fi. §. ad leg. Falcid. & bonus te. in l. sciendum. §. si supra, qui falsid. cogan. Secundo, regula limitatur non habere locum, t quando res deuenit ad talem casum, q. causa finalis deficeret: vt not. Bart. per illum text. in l. Vranus. §. sed cum duo. in fi. ibi, & quemadmodum incipere, aliàs non possunt, ita nec remaneant. & Bart. ibi, col. j. supra de fide. & de his latè tradit Bart. in d. l. pluribus. §. & si placeat. de verb. oblig.

Et quia regula hic loquitur quādo aliquid vtiliter & legitime factum est, ampliat q. etiam quando illud quod legitime factum non sit, quia contra prohibitionem iuris, tamen 4 valet: quia t multa prohibentur fieri, quæ tamen facta tenent. l. ij. §. biddum. §. quando app. sit. vbi sententia prohibetur fieri sub conditione: lata tamen tenet, quia lex vitrius procedit ita disponendo: vt no. Bart. ibi, & in l. non dubium. C. de leg. col. iij. & est tex. in c. ad apostolicam. de regulatibus. facit tex. in l. relegatorum. §. ad tempus. §. de interd. & releg. cum similibus alleg. in glos. & in l. j. §. de feriis.

Et hoc in pluribus casibus vtiliter exemplificari potest: nam si actus sit prohibitus propter honestatem, nō obstante prohibitione actus tenetur vt not. Feder. in cons. cccxiiij. factum tale est. col. fi. vbi concludit, q. executio testamenti facta per Guardianum sancti Francisci valet, licet sit prohibita clem. exlii. de verb. obli. 5 Et idem est t in prælati qui prohibentur delegationes a iudicibus secularibus suscipere. xj. q. j. in cap. te quidem. si tamen suscipiant, valet iudicium: quia illa prohibitio est facta propter honestatem: vt not. Alberi. post alios in c. ij. de iudic. & dixi ibi. Sic etiam in clerico, qui lly

et notarius sit, prohibetur instrumenta conficere, c. sicut, ne clericus vel monachus, si tamen rogatus facit instrumentum valet: vt not. Io. And. in d. c. sicut, vbi Abb. post alios. & not. Bart. in l. vniuersos. C. de decur. lib. x. Angel. in l. si quis de curion. C. de falsis. cum similibus, vt tradit Alexand. in l. prator ait. §. is etiam. §. de eden. & idem Rom. in consilio cecic. quo ad primum. in ij. dubio.

Et an idem sit in monacho & religioso. late dixi in c. decernimus. col. x. de iudiciis.

§. c. etiam dicit Ang. in d. l. vniuersos. quod si notarius non matriculatus in loco prohibitus sit instrumenta conficere: si tamen rogatus confecerit, instrumentum valet: & hoc intelligitur nisi statutum vltius procederet annullando instrumentum: vt idem Angel. tradit in consil. cxliij. visis processibus. col. j.

Et in simili si a statuto prohibeatur probatio fieri per testes: si tamen facta sit parte non opponente, valet: vt not. Bald. in l. certi conditio. §. quoniam, circa fin. in versic. sed ponamus. supra si cert. pet. & sequitur Alex. ibi. & Barthol. Veron. qui plura similia adducit in cautela colv. dubitari potest. Et in simili idem est in excommunicato qui prohibetur esse in iudicio. c. intelleximus. de iudic. Et tamen valet iudicium si non opponatur. c. j. §. si verò. de exceptio. in vj. notab. Abb. post alios in d. c. intelleximus. cum similib. vt dixi ibi, & facit text. in l. filius familias. §. veterani. §. de procur. vbi prohibetur miles esse in iudicio: & tamen si non opponatur, valet iudicium. idem in iuramento calumnie. c. j. ex. de iur. calum. in vj. no. in l. ij. §. sed quia veremur. C. de iur. calum.

Et si idem in procuratore qui prohibetur in causa criminali interuenire: & tamen illo interueniente si

non opponatur, valet iudicium: vt not. per gloss. in c. j. in versic. crimina. lis. de iudic. in vj. & in d. l. quamuis indubitati. C. de adult. in versic. presentiam. & ista est communis opin. vt not. Bald. dicit in l. ita demum. col. ij. C. de procur. cum similib. vt tradit Felin. in c. meminimus. col. pen. de accusat. & idem sequitur Rom. in consil. ccxv. duo sunt. & ibi alia similia adducit. Et simile est in iudicio possessorio si admittatur exceptio de se. §. us proprietatis que non debuit admitti: valet tamen processus parte non opponente: vt notat Bart. in l. naturaliter. §. nihil comune. in pen. char. in ver. secundo quæro vtrum de acq. poss. & in l. si quis a se fundi. C. vnde vi. & text. in c. j. de resti. spol.

10 Similiter contra sententiam que transiit in rem iudicatam exceptiones vel probationes admitti non debent: quia res iudicata pro veritate habetur. l. res iudicata. infra eod. Si tamen probationes factæ & admittæ sint parte non opponente, valet: & si apparet de iniquitate sententiæ, debet reuocari: vt not. Innoc. in c. cum dilecta. de rescript. in c. cum Bertholdus. de re iud. Auto. de Burr. in c. quoniam contra. col. fin. & in consil. xxvij. visis. col. ij. cum similib. vt tradit Alex. in l. iudex postquam. de re iud. in versic. sexto fallit. idem Alex. in consil. lxxvij. in causa & lite. col. si. lib. ij. & in consil. ccxij. visio. in ptu. col. ij. & Abb. in consil. lxxxix. in questione. col. ij. lib. j. Rom. in consil. clxxiij. amplissime doct. in fi. & Aret. in consil. lxxij. diligenter. col. ij.

Et prædictæ decisiones & similes videntur procedere, quando iura vltorius procedunt ita disponendo, vt supra dictum est: vel quando agitur de exceptionibus dilatorijs que post litem contestatam non possunt. l. ita demum. C. de procur. & in c. pastoralis. de except. vel quando tractatur

de fa

ADDITIO.

de fauore eius qui non opposuit exceptionem quæ sibi competebat: quo casu tamen videtur renuntiare fauori suo cui regulariter quis renuntiare potest. c. ad apostolicam. de regularibus. l. penult. C. de pact. Et si etiam actus annullatur, in fauore partis renuntiare potest: vt per gl. in l. eleganter. in prin. §. de dolo. vbi Bart. cum sim. vt tradit Alex. in l. iurisdictioni. §. prator ait in prin. §. de pact. & facit text. in c. dilecto. vbi Abb. de præben.

Secus videtur si lex annullaret actum alio respectu quam propter fauore partis, & validitati renitteret: quia tunc actus esset omnino nullus, vt not. per gl. per illum text. in l. diuo Pio. §. de ritu nupt. cum similib. vt Alex. dicit in d. §. ait prator. Et tali casu prædicta non habent locum. & ista declaratione tradit Paul. de Cast. in consil. ccxvj. circa primam questionem. in prin. vbi declarando l. j. §. §. de feris. dicit, quod quando gesta tempore feriati sunt nulla ipso iure, tallibus feriis renuntiare non potest: quia si post renuntiare, gesta contra præsentem & non opponentem exceptionem, non essent nulla sed valerent. l. j. §. j. de fer. Et sic talibus questionibus prædictis vis tota videtur consistere, an renuntiare possit, vel non.

11 Et ad regulam hic adde, quod quandoque contra facilius destruitur quod factum est, quam quod de nouo fieri impediatur. l. non distinguemus. §. sacerdotio. §. de arbi. & plura alia exempla ibi habentur.

Sed hoc facit diuersitas rationis: nam in §. sacerdotio. factum est compromissum: quia verisimiliter in tali dignitate nolisset tractare negotia secularia, merito datur illi facultas abstinenti, & soluitur compromissum: quæ ratio cessat quando illo existente in sacerdotio factum sit in eum compromissum. & factum quod gl. hic dicit de assignatione liberti.

a Perfectus. Idem Dy. in d. reg. factum, versic. sed dicendum est. & Phil. Fran. in prin. & Dy. in regu. j. dicit in versic. quinto quæri potest. & ibi Anchar. ij. col. Bald. Albert. & Moder. in l. parte fucioso. de his qui sunt sui. & ibi Ia. ij. col.

b Finem. Idem Dy. vbi supra. & Imol. in l. pen. §. si placet. ij. col. in prin. & Bar. etiam in prin. & Fab. & Aret. in §. contratio. hic alleg. Bald. & Salice. in l. Gaudentius. de contrahen. empt. Hier. Cuch.

c Facta. Vide late Ia. in d. l. parte fucioso. col. ij. in fi. & ibi Bald. & Albertic. qui ponunt plura brocardica.

In §. Quoties. Arg.

1 Regula iuris ex causa in ista negliguntur.

2 Pupillus homicidium committens non decapitatur.

3 Magistratus licite potest legem transgredi metu periculi aut scandali.

4 Iurans statuta seruaturum, in ista causa potest e. negligere.

Quoties æquitate desiderij naturalis ratio, aut deditatio iuris moratur: iustis decretis res temperanda est.

Lo. exemplificatum §. pluribus modis. Et primam exemplum de l. interdum. de verb. oblig. non bene adaptatur: quia actio ibi non est nata, prout expresse ibi colligitur. Cuius contrarij videtur per supponere glo. hic. Et ultra glo. exemplificari potest per text. in l. qui cum hereditate. §. de act. & oblig. & in l. ij. §. de except. rei iud. vbi exclusus a iure quod tertio competebat, illo iure cessante admittitur & videtur etiam posse exemplificari iste text. ex eo quod dicitur foret, quod ex causa a regulis iuris communis receditur, vt est dictura

¶ noc. in c. j. de const. in gl. vi. & per illud dictum Bald. in l. & si feutor. col. ij. C. ex quib. caus. in fam. irrog. 2 in versic. ex prædictis. t. q. si pupillus comitat homicidium, licet sit doli capax, non tamen debet desapitari.

b Et per illum dictum Inn. infert b Bal. in l. si quis filio. §. illa autem in fi. supra de iniusto, rupto. t. quod propter metum periculi vel scādali, interdum permittitur magistratibus legē trāsgredi. & idem Bal. in l. observari. §. proficiet. in xj. q. supra de offi. pro. conf. & facit tex. not. in l. si hominē supra man. & ibi Barr. & in notabili casu tradit Petr. de Anch. in conf. lxxxij. prima facie. & Ro. in confi. cccxxvij. interminis. in fin. cum si. vt tradit idem Ro. in l. si verō. §. de vtro. in xlvj. fallen. supra, solu. mat. & late cōgerit Fels in c. j. in 4. char. de const. & no. etiam Bal. in l. clar. C. de fidei. t. vbi inquit, quod ille qui iuravit statuta observare intelligitur nisi iusta causa superueniat: quia in iuramento semp intelligitur clausula, rebus sic stantibus. l. quod Seruius. supra de cōdi. ob. cau. Et quia quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio, l. de ætate. §. ex causa. supra de interrog. act. & facit tex. in l. si. §. j. qui fatid. cog. & no. Bar. in l. ambitiosa. col. ij. supra de decret. ab ord. facien. & ad idem facit text. in c. si. de tranf. & ibi Abb. in ij. not. cum sim. vt Alex. scrib. in l. nemo potest. col. j. de leg. j.

A D D I T I O.

1 Regulis. Nam propter enormitatem delicti licitum est iura trāsgredi. de quo per Hin. de Mar. in l. j. in ix. col. & in l. vnus. §. cogniturum. in xiiij. col. supra de que. est. vbi per duas col. plura dicta doctorū in hac materia cumulauit. Et Ias. qui per alias duas col. plura dicit in l. j. C. de preci. imp. offer. & per eundem Hipp. in sing. cccxliij. incip. tu scis. Item propter

scandalum receditur à regul. iur. vt per d. Phil. in consil. clj. incipien. maximi ponderis. col. iij. vers. nam ratione scandali.

b Infert. Vide eundē d. Phil. in c. de causis. de offi. deleg. in ij. col. in v. notab.

In l. Non solet. Argum.

1 Contestatio litium reddid deteriorem conditionem contestantium.

2 Actor variare nequit lite cōtest.

REGVLA LXXXVI.

Non solet deterior conditio fieri eorum qui litem contestati sunt, quā si non essent, sed plerunque melior.

1 **N**oto t. quod per litem contestationem non fit deterior conditio eius qui litem cōtestatur, sed plerunque melior. & idem not. Bar. per illum textum in l. j. C. de iudic. & ad idem tex. in l. allam. supra de nouatio. facit tex. in leg. si pluribus. §. si de leg. j. in l. si Titius. de verb. oblig. in l. si insulam. eodem tit. in l. lite. supra de vsur. & ratio huius regulæ videtur, quia iudicium introductum est in fauorem aëtoris, vt confequatur quod sibi debetur. Infit. de oblig. in princ. vnde quod in fauorem introductum est, non debet retorqueti in odium. l. quod fauore. C. de legibus. & hoc est quod dicit text. hic in leg. sequenti. ibi, nemo enim prosequendo, &c. Et regula procedit plerunque pro text. dicit, quia quandoque conditio aëtoris est deterior per litem cōtestationem. 2 t. nam post litem contestatam aëtor variare non potest. l. si quis stipulatus sit Stichum. de verb. oblig. nam per litem contestationem quasi contrahitur. l. ij. §. item scribit. supra de pecul. ideo variatio non admittitur. l. sicut C. de actio. & oblig. & in isto casu non efficitur deterior conditio

dicto aëtoris per litem contestationem, sed per electionē prius factam ab ipso aëtorē à qua postea lite contestata recedere non potest.

In l. Nulla intelligitur. Argumenta.

- 1** Vbi petitio non est, ibi nulla mora.
- 2** Aëtorosus non dicitur, qui legitima exceptione se tuctur.
- 3** Aëtorosus non censetur, cui dilatio à lege tribuitur.
- 4** Pœna non debetur, vbi nulla mora contrahitur.

REGVLA LXXXVIII.

Nulla intelligit mora ibi fieri, vbi nulla petitio est. Exemplum est in l. si pupillus. de verb. oblig. vbi idem dicitur, quod

- 1** t. vbi non est petitio non est mora: & ner. glo. hic. & adde text. in l. lecta. ver. dicebam. supra si cert. pet. &
- 2** ibi Bar. dicit, t. quod non dicitur in mora qui potest se legitima exceptione tueri. 3 & idem Bar. per illum text. l. si pæctus. supra de pæct. & not. Bal. in l. si constar. col. ij. C. de compen. & est reg. eo. tit. quæ hoc dicit in reg. non est in mora eo. tit. in vj. t. vnde qui habet dilationem à lege, non est in mora: vt not. per gl. in l. si cum exceptione. §. quatenus. in ver. tripli. supra quod met. caus. & facit reg. qui sine dolo. supra eo. & quod ibi dixi. & not. Ro. in consil. cccxliij. pro euidentia. col. ij. Et ista regula intelligitur, quod nulla mora est quæ inducatur. Sed ista quæ prius inducta erat bene conseruatur, quia dilatio non debet lucrum producere. vt dicit text. not. in l. in fideicommissi. in princ. supra de vsur. vbi gl. ponit casum. Et cum secundum regulam nulla sit mora vbi non est b petitio, infertur b quod pœna committi non potest; t. quia abique mo

ra, pœna non debetur: vt not. Bar. in l. si pœnz. supra de neg. gest. Et hoc verum est quādo pœna ratione moræ committi debet: scilicet si ex conditionis euentu: quia tunc abique mora committitur. l. pacto quo pœnam. C. de pæct. & in l. nuda. C. de contrahen. & committen. stipul. c.

A D D I T I O.

a Turi. Nam qui potest exceptione repelli, dicitur obligatus ad non petendum, ita glos. & Bal. & Imol. in l. Mæuia. §. fundus. ff. sol. matr.

b Infertur. Bal. conf. cclxxiij. li. j. Alex. cōf. cccxxij. li. vij. Dec. cōf. cccclxvj. Et quod iusta causa à mora excuset, Curt. lun. con. xxvij nu. 19. fac. no. 3. eo. l. qui cum alio. C. M.

c Stipul. Quæ nil faciunt, quia ibi non est conditionis euentu, sed ex mora: debuit autem allegare l. in illa. l. hoc iure. de verb. oblig. quæ citat Bar. iul. si duo. §. si. de const. pecu. C. M.

REGVLA LXXXIX.

Quandiu possit valere testamentum, raudiu legitimus hæres non admittitur. ¶ Sta regula etiā habet in l. quādiu. l. supra de acquir. hære. in l. antequā C. comm. de succet. & in l. ex testamento. C. vnde liberi.

Et limitatur non habere locum in duobus casibus. Primum est, propter voluntatem testatoris: vt not. Barr. per illum text. in l. si quis hæres institutus. supra de hæred. in fit. Secundus casus est in l. hæc consuetudina. §. fin. utem. C. de testam. vbi Alex. in ij. not. dicit, quod ibi causa intestati præualeat testamento.

In l. In omnibus Arg.

- 1** Interpretatio benignior semper capiendū est.
- 2** Acquitas modum interpretandi le-

ges. & statuta, ac etiam pacta, prebet.

3 Aequitas inter mercatores est attendenda.

4 Aequitas rigori ferè in omnibus preferenda.

Commissum alicui simpliciter, secundum aequitatem regulari debet.

5 Aequitas quandoque a regulis iuris recedere solet.

6 Solemnitates iuris & visitatus modus aequitate suadente omittuntur quandoque.

7 Iudex aequitatem prae oculis semper habere debet.

8 Aequitas naturalis merito attenditur, ubi ius deficere inuenitur.

9 Aequitatem rigori debere preferri, qualiter intelligendum & num. sequent.

12 Lex posterior quando priorem corrigit.

13 Opinio vltima rigorem continens, non est prima preferenda.

REGVLA XC.

IN omnibus quidem, maxime tamen in iure, aequitas spectanda est.

IN omnibus enim spectanda est aequitas: quia tunc semper benignior interpretatio fieri debet: vt in regu. semper in dubiis. supra eo. Et maxime in iure: quia aequitas perferretur a rigori. placuit. C. de iudic. & in l. si tibi. s. si cert. per. in c. si. de transact. Et notat Bald. per illum tex. in l. ij. in j. not. C. de rescind. vend.

Vnde quid liceat secundum aequitatem in caput. in capit. magnae, de voto. Et per semitam aequitatis procedendum est: vt dixit text. in cap.

quarenti. de offic. leg.

Et res ad aequitatem redigitur. l. j. in c. C. de interdict.

2 Et aequitas est modus interpretandi leges & pacta: vt dicit Bal. in l. si defunctus. C. de suis & legi. col. fin. in versu. & noto quod aequitas. & ibi in princ. dicit, quod statuta recipiunt interpretationem aequitatis.

3 Et ista aequitas praecipue in curia mercatorum attenditur: vt not. Bar. in l. quintus. in fin. in l. fideiussor. §. quaedam. supra mand. Bal. in l. si pro ea. col. fin. C. mand. Sall. in l. placuit. C. de iud. & Alex. ibi, & in consi. xij. viso puncto. col. ij. lib. iij. R. o. in consi. cxlij. negari non potest. in prin. in consi. xcij. visis. col. j. idem Imol. in consi. cxvj. in causa Nannis. col. ij. in versu. item quia hic sumus. & dicit Bald. in l. si pro ea. q. reiciuntur solennitates quae non tangunt veritatem negotij. & no. Ang. in consi. ccxix. punctus. in prin.

4 Et quia aequitas praefertur rigori, vt dictum est, si dicatur, ista lex de aequitate loquitur, illa de rigore: perinde est ac si dicatur, ista corrigit illam. ita dicit glo. d. not. in l. cotem ferro. §. fin. de publ.

Et si aliquid committatur alicui simpliciter, videtur committi aequitas quae praevalet: vt not. Bal. in l. xdem. colum. iij. vers. sed nunquid pro vno nummo. in fin. C. locati.

Et adeo attenditur aequitas, quod si penumeros propter aequitatem receditur a regulis iuris communibus. l. si me & Titium. in fin. supra si cert. per. l. si quis mancipii. §. fin. de instit. & quod not. Bald. in l. ij. in fin. C. quod met. caus. Et propter aequitatem receditur a verbis testatoris. l. qui filium. §. si. supra ad Trebel.

6 Et tunc propter aequitatem receditur a solennitatibus iuris. l. diuus. supra de testat. in integ.

Et propter aequitatem receditur ab eo

quod

quod visitatum est. l. Imperatores. in fi. supra de app. & ideo lex erubescit statueri contra aequitatem. l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffi. test. l. fin. §. cum autem. C. de furt.

Et regula propter aequitatem limitatur: vt not. per illum tex. in auct. vt sine prohi. ma. in prin. in ver. existimamus.

Et aequitas exceptionis remouet actionem. l. qui aequitate. §. de doli excep. & in l. iij. C. de bo. auth. iud. poss.

7 Et per supradicta dicitur, quod praetor & iudex semper debet habere aequitatem ante oculos. l. quod si Ephesi. supra de eo quod cert. loc. c. j. iij. q. j. & not. in l. inter filios. vbi glo. C. famil. ercisc.

Et hoc intelligitur de aequitate quae informata sit a iure: vt not. Abb. in ca. ex parte. el. ij. in iij. no. de offic. deleg.

Et Moderni sequuntur in d. l. quod si Ephesi. Sed, vt dixi d. c. ex parte. ille text. parum facit: qui loquitur de aequitate iuris, ibi: iuris aequitate, vnde illa verba aequipollent ac si dicatur de iure: quia ius est bonum & aequum. l. si me & Titium. supra si cert. per. l. j. in prin. supra de iust. & iur.

Sed text. in d. l. quod si Ephesi. non loquitur de aequitate iuris, sed de aequitate simpliciter: quo casu tunc aequitas dicitur naturalis iustitia, & consideratur ubi ius deficit: vt not. Bal. in c. pastoralis in fi. de caus. pos. & propr. & probatur in d. c. fin. de transact. vbi dicitur quod quod ius deficit, proceditur seruata aequitate. & in l. ij. §. item Varus in fi. de aqua plu. ar. ibi, aequitas suggerit. & si scripto iure deficiamus, ergo talis aequitas non potest informari a iure, quod non reperitur.

Pro dicto tamen Abb. videtur text. in auth. iusur. quod praest. ad his. §. pe. vbi iudices iurant seruare aequitatem: & sic de aequitate simpliciter dicitur, ibi: omnem aequitatem seruare, & tamen intelligitur de aequitate

informata a iure: quia iudices tenentur iura obseruare: vt habetur in fi. de offic. iud. in prin.

Sed ad illum text. responderetur, quod loquitur in arbitrariis in quibus praecipue aequitas attenditur. & ita illum text. declarat Imol. in c. fin. de transact. Et hoc satis colligitur ex illo text. dum dicitur, quod seruabit aequitatem, secundum quod iustum sibi visum fuerit.

Et quantum ad regulam hic quae dicitur, quod aequitas praefertur rigori: primo regula intelligitur quae aequitas sit scripta: secus si scripta non sit: quia tunc rigor scriptus praefertur aequitati non scriptae: vt not. per gloss. vbi Barto. & Salic. per illum text. in l. j. supra de legib. & idem gloss. in l. placuit. vbi Bald. & Salic. infra de iud. per l. propeix. ff. qui & a quibus. & not. per gloss. in c. fin. de transact. vbi Abb. & Imol. post alios.

10 tunc Secundo regula procedit in aequitate scripta in specie. Secus si esset scripta in genere: quia rigor scriptus in specie, illi praefertur: vt not. Cyn. Bald. Ange. & Salic. in d. l. placuit. per l. nam hoc a natura. ff. de condic. indeb. iuxta l. j. ff. de vfuca. & not. Imol. & Abb. in d. c. si ad hoc facit, quia species derogat generi in reg. l. in toto. supra eod.

11 Tertio & vltimo tunc regula intelligitur quando aequitas est scripta post rigorem: secus si rigor scriptus sit post aequitatem: quia tunc rigor attenditur. gloss. not. in c. extrapand. §. quia verò. in cap. pen. in fin. vbi Imol. col. v. de praeb. Alex. & Mod. in d. l. placuit. de iud.

Sed vide Abb. in d. ca. fin. §. quia verò. colum. vij. qui videtur reprobare illam gloss. & contrarium expresse tenet Dominic. in cap. disciplina. xlv. distincta. & refert & sequitur Felin. in cap. ij. de re iudic. Non obstat

2: quod lex posterior corrigit prior-
g rem. cap. j. de consuet. in sexto. quia
verum est quando directio contra-
riatur: sed rigor & æquitas non sunt
directio contra. quia æquitas tem-
23 perat rigorem. ¶ & ad hoc facit: quia
si plures opinioniones sunt relax. & vlti-
ma continet rigorem, non videtur
recessum à prima quæ habet æquita-
tem: vt no. tradit Are. in consi. clxij.
diligenter & maturè. col. vij. per gl.
in l. si cum exceptio. §. sed & si quis.
suprà quod met. cau.

ADDITIO.

- a Placuit. Vbi vide Ias. qui concord.
in multis cum dom. Philip. hic. & in
l. cum stipulati sumus. §. sequitur, de
verb. obli. suprà col. ij. in iij. not. Ca-
noni. latissimè in c. fin. de transact.
Felin. in c. ex parte. in j. col. de offic.
deleg.
b Curia. Alex. consi. lxxx. nu. 12. lib. v.
vbi dixi. Dec. l. si tibi pecuniam. si
cert. petat. C. M.
c Rigori. Rigor iuris qualiter intelli-
gatur, vide Barb. in cap. si clericus
laticum. de foro compet. iij. col. in
princ. & do. Phil. in c. si duobus. de
app. col. ij. verfic. vlt. not.
d Gl. Ad de. glo. in l. ait prætor. §. si de-
bitorem. de his quæ in fraud. cred.
Can. in c. si. de transact. vbi Abb. si.
col. Fell. in c. ij. de re iudic. in princ.
Domin. in cap. disciplina. xlv. dist.
& ibi Alex. in ij. col.
e Iudex. Quæ sit æquitas quam debet
iudex habere præ oculis, vide At-
chid. in c. j. de confes. l. b. vj. & æqui-
tas quotuplex sit, vide Barb. in c.
quærenti. de offi. dele. col. pen. & in
c. cum causam. de iur. eolum. col.
viij. & do. Phil. in d. c. ex parte. H. C.
Præfertur. Vide Fran. Cur. consi. liiij.
ij. col. incip. sæpe & frequenter, &
Dyn. & eius addi. in reg. possi. sibi.
isto tit. lib. vj. in vers. ij. opponitur.
§. c. l. in l. si tibi. ff. si cert. pet. Cat.

in cap. fin. de consuet. & in cap. j. de
alie. iudic. mur. Hier. Cuch.
g Posterior. Idem in statutis, & con-
suetudinibus, & in rescriptis, & in
contractibus, & in pactis, & vltimis
voluntatibus, & legatis, codicillis,
& sententiis interlocutoriis, & in
constitutionibus procuratorum, &
in iuramentis, & in mora & fama.
& in opinionibus, & in violentiis, &
omnia ista ponit Ias. in l. si quis an-
te. in ij. col. in ver. not. primo. suprà
de acquir. possi. Hier. Cuch.

h Ater. Quem sequitur Ias. in l. si tibi:
ff. si cert. pet. col. iij. ver. quinto not.

In I. Quoties.
Argumenta.

- 1 Adire non prohibetur quando-
que, qui repudiavit.
2 Repudiatio quando ad omnia iura
ad hereditatem pertinentia exten-
datur.
3 Acceptilatio simpliciter facta, ad
omnes stipulationes præcedentes est
porrigenda.
4 Iure vno sublato, quando tollatur
aliud, & quando non.
5 Iuri futuro non facile potest re-
nunciari.
6 Filia renuntians hereditati pater-
nae, fratri poterit succedere.
7 Hereditas patris adita per filium,
desinit esse patris.

REGVLA XCI.

Quoties duplici iure de-
fertur alicui successio:
repudiato nouo iure quod ante
defertur, supererit vetus.

Regula loquitur in successione
que alicui duplici iure defertur.
Et regula potest dupliciter intelli-
gri.
Primo

Primo, quando eodem tempore de-
fertur. Secundo, quando successiue
competeret: & vtroque casu videtur
regula habere locum.

Circa primum, quando eodem tempo-
re defertur, regula exemplificatur.
vt per gl. in l. suum. C. de iure delib.
1 ¶ vbi vocatur ad eandem successio-
nem de iure ciuili & prætorio, si bo-
norum possessione repudiavit, non
prohibetur adire, & ad hoc est regu-
la generalis quam facit Bart. 2 per
illum tex. in l. si dominus. supra de
ser. vbi præd. vbi inquit, quod quan-
do vni competunt plura iura, si vñ
remitit, aliud remanere intelli-
gitur. facit tex. in l. si prius. in princ.
supra de aqua plu. arc. & no. quaest.
tradit Bal. in l. ij. in quaest. viij. C. de
rescin. vend.

Et reg. ista intelligitur quando renun-
tiatio vnani speciem litis respicit,
prout tex. hic loquitur, ibi repudia-
tione iure, quo casu renuntiatio
videtur limitata, quæ limitatum ef-
fectum producit. In agris. supra de
acquir. rerum dom. ¶ secus est si re-
pudiatio referatur ad ipsam hære-
ditatem vel successionem: quia tunc
renuntiatum videtur omnibus iuri-
bus quæ ad ipsam hereditatem com-
peterent. ita no. Bar. b concludit in
l. nec is. §. j. supra de acquiren. hære.
alleg. l. si duo. §. Idem Iulianus scri-
bit. & §. si quis iurauerit. supra de iu-
reiu. & idem tenet Ang. in d. l. i. i. i.
dicens, quod si quis renuntiauit hæ-
reditati simpliciter, tunc si ex mille
capitibus est: t possibile illum succe-
dere, omnibus renuntiatum videtur.
& ibi sequitur Alex. post alios quos
ibi refert. & facit gl. not. in l. j. §. sed
videndum. in versic. succedat. supra
de succes. edi. ad idem facit text. in
j. pluribus. supra de excep. ¶ vbi præ-
cedentibus pluribus stipulationibus,
acceptilatio facta simpliciter ad
omnes potigitur. & facit glos. in l.

empto. §. Lucius. supra de pact. &
quod not. Bal. in l. pactum quod do-
tali in vj. q. C. de collat. cum simil.
vt tradit Alex. in consi. ij. viso, atq;
vt oportet, considerato themate,
col. ij. lib. ij.

4 Secundo, ¶ regula limitatur in plu-
ribus iuribus separatis: secus si ef-
ferent iura connexa, vt quia vnum ha-
beret dependentiam ab altero: quia
tunc vno sublato etiam alteri sub-
latum videtur, vt in l. illud. supra de
acquir. hæred. vbi repudiata hære-
ditate ab intestato, etiam ex testame-
to repudiata intelligitur. & not. per
gl. & Paul. de Ca. in d. l. si dominus.

Venio ad secundum, quando successi-
ue plura iura cõpeterent, & tali ca-
su regula loquitur videtur ibi nouo iu-
re quod ante defertur. Et à fortiori
hoc videtur procedere exempli in
eo qui venire poterat ad successio-
nem successiue ex capite vnde liberi,
vnde agnati, vnde cognati: si re-
nunciavit primo capiti liberorum,
non videtur exclusus ab alijs capi-
tibus quæ successiue competunt. l.
j. §. sed videndum. supra de succes.
edi. l. ij. in princ. supra, vnde leg. &
hoc intelligitur quando limitate fa-
cta sit repudiatio respectu vnus ca-
pitibus: secus si absolute, quia expressa
repudiatio facta respectu heredita-
tis, ab omni capite repudiante ex-
cludit vt voluit gl. no. in d. l. j. §. sed
videndum. vt supra dictum est.

Sed aduertendum est, quia ista decla-
ratio videtur bene procedere quan-
do plura iura eodem tempore com-
peterent: prout supra dictum est in
primo casu regulæ: scilicet videtur in
iuribus quæ successiue competerent:
quia renuntiatio etiam expressa re-
lata videtur ad illud caput, ex quo
erat successio delata, & non ad alia
capita quæ nondum competebant:
¶ quia iuri de futuro renunciari non
potest. l. is potest. & l. quandiu. la. ij.
de ac

d. acquiritur hereditas si in scriptura §. c. si sub conditione. d. leg. ij. & dixi in l. j. C. qui admittit.

6 Et vitarius si in regula exemplificat potest in filia d. quae renuntiavit hereditati patris: nam non excluditur quomodo minus possit succedere in hereditate patris: quae ex persona fratris sibi d. statatur, cum illa ex nouo iure superuenienti sibi defertur: vt dicitur Ang. in consil. l. j. dominus Gidius. c. l. h. ver. nec obstat quod suffocant. cum similibus. vt tradit Alex. in l. j. §. v. teres. col. antep. supra d. de aquis. possess. & idem Rom. in consilio clx. circa primum, quo queritur. in prin. idem Rom. in consilio lxx. visis. & Benedict. Capra in consilio lxxij. cum viso & considerato. in secundo dubio. & no. Bal. in l. j. col. h. de rerum diuis. vbi inquit. quod filia quae renuntiavit hereditati patris. non prohibetur succedere in feudo quod sibi ex pertona fratris d. ferunt. & idem in statuto not. Bar. in l. si in prin. in fi. j. q. supra ad Terrul. dicens. quod filia quae excluditur a statuto ab hereditate patris. non prohibetur succedere fratri qui hereditatem paternam adiuit. & facit quod not. Bart. in consil. lviij. ex themate practico in fin. cum sim. vt tradit Alex. & Mod. in l. j. §. v. veteres & nouissime la. è Soci. in consil. lxxij. super controuersia. in vltimo. & Cornata consil. ccv. in hac consultatione. col. l. j. lib. iij. Et licet Doctor. in locis praalleg. loquantur: quando hereditas patris adita sit per filium. quo casu defuit esse hereditas patris. sed si plures §. si filio. de vulg. & pupil. not. in d. l. j. §. veteres. idem tamen videtur. licet hereditas adita non fuerit. quia factis est. quod filia veniat ex persona fratris: vt not. concludit Benedictus Capra in consil. xij. & si vito & considerato. circa finem. &

tradit Arc. in consil. clxj. in praesent consultatione videndum est. in prin. Et ad supradicta etiam facit quod no. Bald. in l. licet. C. de iure delib. cum si. vt Alex. ibi scribit. Et ad regulam etiam facit: quia quando plura obstant. non sufficit quod vnum remoueat. quia aliud remanet. vt not. Bald. in l. j. col. pen. in versu. vnum etiam scias. C. de iur.

ADDITIO.

- a Barto. & las. in l. necis. §. j. in l. nota. si de acquirit. heredit.
- b Bar. ibi las. in prin. l. iij. col. vbi dicit hanc communem: licet sequendo Barb. in rubr. C. qui admittit. in vj. q. teneat contra Bart. & communem.
- c Dixi. Et in consil. xxxj. col. j. Incip. & pro tenui facilitate. & in consil. lxxxvj. col. l. iij. ver. venio igitur ad secundum. incip. viso puncto & diligenter. & c.
- d In filia. Adde eundem d. Philip. in reg. hereditas. supra cod. in fin. verbis.

In l. Si librarius.

Argumenta.

- 1 *Scriptorij error partibus nocere non debet.*
- 2 *Grammatica falsa non vitiat instrumentum.*
- 3 *Instrumentum in dubio interpretatur. vt in eo mala grammatica non contineatur.*
- 4 *Notarij dicta presumuntur esse de voluntate & consensu partium.*
- 5 *Notarius quando & in quibus errorem suum corrigere possit.*
- 6 *Notario errorē suum corrigere volenti. quo casu creditur.*
- 7 *Notarius diem vel mensem pro alio corrigere non potest. ni error per testes sit probatus.*

Nota

8 *Notarius errorem ad partes pertinentem ex intervallo corrigere non potest.*

9 *Error notarij qualiter possit probari.*

10 *Testes tot probant solemnitatem instrumenti. quot qualitatem.*

11 *Notarius malitiosè errans non potest corrigere. sed puniri debet.*

12 *Falsitas quādo sit in notario presumenda.*

13 *Notarius presumitur potius errare. quā malignari.*

REGVLA XCII.

SI librarius in transcribendis stipulationis verbis errasset: nihil noceret quominus & reus & fideiussor teneretur.

1 **N**Oto quod si error a scriptoris non nocet partibus. ad idem tex. in l. imperator. la. j. supra de statu homi. in l. errore. C. de testament. facit tex. in l. ambiguitates. co. tit. Et per illum tex. no. Bal. in consil. cxxv. dubitatur. In fi. l. iij. Fulg. in consil. cxxxij. circa primum. col. j.

Et ideo si notarius dicat. quod pater reliquit filiae iure restitutionis. b esse debuerit dicere. iure institutionis. non nocet iste error quominus videatur filia instituta: vt not. Bald. in l. cum ante. C. de don. ante nupt. in ver. & pro hoc consului.

Et eodem modo si imperitus notarius dicat. pro sua falcidia: cum debuerit dicere. pro legitima. Et si dicat. quod mulier renuntiavit beneficio Valerianicum debuerit dicere. Valerianicum nocet iste error. quia patet. vt concludit Bal. in l. imperator.

la. j. col. ij. ver. item quidam notarius iusticius. supra de statu hominum. Et similiter si notarius dicat. substituo te procuratorem: intelligitur. constituto: vt not. Bald. in l. pen. C. de procurat.

2 Et generaliter si sit error in falsa grammatica. non per hoc vitatur instrumentum notarij: vt not. Bart. in l. Plautius. in fin. supra de auro & argen. legat. Et speciale est in rescriptis Papae. c. ad audientiam. cl. j. de resc. Secus est in aliis instrumentis notariorum: vt Abb. ibi post alia dicit. & no. Bar. hic. Bal. & Ang. in d. l. imperator.

Et hoc intelligitur quando constat de mala grammatica. & in dubio autem debet interpretatio fieri vt non sit falsa grammatica. d. l. Plautius. not. Bart. in l. cum in testamento. in fin. de auro. & arg. leg. & Cuma. in c. n. fil. vij. visis comptomisso. col. vj. in versu. ad secundum.

Et eodem modo quod hic dicitur de errore intelligitur quando constat. Et in dubio non presumitur: vt not. Angel. d. l. errore. in prin. C. de test. & B. l. in d. l. imperator. in prin. Et ad hoc facit. quia pro notario praesumitur. c. ad audi. nra. de prescri. & no. Bal. in d. l. errore. & col. j. & ibi dicit. q. quicquid sit scriptum in instrumento. praesumitur scriptum de voluntate & commissione eius qui rogauit: & not. Bar. in l. si quis filiabus. supra de test. Ro. in consil. clxxx. amplissime doctor. in j. col. versu. nec refragatur.

4 **†** Et quicquid dicit notarius. q. factū testis. fat. videtur dixisse de assertione & voluntate partium. vt not. Bald. in l. j. circa fidei p. iui. dot. & in l. ab executione. circa fin. versu. pone statuto. C. quo. appell. & in l. mater. col. ij. versu. praeterea verba. C. de rei ven. l. & merito error debet liquidus probari: & non sufficit iuramentum

la

in defectum probationis: vt not. Bal. concludit in l. Imperator. col. ij. vers. sed an poterit. Et ad hoc facit: quia cum sit presumptio pro notario de eo quod scriptum reperitur, vt dictum est, probationes clariores requiruntur: & tali casu non recurritur ad iuramentum in defectum probationis: vt not. Ang. in l. si. in prin. supra quod mcr. caus. & facit tex. in c. quia verisimile, de præsump. & quod ibi Abb.

Et quia Bar. hic prosequitur materiam huius l. videndum est principaliter de duobus.

Primo quoad notarium possit errorem d. suum corrigere. d.

Secundo, qualiter error notarij probari possit.

Circa primum habemus considerare duos casus. Primus est in petinentibus ad notarium. Secundus in spectantibus ad patres. In primo casu ex dictis Bart. plures conclusiones colliguntur.

† Prima est, quod in his quæ spectant ad notarium in quibus error non vitiat, notarius potest errorem suum corrigere: puta secundum Bar. in falsa Latinitate. Et idem in exemplis supra dictis in quibus dictum fuit errorem non vitare. & idem tenet Bald. in rub. C. de fide instrum. col. vj. vers. sed pone quod tabellio. & idem B. in l. cum proponeretur, in vers. vlti. quæro. de leg. ij. quia talis emendatio neminem lædit. al. leg. l. actoris verba. supra de re iud. & idem Ang. in d. l. Imperator. in princ. quia pars non habet causam contradicendi quare non corrigat. arg. l. doctem. supra solu. matri. & ibi Bald. in princip.

Et ideo si oratio truncata sit, suppleri potest per verbum subauditum: vt not. Ange. in d. l. errore. in princ. & Bald. ibi plenius, Et plura similia ad hoc tradit Bal. in l. verbum volo. C.

de fideicom.

Et ista prima conclusio ampliat secundum Bart. hic etiam si erratum sit in eo quod vitiat instrumentum: puta si sit defectus inditionis: qui vitiat instrumentum: poterit tamen notarius errorem suum corrigere, secundum Bar. hic, ne scribentis error noceat partibus, & idem tenet Bald. C. de Iustin. ood. confir. col. si. vers. sed an tabellio. Et idem Bar. in l. nominarim. in si. de cond. & demonst. Bal. in d. l. cum proponeretur. col. ij. Angel. in d. l. Imperator. col. ij. vers. iuxta prædicta quæro. & ibi concludit maiorem esse defectum inditionis quæ nullo modo apposta sit, quam si erronea inditio apponatur, post Dy. in consil. xxxv. quem ibi refert & Bart. hic, & Rom. in consil. cxxxv. quo ad primum. in fin.

6 Secundo Bart. concludit quod si sit erratum, & non constar in quo erratum sit, vt quia omisit diem, & non constar de quo die, isto casu notario dicitur se recordari de die, credendum erit sicut officiali creditur, maxime cum hoc de die sit quid minimum: quia si testis de die non recordatur, tamen probat l. testium. cum gl. C. de test. & ita Bar. hic dicit,

In quo aduertendum est quia ista conclusio videtur procedere quando non est vis in tempore: quia dies non est de substantia instrumenti. Secus videtur si sit de substantia instrumenti, vt in actione hypothecaria: quia tunc corrigere non potest nisi probato errore: vt Ang. dicit in d. l. Imperator. & cum autoritate iudicis: vt not. Bal. in d. l. Imperator. col. ij. & idem Bal. in tit. de pace Constantiæ. in verbo, pacta. vers. si. d. quid si opponatur solemnitas.

Et ista conclusio, secundum Bartolum procedit quando erratum fuit omitendo diem: quia tunc non dicitur

fun

fundus officio suo, edendo instrumentum abique die.

7 † Sed si erratum sit apponendo vnum diem vel mensem pro alio, quia tunc notarius non poterit se corrigere nisi constet de errore per testes vel alio modo: quia tunc videtur fundus officio suo, ita Bar. dicit al. leg. tex. in l. quicquid astringendæ. secundum vnum intellectum de ver. obl. Et ista limitatio Bar. videtur de plano procedere, quando dies esset de substantia, vt supra dictum est in hypothecaria: si verò non esset de substantia, tunc videtur quod error corrigi possit: quia si Bart. hoc permittit quando dies omissa sit, vt supra retuli, à fortiori idem dicendum videtur, quando dies non fuit omissa: sed vna pro alia apposta sit: quia maior est defectus omissionis, quam erroris: vt dicit Bart. hic post Cyn. quem refert, & idem not. Bal. in d. l. Imperator. col. ij. & d. dictum fuit de inditione omissa.

Et hoc de plano videtur procedere, si parti non sit datum instrumentum: vt not. Bal. in rub. C. de fide instrum. col. vj. & Bar. in d. l. Imperator. co. j.

8 Secus si sit data copia parti: quia tunc videtur indistincte, quod corrigere non possit, nisi probato errore & de consensu iudicis: secundum Bar. in d. l. Imperator. & in l. si. vers. sed quid si notarius. supra de tabu. xlii. Bart. in l. ambiguitates. in si. C. de test. & in d. rub. de fide instr. col. vj. & in l. si. col. pen. in vers. quarto quaeritur, C. de eden. & in tit. de pace Constantiæ. in verbo, pacta. in si. Et idem Ang. in consil. cccxij. visis. col. j. C. de eden. in cõs. xxij. viso. & Socinus in cõs. xciiij. præstantissimis. col. ij. & consil. xcviij. aliis consulti, in nouis.

Secundus casus principalis est, si erratum sit, in petinentibus ad patres & tunc, secundum Bar. error cor-

rigi non potest ex interuallo, sed incontinenti sic. & idem Ang. in d. l. Imperator. in prin. & not. Bal. in d. rub. de fide instr. col. vj. & in l. cõ proponeretur. col. ij. ver. vltimo quæro. de leg. ij. & idem Bar. in d. l. Imperator. De secundo principali dubio de probatione erroris, primo dicit Bart. quod error probatur de facili per originale quod reperitur, quia illud inspici debet. §. penul. in auth. de tabel. & idem Bar. in l. Sempronius Proculo. de leg. ij. in l. si quis ex argētariis. §. prætor ait. supra de eden. cum siml. vt ibi tradit Alexan. & in consil. cv. reuerende domine. in ij. lib. & Petrus de Anchara. in consil. cccxxxij. præmissa. Ang. in consil. cccvij. pater stipulatus.

Secundo de facili probatur si partes consentent errorem: vel etiam si testator hoc dicat in his quæ ab eius voluntate pendent: vt not. Bar. hic circa fin. & in l. cum proponeretur. de leg. ij.

9 Tercio probari potest testibus h. parti non sit datum instrumentum: vt not. Bal. in rub. C. de fide instrum. col. vj. & Bar. in d. l. Imperator. co. j. Tunc videtur indistincte, quod corrigere non possit, nisi probato errore & de consensu iudicis: secundum Bar. in d. l. Imperator. & in l. si. vers. sed quid si notarius. supra de tabu. xlii. Bart. in l. ambiguitates. in si. C. de test. & in d. rub. de fide instr. col. vj. & in l. si. col. pen. in vers. quarto quaeritur, C. de eden. & in tit. de pace Constantiæ. in verbo, pacta. in si. Et idem Ang. in consil. cccxij. visis. col. j. C. de eden. in cõs. xxij. viso. & Socinus in cõs. xciiij. præstantissimis. col. ij. & consil. xcviij. aliis consulti, in nouis.

10 Tercio probari potest testibus h. parti non sit datum instrumentum: vt not. Bal. in rub. C. de fide instrum. col. vj. & Bar. in d. l. Imperator. co. j. Tunc videtur indistincte, quod corrigere non possit, nisi probato errore & de consensu iudicis: secundum Bar. in d. l. Imperator. & in l. si. vers. sed quid si notarius. supra de tabu. xlii. Bart. in l. ambiguitates. in si. C. de test. & in d. rub. de fide instr. col. vj. & in l. si. col. pen. in vers. quarto quaeritur, C. de eden. & in tit. de pace Constantiæ. in verbo, pacta. in si. Et idem Ang. in consil. cccxij. visis. col. j. C. de eden. in cõs. xxij. viso. & Socinus in cõs. xciiij. præstantissimis. col. ij. & consil. xcviij. aliis consulti, in nouis.

nc.

ne. lib. ij. & consil. lxxxvij. in causa d. Bart. lib. iij. Socin. in consil. xciiij. præstantissimi. col. iij. & Laur. Cal. in consil. xlvij. viso d. casu col. pen.

¶ Ultimo regula ista procedit ꝑ prout loquitur quando errore fuit aliquid omisissum. Secus si dolo & malitiose notarius aliquid omiserit: quia tunc puniri debet. Et an tunc corrigere possit, no. Bald. in l. ij. C. de fideicommiss. liber. & in rubr. C. de fide instr. col. vj. vespicio. vnum scias. & tradit Lanfran. in repet. ca. quoniam contra. col. vij. de prob.

¶ Quando falsitas in notario præsumatur, not. in l. iubemus. C. de testa. vbi Alex. And. Sicul. in consil. xxix.

¶ col. vij. lib. j. ꝑ In dubio tamen in notario semper potius præsumitur error quam falsitas: vt not. Bart. per illum text. in l. quoties. §. j. supra de hered. institut. cum siml. vt tradit Alexan. in consil. xl. habita super contentis. col. fin. lib. j. & consil. xxvij. in causa & lite. in princ. lib. ij. Petr. de Anch. in consil. cclxxxvij. tria. princ. paliter. colum. j. Cuma. in consil. cxxv. ad primum. & dixi in consil. clxxv.

¶ Et regula etiam ista limitatur vt per Alexan. in l. errore. col. j. & in l. ambiguitates. in fin. C. de testam. Et materia latè habetur in tractatu clausularum. in charta 44.

A D D I T I O.

- a Error. Bald. consil. cxxx. lib. ij. Cald. consil. j. de fide instr. C. M.
- b Restitucionis. Adde Ias. in authent. nouissima. C. de inoffic. testam. col. ix. vers. quid autem si grossus.
- c Præsumitur. Decius consil. xv. Latè Andr. Alciat. tracta. præsumpt. Reg. iij. præsumpt. xij. C. M.
- d Corrigere. Vide per Felin. in c. ex literis. ibi de fide instrum. Anto. Bur. consil. xj. & quòd potest declarare verbum obscurum. Alex. consil. cxlvj. nu. 2. lib. v. Cal. consil. lxx. C. M.
- Inditionis. Idem Ioan. de Ana. in c.

cum graui. de crimi. fal. ij. colum. post medium. & hoc nisi malitiose: quia tunc puniretur tanquam falsarius. Hier. Cuch.

f Maior. Imò maior est defectus in male faciendo, quàm in omitendo, ideo non potest ex intervallo, id est, postquam redditum parti, corrigi, nisi solenniter, id est, iudicis auctoritate, parte vocata, & probato errore. & placet opin. Bart. C. M.

g Secus. Et bene licet Ias. consil. xxvij. lib. j. Alex. consil. lxxxix. nu. 13. lib. iij. consil. cx. nu. 1. lib. vj. C. M.

h Testibus. quòd per duos Alex. consil. xliij. nu. 19. lib. vj. C. M.

i Dubio. Dec. ca. j. col. iij. de probat. Alex. consil. liij. nu. 16. (vbi dixi) lib. vij. Limitat Curt. senior consil. lv. Sed quòd in testibus potius dolo præsumatur, Alciat. l. j. §. si stipulanti. nu. 41. §. sed si mihi. ad fin. de verbor. obligat. C. M.

k Præsumitur. Adde eundem do. Phil. in consil. clxxv. incip. in causa falsitatis. Io. de Ana. in c. cum diligenti. de accus. ij. col. quasi in fin. & Alex. in c. ego solis. ix. dist. Aret. in consil. xlvij. incip. visis & diligenter pòderatis. in j. col. ver. pro his facit optimè, & c. Felin. in c. ex literis. l. j. col. ver. tertia conclusio. hoc tamen est limitandum secundum eum ibi vers. sed limita, nisi notarius omisisset solennitatem iuris in testamento quæ interuenire debebat: quia tunc non præsumitur error, sed falsitas, de quo vltra eum, & quos allegat, vide Mar. in c. quoniam vt lite non cõtestet. col. xv. in medio. & in consil. lvij. incip. clementissimi. in j. vol. penul. col. Bald. in sua marg. in versic. et. cor. vers. xij. & xliij.

In l. Filiusfamiliâs.

Argumenta.

- 1 Filiusfamiliâs rem peculiarem possidet.

dere non dicitur, sed ipse pater.

- 2 Seruus ab alio possessus domino nõ querit.

- 3 Detentatio an possit acquiri filio.

REGVLA XCIII.

Filius familias neque retinere. neque recuperare, neque adipisci possessionem rei peculiaris videtur.

- 1 Noto, quòd ꝑ isto iure filiusfamiliâs non habet possessionem rei peculiaris: quia statim possessio patri etiam ignoranti acquirebatur. l. quicquid. supra de acquir. possess. l. j. §. item acquirimus. eo. tit. facit text. in §. j. instit. per quas perso. nobis acquiritur. & in l. placet. de acquir. hered.

Et ampliat ista regula, etiam si filiusfamiliâs ab alio possideatur: vt dicit text. in d. l. quicquid. quis secundum glo. ibi, illa acquisitio fit vigore potestatis quæ durat, licet ab alio possideatur. Secus est in

- 2 seruo ꝑ qui domino non acquirit, si ab alio possideatur. l. j. §. sed & per eum. supra de acquir. possess. quia in seruis acquiritur domino ratione possessionis: vt dicit glo. in d. l. quicquid. facit text. in l. j. in fin. supra de acquir. possess. de quo videndum est per Doctores. in d. l. j. §. item acquirimus. & per Alex. in l. j. §. veteres. col. iij. de acquir. possess.

Et regula limitatur, vt per glo. hic, quia hodie non procedit.

- Item regula videtur procedere in possessione quæ habet aliquid iuris. Secus ꝑ videtur in detentatione quæ filio acquiri videtur. arg. l. stipulatio ista. §. hi qui. de verbor. obligat. Et pari ratione implementum conditionis quæ in facto consistit, ipsi filio acquiritur. l. qui heredi. in prin. de condi. & demonstrat. facit text. in

§. sed cum factum. Institut. de singul. seruorum.

REGVLA XCIII.

Non solent quæ abundant, virtute scripturas.

¶ Et in regula dictum fuit supra in reg. l. quæ dubitationis.

In l. Nemo dubitat.

Argumenta.

- 1 Soluendo esse præsumitur, qui fideiussorem habet.

- 2 Soluendo esse dicitur, qui totum debitum soluere potest. Soluendo est, qui nomina debitorum habet.

- 3 Soluendo nõ esse, quando quis præsumatur. & nu. 4.

Nemo dubitat, soluendo videri cum, qui defenditur.

- ¶ Et per istum text. glo. in l. soluendo. §. de verb. sign. dicit, quòd sol uendo quis videtur per se, vel per alium. & not. Bart. in l. §. de custore. ꝑ dicens, quòd soluendo esse dicitur qui habet fideiuss. ad istem text. in l. si plures. §. præterea. el. ij. §. de fideiuss. Et per istum text. hic Bar. in l. item liberatur. §. qui paratus. §. quib. mod. pignus vel hypothec. tot. ibi dicitur quæst. quam hic indecifam reliquit: & respondet ad text. in l. rescripto. §. debitores. vers. plan. §. de muner. & honor. cum siml. vt tradit Alex. in liij. §. si ex conuentione. col. j. de re iud. Et Angel. Aret. in tract. Mal. fi. in versic. quis si non soluerit, & idem Alex. in l. j. §. qui facti. cogan. & Moderna. ibi. Et And. Sicul. in consil. xv. col. ij. lib. ij. Et ꝑ esse soluendo quis intelligitur, quando in totum soluere potest. d. l. soluendo. de verb. signific. & instit. de Philip. Dec.

obligat. quæ ex dicto. in §. fulloni vero. in fi.

Et soluendo esse videtur. qui habet nomina debitorum: quia non dicitur suspensus: vt notat Baldus. per illum tex. in l. facere. supra sol. matrim.

Et hoc intelligitur quando debitores sūt boni & de facili exigibiles: aliās secus. vt cō. iudit. Alex. in d. l. facere. post alios quos ibi refert.

Et idem Alexan. in consil. xxxvij. viso & opportunè discusso. col. iij. vers.

tertio per hoc adduco. libr. ij. † Et quando quis dicatur non posse soluere. vt quia imponitur pena corporalis. si pecuniarium pecnam impositam soluere non poterit. notat Bald. in l. quicumque. col. m. penult. versic. sed pone statutum. C. de ser. fugit. Artyel. in l. j. supra de iniusto. rupto. cum similibus. vt prosequitur Angel. Arstin. in dicto tractatu Maleficioium. in versicul. præ allegato: vbi latè refert Imol. in l. suus quoque. versic. sed si filio. col. m. penult. supra de hæredib. in fi.

Et ad prædicta vide Bart. in l. tres tuores. in fi. supra de administrat. tur. 4 vbi dicit. † quod non presumitur soluendo ille cuius bona venduntur: & qualiter probetur quod quis non sit soluendo. not. Bald. in auth. hodie. versicu. secundo quæro. C. de actio. & obligatio.

In l. In ambiguīs orationibus. Argumenta.

1 Interpretatio ad eum spectat. qui condere potest.

2 Indices in partium præiudicium leges interpretari possunt.

3 Papa privilegium a se concessum solus interpretatur.

4 Papa gratias a se indultas declarare solet.

5 *Rescripta sua interpretatur solus Papa.*

REGULA XCVI.

In ambiguīs orationibus maxime sententia spectanda eius est qui eas protulisset.

Et hæc regula exemplificari potest in principe ad quem recurritur pro interpretatione legis. 1 quia † eius est interpretari. cuius est condere. l. fin. C. de legibus. c. inter alia. de senten. ex com.

Et ideo pro interpretatione statuti ad populum qui fecit statutum recurritur: vt not. Bart. in l. omnes populi. §. de iust. & iur. in penult. char. in versic. tertio quæro. Et dicit Bart. ibi hoc procedere in subsidium. quando alia interpretatio quæ congrua sit. haberi non potest. aliās secus: nam quando est dubiū arduum. & inexplicabile. ad principem recurritur: vt not. Abb. in c. j. in j. notab. de iur. cal. & in c. cum venissent. de iudic.

Et ideo iudices prius habent potestatem interpretandi leges in præiudicium partium: vt not. Innoc. in c. cum speciali. de appel. & Abb. ibi sequitur. & in d. c. cum venissent. & in d. c. j. de iur. calum. & in c. capellanus. col. j. de ser. cum similib. vt tradit Felin. in d. c. inter alia. Et hoc intelligitur nisi essent verba clara: quia tunc non potest index aliter interpretari. quam verba dicant: vt not. Bart. in l. ab executore. in princ. col. penult. supra de appel. Bald. in l. ea quæ. C. e. omni. vel epist. Arstin. in consil. l. j. post ab iudicium. & in l. stipula. io. de verb. oblig. Alex. in consil. c. xv. nec arguendi. in fi. lib. ij.

Similiter ista regula exemplificari potest in privilegiis: vt est text. in c. cum venissent. de iudic. † vbi pro interpretatione privilegij. ad papam

recurritur. Et hoc intelligitur de interpretatione

interpretatione concernente validitatem privilegij: vt not. Bald. in l. hi qui in princ. C. de appel. & Paul. de Castr. ibi in fi. facit quod not. Oldr. in consil. c. xxx. Urbanus episcopus.

Circa fi. Et ideo statuta inuvalida confirmata a summo Pontifice. quia rolli ab imperatoribus non possunt. a summo pontifice interpretari debent: vt not. Bald. & Ang. in l. ex facto. de vulg. & pupil. Et quando ad papam recurritur. eius interpretationi & declarationi standum est.

dato q. a principio eius intentio talis non fuisse: vt not. Ang. in consil. c. lxxij. non est dubium. col. ij. & idem Paul. de Cast. in l. hæreses palam. §. si quid post. col. ij. §. de testa.

4 vbi inquit. quod papa sepe numero facit multas declarationes circa gratias ab eo factas. Et præiudicat illis quibus erat ius quaeritum. per illum tex. quasi illud quod de: lata- rum fuisse a principio dictum. quo casu non fuisset alteri ius quaeritum: & dicit hoc procedere in propria declaratione quæ consistit circa aliquod verbum dubium: secus si non esset verbum dubium: quia tunc esset noua dispositio quæ non tolleret

5 ius alteri quaeritum. Et ad hoc vltimum dictum Paul. de Castr. est notabil. de c. iio Per. de Anch. in consil. c. c. xix. præmitto. col. fin. & idem tradit Paul. de Castr. in consil. clvj. viso. col. fin. & dixi in d. c. cum venissent. vbi videndum est.

6 Eodem modo in rescriptis recurritur ad papam: quia secundum eius intentionem interpretari debent: vt not. Innoc. in d. c. cum ecclesiasticæ. de except. cum similib. vt dicit ibi. Et idem est in iudice qui potest eius

7 sententiam interpretari. ab executore. in prin. supra de appel. & ibi Bart. cum similib. vt not. Alexand. in l. ij. col. m. fin. de liber. & posthu. & in l. auctorem. de re iudi. Et ad regu-

Jam hic facit text. in l. in prætorij: de prætor. stipul.

ADDITIO.

a Interpretatione. Interpretatio quid sit. vid. Bald. in rubr. C. de verbor. signific. in princip. & Lanfranc. in tract. interpret. statuto. in j. col. in versic. quarto præmitto & c. & Bald. in sua margar. in ver. interpretatio. Paul. consil. c. c. x. in prin. præmissis allegationibus. in j. vol. & Bart. in l. ab ex. ex. de appel. H. C.

b Papam. Interpretatio a papa. de quibus fiat: & an admittatur probatio in contrariū. vide Card. in clem. j. de concess. præben. & Bald. in l. ij. C. de senten. ex peric. recit. & doml. Philip. in c. ij. de offic. deleg.

c Quaestio. Deci. l. j. col. j. C. de impub. & aliis subdit. c. fi. col. v. de constit. c. pastoralis. in fi. de except. dixi ad Al. x. consil. x. j. au. r. lib. vij. C. M.

d Sententiam. quam non potest nisi semel interpretari. ita Bald. per glo. ibi. in l. ij. C. de senten. ex peric. recit. Imo. in l. ab ex. ex. de prin. supra de appella. l. af. in l. quid iussit. in xj. col. supra de re iud. H. C.

In l. Ea sola. Argumenta.

1 Deportatio ea sola tollit qua in fisco deferri solent.

2 Deportati bona in fisco deferuntur.

REGULA XCVII.

Ea sola deportationis sententia auferret. quæ ad fisco perueniunt.

3 **N**ono secus uadum intellectū glof. qui planior videtur. † q. sententia deportationis solum auferret ea quæ in fisco transferuntur bona enim deportati transferuntur in fisco. l. de portationum. C. de pecn. & not. per gl. in §. relegati. in fi. quib. mod. ius pat. potest. si. l. vnde dicitur

4 hic. quod per sententiam deporta-

tionis solum auferuntur ea quæ in sicutum transferuntur: quia si sicutus recusaret bona, quia forte repuraret quod non esset soluenda, iuxta l. j. §. an bona. §. de iure fisci: illa repudiata non transierunt in sicutum. Vel secundo regula declarari potest, quæ sola sententia deportationis auferunt quæ in sicutum transferuntur, videlicet illa quæ transeunt in hæredes extraneos: quia alia non transferuntur in sicutum: vt in l. j. vbi Bart. C. de oper. lib. & Bart. in l. iura. §. de iure patron. cū similib. vt tradit Alex. in conf. xxij. opportunè cōsideratis col. ij. lib. j. & in conf. lxxxix. vtrum. in prin. lib. iij.

In l. Quoties. Argumenta.

- 1 Prior tempore præferri solet in pari causa lucri.
- 2 Beneficium prior impetrans, præferitur posteriori.
- 3 Concessio secunda feudi, non derogat priori.

REGVLA XCVIII.

Quoties vtriusque causa lucri ratione vertitur: is præferendus est, cuius in lucro causa tempore præcedit.

- 1 Ora quod in pari causa lucri præferatur ille qui est prior in tempore.
- 2 ad declarationem regulæ considerandum est quod si rei donatæ facta fuisset traditio illi qui fuisset posterior in titulo, ille esset potior, quia prius dominium habuisset. l. quoties. C. de rei vend. cū similib. vt dixi in reg. l. contractus. §. cod.

Et tali casu regula nõ haberet locum: vt not. per gl. in regula, qui prior. de reg. iur. in vj. vnde regula intelligitur cæcis partibus. & facit tex. in d.

reg. qui prior. & in l. in operis. supra locati.

- Et regula etiam exemplificari potest in beneficiis ecclesiasticis: quia potior est qui prius impetrauit, cap. a eum cui, de præb. in vj. not. in c. capitulum sanctæ Crucis, de refeript.
- Et ad istam regu. quamplures quaestiones similes prosequitur Roman. in conf. xlvi. visis necessariis, vbi principaliter loquitur de illo comite, qui obligauit se duobus principibus. Et in terminis regulæ in pari causa lucri plura iura, & similia Rom. inducit in conf. lxxvii. circa præmissa. & idem tradit Paulus de Castr. in conf. lclvj. viso & examinato puncto. col. ij. vbi concludit, quod secunda concessio facta de quibusdam bonis feudalis non derogat priori. & in simili casu tradit Alex. in conf. iij. ex his quæ in themate. lib. v. & in conf. lxxxij. viso processu. ead. col. lib. v.

ADDITIO.

- 1 Prius. vide Dyn. in reg. qui prior. in princ. vbi eius addit. satis remissus, in verbo, potior. & ad id quod dicit de prioritare vnus horæ, vide Soel. & facit l. j. ff. sol. matrim.

In l. Non potest videri. Argumenta.

- 1 Notosus an dicatur, qui negat centum a se petita in re implicita.
- 2 Negans se debere viginti, an censatur negare decem.
- 3 Debitor, a quo plus debito petitur, iuste super toto litigare potest.
- 4 Summa minor in maiore continetur.

REGVLA XCIX.

Non potest videri improbus qui ignorat quantum soluere debeat.

Ibi,

Ibi, qui ignorat quantum soluere debeat. videndum est quod supra dixi, in l. qui sine dolo. & in l. nulla intelligitur. supra eod.

Et Bar. hic in fert ad questionem quam dicit hic Plis de facto habuisse.

- 1 Et concludit per illum text. quod non dicitur esse in mora ille qui negat, centum petita ab eo. si agatur de re implicita, quia ignorat quantum debeat vt hic, & in l. fideicommissi. in prin. supra de vsu. in l. si quis solutio. ff. eod. tit.

Secus si sciret se debitorem præciue in certa parte: quia tunc non soluendo esset in mora. Et sic vult Bartolus

- 2 quod debitor de decem a quo viginti petita sunt, non possit negare illam maiorem summam: quia videretur etiam negare illam minorem summam de decem. Et ideo esset periturus, vt idem Baldus. dicit in l. si pupillus. §. si. supra de verb. sign. & per hoc dicit Bart. in l. j. §. si stipulanti. circa fin. supra de verb. oblig.
- 3 quod confunditur practica aduocatorum. qui volunt quod totum negari possit si plus debito petatur. Et in hoc ibi late insistit Ale. & Mad. & residunt eum opinione Bart. ibi tanquam communi.

Pro qua allegatur tex. in l. qui seruum. §. si. de interrogat. act. vbi interrogatus de toto fundo, an eum possideat, teneatur etiam de parte respondere.

Sed ille text. parum facit: quia intelligitur quando etiam de parte interrogatus sit, secundum glo. ibi. Et ad hoc fa. it. quia qui vult sibi responderi super toto & super parte, debet interrogari super toto, & super parte. l. non alienum. supra, de interrogat. actio.

Et ideo vter videretur opinio, quam idem Bart. tradit, in l. qui solidum. in princ. supra de leg. t. ij. vbi videretur tenere contrarium, dum con-

cludit, quod si quis petat plus debito, habeo iustam causam litigandi super toto: nisi actor dicat separatim partem recipere, per illum text. qui bene probat.

Et pari ratione videretur, quod positio

- c facta de maiori summa, in totum negari possit: vt per gloss. in l. ij. in gloss. magna. de confes. in vj. sequitur Bald. in l. ij. §. quod obseruari. colum. penult. verisic. sed quid si positio. C. de iuramen. calumnia. cum similibus. vt Alexand. refert in d. §. si stipulanti. & idem Alex. in conf. clxxxij. viso puncto. colum. fin. libro quint. Non obstat quod ille qui negat totum, videretur etiam negare partem, quia resoluendo hoc in quo tota vis consistit, considerandum est: quia verum est, quod in toto pars continetur, & in maiori summa minor d. inest. l. si quis cum totum. de exceptio. rei iudic. l. si is qui ducenta. §. vtrum. de rebus dub. & in l. j. §. si stipulanti. de verborum obligat. in l. sui concubinam. §. qui ita. de legat. iij.

4 Sed illa pars in toto continetur ad integrandum illud totum: & minor summa in maiori continetur ad integrandum maiorem summam sed per se illa minor pars vel minor summa non videtur petita, ita not. declarat Bartol. in l. scire debemus. in fin. princ. de verbor. obligat. vbi inquit, quod si promissit centum, non possum petere quinquaginta tanquam promissa: quia illa pars de quinquaginta non fuit promissa, licet sub generalitate illorum verbo. um includatur. Et ita in proposito videretur, si positio est facta de centum, non dicitur facta de quinquaginta, licet in summa de centum quinquaginta includantur: & ideo qui negat positionem de centum, non dicitur negare positionem de quinquaginta: vnde non

dicitur periurus, & pari ratione non videtur esse in mora, quia non recusat solvere quod debet. Et hoc modo explicatur illud in quo Doctores moderni laborant in dicta lege j. §. si stipulanti. & in effectu quod Bartolus hic dicit non videtur verum per supradicta. Et ad hoc facit illud quod dicam in regula. l. in eo. infra eod.

ADDITIONO.

- a Dicitur. Vide Ias in §. stipulanti in fi. verb. ver. iij. successivè. hic all. g.
- b Practica. Imò in hoc regno practicum opin. Bar. Imò fortius, quia debitor à quo plus petitur, si nihil obtulerit, in omnes impensas condemnatur, ex veteri stylo, quem nunc non ita ad vnguem servauit, sed iudices arbitrantur, vt dixi in praxi iudiciali. C. M.
- c In eorum. Contrariam sententiam tenent Cyn. Ray. Barr. Ioan. Imol. Alex. qui dicunt eam communem. & Aret. ibi pen. col. dicit eam communem, & omnes Moder. in §. si stipulanti. hic alleg. eam etiam tenent Iuno, Host. Ioan. And. Philip. Franc. in cap. presentium. in v. col. de testib. lib. vj. Felin. in cap. nam concupiscentiam. de consli. si. col. vbi ponit tres limitationes, & quamplures alij quos refert Alexand. in ij. col. v. & Abb. in cap. i. de plus petit. licet dicat opin. gloss. seruari in practica ab aduocatis tantum ad euitandas istas opi. Docto. aduocati hodie seruant aliam practicum, quam refert Ia. in d. §. si stipulanti. post Angel. Paul. & Cuman. Hier. Cuch.
- d Minor. Quid in sententia, an in maiori infit minor, vide latissimè Iason. in linter portes. supra de re iudic. col. ij. in iij. not. & Ias. in §. stipulanti. hic all. col. iij. ver. f. circa istam materiam. vbi ponit regulam cum septem fallent.

REGVLA C.

OMnia quæ iure cōtrahuntur, cōtrario iure pereunt. **E** ista regula dictum fuit in regula. l. nihil tam naturale. supra eo. vbi videndum est.

In l. Vbilex. Argum.

- 1 Mensis qualiter intelligi debeat in dilationibus dandis.
- 2 Mensis vtilis triginta dierum esse dicitur.
- 3 Mensis dictio, simpliciter prolata pro triginta diebus accipi debet.

REGVLA CI.

Vbi lex duorum mēsum fecit mentionē, & qui sexagesimo primo die venerit, audiendus est ita enim imperator noster Antoninus cum Diuo fratre suo r. scripsit.

Ista regula cōtrarium Barr. in l. cum bissexus. in fi. supra ti. j. reducitur ad communem opi. quæ habet, q̄ mensis intelligatur secundū qualitatem mēsis in quo data sit dilatio. Vnde si die xxij. Augusti data sit dilatio vnius mensis, incipit in dieo die xxij. & terminatur in xxij. Septembris: vt Bar. concludit in d. l. cum bissexus. & hoc idem gl. in c. quæ sit. in ver. mēse. de elec. in vj. & sequuntur Bal. & Imol. in d. l. de diuisione. supra sol. ma. Ang. in anch. iubeamus. C. de iud. cum si vt tradit Alex. in d. l. de diuisione. vbi dicit q̄ ista est cōmunitis op. & idē Alex. in l. fi. in prin. col. pe. C. de iure deli. & in cons. xlij. in casu & lico col. ij. lib. iij. Et secundam Bar. in d. l. cū bissexus in fi. reg. ista reducitur ad quest. gl. p̄ alleg. Sed non videtur quod reduci possit, nisi secundum quod inferius dicam, & B. l. in l. eos. §. si autem. circa fi. C. de app. dicit istum text. hic procedere

In l. Qui vetante.

Argumenta.

dere ex benignitate, non quòd hoc sit de proprietate verborum.

Et conclusio gl. in d. c. quàm sit. procedit in mensibus cōtinuis qui habent merā limitatam, & pro maiori parte habent dies triginta vsq̄, & quidam triginta. Secus est in mensibus vtilibus, in quibus nō sunt limitati dies, & vnus mēsis vtilis poterit quòdq; occupare tres continuos. Vnde illa doctrina non potest ad menses vtilis adaptari: & ideo vnus mēsis vtilis intelligitur de triginta diebus: vt Alex. tradit in consl. cxliij. vifa scriptura. col. v. in lib. v.

Secundo, conclusio superius facta intelligitur quando principium mēsis designatur, quia dicitur à presenti die iusta mensem. Secus si de mense absolute mentio facta sit: quia tunc mensis pro duodecima parte anni accipitur: vt no. Dom. post Pau. in d. c. quàm sit. in gl. in verb. mēsem. Et ista duodecima pars anni pro triginta diebus declaratur: & tali casu mensis indistinctè pro triginta diebus accipitur: vt no. Bal. in d. l. eos. §. si autē. circa fi. C. de app. & idē no. Bal. in Auth. qui semel. circa fi. ver. in gl. fi. C. quem. & quan. iud. & idē Bal. in c. j. in prin. quo tēpore miles vbi approbat gloss. in l. fi. §. j. in ver. sexaginta. C. de iure delib. & cō. ludic. q̄ si nomen mensis profertur simpliciter, de triginta diebus intelligitur. & idem Ant. de Butr. in c. licet. de supp. neg. p̄tels. Alex. in d. consl. cxliij. lib. v. Et hoc modo videtur procedere text. hic, videlicet quando facta sit mentio duorum mensium absolute: quo casu de sexaginta diebus intelligitur: tamen hic ex benignitate additur vnus dies. & videtur hoc intelligendum esse in materia fauorabili.

ADDITIONO.

- 1 Mensis. Alex. consl. cxliij. num. r. lib. v. vbi dixi. C. M.

- 1 Prætor vetante factum, perinde est, ac si fiat contra ipsius edictum.
- 2 Aduersus aliquando pro contra accipitur.

REGVLA CII.

Qui vetate Prætor fecit, hic aduersus edictum fecisse propriè dicitur.

Nota q̄ quod patia sunt, aliquid fieri vetate prætoris, vel aduersus edictum eius, ad idem facit text. in d. l. aduersus. supra de arbit. vbi dicitur, quod aduersus sententiam arbitri fieri dicitur, si peccat ab eo, à quo arbitri peti veniit. q̄ aduersus enim exponitur, contra. l. non solus. §. fin. supra de iniur. & in clement. j. vbi gloss. in ver. aduersus. de restit. in iac. gr.

Eius est actionem denegare, qui possit & dare.

Ad istam regulam facit quod supra dictum est in regula. l. eius est velle. in regula. l. nihil tam naturale. & in regula. l. nemo qui condemnare.

In l. Nemo de domo

Argumenta.

- 1 Domus sua intelligitur, quam quis inhabitat.
- 2 Pœna offendenti aliquem in domo sua imposita, non est de hospitio intelligenda.
- 3 Navis prædio urbano equiparatur
- 4 Extrahi de domo sua quis potest ex causa, vt iniustitia fiat.

REGVLA CIII.

Nemo de domo sua iniustus extrahi debet.

Regula intelligitur, de domo b
 1 **R**egula + quam habitaret, secus si
 illam non habitaret, licet esset pro-
 pria: quia ab illa extrahi non pro-
 hibetur: vt not. Bar. in l. nec in ca. su-
 pra de adult. & facit text. in l. quod
 ait. §. sufficit. vers. sed si pater. supra
 de adult. & not. Alber. in trac. statu-
 torum, in ij. parte. in xxxv. q. incip.
 item queritur. vers. quid si aliquis.

Et in effectu huius largo modo acci-
 pitur, videlicet pro habitazione. l.
 qui domum. vbi Bar. supra de adult.
 & in l. lex Cornelia. §. domum. su-
 pra de iniur.

Et isto casu etiã habitatio ad tempus
 sufficit, vt colligitur in d. §. domum.
 dum ibi dicitur, de scholari qui ha-
 bitat Romæ causa feuditorum.

Et hoc propter substantiam materiã de
 qua agitur, vt quis tutus sit in domo
 aliã verò habitatio temporalis non
 sufficeret: vt no. Sili. Rom. & Alex.
 in l. cum filius. supra si cert. pet. cum
 simil. vt dixi ibi. Et idem videtur
 c. cist. in hospicio: quia videretur il-
 lud conductum esse, & eadem vide-
 retur vt sit tutus in domo.

Secus vbi esset diuersa ratio, prout lo-
 quitur text. in l. j. §. habitare. de his
 qui deiec. vel. effu. Et licet Bald. ibi
 videatur tenere contrarium, dicens
 2 per illum tenere + quod pœna impo-
 sita offendenti aliquem in domo,
 non habet locum in hospicio, & facit
 quod not. Bald. in l. ea quæ in fi.
 C. quomodo & quando iudex.

Nam responderi potest, quod respectu
 citationis, prout loquitur Bald. in d.
 l. ea quæ dicitur a ratio videtur: & pa-
 riter in d. l. j. §. habitare. non videtur
 congruum, quod illi qui reperitur
 in hospicio accidentiter, debeat
 teneri. sicut ille qui habitaret. Et si
 ibi agitur de præiudicio hospitis, in
 casu nostro agitur de favore. Et na-
 etiam responderetur ad l. penult. §. in
 factum. supra de nau. cap. stab.

Sed in casu isto eadem ratio videtur
 vt quis sit tutus. Et pari ratione idẽ
 d videtur in nau: quia videtur osti-
 nata ad habitandum. & bene facit
 text. in l. pen. §. si de naue. de his qui
 deiec. vbi Alber. hoc tenet. Et idem
 Alberic. in trac. statutorum in ij. par-
 te. q. xxxv. in fi. ibi idem dicit de mo-
 lendario: & nauta. Et facit quia
 3 + nauis equiparatur prædico vrbano:
 f vt no. Bal. in l. certius iuris. vers. quid
 ergo. C. locati.

Contrarium tamen in nau tenet Ro-
 man. in l. j. §. domini appellacione.
 ad Sillan. per text. in l. j. §. si quis de
 nau. de vi & vi arma.

Sed responderi potest, quod ibi agitur
 g de pœna §. quæ restringi debet: &
 id: o cum illud interdictum pœnale
 loqueretur de his quæ de solo de-
 iicerentur, sub verbo soli non com-
 prenditur nauis, nec vehiculum,
 vt ibi dicitur.

Et dum dicitur de domo sua, secus er-
 go videtur in aliena: vt à contrario
 sensu hic colligitur. & not. Ale. post
 Abb. in d. l. plerique. limitando hoc,
 nisi dominus domus prohiberet in-
 gressum: vt in l. diuus supra de seru.
 rust. pred. in l. iniuriarũ. §. si. de iniur.
 in l. qui domum alienã. de iniuriis.

Sed tamen videtur aduertendũ: + quia
 4 illa lura non loquuntur, quando ius-
 titia impeditur & ex causa, vt in su-
 re: vt not. in l. ij. vbi Bald. C. de seru.
 fugit. & quia tali casu cessat ratio
 quæ est in domo suæ habitacionis,
 & domus domus. Sed videtur data
 ista facultas vt possit impediri cap-
 turã eius qui de iure capi potest. re-
 liqua vide per doct. in d. l. plerique.

ADDITIONO.

a Extrahi. Sed an possit iudex præcipe-
 re alicui ne exeat domũ, vide Bald.
 in c. quinta uallis. in j. col. qui dicit
 quod non de quo latet lat. in l. quod
 ius. supra de re iud. col. iij. ver. sed ad
 uerte tamen. Hier. Cuch.

Domo

b Domo. Quid domus appellacione.
 Alex. cons. cexij. nu. j. (vbi dixi) lib.
 vj. C. M.

c Hospitio. Imò secus. C. M.

d Nauis. fac. l. quoniam supra de flu. l.
 pleriq. de ius voc. Et quoddam nauis
 computetur inter mobilia, recte de-
 cidit d. Io. And. Tiraq. trac. Retract.
 prox. §. j. gl. vij. nu. 89. cum seq. Limi-
 to in molendinis constructis super
 nauibus coheretibus in flumine pu-
 blico, quando ex cõessione princi-
 pis vel reip. perpetuò habere licet,
 hæc enim inter immobilia censentur,
 vt scripsi in cõsu. Paris. §. cxlv. C. M.
 e Molendinario. Molendinum an sit
 prædium vrbani, vide Bal. in d. l.
 certius iuris. in iij. q. vbi tenet quoddam
 non sicut furnus ruralis.

f Bald. Sequitur fac. in reple. l. quomi-
 nus. de flu. §. col. xxvj. ver. vlti. ad d.

g Pœna. Solue melius, quod ibi illud
 interdictum non est conc. sum nisi
 ad res soli. d. l. j. hoc interdictum.

vers. ad solum aliã vbi lex non res-
 tingeret, veniet nauis appellatio-
 ne domus. Io. Igu. l. j. §. domini ap-
 pellacione. ij. nu. 70. cum seq. supra
 ad Sillan. C. M.

In l. Si in duabus.

Argumenta.

- 1 *Solutio censetur facta in dubio in causa remouendi infamiam.*
- 2 *Condemnatus ad restitutionem rei furtiua qua in dubio dicatur tene ri actione.*
- 3 *Solutio in dubio in causant grauiorem facta præsumitur.*

REGVLA CIIII.

Si in duabus actionibus ali-
 bi summa maior, alibi infama
 est: præponenda est causa
 existimationis. Vbi autẽ æqui-
 parantur famosa iudicia, & si

summa rei disparem habeant,
 pro paribus tamen accipienda
 sunt.

Noto + quoddam in dubio videtur
 facta solutio in causa quæ re-
 mouet infamiam. ad idem text. in l.
 si quid in princ. cum sim. alleg. in gl.
 in dubio enim capitur præsumptio
 vt infamia cuitatur. l. hæc enim. §.
 quid ergo. supra de suspect. tur.

2 + Et ad hoc facit, quia cõdemnatus
 ad restitutionem rei furtiua in dubio
 non intelligitur cõdemnatus actio-
 ne furti, sed cõdictione furtiua quæ
 non infamat. l. cessat. supra de act. &
 oblig. vt in not. q. dicit Io. de Anan.
 se Venetis consuluisse in c. qualiter
 & quando. §. ad corrigendos. col. iij.
 ver. casus fuit talis. de accus.

Et regula ista videtur etiam procedere
 si aliud debituẽ esset maioris sum-
 mæ: quia qualitas infamie videtur
 præponderare, vt probatur hic: nam
 cautã ista quæ respicit infamiam sem-
 per in dubio reputatur grauior. d. l.
 si quid in princ. ita Bart. dicit in l.
 cum ex pluribus. supra de solut. &
 ibi videtur limitare hoc, nisi agere-
 tur de grauiori causa quæ respiceret
 conseruationem mēbri vel vitæ arg.
 l. j. de bon. eorũ qui mor. sibi con-
 f. l. & facit text. in l. eoteridũ. supra de
 solut. qui facit regulam, + quoddam in
 dubio videtur facta solutio in cau-
 sam grauiorem. & not. Bar. in l. j. de
 solu. Ro. in cons. x. iij. visis his. col.
 j. & ibi materiã prosequitur de qua
 Alex. scribit in cons. lxxv. pondera-
 tis narratis. & aliquid. Paul. de Cast.
 in cons. clj. videndũ est primũ. col.
 ij. ver. pone ergo ex interuallo.

In l. Vbicunque.

Argumenta.

1 *Magistratus quilibet prætor dici potest.*

t s

- 2 *Citatio partis necessaria est in cognitione cause.*
 3 *Cognitio cause quando fieri possit absque citatione.*

REGVLA CV.

V Bicumque cause cognitio est, ibi Prætor desideratur.

- H**ic prætor pro iudice accipitur: quia largo modo quilibet magistratus prætor dici potest: vt not. Bal. in l. ii. in j. q. C. de æd. l. act. quasi dicat: vbi cause cognitio requirit, ibi debet esse iudex qui cognoscit.
 2 Et veteris in causa cognitione partis citatio necessaria est. In causa la j. causa cognita. supra de minor. nam per illud text. dicit Barr. in l. prolarat. col. si. C. de sen. in v. r. quæro vtrum. q. causa cognitio dicitur fieri, quando sic partibus presentibus vel absentibus per contumaciam. Alibi tamē dicit Barr. in l. ij. §. si causa cognita. ff. de bo. poss. quod causa cognita dicitur fieri quantum ad instructionē iudicis absque citatione. & hoc vbi non agitur de præiudicio: secus vbi agitur de præiudicio, quia tunc citatio requiritur in cause cognitione: vt not. Barr. in d. §. si causa. & sola citatio non facit cause cognitionem: quia text. in l. in causa. la j. §. causa cognita, copula: iud. loquitur causa cognita & presentibus ad uersariis. supra de minor. & dixi in ecclesia. de consti. col. ix. ver. ij. q.

In l. Libertas.

Argumenta.

- 1 *Seruis nil gratius præstari potest libertate.*
 2 *Corpus liberi hominis æstimatione non recipit.*
 3 *Patria potestas in æstimabilis que*

dam res dicitur.

- 4 *Libertas quando certo pretio æstimari possit.*
 5 *Homo liber vendi non potest.*
 6 *Pœna apponi debet in cautione re iuri agitur de libertate.*

REGVLA CVI.

Libertas inæstimabilis res est.

Idem dicitur in l. non est. §. in fin. infra de eo. cum si. alleg. in gl. hic. ad idem text. in l. procurator. §. si supra rem ratam habe. in §. penul. in ver. cum libertas. in fin. qui manumit non possunt.

- 1 Et nihil gratius seruis præstari potest, quam libertas. l. Paulus. in prin. supra de fideic. lib. & non puitari, sed publica est causa libertatis. l. si quis rogatus. supra de fideic. lib. & inæstimabilis res est interesse reipublice: vt no. per gl. in l. j. §. solu. mat. Et quod dicitur de libertate, idem dicitur de homine libero, quod cuius corpus non recipit æstimationem. l. j. §. sed cum liber homo. & in l. si supra de his qui delec. vel c. s. in l. ex hoc. supra si quad. pau. fec. dicit. in l. ij. §. corpora. ad l. Rho. de tact. Eodē modo si inæstimabilis est patria potestas: vt dicit text. in l. filius familiae. §. secundum vulgarem. de legatis ij.

Et quod dicitur hic de libertate, limitatur secundum gloss. hic. nisi quis vendat se ad pretium parti. ipand. 4 quia tunc libertas certo pretio æstimatur: vt habetur in §. pen. in fin. de iur. pers. & in tali venditione plura requiruntur: vt gloss. ibi in ver. maior prosequitur. & in l. seruum in prin. supra de stat. hom. in ver. venire.

Sed in tali casu considerandum est, si quod non sit venditio tanquam de homin

homine libero: quia non valeret venditio. l. liberis. §. si quis sciens. ff. de lib. cau. & not. per gl. in locis præalleg. & sic venditio debet fieri tanquam de seruo: & libertas non æstimatur. Et tunc vbi agitur de libertate, vel alia re inæstimabili, in cautione rati debet pœna apponi: vt not. per gl. & ibi Paul. de Cast. in l. non solū. §. si status. in ver. rati. de proc.

ADDITIO.

- 1 Inæstimabilis. Albe. Bru. consil. xij. colum. xxx. cum seq. C. M.

REGVLA CVII.

Vm seruis nulla actio est. **D**e ista regula dictum fuit in l. in personam. supra eodem.

In l. Fere in omnibus.

Argumenta.

- 1 *Pœna minui debet ob ætatem & imprudentiam.*
 2 *Pupillus homicidium committens non decapitatur.*
 3 *Minor viginti quinque annis mitius punitur in delictis.*
 4 *Iudex pœnas mitigat pro personarum qualitate.*
 5 *Pœna quandoque minuitur senectutis ratione.*
 6 *Delictum imprudenter commissum mitius est puniendum.*
 7 *Delictum mitius punitur, quod impetu committitur.*

REGVLA CVIII.

Fere in omnibus pœnali-
 bus iudicis & ætati & im-
 prudenti succurritur.

- 1 Nota quod propter ætatem & imprudentiam pœna minui debet. Primo circa ætatem considerandum est, quod ista remissio pœnæ

non cadit in pupillo qui propter ætatem non obligatur ex delicto. l. j. §. impubes. C. de fal. no. l. infans. iura. pra. de sicar. facit text. in l. j. §. impubes. in l. excipiuntur. supra ad Silaniam. & in l. j. §. impubes. iura. commo. in l. pupillus. in eod. tit. in clej. de homici.

Et hoc intelligitur quando non sit doli capax: vt quia infans vel infantiæ proximus: secus si sit proximus

pubertati: b quia tunc ex delicto tenetur. l. impuberem. supra de furt. vbi text. ista distinguit, & in l. pupillum. infra eo. & in d. l. excipiuntur. §. j. & not. per gl. & Barr. in l. si quis in tantam. C. vnde vi. Et tali casu cum pupillus teneatur ad pœnam delicti, regula ista verificatur, quod ætati succurritur quia pœna minui debet. & ideo dicit Bal. in l. & si superior. col. ij. ver. ex prædictis. C. in quibus. cau. infra. l. rrog. tunc si pupillus committat homicidium, licet sit doli capax, non tamen debet decapitari: & licet pupillus doli capax possit multari, vel excommunicari tamen sententiæ retractari debet per appell. vel resti. in integ. vt not. Ang. in l. neque impubes. supra de in ius vocan. vbi alleg. Spec. in tit. de contuma. §. si in fi. Et quod in pupillo debet pœna mitigari, not. Salic. in l. administrat. §. qui corporis. in fi. de exc. tu. & est t. x. in c. j. in fi. de delictis puer. vbi dicitur, quod in pueris delicta non debent ita puniri sicut in maioribus. & gl. ibi per illud text.

3 Et idem est dicendum in minoribus xxv. annis: quia licet in delictis non habeant restitutionem in integrum, si ex causa iudicari. §. nunc videndum. ver. & placet. & in l. auxilium. §. in delictis. §. d. m. l. j. C. si aduer. delicti. pœna tamen quandoque debet mitigari: vt dicit text. in d. l. auxilium. §. in delictis. ver. nisi quatenus. in eod. m. miseratio gratis ad m. diocres pœnā iudicem

4 iudicem producit. & ita videtur quod hoc sit in arbitrio iudicis, atenta qualitate personarum, ut in notabili casu tractat. Cum in consil. xv. Chit. top. circa finem, & facit text. in l. si adulterus. §. fratres. §. de adulte. vbi propter aetatem Imperatores Claudie pœna incesti remiserunt.

Et non solum minoribus propter aetatem minorem quandoque pœna aueruitur: sed etiam aetate confectis propter senectutem pœna moderatur: ut not. per glo. hic per l. ij. §. de termino. moto. vbi tempus relegationis in senibus minuitur. facit text. in l. si quis in gravi. §. ignoscitur. §. ad Sillaniam. vbi ignoscitur illis qui aetate defecti sunt: & in pœnitentia Intingenda habetur ratio senectutis. xxvj. q. vij. in c. tempora plenitudinis. vbi glo. & in voto peregrinationis defertur senectuti. in c. magna. de voto.

6 Secundo dicitur hic de imprudentia propter quam etiam pœna mitigatur: nam imprudenter delictum committitur, quando inaduertenter & inconsideratè sit. vnde dicitur obligari ex quasi maleficio. l. fin. C. de var. & extraord. cog. in l. ex maleficio. §. si iudex. supra de act. & oblig. & facit text. in l. nam & seruus §. fin. supra de neg. gest. ideo in tali casu in quo consideratur culpa, non dolo, merito pœna debet mitigari: vnde hic dicitur. & ad hoc facit text. in l. iij. §. j. supra de fidei. in versu. sed ex senatusconsulto. vbi mulier relegata fuit quæ medicamentum dedit, non malo animo, sed ad cõceptionem. & inde mors fuit: quia. & in l. lege Cornelia. §. cum quidam. de fidei. vbi in exilium fuit missus qui homicidium non dolo, sed per lasciviam perpetravit. & facit text. in l. respiciendum. §. d. in quatuor. supra de pœnis. & vbi dicitur impetu commissam minus puniatur: & in no-

tabili casu tradit Curia. in consil. cxxxiiij. vius denuntiata. in fin. & per totum. Alex. in consil. cxl. videtur in casu proposito. lib. ij. & Aret. in consil. lxxx. sicut deest cum fin. ut dixi in consil. ix. & in proposito ad istam regulam facit text. in l. j. C. si quis imper. male dixit. & lubricum linguæ ad pœnam facile trahi non debet: ut dicitur in l. famosi. supra ad leg. lull. malef. & not. in c. j. de malef. vbi gl. & late Ioan. de Ana. col. l. ij.

ADDITIONO.

a Minui. Videtur quæ posui in l. consilij. supra eo. super ver. mitus. & d. Phi. in c. ex literis. de constit. H. C.

b Pubertati. Adde quod vult Ioan. de Ana. in c. j. de delict. pœ. in iij. col. referendo Ang. quando ad hoc ut proximus pubertati teneatur de delict. requiruntur duo copulatiue, videlicet, qd sit doli capax, & proximus pubertati: aliàs vni non sufficit: & an & quando minor excusetur à delicto, vide Hip. de Mas. in l. de minore. penul. & fin. col. §. de quæstionibus. H. C.

c Aetate. Multa privilegia. senibus concessa, vide cumulata per Lud. Rom. in repet. l. si verò. §. de viro. supra sol. mar. in l. ij. fallent. col. xlix.

In l. Nullum crimen.

Argumenta.

- 1 Crimen non prohibens cum possit, tenetur.
- 2 Famuli factum quando sit domino imputandum.
- 3 Domini tenentur de delictis famulie.

REGVLA CIX.

Nullum crimè patitur is qui non prohibet, cum prohibere non possit.

Ergo à contrario sensu si prohibere potest, videtur esse in ci-

miue

miue, & tenetur: quia qui prohibere potuit, tenetur si non fecerit. l. seientiam. in princip. supra ad le. a quil. in l. in omnibus. ff. de noxa. l. fluminum. §. quanquam. de damn. inf. & c.

Et ideo si seruus sciente domino & non prohibente hominem occiderit, dominus tenetur: quia ipse occidisse videtur. l. ij. in prin. ff. de noxal.

1 Et hoc idem videtur procedere in famulis & seruitutibus: quia factum ab illis domino sciente & nõ prohibente, domino imputatur: ut not. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pratori. de oper. no. nuntia. in x. q. vbi alleg. bonum. text. in c. constitutis. de test. Et de delicto commissõ à filio patre præsentè & non prohibente, in not. casu tradit Franc. de Curt. in consil. xij. viso processu. Et notandum est singulariter, qd dicitur Car. post. Laur. in cle. ne in agro. §. porto. in iij. no. de stat. hom. & qd est mala præsumptio contra illos qui tenent malam familiam: quia si aliquid malum à familia committatur, ipsi domini tenentur: nec excusantur allegantes ignorantiam, quia cogitare debuerunt illud euenire posse. arg. c. negligere. ij. c. vij. & in c. licet. in princ. de simo. quod notandum est cõtra nobiles qui retinent in domo homines male conditionis & famæ. Et supra dicta locum habent in eo qui potest & tenetur prohibere: ut no. Bal. in d. l. ij. in princ. ff. de noxa. & idem ibi Flo. dicit. & de hoc descendendum est ut supra dictum fuit in reg. l. culpa caret. supra eod. in titul.

In l. In eo quod plus.

Argumenta.

- 1 Inest verbum, proprietatem & essentiam denotat.
- 2 Pars continetur in toto.

- 3 Promittens viginti, an censetur decem separatim promittere.
- 4 Summa minor quando in maiori continetur.
- 5 Actus non valens in maiori summa, in minori quãloq; cõseruatur.
- 6 Hæres grauatus expectare centum in sumere, nõ potest min⁹ exponere.
- 7 Numerus minor, quando in maiori continetur.
- 8 Negatiua quomodo potentior dicitur quam affirmatiua.
- 9 Mandans quid vendi centum, nõ videtur in minori consentire.
- 10 Fideiussor pro maiori summa obligatus, censetur in minori.
- 11 Negatiua signo vniuersali postposita suo contrario æquipollet.
- 12 Obligatio fideiussoris quando valeat absque iuramento.
- 13 Prebenda minoris valoris non debet dari loco maioris.
- 14 Argumentum à maiori ad minus, non valet in mandatis.
- 15 Mandatum à voluntate mandantis ita regulatur in superioribus sicut in privatis.
- 16 Testis deponens de summa maiori, non censetur de minori consentire.

REGVLA CX.

In eo quod plus sit semper inest & minus.

Hæc regula declaratur vt dictum fuit. §. in reg. l. i. §. debet. §. eod. tit. & aliquid etiã dictum fuit in reg. l. nõ potest videri improbus. supra eo. tit. Et regula ista primo videtur procedere de proprietate sermoris, dum dicit: semper inest. & ad idè text. in l. §. si stipulati. de ver. oblig. in viginti dect. in inest. & in l. qui quartam

tam. in prin. de leg. j. in l. qui concubinam. §. cū ita. de leg. iij. in l. si qui cum totum. in prin. de excep. rei iud. verbū enim sine est. denotat proprietatem & essentiam: vt not. Bart. in l. si maritus. la. ij. §. legis. ff. de adult. in l. mercis. de verb. ug. & ad hoc facit re. in l. iij. §. si plus quā. §. de statu lib. vbi cōditio dandi decem. impleri dicitur dādo viginti: ergo videtur de proprietate sermonis: quia cōditio debet impleri in ferma specie. A. Mequius. l. qui heredi. in prin. de cōdi. & demon. Et videmus in stipulatione que est strictē interpretāda. l. qui quid astringendā. de verb. obl. & tamen in maiori summa minor cōtinetur. d. §. si stipulāti. Et idē in sētētia in d. l. si quis cū totū. & sētētia etiā strictē interpretat: vt not. in l. j. C. si plures vna sent. & ita tenēt Alex. & Mod. in d. l. j. §. si stipulanti.

Et ita cōclusio verissima videtur consideranda: quod illud minus veniat ad integrā: illum illud quod plus est: quia in toto pars cōtinetur. reg. l. in toto. j. eo. Secus videtur si pars separata sit: ad toto: quia tunc nō videtur propriē cōtineri. vnde qui petit centū. nō videtur petere quinquaginta separatim & formaliter: vt not. Bart. in l. scire debemus. in si. prin. de ver. obl. dum concludit quod si promissisti centū. non possum petere quinquaginta tantum promissa: quia illa pars de quinquaginta promissa non fuit. Hec sub generalitate includatur: vnde qui: quinquaginta petuntur tanquam d. bita. sed nō vt promissa. & dixi §. in reg. l. nō potest videri improbus. & facit gl. in l. j. in vers. inter. §. de serui. vrb. pzed. que dicit declarando text. ibi qui dicit. qui actum habet. iter habet: quod verum est quantum ad commoditatem sed non quod sit seruus: & sic iter in actu continetur ad integrandum actū. & nō vt species seruutis. que

de se separatim iter cōsideratur. Et cōditū istua dicitur Bar. esse d. centū. † quod ille qui promittit viginti. nō dicitur promittere decē separatim. cuius tamē cōtrariū pbat in d. §. si stipulāti. vbi si stipulāti decē respōsum sic de viginti. vel e contra valet stipulatio in decem. ergo illa minor summa etiā separatim videtur promissa. & facit text. in l. inter stipulāti. §. si stipulāti. de verb. obl. vbi dicitur. quod semper in summis id quod minus est. videtur pōderi. Sed pro defensione Bar. cōsiderandū est. † quod ipse loquitur quando in maiori summa actus valet. quia promissa fuerūt cētū: & tali casu bene dicit. quia quinquaginta nō fuerūt promissa. sed includuntur ad integrā: illū summā de centū que debetur. Secus quando actus in maiori summa nō valet. prout loquitur text. in d. §. si stipulāti. & in d. l. inter stipulāti. §. si stipulāti. quia tunc ne actus sit inutilis conseruatur in minori summa. ex quo nō potest valere in maiori summa. prout agebatur: & sic actus in minori summa ex quo nō potest valere in maiori summa. conseruatur ex illa acquire: quia in dubio interpretatio debet fieri vt actus valeat. l. quoties de verborum obliga.

Ex quo inferri videtur. quod de proprietate sermonis in §. si stipulanti. in maiori summa minor non continetur. quando minor separata est à maiori. per rationem Bar.

† Sed ex æquitate & per interpretatione iuris ex quo actus in maiori summa nō valet. in minori summa cōseruatur. & text. in d. §. si stipulanti. nihil facit: quia ibi summa maior erat separata à minori. & distincta: quia stipulatus fuit decē vel viginti. merito valet in decē: quia interrogatio & respōsio facta fuit de decem: aliquid est vbi agitur de vna summa

summa. in qua dicēdū est vt §. dixi. Secundo. regula limitatur nō procedere quādo cōstaret. quod ille qui loquitur in maiori summa. vel in eo quod plus est. non consentiret in minori. ita dicit Aret. in d. §. si stipulāti. per gl. ibi in ver. nō erit. & ad hoc alle. text. in l. si ita stipulatus fuero hanc summā. de ver. obl. ad idē text. in l. cū in testamento. de verb. sig. † vbi hæres grauatus exponere centū in funere. nō potest minus exponere. & idem no. Paul. de Cast. in d. §. si stipulāti. vbi propter hoc reprobat gl. si qua est. in c. j. de arbi. in vj. & idem Alex. & Aret. in d. §. si stipulanti.

Et hoc procedit etiā si tacitē constaret de mēte partū. exēplū colligitur in l. ex facto. §. j. ff. de vulg. & pupil. † vbi quādo est facta dispositio specialis de minori: tūc in maiori minor numerus nō includitur. vt not. ibi Albe. Bald. Imol. & Doct. quod qui cōsentit in maiori. nō semper cōsentit in minori: quia in minori est facta specialis prouisio. ideo expressum facit cessare tacitū. l. cū filio. §. filio. §. de vulg. & pup. & text. in d. l. ex facto. §. j. inducit Do. in d. c. j. de arbi. in vj. & ille text. procedit quando fuit facta prouisio de maiori summa & minori ab eodem fonte. prout loquitur text. in d. l. ex facto. §. j. secus si à diuersis: quia tūc species non derogat generi: vt Alex. tradit in cōf. c. lxxix. viso p. c. ff. in si. li. v. de quo dixi §. in re. l. in toto. §. eo.

Tertio regula procedit prout loquitur in oratione affirmatiua. secus est in negatiua: quia non sequitur. non habeo centum. ergo non habeo viginti: vt patet ad sensum. & ita dicunt Bar. & Doct. in d. §. si stipulanti.

§ Sed ob stare videtur. † quia negatiua potentius negat quā affirmatiua affirmet: vt not. per gl. & Doct. in c. cum dilectus. de consue. not. in l. hoc genus. de condi. & demon.

Si ergo minor summa continetur in maiori affirmatiue. à fortiori idem videtur in negatiua. Paul. de Ca. respōdet in d. §. si stipulāti quod argumētū procedit respectu temporū vel casuū: & nō in summa. in qua alia ratio videtur: & hoc declarari potest. quod in oratione affirmatiua minor summa cōtinetur: quia hoc tenet & ordinatur ad cōstituendū maiore summā: nō sic videtur in negatiua. quia quod minor non cōtineatur. hoc ad orationē negatiuā maioris summæ nihil facit.

Quarto regula fallit in casu. l. si decē. ff. locat. in cuius intellectu Doct. laborat: sed vera videtur solutio Bal. in l. diē proferre. §. si plures. vbi dicit. quod regula intelligitur quādo maior summa absolute profertur: secus si respectu alicuius corporis. d. l. si decē. vbi dicitur de maiori summa respectu rei locatæ. & idem Bal. in l. si. in prin. C. de sen. que sine. & sequitur Alex. in cōf. lxxij. visa consultatione. col. pe. li. j. & hoc cōprepari potest. vt dicamus quod in d. l. si decē. locator quod dicit de maiori summa. nō videt cōsentire in minori prout natura rei de qua agitur satis ostēdit. per ea que superius dicta sunt. & ad hoc facit text. in l. diligēter. l. prin. in ver. itē si mādauero. ff. mād. vbi † quod mādatur quod domus vel fundus videt cētū. nō videtur in minori quāteitate cōsentire. Nō obstat. text. in l. diem proferre. §. si plures. ff. de arbi. in c. j. de arbi. in vj. vbi arbiter qui iudicat de maiori summa. videtur cōsentire in minori. Sed dicit illud esse ex interpretatione legis. vt finis litibus imponitur: sed ille qui dicit de maiori. non videtur in minori tantum cōsentire: si d. cōsentit in minori ad integrandū maiore summam.

10 † Quinto fallit in fideiussore qui in maiori summa si obligatus pro principali. etiā in minori summa in

qua erat obligatus. principalis non tenetur. l. Gravē. §. illud. ff. de fideiuss. ibi: si fuerit in duriolem causam adhibiti, placuit eos omnimodo non obligari: id est nullo modo obligantur, et quia negativa postposita signo uniuersali aequipollet suo contrario: ut not. Bar. in l. legitimos. §. in legitimis. ff. de legit. tu. in l. Obligari. in prin. ff. de auto. tu. & no. Bar. post glo. in d. §. illud. & not. per gl. in d. §. fideiussores. in gl. j. in fi. de fideiuss. & hoc intelligitur nisi iuramentū interponatur: quia facit valere actum eo modo quo potest. l. cum pater. §. filius marcom. vbi Bar. de leg. ij. §. not. Bar. in l. si quis pro eo. col. si. versic. vij. prohibetur. a ff. de fideiuss. & tradit Alex. in conf. xxxij. in causa executionis. li. j. in fi. 12 + Et etiam absque iuramento videtur quod de iure valet b obligatio fideiussoris in minori summa in qua erat obligatus principalis: quia hoc est in constituto: ut est text. in l. haftenus. in fin. ff. de constit. pecu. Non obstat quod loquatur in constituto: ut dicit Bar. in d. §. illud. quia non videtur quod ratio diuersitatis assignari possit, & ad hoc facit text. in d. §. illud. vbi generaliter dicitur, quod in omnibus qui pro aliis obligantur, si in duriolem causam adhibiti sunt, placuit eos omnimodo uō obligari: nam si illud dictum negatiuum intelligeretur generaliter etiam respectu minoris summae in qua obligatus erat principalis, hoc non esset verū in omnibus qui pro aliis obligantur, prout text. ibi dicitur: quia in constituto hoc non esset, d. l. haftenus. §. si. ut ergo illud dictum negatiuum verificetur in omnibus qui pro aliis obligantur, prout text. uniuersaliter loquitur, est necessarium dicere, quod illud dictum negatiuum intelligatur & referatur ad duriolem causam, ita quod in illa durio-

ri causa in qua principalis non est obligatus, nullo modo fideiussor obligetur: sed per hoc negatur quom obligetur in minori summa in qua erat obligatus principalis, & hoc etiam suadet per rationem iurificonsum ibi, qui considerant causam duriolem: unde quatenus agitur de causa duriori, illud dictum intelligitur: quia dictū a ratione debet regulari. l. adigere. §. quantum de iure patron. Sed cum durior causa esset in minori summa pro qua principalis tenetur, in illa minori summa videtur fideiussor obligari, & ita videtur de iure, licet Doct. aliter dicant, Sexto fallit in casu. c. cui de non sacerdotali. §. si de preben. in vj. + si mandatur prouideri alicui de prebenda certi valoris, de prebenda minoris valoris etiam illo volente prouideri non potest: quia mandatum debet diligenter obseruari, & non habet locum nisi in casibus expressis. & per illum text. dicitur fuit in 14 reg. l. nō debet. §. eo. + q. in mandatis non valet argumentū de maiori ad minus: & pariter nō valet argumentum de maiori quantitate ad minorem valorē beneficii, per rationem quae ibi assignatur: quia mandatum debet diligenter obseruari. & facit text. in c. si. de verb. sign. & in l. si pupillorum. §. si praetor. ff. de reb. eorū. vbi mandatum praetoris ad vendendum, nō habet locū in obligatione quae minoris est praedicti: & hoc videtur procedere in mandato superioris, prout iuxta supra allegata loquuntur. Secus videtur in mandato priuari: quia illud impleri potest in aequipollenti. l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandauit. ff. de acquir. hered. in l. si. §. si. ff. mand. in prin. & in l. si ultra. C. de fideiuss. & loquitur ista iura inter priuatos. Secus videtur in mandatis superiorum: per supradicta. Sed tamen ista differentia non

non videtur habere rationem diuersitatis: + quia mandatum ita in superioribus sicut in priuatis regularatur a voluntate mandantis: unde in quolibet mandato debet perseruari voluntas eius qui mandauit: & ideo in d. c. cui de non sacerdotali. considerandum est, quia ibi voluit papa prouidere alicui specialiter de beneficio certi valoris, & in minori valore nō est illi prouisum, prout papa cogitauit, & facit quod not. Per. de Anch. in d. c. cui. 16 Septimo fallit in rebus deponentibus super valore rei: quia dixit de maiori summa, non videtur in minori consentire: ut not. Doct. post Io. Andr. in c. de arbitris. in vj. col. j. versic. sed quid si actor. in fi. cum similib. ut tradit Alex. in l. j. in §. si stipulanti. de verb. oblig. in l. qui quartam. de legat. j. & in l. inter pares. de re iud. & late Alex. in consil. lxxij. vi sa consultatione. lib. ij. & Aret. in cōsil. lxxv. in praesenti consultatione.

A D D I T I O.

- a Alex. & consil. xxix. in fi. lib. vij. vbi dixi. C. M.
b Valet. Haec veritas, & ita obseruatur. est etiam purior litera Gregor. Halo. in d. §. illud habet non omnino obligari. & ita firmiter tenendum. C. M.

In §. Nemo alienae rei.
Argumenta.

- 1 Satisfactio quid sit.
2 Defensor etiam immobilia possidens satisficere tenetur.
3 Defensor alterius quando admittatur sine satisfactione.

Nemo alienae rei expromissor idoneus videtur, nisi cum satisfactione.

Et ista est regula antiquorum: ut not. glo. per illum text. in §. ij. versic.

quia nemo inquit, de satisf. ad idem text. in l. qui proprio. §. qui alium. & de procur. facit text. in l. re dē d. fendi §. de iudic. in l. haec autem §. re dē def. ndi. ex quibus causis in poss. eatur. litem aut praetor. in fi. §. ex quibus causis maior. §. eod. l. qui rem.

Et ista regula procedit etiam si sit filius qui velit patrem defendere. l. si filius militis. supra eod.

1 Et + satisfactio dicitur, quando quis facit aliquem securū dantis fideiussoris. l. j. in fi. supra qui satisf. cogunt idem e contra si pater filiam defendat. l. & ideo. §. si filius familiaris. supra reum amon.

Secundo ampliatur etiam in procuratore qui habet etiam datum. l. si ad defendendam. supra iudic. f. l. & in l. j. C. de sitidat.

2 Tertio ampliatur + etiam si defensor possideret immobilia: quia tamen tenetur satisficere, ut not. Bar. in l. sciendum. §. rutores §. qui satisficere cog. Et etiam si occupatissimus sit defensor, satisficere tenetur. l. minor. §. si cum duabus legibus seq. §. de procura. & hoc videtur procedere, quia lex ita procedit disponendo: aliter secus videtur, per ea quae tradunt Alex. & Moder. in l. j. ff. qui satisficere cogant. & in l. qui rem. §. eod.

Et regula ista secundum glo. limitatur, nisi + quis susciperet defensionem alterius allegando causas absentis: quia tunc admittitur sine satisfactio: ne ut glo. hic dicit, quae est sing. secundum Paul. de Cast. in d. l. filius familiaris. post glo. ff. ibi: & Bart. etiam illam sequitur in l. si verō. §. de viro. in fin. §. col. mar. & not. Bar. in l. pen. §. d. crimen. col. pen. de publ. iudic. cum simil. ut tradit Alex. in l. si filius familiaris. in prin. Et hoc procedit in causa criminali, vbi agitur de vilitate publica, ut not. Bart. in l. vbi patrum. col. pen. §. de transact. & in l. seuum quoque. in §. publicē. col. i.

de procu. & ibi rationem efficacem adducit: quia cum iudex debeat suscipere defensionem pro innocētia absēntis. si non defendatur. 3. de pēnis. & in d. §. publicē. patiter videtur quod quilibet alius defensor pro innocētia absēntis possit cōparere. & debeat admitti: vt notat Inn. in c. veniens. de accusa. & not. Anton. de Bur. in c. cum parati. de appel.

Et secundum istam conclusionem late fuit consultus per do. Anto. Rosel. in consil. inserto inter consilia Barthol. Veronen. in consil. xlvj. quidam do. Zacharias. cum consiliis quampluribus successivē ibi sequentibus. & idem dicitur in consil. lxij. primum dubium. in princ. inter dicta consilia Barthol. Veronen. & idem dicit Corn. pluries se consultuisse in consil. cclij. pro d. cisione. in princ. lib. j. & ita reperitur in consil. xvij. licet mortis sit. lib. iij. & in consilio cclxxiij. visa inquisitione. eod. lib. iij. & hoc procedit in causa criminali. & in satisfactione. & iudicato soluendo. prout loquitur gloss. hic. & doct. in locis præallegat. secus in causa civili secundum Paul. de Cast. in d. l. filiusfam. & ita finaliter Alex. ibi resudet. Et de isto executore quo modo admittatur. not. Bar. in trac. ad reprimendum. in verbo neglexerit. & in l. quæstum. de iudic. cum similib. vt tradit ibi Alex. Et alias limitationes ad istam regulam tradunt Angel. Alex. & Modern. in d. l. filiusfamiliars. & Modern. in l. exigendi. in prin. C. de procu.

In §. Pupillus. Argum.

- 1 Pupillus quando per patientiam non obligetur.
- 2 Furiosus consentire non potest.
- 3 Pupillus agere potest ratione iniurie sibi illata.

4 Pupillus quantum ad primum decretum pati dicitur.

Pupillus pati posse non intelligitur.

NAm in casibus + in quibus patientia inducit conuentum. & patientibus inferitur præiudicium: vt in l. decreto. de aqua plu. arden. cum similib. alleg. in gloss. in illis casibus non obligatur pupillus. vt hic dicitur. add. text. in l. qui ad certum. 3. locati. vbi ex patientia contractus locationis renouatur: quia ex patientia tacitus consensus arguitur: + & hoc nō habet locum in furioso qui consentire non potest. vt ibi dicitur. & patiter nec in pupillo qui nō potest consentire: quia per patientiam non videtur consentire qui consentire non potest: vt dicit text. in l. si trib. §. vnus. de opt. leg. & ideo pupillus præsens pro absente habetur. l. si pupillus. ex quibus causis in poss. ea. vt de eum pupillus non possit contrahere societatem expressē. l. & in conditionibus. ff. pro socio. patiter nec tacite contracta videtur. vt not. Angel. in consil. x. morte dicti filij. in prin. not. Bar. in l. Titium & Matium. §. altero. de administr. tutor. col. ij. in l. si patris. col. fi. C. de omni. vniuers. iudic. de quo dixi in consil. xxj. Rom. consil. ccccxiij. quo ad primum. in vj. dub. Andr. Sicul. in consil. xxxj. col. ij. lib. j.

Et regula intelligitur quantum ad hoc vt pupillus non obligetur: + sed respectu iniuriæ quæ sibi inferatur. pupillus pati dicitur. vt agere possit actione iniuriarum. l. illud §. de iniuriis. alleg. in gloss. vbi dicitur. quod pupillus dicitur pari iniuriam. licet illam facere non possit. Et prædicta habet locum nisi pupillus + sit proximus pubertati: quia tunc obligatur ratione furti. & iniuriæ. l. pupillum.

lum. infra eo. de quo ibi videbitur. 4 Vltimo. etiam pupillus dicitur pati quantum ad primum decretum quod contra ipsum interponitur si non defendatur: in l. apud Iulianum. §. si supra ex quib. caus. in poss. ea. in l. si pupillus. de privileg. cred. de quo Rom. in consil. ccccxiij. in re præsent. not. Bart. in l. j. §. sufficit. 3. de administr. tutor. circa fin.

A D D I T I O.

1 Pupillus. Adde eundem & quæ ibi posuit in apostil. in l. serē in omnibus. supra eod.

In §. Vbi verba. Argumenta.

- 1 Alternatiua ad sui veritatem requirit alterutram partem esse veram.
- 2 Copulatiua utrumque copulatorum requirit esse verum.
- 3 Verba si nec coniuncta sunt. nec disiuncta. qualiter sint accipienda.
- 4 Punctum loco copula habetur in oratione soluta.

Vbi verba coniuncta non sunt. sufficit alterutrum esse factum.

Ad declarationem tres conclusiones firmari possunt.

- 1 Prima. + quod in alternatiua + sufficit alteram partem esse veram: vt in regul. in alternatiuis. de regul. iur. cum similib. vt dixi in c. inter cæteras. de rescript. in iij. notab.
- 2 Secunda conclusio. + quod ad verificationem copulæ requiritur concurrentis copulatorum. l. si hæredi pluris. de condi. instit. cum similib. vt dixi in c. ij. col. iij. de rescript.
- 3 Tercia conclusio videtur secundum regulam hic. + quod vbi verba non sunt coniuncta nec disiuncta. ex mente pronuntiantis vel disiuncta vel coniuncta accipiuntur: vt dicitur

in l. alienationis verbum. §. fin. de verb. sign. & si de mente pronuntiantis non appareat. sufficit alterum fieri. vt hic dicitur. Et ad hoc facit quia in obscuris. quod minimum est. inspicitur. supra eod. l. semper. & not. per gloss. hic.

Contrarium tenet gloss. in l. alienationis. præalleg. §. si. quæ dicit. quod in dubio coniuncta præsumitur. per l. triplici. §. videamus. de verb. signifi.

4 vbi probatur. quod + in oratione soluta punctus est loco copulæ. b. not. per glo. in l. preta rerum. ad legem Falcid. cum similib. vt tradit Alex. col. ij. in l. placet. in fi. C. de sacrosan. eccles. l. mol. in l. eum testamento §. hæc verba. in fin. supra de hæred. instit. in l. si ita quis. post Ang. eod. tit. Sed potest responderi quod ibi in d. §. videamus. constat de mente propter subiectam materiam. & aliter respondit Dyn. in regul. in alternatiuis. in fi. eod. tit. in vj. & not. Bar. in in l. stipulationes non diuiduntur. in vij. de verb. obl. & in l. re coniuncti. in iij. opposit. de leg. iij.

A D D I T I O.

2 Alternatiua. Adde Fellin. in c. inter cæteras. col. fin. hic alleg. qui ponit regulam cum suis sal. Dyo. & Doct. in regul. in alternatiuis hic alleg. & ibi eius ad di. super verb. satis. & ver. adimpleri. & circa quæst. quam ponit do. Philip. in d. c. inter cæteras. versic. postremo. adde Ias. in l. si se non obtulit. §. si ex conuentione. in ij. col. in ver. tenendo tantum. supra de re iud.

b Copulæ. Deci. in rubr. in princ. §. si cert. pot. l. e. j. vbi dixi. C. M.

In §. Mulieribus.

Argumenta.

- 1 Mulieribus quando subueniendū.
- 2 Deceptis subuenitur. non autem decipientibus. C. n. j.

Mulieribus tunc succur-
rendum est, cum defra-
dantur: non t̄ vt facilius ca-
lumnientur.

Ad dem. x. in l. ij. §. verba ita-
que. a. Velleian. alleg. in gl. bi,
t̄ mulieribus deceptis, nō de capi-
entibus iura p̄tulantur. Adde text. in
l. si sine. in l. i. c. m. l. i. C. ad Velleian.
in l. si de capiendi. supra ad Velleian.
facit text. in l. si in alterius. C. si min-
se maior. dix. & in l. si probaueris. C.
si res alie. pign. da. fit. Et t̄ generali-
ter dicitur. quod deceptis, & non de-
cipientibus iura subueniant. c. cum
vniuersorum. de res. permut. in c. in-
ter dilectos. de d. na. no. Ang. in cōf.
clx. domina Catharina. col. pen. &
quod not. Fulgol. in cōf. lxj. domi-
na Catharina. col. fin. Alex. in cōf.
clxx. viso processus. col. pen. in ver-
plus dico. lib. iij. Et facit quod not.
Guil. de Cuneo. in l. qui iurasse. in
prin. supra de iureiur. limitando il-
lum text. cum similib. vt tradit ibi
Alex. Et limita d. l. si in alterius. vt
per Roma. in cōf. lxj. viso facto.
col. fi. ver. respondendū est breuiter.

In l. Pupillum.

Argumenta.

- 1 *Pupillus quando dicitur pubertati proximus.*
- 2 *Doli capaces qui presuntur.*
- 3 *Pupillus pubertati proximus pro furto & iniuria tenetur.*
- 4 *Pubertati proximus ex delicto & iuramento obligatur.*
- 5 *Pubertati proximus ne ad pias quidem causas testari potest.*
- 6 *Testari potest pubertati proximus, si statuto inducatur.*

REGVLA XCI.

Pupillum qui proximus sit

pubertati, capacem esse, & su-
fandi & iniuria faciende.

Videniūm est de duobus. Primo
quando dicitur pupillus proxi-
mus pubertati. Secundo, in quibus
casibus ex delicto tenetur.
Circa primum dicit glo. hic, t̄ quod
maieulus a x. anno, cum dimidio,
suprà dicitur proximus a pubertati
in fecm. l. i. in nono b. cum dimidio:
vt etiam not. per glo. in l. in uiril.
stip. in §. pupillus, in ver. proximus,
& in l. j. §. de noua. in glo. fi. & Bart.
ibi sequitur, & ita communiter tene-
tur, vt dicit Ang. Aret. in d. §. pupil-
lus. idem glo. in §. in iumma. in ver.
proximus. & ibi Aret. in l. i. de oblig.
quæ ex d. li. g. & Bald. idem tenet in
l. si quis in tantam. col. ij. C. vnde vi.
Non omisso tamen quod Salic. in l.
impunitas. C. de pos. is. declarando
dicit verū esse quod dicitur de pro-
ximo pubertati habito respectu ad
infantiam: quia minus distat a pu-
bertate, quam ab infantia. Sed per
hoc non inferitur quod sit doli ca-
pax: & ideo secundū eum, cum non
sit hoc determinatum a iure arbi-
trio iudicis cōmittitur. l. j. ff. de iure
delib. & idem Ant. de But. in c. atte-
stationes. de despon. impube. Abb.
refert in c. continebat. de despon.
impube. Et t̄ doli capaces sunt qui
sunt prope pubertatem: vt dicit tex.
in l. apud Celsum. §. si quis non tu-
tor. vers. deniq; Iulianus, de except.
doli. Et cum hoc nō sit declaratum,
arbitrio iudicis relinquatur: vt con-
cludit Ioan. de Ana. in c. j. de delict.
puer. & ad hoc facit, quia etiam pro-
ximus infantie potest esse doli ca-
pax, imō etiam infans: vt not. per
glo. in d. c. j. de delict. puer. & Abb.
ibi, & in hoc certa vis consistit: ideo
cum in hoc certa ætas firmata non
possit, debet arbitrio iudicis decla-
rari. Et ad idem facit, quia text. hic
cum

cum similibus, loquuntur de proxi-
mis pubertati simpliciter: ergo de-
bent intelligi simpliciter, & non re-
spectu infantie. & ad hoc facit quod
not. B. id. per illum text. in l. exci-
piuntur. supra ad Sillan. ubi inquit,
quod illa distinctio de proximo in-
fantie vel pubertati, non habet lo-
cum in delictis atrociter punien-
dis: quia tunc ille dicitur proximus
pubertati, qui parum distat a puber-
tate, per illum text. Sed conie ratio
Baldi videtur patere in casu no-
stro procedere: quia text. etiam sim-
pliciter loquitur de proximo puber-
tati, ibi: qui proximus sit pubertati.
& eodem modo alia iura loquun-
tur: & cum ista proximitas non sit
determinata, consonet quod ar-
bitrio iudicis intelligatur, per su-
pradicta.

Circa secundam regulam hic ponitur,
3 *iquibus pupillus proximus pubertati obligatur pro furto & ratione iniuria: & idem dicitur in l. impube-rem supra de furt. & gloss. ibi dicit idem esse in quolibet delicto. facit text. in l. non excipiuntur supra ad Sillaniam. & not. per glo. & Bart. in l. si quis in tantam. C. vnde vi.*

Et ista distinctio etiam adhibetur in
contractibus: vt probatur in §. pu-
pillus. instit. de inutil. stipul. not. per
glo. in l. j. supra de noua. declaran-
do, vt ibi per Bart. & Angel. Aret. in
d. §. pupillus. Sic etiam proximē cin-
gendus habetur pro cincto. l. penul.
de testam. milit. Sicut proximus ad
pubertatem habetur pro pubere.

Et per istum text. cum simil. in quibus
4 dicitur t̄ quod proximus pubertati
obligatur ex delicto, pariter infer-
tur quod obligetur ex iuramento:
vt not. Bar. in auth. sacramenta pub-
berum. C. si aduers. vend. cū simi. vt
tradit Alex. in l. qui iurasset. in prin.
de iureiur. & latē Moder. in authen.
sacramenta puberum. & hoc com-

muniter tenetur secundum Abb. in
con. xxxij. duo sunt. in lib. j. & idem
Abb. in cōf. l. vij. illud in effectu. u.
lib. ij. Fulg. cōf. l. cxxvij.
Adde tamen quod ista equiparatio de
proximo pubertati ad pupillū non
semper procedit: patet, quia licet
pubes testari possit. quæ ætate de
testamen. t̄ tamen proximus puber-
tati nō potest testari etiam ad pias
causas: vt not. Bart. in l. si in i. q. de
sacrofan. eccl. cum similib. vt l. re-
tradit And. Sicul. in cōf. l. vij. lib.
j. Aret. in d. l. si in h. c. de testa. mil.
Benedict. Capra cōf. l. cxxij. cum
viso. & Philip. Franc. in rub. de test.
lib. vj. in iij. q. Et advertendū est
quia in pupillo proximo pubertati
videtur quod possit dispensari, vt
not. Ange. & Alex. in l. si. C. de testa.
milit. & secundum Bar. in l. si qua-
ramus. supra de testamen. valet ita-
rum, t̄ quod proximus pubertati
possit testari de iure. And. Sicul. in
cōf. l. xix. col. j. lib. j.
Vltimo not. quod licet pupillus obli-
getur ex delicto, tamen poena miti-
gari debet, vt dixi supra in regul. se-
rē in omnibus. supra eod.

A D D I T I O.

- a Proximus. In c. auth. sacramenta pu-
berum. C. si aduers. vend. l. prope: n-
dum. §. & si quidem. C. de i. iudicis.
Soci. l. j. §. ad ipseimus, de acquirit.
poss. C. M.
- b Nono. Sed quod solum in se mestri
ante pubertatem, vt tenet Io. Ignatius
late. l. j. §. impubes, nu. 10. cum seq.
suprà ad Sillaniam. C. M.
- c Iuramento. Non sequitur, sed potius
sequitur, q̄ puniendus est, si tēderit
iuret, & hinc merito alius fiat: nā &
hoc plane delictum est. & diligēter
curanda est disciplina in iuramentum
in iunioribus a r̄ctoribus Reipubl.
vt per Arist. Polit. lib. viij. male er-
go inferit Doct. de obligatione & æ-
nā, seu coercitione pro ætatis mo-

do, ad civilem vel aliam obligationem, alioquin aequè colligi possent, quod si obligari potest ex delicto ergo ex contractu, quod est falsum. C. M. d. Plas. Idem not. Ias. in l. rescripta. C. de prec. imp. off. col. fin.

c Dispensari. Adde Ias. in l. rescripta. C. de prec. imp. off. col. fin. in ver. concludendo puto, &c.

In §. In hæredes. Argumenta.

- 1 Actiones pœnales quot modis extinguantur
- 2 Cadaver ad furcas suspendere non licet.
- 3 Hæres nō tenetur ex delicto defuncti, nisi de eo quod ad se pervenit.
- 4 Pœna iure ipso imposita defuncto, transit ad hæredes.
- 5 Lite cum defuncto contestata, transit processus ad heredem.
- 6 Hæres quibus actionibus tenetur ratione hereditatis.
- 7 Pœna quando in heredem transit lite non contestata.

In hæredes non solent actiones transire quæ pœnales sunt ex maleficio: veluti furti, dampni iniuriæ, vi bonorum raptorum.

Ad idem text. in §. non autem omnes. insti. de perpet. & temp. act. & in l. j. supra de priua. delict. & ad hoc facit, quod quia per mortem, delictum & pœna extinguuntur. l. defuncto. de pub. iud. l. in senatus. §. si propter mortem. supra ad Turp. & in l. h. C. si reus vel accus. mot. sue. & ideo post mortem quis accusari non potest: secundum Dyn. in cap. quorundam, cum simi. ibi alleg. in

2 glo. t. vnde non est licitum cadaver mortui ad furcas suspendere: vt dicitur Angel. in l. ij. in vers. vltimo scias. §. qui testam. face. post. post Petr. & Cyn. ibi.

Et idem Ang. in l. defuncto. dicit, quod errant aliores qui in defunctos faciunt executionem pœnæ capitalis, & quod cauere, quia possent conueniri in syndacatu, rursusquam inferentes iniuriam, cadaveri. l. j. §. quoties. supra de iniur.

Et idem Ang. in l. h. C. si reus vel accus. mot. sue. in princ. & sequitur Imol. in l. qui a latronibus. §. si quis. col. v. de test. & idem tenet Bald. in l. j. col. j. C. ne ex delict. defunct. cum simi. vt tradit Alexan. in d. l. ij. col. fin. C. qui testa. face. post. Angel. Arctin. in tract. Malef. in ver. qui iudex videt. columna vj.

3 Ex regula ista limitatur primo non procedere in eo quod ad heredem ex delicto defuncti pervenisset, quia pro eo tenetur hæres, & conueniri potest. l. in heredem. supra de calum. l. in heredem. supra de dolo. cum sim. alleg. supra in reg. licenti pœna. supra eod.

Et ratio ibi naturalis allegatur: quia sicut hæres non tenetur ad pœnam ex delicto defuncti: ita patet ex tali delicto lucrari non debet.

Et quia solum consideratur, quod hæres non lucratur, pro eo quod ad eum pervenit, datur actio in factum, & non actio quæ sonet delictum. l. j. §. fin. de vi & viat. & in l. j. §. fin. supra vi bo. rapt. vbi pro eo quod ad heredem pervenit, non datur actio vi bonorum raptorum: quia putavit prætor sufficere conditionem ad istum effectum ne hæres lucratur. Et sufficit ad heredem pervenisse, quia tenetur: licet illud consumpserit. l. videamus. supra quod met. cau.

Et tali casu obligatur etiam hæres hæredis, dato quod ad eum nihil pervenerit

generit: vt est text. nota. in l. videamus. quem ad hoc Angelus dicit singul. & in d. l. in fin. ne ex delictis defunct.

4 Secundum et reg. fallit, si pœna ipso iure defuncto imposita sit: quia tunc transt ad hæredem, vt no. Bart. in d. l. j. de priua. delict. per l. Caius. supra ad Sillan. & in l. commissæ. de publ. & idem Ang. in d. l. j. C. ne ex delict. defunct. col. j. vers. ad do tibi assum casum. alleg. etiam l. si. supra de his qui mort. sibi cõfici. & idem Bal. ibi alleg. c. j. de homic. in vj. ad idem text. in l. ij. §. quod autem. & ibi Bart. §. quod quisq. iur. Et hoc limitatur: vt per Imol. in c. f. col. vij. de donat.

5 Tertio fallit, si filis contestata sit cum defuncto. d. l. j. C. ne ex delict. & in §. pœnales. insti. de perp. & temp. act. & not. Bart. in d. l. j. de prius. delict. vbi rationem adducit. Et hoc procedit in actionibus civilibus quæ dantur ex delicto, si secus est in criminalibus & publicis iudiciis, in quibus hæres non tenetur nisi data fuerit sententia. l. ex iudiciorum. supra de public. iudi. not. Bart. in d. l. j. C. ne ex delict.

6 Quarto regula intelligitur quædo pœna imponitur per modum agendi: secus si per modum excipiendi: quod quia tunc pœna transit in heredem etiam lite non contestata. l. ij. §. quod autem. supra quod quisque iur. secundum vnum intellectum. & not. Angel. in d. l. j. C. ne ex delict. defunct. col. ij.

7 Quinto regula procedit de iure civili. b Secus est de iure canonico b c. fin. de sepul. vbi glo. & in d. c. in literis. de rap. vbi glof. de quo late ibi insti. refert Ioan. de Anan. qui omnes alios refert. & ad de Domin. in consil. ij. super dubio præmissio.

Et de successore in benefic. not. Card. in consil. cxxxij. pro discussione. in princip. & aliz limitationes colliguntur ex doctrina Bart. in d. l. j. de priua. delict. & Ang. qui etiam plene loquitur in d. l. j. C. ne ex delict. defunct. & tradit Angel. Arctin. in d. §. non omnes autem. in flit. de perp. & temp. actio. & Ioan. Berac. in tract. suo de gabel. in iij. lib. columna. penult. & fina.

ADDITIO.

a In l. ij. vbi post Alex. vide late Ias. in ij. not. qui ponit etiam casus in quibus cadaver potest puniri. & Hipp. de Marfil. in l. fin. in vj. col. in vers. item crimina. supra de quæst. Canonico. Per. de Anc. c. peccatum. de regul. iur. in vj. consil. ccccxj. col. j. Alexan. consil. iij. col. x. lib. ij. Bertac. tract. gabella. part. ij. q. xxx. Ias. l. si eum. §. qui iniuriarum. in fin. col. j. supra si quis cau. Tamen Panor. in d. c. fin. de sepul. & in repet. c. ecclesia. col. vij. de constitution. sequitur ius civile, dicens canonicum non differre & bene dicit, sed male inteligit, accipiens ius civile vt hærenus omnes intellexerunt. Ego nouè dico, hæres leges civiles de non transmissione actionis ex delicto de personalibus intelligendas, non autem de rei persecutoris, vt suo loco plenius dixi. Et idem quod Panor. sentit Carolus Ruin. cons. xx. lib. iij. C. M.

REGVLA CXII.

Nihil interest, ipso iure quis actione non habeat: an per exceptionem infirmetur.

Desta regula dictum fuit in regula. l. non videtur cessisse.

In l. In toto. Argum.

- 1 Pars cum toto dupliciter consideratur.
- 2 Totum vniuersale qualiter se habeat ad partem subiectiuam.

3 Plebs à populo differt, & relati species à genere.

REGVLA CXIII.

a In toto & pars continetur.

b Ad m. regula b habetur in regula, in toto, eo. tit. in vj. cum si. bi in gl. allegatis. & facit regula. f. no. l. semper in generalibus specialia insunt.

Et hoc proprie. l. si quis cum totum, in princ. vbi Socin. Et hoc idem dicit Bald. de specie contra sub genere. in l. ij. C. de iure aur. annul.

1 Et ad declaratione reg. no. q. t. pars & totum consideratur dicitur: vt notat Bart. in l. si mater. §. si inter. de excep rei iud. Quaedam est pars integralis & totum integrale. Quaedam est pars subiectiua, alia quantitatiua, & eodem modo totum vniuersale, totum integrale, & pars integralis est, prout in domo que constat ex solo, pariete & tecto. l. cu q. ades. §. de vsuc. Et eodem modo in usufructu qui dicitur pars integralis fundi: quia proprietates cum usufructu facit plenum dominium: vt not. per gl. in l. re. & dicitur de verb. sign.

Et per gl. & in l. iij. supra de usufruct.

2 Totum verò vniuersale & pars subiectiua dicitur, prout est gen^o & species, quo casu posita specie ponitur genus: sicut si dicatur, est homo, ergo est animal: non sic in toto integrali, quia ad possessione partis non sequitur totum: unde posito pariete, non sequitur domus: & posito usufructu, non sequitur ergo dominium: vt not. per gl. in d. l. re. & dicitur de verb. sign. not. Bart. in d. §. si inter. & laicus Bar. in d. §. si inter. col. iij. et. iij. dicitur de l. g. iij. & in l. qui vsum fructum. de verb. oblig.

Et hoc modo declaratur text. in l. de iure na u §. ob. vbi dicit, t quod plebs differt à populo, tanquam species à genere: nam posita specie ponitur

genus, & tamen posita plebs non ponitur populus, nam ibi loquitur de toto integrali, quo casu non valet argumentum: quia plebs non est pars populi subiectiua, sed integralis: vt dixi in l. ij. §. j. si. si cert. per. Et ad regulam hic illa in vtroque toto videtur habere locum: quia in toto integrali, domus, paries, & solus continetur: & in pleno dominio usufructus continetur: & in toto vniuersali generis species comprehenduntur. l. hoc legati. l. si choros. de leg. iij. l. si ita. §. de vsu & habit. & in regula, semper in generalibus.

Et regula intelligitur q. continetur in effectu per viam commoditatis, & non formalitatis: vt dixi supra in reg. l. in eod. & no. Dy. in ead. teg. in toto. cod. tit. in vj. vide Arg. in d. l. qui usufructu. de verb. oblig. vbi bene distinguit de toto.

ADDITIO.

a Pars. Idem e contra quado qualitas adiecta conuenit toti: & quado non, possumus dicere q. magis de vna parte videatur intellecti, quam de altera, vt incertitudo videtur, text. est cum gloss. in l. vxori. in princ. supra de legat. iij. Hier. Cuch.

b Regula. Fallit posita alternatiua inter totum integrale, vel quantitatiuum & tuam partem, l. j. secundum lecturam secundam, & ibi Bart. Socin. supra de reb. dub. C. M.

REGVLA CXIII.

In obscuris inspicere solet quod verisimilius est, aut quod plerunque fieri solet.

Istra regula declaratur in l. semper in stipulationibus §. eod.

In l. Si quis obligatione.

Argumenta.

1 Pecuniam accipere, & obligatione liberari, paria sunt.

Simon

Simonia in remissione debiti potest committi, sicut in datione.

2 Dare & remittere paria sunt.

3 Remittens debitum non liquidum, facere potius quam dare dicitur.

4 Remissio ob aliam causam non dicitur donatio.

5 Remittere loquendo proprie non est dare.

Dare quid sit.

6 Remittens dare dicitur, si pecunia non fuit solutioni parata.

7 Insinuatio requiritur, quando ex causa donationis quid remittitur.

REGVLA CXV.

Si quis obligatione liberatus sit, potest videri cepisse.

Et glo. ponit exemplum in liquitiam, supra de calum. vel paria sunt, quod quis pecunia accepit, vel obligatione liberatus sit, & ad hoc text. in c. veniens. c. l. j. de testib. vbi simonia committitur in remissione debiti sicut in datione. & id habetur v. ij. q. iij. c. vlt. & sic paria sunt, dare vel remittere. ad id text. in l. si fundum §. Titio fundum. de leg. j. in l. si mulier. supra de conditio. ob. caus. not. Bart. per illum text. in l. peculium. la. j. in princ. de pecul. Et per glo. in l. si interim. in vers. donationis. vbi Bal. C. de sol. facit text. in l. iij. §. si stipulanti. de dona. inter virum. in l. promittendo. §. j. in l. licet, in princ. de iure dot.

Et conclusio supra facta intelligitur quando ex tali remissione aliquid acquiritur illi cui fit remissio: prout iura supra allegata conueniunt: secus si nulli commodi parti acquiratur, vt quia exceptio d. clinatoria remittitur: vt not. Abb. in d. c. veniens.

2 Secundo limitatur t quando remissio fit non debito liquido: secus si

debitum non sit liquidum, sed dubiosum: quia tunc ille qui remittit dicitur potius facere quam dare: vt id Abb. dicit in d. c. veniens. & gloss. ac Bart. in l. actione. §. de transact. cum sim. vt Alex. tradit in d. l. si mulier.

Tertio limitatur, nisi remissio facta sit de debito penalit ex delicto: vt declarat Bal. in d. l. si mulier. in fi.

4 Quarto t nisi facta sit remissio ob aliam causam: quia tunc non videtur donare, qui remittit: vt not. Pau. de Castro in l. contra iuris. §. l. supra de pact. in vers. item nota.

5 Quinto & vltimo conclusio declaratur procedere largo modo improprie. Sed t proprie & verè b remittere non est dare. l. Iulia. de cond. & demon. vbi conditio dandi x. hereditas non dicitur impleta per acceptationem, sed quasi extiterit conditio legatum dabitur. & ad hoc facit, quia dare est accipientis facere. §. sic itaque. in fi. de ad. & hoc non verificatur in remissione.

Et quandoque licet dare, & donare, & non remittere: vt per glo. in c. statuta. §. notarium. in vers. remissione. de refer. in vj. quia facilius fit remissio, quã donatio: vt not. Bart. in l. duo. de verb. obli. t Et ista limitatio procedit nisi pecunia parata fuisset solutioni: quia tunc ille qui remittit, date intelligitur: quia pecunia singitur sibi data & reddita. l. singularia, supra, si cer. per. & ita dicit Paul. de Ca. in d. l. Iulia. per text. in l. si spofalibus. §. j. in fi. supra, de iure dot.

Socii. ibi dicit in d. l. Iulia. quod illa loquitur in specie debita, quia ancilla ibi erat debita in specie: sed nos loquimur in quantitate pecunie, quæ licet sit parata solutioni, non erat debita quia erat debitum in genere.

Sed tamen idem videtur dicendum in quantitate: quia licet illa quantitas non esset debita, tamen ex quo erat parata solutioni, videtur producere

v s

eundem effectum, quia eius solutione debitor liberatus fuisset. Aliter tamen concludendum videtur: ut dicimus quod quantum ad factum, remittere non est dare, & isto respectu completo dandi, ex remissione pro impleta habetur: quia vetere auctoris solutioni non interuenit.

Sed quo ad affectum videtur ex quo nullum interesse considerari potest inter solutionem & remissionem debiti liquidum, isto respectu remittere videtur dare, & ad hoc facit textus in d. l. si fundum, §. Titio fundum, ubi conditio dandi quae debet impleri in forma specifica, dicitur impleta per remissionem.

Ex supradictis inferitur secundum gl. hic, quod in remissione facta ex causa donationis requiratur insinuatio d. & no. Bar. in l. Modestinus, supra de donatio. cum similibus, ut tradit Alex. in l. si mulier, infra de cond. ob caus. & in l. creditori, C. de pact. ubi dicit istam esse communem opinionem, & dicit Ang. in l. pacta quae contra, C. de pact. quod vidit ita iudicari per Russij, & notat Bald. in consil. ccj. praesupposito lib. iij. & in consil. ccxxxj. primo quaeritur, eodem lib. iij. & Alexand. in consil. xxxvij. in causa & licet. circa fin. libr. ij. Andr. Sicul. in consil. xij. charta fin. col. j. & libro j. & Anto. de Canario in tractatu insinuationis, in quest. xlvj. & xlvij. & Socin. in d. l. creditori.

ADDITIO.

- a Paria. Mathe. Affic. deci. Neapol. c. cxxxij. C. M.
b Vetere. Idem Felin. in c. veniens. c. j. de testi. j. col. & remittere litem non est dare. ita Bald. in l. j. C. de bonis mar. in j. colum. sequitur Ias. in l. si pro fundo, C. de transact. pen. col. remittere tamen rem vel actionem bene est dare: ut ibi per eos, & per Iacina. si mulier, hic alleg. H. C.

- c Cōditio. Adde Iason. in l. si fundum sub conditione. §. Titio. de leg. j.
d Insinuatio. Idem Ioan. Imol. in l. Aquilinus. in ij. col. versic. extra gloss. adde. supra de donat.

Non potest videri accepisse, qui stipulatus potest exceptione submoueri.

De ista regula supra dictum fuit in regula. l. non videtur cepisse.

REGVLA CXVI.

Nihil consensui tam contrarium est (qui & bonae fidei iudicia sustinet) quam vis atque metus quem comprobare, contra bonos mores est.

De metu dictum fuit supra in regula. l. in omnibus causis pro facto accipitur.

In §. Non capitur.

Argumenta.

- 1 *Ius publicum est, quod commune est.*
- 2 *Restitutio in integrum non datur, nisi duobus concurrentibus.*
- 3 *Libellus petitionis in integrum restitutionis qualiter formandus.*
- 4 *Minor quando citra aliam lesionem probationem restituatur.*

Non capitur qui ius publicum sequitur.

- I**us publicum, quod id est commune, & concordat rex. in l. non videtur, C. de integ. rest. & l. verum, §. restituitur, supra de min. quae iura gloss. hic adducit, & not. Bartol. ibi in d. l. verum in §. sciendum, quod duo enim requiruntur ut concedatur restitutio in integrum. l. nam & postea, in §. si minor, supra de iureiur. ubi dicitur, quod non statim quod minor sit datur

datur restitutio. Sed opus est probare quod laesus sit, & quod sit laesus eius facultate, d. l. verum, §. sciendum.
3 Ex his forma libelli colligitur inferendo restitutionem in integrum, & not. Bart. in l. si. C. de integ. rest. in si. ubi inquit, quod debet narrari quod sit minor & laesus sui facultate: & non sufficit dicere, quod sit minor laesus, quia libellus non concluderet. & idem Bart. in d. §. sciendum, non tamen requiritur, quod exprimat causam lesionis, ut not. Bart. in l. minor autem, §. j. supra de min.

Et secundum praedicta consuluit Ioan. de Ana. consil. xlvij. circa praetentem causam, & quod not. Abb. in consil. lxxvij. in quaest. col. ij. lib. ij.

- 4 Nota tamen unum casum in quo minor restituitur absque alia probatione erroris & lesionis, videlicet quando in causa criminali confitetur maleficium, de quo non constat aliter quam per confessionem ipsam debet restitui, quia coipso. apparet de lesione, ita dicit Ang. in l. cxxxij. §. in pupillo, supra de consil. si u. versic. & ideo dicitur, alle. ad hoc Io. And. in c. ij. de rest. in integ. in vj. & dicit esse dictum not. & quot. dianum, & refert Alex. & sequitur in d. §. si minor, col. pen. & idem Alex. in consil. cxvj. in causa inquisitionis, lib. iij.

ADDITIO.

- 2 Sequitur, & etiam Ias. in l. error. in ij. col. versic. quinto limita. C. de iuris & facti ignoran.

In §. Non videntur.

Argumenta.

- 1 *Error maxime omnium consensui est contrarius.*
- 2 *Errantis nulla voluntas est, aut consensus.*

Non videntur consentire qui errant,

Nihil enim est contra consensum, quod error. l. si g. error. supra, de iuris, om. iud. & error non habet consensum, l. ij. in princ. 3. de iud. quae iura allegata sunt in gl. & nullus est errantis consensus. l. non iacireo, C. de iur. & facti.igno. & nulla errantis voluntas, l. sed hoc ita, de aqua plu. arcen. & proprium erroris est approbatio saltem pro vero. xxx. vij. dist. in c. quamuis, & errare est aliud pro alio putare. xxij. q. ij. in c. in quibus, Et ista regula non videtur habere aliquam limitationem, quia vere non consentit, qui errat.

ADDITIO.

- 2 Si per errorem. Vbi vide Ias. in ij. col. ver. not. regu. & Alex. in princ. & Ias. in §. ite si quis iust. de act. col. xij.

In l. Prator bonorum.

Argumenta.

- 1 *Possessores bonorum in omnibus habentur loco heredum.*
- 2 *Libellus in heredem, locum habere potest in bonorum possessore.*
- 3 *Libellus quare latam recipiat interpretationem.*
- 4 *Statuta stricte sunt interpretanda.*

REGVLA CXVII.

Prator bonorum possessorem heredis loco in omni causa habet.

Pro ista regula facit textus in l. ij. de bon. poss. quod ubi dicitur, quod in omnibus vice heredum bon. poss. habentur, & ideo conditio illa, si heres erit, verificatur in bon. poss. in conditionibus, §. patronus, de cond. & dem. Et mandatum factum alicui ut adeat hereditatem, verificatur in bon. poss. si quis mihi bona, §. sed si mandauit, de acq. her. Et succedendo de iure pratorio largo modo dicitur heredes: ut not. Bart. per illud text. in l. ij.

- 2 I. J. C. unde liberti, et ubi propter hoc inferat ad libellum qui in herede loquitur, quod in bon. poss. saluari potest. Et ita conclusio in libello de plano procedit: et quia libellus late interpretari debet, ut saluetur: ut no. Bar. in l. sed & si possessori. §. item si iurauero. §. de iur. iuran. cum similibus.
- 4 Sed in statuto, quod strictè debet intelligi, esset maior dubitatio. Bart. ramentem idem concludit in statuto, in l. §. honoru. per illum rex. §. ad Trebel. de quo ibi Alex. & late Soc. scribit in l. §. de vulg. col. iij. ubi concludit post Aretin. hoc non habere a locum in materia odiosa.

A D D I T I O.

- 2 Odiosa, imò ut per Alciat. l. hereditatis appellatio. §. cit. j. ad de Ias. l. §. bonorum. supra ad Treb. C. M.

In l. Creditor.

Argumenta.

- 1 Creditor ius pignoris remittit, qui eiusdem alienationi consentit.
- 2 Consensus tunc non præiudicat, si actus non valeat.
- 3 Debitum non censetur remissum, iure pignoris remisso.
- 4 Privilegio renuntiare quando quis presumatur.
- 5 Vxor potest marito pignus remittere.

REGVLA CXVIII.

Creditor qui permittit remittere, pignus dimittit. Et reg. ista intelligitur quod non sentiat, et quia creditor consentiendo alienationi pignoris, videtur ius pignoris remittere. l. iij. §. si in venditione. l. si cur. §. si voluntate. §. quibus mod. pig. vel hypo. l. fin. C. de remis. pign. si autem esset præsens, & non contradiceret, non videretur pignus remittere. d. l. si cur.

§. non videtur. nisi in quibusdam casibus: ut not. Bar. ibi in d. l. si. C. de remis. pig. Alex. in l. quæ dotis. circa fin. in prim. supra solut. matrim.

Secundo regula intelligitur secundum gl. hic, nisi creditor consentiret cum relevatione iuris sui. d. l. iij. §. si in venditione. & not. Rom. in consil. xxiiij. §. visis his. col. iij.

3 Tertio intelligitur quando venditio vel alienatio cui creditor consentiret, valeret: si non valeret: quia consensus non præiudicat. d. l. iij. §. si quibus mod. pig. & in d. l. debitum. C. de remis. pign. facit l. fin. supra in quibus casus pig.

Et ad hoc facit, quod remissio facta à parte in compromisso, intelligitur si compromissum habet effectum, ita quod laudum sequutum sit: ut not. Bald. in l. si diuersa. C. de transact. col. ij. ver. ex prædictis apparet, cum similibus. ut tradit Alex. in consil. xxij. viso instrumento. in princ. lib. i.

4 Quare regula declaratur: et quod quilibet ius pignoris remittatur: debitum tamen non videtur remissum: quia etiam si pignus reddatur debitori, non videtur debitum remitti. l. postquam. §. de pact. & in not. casu tradit Cuman. consil. xix. quidam nobilis. & ratio videtur: quia debitor consequitur utilitatem ex possessione pignoris: ut not. per gl. in d. l. postquam. & in c. ecclesia sanctæ Mariæ. el. ij. ut lic. pend. & facit, quia et ille qui facit actum contrarium privilegio, nunquam videtur velle privilegio renuntiare ubi potest esse alia constructura: ut not. Ant. de Bur. in c. accedentibus. de privileg. col. ij. vers. & per prædicta. Alexan. consil. xxxij. ponderatis. libro v. dixi in c. cum accessisset. ut. de consil.

5 Et ista ratione et vxor marito pignus remittere potest: quia non est donatio. l. si pignus. de his que in fraud. credit. l. etiam. C. ad Velleian.

l. Luc

l. Lucius. infra quibus mod. pig. vel hypo. & not. Bar. in l. §. j. eod. titu. quibus mod. pig.

A D D I T I O.

- a Pignus. Idem Ias. in l. si fundum per fiduciam. col. ix. vers. similit. d. e. leg. primo.
- b Pignus. Secus tamen si reddat instrumentum debiti. ut per Ias. in l. seruum filij. §. cum qui de leg. j. in col. quod qualiter intelligatur, vide not. dist. Abb. in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ. in ij. col. ver. reassumedo nunc. & c.

In l. Non vt ex pluribus. Argumen.

- 1 Debitum esse potest quid ex pluribus causis.
- 2 Contraria eide subiecto simul inesse nequeunt.
- 3 Actum esse nil potest ex pluribus causis.
- 4 Dominium ex vna causa quasi-tum non potest ex alia dari.

REGVLA CXIX.

Non vt ex pluribus causis deberi nobis idè potest, ita ex pluribus causis idem possit nostrum esse.

- 1 Dvo sunt dicta. et Primum est, quod eadem res ex pluribus causis deberi potest: sed eadem res ex pluribus causis nostra esse non potest. Et de veraque dicto est text. in l. iij. §. ex pluribus. de acquir. pos. Et primum dictum limitatur dupliciter, secundum Paul. de Cast. in d. §. ex pluribus. post Bartol. ibi. primo quando causæ ex quibus res debetur, essent contrariæ: et quia contraria stare non possunt in eodem subiecto. l. ij. §. si supra pro empt. in l. si ancillam. supra pro suo.

Secundo limitatur si esset causa inualida: quia ex illa deberi non potest. l. cum res. C. de contrahend. imp. & est regula communis, quod non videtur in consideratione quod nullum est. l. iij. §. condemnatum. de re iud. in l. non putabat. §. non quæuis. de contrab.

3 Secundum dictum limitatur et in pluribus causis b diuerso tempore concurrentibus: secus si eodem tempore concurrant: ut not. Bar. in d. §. ex pluribus. in iij. opposi. per iura alleg. ibi in glo. in l. c. qui peculio. supra de sol. in l. si creditor. §. Marcellus. de leg. j. not. in l. in numerationibus supra de solutio.

4 Et ratio videtur manifesta: quia si dominium acquisitum fuit ex vna causa, vltterius ex alia causa acquiri non potest: quia quod meum est, vltterius meum effici non potest. §. sic itaque. inst. de actio. §. si cui fundus. vers. sed si rem legatarij: inst. de leg. & not. in l. si rem meam. de verb. obl. & ratio ista cessare videtur, quando eodem tempore plures causæ acquisitionis concurrunt.

Secundo regula in secundo dicto limitatur, quando res facta sit nostra pleno iure: aliàs secus videtur: ut dixi supra in regula, neque pignus.

A D D I T I O.

- a I. iij. Vbi plura exempla Doct. præmaximè Ias. in l. mora.
- b Causis. Vide Socin. in tract. fallen. in reg. c. Ias. in §. sic itaque. hic alleg. ubi late post alios. & quæ posui in regula, neque pignus: hic allegata.

REGVLA CXX.

Aliud est vendere, aliud est vendenti consentire. Et ideo et qui prohibetur manumittere, non prohibetur manumittere consentire. l. ij. l. si pater. in fi. supra de manu. vindi. Et vendenti, non autem consentienti datur re-

med

medium. l. ij. C. de recoin. vend. vt nor. Bald. ibi in quaest. xxx.

¶ Et prohibitus alienare non prohibetur alienanti consentire: vt nor. per gl. & Bar. in l. cum pater. §. libertis. de leg. ij. vide quæ dixi in c. ij. col. vij. ver. vigesimo nono casus. in fin. de iudi. & nor. Bald. in rub. C. de pact. in si. vbi inquit. quod aliud est contrahere. aliud est contrahenti consentire. vnde mulier quæ prohibetur contrahere. non prohibetur contrahenti consentire.

¶ Limita ¶ nisi esset eadem ratio: ¶ quia tunc ille qui alienare vel vendere prohibetur. prohibetur etiam consentire: vt nor. Bald. & Salic. in l. ij. C. si aduer. donat. vbi loquitur in statuto prohibente minorem alienare: nã etiam alteri alienanti non poterit consentire: quia de facili fraus posset fieri. & ita ibi tenet contra Iac. But. & no. And. §. scilicet. in consil. xij. col. vij. lib. iij. & idem And. §. scilicet. in c. si quis presbyterorum. per illum text. iuncto c. precedenti. de rebus eccle. & in c. peruenit. circa fi. de empt. & vend.

¶ Et facit alia regula quæ infra habetur. in l. cum quis. in princ. infra eod. vbi dicitur. quod qui potest alienare. potest etiam alienanti consentire. Et in ead. l. §. cum autem. dicitur. quod qui donare non potest. pariter nec donanti consentire: potest. & fact. ¶ quia sicut minor non potest alienare rem immobilem sine decreto. pariter alteri non potest consentire: vt nor. Bald. in l. illud. alias in l. si prædium. C. quando decret. opus non est.

¶ Et concludendum est. quod ille qui non potest contrahere. non potest etiam alteri facienti consentire. quando est ead. ratio. alias secus: vt nor. Bald. in l. fin. col. ij. in versic. collige ergo. C. de pact. & vide glo. in reg. l. cum quis possit. j. eod. & quæ

ibi dicit resoluuntur in eo quod dicitur ead. an sit eadem ratio.

ADDITIONO.

a Ratio. Dec. in rub. in fin. C. de pact. Rep. c. ij. col. v. de iud. Andr. Tiraq. Rep. l. si vnquam. in versic. donatione largius. q. xxi. C. de re. do. C. M.

In §. Refertur. Argum.

1. *Abtus à parte maiori factus. ad omnes est referendus.*

2. *Consensus omnium quando explicitè requiratur.*

3. *Consensus omnium in consuetudine non est.*

4. *Concorditer aduerbium. quid significet.*

Refertur ad vniuersos quod publice fit per maiorem partem.

1. **E**adem regula habetur in l. quod maior. ff. ad municip. ibi: ¶ pro eo habetur. ac si omnes egerint. & sic hoc procedit per fictionem: vt notat Abb. in capit. cum olim. in si. de re iudica. & alibi etiam habetur quod maior pars reputatur pro toto: vt not. Bar. in l. cum de lan. onis. §. Sabinus. per illum text. de fundo instrum. in l. propter litem. vbi Bal. ff. de excu. tur. in c. j. §. illum. de resti. spol. in l. j.

¶ Et ratio istius regulæ videtur secundum gl. hic. quia negotia vniuersitatis non possent de facili expediri. si omnes deberent consentire: vnde quamuis dicatur in aliquo actu de consensu omnium: idem tamen esse videtur de consensu maioris partis. vt nor. Bar. in l. quicumque. in fin. per illum text. cum glo. C. de omni agr. d. ser. lib. xj. & no. Bal. in l. rescriptis. in princ. per illum text. §. de pact. Ista enim videtur interpretatio passiva. quæ etiam habet locum in materia odiosa. vt nor. in l. j. §. lex Falci-

dia

dia. ff. de l. Fal.

Et hoc intelligitur nisi constaret de mente disponentis. ¶ quod præcisè consensus omnium requireretur. & ita videtur procedere gl. no. quæ habetur in c. vbi periculū. §. idē qu. q. in ver. singulis. de elect. in vj. & nor. Bald. in c. non potest. de re iudic. in prin. vbi inquit. quod maior pars attenditur. nisi expressè statutum sit. quod omnes debeant consentire: & illi de vniuersitate statuere possunt.

a 2. quod in aliquo actu omnium consensus præcisè requiratur: vt notat Abb. in c. cōstitutus. col. pen. in versic.

3. ex quo notabis. de appel. ¶ Secus tamen esset in consuetudine quæ non valeret. quod omnes præcisè deberent consentire: quia vtilitas ecclesiæ sepe numero impeditur. cum homines facili dissentiant. ita sing. Abb. dicit in c. j. in not. antepenult. de his quæ sunt à maio. per. cap.

Sed aduertendum est. quia ratio Abb. ita videtur habere locum in statuto sicut in consuetudine: & tamen in statuto communiter doct. tenent valere statutum. vt supra dixi. Et ideo quantum ad hoc non videtur differre. in inter statutum & consuetudinem. arg. l. de quibus. supra de legi.

Sed probabiliter distingui potest. ¶ in aliquo vel in aliquibus casibus particularibus valeret statutum & consuetudo: sed generaliter derogando huic regulæ non valeret statutum & consuetudo. per rationem gl. hic. & Abb. in d. c. j. & dixi in c. cum omnes de const. in ij. lect. ¶ Et licet statutum à maiori parte videtur factum ab omnibus: non tamen dicitur factum concorditer: quia verbum concorditer importat nemine discrepante: vt Abb. concludit contra Card. in c. non potest. de re iud. col. pe. versic. sed dubitari potest. vbi plura iura inducit. & idem tenet Casus. in clem. ne Rom. in versic. co-

ipso. in viij. quæst. de elect. per illum text. in ver. si hoc cœni concorditer. expedire videbitur. & ita declarat ibi text. de elect. dum ibi dicitur. de electione facta in concordia. & ad idem est gloss. in c. cupientes. in §. ad hæc. in versic. concordent. de elec. in vj. & ibi Dom. col. ij. cum sim. vt tradit Alex. in l. iurisdictionum. §. hodie tamen. supra de pact.

¶ Et hoc intelligitur habita relatione ad singulos. Secus videtur si verbis concorditer ad collegium seu vniuersitatem referatur: vt no. Bald. distinguit in d. c. non potest. de re iudic. & etiam propter subiectam materiam verbum in plena concordia verificatur in maiori parte: vt nor. Abb. in d. c. cum olim. in fin. de re iud. & de his plenius Fel. scribit in d. c. non potest. col. penult.

¶ Et pro pleniori declaratione huius regulæ: recurrendum est ad ea quæ scripsi in c. cum omnes. de constit. & Mod. tradunt in d. l. iurisdictionum. §. hodie. supra de pact.

ADDITIONO.

a Possunt. Contrarium tenet Panor. in disp. super concil. Basiliens. iunct. quoniam veritas. Alc. l. collegiarum. de ver. signifi. C. M.

b Concorditer. Alex. consilio cxxiij. nu. 2. lib. ij. vbi dixi. C. M.

c Subiectam. Bald. c. si. in fin. de præsumpt. Ant. But. cap. ad aures. quod metus causa. C. M.

In §. Absurdum est.

Argumenta.

1. *Ius auctoris si resolutum sit. resolutum ius acceptoris.*

Absurdum est plus iurisha bere eum cui legatus sit fundus. quam hæredem. aut ipsum testatorem si iueret.

Ad

Ad idem tex. infra eod. in l. in omnibus. §. non et bes melioris conditionis esse, quam autor meus à quo ius in me transit. Et ideo dicitur q. resolutio iure auctoris, etiam ius habentis causam ab eo resolutur. l. lex vedigali fundo. supra de pignor. in c. j. §. rursus. quibus modis feud. amit. facit tex. in l. j. C. si pign. in l. d. debitor. in fin. supra de pign. act. & not. Alexand. in consil. xj. ponderatis his. de quibus col. vij. versicu. nec potuit. lib. ij.

Et in consil. xxxvij. consideratis his. col. ij. versicu. alia ratione. lib. ij. & Imol. in consil. vij. in casu p. r. m. f. so. col. fin. Baldus in consil. cccxxij. Massiolus. lib. ij. aliàs est, lib. j. ccc. lxxj. idem Socin. in consil. lxxxv. visio compromissu. col. fin. in princip. Quod limitatur, vt per Bald. in c. j. in ix. notab. de a. ien. feud. vbi limitat hoc duobus modis. & vide Alex. in consilio clxxij. aliàs clxxij. visio themate. col. ij. lib. ij.

In l. In iure ciuili.

Argumenta.

- 1 **Conditio quando pro impleta haberi debeat.**
- 2 **Conditio in vicinis voluntatibus & in contractibus quando pro impleta habeatur. & nu. 6.**
- 3 **Conditio verè impleri debet, si restator hoc voluit.**
- 4 **Citatio requisita in aliquo actu, quando consideranda.**
- 5 **Cōditio an habeatur p impleta. ab eo, cuius interest, impedita. et nu. 7.**

REGULA CXXI.

In iure ciuili receptum est quoties per eū, cuius interest est conditionē non impleri, non fiat quominus impleatur,

perinde haberi ac si impleta conditio fuisset: quod ad libertates & leg. ta. & ad haredum inscriptiones p. lucitur: quibus ex illis stipulationes quoque cōm. ttuntur: cum per cōpromissorē factū esset quo minus stipulator conditioni pareret.

Eadem regula habetur in reg. cōstit. per eum. eo. tit. in vj. Et not. q. quōd reg. habet locum in vicinis voluntatibus & in contractibus, vt hic. & idem est in dispositione statuti: nam ex forma statuti debetur salariū post latam sententiam si nō fiat per iudicem. & ita si protestetur salariū d. debetur: vt Ro. concludit in consil. lxxxv. euidenter ostenditur. & idem Ro. in consil. cccclxxij. in eo in quo quaritur. col. si. vers. quo ad tertium. Et ad regulam hic concordat c. x. in l. in iure ciuili. 2. de condi. & demon. in l. Labeo scribit si mihi bibliothecam. in fin. de contrah. emp. in l. sed ades. §. si. in l. qui operas. supra loc. & in l. j. §. diuus. supra de extracti. cog. in l. j. C. de his que sub modo. & in l. j. C. de insti. in l. executione. in fin. de verb. oblig.

Et ista ratione si partes cōcordant, aduocato salariū debetur: vt not. per gloss. in c. statutum. §. assessorum. in vers. communiter. de test. ript. in vj. & idem Spec. in tit. de sala. §. j. dixi in consil. lxx.

Et reg. ista limitatur, q. nisi testator voluisset verè cōditionem impleri: quia tunc nō sufficit q. pro impleta habeatur: vt not. Bald. in l. g. pater. in ij. q. in fi. C. de insti. & substit. & idē Bart. in l. vter ex fratribus. de cond. insti. in fi. & ad hoc facit text. in l. in cōditionibus. §. i. de cōdi. & demon. vbi conditio regul. en. à voluntate restatoris: & pariter idē esset dicendum in cōtrahentibus si ita cōuenirent,

rent, quia hic vltima volūtas & cōtractus à pari procedunt, per istum textum.

Secundo regula procedit quando impleatur. ab eo cuius interest. & hoc intelligitur principaliter: secus si in consequentiam, secundum gloss. & hinc sequuntur Imol. & Moder. ind. liure ciuili. de condi. & demonstr. & ad hoc bene facit gloss. in d. l. de vnoquoque. in prin. de re iudic. vbi

4 **†** citatio quæ debet in aliquo actu fieri solum cōsideratur in eo, de cuius interesse principaliter agitur. & not. Bart. in l. in diem. de aqua plu. arcend. cum similit. vt tradit Alex. in d. l. de vnoquoque. in prin. circa fi. In quo tamen aduertendum est, quia quantum ad validitatem actus, citis est, q. ille citatus sit cuius principaliter interest. Sed quantum ad hoc quōd præiudicium inferatur illi qui in consequentiā habet interesse, videtur citatio necessaria saltem per proclamari: vt not. Bart. in l. si eo tempore. C. de remis. p. ga. cum similit. vt per Alexan. in d. l. de vnoquoque. & ideo in casu nostro videtur q. sicut conditio pro impleta habeatur quo ad illum de cuius interesse principaliter agitur, quādo ipse impediuit conditionem: eadem ratione videtur, quōd conditio habeatur pro impleta, quando ille impediuit, de cuius interesse agitur in consequentiam, quātū ad illud interesse quod in consequentia considerari potest, quia eadem ratio omnino videtur.

5 **Tertio** regula intelligitur, q. quādo impeditur directo ab eo cuius principaliter interest: secus si per indirectum: vt quia hares impediuit lucrari seruum qui dando decem erat factus liber. l. ij. §. si quis seruum. §. de statu liber.

6 **Quarto** limitatur, nisi natura conditionis sit talis q. impediui possit. exemplum secundum glo. hic, Pro-

mitto tibi decem, si me viceris. Si ergo resistam, & factio meo cōditio impediatur, non habeatur pro impleta. & idem tenet glo. in l. in executione. §. in fin. de verbo. obligat. & hoc intelligitur quādo iudendo quis impeditur. Secus si quis recusaret ludere: quia tunc videtur stare per illum, & conditio habeatur pro impleta. glo. in l. si gratiam. §. si. de præscrip. verb. in verb. v. g. r. not. Bart. & Doct. in l. in executione. §. si. de verb. oblig. & facit quod not. Paul. de Cast. post Guliel. de Cu. in l. illud. §. si cuius. de tribu. vbi concludit, q. si ego & tu egimus, quōd qui minus currit soluat decem. Si tu nō vis currere, teneris ad decem: quia stat per te. & ad prædicta vide quæ not. Bal. in l. j. in x. q. C. de insti. & substit.

7 **Quinto** declaratur, quōd conditio pro impleta habeatur quantum ad hoc, vt dispositio reddatur pura: nō autem quōd non teneatur soluere quod semel obulit, quia tenetur soluere: aliàs per vim exceptionis repellitur: vt not. Paul. de Cast. in d. liure ciuili. de cond. & demonstr. per text. in l. cui fundus. de cond. & demonstr. vbi etiam Paul. de Cast. in fi. post Bar. & alios ibi.

Et hoc intelligitur, nisi dispositio perfecta habuisset executionem: quia tunc non cadit quōd res per vim exceptionis retineri possit. l. fi. C. de condi. infer. vbi Bartol. & latius insunt Moderni. in d. liure ciuili. de cond. & demonstr.

Sexto limita, vt per Alex. in l. centesimis. §. si ita stipulatus. vbi Iaf. in ij. notab. de verb. oblig.

A D D I T I O.

In liure ciuili. vbi latè per Imol. & Socin. & in l. in testa. la. ij. eod. tit. & per Doct. vbi Iaf. in ij. col. C. de insti. & substit. & in l. in executione. §. in hic. allex. per Alex. in consil. c. ij. col. j. in j. vol. Dec. cont. d. xxix. in §. Philip. Dec. 3

In l. Quae propter Arg.

- 1 *Necessitas ipsa legi non subiecta legem facere dicitur.*
- 2 *Necessitas licitum facit quod alias esset illicitum. & nu. 3.*
- 4 *Mulier non permittenda fornicatio aut adulterii necessitatis propter.*
- 5 *Mulier banrita occidi licite potest adulterio autem violari non debet.*

REGVLA CXXII.

Quae propter necessitatem recepta sunt, non debent in argumentum trahi.

- 1 Scribuntur est, et propter necessitas non debent legem. sed ipsa legifacit.
- 2 Scribuntur est, et propter necessitas non debent legem. sed ipsa legifacit. in c. remissionem. de consec. dist. j. in c. licet in c. quanto. & de consue. in c. ij. de obser. ietu. in c. si quis propter necessitate. de furt. in l. qui potuerunt. s. de manu. teita. cum similit. ut latet Rom. tradit in l. si verò. §. de viro. in l. iij. fallen. solu. matim. vbi xxxvij. mediis hoc probat. Et Albe. in l. j. in fi. de offic. & in l. ij. in princ. C. de patr. qui fil. dist. x. Et Luc. de Penna. in l. curiales. de decur. lib. x. & nor. glo. per illum text. in l. j. §. de offic. consul. in auth. vt hi qui obli.
- 2 §. pen. in ver. necessitatis. Et quod non est licitum lege, necessitas facit licitum. c. quod non est. de reg. iur. facit text. in c. licet. de fer. in l. j. §. de offic. eius. & in l. diuus Pius. de pec. har. ced. um similit. vt And. sicul. tradit in c. j. de pign. & Fel. in c. cum accessisset. col. vij. ver. tertio restit. gitor. de costi. & in c. ij. col. fi. de depon. Et adde text. in l. Cesar. de pub. & Fel. in c. significauit. de iud. in fi.
- 3 Et quod praedicta procedunt durante necessitate et alias secus. d. l. j. de off. eius. nam quod pro necessitate statutum b. fuit, cessante necessitate tollitur b. j. q. j. quod pro necessitate. cū similit.

vt dixi in c. cum cessante. de appel. vnde quod statuitur praetextu necessitatis, illud debet tolerari quatenus durat necessitas vt not. Batt. in l. j. §. nunciatio. col. j. de op. et no. alleg. l. j. in fin. de feriis. & l. ienatus. de offic. praed. & illud est quod hic dicitur, quod recepta propter necessitatem, non trahuntur in argumentum. Item excusatur quis a casu necessitatis, nisi culpa praecedat casum. in l. si fideiussor. §. si necessarius. qui fatid. cog. cum similit. ibi alleg. in glof.

4 Vltimo notandum est, quod praetextu necessitatis turpitudine adulterij vel fornicationis non permittitur mulieri. l. palam. §. non est ignoscendum. s. de ritu nupt. secus est in furto, quod propter necessitatem permittitur. d. c. si quis propter necessitatem. de furt. & glo. ibi rationem diuersitatis adducit.

Et ratio videtur: quia mediante furto, immediate prouidetur necessitati famis: non sic videtur in coitu illicito, quia ex illo fames non satiatur, & facit quod not. Bald. in l. fin. C. si contra ius vel util. publi. vbi inquit, quod licet mulier banrita occidi possit, tamen adulterari non potest: de cuius dicti veritate dixi in c. quae in ecclesiast. de constit. col. vj.

ADDITIONO.

a Legē. Vide aliqua per lat. post Alex. & Doct. in l. si ex toto. de leg. in ij. col. vers. vltimo inducitur ut lex, &c. & finaliter vide gl. & ibi Alex. qui eam commendat in j. col. in c. quoniam. xlvij. dist. quae singulariter dicit, quod illud quod non est licitum, necessitas facit licitum. intelligitur quādo reperitur autoritas aliqua approbans ex necessitate illud posse fieri saltem approbatione generalis, licet non specialiter: aliās non est veniendum contra l. propria autoritate. de quo vide vltra alle. his. Felin. in c. quereclam. de inrejur. col. pen.

pen. ver. in glo. in ver. necessitate. & eundem in c. cum in ecclesia. de simonia. Rom. consil. cccix. incipit ex thomae. & in consil. cxvij. & per Hipp. de Mar. in l. j. §. praeterea. col. xix. vsque in fi. §. & Albe. in Distio. in ver. necessitas. & l. f. in l. Marcellus. §. res quae. ij. col. ad Trebel. & Girard. de Petra sancta. in singul. 100. quod est finale in ordine. vbi multa congerit per duas col. H. C. b. Tollitur. Bul. l. j. C. de nau. socia. Ang. consil. l. ij. Hipp. Mat. l. vnica. nu. 23. C. de raptu virgin. Franc. Ripa. trac. de peste. fol. 42. C. M. c. Permittitur. In tantum quod etiam in foro iudiciali: & erat puniendus, secundum Abb. in d. c. si quis propter necessitatem. Sed aduerte ad d. l. palam. §. non est ignoscendum. quia loquitur quando mulier eligit vitam turpem praetextu paupertatis, perseuerando in dicta turpitudine: vt probatur in verb. vitam. non tamen loquitur quod extrema necessitate famis coacta sibi promisit per fornicationem: nam tunc videtur quod possit, non per regulam traditam ibi per Doct. quod tempore necessitatis omnia sunt comunicanda, vt in c. discipulos. de consec. dist. v. & in c. xviij. dist. & sic cum humana creatura non veniat in fructum, vt in §. in pecudum. de reru dnu. non si comunicanda: sed per aliam reg. quod necessitas non habet legem. j. q. j. c. remissionem. de consec. dist. v. c. si quis qui potuerunt. de manu. testa. & sic quod illicitum est, necessitas facit licitum, nam propter necessitatem quis excusatur: puta si potens mihi mandauit quod occidam Titium, aliās quod me interficiat: si occidam, sum excusatus: vt satis remissive per do. Phil. j. in l. i. d. mnum. §. eius verò. j. eo. & cogita si posset dici in casu nostro, non reperitur autoritas aliqua approbans hoc posse fieri ex necessitate saltem approbatio-

ne generali, quae requiritur ad hoc, vt procedat illud, quod regulariter dicitur, quod illicitum necessitas facit licitum, secundum glo. in c. quoniam. xlvij. dist. quam supra in j. apostil. commendaui. Hier. Cuch.

In l. Cui ius est. Argum.

- 1 *Donatio & venditio inter alienationis species numerantur.*
- 2 *Alienatio fieri etiam dicitur, si res in emphyteusim concedatur.*
- 3 *Emphyteuta rem emphyteuticam vendere non valet domino irrequisito, donare poterit.*
- 4 *Donatio prohibita dicitur, si venditio prohibeatur.*

REGVLA CXXIII.

Cui ius est donandi eidem & vendendi & concedendi ius est.

Nam quod donatio & venditio sunt species alienationis. c. nulli. de reb. eccles. non alien. & plenior videtur alienario que fit per donationem, quia illa absolute facta videtur, & nullā habet reuocacionem, sicut in venditione contingit, vbi pretium venditori debetur: & ideo bene dicitur, quod ille qui habet potestatem donandi, & vendendi potestatem habere videtur: & pari ratione videtur habere potestatem concedendi rem, puta in emphyteusim.

vt gl. hic dicitur quod etiam talis concessio alienatio dicitur. d. c. nulli. Et ista regula videtur procedere subsistente eadem ratione, declarando, vt dixi: secus est si ante diuersitate rationis, prout contingit in l. fin. C. de pra. d. cur. lib. x. vbi conceditur ius donandi decurionibus, & tamen istis non datur facultas vendendi: quia facilius induceretur ad vendendum, quam ad donandum.

vr in d. l. si habetur. & not. per gloss. & ista ratione emphyteuta, licet non possit vendere domino irrequisito, donare tamen potest: vt not. per gloss. & Doct. in l. si in ver. vendere. de iure emphyt. de quo Alex. consil. cxx. visis narratis lib. iij.

4 Sic etiam t e contra, prohibita venditione videtur prohibita donatio: vt not. per gloss. in l. ij. C. de vsucap. pro empt. vbi Barr. & idem Barr. in l. voluntas per illu text. C. de fideicō. & hoc procedit quando est eadē ratio: sicut si sit diuersa: vt not. Paul. de Cast. post Salic. in d. l. voluntas.

REGVLA CXXIII.

Poenalia iudicia semel accepta, in heredes trāmitti possunt.

Ad idem text. in l. omnes poenales. §. de actio. & oblig. in §. poenales. in sit. de perp. & tempor. act. cum similib. alleg. in glof.

REGVLA CXXV.

Cvm quis possit alienare, poterit & consentire alic nationi. Cui autem donare nō conceditur: probandū erit, nec si in donationis causa consenseron, ratam eius voluntatem habendam.

De ista regula dictum fuit supra, in l. aliud est vendere.

REGVLA CXXVI.

Qui rem alienam defendit, nunquam locuplex habetur.

De ista reg. dictum fuit supra, in d. r. g. in eo. §. nemo alienae rei.

In l. Non videntur.

Argumenta.

1 Dare, est dominium transferre, & accipientis facere.

2 Dare verbū, varijs capitur modis, 3 Vēditor generis, ad dandū tenetur.

REGVLA CXXVII.

Non videntur data quae neo tempore quo dantur, accipientis non fiunt.

1 Nota t q dare, est dominium trāsfere. & colligitur ista reg. in l. vbi autē. §. fin. in si. de ver. oblig. in §. sic itaque. in sit. de actio. quae iura alleg. sunt in glo. facit text. in l. si in prin. §. de condi. ob cau & praecise verbū dare, importat dominij translationem: vt dicitur in d. §. fin. ibi, omnino. & ibi quoquo modo, adeo q etiam ex voluntate partium hoc non alteratur: vt concludunt Alex. & Moder. contra gl. in d. §. fin. t quandoque tamen verbum dare, improprie accipitur, pro pter qualitatem personae in qua translatio dominij non potest habere locum. l. si quis ita. §. pen. §. de statu liber.

Quandoque etiam improprie ponitur ex natura contractus: nam si vendo fundum, & promitto dare, intelligitur tradere, s. cundum glo. hic, per l. si stipulatus. §. de vsuris. quia qui vendit, non habet necesse fundum emptoris facere. l. si ita distrahatur. §. j. de contrahen. empt. & venditor solum ad tradendum obligatur. l. j. §. de act. empt. l. ex empto. §. j. eo. tit. & hoc in vēditore, secus est in emptore qui tenetur dare pretium. d. l. ex empto. §. j. vers. nummos autem. & ratio videtur: quia vēditor in genere ad pretium tenetur. t ideo Barr. ibi infert idem esse in venditore generis qui ad dādum tenetur. de quo aliter dixi in l. ij. in prin. in vltima conclusione. §. si cert. pet.

ADDITIO.

1 Vbi videas, late doct. praemaxime la. in iij. & iij. col.

In §.

In §. Qui iussu. Argumenta.

- 1 Iussus iudicis excusat à dolo.
- 2 Iurans solvere certo tempore, excusat, si per iudicem impediatur.
- 3 Spoliatus per iudicem, non restituitur.
- 4 Praeceptum iudicis quando excuset facientem.
- 5 Iudicis praecceptum non ligat extra iudicis officium.

Qui iussu iudicis aliquid facit, non videtur dolo malo facere: quia parere necesse habet.

1 Nota t q qui facit iussu iudicis, excusetur à dolo, quia necesse habet facere. facit text. in l. iuste possider. de acquir. posses. & quod ibi Alex. post Paul. de Cast. & vide in reg. quod quis mandato. cod. tit. in vj. Ad idem, quod iussus iudicis excuset b, est text. in l. si quis id quod. §. doli. de iuris d. omn. iud. vbi glo. in l. ait pretor. §. j. in vers. quid tamen. de minor. vbi gloss. plura iura concordantia adducit. Ad idem text. in l. quamquam. in prin. vbi gloss. §. de aqua plu. arcer. & adde tex. not. in l. mulier. §. fin. de lege commissi. & ibi est rex. pro dicto Albe. in l. si quis id quod. col. ij. vbi inquit, q iussu iudicis ex causa iusta praecipietis ne soluan, non incurrō poenam ad quam eram obligatus, si non soluerem in termino: quia propter iussum iudicis sum excusatus. & est dictū Host. in tit. de iureiuran. §. quod species.

2 versio. item iuramento dicentis, t q qui iuravit solvere in certo termino, si iudex praecipiat illi ne soluat, excusatur, & idem Archid. in c. dicit. xiiij. q. v. cum similib. vt tradit Felin. in c. constitutus. de rescriptis. 3 vide allegata. t Et adde, quod spoliatus. §. à iudice non restituitur: vt dixi in consil. cxxv. Felin. in c. dilectus. de rescriptis. 4 Et ista regula secundum gloss. hic intelligitur, quando praescriptum fuit iustum, vel in dubio. Secus si constaret iniustitia: quia illi non esset parendum, sed resisti posset: vt not. Barr. per illum text. in l. prohibitum. C. de iure fisci. lib. x. & not. Io. Andr. post Hostien. in c. significamus. de consil. cum similib. & Felin. tradit in d. c. constitutus, & adde quod notat Barto. in l. iuste. de acquir. posses. in prin. vbi limitat illum text. quando iudex procedit seruato ordine iuris: alias secus, per l. mēminere. C. vnde vi. de quo ibi plura dixi quae hic inseri possunt. & in d. consilio cxxv. Secundo regula limitatur non procedere quādo iudex extra officium eius procedit. secundum glo. hic faciunt dicta in c. dilectus, per Felin. & ad hoc est regula. §. eo. l. factum à iudice. vbi videbitur. & vide Paul. de Cast. in l. vt vim. de iusti. & iure.

ADDITIO.

a Possidet. Vbi late Moder. & maxime Iaf. qui plures quæst. ponit in materia ista. & regulariter iudicis auctoritas excusat à poena: de quo Sov. in suo trac. fallen. in reg. ccij. fol. 3. & satis remissius per addit. Dyn. in reg. quod quis mandato. hic alleg. b Excuset. Adde tamen quod auctoritas iudicis nō excusat, quin attendita pendente appellatione reuocentur. ita do. Phil. in consil. ce. in cl. in casu proposito. in prin. c Ne soluat. Excusabitur etiam à per iurto, si temporis facta fuerit prorogatio: vt per do. Philip. c. de causis. de offic. d. leg. iij. col. in prin. & in c. praterea. de appel. col. j. in vers. successit. & c. quid enim in compensatione. Ioan. Fab. in §. in bonis.

De iure iurandi... non potest haberi nisi iussu... non quis demerit... aut certe ad iudicem...

fidei. in fit. de act. tenet q. de e. c. de cuius veritate ibi per Ia. col. xij. in fin. d. Spoliatus. Vide eundem do. Philip. in reg. l. factu à iudice. infra eo. vbi declarat qualiter hoc intelligatur. & do. Ia. in l. iustè possidet. de. e. q. poss. in princ. & eundem do. Phil. in c. consultationibus. de offi. deleg. in iij. no. & in conf. c. j. in princip. in causa quæ agitur. col. v. in fin. & conf. cc. in princip. in casu proposito. in princ. c. In iusticiis. Ad hoc And. Her. c. j. col. vj. qui successit. encah. in vñibus feudor. dixi ad Alexan. co. ff. cxliij. nu. me. a. lib. ij. C. M.

REGVLA CXXVIII.

Capienda occasio est, quæ præbet benignius responsum.

De hoc supra dictum est in reg. l. semper in dubiis sunt eod.

Quod factum est, cum in obscuro sit, ex affectione cuiusq; capit interpretatione.

De hoc supra in reg. l. in obf. u. ris. & in reg. l. semper. nam ista secundum illam intelligitur.

In l. Is damnatum dare.

Argumenta.

- 1 Facere dicitur is, qui etiam per alium facit. & num. 5.
- 2 Mandans grauius peccat, quam mandatarius, qui aliàs non erat facturus.
- 3 Poena statuti punientis maleficii, extenditur ad mandantem.
- 4 Mandans quando vera facere dicitur.
- 5 Statutum loquens de faciente non semper habet locum in mandante.
- 7 Accusans homicidium an succumbat, si probetur mandatum.

REGVLA XXIX.

Is dñum dat, qui iubet damnatum dare.

Exemplifica istam regul. vt per Dy. in reg. l. qui per alium. de regul. iur. in vj. ad idem tex. in l. j. de iessse. de vi & vi ar. vbi dicitur, quodd parum refert suis manibus delictat, an per alium. ad idem text. in l. non ideo minus. C. de accusat. cum siml. alleg. ibi in gloss. ad idem tex. in c. cum ad sedem. de resti. spo. in c. muliere. de senten. excom. in l. nou solum. §. si mandar. 3. de iur. & no. tex. qui dicit. dat damnatum. & sic denorat veritate. & hoc expressè dicit text. in c. mulieres. ibi, cum is verè committat delictum, cuius auctoritate vel mandato delictum committi probatur.

Et ista conclusio videtur procedere quantum ad effectum iuris quo ad poenam: quia t mandans plus deliquit, quam mandatarius qui non erat aliàs facturus: & sic ipse deliquit, & fecit aliud delinquere, quod est gr. ulus. vt per glo. in l. Athletas. §. Pompon. in verbo, in seruitute. de his qui not. infra & not. per glo. si. in c. gaudemus. de diuor. ideo eadem poena punitur. d. l. non solum. §. si mandato. & in laut qui aliter. in fi. quod vi aut clam & in cle. j. de por. Et hoc videtur etiam habere locum in statuto: vt not. Bart. in l. quem admodum. C. de agri. & cens. li. x. vbi inquit quodd t poena statuti punientis facientis maleficii, habet locum in mādā. & de hoc late tradit Bar tho. Verò. in conf. xxxiiij. si nunquā magnifice. in vlti dub. char. fin.

Et ista conclusio videtur procedere quando statutum loquitur in rem: vt quia dicit, pro homicidio b vel pro furto sit talis poena: quia tunc etiam comprehenditur qui mandauit. d. laut qui aliter §. fina. & ibi Bar.

Bar. per illum tex. & idem Bar. in l. hæc verba. §. de adultc. Abb. in d. c. mulieres. de senten. excom. Cor. in c. lxx. c. lxx. licet videatur. lib. j. Cor. in consilio lxx. plura seriofe. lib. ij. 4 Similiter videtur procedere t quando mādātarius cogitur exequi mādātum: quia tunc in indans dicitur verè facere: vt not. Bart. in l. sed si vnus. §. seruus. de iniur. col. ij. per l. ita autem. §. gessisse. de admi. iur. vbi insert ad q. de procuratore. quæ refert Aug. Arer. in tract. malefic. in verb. Sempronium mandatorem. q. xliij. Abb. in d. c. mulieres. col. pen. 5 t Sed extra dictos casus, qui facit per alium, non dicitur propriè facere: vt Bart. cō. iudit in d. §. seruus. & no. Dy. in reg. qui per alium. in fi. Bal. in l. j. col. ij. in ver. in mandante etiā. C. de fer. fug. cum sim. vt tradit Alex. in consil. lxx. visa quidam constitutione. col. ij. lib. iij. vbi insert, quodd t statutum quod loquitur de faciente, non habet locum in mandante. & not. Bal. in dict. l. non ideo minus. col. v.

7 Sic etiam t si quis accuset aliquem fecisse homicidium, & probaret de mandato succumberet: vt not. Io. Mon. in d. reg. qui per alium. & sequitur Bal. in c. j. §. iniuria. col. si. velti. pone. accuso te. de pac. iur. fir. Et si quis sit iniquitatus de mandato, & de castigatione probetur, succūbit: vt no. Bal. in l. hæc verba. per illum tex. de his qui notan. iusa. Alex. ia consil. cxxvij. quoniam abundè. li. iij. & concordat ista regula. j. col. quod iusti.

ADDITIONO.

- a Dy. vbi satis remissiuè per eius addit. in apostilla super litera b.
- b Homicidio. an valeat statutum imponens poenam pecuniariā pro furto vel homicidio, vide Host. & Abba. qui tenent quod non. in c. ij. de delict. pue. vbi satis remissè per ad-

dit. super verfi. lrationabilis. Succumberet. Imò etiam eodem iudicio damnabitur tanquam auctor delicti. C. M.

In §. Eius verò.

Argumenta.

- 1 Mandatarius quo casu possit excusari.
- 2 Filius vel seruus quo casu excusetur per mādātū patris vel domini.
- 3 Iustus minuit poenam, etiam in grauioribus.

Eius verò nulla culpa est, cui parere necesse sit.

Ex hoc potest exemplificari t in eo potenti qui mihi mandauit quodd occidam Titium, aliàs quodd me interficeret: nam ego ero excusatus, quia aliter vitam meam saluare non possum. ita Bal. in c. j. §. iniuria. col. si. ver. sed pone. de pac. iur. fit. vbi alleg. Per. ibi, & Cy. in l. scien tiam. §. qui cum aliter. ad leg. Aquil. & ad hoc videtur. gl. in l. si familia. in verbo, poterit. in fi. si. si familia. sur. fecit. dic. & q. propter necessitatem quis excusetur, facit text. in l. Cesar. de public. cum siml. vt tradit Felin. in c. ij. in fin. de consti.

Sed extra necessitatem non excusatur etiam t filius vel seruus qui obediens patri vel domino in illicitis grauioribus. l. seruus. de act. & oblig. l. si. in fi. §. de bonis damnat. facit text. in l. ea quæ. infra eo. Secus est in leuioribus, in quibus iustus patris excusaret. l. liberoium. §. fin. de his qui non. infam. & facit tex. ind. l. seruus non in omnibus t & in grauioribus licet non excusetur, vt dictum est, tamen poena minuitur propter iustum seu mandatum. l. seruus. C. ad leg. Iuliam. de vi publica.

ADDITIONO.

- a Excusatus. Falsum, quia potius mor-

ferenda, quam malo consentire. & contrarium tenet Lancelot. Decl. l. v. vim. col. 1. de iust. & iure. C. M.

In §. Quod pendet.

Argumenta.

- 1 *Dispositio condicionalis suspenditur ante euentum conditionis.*
- 2 *Venditio pura dicitur, quae sit de presenti, licet sub conditione possit resolui.*

Quod pendet, non est pro eo quasi sit.

Sicut conclusio verificatur in qua libet dispositione conditionalis: 1 quia ante euentum conditionis, dispositio suspenditur, & non habet locum: vt glo. hic dicit.

- Eodem modo exemplificari potest in re quae in futurum resolui possit, 2 quia de presenti dicitur certa: illa alteratio quae fit ei potest, non est pro eo quasi sit: sed potius quasi non sit. l. secunda. & ibi gl. ff. de in diem addi. vbi ¶ venditio de presenti dicitur pura, licet resolui possit sub conditione. & facit text. in l. haec venditio. §. fin. de contrahend. emp. & quod notabiliter tradit Bart. in l. Iulianus. in fi. condit. ind. bit. vbi concludit, quod si re praesaliam omnes debeant reuideri, & quae debet approbati, approbentur, vel reprobentur: interim tamen executio non impositur. & in simili casu idem Bart. in l. iudex postquam. circa fin. de re iud. & quod not. Bart. in l. publica. §. fin. in j. not. supra de pos. vbi inquit, quod verba illa plus vel minus nihil operantur, nisi aliud probetur. & idem Bal. in rub. C. de positi. in vj. q.

ADDITIO.

- a Certa. Fallit in vltimis voluntatibus, & in sententia Franc. Arcet. consil. cxxxvj. in fi. argum. l. quibus diebus. §. quidam Titio. supra de con-

ditio. & demonstr. C. M.
 b Executio. Sequitur Ang. l. d. l. Iulianus. in fi. Paul. in l. sufficit. de condit. ind. bit. sed male dicitur, & in contrarium est veritas, quia decretum reuisionis tendit directè ad suspensionem de praesenti omnium re praesaliam patet ibi, reuideri. & ibi, vt quae erunt legitime approbentur, quod decretum reuisionis & approbationis vel reprobationis non est conditionale, nec in diem, sed purum. Ergo dictarum re praesaliam concessio est de praesenti a tempore dicti decreti reuisionis & non conditionalis. l. iter. in suspensio. Totalis autem cessatio vel approbatio pendet & conditionalis est. & sic concessio de praesenti suspensa nullo modo potest exequi, etiam si offeratur cautio. Sicut si quis diffinitio non tenderet ad suspendendum de praesenti: sed esset mere conditionalis, vt si debitori meo de me, vel legem liberationem, sub conditione si fiat consul, quia tunc interim manet obligatio pura, & potest exequi data tamen conditione. & est materia legis, pecuniam. supra si cert. pet. & ibi ad Decium dixi. C. M.

In l. Nemo ideo.

Argumenta.

- 1 *Non soluere est melius, quam solutum repetere.*
- 2 *Liberare potest quis alium pro eodem soluendo.*

REGVLA CXXX.

Nemo ideo obligatur quia recepturus est ab alio quod praestiterit.

Et eadem regula habetur in l. supra iter. §. apud ferocem. de qua plura. arden. alleg. in glo. melius est enim non soluere, quam solutum repetere. argum. l. fin. C. in quibus caus. in

in ineq. restit. non sit necess. & in l. j. C. quando licet vnicius, que sine iud. se vindic. Et hoc patet etiam ex eo quod quis solucendo pro alio, liberat illum, & contra illum: & rationem habet, l. lucendo. & l. cum pecuniam. supra de neg. gest. & tamen nullus pro alio soluere cogitur.

Et regula ista videtur generaliter procedere: quia in contrariis & limitationibus positis in gloss. alia causa agentis procedebat: vt not. Bart. & Doct. in d. §. apud ferocem.

In l. Factum à iudice.

Argumenta.

- 1 *Iudicis officium excedenti impune non paretur.*
- 2 *Iudex non praesumitur, qui extrajudicialiter procedit.*
- 3 *Iudex quis non dicitur, qui facit quae ad iudicis officium non pertinent.*

REGVLA CXXXI.

Factum à iudice quod ad eius officium non pertinet, ratum non est.

- 1 **N**am quando ¶ iudex officium eius excedit, videtur vt priuatus, & illi non est parendum: vt not. per glo. supra eod. in l. non videntur. §. qui iudis. Et quando iudex procedit abique cause cognitione, dicitur procedere vt priuatus: vt not. C. ad. in clem. j. §. fin. in fin. de cel. b. miss. Et quando iudex extrajudicialiter procedit pro eo non praesumitur. ¶ & ideo spoliatus tali casu, à iudice restituitur. c. conquerente. & ibi Abb. per illum text. in ij. not. de restit. spol. & in not. casu tradit Per. de Ancha. in consil. cclxxix. ad praedicta dubia, in primo dubio, dixi in consil. cxxv. ¶ si enim iudex facit quod ad eius officium non pertinet, non dicitur

factum à iudice, cuius potestas videtur limitata respectu officij iudicis qui dicitur iudex, quasi ius dicēs. c. forus. §. iud. x. de verb. signific. & cum potestas respectu certae qualitatis tribuatur, extra illam qualitatem non valer quod ab eo factum sit: vt plura similia congerit Felin. in c. cum ordinem. de restit. p.

ADDITIO.

- a Iudice. Idem dicitur in reg. ea quae sunt à iudice. isto tit. lib. vj. vbi videas Dylum & Doct.
- b Cause. Adde Hipp. de Marf. singu. cxcv. incip. nemo, & c. an & quando iudicis restitui possit, vide Abb. & ibi Latif. do. Phil. in j. & ij. col. in c. fi. quando de off. deleg. & in consil. clj. incip. maximi pōderis. col. iij. vers. videmus in iudicibus. & adde vnum casum, qd si iudex faciat executionem, parte non citata, quod pars potest appellare: & si iudex non vult admittere appellationem, sed vult exequi, poterit ei restitui de facto. ita Cy. in l. j. C. de iuris & fac. Ign. quem sequitur ibi Latif. in prin. ij. col. H. C.

In l. In contrahenda.

Argumenta.

- 1 **F**actum in contractibus, beneficium, & iudicium, qualem recipiat interpretationem.
- 2 **V**erba dubia qualiter sint in pactis interpretanda.
- 3 **C**onfessio in suorem contentis debet interpretari.
- 4 **I**nterpretatio fieri debet semper vt actus valeat.
- 5 **P**raesumptio legis potius ad confirmandum, quam ad infirmandum adaptari debet.
- 6 **V**erba quando ad improprrium intellectum sint trahenda.

- 7 Princeps quando presumatur vti plenitudine potestatis, & quando non.
- 8 Actus prior in ordine literarum quando presumatur processisse.
- 9 Nomen proprium attendi debet in ordine, an precedat appellativum.
- 10 Relatio tunc fieri non debet, si per eam actus destruat.
- 11 Pater curatorem filio impuberi in testamento dari non potest. Tutor venit quandoque curatoris appellatione.
- 12 Substitutio verbi directis facta a pagano est invalida.
- 13 Extensio fit secundum verborum proprietatem in materia penali.
- 14 Clausula, valeat e modo quo potest, non intelligitur, nisi apponatur.
- 15 Promissio non valet, que fit sine causa.
- 16 Stipulatio quo casu fit inutilis indicanda.
- 17 Interpretatio in duobus actibus non fit in dubio ut uterque valeat.
- 18 Voluntas testatoris in nullo legendenda est.

REGVLA CXXXII.

In contrahenda venditione ambiguum pactum contra venditor interpretandum est. Ambigua autem intentio ita accipienda est, ut res salua actoris sit.

Dvo dicta sunt, & per secundum dictum primum limitari videtur. In primo dicto habetur regula l. veteribus, supra de pactis, & concordat text. in l. Laber scribit, supra de contrahen. l. empt. & eadem regula habetur in c. contra. co. tit. in vj. de

quo aliquid dictum fuit in regula l. semper in obiculis. in fi. supra eod. Et procedit in contractibus prout loquitur: secus est in beneficiis principum: vt not. Bartol. in l. ex facto. col. j. supra de vulg. & pupil.

Item secus est in iudiciis: vt not. per gl. hic per text. in l. si quis intentione. supra de iudi. vbi Bartol. idem dicit post glo. ibi. & hoc intelligitur, nisi in probationibus, quae licet fiant in iudicio. l. quinquaginta. in fi. supra de probat. r. amen in dubio interpretatio contra ipsum probantem fieri debet: quia probatio debet esse concludens. c. in praesentia de probat. & glo. ibi in verbo, dubium. not. Bald. in l. quoties. g. si quis ita. supra de hanc. in si. & late dixi in d. cap. in praesentia. in vlti. not.

Item regula d. l. veteribus. intelligitur quando verba sunt dubia, ex eo quod verbum seu oratio plures habent significationes: secus si esset propria significatio certa: quia ab illa non receditur: vt not. Bart. in l. j. si locati, vbi per illum text. ita declarat d. l. veteribus. & ad hoc vide Imol. in consil. xxj. in casu proximo. col. ij. in vers. nec obstat predictis.

Item dicta regula procedit in contrariis: secus est in confessione quae interpretari debet in fauorem confitentis. ita etiam d. l. veteribus. limitat Paul. de Cast. in consil. cccxj. proximo videndum est. col. fin. in vers. & si dicatur.

Vltimo no. est, quod licet fieri debeat interpretatio contra proferentem, vt hic, & d. l. veteribus. attenditur tamen quod verisimilis est. ita Oldr. dicit in consil. xcvi. ex forma illius statuti, per l. semper in stipul. supra eod.

In secundo dicto habetur, quod in dubio interpretatio debet fieri vti actus valet. ad idem pl. alle. l. quoties. de verb. obl. & ad idem est text. in l. quot

l. quoties in actionibus de reb. dub. facit text. in l. ij. supra de test. milli. & in c. abbate. supra de verb. sig. cum simi. ibi alleg. in gl. in verbo, valere possit. quae inter alia alleg. l. diuus. supra, de vsu & habit. nam per praesumptio legis non adaptatur ad infirmandum: sed potius ad confirmandum quod agitur: vt not. Bald. per illum text. in l. si quis filio. in prin. de leg. j. & ideo vti actus valet, verba etiam improprie accipiuntur. l. si tibi. vbi Bart. supra si cert. per. & in l. stipulatio ista. §. hi qui in prin. de verb. oblig. quae enim quae in proprio significato operari non possunt, ad improprium intellectum trahuntur: vt dicit Ang. in l. si cum ante C. de donat. ante nupt. in l. si tam angusti. per illum text. supra de seruit. cum sim. quae nota sunt, vt dixi in d. l. si tibi.

Et nota quod ista praesumptio validitatis actus, potestior est, & peritales d. aliis praesumptionibus. ita probatur hic, vbi primum dictum, quod dicitur interpretatio contra venditorem, in dubio limitatur a secundo dicto, dummodo res valet. & ad hoc facit, quod quia si et princeps non presumatur vti plenitudine potestatis: vt not. Inn. in ca. inuoluit. de elect. tamen si aliter actus non valeret, praesumeretur vti plenitudine potestatis ad hoc vti actus valet: vt not. Paul. de Ca. in l. ex imperfecto. C. de test. & in consil. cclxxx. in fine praesentis. Alex. in l. quinquam C. de test. mil.

Similiter per licet praesumatur praecessisse actus qui est prior in ordine literarum: vt not. Bart. in l. j. constit. C. col. fin. hoc non habet locum quando actus redderetur nullus: quia ad hoc vti actus valet, praesumitur praecessisse actus qui in ordine literarum posterior est: vt not. Bald. in l. cum in testamento. §. hanc verba. supra de hanc. in si. vbi inquit, quod si in instru-

mento dicatur, quod patet donatum filio, & quod illi emancipauit, non attenditur ordine literarum: praesumitur quod emancipatio prius facta fuerit: & sequitur Inno. post Angel. in d. §. hanc verba. Alex. in l. ij. §. prius. de vulg. in l. diuortio. in prin. §. solut. mar. in l. cu proponas. C. de codic. in cod. lxxxj. lecto. col. iij. lib. iij. & in consil. cxij. super eo dubio. col. ij. lib. v.

Similiter licet constitutur differentia, an precedat nomen proprium vel appellativum, & consideratur istud non est quod praecedat. l. si seruus communis ita stipuletur. in fine, & ibi Bart. de stip. serue. hoc non habet locum si actus redderetur nullus: quia in dubio debet iudicari, quod illud nomen constitutur sit, quod facit valere dispositionem. arg. l. quoties de rebus dub. cu similibus. supra allegatis. ita Bart. in d. l. si communis. col. ij. & in l. si vnus. §. seruus. 3. de pact. Alex. in l. j. in fin. de liber. praet. & dixi in c. quoniam Abbas. de offic. de hanc. vbi primum dictum, quod dicitur interpretatio contra venditorem, in dubio limitatur a secundo dicto, dummodo res valet. & ad hoc facit, quod quia si et princeps non presumatur vti plenitudine potestatis: vt not. Inn. in ca. inuoluit. de elect. tamen si aliter actus non valeret, praesumeretur vti plenitudine potestatis ad hoc vti actus valet: vt not. Paul. de Ca. in l. ex imperfecto. C. de test. & in consil. cclxxx. in fine praesentis. Alex. in l. quinquam C. de test. mil.

Similiter per licet praesumatur praecessisse actus qui est prior in ordine literarum: vt not. Bart. in l. j. constit. C. col. fin. hoc non habet locum quando actus redderetur nullus: quia ad hoc vti actus valet, praesumitur praecessisse actus qui in ordine literarum posterior est: vt not. Bald. in l. cum in testamento. §. hanc verba. supra de hanc. in si. vbi inquit, quod si in instru-

Nec obstat quod saltem largo modo sub nomine curatoris comprehendatur

datur tutor: vt not. pe. gl. in authen. vt qui se res minorum obli. hab. per hib. in princ. in vers. ad curatorem. quia illud procedit in dispositione legis per viam extensionis: secus in dispositione hominis. d. l. tutores. §. j. & ad idem facit rex. in l. verbis ciuilibus. de vulg. & pupil. † vbi substitutio facta verbis directis à pagano post pub. rratem, nō valet, & nō rrahitur ad filie commissum: quia testator noluit secundum proprietatem verborum: & sic in dubio nō receditur à proprietate verborum. l. non aliter. in princ. de leg. iij. l. j. §. is qui nautem. vers. in re igitur dubia. supra de exereit. & non obstant allegat. supra quōd vt actus valeat, verba etiam improprie accipiuntur: quia illa procedunt quando apparet de mente. † secus videtur in dubio. Et secundum istam limitationem restringitur quōd supradictum est, quōd potentior est illa presumpcio quæ facit actum valere: nam hoc intelligitur seruata verborum proprietate: quia ex proprietate verborum voluntas § disponens arguitur. d. l. non aliter.

13 Et videmus † quōd etiam in materia pœnali fit extensio secundū verborum proprietatem. l. cum lege. §. de test. vbi Are. quia videtur cōstare de mente illud quōd ex verborum proprietate colligitur.

Secūda regula intelligitur, quōd actus valeat in dubio eo modo quo agitur: non autē sit interpretatio vt valeat eo modo quo valere potest, quia de illo modo cogitatum non fuit. Et habet locum quōd dicitur: quod potui, nolui: quod volui adimplere, nequiu. l. multum interest. C. si quis alteri vel sibi. & in cap. cum super. de officio deleg.

14 † Et ideo illa clausula, quōd valeat eo modo quo potest, nisi appositā sit, non intelligitur: vt not. Angel. in

confi. ccc. noua testandi seu restn. quendi forma. circa fin. hoc tamen videtur altiore in indaginem postulare, quia in effectu pendet ab illo articulo, si non valet quod ago vt ago, an valeat vt valere possit. de h quo dixi h in d. c. cum super.

Tercio regula limitatur procedere, 15 † quādo in actu concurrunt requisita ad validitatem actus, aliās secus. vnde promissio facta sine causa, non valet. l. ij. §. circa. de doli exceptione. Ita dicit Imol. in l. a Titio. col. pen. de verb. oblig. in vers. nec obstat, si dicitur. Et huius limitationis ratio manifesta videtur, quia actus valere non potest non concurrentibus requisitis: & ita non sumus in dubio, prout regula loquitur, sed in casu claro in quo constat actum non valere.

Quarto limitatur non habere locum, 16 † quādo contra promissorem posset interpretatio fieri quæ esset illi multum onerosa: quia tunc potius stipulatio debet inutilis iudicari: vt not. Fulgo. per illum text. in l. ij. §. si quis in sulam. de eo quod certo loc. & ad hoc etiam facit tex. in l. quod in rerum. §. j. i de leg. j. vbi potius inurile legatum redditur, quam q̄ testator videtur grauare hæredem de redimendo ius suum per mortem testatoris. ad idē text. in l. heredes patrii. C. de lega. in l. si domus. §. fin. de legat. j. & in l. dotalem. supra de testamen. mil.

Quinto regula videtur procedere in 17 vno actu. † Secus est in duobus: quia in dubio non debet interpretatio fieri quōd verque actus valeat. l. si quis ante. de acquir. possess. vbi si quis concludit, & postea rem precario roget, vel econtra, vnus actus valet. & tamen verque valere potuisset, intelligendo quōd ex precario non transferatur possessio. & ita Ias. dicit in d. l. si quis ante. column. iij. in

ij. in liij. not.

Sed certē ratio quæ est in vno actu, vt presumatur pro validitate actus, etiam militat in duobus. Non obstat. in d. l. si quis ante. quia de natura precarij est, quōd possessio transferatur. l. certo. §. j supra de preca. & ideo vbi simpliciter dicitur, de precario, secundum eius naturam intelligitur quōd possessio transferatur. Ex quo resultat quōd verque actus valere non potest. & sic sumus in casu claro, quōd verque actus valere non potest.

18 † Sexto & vltimo regula non habet locum quando ex validitate actus offenderetur voluntas testatoris, vt notat Paul. de Cast. & Alex. in l. verbis ciuilibus. per illum text. ibi, ne fiat contra voluntatem. de vulg. & pupil.

ADDITIO.

a Confidentis. Alex. conf. cxvij. nu. 14. (vbi dixi.) lib. vj. Dec. c. cum venerabilis. nu. 24. de except. confi. cccc. lxxxij. consilio ccccxxxix. C. M.

b Tamen. Andr. Tiraq. repetit. l. si vnquam. in prin. nu. 54. C. de reu. don.

c Valeat. Anch. consil. cxxix. taf. l. j. in prin. supra de eo quod cert. loc. cōf. lxxvij. col. ix. lib. iij. Dec. l. postquam lite. col. iij. C. de pact. l. si donatio. col. ij. C. de collat. l. in testamento. col. v. C. de test. mil. Aymo. consil. l. j. quæ ampliat Lancelot. Decius in l. j. col. ij. supra de iudic. Sed limitat Ias. l. si quis ante. col. iij. de acquir. poss. Dec. c. super eod. col. ij. de offic. deleg. C. M.

d Precariet. Decius cap. quoniam Abb. col. vij. de offic. deleg. consil. lxx. cō. sil. ex l. col. ij. consil. cccxlviij. nu. 17. Fran. Purpur. l. rogasti. §. tibi nu. 48. supra si cer. pe. Lancel. Gall. in l. j. §. si quis ita. col. vj. in fin. de verb. oblig. Alciat. tract. precium. r. gul. iij. præsump. xxxiiij. C. M.

e Actus. Alexan. consil. lxxxj. nu. 7. (vbi

cixi.) lib. iij. Aym. conf. xxxij. C. M. Mente. Et quando verba sunt apta ex proprio saltem largo significato alias non. gl. l. quoties. supra de ver. ob. Aret. l. a Titio. eod. tit. C. M. g Voluntas. Vnde non fit, quando esset contra voluntatem disponētis. Paul. & alij in d. l. verbis ciuilibus. l. iud. Goxadi. cōf. lxxvij. nu. 14. C. M. h Dixi. Et Bar. & post eum Ias. in l. j. si quis ita. col. viij. vers. expedita doctrina. de verb. obli. vbi ponit regul. cum v. limitationibus.

i §. j. Vbi videas Taf.

REGVLA CXXXIII.

In condemnatione personarum quæ in id quod facere possunt, damnantur: non totum quod habent, extorquendum est: sed & ipsarum ratio habenda est ne egeant.

De ista regula dictum est, supra eo. l. d. uis. in fine.

In §. Cūm verbum.

Regumta.

1 Restitutio tantum reddit, quantum lesio abstulit.

2 Restitutus quos recuperet fructus, & quos non.

3 Restitutio qualiter omnia in statu pristino reponere intelligatur.

Cūm verbum restituas, in lege inuenitur: & si non specialiter de fructibus additum est, tamen fructus sunt restituendi.

Et dicit Bart. in l. fin. col. ij. C. de sen. pas. quōd † temper restitutio tantum restituit, quantum id aduersus quod restitutio petitur, abstulit, per illum text. & no. Al. in c. venerabilis. in princ. de offi. deleg. quōd nō dicitur quis restitutus nisi

cōsequatur plenam restitutionem. & est tex. in l. videamus. la. ij. §. in Fauiana. in verb. nam prator. de v. tur. vbi dicitur, quod verbum restitutus, plenā habet restitutionem vt etiā fructus^a restituantur, cum simil. al. leg. in glos. hic. & ad idem text. in l. eum prator. de ver. sig. not. per glo. in c. quamuis. de rescript. in gl. magna. in princ. & in l. Attilianus. in gl. fin. de ferui. rustic. præd. in c. j. de restit. in integ. in vj. in verb. beneficium. que allegat bonum text. in l. quod si minor §. restitutio. de min. & tradit Ant. de Bur. consil. xix. quia hic agitur. col. j. And. Sicul. in consil. ix. colum. penult. lib. j. Ange. consil. cclxxvii. viso themare. col. iij.

Et per istum text. dum loquitur de fructibus, & in d. l. videamus. §. in Fauiana. videtur confundi vna communis cōclusio, quæ habet, quod restitutus nunquā videtur recuperare fructus bonorum perceptos à fisco, in bonis etiam non alienatis: vt not. Ang. in l. Gallus. §. & quid si tantum. b. col. fin. de lib. & posthu. per text. in auth. idem est de Nestorianis. C. de hæret. & idē Ang. dicit, authent. de hæret. & fal. in princip. col. ij. versic. Item nec ratione fructuum. & idem concludit Bul. in c. domino guerrā. col. pe. versic. ego quero. in tit. hic finitur lex Corad. cum simil. vt tradit Alex. in d. §. & quid si tantum. col. antepenul. versic. prædictis adde.

Certē ista conclusio videtur contra istum text. & contra iura præall. g. quod ita tenet Nellus in tract. banitorum. in vij. q. q. in prima parte certij temporis. & respondet ad c. x. in d. auth. idem est. Primo, quod nō loquitur in restitutione. Sed hoc si l. sum. vt patet ibi, restitutum a quo dē. Secundo, recedē. & melius, quod loquitur in d. d. oblatione limit. riuā, & non largā & sim. l. i. quā dicit,

loquitur in restitutione limitata absque fructibus: quia ita disponitur ibi vltius procedendo, & videtur speciale in illo casu contra illos qui à fide recesserunt.

Et quod dictum de restitutione quæ reponit omnia in pristinum statū, limitatur quod non habere locum in præiudicium tertij. c. quamuis. de rescript. in vj. not. per glo. in d. l. Gallus. §. & quid si tantum. de lib. & posthu. de quo ibi Alex. in char. f. & Felin. in c. inter quatuor. col. pen. & si. de maio. & obe.

ADDITIO.

a Fructus, hoc verum, quando fit restitutio ex debito seu per viam iustitiae, scilicet si per viam gratiæ, vt l. i. de Fortun. Gar. d. l. Gallus. §. & quid si tantum. col. xvij. C. M.

b Quid si tantum. Vbi videas Ias. col. xij. versic. vnum tamen diligenter, &c. vbi dicit, quod restitutus ad bona nullo casu de mundo recuperat fructus perceptos ex bonis etiā non alienatis, siue à quocunque alio. & hanc etiam dicit communem opin. finaliter tamen dicit, quod in consulendo & iudicando non recederet ab opi. quam tenet d. Phil. & Nellus in tract. Bonni. hic allegat, hanc etiam tenet subtilis do. meus dominus Caro. Ruin. in repet. d. §. & quid si tantum. col. lxxij. versic. subd. iam Alex. hic. & Io. Crocus de Monteter rato, in repet. d. §. col. xxxix. versic. quæ. rto limita. de qua vid. etiam Franc. de Curr. in consil. lincip. memoriæ recolendæ. col. antep. versic. ex quibus omnibus, &c. vsque in fin. consilij. H. C.

In §. Vnicuique mora.

Argumenta.

- 1 Mora sua cuique est nociua.
- 2 Mora vnus ex reis promittendi, non

non nocet alteri.

3 Mora principalis nocet fideiussori & nu. j. & 6.

4 Mora filij, in actione de peculio nocet patri.

Vnicuique sua mora nocet, quod & in duobus reis promittendi obseruatur.

1 Sic ergo vnicuique mora sua sibi nocet, & non alteri: hoc etiam habet locum in duobus reis promittendi. quia mora vnus alteri non nocet. l. mora. §. fin. de v. tur. & hoc intelligitur nisi essent socij. l. pe. supra de duo. reis. & not. per gl. hic. & tradit Bart. in l. ex duobus. in xy. q. de duobus reis. Sed ista solutio diuinat: quia in d. l. pen. de socio nihil dicitur, vt Arer. ibi dicit. & vltius facit, quia text. ibi loquitur in duobus reis p. omittendi, ergo non videtur loqui in sociis, quia tunc vt socius alter pro alio esset obligatus, & non reus pro reo, de quo text. ibi

- 2 loquitur. & ideo dicendum est, quod mora vnus ex reis promittendi, non nocet alteri, vt hic. Secus est in alio facto^a affirmatiuo, prout loquitur tex. in d. l. pen. Et gl. ibi ita secundum Placen. distinguit, & bene. Non ob. quod gl. ibi in contrarium addit. l. fin. C. de duo. reis. quia loquitur ad interruptendā præscriptionem, & non habet locum quo ad alios effectus moræ: vt Bart. distinguit in d. l. ex duobus. in xj. quest. Et sic regul. ista indistincte procedit, quod mora vnus alteri non nocet etiā in reis promittendi.
- 3 Fallit in fideiussore, quod cui mora principalis nocet. b. l. mora. de ver. obl. & hoc intelligitur in fideiussore dato ante moram vel post moram. gl. in l. quoties in dies. de verb. obl. no. Bart. in l. vinum. circa. j. col. supra si cent. per. & Alexand. in d. l.

quoties. in fin.

4 Sic etiam quod mora filij nocet patri in actione de peculio. l. cum filius. de verb. obl. Et quod dictum est de fideiussore, verum est quo ad perpetuandam obligationem, prout iura supradicta loquuntur. quod Secus est quo ad augendum obligationem: quia mora principalis non auget obligationem fideiussoris. l. j. & ibi no. supra de in litem iur. not. per gl. in l. siue in duplum, supra qui satis. cog. & facit text. in l. si supra de fideiuss. & tradit Ro. in consil. cclxx. pro decisione. in fin. & hoc intelligitur, nisi quod fideiussor in omnem casum se obligaret. l. quæro. vbi Bart. supra locati.

ADDITIO.

a Facto. Idem Bart. Alex. in l. iij. §. Cato & ibi Ias. nu. 13. & ibi Lunc. Galian. eius discipulus. col. xv. versic. tertia sit conclusio. Bascolet. in arbo. diuid. & indiuid. char. 27. Sed omnes errant dicendo quod non est differentia an sint socij vel non nec inter facere vel non facere. sed quod tam mora, quam factus vnus alij nocet ad conseruandam vel purificandam obligationem, non autem ad agendum in vim solidus moræ vel delicti, vt plenius dixi in nouis intellect. C. M.

b Nocet item mora tutoris nocet pupillo. l. si ex legati causa. supra de ver. obl. quod intellige quo ad periculum interitus speciei debite, secundum Doct. ibi.

In §. Dolo facit.

Argumenta.

- 1 Dolo dicitur, qui petit quod restituere tenetur.
- 2 Restitutio cum debet incontinenti fieri, in dolo est qui petit.
- 3 Exceptio, dolo facit, an possit

in possessoris opponi.

Dolo facit qui petit quod restituitur est.

E A teni regula habetur in regula l. dolo facit, in vj. vbi gl. ponit exemplum in usufructo ad idem text. in l. dolo facit, de except. dol. vbi eum declarat.

- 1 Et reg. procedit, si restitutio debet fieri ei a quo petitur: secus si alij. l. si fecer. §. Lucius. §. sol. matr. vbi Bart. no. per gl. hic. & in d. reg. dolo facit. Et hoc intelligitur, nisi ille alius deberet restituere petenti: quia tunc regula etiam procedit. l. si donaturus. §. j. vbi Bart. per illum text. de condi. ob. caus. Item regula intelligitur quando restitutio debet fieri incontinenti: secus si ex interu. llo. l. fin. ver. idem questit. supra vt leg. no. vbi Bart. R. consuetud. pro dist. u. tienda. col. pe. & latius tradit Bar. in d. l. si fecer. §. Lucius. vbi latius insinuat. Item regula non procedit in possess. rtiis: vt no. per gl. hic. & in d. regula. dolo facit. & facit text. in l. j. §. rediguntur. Et quorum leg. & tradit Paul. de Cast. in d. §. Lucius. post Bar. vide conclusiones octo quas in materia istius regulæ tradit Angel. Aret. in tit. de except. char. pen. ver. quæro an & quando potest opponi illa exceptio, dolo facit, &c.

In l. Qui potest.

Argumenta.

- 1 Impeditus non dicitur, qui impedimentum remouere potest.
- 2 In titutus sub potestatiua conditione non potest repudiare.
- 3 Impeditus excusatur, qui impedimentum tollere non potuit.

REGVLA CXXXIII.

Qui potest facere vt possit conditioni parere, iam

2 posse videtur.

Vtraque exemplificari potest in c. si de elect. vbi tempus statutum à iure ad eligendum, currit illis qui prohibiti erant eligere abq. licentia superioris, quia in mora suauit non petendo licentiam quam de facili impetrare potuissent. & ratione ibi Abb. addit per istam regulam qui potest. Et idem not. Bart. per illum text. in l. se. & si per. ratorum. §. j. ver. si. sed nec ad eos. §. ex quib. caus. maior. † dicens, quod non dicitur impediri ille qui de facili potest remouere impedimentum. & idē Bal. per illum text. in l. quibus diebus. in princ. de condi. & demon. vbi vide Paul. de Cast. vbi etiam alleg. text. in l. iij. §. quid ergo. supra de contrar. iud. tut. vbi Bal. alleg. concor. text. in d. c. fin. de elect.

Et regula ista videtur habere locum quando astringitur ad aliquid faciendum, prout loquitur text. in d. c. si. aliās si non astringitur, secus videtur: & ita videtur procedere limitatio gloss. per legē, is qui hæres. §. j. de acqui. hæc. vbi † institutus sub conditione potestatiua non potest repudiare: quia ante implementum conditionis non dicitur delata: poterat tamen facere quoddam fuisse delata, quia in potestate sua erat conditionem implere: & tamen talis potestas ibi non consideratur: quia non erat astrictus ad actum: de quo ibi agitur, cum actus esset voluntatis, vel ibi agitur de implemento conditionis in potestate, pro actu accipitur. l. iij. §. sed & si sic. de sta. lib. Secundo regula intelligitur quando impedimentum de facili remoueri potest, prout iura supra alleg. loquuntur. Secus si esset difficile remouere impedimentum: quia tunc excusatur, si fecit quod potuit. l. qui commatus. & ibi Bart. de re milit. & quia reputatur impossibile, quod

quoddam enim maxima difficultate fieri potest. l. apud Iulianū. §. fin. de leg. l.

ADDITIO.

- 2 Videtur. Alex. consil. cccxliij. lib. vj. consil. xlix. nu. §. lib. iij. vbi dixi. facit Gale. (quæ vide si vacat animi causa.) lib. iij. de motu iusto. vbi eas omnes actiones voluntarias esse, et fieri, quæ iudicio rationis impediri, vel induci possunt, etiam si quandoque inconueniēter fiant.

In §. Quod quis Arg.

- 1 Repudiare potest, q. Et acquirere.
- 2 Hereditas repudiari non potest conditione pendente.
- 3 Repudiare non statim poteris, qui adire potuit.

Quod quis, si velit, habere non potest: id repudiare non potest.

- 1 Et contra, † is potest repudiare, qui etiam acquirere potest. l. is potest. de acqui. hæred. repudiatio enim est, quædam priuatio quæ præsupponit habitum. l. manumissiones. §. de iust. & iur. c. ad dissol. uendum. de disp. impub. & ideo qui non potest adire, non videtur nolle adire. l. nolle adire. de acqui. hæc. & facit supra eod. in reg. l. eius est velle. & quæ ibi dicta sunt. † Et ideo pendente conditione hereditas repudiari non potest. l. is qui hæres. §. j. de acqui. hæred. & idem in legato conditionali: quia ante conditionem repudiari non potest. l. si ita scriptum. §. si sub c. n. lione. de leg. ij. Et cū talis repudiatio sit nulla, non impedit quominus postea purificata conditione hereditas adiri possit ab eo qui repudiavit. l. h. g. m. ne legato. de optio. leg. not. per gl. in l. is qui. §. si. in glot. fin. de acqui. hæred. Bart. in l. is qui hæres. in fin. de acqui. hæred.

Et regula ista negatiua videtur sem

per procedere: quoddam non potest repudiare, qui non potest adire. Sed affirmatiua, non ita indistincte procedit. † quia non omnis qui adire potest, repudiare potest: vt tradit Bart. in l. is potest, vbi videndum.

In l. In omnibus officiis.

Argumenta.

- 1 Serui nec iudices esse, nec alijs civi libus officijs fungi possunt.
- 2 Seruus neq. tutor, arbiter, aut testis esse potest, neque etia executor.
- 3 Seruus, miles non potest esse, nec absens causa Reipublicæ.
- 4 Seruus non potest esse sabellio, licet procurator esse possit.
- 5 Seruus omnia potest, qui liber ab omnibus esse creditur.
- 6 Testamentū valet vbi testes erant serui, qui credebantur liberi.
- 7 Seruus an possit esse iudex de consensu partium.

REGVLA CXXXV.

In omnibus officiis que fieri per liberas personas leges desiderant, seruus interuenire non potest.

Et ad istam regulam vide dicta supra in l. qui d. atinet. & in l. personam. §. eod. Et ad istam regulam facit text. in l. cum prætor. §. fin. §. de iudic. vbi dicitur, quoddam serui iudicibus officijs non funguntur, ideo iudices esse non possunt, vt ibi dicitur: & seruus non habet cōmunionem iuris civilis in totis, nec edicti prætoris. l. qui testamentum. §. seruus. de testam. vbi dicitur in mol. de not. quia ius prætorium est fundatum in naturali æquitate. & adde l. j. de iure deliberand. vbi dicitur, quoddam serui apud prætorum pro nullo habentur.

- 1 Et † seruus non potest esse executor.

tor. Bal. quod non, in l. id quod pau- peribus. col. ij. q. j. c. de episc. & cle- ric. id tenet Card. in clemen. j. xvij. de testamen.

Similiter non potest seruus effertor, ar- biter, neque testis: vt in gl. dicitur.

3 Et p̄ adde quod non potest esse mi- ses. l. pen. §. si. C. qui nul. nō postem- pore tamen Hannibalis legitur, q̄ post bellum Cannense permillum fuit propter penuriam hominū, q̄ serui militarent: vt refert Luc. de Penna, in l. pen. C. qui milit. nō poss.

Similiter adde, quod seruus nō potest esse absens causa reipublice. in l. si. infra eodem.

4 Similiter p̄ seruus nō potest esse ta- bellio. C. de tabel. lib. x. in l. genera- li. priuatam tamen scripturam ser- uis facere non prohibetur. l. seruus. supra de testamen.

Et eodem modo seruus nō prohibetur esse procurator. l. seruum quoque. §. j. versic. ex contrario. de procur. & in arbitratorem potest seruus com- promitte. e. vt not. Bart. in l. licet §. seruus. ff. de pecul. licet secus sit in arbitrum: vt not. glo. hic.

Et omnia que prohibita sunt seruis, vt supra dictū est, limitari debent, nisi

5 p̄ communis error interuenerit: vt not. per glo. in d. l. si. §. eo. per l. Bar- batus Philip. §. de offic. prator. vbi seruus qui cōmuni opinione repu- tabatur liber praturam gessit. & in

6 l. j. C. de test. amen. vbi p̄ valertesta- mentum in quo erāt testes serui qui communi omnium consensu liberi reputabantur, vide que dixi in c. ci- uilitatis, de test. ript. p̄ n̄ seruus ha- bilitari possit tacito cōsensu patris, vt iudex esse possit: vide ibi q̄ dixi.

7

Non debeat melioris con- ditionis esse, quā autor meus a quo ius in me transit.

Vnde dicitur §. eo. in l. aliuu et ven- dere. in §. absurdū est, ad idem

infra in l. qui in ius. & in l. nemo plus. infra eod.

In l. Non est singulis. Arg.

1 **Ius sibi dicere nemini permittitur.**

2 **Ius sibi dicere pot quis decē casib⁹.**

3 **Tumultus occasio sollicitē rescandā est.**

Crimen lese maiestatis propter se- ditionē committitur.

REGVLA CXXXVI.

Non est singulis cōceden- dū quod per magistratū publicē fieri possit: nec occasio sit maioris tumultus faciendi.

1 **E**xemplificatur secundum gloss.

2 **E**t non debet permitti alicui, q̄ eius p̄ propria autoritate ius sibi di- cat, & est tex. in l. extra. §. quod met. caus. in l. si quis in tantā C. vnde vi. & in l. nullus. C. de iudicis. in c. j. §. incip. si quis verō, de pac. iur. iur. & Bald. ibi not. plures casus in quibus ista reg. nō procedit. & idem tradit

3 **Bart. in l. generali. C. de decur. lib. x.** vbi Bart. ponit decem casus in quibus p̄ quis potest propria autoritate ius sibi dicere. & adde glo. in c. ius gentium. j. dist. que dicit, q̄ quis potest rem suā propria autoritate accipere, quā aliter per iudicem il- lum consequi nō potest. id. l. si. in d. l. nullus. & est dictum in c. olim. el. j. de restit. spol. circa fin. & Abb. in col. fin. & Bart. in l. si alius. §. bellissimē. §. quod vi aut clam. cum similib. vt tradit Alex. in l. j. §. qui iudicari. de re iud. & in not. casu tradit Alex. in consil. cxxxv. circa pri- mū dubium lib. j. vbi materiam late

4 **profecquitur, & in eodem casu cō- uulit Barth. Veron. in consil. xvj. ma- gnifice ac generose prator, de mul- liere que accepit propria autoritate eius salarium. & in eodem casu tradit idē Barth. Veron. in consil. j. vifa**

5

6

7

vifa querela, quando quis eius do- mū propria autoritate intrare pos- sit. Et secundum reg. cōsultuit Alex. in cōs. lxxiiij. vifa facti narratione. col. j. lib. ij. Et limitatur, vt per Alex. in cōs. lxxiiij. & si celebratimē. col. fin. lib. ij. & in alio casu not. Ioan. de Imol. consil. xvj. vifo casu. Et li- mita, vt per Abb. post alios in ca. j. col. ij. de dolo & contum. a.

1 **Et not. rex p̄ occasio tumultus re- moueri debet, & facit rex. in l. pen. §. de sicar. l. si ibi nisi forte tumultus aliter sedari non possit. facit rex. in §. j. ver. de emde. de mand. princ. quia propter seditionem & tumultū quis incidit in crimen lese maiest. l. j. in fin. §. ad leg. Jul. maiest. Et de pœna**

2 **seditionis & tumultus. not. Aug. in l. iij. C. de seditio. habetur in l. si quis aliquid. §. autores seditionis & tu- multus. §. de j. cenis. Et enim seditio concitando plebem: & dicitur seditio, quasi seorsum itio: quia in diuer- sum vadunt, & alios trahunt: vt no- Domin. post Archid. & Io. And. in c. decet. col. ij. ver. quæro qualiter sit: seditio, de immuni. eccles. in vj. not. Archid. in c. seditionis xlvj. dist.**

3 **ADDITIONO.**

4 **Seditionis. Nicol. Boët. in tract. de sedit. vide Dec. consil. cc. lvi. C. M. In finita estimatio est liber- & necessitudinis.**

5 **D**e libertate supra dictum fuit in l. libertas. §. eo. Necessitudo hic accipitur pro coniunctione sangui- nis: vt est text. in l. si. §. de iust. & iur. in l. infidei commissi. §. cum Polli- dius de vsur. in l. si filium. C. de lib. caus. & instit. ad Tertul. in princ.

6 **In l. Qui in ius. Arg.**

1 **Successor, etiam singularis, iure vti debet prædecessoris.**

2 **Privilegium quod loco conceditur, in loci successorem transfertur.**

3

4

3 **Obligatio personalis non sequitur singularem successorem.**

REGVLA CXXXVII.

Qui in ius dominiūve alterius succedit, iure eius vti debet.

1 **F**acit quod supra dictū est, in l. nemo plus. & in l. heredem §. eo.

2 **Et videtur hæc regula loqui etiam in successore particulari & singula- ri: quia loquitur de illo qui succe- dit in ius vel dominiū alterius: & exemplificari potest ista regula in l. si aqueductus. ff. de contrahend. emptio. vbi seruitus aque ducendæ quæ debetur prædio, transit in em- ptorē prædicti. & in l. forma. §. quan- quam. de censu. vbi immunitas loco concessa ad successorem loci porri- gitur. & facit text. in l. j. §. permitti- tur. versic. placet. de aqua quodid. & alii. & not. Bald. in l. omnia. in prin-**

3 **C. de episc. & cler. vbi concludit, q̄ privilegium datum loco tranfit in successorem loci. & facit quod no- per glo. ff. in c. bona. el. ij. de postul. prælat. cum similib. vt dixi in consil. lxxviiij. & vide dicta supra, in reg. in omnibus. §. eod. & ad regulam his vide text. in l. qui fundū. la. ij. §. eum qui §. de contrahen. empt.**

4 **Et hoc quod dictum est, procedit in iure reali, prout text. sequitur. Secus**

5 **test in iure personali, vel in obli- gatione personali, quæ nō sequitur singularem successorem. l. ij. §. si hæ- res percepto fundo. ff. ad Trebel. vbi Bart. l. fin. §. fin. ff. de contrahen. empt. l. si. C. de hæred. act. l. quis alieni. C. de donatio. quod limitatur, vt tradit Alexan. in d. §. si hæres,**

6 **Et quod dicitur de singulari successore procedit: quia verba legis hoc ostendunt, dum loquitur reg. de iure vel dominiū aliis verō quod di- citur de successore simpliciter, de**

7

8

9

vniversi intelligitur. L. quodam. §. nihil. ff. de edeu. limitando & declarando. vt per Alex. & Mod. ibi.

ADDITIONO.

2 Facit. & quod not. Dy. in reg. si quis iuceat. isto tit. lib. vj.

In §. Nemo videtur.

Argumenta.

- 1 Ignorantia iuris excusat a dolo.
- 2 Dolus dicitur, qui quid lege facit resistere.
- 3 Iuris peritus non excusatur a dolo per ignorantiam iuris.
- 4 Ignorantia excusatur, superueniente scientia non excusatur.

Nemo videtur dolo facere, qui ignorat causam cur non debeat petere.

Vnde dicitur supra, in reg. l. qui in alterius. §. eo. Et regula ista etiam videtur habere locum in illo qui ignoraret causam per ignorantiam iuris: quia etiam ignorantia iuris excusat a dolo. l. sed & si lege. §. scire. §. de petit. h. xed. vbi dicitur, dolo caret, licet in iure errauerit. & ad idem text. in l. si quis in graui. §. si quis ignorans. vers. & si sciens. §. ad Sillan. & ad idem text. in l. si quis id quod. vers. doli. de iurisd. om. iudic. vbi Alexan. & ad text. in tit. vi bon. rapt. in §. qui. tamen. vbi Ang. Arer.

1 Et hoc intelligitur, nisi lex prohibeat & resistat, quia tunc videtur in dolo. l. quemadmodum. C. de agric. & censu. lib. xj. & in reg. qui contra iura. de regul. iur. in vj. & ita Bart. concludit in d. §. scire. cum similib. vt tradit Felsu. in c. de quarta. de prescript. col. x. vers. tertia restrictio.

Et quod dictum est de errore iuris qui excusatur a dolo, limita, vt tradit Alex. in l. si quis id quod. de iurisd. om. iudic. vbi inquit, hoc non

procedere in iure perito. l. ij. vbi Ang. supra quod quique iur. Similiter regula procedit in dolo verossecus est in dolo praesumpto, vt no. Bart. per illum text. in d. l. diuus Claudius. §. de falsis. & not. Dy. in regul. iuris ignorantia. eod. tit. in vj. col. ij. & adde q. excoisur durante ignorantia. Secus si superueniat scientia quia si sepeuerat, non excusatur. l. cu ancillu. C. de incestu. vbi Bal.

ADDITIONO.

2 Perito. Ange. l. §. pueritiam. de postul. Rom. consil. cccxxx. in fin. vide Decl. l. ij. col. j. in fi. §. quod quisque iuris. C. M.

In l. Cum principalis.

Argumenta.

- 1 Accessorium sequitur naturam sui principalis. Et nu. 3.
- 2 Accessorium rescinditur rescisso principali.
- 4 Contractu principali existente inutili, valet confessio contenta in illo.

REGVLA CXXXVIII.

Cum principalis causa non consistit, plerunque nec ea quidem quae sequuntur, locum habent.

Commoda text. in l. nihil dolo. in §. cum principalis. §. et & hinc sumpta est regul. accessorium. col. i. tit. in vj. §. facit text. in §. liberis. insit. de vulg. & pupil. cum similib. alleg. hic in glos. & in d. reg. accessorium. ad idem text. in §. seruus. insit. de leg. in l. ij. ff. de pecul. leg. facit text. in l. Lucius. §. qui portior. in pignor. in l. Aurelius. §. legatus. de lib. leg. in l. non dubium. C. de legi.

2 Et ideo rescisso principali, rescissum videtur accessorium: vt no. per glos. in l. si quis id quod. §. si patronum. §. si quid in fraud. patron. Et si non tenet

tenet contraus principalis, nec praerogatum valet, quod eo accessorie continetur: vt not. Bald. in l. ex testamento. C. de fideicommiss. Alex. in consilio lxxxj. lecto & discusso. col. iij. lib. ij. & not. Bart. in l. nemo potest. col. ij. de leg. j. Rom. in consilio cexlvj. clarissime accessorie. & idem Roma. in consil. xv. viso com. promisso. in ij. dubio. cum similib. quae not. sunt.

Et quandoque tamen regula ista non procedit: vt innuit text. h. o. dum dicit, plerunque: nam regula intelligitur tunc vbi est eadem ratio: secus si diuerfa, vt not. Bart. in l. ita stipulatus. in xj. opposi. de verb. oblig. & Bal. in l. non dubium. in xliij. opposi. §. C. de leg. Alex. consil. lxxj. circa primu. col. pen. lib. j. & hoc modo procedit text. allega. glos. hic, in l. & si is. de praed. minor. & in l. stipulatio ista. §. alteri. de verbor. oblig.

Et hoc modo adaptari potest, quod not. Bartol. in l. erit conditio. §. si nummos. ff. si cert. petat. vbi voluit, quod si licet contractus principalis sit inutilis, confessio tamen valet quae in tali contractu continetur. idem Bart. in l. si ita stipulatus. in §. Chrysogonus. de verb. oblig. cum similib. vt tradit ibi. Alex. col. viij. n. si stipulatio inutilis interponatur super alio contractu alias de se valido, inuita stipulatio non impedit otium actionem ex illo contractu de se veli, vt not. Bart. in l. j. §. si quis ita. de verb. obliga. cum similib. vt tradit ibi Alex. tunc enim si non valet quod ago vt ago, valet vt valere potest, l. certi conditio. §. quoniam. §. si cert. pet. & d. §. Chrysogonus. bonus text. in l. si stipuler. §. h. de verbor. oblig. nam tali casu contractus qui a se ipso valere poterat, non videtur accessorius: vel est eadem ratio quod videtur: quia stipulatio fuit interposita ad maiorem confirmationem:

unde si non valet, non impedit otium actionem. arg. l. ij. de testa. mil. & eodem modo dicitur quod vitiatum expressio non vitiatum tacitum, quando non est eadem ratio: vt not. Bart. in l. fideiussor. in princ. de legat. j. & not. Bald. in l. si tibi. §. de pignore. §. de pact. & dixi in d. §. si nummos. in dictis casibus ille contractus, licet videatur accessorius, eius validitas non pedit a principali, qui a se ipso valet. Secus est in terminis regularum: quia validitas accessorij pendet a principali: vt colligitur ibi, nec ea quae sequuntur.

ADDITIONO.

In vj. Vbi videtur Doct. & satis remissum. per add. Dy. vltra quae vide latere Iusto. in l. j. C. de iudic. & in l. huiusmodi. §. legatum. de leg. j. per Hippopol. de Marfil. in. xvij. & sing. clxxv. Alex. in c. si litatus. xxxj. dist. & in c. qui sacri §. dist. & quod not. tradit Soc. in consil. xlij. incip. in praesenti consulta. col. vj. in liij. vol. vbi per totu. consilium tractat mat. l. lucius. hic alleg. & do. Phil. in c. praeterea. de offic. deleg. col. vj. vers. in gl. fin. in prin. & in c. prudentia. §. non verdo. ij. col. vers. in gl. in vert. principali. & eundem in c. ex. xvij. in liij. col. vers. ij. securus diligenter. & Baria. q. xvij. An in repe. ca. accessorium. isto tit. lib. vj. Hier. Curch.

REGVLA CXXXIX.

In obsequia voluntate manumitteris fauere est libertati.

De ista regul. supra dictum est, in l. quoniam. eo. tit. & in l. prox. §. si. de his qui in testam. delent.

REGVLA CXL.

Quod iussu alterius soluitur, pro eo est quasi ipse soluit, vel ipsi solutum esset. Vnde dicta supra eo. in reg. l. Is damnus dat.

In l. Si nemo. Argum.

- 1 Relicta in testamento confirmari possunt per aditionem coactam.
- 2 Hereditas si pro adita habeatur, omnia in testamento relicta debentur.
- 3 Legata ad pias causas an debeantur hereditate non adita.
- 4 Testator disponere potest, legata debentur hereditate non adita.

REGVLA CXLII.

SI nemo subiit hereditate, Somne ius in testamento soluitur.

Adde text. in l. si nemo. la. j. §. de testa. tur. & in l. eam quam. C. de fideicom. in l. sed & si plures. §. si ex asse. vers. nec enim. §. de vulg. & pup. Ampliatur etiam in libertate vt per Bar. in l. j. in pen. charta. in vers. quanto quæro. C. de sacrosan. ecclesi. Et sufficit quodd ab vno ex pluribus adita sit. d. l. nemo. cum sim. l. vt per glo. hic. & no. Ang. in d. §. ex asse. vbi etiam alleg. text. in l. apud Iuliam. §. idem Iulianus. ad Treb. † Et ibi Alex. dicit, quodd relicta in testamento confirmantur ita per aditione coactam sicut per voluntarium. Alleg. etiam text. in l. nam quod. §. si quis compulsus. ad Treb.

2 Et regula ista limitatur primo, nisi hereditas pro adita habeatur, in d. si quis omni causa testata. quia tunc omnia debentur l. j. §. planè. supra de vulg. & not. Bar. in l. j. §. fin. §. de vulg. Secundo reg. fallit in milite. l. miles ita hæredes §. si. §. de testa. mil.

Tertio quando habeatur pro adita propter existentiam sui hæredis. l. si filius qui patri. supra de vulg. & ita not. Imol. in dicto §. ex asse.

Quarto adde quodd regula non habet locum † in legatis ad pias cau-

sas, vt not. Bart. in l. j. C. de sacrosan. eccles. char. pe. in vers. quanto quæro. de quo not. Bal. in consil. cclxxxvij. dicta mulier in fil. lib. iij. & in consil. xx. super primo lib. v. & consil. xxxix. visio testamento. col. ij. eodem libro v. Rom. i. de consil. ccccxvij. in terminis proposita questione. & in consil. cccxxij. in casu consultationis. 10. de Anan. in consil. xxvij. vbi col. pen. Aret. in consil. lxxij. diligenter. col. pen. & in l. si filius qui patri. colum. j. de vulg. & pupil. post Imol. ibi And. Sicul. consil. viij. scribitur. col. vij. vers. circa istam hereditationem. lib. j. aliquid. Alex. consil. iij. vendetur. lib. ij. col. vi.

4 Quinto testator potest disponere quod legata debeantur hereditate non adita. Alex. in l. nemo potest. col. ij. in vers. & ista faciunt ad questionem. vbi tamen distinguit post alios quos ibi refert. de legat. j.

ADDITIONE.

1 Soluitur. etiam si sit ad pias causas. Alex. consil. cix. num. §. lib. ij. vbi dixit Nic. Boër. deci. Burdega. xij. nu. 4. tamen hæc regula non procedit in patria consuetudinaria, vt dixi in consuetu. Paris §. cxx. adhuc in terminis iuris vix procedit propter clausulas codicillares vel similes quæ solent apponi vt fere superuacue sit duodecim limitationes, quas ad hanc regulam tradidit. in l. eam quæ nu. 20. C. de fideic. C. M.

2 Pias causas. Vide l. in l. eam quæ. C. de si leicom. xj. vers. item confidera. vbi dicit communem opi. canon. & legistarum esse contra Bart. in d. l. j. C. de sac. faust. eccle. imò quæ etiam relicta ad pias causas non debentur hereditate nõ adita. quæ tamen opin. limitatur vt ibi per eum. idem tenet etiam Laf. in d. l. j. in j. lectur. col. vj. vers. extra. glo. & in ij. lect. col. si. vers. vlt. in quantum, & de qua quæst. videas latissime, & melius

in melius quam alibi, Barb. in rubric. extra de test. col. lvij. vers. nunc ad vicinam questionem. vbi etiam ponit xxj. limitat. ad regulam nostram. & in l. fin. incipit discutere questio nem istam an legata ad pias causas &c. Hier. Cuch.

REGVLA CXLII.

QVOD nullius esse potest, quid vt alicuius fieret nulla obligatio valer effecere.

Videbimus statim in l. impossibiliam, infra eodem.

In l. Et si nihil. Argumenta.

- 1 Sententia solemniter lata, nihil in ea est immutandum.
- 2 Iudex non debet exequi sententiã, si de innocentia constet.
- 3 Exceptio innocentia nunquã censetur exclusa.
- 4 Contumax innocens non debet condemnari.
- 5 Innocentia existente notoria, non est necessarius superioris consilium.
- 6 Delinquens non deliberatur, si pœna innocenti infigatur.

REGVLA CXLIII.

ET si nihil facile mutandũ est ex solennibus: tamen vbi æquitas euidens exposcit, subueniendum est.

Concordat. & exemplum habetur in l. pen. supra de in integr. resti. vbi not. Ang. quodd licet † post larum sententiam solemniter nihil sit in ea mutandũ, sed illi in hærendum vt verba sonant. l. iudex postquam. de re iudi. tamen propter euidenter æquitatem succurrendũ est ei qui sententiam passus est contra

se. vnde dicit ipse, succurritur capitaliter condemnato contra veritatem: quia iudex debet ab executione abstinere, & imperatori referre. l. j. §. si. de questionib. & Bar. 2 Ibi in vers. item nota, dicit succurrendum ad dominos qui non recognoscunt superiores. & ad hoc est bonus text. in l. diui fratres. §. de pœnis. & ad idem text. in c. j. de purg. vulg. & ibi Abb. circa fin. & not. Bald. in l. j. col. fin. C. de confess. † quodd iudex etiam post confessione & condemnationem si liquet de innocentia, non debet executionem facere in pœna corporali. alleg. Inaoc. in d. c. ij. Et ista exceptio innocentie nunquam exclusiua videtur vt dicit Bald. in l. additios. col. ij. C. de episc. audiend. quodd nunquam iudex debet exequi sententiã capitali. sibi videt illam esse iniustã. Alex. & Inn. in c. pastoralis. §. quia verò. de off. dele. Et † propter hoc exceptio innocentie nunquã exclusiua videtur: vt not. Bald. in l. eda. c. de eden. col. pen. ver. ex tubus autem. quia est eum de iure natural. & sequitur Ioan. de Anan. in c. si auctus. in fi. de hæret. & in cõsil. lxx. vlt. inquisitione. cum sim. l. vt tradit Alex. in consil. cxxij. visio themate. col. ij. lib. v.

Et propter innocentiam probatam, admittuntur testes in hiles vt no. Specul. tit. de acquisi. §. j. vers. sed nunquid. Ioan. de Anan. sequitur in d. consil. lxx. Alexan. consil. xxxij. an madueris. colum. penult. lib. ij.

Et propter innocentiam dicit Bart. in l. abentem. supra de pœnis. col. fin. 4 † quodd licet contum. x habetur pro confessio: tamen l. iudex cui constat absentem contum. em esse innocentem: non potest condemnare illum contumacem. & idem Bart. in consil. c. à domino. Cy. col. fi. & Bartho. Veron. consil. xxx. visio pro cef. fu col. v. in consil. lxxij. quanquam.

vol. si. Aret. consil. cxlvj. visa consul. col. ij. & iij. & facit quod not. Ang. in l. ij. C. qui test. cum similib. vbi tradit Alex. & M. d. & dixi in c. at si clericus in prin. col. iij in verb. vj. limitatur. de iudic. & Paul. de Castro consil. xxxliij. super primo quæsto. & Nellus in tractatu bñitorum. q. xxxliij. in ij. parte secūdi temporis, vbi limitat quod dictum est de innocencia. † Et ad e. quod nō videtur opus consulere superiore si innocencia esset notoria: vt quia condemnatus fuit pro Titio occiso. & apparet illum viuere. d. c. ij. de purg. vulg. & in l. inde Neratius. §. in. 3. ad leg. Aquil. de quo Aret. in c. de his. de accu. & Feli. in c. confan. 6 guinel. col. si. de re iudi. † Et not. q. si innocens sit punitus, per hoc non est liberatus ille qui deliquit. l. seruuum. ff. de interrog. acti. vbi B. id. & idem Bal. in c. j. iniuria. col. si. de pace iur. fir. & in l. res inter alios. in fin. C. quib. res iudi. non no. Ang. in l. quocies. §. si. 3. sol. m. tri. Abb. in c. pen. in vij. q. de re iudic. Et ad istam regulam faciunt que §. dicta sunt in lambiguis. §. quocies. supra eod.

A D D I T I O.

2 Vbi videas Hipp. de Marfil. col. xv. versic. nota etiam istum textum qui per tres col. multa dicta Doct. congerit vltra e. quæ hic posuit domi. Philip. & ad e. quod si princeps rescribar alicui iudici vt ralem decapit. arc faciat, vel suspendere, & non apparet de causa, debet iudex suspendere per xxx dies, ita est text. sin gu. in l. vendicari. C. de pœnis. intelligi tamen, nisi secunda iussio principis veniret, vt in c. si quando. de retri. vbi Can. & Taf. in l. puaiti. in fin. C. si contra ius vel vili. publi.

In l. Impossibiliū. Arg.

3 Obligatio naturalis ex re impossibili an oriatur.

Obligatio naturalis tollitur animo sublato.

2 Stipulatio pœnalis non valet dispositioni impossibili adiecta.

3 Difficultas facit ne mora committatur, cum factum est in obligatione.

Fideiussor promittit se facturum & curaturum nō tenetur si fecit quod potuit.

4 Promittens factum alienum si fecit quod potuit, excusatur à pœna.

5 Promittit se facturum in omnem euentum, non excusatur propter difficultatem.

6 Contractus ex conventionione legem accipiunt.

REGVLA CXLIII.

Impossibilium nulla obligatio est.

Idem dicitur supra. eo. l. quod nullius esse potest. in regu. nemo potest. eod. tit. in vj. ad idem tex. in l. j. §. si id quod. supra de act. & obli. idē in iudicis præ. epto. l. fin. supra quæ sent. sine appe. † & adeo hoc procedit, q. etiam naturalis obligatio nō oritur: vt no. per gl. in dicta reg. nemo potest. in verbo, obligari, quæ ponderat rex. hic in verbo, nemo. & sic vniuersaliter loquitur. & hoc no. Bart. per illum rex. in l. si sub impossibili. de fideiussor. & ratio videtur: quia non videtur habere animum se obligandi l. non solum. de actio. & obligat. l. cum hæres. §. j. de statu libe. vnde si desit animus, remouetur naturalis obligatio.

2 Et eodem modo † stipulatio pœnalis adiecta præcedenti dispositioni impossibili nō valet. l. si homo mortuus. de verbor. oblig. secus tamen est in eo qui promittit factum alienum

num: quia licet promissio non valeat. l. stipulatio ista. §. j. in vers. nemo. de verbor. oblig. §. si quis alium. in stit. de iur. stip. tamen si pœna apponatur, valet d. l. stipulatio ista. §. j. in ver. mora faciendi, vt not. Bart. in l. si duo. §. hæc verba. de conitit. per. in l. si ita stipulatus. in vj. oppo. quintæ partis de verbor. oblig. cum si. vt dixi in consil. ij.

Et si fecit quicquid potuit, non dicitur esse in mora. l. quod re. supra si cert. per. col. j. & ibi etiam col. iij. conclusit, † quod quando factum est in obligatione, indistincte difficultas impedit moram committi. l. si venienda. §. pe. ad legem Rho. de iact. in l. j. §. iuber. vers. si fecer. de colla. bono. & ideo Abb. in consil. xc. videtur quod fideiussores. lib. j. concludit, quod fideiussores qui promiserunt se facturos, & curaturos sub pœna, non incurunt pœnam si fecerunt quod potuerunt. & idem Bart. in consil. ccxxvj. Martinus promittit, vbi ponit casum de eo qui promittit se facturum, quod Berta con-

traheret matrimonium cum Titio sub pœna: si fecit quicquid potuit, excusatur à pœna. idem Fed. in cōs. cxxj. Martinus promittit. & sequitur Abb. post Ant. de Butr. in c. gemma. de sponf. col. iij. vers. ad vnum singulariter aduertit. idem Abb. in c. signatantibus. in fin. de offi. dele. Aret. in consil. cxliij. ex facto proponitur. col. iij. vers. venio igitur ad primū. & ibi dicit hæc proce. tere etiam si dictum sit cum esse tu, quia intelligitur quod curabit cum omni diligentia verè, & non fictè. Si tamen fecit quicquid potuit, excusatur.

† Et hoc intelligo † nisi constaret de voluntate b partium, quod voluerit obligari ad pœnam, vel interesse ille qui promittit in omnem euentum quod non sit factum quod fuit promissum: vt quia promittit conser-

uare indemnem, vel solvere de suo proprio. & ita procedit quod not. Aretinus in l. si ita stipulatus. §. possum. vbi tenet contra communem opinionem & quod notat Socia. in cōs. clxxxvij. circa primam quæstio. in v. q. Cuma. in consil. clxxxvj. viso testamento. consil. clxxxix. testator. nam quando ita apparet de voluntate partium, videtur obligatus simpliciter sub euentu condit. quo casu quando quis incipit à conditionis euentu, non consideratur mora: ideo obligat. l. in illa. de ver. ob. Bar. c. in l. cōtinuus. §. illud in fin. de verb. ob. in d. l. si homo mortuus. & in d. l. si duo. §. hæc verba. de constit. pec. & ideo in casu d. l. si homo mortuus, fuisset facta promissio ab euentu conditionis, promissio valisset: & pari ratione quando conditaret de voluntate partium, † quia contractus ex cōventionione partium legem accipiunt. regu. contractus. eod. tit. in vj. & in simili casu Abb. tradit in consil. xliij. quidam dom. Anton. libr. j.

De impossibilitate, vide Bart. & Imol. late in l. j. de condi. instit. Ang. Aret. in §. impossibilis. instit. de hære. instit. gloss. & Doct. in d. regula. nemo potest. Et an gratia Papæ vitietur propter impossibilitatem. Roman. consil. col. viij. quæritur.

A D D I T I O.

2 Facturum. Late Alciat. l. iij. §. Catonum. 30. de verb. bl. C. M.

b Voluntate. Dec. consil. cccxxv. consil. cccxlvi. in fin. l. stipulatio ista. in princip. de verbor. oblig. Bertrand. consil. lxxix. lib. j. Ludouic. Goz. di. consil. xxvij. col. ij. C. M.

c Bartol. in l. ad idem. eod. & ibi Alexander. imitatur vt procedat si debeat quantitas, secus si species. sequitur Lancel. C. Itau. l. iij. §. Cato. colum. na decima. ctua. de verbor. obligatio. C. M.

REGVLA CXLV.

VAni timoris iusta excusatio non est.

Vide supra in l. in omnibus causis. supra eodem.

REGVLA CXLVI.

Nihil peti potest ante id tempus quo per rerum naturam solui possit: & cum soluendi tempus obligationi additur, nisi eo tempore preterito peti non potest.

VIDE supra in l. cum in tempus.

In l. Si quis pregnantē.

Argumenta.

- 1 *Decedere sine liberis non dicitur, qui pregnantē uxorem relinquit.*
- 2 *Mulier in dubio pregnantem se afferenti creditur.*

REGVLA CXLVII.

Si quis pregnantem uxorem reliquit, non videtur sine liberis decessisse.

Notat quod non dicitur decessisse sine liberis, qui uxorem pregnantem reliquit. Et ideo substitutus decedenti sine liberis non admittitur: quia etiam si vnus tantum nascatur conditio verificatur. Non est sine liberis, de verb. signi. Et propter istam spem natiuitatis mittitur ibi in possessione, l. j. §. toties. vers. equius. & vers. satis, de ventre in pos. mit. Et si partus nascatur fecto ventre, substitutus excluditur: vt not. Bal. in consil. cix. verba testamenti. lib. iij. facit tex. in l. quod dicitur, de liber. & posthum. licet ipsa non dicatur peperisse. l. anniculus. §. falsum est, de verbo. signifi. Et limitatur, vt per Bal. in predicto consil. cix. lib. iij. vide Fel. in c. sicut, in fi.

2 de homic. Et in dubio creditur mulieri dicenti se esse pregnantem: vt not. Ange. in l. illud, per gloss. ibi, supra si pars hered. per. & hoc videtur intelligendum concurrentibus coniecturis: alias illi non creditur, d. l. j. §. j. ibi: nec dicere se pregnantem sufficit, de ven. in pos.

Et nec gloss. hic quæ dicit, quod ante natiuitatem non dicitur conditio liberorum impletæ: quia non dicitur homo ante natiuitatem, nec puniretur de homicidio, vide Fel. in c. sicut, de homici. col. j.

In l. Vbi repugnantia.

Argumenta.

- 1 *Contraria allegans, non est audiendus.*
Rusticus non excusatur, si contraria allegauerit.
- 2 *Reprobatio testium quæ prohibita presumatur.*
- 3 *Actus repugnans non potest in esse produci.*
- 4 *Dispositio qualibet sic debet intelligi, ne quid contrarium contineat.*

REGVLA CXLVIII.

Vbi repugnantia inter se in testamento inuenitur, neutrum ratum est.

Exemplificatur per gloss. in l. si Tertius, supra de condi. instit. facit text. in l. scripturæ, C. de fide instru. in capi. feliciter sine de appel. & in l. j. C. de furt. vbi allegans contraria, non auditur: & vbi est contrarietas, ibi non cadit executio, nec simplicitas. Ideo etiam rusticus non excusatur: vt not. Bald. in l. scripturæ, columna finali versicu. quæruni doctores. C. de fide instrum. Et ideo remota nullitate, vel exceptione,

2 *ptione, non videtur tolli nullitas vel exceptio, quæ habet in se contrarietate: vt no. Ang. in l. tale pactu. §. qui prouocauit, col. xv. vers. vltorius iuxta prædicta quæro. §. de pac.*

3 *Sic etiam prohibita reprobatione testium non videtur prohibita reprobatio, quæ insurgit ex contrarietate ipsorum testium, vt not. Dom. in c. j. §. fin. co. de testi. in vj. allegat. §. l. quæ hoc dicit. iij. quæst. l. j. in c. si quis testibus, in verb. arguere. & dicit Angel. in consil. clxxxvij. hic punctus prima fronte, circa finem.*

4 *quod nec Legislator nec Deus ipse potest actum repugnantem in esse producere, alleg. litam l. vbi repugnantia, & hoc de contrarietate in l. in bello, in not. casu tr. idit Alex. in consil. exxj. viso processu, lib. j. & Ang. in consil. xxxvj. pro decisione quæstionum col. ij. & P. au. de Castr. in consil. cccxcij. viso quodam libello, secundum primam formam de quibus consilii dixi in l. edicta, col. xvij.*

Et quæ supra dicta sunt de contrarietate procedunt, quando est præcisa contrarietas quæ tolli non potest: secus si remoueri potest distinguendo:

- a do: quia dispositio si fieri potest, ita intelligi & interpretari debet, ne contradicat, b vt in instrumento probatur in c. inter dilectos, de fide instr. in §. ceterum, & in contractibus not. Bar. in l. in §. id est quæsit. supra de condi. inde. & in positionibus not. Bal. in c. cum falsa, in fin. C. de iur. & sac. ign. cum sim. vt tradit Alex. in l. j. in princ. col. ij. supra ne quis eum, Et in statutis not. Abb. in c. gratum, in princ. in c. super quæstionum, in princ. in iij. not. de offi. dele. Et in verbis tententia not. Bart. in consil. exj. quæritur, col. iij. ver. super secundo. Et de secunda inuestitura scribit Paul. de Ca. in consil. xij. circa id quod primo quæritur,

col. ij. versic. circa secundum. Et in c. omnibus dispositionibus hoc habet locum, vt per distinctionem, si fieri potest, contrarietas remouetur: vt Alex. concludit in consil. cxlj. viso testamento, col. iij. lib. ij. vbi ad hoc plura inducit.

ADDITIO.

a Tolli. Dec. c. pastoralis, col. vj. de excep. C. M.

b Contradictar. Dec. l. si idem, in fin. supra de iur. om. iud. l. si, col. iij. C. de bo. pos. secund. tab. Alex. c. nsl. cxlj. nu. §. lib. ij. vbi dixi, C. M.

c Omnibus. Dec. l. si. in princ. ip. C. de edend. consil. col. xxxij. col. iij. consil. cccxvij. ut conti. xxxvij. lib. j. C. M.

Quæ rerum natura prohibentur, nulla lege confirmata sunt.

De hoc supra in l. impossibilem, supra eod. tit.

In l. Pupillus nec.

Argumenta.

- 1 *Pupillus ignorat etiam visum, nec discernere nouit.*
- 2 *Pupillus pubertati proximus, presumitur doli capax.*
- 3 *Pupillus infans ne naturaliter quidem obligari potest.*

REGVLA CXLIX.

Pupillus nec velle nec nolle in ea ætate (nisi apposta tutoris autoritate) creditur: nam quod animi iudicio fit, in eo tutoris autoritas necessaria est.

Et ibi in l. j. C. de r. al. mo. dicitur, quod pupillus quicquid videt, ignorat: & in tali ætate pupillus nec scire, nec discernere potest. l. pupillus, de acquir. her. & co. tit. l. more. §. si dicitur, quod non est consilij capax, & in omnibus rebus infirmum est eius iudicium, ideo tutoris

autore regitur. l. si. ff. de manu. vin. & quia non tenet, ingratus estimari non potest. l. si quis in suo. §. legis. in fi. C. de mos. reit. Et propter lubri cum cōiij repellitur à testimonio. l. iij. §. lege lulia. ff. de testibus. Et testari prohibetur, quia nullum habet indicium. §. præterea. instir. quibus non est permis. fa. test. & stabilem mentem non habet. l. fi. C. de testam. mil.

Et ista regula cum simi. alleg. intelligitur in pupillo qui infans sit vel infantiæ proximus. † Secus videtur si pubertatis proximus sit, per ea quæ supradicta sunt in reg. l. pupillum. §. eo. vbi dictū est, qd ex delicto obligatur. Et concludendo, pupillum an possit habere officiu, dictum fuit §. in l. cōminz. §. itē impuberes. §. eo. si. An ex delicto dictū est §. eo. in l. pupillum in contrāctibus. † pupillus infans vel infantiæ proximus non obligatur etiam naturaliter. l. quod pupillus. §. de cond. inde vbi gl. ad idem tex. in l. pupillus supra. de act. & obl. & facit text. hic cum simi. Si verò sit proximus pubertati, obligatur naturaliter. l. j. ff. de act. & obl. & no. per glot. hic. & Bar. in l. j. ff. de nouar. cuius dicta refert Ang. Arer. in §. pupillus. instir. de Inui. stip. & vide quæ dixi in l. non omnis. §. pupillus. supra sic cert. pet.

In l. Quod euincitur.

Argumenta.

- 1 Euictum à nobis, non est in bonis nostris.
- 2 Bona dotalia non sunt in bonis mariti computanda.

REGVLA CL.

Quod euincitur, in bonis nostris non est.

Loi. in hincelligit quando euictum sit. † tunc eam non dicitur

tur esse in bonis, quia non sum dominus, nec bonæ fidei possessor. l. bonorum. §. in bonis. de verb. sig. supra, vbi etiam in bonis esse dicitur quod bona fide possidemus. & in l. rem in bonis. de acqui. re. dom. dicitur, quod dicitur esse in bonis res pro qua exceptio cōpetit possidentem, & actio contra possidentem, & hoc largo modo: aliàs verò quæ dicitur non esse in bonis nec extra bona. l. j. de vsufruct. leg. & ibi Bar. & bona data in feudum computatur in bonis vasalli: vt not. Bal. in c. j. in princip. circa fin. in tit. per quos fiat inuest.

Et bona dotalia † non dicuntur in bonis mariti. Bart. in l. Lucius. §. idē respondet. el. ij. ad municl. & cum res euicta sit, an agatur prima actione, vide Bar. l. si quis aliam. §. de fol.

In l. Neratius.

Argumenta.

- 1 Privilegium datum viuenti, non competit defuncto.
- 2 Interpretatio privilegij spectat ad concedentem.
- 3 Mortuus nō potest doctoratus suscipere dignitatem.
- 4 Privilegium mortuo quale concedi possit.

REGVLA CLI.

Neratius cōsultus an quod beneficium dare se quasi viuenti Cæsar rescripserat, iam defuncto dedisse existimatur, respondit non videri sibi principem quod ei quem viuere existimabat concessisset, de functo cōcessisse: quem tamen modum esse beneficij sui vellet, ipsius estimationem esse.

Duo

ADDITIO.

- 1 Dico dicta colliguntur. † Primum, quod priuilegium datum alicui tanquā viuenti mortuo nō cōpetit.
- 2 Secundum, † quod interpretatio beneficij vel priuilegij spectat ad principem qui concessit. Circa primum gl. adducit simile, quod iudicium inchoatum pro aliquo tanquā viuente, illo mortuo extinguitur. & ad idem text. alleg. in gl. in l. pe. supra quæ sen. sine appel. rescin. Et regula videtur loqui quando vultur credebatur esse ille cui datum sit priuilegium, à fortiori si constaret illum mortuum esse, idem esset dicendum: quia mortuo legari non potest. l. j. §. in primo. de cad. toll. l. ij. §. j. Ladius. §. fin. de iure cod. Et mortuus doctorari non potest: vt no. Abb. in c. à nobis. de sent. el. ij. in ij. col. in ver. item infero ad aliam quærit. & mortuo literæ dari nō possunt: vt not. q. aradit Bal. in l. Arethusa. col. ij. ver. & prædicta faciunt ad quæstionē. de statu ho. Alia tamen ratio videtur, quando cogitabat illum viuum, & sic mortuus, quia non cogitauit de illo mortuo. Secus si cogitauit illum mortuum, & priuilegium etiam mortuo conueniret: quia videtur quod etiam mortuo conferri possit priuilegium, gratia exempli: qui non potest stare viuus in quocumque, etiam mortuus ibi non potest sepeliri. l. ij. vbi Bar. l. ij. de cadauer. pun. & sepulchra hostium possunt violari. sepulchra. ff. de sepulch. viol. † ideo videtur quod etiam mortuo dari possit priuilegium, quod sepulchrum hostis violari nō possit: vel quod corpus mortui in ciuitatem deferri possit. vide dicta Arer. in §. licet. ex quibus cau. ma. in vlti. not. circa secundum dictum, adde tex. in l. ex factio. in prin. de vulg. & pupill. & in ca. cum venissent. de iud. declarando, vt dixi ibi.

In §. ea quæ in partes. Argumenta.

- 1 Seruitus via, itineris, & aqueductus in obligationem pro parte non deducitur.
- 2 Heredes plures ad opus faciendum grauati, obligantur in solidum.

REGVLA CLII.

Ea quæ in partes diuidi nō possunt, solida à singulis hæredibus debentur.

Exemplum habetur in l. via. supra de ferui. vbi dicitur, † quod seruitus via, itineris, & aqueductus pro parte in obligationem deduci non potest: quia vius eorum indiuiduus est, & ideo si stipulator decesserit pluribus hæredibus relictis, singuli in solidum viam perunt: & promissor si pluribus relictis hæredibus decesserit: à singulis hæredibus solida petitio est. & idem dicitur in l. ij. §. ex his. supra de ver. oblig. ibi, dum inquit: & ideo si diuisionem res promissa nō recipiat, veluti via, hæredes promissoris singuli in solidum tenentur, † & ideo si plures hæredes grauati sunt à testatore ad faciendum opus, quilibet in solidum tenetur. l. si de commissis. §. pen. inci. si in opere. de le. ij. vbi Bar. & ratio videtur, quia facta indiuidua sunt sicut seruitutes. l. stipulationes non diuiduntur. in prin. de verb. oblig. & de illo §. pe. vide Alexand. in l. ij. §. & harum. col. j. de ver. oblig. Et in indiuiduis quis consequitur ex persona alterius quod ex propria persona nō competeret. l. si cōmunem sit. quemadmo. serui. amitt. con. sim.

VE

vt per Feli. in c. de p[re]script.

ADDITIONO.

2 Heredibus. Sic etiam mortuo vafallo h[er]edes eius tenentur iurare fide litatem domino infolidu[m], licet pof fideant feudum pro parte. ita Ang. in §. ex his. hic alleg. argillius §. & ibi Aret. in ij. col. ver. ij. not. ibi quaerit quid contra, an vnus vafallus teneatur iurare fidelitatem omnibus h[er]edibus patroni. & concludit fecu dum communem opi. quod non tenetur nisi vni, & quod erit in eius electione cui iurabit. per gl. in c. j. §. omnes filij si de feu. fue. contro. inter nom. & agn. H. C.

Interpretationem sequi non minus iustus est, quam tutius.

Idem est iura eo. in regula, l. semper in dubiis.

In l. Omnia ferè. Arg.

- 1 Statutum loquens de dominio, non habet locum in eo, quod h[er]es retro habuisse fingitur.
 - 2 Fictio in p[re]iudicium tertij non trahitur retro.
 - 3 Fictio non habet locu[m], vbi extrema requisita no[n] sunt habilia in fictio ne de tempore ad tempus translata.
 - 4 Filius familias h[er]es institutus, si sui iuris fiat, h[er]editatem postea aditam sibi acquirit.
- Judicium quando retrotrahatur.

REGVLA CLIII.

Omnia ferè iura h[er]edum perinde habentur, ac si continuo sub tempore mortis h[er]edes extitissent.

Concordat. tex. in l. omnis h[er]e ditas. infra eodem & in l. h[er]es quandoque. supra de acq. h[er]. & in l. §. ex te. §. si de stipul. seuorum.

Et ista regula procedit secundum fictionem, vt dicit Bart. post gl. in d. l. h[er]es quandoque. & ex quo l[ic]et quod d[omi]nium quod loqueretur de dominio non haberet locum in tali dominio, quod h[er]es fingitur retro habuisse. quia in statutis verba p[ro]p[ri]e accipiuntur. l. ij. §. h[er]e verba supra de ne. ge. vbi gl. & Bart. in terminis huius regulæ loquuntur. Et hoc facit quod dicit Bart. in d. l. h[er]es quandoque. quod regula non habet locum in casibus in quibus veritas requiritur, declarando text. in l. h[er]editaria. supra de fur. alle. gl. hic & ibi. Et ex hoc infert Rom. in d. l. h[er]es quandoque; ad q. de gabella in qualitate. ibi insitit Aret.

Secundo infertur, quod talis fictio non trahitur retro in p[re]iudicium alterius: vt not. Bart. per illum text. in l. nam & seruitus. §. qui negotia. supra de neg. gest. facit quod not. Bart. in l. si indebitum. §. si procurator. & in l. bonorum. §. rem. rat. habe. cum simi. vt dixi supra in regu. l. semper qui non prohibet. §. j. supra eod.

Tertio infertur quod regula, quæ processit secundum fictionem non habet locum vbi extrema non sunt habilia quæ requiruntur in fictione translata de tempore ad tempus. l. denique. supra ex quibus caus. ma. l. huius scriptura. ad leg. Aquila in l. quoties. §. de nouat. & ideo, quia quæd[am] extinguuntur morte defuncti, quæ cum non reueriantur tempore aditionis, non possunt ad h[er]edem pertinere: quia vltimum extremum deficit, l. h[er]es in omne. §. de acq. h[er]. c[on]tra not. ibi in gl. Quædam etiam no[n] erant tempore mortis, & etiam iacente h[er]editate inchoati non potuerunt, vt acquisitio vsusfructus. l. vsusfructus, de stipu. seru. vel vsucapio. l. vsucapio. & l. ceptam supra de vsucap. Et in istis ista fictio non habet locum. & ad istam

istam resolutionem dicit Bart. in d. l. h[er]es quandoque. reducitur contra ria alleg. in gl. ibi & hic. Et propter p[re]dictos casus in quibus regula non procedit hic dicitur ferè. & in d. l. h[er]es ad denotandum, quod regula non semper procedit. Et adde, quod regula ista. etiam non videtur procedere quo ad personam cui h[er]editas acquiritur: quia si filius familias sit h[er]es institutus, & priusquam adeat efficiatur sui iuris, h[er]editas postea adita sibi acquiritur: nec illa aditio retrotrahitur, vt patri acquiratur. l. non dubio. C. de iure delib[er]. & facit tex. in l. si solus. §. fin. de acq. h[er]. & cum attendatur tempus aditionis quo ad acquisitionem.

Ex supradictis infertur ad questionem, quod aditio trahitur retro, quod si p[ro]curator generalis eius cui erat delata h[er]editas intentauit iudicium nomine h[er]edis instituti, & opponatur quod h[er]es non adiuit h[er]editatem, ad eundem confirmatur iudicium: quia actio retrotrahitur: r[ati]o. Bal. & Imo. post Cy. in d. l. h[er]es quandoque, quod declaratur, vt ibi per Aret. & adde Imol. qui similem ponit questionem quam dicit de f. & h[ab]uisse in l. si filius qui patri. de vulg. col. ij. in vers. & secundum hoc facit ad questionem, de vulg.

In l. Qui per successionem. Arguuntur.

- 1 Condicio de dando h[er]edi impletur, si h[er]edi h[er]edu[m] detur.
- 2 Papa quilibet, Petri successor dicitur.
- 3 Videtur verbum, improprietatem quandam designat.
- 4 H[er]es h[er]edis capit omnia, quæ

sunt iuris.
 5 P[en]a h[er]edis imposita, no[n] transit in h[er]edem h[er]edu[m].
 6 Prohibitio alienandi facta h[er]edi, in h[er]edem h[er]edu[m] transmittitur. & nu. 7.

REGVLA CLIIII.

Qui per successionem quantus longissimam defuncto h[er]edes extiterint, no[n] minus h[er]edes intelliguntur, quia qui p[ri]ncipaliter h[er]edes extiterint.

Um ista regula concordat tex. in l. si. C. de h[er] inst. vbi h[er]es h[er]edis, dicitur h[er]es testatoris. & in l. ij. §. sed & si Titio. §. de petit. h[er]ed. in l. h[er]edis appellatione. in l. sciend[um]. de verb. sig. in l. si quis filiu[m]. §. si. de acq. h[er]. & ideo condicio de dando h[er]edi, impleta dicitur d[omi]no h[er]edi h[er]edis. b[on]i si peculium. §. h[er]edi §. de star. lib. & in l. cu[m] datur. §. si. de cont. & demonstr.

Et quod dicitur hic de h[er]ede, id est in alio successore: quia successio Petri dicitur quilibet Papa, licet quæ plures in medio fuerint: vt not. Dom. in c. j. in prin. in tertio notabili, per illu[m] textu[m] de homie. in vj. l. d[omi]ni. in p[ro]c[em]io. vj. §. l[ic]et. per illum text. & in c. j. in prin. c. ne cleric. vel monac. in vj. in cap. j. in iij. notab. de cler. coniug. in vj. in c. cum expedit. in secundo not. de elect. in vj. in c. p[re]senti. in prin. & in c. penul. in prin. de p[re]bend. in vj. ad idem tex. in clem. dudum. in prin. cip. de sepult. & facit text. in l. j. supra de castren. pe. ul. & quod per illum textum tradit Rom. in singulari delxxxij. h[er]ed. h[er]edis.

Et p[re]dicta largo modo & impropie p[ro]cedunt: t[er]t[er]o dicit glo. in l. h[er]edis appel. de verb. sig. & ad hoc

hoc facti text. in d.l. si quis filium.
 §. si. in t. verbo videtur. quod deno-
 rat impropritatem: vt no. per Doc.
 in l. j. de cecisse. de vi & vi arm. in
 l. naturaliter. de ac. q. poss. & ad hoc
 facti text. in l. j. §. hoc edictum. supra
 quorum leg. quem ad hoc allegat.
 Are. in l. si §. si. in verbo. not. de vug.
 & pup. de cens. quod non est de pro-
 prietate verbi. quod hares haredis
 dicitur hares testatoris. & hoc con-
 firmatur. quia dicitur hares secun-
 dum quid. & non simpliciter. dum
 appellatur hares haredis. d.l. fin. C.
 de hær. insti. ergo non proprie: quia
 verba accipiuntur simpliciter. & no
 secundum quid. l. hoc legatum. vbi
 Bart. de leg. ij.

Et hoc verum est. nisi agatur de his
 4 t quæ iuris sunt: quia verè & pro-
 prie in haredem haredis transmitti-
 untur: vt not. Bal. in d.l. h. xxj. que-
 stio. vnde inferet. quod hares hære-
 dis contraueniens incidit in pen-
 nam quæ fuit promissa. si hares cõ-
 traueniret.

Secundo regula ista nõ habet locum.
 quando dicitur de heredibus infra-
 d scriptis: d vt not. Barr. in l. qui libe-
 ris. §. hæc verba. de vug. in fin. col.
 verfic. quæro quid si testator. quia
 infra scripti dicuntur haredes qui
 legi possunt. l. j. supra de his quæ in
 testa. delen. ur. & idem Imol. in l. si
 quis filium. §. si. ff. de acquir. hared.

Et hoc procedit quando subest aliqua
 ratio particularis affectionis in scri-
 ptis haredibus: aliàs secus. vt tradit
 Coracius in consil. lxx. quanquam
 libro iij. Et per istã distinctionem
 reduci possunt omnia iura quæ con-
 tra Bartol. adducunt Aretin. & Mo-
 detm. in d.l. qui liberis. §. hæc verba.
 considerando in effectu an sit ea-
 dem ratio.

e Tercio fallit. vbi agitur de pœna: e
 t quia si haredi imposta sit. nõ
 habet locum in haredem haredis: vt

no. Bar. in l. multa. de condi. & de
 monst. in verfic. & per hoc dicitur. &
 Bal. in l. fin. in q. xxij. C. de hær. insti.
 Prohibitio tamen alienandi facta hæ-
 6 redi. t ad haredem haredis exten-
 ditur. vt not. Bar. in l. filiusfamilias.
 §. diul. col. fin. in verfic. quæro vtrum.
 de lega. j. & in l. Lucius. §. Sempro-
 nio. de lega. ij. oum simili. vt tradit
 Ro in consil. ccc. lvi. circa propositam
 consultatione. in primo dubio.
 7 Et hoc intelligitur. t nisi nomina-
 tio haredis facta sit proprio nomi-
 ne. vt not. Bart. in d. §. Sempronius.
 cum simili. vt tradit Alex. in consil.
 lx. ponderatis his. in fil. lib. ij.

ADDITIONO.
 a Dicitur. A. de Alex. consil. ccc. vj.
 lib. ij. latè Andr. Tir. uel. in tract.
 Retract. conu. glof. vj. num. 17.
 cum sequen.

b Haredis. Contrarium tenuit in l.
 qui legat. l. eod. in si. verbis. vbi vi-
 de quæ posui in apostil. super verb.
 haredis. & Corneus consil. cclxxix.
 incip. videtur prima facie. l. j. vol. &
 do. Philip. consil. lxxxj. in j. colum.
 incip. in casu.

c Impropric. Nam proprie. & regula-
 riter. appellatione haredum veniunt
 haredes hareditatis ipsius testato-
 ris etiam extranei: vt tradit Corn.
 consil. cclxxij. incip. in hac consul-
 tatione. ij. colum.

d Infra scriptis. Alex. consil. clxxij.
 colum. ij. lib. v. & l. i. C. de hæ-
 redib. insti.

e Pœna. Alexand. consil. cxl. num. 4.
 lib. vj.

In l. Expressa nocent.
 Argumenta.

- 1 Effectus rei quando & per quid
presumatur mutari.
- 2 Taciti & expressi nõ est æqua vir-
tus quo ad actus nullitatem.

Iuram

- 3 Iuramentum calumnie remitti po-
test tacite sed non expresse.
- 4 Error iuris expressus sententiam
vitiat.
- 5 Expressio quando prodest. & quan-
do nocet.
- 6 Renunciatio expressa efficacior est
tacita.
- 7 Dominium rei legatæ quando in
legatarium transeat.
- 8 Conditio expressa in vltimis volun-
tatis quando transmissione im-
pediat.
- 9 Pignus per pactum expressum ipso
iure tollitur.
- 10 Taciti & expressi in cõtractibus
est eadem virtus.

REGVLA CLV.

2 Expressa nocent^a. non ex-
pressa non nocent.

LOSS. ad declarationem regu-
larit firmavit tres conclusiones.
 1 Prima t secundum regulam. vt ver-
ba sonant. ad idem text. in l. non-
nunquam. in prin. & in l. si in diem.
 §. si. de cond. & demon. vbi dicitur.
 quod sæpenumero effectus rei muta-
 tur. ex eo quod testator expressit
 quod absque expressione intelligi-
 tur. ad idẽ text. in l. Sempronium. §.
 de hær. ed. in l. i. actus legitimi.
 supra eod.

Et ista conclusio procedit quantum
 ad annulationem actus. quia magis
 inficitur ex dispositione expres-
 2 sa. quàm tacita. t vnde quo ad nul-
 3 litatem b actus. non est par virtus
 taciti & expressi: vt dicit Bald. in
 l. elegant. §. si quis post. col. per ul.
 supra de condit. indeb. & intelligi-
 4 tur in iuris supra allegat. t & vi-
 demus quod remissio iuramenti
 calumnie. expresse facta non valet.

& tacite admittitur. c. j. de iuramen-
 calum. in vj. ceterum. de iuramen-
 ca. & in l. ij. §. sed quia veremur. C.
 eod. tit.

4 Et t error iuris expressus c in sen-
 tentia. vitiat: secus si tacite colliga-
 tur vt not. in c. j. de re iud. & per gl.
 in lex diuerso. §. si. sol. matrim.
 Et in casu. d. l. nonnunquam. cum simi-
 supra alleg. nõ procedit: regula quæ
 dicit quod expressio eorum que ta-
 cite insunt. nihil operatur. l. ij. de
 leg. j. l. haredis. §. tractari. §. quando
 dies legat. ced. l. non reced. C. de fi-
 deiusi. Quia in distis iuris vide-
 tur aliter facta expressio. quam in-
 esse: vt declarat Imol. in d. l. si quis
 Sempronium. & Doct. latè tradunt
 in d. l. ij. de legat. j.

5 Secunda conclusio glof. est. t quod
 cõtra quod loque exp. sio prodest.
 l. fin. C. de noua. cum simi. alleg. in
 glof. Et expressa pupillarit subnitio
 matrem excludit. l. Papinianus.
 §. sed nec impubes. §. de inoffic. te-
 stamen. in casu puer. de testa. in vj.
 Secus est in tacitis vt not. in l. precibus.
 C. de impube. secus nõ communem
 intellectum.

6 Et expressa t renunciatio plus va-
 let quàm tacita. glof. not. in clemen-
 tate. in ver. partibus de verb. sign.
 Et expressa repudiatio plus nocet.
 quàm tacita: vt not. Paul. de Cast. in
 l. C. qui adm. per glof. in l. j. sed
 videndum. de cuius intellectu dixi
 in d. l. j. c. l. ij.

7 Et t quando res expresse legata sit
 transt dominium in legatarium. l. à
 Titio. supra de fur. l. si ibi homo. §.
 cum lequis. de leg. j.
 Secus est si tacite relicta sit. vt not.
 Bart. in l. emptor §. ancilla §. de rei
 vend. in verfic. ex quo nota. & in l.
 feruum filij. §. si de leg. j.

8 Et t expressa conditio in vltimis
 voluntatis impedit transmissio-
 nem. l. j. §. si autem. aliquid sub con-

Philip. Dec. x

ditione. C. de cad. tollen. secus est in tacita. l. conditiones extrinsecus. de condi. & demonstr. & not. Bal in l. qui sub conditione. §. fia. in prin. §. de cond. lntit.

9 Et per pactum expressum ipso iure pignus tollitur. Secus est in tacito d. vt not. per glo. in l. tibi. §. de pignore. 3. de pact. & procurator qui habet potestatem reuocandi subitutum ab eo. potest expresse reuocare. non tacite. vt not. Oldr. in cons. cxxx. col. ij. de qua not. Domin. in c. i. quem. de procur. in vj. & Nellus in tract. bannitorum. in ix. que. l. iij. p. r. i. i. m. i. t. e. m. p. o. r. i. s.

Tertia conclusio est secundum regulam. l. cum quid. §. si cer. per. quod in contractibus par virtus est taciti & expressi. ad idē text. in l. i. i. t. r. e. i. c. u. m. de verbor. oblig. & hoc procedit in his que sunt de natura contractus de quibus partes videntur cogitare: non tamen proprie hoc videtur ex intentione partium. sed potius hoc videtur ex prouisione. l. sicut inter esse. quod tacite venit in obligationibus facti. non dicitur esse ex dispositione hominis. sed legis vt not. Bart. in l. cum stipulatur. de verbor. oblig. & facit text. in d. l. cum quid. ibi. agi videtur. & ibi pro cauto habetur. ista enim verba denotant fictionem. & ita Aret. dicit in l. iij. §. Cato. col. xliij. de verbor. oblig. d. xi in d. l. cum quid. vbi plene materia explicatur.

ADDITIO.

- a Nocent. Dicit Ias. in l. iij. §. filius. col. h. §. de liber. & posth. quod non est regula minus rationis habens.
- b Nullitatem. Alex. cons. lxx. nu. 15. lib. iij. vide §. eo. l. actus. nu. 10. C. M.
- c Expressus. Adde Socin. in tract. fall. in regu. eccl. Phil. Cor. consil. lliij. col. iij. incip. pro de. itone. & in consil. lxxj. col. ij. incip. super. mj. vol. & in consil. lxxij. incip. quāquam.

- ij. col. liij. vol.
- d Tacito. Imò idem Bald. & alij in d. §. de pignore. C. M.
- e Tacite. Imò etiam tacite. C. M.

REGVLA CLVI.

Præiudicia quædam cause sunt. quædam personæ: & ideo quædam ad hæredes transfmittuntur. quæ causa sunt: quæ personæ sunt. ad hæredes non transeunt.

Et ista regula dicta est. eod. l. in omnibus causis id obseruaf.

In l. Semper in contract.

Argumenta.

- 1 Contractus liciti esse debent. & honesti.
- 2 Honestatis causa ab omni reuerentia censetur exempta.
- 3 Vxores subditorum non debent cogi ad domos dominorum ingrediendum gratia chorearum. Mulier inhonesta debet expelli de vicinia.
- 4 Meretrices possunt signo notari. Maritus ad concubinam dimittendam compelli potest.
- 5 Vxor adulterium committens dotem non perdit. marito concubinam tenente.
- 6 Vxor agere potest ad dote & thori separationem. marito concubina vrente.
- 7 Contractus liciti & si licite se mutuo decipiant. non tamen honeste.
- 8 Turpitudine non dicitur. que iure permittente perpetratur.
- 9 Deceptio. etiam iure Canonico. contractibus permittitur.

REG

REGVLA CLVII.

Semper in contractibus non solum quod liceat. considerandum est. sed & quod honestum est.

- 1 Nota quod in contractibus non solum quod liceat. sed etiam quod honestum sit. nam vnum est præceptum iustitiæ. quod vniat quis honeste. l. iustitia. §. iuris præcepta. de iusti. & iur. & ideo inus honestatis ab omni reuerentia semper exemptum esse intelligitur: vt not. Bald. in l. quod ex libera. C. de oper. liber. vbi per illum textum inferitur. quod si subditi alicui domino non debent compelli. vt eorum mulieres vadant. ad domum domini ad tripudandum. ratione honestatis. Et propter hoc dicit Pau. de Ca. in l. nullus. C. de summa Trin. quod si aliqua mulier inhonesta veniat ad habitandum. vicini illam expellere possunt. alleg. not. in §. si. in auth. de leno.
 - 4 Et ideo meretrices cogi possunt portare aliquod signum. vt discernantur ab aliis: vt not. Bal. per illum text. in l. minimè. C. de epic. aud.
- Et ratione honestatis ad instantiam vxoris & conuictorū potest compelli maritus ad dimittendum concubinam: vt not. Paul. de Cast. post antiquos. vbi refert in d. l. iustitia. §. iuris præcepta.
- 7 Et quando maritus tenet concubinam. si vxor committit adulterium. non perdit dotem: vt not. dicit Paul. ac Cast. in consil. xxvij. 2. hęc mulier non debet excludi: quia paria delicta natura compensatione tolluntur. l. viro b atque vxore. ff. sol. matrim. & in c. significasti. de adulteriis.
 - 6 Et quando maritus tenet concubinam. potest vxor agere ad se-

parationē thori. & dotem reperere & debet iudicari donat. propter nuptias. vt Raph. Cuman. concludit in consil. lxxv. domini Andriola. in fi.

Et ad tex. hic qui dicit. quod honestas attenditur in contractibus. dicit glo.

7 quod licet iura permittant contractibus se adiuvem de ipe. re. in causa. l. ij. §. pen. §. de minoribus l. item si pretio. §. in. ff. locati: non tamen hoc honestū est. & non conuenit bono viro. & in hoc glo. ista est not. quam Bald. sequitur in auth. ad hæc. in pen. col. 3. de vsur. in c. quanto. de iureiur. in c. proponente. de rescrip. Et dicit Bald. in l. cum i. se. in prin. C. de contrahend. empr. in prin. quod ad bonā fidem spectat iusto pretio vendere.

Et per istam glo. not. cautelam tradit Io. de An. in c. in ciuitate. col. vj. de vsur. dicit apud Ferrarum. consil. iussit. vt interrogetur ille qui minus iusto pretio emit. an sit bonus vir: & si consuebitur hoc quod verisimiliter nō negauit. tenebitur ad iustum pretium.

Istam cautelā videtur reprehare Feli. in c. h. de præsumptio. col. iij. quia non videtur quod cogatur illi positioni respondere. quia continet turptu linē iuxta not. per glo. & Doct. in l. ui iurasse. §. si pater. de iureiur. Sed responderi potest. quod ista non videtur turpi udo. ex quo iura permittunt. argum. l. Gracchus. C. de adulter.

Videtur tamen. quod alia ratione non teneatur respondere. quia illa positio captiosa videtur: ideo illi nō est respondendum. vt per glo. in c. iij. in ver. rationabili. de confess. in vj.

Vltcrius ad istam glo. considerandum est. quod licet glo. dicat. quod non conueniat bono viro. non per hoc sequitur quod cogatur ad iustum pretium in foro contumioso: quia glo. videtur loqui de honestate. vel

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including names like 'Paulus' and 'Gualterius'.

in foro conscientia.

Propterea ꝑ regulam que dicit licitum esse contrahentibus de decipere, etiam procedit de iure canonico, cum dilecti. a. pen. d. de empr. & vend. ergo videtur permissum etiam in foro conscientia: ut per glo. in c. cum contingat. de iurciuran. Et certum si quis vendit scienti valorem rei, non videtur laesa conscientia, ut dicit Sali. in auth. ad hanc, in xxj. q. C. de viur. & not. Imol. in c. j. de emp. & vend. & dixi in l. penult. C. de pact.

Et si in foro conscientia hoc licet, ergo etiam bono viro hoc permissum videtur, contra gloss. hic: quia conscientia idem est, & bonus vir, ut not. Bald. in c. cum causam. elij. in fi. de testa. Et ad supradicta de honestate, not. Luc. de Penna in l. retractare. in princip. C. ne fitus rem quam vend. lib. x.

ADDITIO.

- a In consil. cxxvij. Alias in consilio eccclij. in j. vol. in nouissimis.
- b L. viro. Vbi videas Doct. in l. cum mulier. eod. tit. & Soci. in trad. falentia. in reg. clxxxvj.
- c Agere. Idem Pau. c. tua. in fi. de procurat. Deci. l. p. a. que contra. col. j. C. de pact. Steph. Bert. Reper. l. hac edi. ali. q. ilij. C. de sec. nupt. C. M.
- d Conscientia. Deci. l. si quis in conscribendo. col. ij. C. de pact. c. j. lect. j. col. vij. de constit. Idem Ant. Burgos in d. c. cum dilecti. col. iij. Sed veritas, ꝑ non est licitum scienti ignorantem decipere in foro conscientia: sed bene ignorantem, ut dixi in trad. vsurar. q. xliij. vide Pantha. de Crema. d. l. ij. col. xxxliij. C. pol. de simul. contract. p. r. sumpt. ij. C. M.

REGVLA XLVIII.

Neque in interdicto, neque in ceteris causis pupillo nocere oportet dolum tutoris: siue soluendo est, siue non est.

Ista reg. declaratur secundum distinctionem Bar. in l. si dolo tutoris. ff. si quis om. l. caus. testa. & in l. j. §. si procurator. §. si quis ius dicit. nō obtemp. suppleto ibi, ut per Alex.

REGVLA CLIX.

Non potest dolo carere, qui imperiomagistratus non obtemperat.

Facit tex. in l. j. §. si quis ius dicit. & in l. iniuriarum. §. si quis. §. de iniur. & regula ista declaratur quatuor modis, ut tradit Paul. de Cast. in l. vt vim. §. de iusti. & iur. & vide dicta in l. non videtur. §. qui iusti. §. co. it. & vide Abb. & que dixi ibi, in c. si quando. de offic. deleg.

In l. Qui in seruitute.

Argumenta.

- 1 Potestatem sui non habens, alium in potestate nequit habere.
- 2 Potestas patria in tutore non attenditur.

REGVLA CLX.

Qui in seruitute est, usufructu percipere non potest: nam cum possideatur, possidere non videtur.

Ad idem text. in l. homo liber. §. quicquid. §. de acquir. rer. dom. ibi, nec possidere intelligitur qui ipse possidetur. & in l. sic eueniet. §. de adult. dicitur ꝑ quod ille qui non est suæ potestatis, alium in potestate habere non potest. & secundum Bart. ibi, hoc intelligitur in eadem qualitate potestatis: fecus in potestate diuersæ qualitatibus: ut patet in filiof. milias, qui est in potestate patris: & tamen potest esse tutor qui habet pupillum in potestate, ita arguit gl. in d. l. si eueniet. Sed Bart. respondet hoc esse propter diuersam qualitatem potestatis.

Sed

Sed contra istam resolutionem videtur text. hic, vbi agitur de diuersa specie potestatis: & tamen argumentum procedit.

Et idem probatur in l. homo liber. §. quicquid. & ꝑ ideo ratio subiectæ materiæ debet considerari: nam in tutore agitur de utilitate publica, quo casu patria potestas non attenditur, ut not. Aretin. insit. qui date tut. in princ.

In l. Non alienat.

Argumenta.

- 1 Donatio inter viuum & uxorem quo ad dominium prohibetur, non autem quo ad possessionem.
- 2 Alienatio vere dicitur, vbi dominium transfertur.
- 3 Possessio occupatio dicitur quadam alienatio.

REGVLA CLXI.

Non alienat qui duntaxat nominat possessionem.

Et ista reg. habetur in litē si res. §. si iur. & alia. §. de alie. iud. mur. cau. fact. vbi eadem verba habentur.

- 1 Et ꝑ ideo licet donatio sit prohibita quo ad dominium inter maritum & uxorem. l. iij. in §. sciendum. de donat. inter vir. possessio tamen non prohibetur transferri, l. j. §. si vir. de acquir. poss. & facit tex. in l. istulas. §. fundum. de contrahen. empr. vbi possessio potest transferri, licet non dominium. Et ratio videtur manifesta, ꝑ quia alienatio dicitur quando transfertur dominium b. l. alienatū. §. de verb. sign. l. j. C. de fundot. c. nulli. de reb. ecclies. nō alien. Et ista regula intelligitur proprie: largo modo tamen etiam alienare videtur, qui transfert possessionem. l. non solum. in princ. §. de alien. iud.

facit tex. in l. mulier. §. qui possessio. ne. §. quod met. caus. Et ideo ꝑ si per rescriptum committatur, quod alienata ad ius & proprietatem ecclesie reducantur, etiam de possessione occupata potest cognoscere, licet proprie non dicatur alienata: ut est dictū in l. c. episcopi. de reb. ecclies. cum similib. ut tradit Belin. in rubr. de rescript.

ADDITIO.

- a Si vir. Vbi videas Doct. & ibi Ias. in ij. colum. in ij. qui facit plures illationes, & ex ista reg. videtur etiam dicitur, quod vasallus seu quicumque alius prohibitus alienare, si tradat possessum sine titulo, quod non caret in potestatem: si vero ex inutili contractu, tunc fecus videtur dicitur, per ea que dominus preceptor meus concludit in tracta. feud. in iij. parte, in xvij. q. quem omnino videas. Hier. Cuch.

b Dominium. Adde tex. quem ibi not. pro singul. Bart. & Bald. in l. fi. C. de reb. alien. non alien. qui vult, quoddam prohibita alienatione intelligitur prohibita omnis translatio, siue iuris directi, siue utilis, siue alterius cuiuslibet iuris: & que proprie dicitur alienatio, & quot modis capiat, vide Ias. remiss. in §. item si quis in fraudem. de act. insit. col. iij. in fi. & Fel. in rubr. de fide instr. iij. col. & prohibita alienatione rei censetur etiam prohibita diuisio. ita Fel. in c. que in ecclesiarum. de constit. per col. versu. generaliter. melius quam alibi. Bald. in c. j. col. fin. de alien. feud. Hier. Cuch.

REGVLA CLXII.

Nemo plus com modi heredi suo reliquit, quam ipse habuit.

Vide dicta supra in l. heredem. eod. titulo.

REGVLA CLXIII.

Qui non facit quod facere debet, videtur facere aduersus ea quae non facit: & qui facit quod facere non debet, non videtur facere quod facere iustus est.

Facit etiam text. in l. non quicquid §. iudex. supra de iudi. cum simil. alleg. in glo. Et vide per istam regulam quod decidit Bald. nouel. Ius. & Corn. in consilio xcix. dominus Bald. in princ. lib. j.

Et nota hic, quod non facere, dicitur facere. & hoc etiam in penalibus procedit. vide Alex. qui reprobat de cisionē Petr. de Anch. quā ibi refert in l. vbi autē. §. si id quod, de ver. ob.

REGVLA CLXIII.

Libertas omnibus rebus fauorabilior est.

Vide dicta supra in l. quoties. & in Lia obscura voluntate. eo. tit. supra & not. limitationes gloss. hic.

In l. Nemo alieno.

Argumenta.

- 1 Agere alieno nomine, duobus modis intelligi potest.
- 2 Agere ad alterius utilitatem potest quis nomine proprio.
- 3 Defensionem suscipere potest quis alieno nomine.
- 4 Coniuncti pro coniunctis defensionem suscipere possunt.

REGVLA CLXV.

Nemo alieno nomine lege agere potest.

Ad declaratioem regulae notandum est, quod alieno nomine quis agere duobus modis intelligitur: vt notat Bart. in l. j. C. de obseq. Et regula hic videtur intelligenda,

quando quis agit pro alio, & nomine alterius: quia agere non potest sine mandato, vel nisi ratione officij: vt in l. quaesitū, supra de in ius voc. in l. turorem. de his quib. vt indig.

Et ideo de suo quis & non de alieno agere debet: vt dicitur in l. vii. frui. in prin. supra si vsus. pet. & facit text. in l. cum te. C. si cer. pet. vbi duo mutuo dederunt centum, vnusquisque quinquaginta, non potest vnus agere nisi pro sua parte, nisi mandatum habeat: & tunc agit partim nomine suo, & partim nomine alieno, etiam in eodē libello: vt not. Bal. ibi. & ad idem tex. in l. planē. §. famil. cercif.

Et licet nomine alieno quis secundum regulā agere non possit: quandoq; tamē quis agere potest nomine proprio ad utilitatem alterius. l. non solum. §. interdum. de procur.

Et licet nomine alieno quis agere nō possit, vt hic: tamen nomine alieno quis potest defensionem suscipere, etiam inuito actore: vt notat per gloss. in l. Iulianus. supra qui fatid. cog. vbi Ang. limitat, nisi animo non vni suscipiat defensionem, quia hoc inuito actore nō potest. de quo not. Bart. in l. sol. ionem. de solut. & sicut defensor admittitur super rota causa, ita super vno articulo: vt not. Bart. in l. i. in fi. C. de neg. gest.

Et regula fallit in coniunctis. l. exi gendi. C. de procur. l. sed & h. ff. de procurat. declarando vt dixi in c. cum M. de consil. col. iij.

In §. Temporalis. Argumenta.

- 1 Consuetudo firmata bino aut tercio actu contrario nō tollitur. & nu. 2.
- 3 possessio vltima in possessorio est attendenda.

Temporalis pmutatio ius provinciae non innotat. Not

Not. text. secundum glo. t quod consuetudo si firmata sit, non tollitur: licet semel vel bis contra factū sit: & not. Bart. hic. & pro ista glo. Bal. in l. fi. C. de serui. & aqua in prin. cū sim. vt tradit Alex. in l. i. in prin. ad si supra sol. mat. & latē Feli. in c. eum accessissent, in vltima charta. in vers. septimo limita. de constitut. & dixi ibi addendo Card. in consil. cxxj. videndum est primo in fin. Abb. in consil. xciiij. videtur primo, in fin. lib. j. Alexand. in consil. v. si vera sunt. lib. v. col. iij. Atet. in consil. xliij in praesenti consultatione. colum. fin.

Et ista conclusio limitatur non procedere, t quando illi inter quos industria fuit consuetudo, collegialiter & scienter facerent actum contra consuetudinem: quia tunc in illo actu videretur derogatum consuetudini: vt not. Abb. in c. pro illorum. in vltimo notab. in fin. de praebendis. & dixi in dicto cap. cum accessissent.

Secundo fallit in consuetudine quae non requirit praescriptionem, videlicet in consuetudine patris familias: quia vltimus actus attenditur, secundum Bald. in c. j. §. notandum est. col. ij. qui seu. dare possunt. vbi alleg. l. Mela. §. j. de alim. & cib. leg. de cuius intellectu dixi in rubr. de consue. 3 Tertio nō habet locum in possessorio: quia vltima possessio simpliciter attenditur: & ita gloss. istam limitat Bald. in c. j. de cog. feud. col. j. dicens illam procedere in petitorio, & non in possessorio. allegat not. per Io. And. in ca. cum ecclesia. de elec. & idem Oldr. in consil. ccc. in consil. cccxxiiij. super primo. in j. dubio. Cald. in consil. xij. in titul. de iur. patronat. & idem Abb. in consil. liij. vt detur primo. col. ij. lib. j. vbi

allegat c. consultationibus. de iure patron. & c. quetelam. de elec. & dixi in cōs. cxxix. & cons. cxxxiij. A D D I T I O.

Ultima. Alex. consil. cxvlij. lib. ij. Curt. senior consil. xliij. col. ij. limitato vt procedat. dummodo vltima illa sit certa. Secus si dubia vel obscura vel clandestina. Alex. consil. cx. num. 1. lib. j. consil. lxxxj. num. 1. lib. ij. consil. lxxxvij. num. 1. lib. v. consil. ciiij. num. 1. lib. viij. C. M.

In l. Vbi non voce. Argumenta.

- 1 Praesens intelligere praesumitur.
- 2 Mutus procuratorem constituit potest.
- 3 Mutus & surdus & donare, & matrimonium contrahere possunt.
- 4 Mutus etiam cum alio pacisci potest.

REGVLA CLXVI.

Vbi non voce, sed praesentia opus est, mutus si intellectum habet, potest videri respondere. Idem & in surdo: hic quidem & respondere potest.

Lo. restringit text. vbi praesentia necessaria sit. Sed tamen text. videtur considerare praesentiam pro intelligentia, vt in l. corā. de verbo. sign. & intentio regula: fuit dicere, qd vbi non est opus verbis, sed consensus & intelligentia mutus obligari potest, secundum primū intellectū gl. Et ideo t mutus procuratorem constituit potest. l. mutus. in princ. de procur. & haeredes institui possunt. l. j. §. mutus & surdus. de haered. instituen. & haereditatem adire possunt. l. murum. supra de acquirenda haeredit. in princip. & matrimonium contrahere possunt. l. mutus.

de iure dot. c. cum apud. & in c. tur. de igit. Et mutus & surdus donare non prohibetur. l. qui id quod. §. mutus. supra de donat. Et mutus pacifici potest. l. item quia. ff. de pact. Et ista declarari & suppleri debent. vt per Alexan. in l. in princ. de verb. oblig.

Furius absentis loco est. Et ita Pomp. lib. j. Epistolarum scripsit.

Vide dicta supra in regula. l. in negotiis. §. eo.

In l. Favorabiliores.

Argumenta.

- 1 Reo plus fauetur, quam actori.
- 2 Absens condemnari non potest, & tamen absolui potest.
- 3 Fisco etiam in multo fauendum est.
- 4 Reus in decisione cause in dubio absolui debet.
- 5 Actor & reus in medio cause a pari procedunt.
- 6 Nocentem absolui satius est, quam innocentem damnare.
- 7 Quæstio fieri potest huiusmodi male conditi nisi, si aliter veritas certari non possit.
- 8 Suspensus an sit liberandus, si fra-ctio laqueo cadat in terram.

REGVLA CLXVII.

Favorabiliores rei potius quam actores habentur.

A. ut text. in l. Actianus. de act. & oblig. & in reg. cum sunt partium iura. eod. tit. in vj. & in c. inter dilectos. in fi. de fide instru. & in c. ex literis. de probat.

Et ibi ampliatur ꝑ regula, etiam si probationes ex parte actoris in aliquo excedat. quia tamē in fauorem rei pronuntiandum est. vt Abb. ibi

dicit per glos. quæ habetur in c. clerici. lxxxj. dist. quod de clarandum est. vt dixi ^a in d. c. ex literis. col. ij. Et per istam regulam officium iudicis magis exuberat in absoluedo: ² ꝑ ideo licet absens non possit condemnari. l. absentem. supra de pœnis. l. absentem. C. de accus. tamen si apparet de innocentia. absolui potest: vt not. Ant. de Butr. post Ioan. Andr. in c. veniens. col. j. de accu. & sequitur Barh. Veron. in consil. xij. licet inuitus. col. fin. in princ.

Et ista regula ampliatur, vt procedat etiam si reus efficiatur actor per accidens: vt quia debitor prius compareat & petat actori perpetuum silentium imponi: nam per hoc tamen actor non efficiatur, sed habet prerogatiuam regule, quod in dubio reus absoluitur. Ita not. dicit Anton. de Butr. in c. in presentia. in vj. not. per illum textum de probat. facit quod not. voluit glos. iij. in cap. ex insinuatione de procur. & quod not. per glo. & Doct. in c. significauerunt. de except. gloss. & Butr. in l. circa. in fi. supra de probat.

Et ista regula non procedit in causis fauorabilibus, puta in libertate, dote, & similibus: quia fauor cause præualet fauori rei. c. fin. de re iud. l. inter pares. supra de re iud. & in l. Iulia. supra de manumiss. not. per glo. in dicta reg. cum sint partium iura. & inter alias causas fauorabiles etiam est causa fisci, ꝑ in cuius fauore in dubio est pronuntiandum: vt not. Spec. in tit. de teste. §. postquam & Ioan. Andr. & Ant. de Butr. in c. in nostra. de testib. cum simi. vt tradit Alexander in l. j. in princ. supra solut. matr. & vbi respondet ad text. qui videtur esse in contrarium in l. non puro. supra de iur. fisci. de cuius intellectu dictum fuit supra in regula, in ambiguis. supra cod.

Item regula procedit, vbi ꝑ agitur de

de decisione cause, quia tunc in dubio absoluitur reus, per iura allegata: secus autē est in preparatoriis iudiciis, in quibus magis fauetur actori, quam reo: vt not. Bar. per illud text. in l. de die. supra qui iussit. cog. l. si quis intentione. de iudi. & no. per glo. in c. cum ad sedem. de resti. spo. in verbo, cum pertinuitis. in d. regula. cum partium iura. & Butr. in l. inter stipulante. §. primo. de ver. obl.

Et ꝑ in medio cause a pari procedit actor & reus, secundum gl. in locis præalleg. Sed in contrarium facit: quia reus non tenetur edere actori ad probandum eius intentionem. l. j. l. qui accusare. C. de edendo. & tamen actor tenetur edere res ad probandum eius exceptionem. l. nõ est nouum. C. de eddo. Et sic in editioe & probationibus quæ videntur esse in medio cause magis fauetur reo, quam actori. Sed potest responderi quod probationes respiciunt de cisionē cause, quia actor tenetur probare, reus absoluitur. l. qui accusare. supra de eden. vnde sicut reo in decisione cause magis fauetur, ita videtur in probationibus in aliis mediis, exceptis probationibus, videtur procedere glo. in c. cū ad sedem. vt latius dixi in d. l. nõ est nouū reprobandō ea quæ ibi Moderni dicunt.

Et ad regulam nostram facit text. in l. absentem. supra de pœnis. vbi regula tradit, ꝑ in pœnis, quod melius est nocentem absolui re, quam innocentem condemnare. Et ideo si vnus percussus fuit a pluribus, & vnus tantum lethali vulnere mortuus sit, & ignoratur a quo illatum sit, nõ possunt condemnari omnes de homicidio, per d. l. absentem. & late concludit Alex. in consil. xv. b. viso processu inquisitionis, lib. j. & idem Pet. de Anch. in cont. cccxviij. nos Bartholomæus & Salic. vbi alleg. d. l. absentem. & gl. quæ idem tenet

in litem Mela. §. sed & si seruū plures. in glos. j. supra ad leg. Aquil. & refert etiam Dy. ita consuluisset. & idem Doct. concludit in consil. cccc. j. eo præposito. & Raph. Cum. in consil. xliij. visis. & Idem Alex. in consil. xliij. ponderatis narratis. col. iij. lib. iij. vbi approbat op. l. Dy. quod Bart. videtur reprobare in l. si in re. x. ff. de sicar. col. fin. & in consil. xliij. copiose adeo scriptum. lib. iij. & idem Spec. in tit. de homicid. §. j. versi. pone quodd quatuor. refert & sequitur Imol. in clem. vnica. de homic. col. fi. versi. tertio quærit. Et de intellectu d. l. absentem. vide Archid. xliij. q. l. ij. ca. vlti. quem refert Floria. in d. l. item Mela. §. sed & si plures. col. iij. ver. adde tamen. supra ad leg. Aquil. vbi dicit, quod illa lex intelligitur quando aliqui erant innocentes: & hoc non potest verificari, quando omnes percusserunt. Sed potest responderi, quod licet omnes percusserint, & non sint innocentes absolue, possunt dici esse innocentes quo ad pœnam homicidij, prout Doct. loquuntur in locis supra alleg.

Norandum tamen est singulariter, quod ꝑ in tali incertitudine ad veritatem eruendam poterit torqueri ille qui est male conditionis & famæ: secundum Salic. in l. fin. C. de quæst. col. fin. in verb. idem dicitur delictum incertum sit.

Et per d. l. absentem. & per supra dicta post longam dissertationem concludit Lucas de Pénas in l. si quis forte. quæ est l. j. C. de defec. & occul. c. lib. xij. col. vij. versi. sed pone, damnatus est aliquis, in fi. ꝑ quod damnatus ad mortem si dum laqueo fuit suspensus, & fracto laqueo cecidit in terram, credendum illud factum miraculose in dubio. c. cū ipse protestatus fuisset de innocentia: & concludit illud esse liberandū, quod no.

ADDITIO.

a Dixi. Et in consil. ccccclxiii. col. j. Vide latè Alciar. tract. præsumpt. Reg. iij. præsumpt. xliiij. Consil. xv. Vbi plene dixi. **E** de s. eo. l. semper in obsecris. nu. 5.

c Dubio. Sequitur Alciar. in tract. præsumpt. reg. iij. præsum. xliiij. nu. 6. Sed ego dico istud admittendum si dubietas refertur ad probationes quia effectus damnatus per præsumptiones quæ fieri nõ debet: secus si clarè constabat de delicto morte digno, quia quandoque per incantationes miracula fiunt, vt tradit Bald. in c. venerabili. de testib. C. M.

In l. Nemo prædo.

Argumenta.

- 1** Emptor rem venditam accipiens auctoritate propria, prædo dicitur.
- 2** Prædo quatuor modis dicitur pot.

REGVLA CLXVIII.

Nemo prædo est qui pretium numeravit.

Et hoc etiam videtur habere locum si quis sciens rem alienam emit. l. etiã. §. si quis sciens §. de per. hære. ¶ si tamè emptor propria auctoritate res venditã accipit, dicitur prædo. l. si ex stipulatione. de acqui. pos.

1 ¶ Et quatuor modis dicitur prædo, vide in summa Ang. in ver. prædo. & non dicitur prædo qui possidet, & non potest rationè possessionis suæ assignare: vt not. Ang. in l. pro hærede. in princ. supra de peri. hæred.

2 Et prædo perditur meliorationes res vt not. Ang. in l. ex argente. supra de condit. furt. & de prædone vide dicta Alex. in d. lex stipulatione. de acqui. possess. & Luc. de Penna in l. ab his. C. de nauic. lib. xj.

ADDITIO.

a Perdit. Imò vt plene dixi in consuet. Paris. §. j. glo. v. num. 37. cum se. Sed

non obstante titulo teneatur de fructibus percipiendis, vt contra gloss. hic, & communem dixi in consuet. Paris. §. xxiij. q. x. num. 50. C. M.

Locupletior non est factus qui liberum acqviserit.

Et quando quis dicitur esse locupletior, vide dicta supra in regula. Lex pœnalisibus causis. eod. tit.

Cum de lucro duorum quæritur, melior est causa possidentis.

Vide dicta supra in regula. l. in eo quod. eod. tit.

In l. Cum prætor.

Argumenta.

Momento aliquid fieri sufficit, vt factum fuisse dicitur.

REGVLA CLXIX.

Cum prætor in heredem dat actionem quatenus ad eum peruenit: sufficit si vel momento ad eum peruenit ex dolo defuncti.

Videtur enim semel ad heredem speruississe: vt dicitur in l. videamus. §. quod met. cau. & hoc procedit quando ex delicto defuncti peruenit: secus in alio bonæ fidei possessore, quia tunc distinguitur, vt per Bar. in l. si ipsa res. ff. quod met. cau. ¶ Et no. hic. quod sufficit aliquid momento fieri, vide similia, vt dixi in l. sit ibi. in vlt. not. si cert. per.

In l. Pari causa.

Argumenta.

Possessor melioris esse conditionis presumitur in pari causa.

REGVLA CLXX.

In pari causa possessor potior haberi debet.

Facit

Facit tex. in §. commodum. instit. de interd. in c. ex literis. de prob.

1 Et ¶ vbi res dubia reperitur, melior est conditio possessoris vt per gl. in c. nulli dubium. xij. q. v. & in not. q. tradit Bald. in c. capitulum. col. j. de rescript. Barr. in l. j. §. nõ aut. m. ff. de secun. ab. & in l. i. inter. dereb. dub. cum si. vt tradit Andr. Scul. in c. j. char. pen. de probat. & reasumunt Moder. in l. j. ff. sol. matr.

ADDITIO.

a Potior Bald. consil. cclxxiij. lib. ij.

In §. Hi qui in.

Argumenta.

- 1** Successor prælati non cõsetur eadem persona cum antecessore.
- 2** Hæredis loco habetur is, ad quem bona vniuersa puenisse noscuntur.

Hi qui in vniuersum ius succedunt, hæredis loco habentur.

Nam quod dicitur de hærede, idem est in aliis successoribus vniuersalibus. l. item veniũ. §. si. de per. hæc. ¶ Nota tamen quod successor in prælatura non censetur eadẽ persona cum antecessore vt no. Bald. in c. j. ver. tertio not. qui successit. vide tamè Abb. in c. significauit. de rescript. col. ij. vbi arguit in contrarium. Sed concordari potest, distinguendo, vt per Abb. in c. j. de sol.

Et ista regula potest etiam in fisco verificari qui est loco hæredis. l. si vt proponis. C. de bon. proscript. l. si marito. in princ. supra sol. ma. l. ij. C. ad leg. Jul. de vi. no. Ro. in consil. cclxxij. in dubitatione. & consil. xcij. vis. col. ij.

2 Et generaliter ¶ ille ad quem bona vniuersaliter peruenit est loco hæredis: vt gl. dicit in l. nõ intelligitur. §. si ex causa. in v. bo. pertinent. de iure sit. vbi Barr. cũ sim. tradit Alex.

in l. marito. in princ. §. alle. dixi in c. quia V. de iud. col. pen. Et ideo ille apud quẽ hæreditas dimittitur, etiã absq; pacto teneatur a creditoribus satisfacere: quia nomen hæreditas, hoc importat. glo. & Bar. & Doct. in l. debitor. in fin. C. de pact.

ADDITIO.

a Teneatur Panor. consil. c. iij. in fin. lib. ij. Marta. Socin. in tract. de ob. l. xiiij. quæstio. j. C. M.

REGVLA CLXXI.

Nihil dolo creditor facit, qui suum recipit.

Vide dicta supra in regula. l. nullus videtur dolo factus. ere. §. eo. ti.

Cum principalis causa nõ consistit: nec ea quidem quæ sequuntur, locum habent.

Vide dicta supra in regula. l. cum principalis. §. eo.

In l. Nunquam actiones.

Argumenta.

- 1** Actio alia aliam non consumit.
- 2** Actio vna electa quando tollitur, alia. & nu. 3. & 4.
- 5** Absolutus semel, non debet molestari.

REGVLA CLXXII.

Nunquam actiones, præsertim pœnales, de eadẽ cõcurreres, alia alia cõsumit.

Et loquitur de eadẽ re, & eodẽ finis, si quidiũ, pau. fecit. & in l. nunquam. de act. & obli.

1 Et regula intelligitur, ¶ quod vna aliam non consumit, quo minus concurrant & simul comperant. Sed vna electa, alia tollitur. l. idem ait. in fi. §. naur. cap. stab. ibi, alterutra cõtencus esse debeat. & in l. licet. §. possumus. eo. ti. ibi, vna cõtencus esse debemus. & in l. plura. in princ. de

act. & oblig. facit text. in l. quod in heredem §. eligere. de tribus.

2 Et hoc absolute procedit quando plures actiones ex eodē facto competunt, & vnus est titulus criminis: quia si sint plures tituli criminis: quia tunc electa vna, altera non tollitur, in eo quod excedit. l. j. supra vi bon. rap. l. j. supra. arbor. fur. c. f. & in l. qui seruum. de act. & oblig. uot. in l. cum ex vno. eo. ti.

3 Et prædicta habent locum quando sint plures actiones quæ ex eodem facto & delicto competunt: secus si ex diuersis factis & delictis oriantur: quia tunc vna aliam non tollit. l. nunquam plura. de priuilegiis. & ita breuiter colligitur ex dictis Bar. in l. j. vnde queritur. col. fin. de publi. vbi lazius ipse insinuat, quod & larius distinguit Ang. Arc. post Io. Fab. in §. si in iur. si qua drup.

4 Et quod supradictum est, quod vna electa altera tollitur, habet locum etiam si in actione electa succubuit quia exceptiones vel iudicata obstant etiam in alia. vt not. Bar. in l. hoc electa. in ver. sectio quærit Dy. de pub. quia semel absolutus, non debet vterius molestari. c. de his. de accus. cum si mil. vt dixi in cons. c. cxvii. in princ.

5

In l. Qui dolo. Argu.

- 1 Dolo desinens possidere equiparatur ei, qui dolo noluit acquirere.
- 2 Prælatu dolo desinens possidere, non præiudicat ecclesie.
- 3 Statutu in possessore, an intelligatur in eo, qui dolo desit possidere.

REGVLA CLXXIII.

Qui dolo desit possidere, pro possidente damnatur: quia pro possessione dolo est.

Eadem regula habetur in l. par. infra eo, & in reg. pro possessore. eo. ti. in v. vbi gl. plura exempla ponit, & pro regula adde text. in l. j. §. toties. vers. sed & si possideat. §. si quis omisit. cau. rest. vbi regula ampliatur etiam in eo qui dolo noluit possessionem acquirere, & in l. etia. §. is qui dolo. de per. in re. & ibi q. licet agatur contra illum qui dolo desit possidere: non tamen liberatur ille qui possidet. Et si possessor velit iudicium suscipere, liberatur ille qui dolo desit possidere. Et contra illum qui desit possidere datur utilis: vt not. per glo. hic: & declarat Bar. in l. quauquam. §. Iulianus. de a. qua plu. Et si prælatu desit dolo possidere, hoc non nocet ecclesie: not. per gl. in d. reg. pro possessore. Et statutum de possessore an habeat locu in eo qui dolo desit possidere: Io. And. in reg. pro possessore. & vide dicta per Aret. in rubr. de acqui. pos. col. si vbi disputat an statutum de possessore habeat locu in eo qui habetur pro possessore contra quem datur utilis actio non directæ, prout in isto casu contingit.

In l. Imperitia culpæ. Arg.

- 1 Medicus de imperitia tenetur.
- 2 Medicus quando sit excusandus.

REGVLA CLXXIII.

1 **I**mperitia culpæ annumeratur.

Vide dicta in l. culpa est. supra eo. Et ideo quod medicus de imperitia tenetur. l. illi citas. §. sicuti. de offi. præsid. cum similit. alleg. in gloss. adde text. in l. qua ratione. §. ij. ad leg. Aquil. & facit text. in l. ij. ff. quod quisque iur. Et excusatur tamē medicus qui diligentiam adhibuit secundum præcepta artis. c. ad aures. de act. & qual. & c. tua nos. de homin. & ibi Inn. & not. Ang. Aret. in §. præ

§. præterea si medicus. insit. ad leg. Aquil. & de imperitia aliorum not. Fel. in d. c. tua nos. in prin. Et ad regulam facit text. in l. Iulianus. §. quid tamen. ff. de act. empt. vbi nõ debet quod ignorat, facile asseuerare.

ADDITIO.

2 Culpæ. Non dolo. Alci. l. pen. in fi. C. de pac.

REGVLA CLXXV.

Melior conditio nostra per seruos fieri potest, deterior fieri non potest.

Regula ista declaratur in l. fin. C. de acquir. poss. Et vide quæ no. in l. seruus. C. de pact.

Et idem in aliis personis quæ meliore conditione alterius facere possunt, deteriorem non possunt. c. j. §. econtrario. de inuast. de re alie. fa.

In l. Non fraudantur.

Argumenta.

- 1 Damni emergentis & lucri cessantis non eadem ratio.
- 2 Repudiatio legati, alienatio quedam dicitur.

REGVLA CLXXVI.

Non fraudantur creditores cum quid non acquiritur à debitore, sed cum quid de bonis minuitur.

Et ista differentia sæpenumero fieri solet: quia non eadem est ratio lucri cessantis & damni emergentis, l. qui autem. in prin. §. de his quæ in fraud. cred. quæ in terminis huius regulæ loquitur. & ad idē text. in l. j. §. cõfertur. §. de coll. bon. in l. si sponsus. §. si maritus. el. ij. de don. inter viru. in l. fia. §. licentia. el. j. C. de iure delib. Et vide quæ allegauit in c. ecclesie. de const. char. si. col. si. vers. terro prædicta cõclusio. & adde in l. j. §. vtrū. §. si quid in fraud. pat. cum

sim. vt per glo. in l. qui autē. in prin. alleg. §. & dixi in l. seruus. C. de pact. Et reg. ista limitatur non procedere in casibus in quibus de natura contractus quis tenebatur acquirere: vt no. Bar. in l. qui autem. in prin. & larius idem Bar. in l. j. §. nõ querimus. §. si quis omisit. cau. rest. & vide text. in l. magis puto §. fundu. de reb. eo. vbi quod repudiatio legati dicitur alienatio. vnde regula videtur procedere in his quæ contra ius commune conceduntur: alias secus.

In §. Nemo ex suo. Argumenta.

- 1 Poenam & commodum ex eodem facto nullus reportare debet.
- 2 Possessor bonæ fidei, in quo habetur loco domini. & nu. 3.

Nemo ex suo delicto meliorem suam conditionem facere potest.

Vltra alleg. in gl. vide text. §. in l. si ab hostibus. §. ff. de mar. ibi, nõ enim æquum est virum ob facinus suum doli lucrifacere. et ad hoc facit, quia quis eodē facto non debet poenam & commodum reportare. l. siue hæreditaria. & ibi gl. de neg. gest. et poena immunitatē tribuere non debet. l. relocatorum. §. fin. de interd. & releg. in l. si cui. & ibi gl. supra ex quibus cau. maio. in l. ita demum. in princ. supra de arbi. ibi, ne quis doli sui præmium.

REGVLA CLXXVII.

EA quæ ad dandum impossibilia sunt, vel quæ in rerum natura non sunt, pro non adiectis habentur.

Vide dicta supra in regula. l. impossibile. §. co.

In l. Bona fides. Argu.

- 1 *Bona fidei possessor quo ad fructus penè est loco domini.*
- 2 *Bona fidei possessor est loco domini, si non appareat quia dominus sit.*

REGVLA CLXXVIII.

Bona fides tantundem possidendi præstat: quantum veritas quoties lex impedimentum non est.

- A**dde tex. in l. magis puto. §. j. de reb. eod. ubi idem iudicatur de fundo bona fide possessore, quod de dominio fundi, ut alienatio fieri non possit. & in l. quoties. §. j. de nox. l. si postulauerit. §. de eo. ff. de adulter. text. tamen in l. bonæ fidei. in prin. de acqui. rer. dom. & dicit quod bonæ fidei possessor quo ad fructus penè est loco domini. & tex. in l. j. §. j. supra ad Sillan. expresse dicit, quod domini appellatione non continetur ille qui bona fide seruit. Ang. ibi concludit, quod & bonæ fidei possessor est loco domini si non appareat quis dominus sit aliàs secus.

REGVLA CLXXIX.

Qui autore iudice comparuit, bonæ fidei possessor est.

Vide dicta supra in l. non videntur. §. qui iussu. supra eod.

REGVLA CLXXX.

Omnis hæreditas quâuis postea adeatur: tamen cum tempore mortis continuatur.

VIDE supra in l. omni. ferè. §. eo.

In §. Nunquam ex postfacto. Argumenta.

- 1 *Actio furti ex assidua contractatione non dicitur crescere.*
- 2 *Actio furti quando dicitur auferri.*

Nunquam ex postfacto crescit præteriti delicti æstimationio.

Exemplum: scilicet gl. habetur in l. ei qui furti. in prin. §. de furt. ubi & actio furti non crescit ex assidua contractatione furis. & facit ad quæstionem Bart. in l. si dominium. supra de furt. cum sim. & contra regulam facit tex. in l. si furti. in prin. de furt. & ubi augetur furti actio si res furtiua facta sit pretiosior: ad idè tex. in l. in faciendo. §. in fâs. de furtis.

REGVLA CLXXXI.

Omnes actiones quæ morte aut tempore pereunt, semel inclusæ iudicio, saluæ permanent.

Vide dicta supra in l. non solet. & in l. pœnalia. supra eod.

Non videtur perfecte cuiusque id esse, quod ex causa auferri potest.

VIDE dicta in l. neque pignus. §. eo.

In l. Absentia. Argu.

- 1 *Absenti reipublicæ causa datur restitutio, etiam aduersus fiscum.*
- 2 *Decretum primis contra absentem causa reipublicæ interpositum tenet.*

REGVLA CLXXXII.

Absentia eius qui reipublicæ causa abest: neque ei neque alij damno esse debet.

Primo ipsi non debet esse damno: & ideo illi datur restitutio etiam contra fiscum. In eoque. C. de restitut. milit. Et etiã contra aliu absentem causa reipub. datur restitutio. l. fin. supra ex quibus cau. ma. Et non solum pro damno, sed etiam pro lucro quod cessauit, datur restitutio. l. non solum. §. fin. l. si quis Titio. §. si. ex quibus cau. ma.

Limi

Limitatur tamen regula non habere locum & quo ad primū decretū, quod etiã contra absentē causā reip. interponitur, si non defendatur. l. ignora. re. C. de test. mil. Secundo regula intelligitur quando fuit læsus in omitendo: secus si faciendo. l. quæ à parte. & ibi Paul. de Cast. declarat. C. de restit. milit.

In l. Quod contra rationem. Argumenta.

- 1 *Lex recepta contra rationem iuris, non trahitur in consequentiam.*
- 2 *Statuto in sola voluntate fundatonō proceditur de similibus ad similia.*
- 3 *Statutum non ratione, sed errore fundatū, ad similia nō est extendendum.*
- 4 *Extensio fieri non debet in materia odiosa.*

REGVLA CLXXXIII.

Quod contra rationem iuris receptum est, non est producendum ad consequentiam.

Ad idem tex. in l. quod vero. supra de legibus.

- 1 Et ita regula maximè habet locum quando illa lex recepta contra rationem iuris non esset fundata in ratione, sed errore quodam introducta: ut est tex. in l. autepenit. quæ incip. quod non ratione. supra de leg. facit quod not. Bald. in l. ij. col. ij. C. de iure dot. ubi inquit, & quando statutū est fundatum in sola voluntate, non proceditur de similibus ad similia & in d. l. quod non ratione. dum inquit, & quod non ratione, sed errore introductum est, & consuetudine comprobatum, non extenditur ad similia, intelligitur de errore iuris: quo casu valet consuetudo, ut ibi præsupponitur. Secus si errore facti hoc introductum

fuisse, quia non valet consuetudo: ut no. Paul. de Cast. in d. l. de quibus. in col. si. quia tunc deficit consensus. Et in effectu Bart. idem dicit in l. ij. §. ij. de supel. leg.

Sed quantum ad regulam nostram, & l. quod verò. ista iura intelliguntur quando aliquid est constitutum contra regulas iuris: quia ponitur vna exceptio à regula, & talis exceptio potuit tamen fundari ratione: & tunc non extenditur à materia sit odiosa: aliàs neque, ut tradit Paul. de Cast. in l. neque. ff. de leg. & vide quæ dixi in casibus excepturatis in l. j. de reg. iur.

ADDITIO.

A Extenditur. Vide Dy. in reg. in arg. & ibi eius addit. isto tit. lib. vj.
B Tacere. Idem Dy. in regulis quæ hic alle. in prin. de qua materia vide longas remissiones per eius addit. reg. qui tacet. & ultra eum Soc. in trac. fall. in reg. cccxliij. & reg. cccxv. In fin. §. item Seruiana. col. ix. vers. sed pulchrum dubium, & c. & d. Phil. in consil. xv. si. col. ver. non ob. incip. iudicium esse, & in c. cum M. de consil. vj. col. vers. tertio Abb. concludit. & ibi Fel. xvj. col. qui ponit regulam cum fallen. & idè Fel. ubi ponit tres regulas in hac materia cum suis fall. in c. o. c. de præsum. & lat. latè in l. quæ dotis. hic alle. ubi melius quàm alius post Bar. examinat istam materiam. col. ij. vers. quarto & vlti. vsque in fil. H. C.

Vni duo pro solido hæredes esse non possunt.

Adde in l. ij. §. contrario. supra de acqui. poss. in l. si ut certo. §. si duobus vehiculum. supra com. mod. in l. duo. de precat.

In l. Qui tacet. Argu.

- 1 *Tacens nec consentire, nec contra dicere*

dicere presumitur.

- 2 Tacere, medium quoddam est inter contradicere, & consentire.
- 3 Tacens in statuto non dicitur consentire.

REG. CLXXXIII.

Qui tacet, non utique fatetur, sed tamen verum est eum non negare.

Adem regula habetur in regulis qui tacet, eo, tit. in vj, & vera est ista regula: quia qui tacet, nihil dicit, unde non videtur consentire, nec contradicere, & exemplum est secundum glossam, hic, in l. j. §. scientiam, de tribut. Et est simile inter velle, nolle, & non velle: ut dixi supra, in reg. l. eius est velle, §. eo.

Et quantum ad regulam, dicit Bart. in l. que dotis, col. pen. sol. mat. quod vereloquendo tacere est medium inter consentire & contradicere, & not. per glo. in clem. sape, in §. in verbo contradicentibus, in fi. de verbor. sign. vbi Card. in prin. & Abb. in c. noone, de presump. col. ij, dicit quod tacens propterea non consentit, nec contradicit, & idem Feli. ibi, in ij. col. in versic. prima regula est, tacens ex quo infert, quod tacens in statuto non dicitur consentire, & sentit Bal. in l. ij. §. voluntatem, solu. matr. Et adde quod in no. q. istam conclusionem sequitur Soc. in con. d. clxvij. non inutilis, col. iij, versic. secundo probatur.

In l. Quod ipfis. Argu.

- 1 Hæres impeditur prescribere per malam fidem defuncti.
- 2 Vicia realia in quibus successorem transmittuntur.

REG. VLA CLXXXV.

Quod ipfis qui contraxerunt, obstat, & successo-

ribus eorum obstat.

Regula de plano procedit in successibus, vniuersalibus item mala fides defuncti impedit hæredem prescribere. l. cum hæres, de diuer. & tempo. prescri. cum sim. ut dixi in consil. cclxxij. in char. 3. in j. facie. Et hoc an habeat locum in successione beneficii, Bartol. in l. j. col. ij. versic. quarto vtrum. ff. de priuat. delict. in l. qui opus, de oper. noui. vide text. in cap. ij. de oper. noui. & Abb. ibi. Et dicit Bart. in l. vicia, alleg. in glo. quod vicia realia transeunt in quemlibet successore: personalia verò transeunt in vniuersalē successore non in singularem. l. j. C. de long. temp. prescrip.

ADDITIO.

- a Successoribus. Adde Soci. in tract. fallen. in regula cclxxxix.
- b Vicia realia. Vitium rei qualiter sumatur, vide Paulum de Castr. in l. fluminum. §. vitium autem. ff. de damno infecto.

REG. VLA CLXXXVI.

Non omne quod licet, honestum est.

De hoc supra in l. semper in contradi. §. eo d.

In stipulationibus id tempus spectatur quo contrahimus. Vide supra eod. l. quæ legata.

In l. Nemo fraudare. Argumenta.

- 1 Iniuria volenti non irrogatur.
- 2 Mulier non committit adulterium volens.
- 3 Percussus volens non agit actione iniuriarum.
- 4 Filii testamenti patris non impugnabit, si volēs exheredatus fuit.
- 5 Mulier de consensu filiorum secundo nub

do nubens non incidit in penam.

- 6 Persuasio dolosa non excusatur à pena.
- 7 Mulier adulterata non presumitur iniuriam passa.
- 8 Iniuria in corpus illata non potest remitti.
- 9 Quæstio an sit plebeia inferenda prius, quam nobili.
- 10 Quæstio sine iudicis applicanda nemini.
- 10 Indicium vnicui ad quæstionem sufficit, iudicis arbitrio.
- 11 Iniuriam non fieri volenti, qualiter intelligendum.

REG. CLXXXVII.

Nemo fraudare videtur eos, qui sciunt & consentiunt.

Ad idem text. in l. qui autem, §. præterea, §. de his quæ in fraud. cred. cum sim. allegatis in gloss. si- cut etiam dicitur, quod volenti non fit iniuria. l. j. §. vique adeo, §. de iniur. & in regu. scienti, eod. tit. in vj. Et not. Bart. in l. quomois, in fin. §. de in ius vocan. facit text. in l. eum donationis. C. de transact. in l. non putauit, §. si quis sua manu, §. de contractul. & vide in muliere cum qua commissum est adulterium non est opus facere pacem: quia ipsa non est iniuriata, quæ voluit, sed tantum maritus: ut not. Bart. in consil. clxxv. domine potest.

- 1 Et si me volentem percussisti, non potest agi actione iniuriarum, ut not. Ang. in l. si vnus, §. pacti, §. de pact.
- 2 Et idem si filius exheredatus de voluntate sua, non potest impugare testamentum: ut not. Bartol. in l. si quando, §. si. C. de inoffic. testamen. cum sim. ut tradit Alex. in authen.

non licet, col. ij. C. de lib. præter. Sic etiam ista ratione, mulier quæ transit ad secunda verba, de consensu filiorum, non incurrit penas quæ fauore filiorum imponuntur: quia illis volentibus non fit iniuria, ita glo. conclusit in authen. de non eligen. secun. nub. circa medium, in verbo, copulantur, quam pro singulati ibi not. Ang. in prin. in versic. & prædicta vera, & sequitur Rom. in consilio cxxix. ex themate, col. ij. in versic. iij. idem probatur, & sufficit cōsensus etiam tacitus filiorum: ut not. Bald. in authen. ex testamento, col. ij. versic. pone quæd. ista Beza, C. de secun. nup. Alexan. in consil. lxij. in dubitationem præmissa lib. v. & idem tradit Ang. in consil. cccxvj. doctor in signis, col. ij. & dixi in consil. ccvj.

Et regula videtur procedere: nisi agatur de fraude: ut quia quis consentit in fraudem legis: ut not. Bald. in c. j. colum. ij. versic. sed nunquid, de plus petit.

Itē regula non habet locum in dolo, per persuasionem, l. j. §. persuadere, §. de seruo corrupto, in l. vnica, C. de raptu virgin. & not. Dyn. in d. regu. scienti. & not. Bart. in l. ij. §. si quis volentem, de lib. hom. exhib. per illum text. de illo qui subducit puellam, & retinet illam in domo: & facit quod dicit, voluntariē stare.

Et per hoc videtur quod non bene dicitur Bart. in consil. supra alleg. quod mulier adulterata non patitur iniuriam, & licet Bart. in d. consil. faciat differentiā inter mulierem raptam & illam cum qua commissum fuit adulterium, talis differentiā non videtur habere bonam rationē diueritatis: quia consensus mulieris non purgat vitium adulterij.

8 Similiter regula non habet locum si iniuria inferatur in corpus, quia remitti non potest, cum quis non sit

dominus membrorum suorum. l. liber homo. §. ad leg. Aquil. ita Ang. dicit in d. l. quamuis. & Bart. in l. j. §. vsque adeo. §. de iniuriis. vbi dicit hoc esse verum quando infertur in corpus. & cutis scinditur: secus, secundum eum, esset in alapa. Sed tamen ratio illa, quod non sit dominus membrorum suorum, etiam videtur habere locum in alapa: quia corpori infertur iniuria, licet cutis non scindatur.

Et ista faciunt ad questionem not. quam tradit Paris de Puteo, in tractatu de syndacatu, in pen. q. in versio. quæro de vna no. questione, de nobilitate cui à plebeio erat imputatum delictum quod nobilis negabat, & conuenit quod torqueretur prius plebeius, deinde ipse nobilis: & post torturam plebei, nobilis recusabat torqueri contra conuentionem, asserendo conuentionem talem non valuisse: quia non erat dominus membrorum suorum. & Bart. contra gl. in l. interdum, §. qui furem. §. de furtis, concludit quod quis non potest conuenire, ut alter habeat potestatem torquendi eum ad crimine inueniendum. & idem Bart. in l. cum seruus ff. de cond. ob. caus. & Flor. in l. liber homo. l. j. in prin. §. ad l. Aquil. & facit quod not. Bart. in d. l. j. §. vsque adeo. de iniur. de iustico qui non potest pacisci, quod si reperitur in vinea, quod percuti possit. & Angel. Aret. in tracta. Malef. in verbo, contra voluntatem d. et. Tij. & idem dicit Angel. in l. si vnus. §. illud. ver. pacta. in fi. §. de pactis.

Hæc tamen & similia non faciunt ad propositam questionem: quia loquuntur ut quis torqueri possit à priuato eius aduersario. Sed in questione prædicta agitur quod debeat torqueri à prætoribus & magistratibus: concludit tamen Paris de Puteo, in loco præallegato, quod talis conuentionem non facit quod prætor possit illum torquere sine

indiciis, & relinquit cogitandum. Et hoc idem tenet Franc. Brumanus, in trac. Malef. in penul. char. in ver. insuper quæro. vbi dicit, quod licet Bart. in locis supra allega. loquatur quando quis submittit se ad torturam priuati: id tamen est si submittiatur iudici: quia tali casu iudex esset ut priuatus: & ideo iudex non esset excusatus si virtute talis conuentionis torqueret sine indicis.

Sed certe non videtur torqueri absque indicis ex quo alter postius fuit ad torturam, & cum tormentis confirmitur quod prius dixerat, nam etiam vnus indicium sufficit arbitrio iudicis. ut not. Bart. in l. fin. col. ij. versio. sed quæro vtrum. supra de questionibus. Et prædicta procedunt in criminalibus. In civilibus vero non deuenitur ad torturam in liberis hominibus. l. d. uis. Pius. de questionibus, vbi Bart. & ideo talis conuentionem non valerit.

Vltimo dictum est, quod iniuria non fit volenti: verum quod est ille qui consentit, agere non potest. Sed per hoc non tollitur quo minus iudex pro interesse publico agere possit: ut not. Bart. in d. l. j. §. vsque adeo. in prin. de iniur. per l. qui cætu. §. qui vacantem. §. de vi public. & l. iurif. gentium. §. si paciscat. §. de pact. & idem Bart. in l. inter omnes. §. recte. in versio. iuxta hoc quæro. §. de furt. cum similit. ut tradit Ang. Aret. in §. j. insit. de oblig. que ex delict. nasc. in glo. in verbo, fraudulose. Sed ista conclusio non videtur transire sine dubio: quia ex quo ille contentiendus videtur tollere quod non sit delictum, non videtur quod reipublice aliquod ius acquiratur: quia aliquod delictum non videtur commissum.

ADDITIONE.

a Sciendi, vbi videas Dyn. & remissio per eius additiones.

Filior

b Filiorū Rom. consil. ccxix. Bertran. consil. lxxv. instrumentum. consil. cccvij. viso consulationis. lib. ij. & in reper. l. hac editalli. C. de secun. nupt. dixi ad Alex. consil. iij. nu. (z. lib. vij. & in consuet. Parisiensis. §. cxxvij. C. M.

c Bald. Idem lat. in l. cum donationis in princ. C. de transact.

In l. Quod quis. Arg.

1 *Servus manumissus, nouus homo dicitur.*

2 *Liberto neque nocet, neque etiam prodest quod fecit dñs seruus esset.*

REG. CLXXXVIII.

Quod quis cum seruus esset, egerit, proficere liberto facto non potest.

1 *Servus manumissus et nouus homo reputatur, l. qui res. §. arcam. de solut. et ideo factum ab eo in seruitute, illi liberto facto non prodest, neque nocet, quod non proficitur hic. Et limitatur, ut in glo. & per Az. in iumma. C. an seruus ex suo facto. Bald. in l. j. C. eo t. tit.*

Semper generalibus specialia insunt.

De hac regula supra in regula, l. in toto. §. cod.

In l. Cuius effectus. Arg.

1 *Argumentum de toto ad partem, est in iure validum, & nu. 3. & 6.*

2 *Argumentum valet in tempore de toto ad partem.*

4 *Demonstratio falsa quando vitiat actum.*

5 *Argumentum de toto ad partem non valet, quando lex differentiam facit inter totum & partem.*

Fiscus rem alienam non potest alienare totam, licet partem possit.

7 *Papa non valens totum tollere, partem poterit quandoque.*

REGULA CXC.

Cuius effectus omnibus prodest, eius & partes ad vniuersos pertinent.

1 *Videtur in effectu colligere argumentum de toto ad partem, prout habetur in l. que de tota. §. de rei vendi. & in l. qui scit. in princ. §. de viur. cum similit. alleg. ibi in glof. & in l. an pars. & ibi Bart. §. pro delictio. in l. qui sine, vbi Bart. §. de condi. sine causa. et sic etiam in tempore*

2 *de toto ad partem arguitur. l. si cui. in prin. in versio. proinde. & ibi Bald. de leg. j. & facit text. in l. tres titores. & ibi Bart. in j. notab. §. de adm. munit. tut. & pro regula etiam est text. in c. pastoralis. §. item cum in totum. de offic. deleg. vbi glof. Et ista regula procedit in toto integrali vniuersali & generali: ut not. Bald. in l. conuentioni. ulam. col. ij. C. de epis. & cler. & procedit etiam in exceptione: ut not. Bald. in l. j. in fi. C. de non ruit. §. pecu. vbi per illum text. dicit, quod etiam in exceptionibus habet locum argumentum de toto ad partem.*

3 *Et regula procedit in diuiduis. Secus est in indiuiduis: ut not. Bart. per illum text. in l. per fundum. §. de serui. rustic. prædico. & idem Bart. in l. qui sine ff. de condi. sine causa. vbi allegat l. in executione. §. pro parte. de verbo. oblig. & Alber. in d. l. que de rota.*

4 *Secundo et regula fallit in falsa demonstratione, quæ si in totum falsa sit, non vitiat, l. demonstratio falsa, de condi. & demonst. & tamen si in parte falsa sit, vitiatur legatum: ut not. Alexand. post. Cuman. in l. serui electione. §. fin. b. in fi. de leg. j.*

5 *Tertio et regula non habet locum quando lex expresse facit differen-*

etiam inter totū & partem, vt probatur in l. si dictū. §. in stipulatione. §. de euei. vbi de euitōne agitur si homo in totū cūncatur: secus si pro parte. Et si quis rē alienam in totum alienare non potest, secus si pro parte aliena sit. l. j. C. de vendi. rer. sic. lib. x. quia in dictis casibus lex expresse constituit differentiam inter totum & partem. & ita videtur procedere quod supra dictum est de indiuiduis.

Quarto ¶ regula procedit vbi est eadem ratio: secus si diuersa ratio sit inter totum & partem: vt no. per gl. in l. qui hominem in princip. §. de solut. in clem. fin. in ver. defensor. de reb. ecclē. non alien. & not. Abb. in d. c. pastoralis. §. item cum in totum. in fi. & idem Barr. dicit in l. iuris gentiū §. a seo. in pen. opposit. §. de pact. & Alber. idem concludit in d. l. quæ de toto. & in verb. argumentū. in dictionario: vt not. Aret. in consil. clxxij. diligenter. col. iij. versic. non obstat arg. Et sub ista limitatione omnes alæ reduci possunt. & ideo ¶ in Papa non valet d argumentum. In totum tollere non potest, ergo nec pro parte, in his quæ sunt de iure diuino, quia non est eadem ratio: vt ex pluribus Felin. deducit in c. si. col. fin. de maior. & obediē.

ADDITIONO.

- a Tempore. Intellige in materia fauorabili, secus in materia stricta. Item etiam quando est eadem ratio, ita Ias. ibi. in d. l. si cui. iij. colum. in iij. not. b.
- b §. in. Vbi vides Ias. qui tenet contra, in v. col. versic. ego teneo.
- c Ratio. Idem Ias. in d. l. serui electione. §. h. col. v. ver. confirmo. Imol. in d. clemen. ij. in iij. col. in princip.
- d Non valet. Imò est necessarium, quia non est potestas aduersus Deum. C. M.

In l. Ex qua persona. Argumenta.

- 1 *Heres lucrum habens à defuncto, non debet contravenire ijs suis factis.*
- 2 *Heres qui inuentariū consecrasset, defuncti contravenire poterit.*
- 3 *Factum eius persone debet quis ap probare, ex qua lucrum capit.*
- 4 *Clerici statutis laicorum qualiter debeant vti.*

REGULA CXCI.

EX qua persona quis lucrū capit, eius factum præstare debet.

Concordat l. cum à matre. C. de rei vendi. vbi ¶ hæres qui habet locum ex persona defuncti, eius factis contravenire non debet, ad idem text. in l. si ab eo. C. de negot. gest. in l. xor. C. de bon. auth. iudic. possi. in l. si tertius. §. si de aqua plur. arcen. Et se. undum istam regul. arguit Paul. de Cast. in consil. xvij. in causa que vertitur. col. iij. Fulgos. consil. lxxvij. paterfamilias. col. ij. Cuma. in consil. xxxij. quidā Rom. in consil. xvij. visa facti narratione. col. fin. & dixi in consil. clxxxij. in fine.

Et ista regula limitatur non procedere, ¶ quando hæres facit inuentarium, quia tunc contravenire potest: vt not. Bald. in l. qui se patris. col. x. ver. item quæritur. C. vnde liberi & quo dict. Alex. variavit in consil. xix. super eod. colum. iij. lib. v. & in consil. xxvij. in causa & lite. col. penult. lib. v. & late dixi in consilio clxxxv. in princip. col. penult.

Et quod dictum est de inuentario, videtur intelligendum quando hæredi nihil remaneret de bonis defuncti: vt not. dicit Imol. in c. ex parte

L. Hoc iure vtimur.

REGULA CXCI.

Partem esse conditionem oportet eius qui quid possideat vel habeat: arque eius cuius dolo malo factū sit quominus possideret vel haberet.

Concordat cum regula l. qui dolo. supra eod.

REGULA CXCI.

Nemo damnum facit, nisi qui id facit quod facere ius non habet.

Resoluitur in eo quod dicitur, quod sit lege permittentē, & c. l. Gracchus. C. de adulter. vide quæ dixi in d. l. Gracchus.

In l. Hoc iure vtimur. Argumenta.

- 1 *Vis alia publica, alia priuata.*
- 2 *Vis priuata in dubio interpretari debet.*
- 3 *Violentia differt ab actu violenter facto.*

REGULA CXCI.

Hoc iure vtimur, vt quicquid omnino per vim fiat: aut in vis publicæ: aut vis priuatae crimen incidat.

Utrum supra in l. quo tu elat. §. vi. ff. de i. co. tit. Et ¶ secundū istam regul. vis distinguitur: quia alia publica alia priuata: vt per gl. hic. & Azo. in summ. ad legem Iul. de vi. & ¶ in dubio tamen vbi sit mentio de vi, intelligitur de vi priuata, vt minor sit pena. l. si præses. §. de poenis. & not. Alex. in l. viro atque vxore. fol. matr. Et t. adde differentiam esse inter violentiam, & actum violenter factū: vt tradit Paul. de Cast. in consil. cclxxxix. vlt. inquisitione facta contra Bénédictum. & not.

te colum. viij. versic. aduerte, quia Iacob. de Bel. de feudis.

Et regula etiam limitatur, vt per Alex. in consil. cvij. viso processu. lib. iij. col. j. & ij. & in consil. xvij. attentis narratis. in ij. dubio. lib. v. & per Bald. in consil. ccxv. proponitur. lib. ij. & Bald. in l. ij. in fi. C. de inoffic. don. & etiam Imol. in d. c. ex parte. col. viij. in alio versic. seq.

Sed aduerte, quia mirum videtur. & Franc. de Cur. in consil. j. in fi.

Et ad text. hic dum dicitur, ¶ quis debet approbare factum eius personæ ex qua lucrum capit, facit text. in l. Pomponius. §. cum quis. ff. de acquir. pos. vbi dicitur, quod si quis vtitur adminiculo ex persona alterius, cum sua causa & suis vitis vti debet. & facit text. in l. secundum naturam. §. eod. cum similit. vt dixi ibi.

¶ & ideo quando clerici vtuntur statutis laicorum, eo modo quo statutum loquitur vti debeat: vt not. Bal. in l. omni nouatione. C. de sacros. ecclē. cum similit. & dixi in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de constitut. in fi. chart. col. j.

Et regula ista procedit vbi agitur de a lucro, prout loquitur, & quia non potest culpa imputari ex qua lucrū quis consequitur. l. cum in fundo. §. j. & ibi glot. in versic. lucrum. de iure dot. & in l. nupta. §. j. §. fol. ma. Secus si agatur de damno: vt not. tradit Pet. de Anchar. in consil. cclxv. quia quæstio dubitabilis est. colum. fi. & Alex. in consil. vi. viso processu. col. ij. versicū, nec etiam obstat. lib. iij. vbi idem dicit, nō tamen facit mentionem de consil. Pet. de Anchar.

ADDITIONO.

- a Lucro. Imò in istis dicitur, & consilium Pet. Anchar. non est ad propositum, quia non loquitur de contraveniente factis defuncti: sed de exceptione personali, quæ non nocet hæredibus certanti de damno vitædo. C. M.

quod violentia quando iudicē in-
feratur, non est licitum resistere. vide
Paul. de Casta. in consil. cx. iij. viso
suprà scripto puncto. facit text. in l.
seruus. C. de his qui ad eccle. cōfug.
& not. in l. vi. v. s. de iust. & iure.

D Eiecit qui vel iursum, vel
mandauit. vel ratur habu-
bit. Rati enim habitio manda-
dato comparatur.

D E mandato suprā in l. quod ius-
tu. Et de rati. bitione suprā. l.
semper qui non prohibet. s. eod.

I N contractibus quibus doli
præstatio vel bona fides in-
est, hæres in solidum tenetur.

I sta regula tangit materiam indi-
uiduorum quæ alioiorem postula-
ret indaginem. idem habetur in l.
ad ea. s. si. infra eod.

**In l. Ferè quibusunque.
Argumenta.**

I Possessio non acquiritur sine ani-
mo & corpore nec etiā amittitur.

REGVLA CXCIV.

Fere quibusunque modis
obligamur, iisdem in con-
trariū actis liberamur: quum
quibus modis acquirimus iis-
dem in contrarium actis amit-
timus. Vt igitur nulla possessio
acquiri, nisi animo & cor-
pore potest: ita nulla amitti-
tur nisi in qua vtrunque in con-
trarium actum est.

P Onit reg. & illationem facit ad
regulam: vide dicta suprā in l.
nihil tam naturale. eod. tit. De illa-
tione, quod sicut si nulla possessio
acquiratur sine animo & corpore,
ita non amittitur. ad idem text. in
l. quemadmodum, de acquir. possi.

Et ista regula procedit quando in
perdenda possessione incipio à cor-
pore: nam tunc etiam animus re-
quiritur: scilicet si ab animo inchoet-
tur: quia animus solus sufficit, l. iij.
s. in amittenda. de acquir. possi. vbi
doct. commentum ita tenent. ibi vi-
dendum, quia Mod. laborat: &
Soci. ibi ponderat & inducit istum
textum.

REGVLA CXCVI.

Cum par delictum est duo-
rum, semper oneratur pe-
titor. & melior habetur posses-
soris causa: sicut fit cum de do-
lo excipitur petitoris, neque
enim datur talis replicatio pe-
titori, aut si rei quoque in ea
dolo actum sit.

V ide dicta suprā in regula, l. in pa-
ri causa. eod. tit.

In §. Illi debet. Argum.

I Penam petere nequit, qui in illam
incidit.

2 Pacem cōtrahentes, si postmodum
simul ruperint, agere nō poterunt.

3 Agere volens ad penam debet
prius pro sua parte implere.

4 Petitio pœne liquida debet esse.

Illi debet permitti pœnam
petere qui in ipsam incidit.

1 Et qui incidit in penam illam
petere non potest. s. cit. text. in l.
cum pater. §. libertis. de le. ij. & Bar.
ibi in si. infer. t. q. quando qui con-
traxerunt pacem & contraveniunt,
& ignoratur quis primo pacē rupit,
nullus agere potest. Sed si constaret
alterum rupisse, alter qui non inci-
dit in pœn. m. agere ad pœnam po-
tuisset: vt Bar. ibi per illum tex. con-
cludit. Et ad hoc vide plene dicta
per Alex. in l. semel mora. col. j. & ij.
1014

3 solut. matr. Et si qui velit agere ad
pœnā, debet prius implere pro sua
parte, not. Angel. consil. xliij. fratres
seruorū. in fin. & latè tradit Com. in
consil. cccliij. in causa vertente. lib.
j. & dxi in l. cum proponas. do. ij. C.
de pact. t. Et liquida debet esse pe-
nitio pœne: vt dixi in l. factum. §. in
pœnalibus infra eod.

REGVLA CXCVII.

F Actum cuique suū non ad-
uersario suo nocere debet.
V IDE suprā, in regula leg. non
debet.

N On videtur vim facere
qui iure suo vtitur. & ordi-
naria actione exercitur.

V Ide suprā, in reg. nullus videtur
dolo facere. s. eod.

**In §. In pœnalibus.
Argumenta.**

1 Pœna non committitur ipso iure,
quando aliquid sub pœna præci-
pitur.

2 Probatio in pœnis ligda esse debet.

3 Pœnales casus sunt stricti iuris.

4 Pœna ex conventionione apposita pro
parte, ad aliam partem non debet
extendi.

5 Pœnales nullo modo sunt exten-
denda.

6 Dispositio principalis extendi po-
test pœna autē adiecta non potest.

7 Inritum facti attenditur, vt pœna
euitetur.

Venditionis nomine, quando cate-
ri contractus comprehendantur.

8 Hæres heredi quando non veniat
nomine heredi.

9 Pœna locū non habet, nisi statuta.

10 Extensio fit in pœnis, quatenus pro

prietas verborum excipit.

11 Pœna extenditur, dum de fraude
remouenda agitur.

12 Pœna extenditur quandoque ra-
tione reipublice.

13 Pœna extenditur in equiparatis.

14 Pœna in fauorem ecclesie extendi-
tur quandoque.

15 Pœna tunc extenditur, quando
ratio extendi exprimitur.

16 Pœna extenditur de similibus ad
similia.

I N pœnalibus causis beni-
gnius interpretandum est.

E X ista regula sumpta est reg. in
pœnis. eod. tit. in vj. & facit tex.
in l. si præses. in l. interpretatione. s.
de pœn. dist. j. in c. pœn. Et ad istā
regulam plura dicta sunt s. in reg. l.
semper in obf. uris. Et ibi dicitur ad-
de t. que d. si præceptū sit, q. aliquid
fiat sub pœna, nō intelligitur quod
ipso iure pœna committatur. Sed
videtur quædam cōminatio: vt no.
per gloss. in c. sicut tuus. de simon. in
ver. sub interminatione. & in c. j. in
glos. ij. de fugit. in c. j. in gl. pe. de eo
qui fur. ord. luscip. & in reg. in pœ-
nis. eod. tit. in vj. & in c. cum effes. in
gl. de test. & ista est cōmunis opi.
vt dicit Imol. in c. j. de loca. col. ij. in
ver. & aduert. e. & ibi rationem ad-
ducit per istam regulam: quia cum
agatur de pœna, mitier interpreta-
tio fieri debet, per istam regulam.
& idem tradit Ioan. de Anan. in d.
c. j. de fugit. colum. pen.

2 Sic etiam in pœnis liquida debet
esse probatio vt pœna cōmittatur:

vt not. Bal. in c. j. col. f. quali. domi.
prop. seu. priue. vbi alleg. text. in l.
ex testamento. la. j. de condit. & de-
men. & no. etiam Bal. in l. cum pro-
ponas. col. fin. C. de hære. infra. t. vbi
inquit, quod casus pœnales sunt

stricti iuris, & non recipiunt interpretationem extensiuam per illum tex. in d. l. in testamento.

Et in pœnis, quia liquida, & plena probatio requiritur, nunquã iuramentũ deferitur in defectu probationis: vt not. Bart. dicit in l. j. ol. ij. ver. ex hoc patet. C. de his que pœne nomi.

4 Et pœna pœnã si pœna ex conventionione pro vna parte sit apposta, ad aliam partem non extenditur: vt not. Bal. con. ludit in d. j. ol. j. ver. & sume hic argumentũ, qualiter dom. proprie prius. feu. Et idem in testatore, quia substitutio quã aliã extenditur de vno casu ad alium, non habet locum si pœna apponatur: vt not. Bart. in l. pater Seuerinã in prin. per illum tex. de condi. & demon. Et ideo pœna à persona nõ receditur, vt not. Bart. in l. multa. de con. j. & demon. & Bal. in d. l. j. in ij. opp. C. de his que pœnã nomine.

5 Et pœna quia odiosa est, si in vno capitulo apponatur, non videtur in alio repetita: vt not. Bart. in l. in testamento. supra alle. in prin. & idem Bal. in l. cum pater. §. pater certam. de leg. ij. & ad idem est gl. in clem. ij. in verb. sanctioni. de vita & honor. cler. & in cle. fin. de pœnis. in gl. fi. & hoc tamen declarandum est, vt dixi in c. ij. requisit. de app.

6 Et dato qd dispositio principalis extendatur, pœna tamen quia odiosa est extendi non debet: vt not. Ioan. And. in c. dispensata. in princ. de rescript. in vj. Domi. ibi col. ij. in ver. no. incidenter. hoc dictum sequitur pro dicto not. do. Abb. in c. j. de locato. col. fin. Domi. in c. si fore. col. ij. in ver. not. incidenter. de elec. in vj. & idem tenet Imol. post Ant. de Butr. quem ibi refert in c. fin. col. ij. de rescript. de quo inferius dicam.

7 Et in pœnis vt pœna eniteur arretditur initium. l. quod ait. §. quod ait lex. ff. de adult. vbi Bart. in ij. not. &

not. Domi. in c. auritiz. in glos. eo ipso de elec. in vj. & facit quod no. Bar. in l. j. C. de nuno. Et licet nomine vditionis etiam alij contrafusus comprehenduntur, l. statuliberi. §. Quin us. ff. de statulib. tamẽ in materia pœnali strictẽ ascipitur pro contr. & vditionis: vt no. Bar. in l. qui duobus. §. de fal. in tit. de emp. & v. n. §. nunc vidẽdum. ver. sed pone. & no. in c. j. de excess. præla. in vj.

8 Et licet appellati. ne hæredis veniat hæres hẽredis. l. si. C. de here. in st. hoc nõ habet locum, vbi agitur de pœna vt not. Bald. in d. l. si. q. xxj. & not. Bart. in l. multa. supra de con. dit. & demonst. & dixi in l. qui per suc. effionem. supra eod. tit.

9 Et pœna non habet locũ nisi statuta sit. l. & si quis. §. diuis. ff. de relig. & per illũ tex. dicit Bald. in l. ij. C. de sac. san. & cle. in prin. q. pœnã odiosa sunt, & non habent locũ nisi in casibus expressis in iure. & quod in pœnis non fiat extensio not. Domi. in c. quãquam. de elec. in vj. & in c. j. co. si. ver. ex his no. de bigam. in vj. in c. si ciuitas. in princ. de tent. excom. in vj. & in c. j. col. j. de temp. ordin. Et secundum regulam arguit Ang. in consil. p. præmitto. in princ. Cuma. in consil. xlj. ad primum. in tertio dubio. Fulg. in consil. vij. iam pluribus annis. col. penul.

Et regula ista limitatur nõ procedere quantum ad vim verborum: quia quatenus verborũ proprietã significat, sit extensio etiam in pœnis: vt not. Aret. in l. cum lege. per illũ text. supra de t. st. & idẽ no. Calin. consil. j. in tit. de consang. & affin. Secus si ageretur de lata significatione: quia tunc illa in materia pœnali non attenditur, vt dixi in regula. l. semper in obscuris. supra eod. ubi dixi fuit de pœna capitali.

Secundo etiam ibi regula ista limitatur, non habere locum in pœna excommu

communicationis, per. c. pe. de se. r. excomm. de cuius intellectu dixi in d. regula. l. semper in obscuris.

11 Tertia regula fallit quãdo agitur de remouendo d. fraudẽ: quia tunc etiam in pœnalibus fit extensio, ne d. i. g. ostio eluforia redderetur. c. si ciuitas & ibi Do. in ij. notab. de sen. excom. in vj. & ad hoc gloss. not. in gloss. fin. in c. nuquam. de vsuris. in vj. ibi dum inquit, aliã facile esset hanc constitutionem eludere, & illam glo. not. Dom. ibi. col. pen. ver. no. bene istam glo. ad idem glo. in clem. j. in verbo, sepelire. in fi. de sepulturis, & facit text. in l. j. §. si. supra de cal. & in l. sed lul. §. matui dationem. supra ad sentent. d. sul. Maced.

12 Quarto fallit vbi agitur de villitate publica: quia tunc etiam in materia pœnali extensio fieri debet, ne delictum sit impunitum. l. ij. exercitũ. per illũ tex. supra de his qui nõ infam. & idem not. Bart. in l. quem admodum. in v. not. per illum tex. C. de agric. & cens. lib. xj. cum sim. vt dixi in consil. lxxv. & idem tradit Rom. in consil. cv. viso themate. col. fin. & Paul. de Castr. in consil. xxij. viso puẽdo col. penult.

13 Quinto fallit, quando duo sunt æquiparata de iure antiquo: quia pœna statuta in vno, habebit locum in alio: & ista extensio est facta à lege, vt not. Bart. in l. si quis seruo. C. de furt. per glo. ibi. & in l. vt tantum. ff. de ter. corrupt. gl. in c. si postquã. in gl. fin. de elec. in vj. & in c. de multa. de præb. & ibi Abb. & debet æquiparatio fieri per viã regulã: vt not. Matth. & in trac. extensionis, quem refert & sequitur Angel. Aret. in §. ius autem ciuile. char. antepen. col. ij. vers. ij. fallit.

14 Sexto fallit, vbi agitur de fauore ecclesiã: quia constitutio pœnalis extenditur: vt no. per gloss. in c. sciãt e cuncti, & no. ibi Dom. circa fin. in

vestino. primo ex hac gl. de elec. in vj. & not. Abb. in c. nihil. col. antep. de elec. in ver. fecido principaliter potest responderi. Et eodem modo hagatur de fauore fidei: vt no. Abb. in c. j. in fin. de diuortis. similiter si agatur de fauore animatum, confititio pœnalis extenditur, vt not. Io. And. in c. ex tenere. & ibi Abb. in ver. no. singulariter. qui fil. sint legit. no. Bar. in auth. sacramta. pub. col. pe. ver. quẽro vtrũ. C. si aduer. vend. cum sim. vt Feli. tradit in c. tiãstato. de consil. col. fi. & adde Ro. consil. cclxxxv. omnia. in fi. mol. in consil. cxliij. in causa col. ij. Alex. in consil. xliij. super præmissio. lib. j. in fin.

15 Septimo fallit, si ratio sit expressa: quia tunc etiam in pœnalibus extensio fieri potest: vt no. Alex. in l. cum mulier per illum tex. in v. not. ff. sol. mat. & idem not. Dom. in c. ciuitas §. j. in prin. de sent. excom. in vj.

16 Octauo generaliter dici potest, qd etiam vbi agitur ad pœnã, fiat extensio de similibus ad similia ab identitate rationis, vt no. Bal. per gli. ibi in l. si quis id quod. §. de iur. iud. om. iud. & Alex. ibi col. pe. & ad hoc est tex. in c. j. §. porrõ. in tit. quã fuit prima causa benef. amic. & Bal. ibi col. ij. dicit illum tex. esse meliorem de iure. ibi tamẽ tex. ex noua prouisione vterius procedendo in illo casu videtur statuere, ita quod absq; illa noua dispositione aliud fuisset dicendum. Ad §. porrõ. ne põderur dupliciter: vt per Imol. in l. si viro. col. vij. sol. mat. tamen pro ista conclusione, quod fit extensio etiam in pœnalibus sunt glo. f. de idem quis allegat Ang. Aret. in §. ius autem ciuile. in penult. char. col. ij. de iust. & iure. & ibi etiam duodecim glo. con trarias adducit.

Et pro resolutione recurrẽdum est ad ea quã scribit Io. de mol. in l. si verõ §. de viro. supra sol. mat. Ex cuius

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

causa

diſis firmari poteſt regula negati-
ua, quod ubi agitur de pœna, non
debet extenſio fieri, per text. cum
ſim. ſuprà alleg.

ADDITIO.

- a Ipſo Alexand. confi. cxliij. in prin-
cip. lib. j.
- b Liquid. Dec. rub. de proba. col. pe.
conf. cxc. col. ij. Alex. confi. xxxij.
col. j. lib. ij. vbi dixi. C. M.
- c Reperita. Etia in æquiparatis Ant.
Butt. c. ad noſtram. col. ij. num. 8. de
emp. & vend. adde Alb. parte j. ſta-
tur. queſtio. lxx. in ſi. Anton. Corſ. in
ſingul. verſi. additio. C. M.
- d Remouendo. Dixi in conſue. Parif.
ſ. xij. glo. liij. nu. 9. & in annotat. ad
Philip Deci. confi. cclxxvij. & in re-
gul. cancella. de publican. reſig. q. v.
num. 27. C. M.
- e Domini. & in confi. xxxvij. colum.
ij. C. M.
- f Rationis. Alb. par. j. ſtatut. q. ciiij. fal-
lit vbi imponitur ipſo iure. And. Ti-
raq. rep. li. ſi vnquam. ver. reueratur.
num. 248. C. de reuoc. don. C. M.

In l. Inuitus. Argum.

- 1 Procurator inuitus nemo conſti-
tuendus.
- 2 Aduocatus patrocinium ſuſcipe-
re cogitur inuitus.
- 3 Procurator ſiſci an poſſit ad offi-
cium cogi.
- 4 Notarius inſtrumenta conſcribere
cogipot eſt.
- 5 Caupo & tabernarius hoſpites re-
cipere coguntur inuiti.
- 6 Doctor ad conſilium preſtandum
cogi poteſt.
- 7 Meretrix in lupanari an peſſit ad
coitum cogi.
- 8 Officium neceſſarium quod dicatur.

REGVLA CXCIX.

Inuitus, nemo cogitur de-
ſendere.

- 1 **E**t inuitus ꝑ procurator non con-
ſtituitur. l. inuitus C. de procura.
& in l. filiusfam. ſ. inuitus. ſuprà de
procu. Et idem in executoro, qui in-
uitus nõ cogitur officiũ executoris
ſuſcipere, not. Bald. in l. at ſi quis. in
verſ. credo tamen. de relig. ſuprà &
no. Card. in cle. j. in liij. q. de teſtam.
- 2 ꝑ Secus eſt in aduocato qui cogitur
patrocinium ſuſcipere, vt no. Bal. &
Salic. poſt Goffr. in l. inuitus. per text.
in l. prouidendum. C. de poſtul. not.
per gl. in l. j. ſ. ait prætor. ff. de poſtu.
in verbo, habebunt. & ibi Ang. not.
illã glo. Et idẽ eſt in procuratoribus
qui ſoliti ſunt exercere ſe in pala-
tiis, qui largo modo dicitur aduo-
cati, & ita dicit Fulg. Pau. de Caſt. &
Alex. in d. l. inuitus. facit text. in l. j. ſ.
aduocatos. & de var. & extraor. cog.
- 3 Et idẽ eſt ꝑ in procuratore ſiſci ſeu
reipublicæ ſecundum Salic. in d. l.
inuitus. arg. l. hi qui ad ciuilia. C. de
appel. & in l. ſi quis magiſtratus. ſu-
prã de munc. & hon. Et ideo ſyndi-
cus vniuerſitatis cogitur officium
ſuſcipere: vt not. Bal. in d. l. filiusfa-
milias. ſ. inuitus. in princ.
- 4 Et idem dicit Ang. in d. ſ. ait prætor.
ꝑ in notario qui compellitur inſtru-
menta conſcribere: vt not. Bart. in l. j.
ff. furti aduerſ. nau. & Bald. in rub.
C. de fide inſtr. col. ij. verſi. ſed dubi-
tatur. Idem Hoſt. in ſumma. de fide
inſtru. in ſ. ex quibus. ver. & hi qui
vbi dicit q. ſi recuſat ſuſcipere ro-
gatus, eſt periturus, & poteſt priuari
oſſicio: & hoc dictũ reſert & ſequit̃
Card. in cle. j. verſi. dudum. in xiiij.
net. de iur. iur. ꝑ Et idem dicit Ang.
in d. ſ. ait prætor. in caupone, hoſpi-
te, & tabernario: quia etiam inuitus
cogitur hoſpites recipere. & idem
no. Bart. in d. l. j. ſ. furti aduerſ. nau.

& in

- & in l. j. ſ. j. ſupra nauæ. caup. in l. j.
ſ. cura carnis. de offic. præſe. vrb. Sic
etiam ꝑ doctor cogitur conſulere:
vt not. per gl. in l. ij. in verb. conſen-
ſum. C. de prox. fact. forin. lib. xij.
& ibi Bart. & glo. ibi alleg. l. ſanciu-
mus. la. j. C. de reuoc. diuer. iud. &
Salic. ibidem dicit. & idem Bart. in
l. proximẽ. in princ. ff. de his quæ in
teſta. de len. & Anto. de But. in c. ſi
pro debilitate. col. liij. de off. deleg.
- 7 Et idem videtur ꝑ meretrice que
ſit in lupanari: & in artifice, qui te-
net ſignum artis, per rationem quæ
allegatur in hoſpite, per Bart. in d. l.
j. furti aduerſ. nau. & Bal. in d. l. filius
familias. ſ. inuitus. concludit in gl.
- 8 j. ibi, ꝑ quod omne officium vtilita-
te & autoritate publicũ, vel vtroque
modo publicũ, dicitur officiũ neceſ-
ſarium, & reuſari non poteſt. & ad
hoc not. gl. ibi: facit text. in l. mune-
rum. ſ. iudicandi. 3. de mun. & hon.

ADDITIO.

- a Largo, dixi ad Alexand. confi. ij. lib.
vj. C. M.

In §. Cui damus. Argu.

- 1 Exceptio an ſemper competat ei, cui
& actio.
- 2 Actio & exceptio ſimul compe-
tunt, quando ad eundem finem ten-
dunt. & nu. 3. & 4.

Cui damus actionẽ, eidem
exceptionem competere
multo magis quis dixerit.

Hæc regula etiam habetur in c.
qui ad agendum. eo. tit. in vj. &
probatur in l. j. ſ. his autẽ. ſupra de
ſuperficiebus. & in l. creditor. in ſi.
& gl. ibi per illum text. C. de pact. &
ſecundum reg. arguit Bal. in confi.
cclxxv. ſuper eodem. col. ij. lib. liij.

- 1 Et iſta regula procedit ꝑ vbi ratio
diuerſitatis non datur: ſecus eſt vbi
ſit ratio diuerſitatis, propter quam

actio datur & exceptio denegatur:
vt not. Abb. poſt Anto. de But. in c.
debitores. per illum text. de iur. iu-
rand. vbi exemplum habetur.

- 2 Secundo principaliter ꝑ regula li-
mitatur procedere, & declaratur
quando actio & exceptio tendunt
ad eundem finem: quia tunc ſi actio
datur, à fortiori exceptio videtur
competere: quia in exceptione eſt
reus cuius cauſa favorabilior eſt.
l. favorabiliores. ſ. eod. & in l. Arria-
nus. 5. de act. & oblig. & quia in ex-
ceptione agitur de retentione quæ
facilius conceditur. l. per retentione-
nem. C. de vſur. li. vbi Bald. in liij.
net. C. de fideic. ꝑ Secus eſt ſi exce-
ptio & actio tendunt ad diuerſa:
quia tunc exceptio vno reſpectu de-
negatur: & tamẽ actio alio reſpectu
cõcedi poteſt: vt not. Inn. & Hoſt. in
c. inter dilectos. de exceſ. præla. &
Abb. ibi in ſi. & Pet. de Anc. & Io. de
Ana. in c. accedens. col. j. de accus.
Et hoc modo omnia reſoluuntur
quæ in cõcrarium allegari poſſunt.
- 4 ꝑ nam in iudiciis poſſeſſoris recu-
perandæ poſſeſſionis ille, qui ſpo-
liant, non poteſt exceptionem op-
ponere ad impediendum reſtitutio-
nem poſſeſſionis: quia ſpoliatus an-
te omnia reſtitui debet. a. c. in l. i-
teris. de reſt. ſpol. l. ſi quis à ſe ſundum.
C. vnde vi. Sed facta reſtitutione da-
tur ibi actio reſpectu proprietatis.
& ſic actio & exceptio diuerſa reci-
piunt: & ita etiam vide ut procedere
text. in l. ſi quis conditionis. C.
locati. & hoc modo etiam videtur
procedere text. in d. c. debitor. &
adde text. in d. c. indemnitatebus. ſ.
verum. & ibi glo. in verbo, facultas.
de elec. in vj. vbi glo. dicit eſſe ſpe-
ciale in montibus. & regula iſta
non habet locum. Sed poteſt reu-
ſponderi: quod ille text. procedit ſe-
cundum not. in c. accedens. de accu-
ſa. & in c. conſtitutus. de appellatio.

Adde

ADDITIO.

a Debet. Vide ad istam reg. Soci. in tra. Sa. fallen. in regu. cccclxxx. vbi ponit xij. limitationes. & Hippo. de Marfil. qui ponit alias ij. in sing. xj. & in sing. cxcix. doct. in l. naturaliter. §. nihil commune. de acqui. pos. vbi Bal. posuit xij. limitationes, quas refert ibi Alex. in vij. col. cum seq. & Spe. in ti. de pe. & pos. §. si. vbi ponit xxij. fall. n. Laufran. de Oratio in repe. rubi. de caus. pos. & proptie. in vij. col. in fin. vbi ponit xj. fal. & Corfe. in tra. ct. fallen. ad reg. spoliatus ante omni. l. & vbi ponit yo. fallen. qui tra. ct. est in ij. vol. tra. ct. diuerforum doctorum. H. C.

Cum quis in alicuius locum successerit. nō est æquum ei nocere hoc quod aduersus eum non nocuit, in cuius locum successerit.

Dista regula dictum fuit supra in reg. l. quod ipsi qui contraxerunt. §. eod.

Plerūque emptoris eadem causa debet esse circa petendum ac defendendum, quæ fuit aitoris.

Dista regula glos. hic remittit ad supradicta, in regul. nemo plus iuris. §. eod.

In §. Quod cuique. Arg.

- 1 Beneficium non confertur in iniuriam.
- 2 Exigere qui nequit, nec à sponte offerente capere poterit.
- 3 Exactum licite non potest remitti.
- 4 Notarij plus iusto accipientes, merito puniendi.
- 5 Statutum prohibens accipere, non permittit accipi ab eo qui offert sponte.

Quod cuique præstatum, inuito non tribuitur.

Quia beneficium inuito non datur. in regula, l. inuito. §. eo. Et not. dictum Bart. hic, qui per gl. infert, quod si notarius priorum non potest salarium accipere de aliqua scriptura, quod etiam à sponte soluentibus accipere non licet. & ad hoc facit text. in capitu. exigiti. de cens. in vj. † vbi sicut non potest quis exigere, pariter à sponte soluente accipere non licet. & gl. ibi in verbo, volente. ad idem facit text. in cap. statutum. §. accessorem. in ver. si quis autem. de rescript. in vj. † vbi quod licet è exactum fuit, remitti nō potest. ad idem text. in clemen. nolentes. de hæc. & ad idem est glos. in l. vnica. C. publicæ lætitiæ, vel Consul. lib. vj. in ver. accipientem quæ etiam dicit, quod pari poena punitur ille qui accipit à sponte dantibus. & ille qui exigit: & illam nō ibi Io. de Pla. & idem not. Bald. per illum text. in auth. sed hodie. C. de episcop. & cleri. vbi colligit argumentum, quod † notarij puniuntur si vltra debitum aliquod accipiant à sponte soluentibus.

Et ista conclusio videtur procedere vbi agitur de interesse publico, & in causis à iure expressis. aliàs secus videtur, quia quædam honestè accipiuntur, quæ inhonestè petuntur: vt dicit text. in l. §. proinde. de variis & extraord. cog. & glo. in l. ij. circa fi. in verb. sed præstari. supra de origin. iur. per illum text. ibi, hoc non preti, sed præstari solere. & idem glo. in d. cap. exigiti. de cens. in vj. in d. verbo, velantate. quæ dicit hoc regulariter procedere. & alleg. supra in contrarium habere locum in quibusdam casibus. & ad idem text. cum glo. xvij. dist. in c. de eulogiis. ingl. h. & in c. dilectus. cl. ij. in fin. de simoniacis.

Item

Item dictum Bart. hic videtur procedere, prout ipse loquitur, † quando statutum prohibet salarium accipere: ista verba generalia sunt, & comprehendunt etiam sponte soluentem. Secus videtur si quis esset prohibitus petere: quia non prohiberetur accipere ab eo qui sponte solueret, dicto cap. dilectus. cum simili, supra alleg.

ADDITIO.

a Sponte. Fran. Rip. c. cum M. Ferrac. col. ij. de constit. in tra. ct. de Peste. fol. 66. & 139. C. M.

REGVLA CC.

Adea quæ nō habent atrocitatem facinoris vel sceleris, in his ignoscitur seruis, siue dominis siue iis qui vice dominorū sunt, velut tutoribus & curatoribus obtemperauerint.

Vide dicta supra in l. velle non crederetur. §. eod.

ADDITIO.

a Atrocitatem. alia. non ignoscitur. In consil. cxxxvj. lib. j. C. M.

Semper qui dolo fecit quominus haberet, pro eo est habendus ac si haberet.

Vide dicta §. eod. in l. qui dolo.

In contractibus successores ex dolo eorum quibus successerunt non tantū in id quod ad eos peruenit, verū etiam in solidum tenentur: hoc est vt vnusquisque pro ea parte quæ habet est. conueniatur.

Vide dicta supra eo. in hoc iure. §. finali.

In l. Quoties nihil.

Argumenta.

1 Præiudiciale minus in dubio illi

gi debet.

2 Appellatio non presumitur desertam in dubio.

3 Appellatio admittenda videtur in dubio.

REGVLA CCI.

Quoties nihil sine captio- ne inuestigari potest, eligendam est quod minimum habeat iniquitatis.

Vide dicta supra in regula, l. in obsecris. & adde regulā quam tradit Paul. de Castr. in l. j. ff. si quis cau. per illum text. † quod in dubio eligi debet quod sit minus præiudiciale. vnde infert, † quod in dubio pronuntiandum sit appellationem non esse desertam: & pari ratione † in dubio est pronuntiandum appellationem admittendam. † & nō per gl. in cap. vt debeat, de appella. cum simil. vt dixi ibi.

Et ad reg. hic faciunt iura quæ dicunt de duobus malis minus esse eligendum. l. si procurator rei. & ibi glo. supra de ex. ep. doli. cum sim. alle. in glo. hic. & in c. j. xij. dist. in prin. & in c. ij. in fin. eadem dist. & glo. ibi in ver. minimus. alleg. istum text. & ad idem text. in cap. non solum. xxxij. questio. iij. & glo. ibi similiter allegatiū textum.

ADDITIO.

a Admittendam. Dec. cap. de priore. de appella. consil. ccc. l. j. Alexand. consil. cxxxix. nu. 7. lib. vij. C. M.

REGVLA CCII.

Omnia quæ ex testamento proficiuntur, ita statum euentus capiunt si initium sine virio ceperint.

Vide dicta supra in regula, l. quod ab initio. §. eo.

In l.

In l. Omnis definitio.
Argumenta.

- 1 *Definitio rei definita substantia-
lia debet ponere.*
- 2 *Definitio bona censetur, quae cum
suo definito convertitur.*
- 3 *Causa non bene definitur per ef-
fectum.*

REGVLA CCIII.

OMnis definitio in iure ci-
vili periculosa est: pa-
rum^a est enim ut non subverti
possit.

Constitutio intelligitur omnis defini-
tio, pro reg. sed capiendum defini-
tionem ut verba sonant, dicendum
est, ut not. Bartol. in l. j. col. j. supra
de testa. et quod definitio debet ponere
substantialem rei definitae, &
per hoc debet continere genus sub
quo res est definita.

Item debet continere differentias, ut
appareat quod res definita differt
ab illis speciebus contentis sub illo
genere, ut patet in d. l. j. de testa. &
in aliis definitionibus. & idem Bal.
in l. cum quis. col. ij. C. de iuris &
fi. igno. & in rub. C. qui admitt.
col. m. j.

1 Et illa est bona definitio quae con-
vertitur cum definito. l. j. §. dolum.
vbi Bar. ff. de dolo. ad idem est text.
in l. mortis causa capitur. in princ.
ff. de dona. causa mort. in l. Quin-
tus. la. ij. in §. cum aurum. supra de
auro & argent. legat.

3 Et non est bona definitio si causa
definitur per effectum: ut no. Bar. in
l. j. in princ. col. vij. supra de appell.
quod dictum declaratur ut dixi in
rub. de probationibus. col. v.

Et propter hoc dicitur hic, quod de-

finitio est periculosa in iure: quia
difficile est explicare quiditatem
& essentiam rei definitae, secundum
quod Philosophi veram definitio-
nem perquirunt, considerando
quiditatem & essentiam rei definitae.
Sed secundum Legistas videtur quod
definitio non sit ita periculosa:
quia dato quiddam quiditas & essentia
rei non exprimitur, satis est defi-
nitionem constare ex genere &
differentiis, ideo quandoque res
definitur considerando rem prout
est in fieri. l. liberas. §. semitis. de
statu homi. & in l. y. §. stipulatio. de
verb. oblig. & dixi in dicta rub. de
probatio. col. iij.

ADDITIO.

2 Parum. Bodzus noster legendum
censuit rarum, & sequitur Gregor.
Halo. Sed Ioan. Ferras. Montas. hic
communem litteram recte tenuerunt:
ut sit sensus, non quod vix vlla regu-
la, vlla definitio constitui aut sta-
re possit in iure: sed quod nisi cir-
cumscripti sumus, parum sit, hoc est,
non multum desit, quia subverti
queat. C. M.

In l. Quod quis.

Argumenta.

- 1 *Procurator penam recuperare
non debet, quando ob suum passus
est delictum.*
- 2 *Victus quando ad expensas victo-
ri non teneatur.*
- 3 *Fideiussor quas culpa sua solvit
vsuras à principali non repetet.*

REGVLA CCIII.

Quod quis ex culpa sua
damnum sentit, non in-
telligitur damnum sentire.

Eadem

E Ad regulam habetur in regula, 2
damnum. eo. tit. in vj.
Et vltra gl. hic facit text. in l. qui pro-
prio. §. item. supra de procurat. vbi
1 dicitur, quod et procurator penam
quam ex suo delicto passus est, re-
cuperare non debet. ad idem text. in
l. si communis familia. supra de no-
xa. in l. inter cohæredes. §. quod ex
facto. supra fam. etc. cum sim. ut per
Dy. in d. reg. damnum.

Et per iura prædicta infert Alber. hic:

- 2 et quod victus non tenetur victori
ad expensas in quibus condemna-
tus fuit propter eius contumaciam,
quia culpa sua habuit illud damnum:
& idem dicit Spec. in tit. de expen-
s. nunc de expensis. vers. ceterum.
& idem Bar. in l. si pignore. supra de
pign. act. Abb. in c. finera litibus. de
dolo & contu. col. vj. vers. in super
quæro. & not. Imol. per illum text. in
l. damni infecti quidam. §. cum pa-
rietem. in prin. §. de damno infecto.
- 3 Eodem modo infert Alber. hic, et quod
fideiussor non poterit repetere à prin-
cipali vsuras quas solvit culpa sua,
eo casu quo illas solvere non cogebatur:
in quo hæc disputatio in h. l. i. de
quo videndum est quod Alexan-
der scribit cons. ccc. xix. quoniam in q. li. ij.

REGVLA CCV.

Minus est actionem habe-
re, quam rem.

Istare, ubi declarata fuit supra in
regula l. quæ actionem, vbi vi-
candum est.

In l. Plerunque.

Argumenta.

- 1 *Status de presenti quare debeat
attendi.*
*Legatum sub conditione, an possit
alienari.*

- 2 *Venditio de presenti pura dicitur,
licet sub conditione possit resolui.*
- 3 *Sententia quando conditionalis di-
catur.*
- 4 *Confessio debitoris quando dica-
tur certa de presenti.*

REGVLA CCVI.

Plerunque sit, ut etiã ea quæ
à nobis possunt abire, per-
inde in eo statu sint: atque si non
essent eius conditionis ut abire
possint: & ideo quod filio
obligamus, & vdicare inter-
dum, & alienare, & seruitutem
prædico imponere possumus.

Noto quod et status de presenti
consideratur: nec attenditur,
quod status qui est de presenti re-
solui possit: unde res legata sub con-
ditione, cum interim sit hæres, aliena-
ri potest. l. fin. §. sed quia. C. com-
munia de leg. & no. per gl. hic.

Et adde text. in l. ij. supra de in die ad
2 dicit. et vbi venditio de presenti est
pura, licet sub conditione resolui
possit. ad idem text. in l. hæc vendi-
tio. §. si de contrahen. empt. vbi ven-
ditio fuit facta pro centum, & quan-
ti plurimi postea repetum fuerit,
interim dicitur certa venditio quæ
certum habet pretium, licet illud
alterari in futurum possit.

Et ad hoc facit not. quæstio quam tra-
dit Bar. in l. Julianus. in si. de condi-
indeb. vbi concludit, quod facta re-
formatione quod omnes repræsa-
litæ debeant reuideri, & quæ fuerit t
reprobate non valeat, interim ex e
a cautio fieri potest, licet in futurum
possent reuocari: & idem in fini i
casu not. Bar. in l. iudex postquam. §.
de re iudic. in fi. et de iudice qui cõ-
denavit reū in certa quantitate, ad-
dita clausula, plus & minus secundum
dum

du in formam statuto una tam talis sententia non est conditio ista, sed re oluenda sub conditione d. l. ij. de in diem addit. & sic de presenti est certa: & idem B. l. in r. b. C. e. posit. in vj. j. + vbi inquit, a mercator scribit se accepit in x. ex causa depositi, & plus & minus prout in libro rationum continetur, ista confessio dicitur certa de presenti, per l. publica §. fin. ff. de positi. & quod ibi Bart.

Que omnia dicta confirmantur per istam regulam que secundum gl. intelligitur, quod depositio considerata presentis statu fieri possit cum sua causa, & cum illa conditione resolutiva. l. si debitor. C. de distr. pig. & ad hoc facit, quia resolutio iure datoris resolutur ius acceptoris. l. lex veltigialis. supra de pignot. not. Bald. in c. j. in cons. ix. de alien. feu. Imol. in consil. viij. in casu p. r. a. i. f. o. col. pen. Alex. conf. xxxvij. consideratis his. col. ij. lib. ij. in consil. c. lxxij. viso themate. col. iij. eod. lib. ij. in consil. xj. ponderatis his. col. xi. lib. iij. Bal. conf. cccxxxj. Mass. ius lib. j. soci. consil. lxxxv. viso computo missio. col. penul.

ADDITIO.

a Potest. Imo vt dixi supra eod. l. i. damnum. §. quod pendet. C. M.

In l. iure naturæ. Arg.

- 1 *Lucrum querens ex aliena iactura in dolo esse presumitur. Pupillus obligatur in eo quo locupletior factus est.*
- 2 *Ecclesia etiam obligatur si locupletior officatur.*
- 3 *Statutum tollens exceptionem locum non habet, si quis lucretur in iactura alterius.*
- 4 *Exceptio non numerata pecunia quando opponi potest de iure canon.*

5 *Debitor etiam post biennium probare potest pecuniam se non recepisse.*
6 *Iure suo priuari potest quis ob publicam utilitatem.*

REGVLA CCVII.

Iure naturæ æquum est, neminem cum alterius detrimento & iniuria fieri locupletior.

Hæc regula habetur in l. nã hoc natura. de conait. in deb. & in reg. locupletari. eo. tit. in vj. Et licet text. hic copulatiue loquatur: text. in dicta regula locupletari. loquitur alternatiue. & sic sufficit, quod alterum verit. etur. l. cum pupillus. de condi. & demonstr. c. inter ceteras. de rescript.

Et pro regu. facit tex. in l. si quis mancipiis §. fin. ff. de institut. vbi dicitur, quod + dolo malo facere dicitur, qui ex aliena iactura lucrũ querit.

Et ista ratione etiam pupillus obligatur in eo in quo factus sit locupletior. l. j. §. j. in ff. de authent. & in §. fin. autem. in ff. de ali. licet. & in l. si. de vtu. cap. pro empt.

Et pari ratione + etiam obligatur ecclesia si facta sit locupletior: vt not. per glo. & ibi Bart. in authent. qui res. in verbo. eum. C. de sacrosanc. eccl. Bald. in li. vebemus. §. fanè. in prin. C. de factotam. eccl. et. in l. si prædium. C. de præd. minor. Abb. in c. si quis presby. in ff. de reb. eccl. non alien. Alex. consil. iij. viso processu. et l. j. in fin. lib. iij. And. Sicul. in consil. xl. c. l. x. lib. j.

Et hæc ratione + si statutum tollit exceptionem, non habet locum si contingat alium lucrari cum iactura alterius: quia tali casu officium iudicis potest implorari: vt not. Bart. in l. planè. in fin. ff. de posit. et edit. Abb.

Ab in c. ex parte. el. ij. de offic. deleg. c. j. simil. vt dixi ibi post Moder. Et hæc ratio iudex ne quis lucretur cum iactura alterius, mouetur etiã ad priuatam utilitatem: vt not. Abb. post alios in c. ad nostram. col. ij. de iure iuran.

Et eadem ratione concludit Dyn. in d. 4. regul. locupletari. in fin. + quod de æquitate canonica + exceptio non numerata pecuniarum potest opponi b etiam post biennium. b. & not. Bal. in l. si ex cautione. in ix. q. in l. in cõtractibus. in princ. C. de non numer. pecun.

Sed tamen idem videtur de iure ciuilitatis militat ratio regulæ, ne creditor lucretur cõ iactura debitoris.

Et hoc si ipse debitor probet se pecuniam non recepisse: quia potest probare etiam post biennium: vt not. per glo. in l. in contractibus. in prin. in verfic. nullo modo. C. de non numer. pecun. cum simil. vt tradit Alex. consil. c. lviij. in causa & lite. col. penul. lib. ij. de quo videndum est, quod scribit Felin. in c. si cautio. de fide instrum. in 4. charta.

Et regula limitatur non procedere ex causa, prout in vtu. capione, seu prescriptioe glo. dicit & in d. nã hoc natura. & in dicta reg. locupletari.

Et + in casibus in quibus quis priuatur iure suo propter utilitatem publicam: vt in l. item si verberatum. §. item si ager. ff. de rei. vendic. & in l. Lu. ius. ff. de euid. in l. venditor. §. si constat. §. cõmunia. præd. cum simil. vt not. in c. quæ in ecclesiis. de consuet. & in l. ij. C. si contrarius.

Et id est in eo qui in alieno ædificat: vt in §. & ex diuerso. in ff. de rer. diuis. & in l. si is contra quæ. C. de ædific. priuat. nam imputatur illi qui in alieno solo scienter ædificauit: vt per Dyn. in d. regul. locupletari. Et quando quis dicitur locupletior, dicitur supra in regula. l. factum. §. in pœ

malibus causis. supra eod.

ADDITIO.

a Canonica. Hæc est magis communis opinio. de qua vide satis late additio. Dyn. in reg. locupletari. hic alleg. super verb. biennium. sed ultra ea quæ ipse alleg. vide lat. in l. cum quis. C. de iur. & fact. igno. col. viij. in princ. verfic. sed hic moneo, vbi tenet contra Dyn. & communem. Hier. Cuch.

b Biennium. Probando semper opponi potest: alioquin non seruatur in hoc regno. C. M.

In l. Res iudicata.

Argumenta.

- 1 *Res iudicata proprie tunc dicitur quando appellari non potest, quæ tunc pro veritate habetur. Et nu. 2.*
- 3 *Rescriptum principis nil potest contra sententiam, quæ transiit in rem iudicatam.*
- 4 *Rei iudicata renuntari potest.*

REG. CCVIII.

Res iudicata, pro veritate accipitur.

Quia regula loquitur de re iudicata, Notandum est, + quod res iudicata dicitur + proprie, quado appellari non potest: vt not. per glo. in c. non solum. in verbo. innouata. de appell. in vj. & Domi. ibi. in princ. d. c. non solum. in fin. not. illam glo. ad statuta que de iudicato loquuntur. & not. Bart. in rubr. C. de re iud. Abb. in rub. de re iud. facit tex. in c. dilecti. in fin. de elec. in c. quod ad consultationem. de re iud. in l. eleganter. §. si quid post. ff. de condi. in debiti.

Et in not. casu Rom. tradit in consil. cccxxxiiij. circa primum. col. ij. & Alexan. in consil. xciiij. in causa & lite. in primo. lib. ij. vbi propter hoc concludit, quod licet dicitur non Philip. Dec. B

obstante priori sententia, non per hoc videtur esse derogati rei iudi.
 b Et talis res iudicata pro veritate b
 2 habetur, vt hic. Et t' ideo sententia
 lata contra rem iudicatum non valet.
 l. j. C. quando prouocare non est
 3 necesse. & t' rescriptum principis non
 valet contra sententiam quæ transiit
 in rem iudic. fin. C. sent. rescin.
 non posse. l. causas vel lites. C. de
 tranfact. & bonus tex. in c. exposita.
 de arbitris.

Et hoc intelligitur, nisi præcisè consta
 ret de mente principis quòd voluit
 ser derogare rei iudicatæ: quia pos
 test, cum illud sit ius quòdum de
 iure ciuili vt not. Bald. in l. fin. col. ij.
 in versic. sed inmediate opponitur.
 C. sent. rescin. non posse. Angel. in l.
 Lucius. ff. de euid. Paul. de Cast. in l.
 cum hæredes. de acquir. posse. cum
 siml. vt tradunt Moder. in c. quæ in
 ecclesiæ. de consuet. & dixi ibi
 col. xj. & hoc modo reguli limitatur.
 4 Secundo t' regula fallit si renun
 tiarum sit rei iudicatæ: quia illi renun
 tiari potest, & valet renuntia
 tio. l. iustigentium. §. si pacificar. ff. de
 pact. Et non solum expressè, sed etiã
 tacitè renuntiare potest: quia si quis
 fuit admissus ad probandum de ini
 quitate sententiæ, & ita probatum
 fuit pacti non opponente iudex de
 bet primam sententiam quæ transi
 uerat in rem iudicatum reuocare,
 vt not. voluit Innoc. in c. cum dilec
 tam. de rescript. in c. cum Bettol
 dus. de re iudic. & sequitur Alex. in
 l. iudex postquam. col. ij. vers. sex: o
 fallit. de re iud. & idem Alex. consil.
 lxxvij. in causa & lite. col. fin. lib. ij.
 & in consil. ccxij. viso. in prin. lib. ij.
 & not. Anton. de Butr. in c. quoniam
 contra. col. fin. & Abb. ibi, de proba
 tion. & idem Ant. in consil. xxvij. vi
 sis. col. ij. Abb. in consil. lxxxix. in
 questione. lib. j. Rom. consil. clxxxij.
 amplissime doctor. in fin. Aret. cop;

fil. lxxij. diligenter. col. ij. & hoc de
 claratur, vt dixi in d. c. quoniam cõ
 tra. charta s. versic. quartus casus.

ADDITIONO.

2 Dicitur. Adde Ias. in l. j. supra de re
 iudicata.
 b Veritate. l. ingenuum. de statu ho
 minum. Amplia etiam cum inique
 decernit. l. pen. de iusti. & iure. l. ser
 uo inuito. §. cum prætor. ad Trebel.
 l. sed si contra. in prin. de lib. agnos.
 etiam in his quæ sunt iuris natura
 lis, quia naturæ comparatur. l. j. in
 fin. cum l. sequ. de liber. agnos. en. l.
 quotiescunque. de decur. lib. x. C. vbi
 text. comparat hæc duo naturam &
 originem, vel iudicium inter partes
 latum. & ait glos. in l. si non fortem.
 §. hæred. de condi. indeb. quod iudi
 ces faciunt de non iure ius, & ente
 non ens. Limita per not. Bar. & Ale
 xand. in l. Iulianus, verum debito
 rem. de condi. indeb. & in l. iij. §.
 condemnatum. col. j. de re iud. & ibi
 Ias. col. j. & in l. ij. §. j. col. v. soluto
 matrimonio. C. M.

REGVLA CCIX.

Non potest videri desisse
 habere qui nunquam ha
 buit.

De ista regula dictum fuit in re
 gula, non videtur rem amitte
 re, supra eodem.

In l. Seruitutem. Arg.

- 1 Seruitus morti assimilatur.
- 2 Seruus pœne manumitti nõ potest.
- 3 Seruus pœne est penitus incapax,
 nec restitutus habilitatur. nu. 4.
- 5 Seruus pœne propter delictum nul
 lus efficitur hodie.

REGVLA CCX.

Seruitutem mortalitati fe
 rre comparamus.

ET

1 **E**T seruus t' morti assimilatur,
 vt dicitur in l. intercidit. in fin.
 de condi. & demon. & in l. cum hic
 status. §. si donator, ibi licet seruitus
 morti comparetur. & ista regula vi
 detur generaliter procedere, siue
 quis efficitur seruus pœnæ, prout
 loquitur text. in d. l. intercidit. siue
 efficitur seruus alienius priuati. d.
 l. cum hic status. §. si donator, ad idẽ
 tex. in l. res vxoris. C. de donatio. in
 ter vir. & in l. ex facto. §. si quis ro
 gatus. vers. sed si seruus pœnæ. ff. ad
 Treb. & in l. j. §. filius qui mortis. sa
 præ ad Tertul. facit text. in l. qui vl
 timo. supra de pœnis. Alias tamen
 2 est differentia t' quia seruus pœnæ
 manumitti non potest, vt not. Ioan.
 And. in c. ita quorundam. de iudic.
 & ibi Abb. in fin. per text. in l. ij. C.
 quib. ad liber. proclam. non licet. &
 hoc dicitur pro singulari tradit Rom.
 in singul. ccccclxxvj. nullus qui ex
 suo delicto.
 3 Et t' seruus pœnæ est omnino inca
 pax. l. si in metallum. ff. de his quæ
 pro non script. l. si quis mihi boni.
 §. si quis planè. de acquir. hære. non
 fit in seruo priuati: quia domino
 acquiritur. l. si paterfamilias. ff. de
 hære. insti. & not. Bar. in l. si cogna
 tis. de reb. dub. in prin. & ibi propter
 4 hoc dicitur, t' quòd seruus pœnæ non
 habilitatur, dato quòd restitueretur.
 intercidit. in fi. de condi. & demon.
 Secus in seruo priuati. l. ex facto. §.
 si de vulg. & pup. & Imol. ibi sequi i
 rur, col. ij. quod tamen limitatur &
 declaratur: vt per Barr. in l. j. §. si fi
 lius qui mortis. ff. ad Tertul.

Et quæ dicta sunt de seruo pœnæ pro
 cedunt secundum iura antiqua: ho
 die t' verò propter delictum nullus
 seruus pœnæ efficitur, auct. sed ho
 die. C. de dona. inter virum.

Et hoc intelligitur in illis qui viui re
 manent post condemnationem, pu
 ta in deportatis. Secus est in damna

tis ad mortem vt no. Bar. in d. auct.
 sed hodie. & in d. l. qui ultimo. de
 pœnis. in d. l. si eius. §. si cui. de testa.
 & in l. si quis mihi bona. §. si seruus.
 de acquir. hæred. & idem Ang. in l.
 si quis filio. §. irritum. ff. de iniusto
 rupto.

In l. Quæ ab initio.

Argumenta.

1 **I**nstitutio inutilis quando recom
 ualescere possit.

REGVLA CCXI.

Quæ ab initio inutilis fuit
 institutio temporis tra
 ctu conualescere non potest.

De ista regula dictum fuit gene
 raliter in regula, quod ab ini
 tio supra eo. & quantum ad insti
 tutionem de qua specialiter tex. hic lo
 quitur, regula procedit, t' quado est
 defectus in substantialibus. Secus est
 si defectus sit in accidentalibus, qui
 extrinsecus cõtingunt: quia tunc cõ
 firmatur institutio quæ à principio
 fuit nulla. l. qui soluedo. l. j. vbi Bar.
 hoc dicit. ff. de hæred. insti ad idem
 facit tex. in l. pignori. ff. eod. tit.

In l. Seruus Reipub.

Argumenta.

- 1 **S**eruus quando possit abesse causa
 reipublice.
- 2 **I**nhabiles etiam admittuntur, quan
 do de utilitate publica tractatur.
- 3 **I**nhabiles quo casu ad feudum sint
 admittendi.
- 4 **A**ccusare potest homicidium etiã
 alias inhabili. statuto hoc permit
 tempe.
- 5 **C**onsentio inter priuatos facta nõ
 attenditur, si de utilitate publica
 agatur.

B 2

6 *Promittens aliquē non offendere, potest eū bannitum licite offendere.*

REGULA CCXII.

Seruus, reipublice causa abesse non potest.

Ita regula videtur procedere pro-
1 **I**n loquitur, et quando abesse titu-
lo honorabili: aliis videtur quod
seruus cum possit esse procurator ad
negotia. l. seruum quo que. §. j. supra
de procur. quod etiam pro republica
eius procurator constitui possit: quia
officiū procuratoris viliissimum est.
§. si infir. de excep.

Et hoc saltem videtur procedere, quan-
do non esset alius æque idoneus.
arg. l. generaliter. §. spurios. ff. de de-
cur. & facit text. in c. inter quatuor.
de relig. domib. cum si. ut dixi in c.
ij. de iudic. col. v. in vers. & retenta
2 **C**omuni opin.

Imo quod fortius est, videtur quod
etiam absolute seruus abesse possit
3 **C**ausa reipub. et quia ubi agitur de
utilitate publica, etiam inhabiles
admittuntur. l. si quis in graui. §. vtrū.
in vers. hi quoque. ff. ad Sill. an. vbi
Bar. dicit, quod lex, vel statutū quod
respicit utilitatem publicam, non
respicit restrictionem de habilitate
personarum.

Et ideo si proclamatum sit, et quod
quicumque cepit talem bannitum,
habeat castrum in feudum, etiam
inhabiles ad feudum tali casu ad-
mittuntur: ut Alex. 2. concludit post

4 **C**ustel. de Cug. in l. filiusfam. §. si cer-

pet. Et si statutum dicat et quod qui-
libet admittatur ad accusandum de
homicidio, etiam aliis inhabiles admit-
tuntur, ut not. Bald. in rub. C. qui ac-
cus. col. pen. quæro si statutum, ergo
pariter esset dicendum, quod seruus
propter utilitatem publicam causa
reipub. abesse possit: nisi dicamus
hoc non procedere in officio hono-

rabili legationis, vel quia ita specia-
liter hic expressum est, vel dicamus,
ut dixi in d. l. filiusfam. quod in-
habiles non admittuntur, et patet,
quia multi sunt inhabiles ad accu-
sandum, l. senatus consulto. l. non pro-
hibentur. C. qui accus. non pot. in l. j.
in l. qui accusare supra. de accus.

Et non obstat text. in d. l. si quis in gra-
ui. §. vtrum. quia non probat illud
quod Bar. & Doc. dicunt: quia lo-
quitur in eo seruo qui alienatus erat
cum illa conditione, ne manumit-
teretur ab emptore, et sic ab homi-
ne, b. merito non habet locum in
manumissione quæ procedit ex dis-
positione legis secundum senatus-
consultum Sillantia. quia verba prohibi-
tionis, ne manumittatur ab emptore,
non conueniunt manumissioni,
quæ inducitur à lege propter utili-
tatem publicam: et quia conuentio
facta inter priuatos, non attenditur
vbi tractatur de utilitate publica, ut
not. Bar. in l. qui seruum de ver. obl.

Et de illo qui promittit aliquem non
offendere: nam si ille bannitus sit, of-
fendendo illum bannitum, non di-
citur contra facere, ut latius dixi in
d. l. si filiusfam. Et per illum §. vtrum.
non bene inferatur ad questionem de
feudo: quia inhabiles ad feudum e-
rant prohibiti à lege, et per illa ver-
ba generalia non videntur habili-
tati: quia statutum satis operatur in
habilibus, ergo debet restringi ad
habiles. l. ut gradatim. §. et si lege. de
mun. & ho. Secus si aliis statutum
nihil operaretur, et ita videtur pro-
cedere quod no. Bal. in d. rub. infra
qui accu. & latius dixi in dicta lege,
si filiusfam. ubi videndum est.

A D D I T I O.

Alexand. Consil. xxxv. num. §. lib. vj.
Albertic. part. j. statuto. quæst. clxxxj.
Bal. in tra. stat. ver. capere. vers. ca-
strum. l. l. j. col. iij. C. de sacrosanc.
eccl. l. j. §. nuntiatio. de oper. no-
nu.

num. Alciat. de verb. sig. lib. j. char. 8.
Sed non puto indistinctè verū. C. M.
b **H**omine. Pariter Curt. Iunior confi-
j. num. 3. dicit, quod verba generalia
non restringuntur ad habilitatem,
quando sunt geminata prolata ab
homine, sed non est simpliciter ve-
rum. C. M.

Habetis, seruenticissimi scholares,
hauncationes quasdam super
hoc titulo. ff. de regul. iur. quas instan-
tissimis precibus vestris deuotus,
coactus sui præcipitato studio ab-
soluere. Et in his non potui diligen-
tiam maximam adhibere propter
onus lectionis, quod assidue mihi
incumbit. Licet enim multa dicta

sint, plura omissa fuerunt. Polliceor
tam en vobis, in maiori otio, si Deo
placuerit, operi imperfecto addere
supplementum ita quod illud quod
nunc in rudi massa editū est, expo-
litum magis reddetur. Scio etiam quod
hæc industria mea à plerisque non
comendabitur: ex eo quod dici solet,
laboriosum esse opus porius, quam
subtile: mihi autem satis erit scho-
lasticis meis aliqua ex parte satisfecisse.
Quibus à me uti de me bene-
meritis, nihil, qualis unque meæ fa-
cultatis sit, denegari potest. Philip-
pus Decius Pisis. Ad laudem Dei o-
mnipotentis, Amen.

F I N I S.

LVGDVNI,
EXCVDEBAT
Petrus Rufinus.

